கணபதி துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்.

இவை

இராமநாதபுரசமஸ்தானம்

ம. ா. ா. ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

வாணிநிகேதனவச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துன்மதிஞு வைகாசிமீ.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய

ம. ள. ள. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தமகரந்தப்புதுமதுச்செழுங்கமலப்பொகுட்டுவாழ்வோன்
றென்பூத்தநான்முகத்தோனலனுலேமுகத்தோரானேதெளிமினென்னக்
கொன்பூத்ததமிழ்வழக்குநிலைத்திறம்பினிதெழுந்துறுதிகொண்டாட
மின்பூத்தசெங்கதிரின்வள்ளுவனொன்றொருநாமமேவத்தோன்றி. ௧

பொலிதரமுன்னுணர்ந்தமறைபகுத்தமைந்தவறமுதனாற்பொருளுமேன்மே
லொலிதரமற்றநான்குமொருமூன்றினடக்கியின்றேனெழுக்கியாங்கு
மெலிதரலில்லவாமுதற்பேருருவொருசிற்றுருடியகம்விளங்கன்மான
நலிதரறீசில்சொல்லிற்பலபொருளுஞ்செறித்துநவைநண்ணுதாக. ௨

மொழிசுருங்கல்பொருள்விளங்கன்மொழியவினிதாதனன்மொழிபுணர்த்தல்
வழியமையோசையிற்பொலி[illegible]லாழ்[illegible]ருத[illegible]ன்முறைநிறுவன்மலைவுதீர்தல்
பொழிவிழுமியதுபயத்தல்காட்டாநலிப்பத்தும்பொலியவாய்ந்த
கழிபொருளுங்கருத்தணியுநோக்குமிடந்தொறுங்கிடந்துகளிப்புச்செய்ய. ௩

மையேறுபொழின்மதுரைமாநகரத்தருட்புலமைமாட்சியார்முன்
கையேறுதிருவாலாகமச்சோதிமறைமுளைத்தகனிவாய்விண்டு
பையேறுமணிபொருமோர்துதிகவிசொற்றிடப்பலரும்பரவிப்போற்ற
வையேறுதிருக்குறளென்றொருநூல்செய்துலகுவப்பவளித்தானுக. ௪

அன்னநூற்பெருமையுணர்ந்தானற்பாணிநிபுரிந்தவரியநூலுக்
கின்னறீர்பதஞ்சலிபோற்பலருரையுமவியாப்பியமாயிருக்கநாளு
முன்னவாம்வியாபகமேயாகநூற்கருத்துணர்ந்தேமொழிந்தாரென்ன
நன்னாவான்புகழ்ப்பரிமேலழகருரையியற்றவதைநாடியாரும். ௫

ஏட்டுவரைந்தெடுத்துணர்ந்துவருநாளிலெங்கணுஞ்சாலெழுத்துக்குற்ற
மோட்டுமவ்வகையுணராராய்ப்பரம்பரையொன்றேகருதியொழிந்தாரத்தோ
மாட்டுவலென்றுணர்ந்தனையமூலமும்பேருரையுமுனம்வகுத்தவாறே
நீட்டுதலிலாவெழுத்திலியைவியெனவுலகுபுகழ்செம்பிநாடன். ௬

ஓதுபதியாயவிராமீசாதிருவருளானீருமுததவைபபிற
கோதுபதியாதகலவறநதழைநதுவிளஙகிடசசெஙகோலகைககொணட
சேதுபதிமானேசரதிகாரஙடாததுசெயசிஙகளுசெமபூ
மாதுபதியயாவுயிரபபவுலகமுழுவதுமபுரககுமவளளறகோமான. எ

கறபகததினறளிரனையமெனனிறமுஞசஙகினொடுகமலரோகை
யுறபவமுமொருசுராபிசசெருததனமுலைநிகாவிரவுமொளிரபொனனுழி
யிறபதியொணசுடாமணியுமெயததலாறறருநிதியமிரணடுதெயவப
பொறபமையாவருணமணிபிவவைவநதுஞசோநதாயவெனுமபுரவுகையான. அ

பாருநெடுவிசுமபுமறுவெநதுளநெனஙாயபபரநதமாாபா
ஞேருமுணாவுடையாாபாறபெருஙகருணைமடைதிறநதாலொதந சணணன
வாருமிளஙகையருமபயிஙியாமுகமலாததுமொழிமதுரவாயான
மேருவெனபபுடைபரநதபகைவாநிலைகலஙகவெழூஉவீ ஙருநதோளான. கூ

சிவஞானததேவாவாபபிரசாதபாலனருளசெறிபூபாலன
பவஞானமுழுதொழியககோபாலனெனுஞானஙமபணிகாபாலன
றவஞானநீறறொளியேபொனாபாலனபகைகாணததகாபபினபால
னவஞானமறுததுணாநதமுபபாலனபோாவையெனவமைசிாபபாலன. க௦

ஒருகாவிததுவசததாணெளிாசாவமாலிகையானுணாவானமீககூாந
தருகாவிததுவசததாஞனறபெருஞசிவஞானமடஙகவுயககுஙா
கருகாவிததுவசததானபகைக்காககியுருமனமேகடைகாதுருசா
துருகாவிததுவசததானபுணாயானசெயகாயமெனவுனாககுமவாளான. கக

கநதுகததானமபரபுமாறுபொழிநதெழுகளிறருனகருதாாமேறபாய
கநதுகததானமபரவுசூடியடிபானவாயிறகடடிததாஙகுங
கநதுகததானமபரவுமாதாவெனறுயிா கருகிககரிசெலாமி
கநதுகததானமபரவுரவமாருநீஙகவறஙகைககொணடுளளான. க௨

தனைசெயதவபபயனுகியமைநதபெருவளபபுதுவைததலைமையோனபொன
வனைசெயநிதிபபெருவாழகைமாகனவானபெருமபுலவாமறவாதெனறு [பி
முனைசெயபெருமபுகழபபொனனுசசாமிநாோதானமகிழகூாநதுனைபபககேட
நனைசெயவிடையேறுயாததநமபிரானடிசசனபேயககுநலலோன. கங

மனனுபெருநதமிழபபாடையிலககணமுமிலககியமுமவரம்புகணடோன
பனனுசிவபுராணஙகளபலவொரிசிதானசிவாகமநூறபரவைமூழகி
யுனனுமறுபூதியொடுமலிவெநமபிலாமணிகையுறகொணடுளளா
னினனுநயகுணத்தினனுயபகைபமெனுமபயிாவளாககுமெழிலிபோலவான.

நீடுபுகழததிருநீகதீசசாநதேருககோனுசலமிநிலவாநினற
நாடுபுகழததலமபொலியாறபபாணதநலலூாவாழநகராக்கொணடோன
றேடுபுகழுருவமைநதகநதவேடவததுதிததசெலவனயாருமே
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவவாறசசிறபதிபபிததானே. கரு

மகாவித்துவானாகிய ம. ள. ள. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை மாணாக்கரும்
சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

தியாகராஜச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யவர்த—முருவளர் செங்கை யுதக மவாவிக்
—கருங்கடன் முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகத மோரே
ழ—சோதர யாத்த வோர்கால் வையத்—தமர்ந்தினி தெழூஉ வகலிடம் புதைத்
த்த—செறியிருள் விழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிக்கு நல
ங்கிளர் கரங்க—டணிட்டத் திறக்கு மாண்டகு புதவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர்
நிலா வெறிக்குந்—தரளங் குயிற்றிய தமனியக் கோயி—லரசுவீற் றிருந்திவ்
வகில மீன்ற—நான்மறை முழங்குநன் னாவுடைக் கடவுள்—பெருகுபே ரருளா
ற் றிருவள னாவராய—மகிதலத் துதித்து மன்னுறு மக்க—ளறமுத னான்குந்
திறமுற வுணரவு—நன்மை யெங்கணு நனிசிறந் தோங்கவும்—புன்மை யண்ட
ப் பு[illegible] யொழியவுஞ்—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ—னுள்ள
ம் பெருங்களி கொள்ளை கொள்ளவுந்—தவலரும் புகழ்சால் சங்கத் தமர்ந்
த—நுவலரும் புலவர்சொ னுண்பொரு ணூலெல்லாந்—திருப்பெறு கல்வி நிரப்
புறு வோர்சொல்—பருப்பொரு ணூலாய் விருப்பற் றொழியவுஞ்—சிற்றளவின்
தாயப் பெரும்பொரு ளடக்கி—புற்றயிந் நூலினி துணர்வோ ரார்க்கு—நணுகு
சொற் சுவையொடு நற்பொருட் சுவைகவர்ந்—தணுவின்மர் மேரு வடக்கத்
தாணியவு—நற்றமிழ்ச் செல்வம் பெற்றநன் னுடடினமுன்—மற்றைய பன்மொ
ழி யுற்றபுன் னுடைலா—மன்பொரு ளுடையாமுன் னறியவர் போல—வென்
செய வர்மென ற்றேகக்கற்று நிற்கவு—மெழுத்து முதலாய விலக்கண மெல்லாம்
—பழுதறின் றறங்கும் பள்ளி யாகவு—மின்றி யமையா வின்னன்ம பலவுந்—
துன்றின கிடந்து துகுபெறத் திகழவுந்—திருவுள்ளத் துன்னிற் றருவாய மலர்
ந்து—பொருவறப் புகன்ற புகலருந் தெய்வத்—திருக்குற ளென்னுஞ் செந்த
மிழ் வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருவர் புலமைத் தரு
மாமுன ஞய—பாடல்சால் சிறப்பிற் பதின்மர் செய்த—நால்வு முரைகளு ட
பீடமைந் தோங்கும்—பரிமே லழகர் பண்ணிய வுரையொடு—விரிகடல் சூழ்
புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிறப் பதித்துத் தருகெனக்—கற்பகச் சோ
லை கசுனத் தூறுமெனப்—பொற்புறு புலவர் புகலுவ ரஃது—நம்போன் மா
ரு நல்வள முடைத்தெனி—லம்பர்ச் சென்றினி தறிய லாமென—வெண்ணிச்
சென்றுங் கெழிலுற வளர்ந்து—விண்ணுற நிவந்த வியன்மாம் பொழிற்கட்
—சிவந்தழை மனத்துச் செவ்வியோர்க் கிடமாயக்—சுவின் றிகழ் கார்க் கா
லவ தரித்த—வம்மைதிரு வுளங்கனிந் தடியார்க் களித்த—கனிகெத்து ராகக்
கண்ணுத லருளிய—வினித்ததே மாங்கனி யிப்பொழிற் கனியே—யென்னக்
கிளைதொறுந் துன்னிக் கனிந்த—வெண்ணிலாக் கனிகளை யுண்ண விரும்பி—
வாவிப் புகுந்திள மந்திக ளெல்லா—மேவியத் தருக்கண் மீமிசை யிருந்து—

தாவிப புகுநதத தருநுனி யேறி—யோவிலக கனிகவாந துணவலி யினறிக—
கூனடை வெரிகின மேனமயி ரொலாமுதிாந—திருகண குழியா வெனபெலாம்
வெளிபபட்—டகடுற வொட்டி யடுபசி வருததத—வணஙுநது நோக்கி நண்ணி
யிருககு—முதுபெரு மநதிகண முனனாமுன னுகுதது — வெறுததிட வூட்டி
விழைநதுபின னுணடு—தாமுயன றுணணுந தகுவலி யிலலா—வுறவினாக கூ
ட்டியுண ணறவனா நிகாககு—நலமலி செமபி நனறு டுடையான—மேருவொ
ன றெனறு விளமபுதல பொயயென—றுரு மியமப வளவற வுயாநது—செம்
பொனனு னியனறபல செழுமணி மாடத்—துமப ருலாவு மொளியிழை மடவா
—ரனபுறு மாடவ ரனுக நோககி— யினபுற முயஙக வெணணுதங காதல்—
குறிபபிற புலபபடக கொழுஙகனி யிதனைச— செவவாய்ப பைஞசிறைச சிறு
கிளி யூட்டப—புகுவே னெனறு புதுமதி மழுஙகப—பளிஙகரிந தமைததது வி
ளஙகறை புககுப—பிததிகைத் தலததி லொததுத தோனறு — நீழற பஞசர
நோசெனறு திறததல—பினபடா காதல ரனபுற நோககக — வுறுநா ணொடுங
கைத் தோடித் தழுவும—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாஞ சாரா
தகலுற வகறறிச—சிவமெலாம புனைநத சிவஞானத தேவா—பவமெலா மு
வநது பணணிய மாபபெருந—தவமொனறு திரணடொரு தனயனு யுதிததோ
ன—பூவிலுந திசையிலும புகலுறு மறறைய—தீவிலு மிருசுடா திரிதரும பெ
ரிய—கோவிலுந தீஞசுவை கொழிக்கு தமிழவரோா— நாவிலும பாவி ந
டிககும புகழா—னுணமையு நூலுணா நுணமையும வறுமைகொல — வண
மையுங காட்சிக கெணமையும பகைசெய — திணமையுங கநதரவா மொண
மையு மதியவாந—தணமையுங கனமையுந தழைசரு செலவன—வணடினங
குழுமிக கொணடினி தேறிக—கிணடிடப பருமுகை விணடின னறவு—மண
டிய பெருக வுணடு தெவிட்டுந— தணடொடை புனையுந திணடோள வலியா
—லோதிகழந திலங்குங காாமுடி புனைநது—சீாபெற வுயாநதோருறக கீழ
போய— நீாநிறைந தமைநத வாாகடல வளைநத — பாாநடு நினற மேருவை
வெனறே—னெறறு திரைபபுனல சூறறிய வசுநதரா—யுறறநன னூலகள மு
றறுற வாயநது—கறறநா வலாகள சொறபாக களையிஃ— திறறிஃ திறனெ
ன மறறுணா புலமையான—மலாபொதுள சோலை சுலவுற வுடுதத—யுலகெ
லாம புகழ நிலவுதென கூட—லிலகுபொற சலச மலாதட மமாநத—நலமலி
சஙகப பலகையை வெனறோன—காவுறு பிறவியு மரணமு மொழித்ற—வர
னுறு மேனமை விரவுமெயஞ ஞானத—திரமுறு முததி தரவல தாய—வரவு
று சடிலப பரசிவ பகதிபால—விணணுறு மிமயப பெணணமா பாகத—நண
ணலை யருசசனை பணணுற வொருநாட—டணணறுங கமலமொன றெணணு
றக குறைதலிற— கணணிடந திடககாா வணணனை வெனறே—னெவவெந
நலஙகட கெஃதெஃ துரிததோ—வவவந நலஙகளா லதையதை வெனறோன
—சிநதா மணியோ நாதாச சுரபியோ — தெயவததருவோ பெயயுமா முகி
லோ—விருநிதி யோவிவ வுருவெடுத ததுதா—னலமபுனை யிதுவெனப புலந
துணி விலமெனத—தலமபுகல பொனனுச சாமி நரோநதிர— னனியுள மகிழ
நது நவினறன னுக— வினிதினி தெனறு முனிவற நயபபுற — றிவனிடை நி
றைநத நுவலரு மறனெலாந— தனனுறு காட்டா மனனுறக கொளுநான—
முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி— னறைநதது சால வமையுமென றுனனி—

நிறைநதி யாஙகணு நிலவுறப பதிததனன— விடையததிற பரககுந தடையறு
மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியிணை வைக்குந—தனமை யுயிர்க்குத தா
ணறி வுறுததப—பாரிட மெஙகும் படர்பா கீரதிப்—பெருமபுனல சுருககிச்
சிறுதுளி யாககி—யொளியுறு சடைமுடி மிளிர்தர வைககு— மூவா முதலவ
னேவா தமருந—தாவாப பெருநதவ மேயா விளஙகிக—கவினமலி தனனைக்
கணடவா கொடுமபவங—காணு தருடிருக கோணு சலமுந—குலவுறு நலமு
யிர் கலவுற மலவலி—கா[illegible]ம பெருந[illegible]க நேரி[illegible]மு—மிருநிதி யாக ம
ருவுறப பெறறு—மனனுரு பீழ[illegible]டென[illegible]ம— பொருவிலாத தனதற
கொள[illegible] மாயது—மாணமா பொழிலயாழப பாணமசிர ததிற—கணிபெ
றட[illegible]விககு மணிமுடி நிகாககுமம—[illegible]னனூ லுணாநத நனனு வலாக—ளுடொ
றுங கூடி நவிலுத லுறற—பீடுயாந தோஙகு பெருவள னெலலாந—தனனு
தன பெயராந தொகைநிலைத தொடாசொலின—மனனுமுன மொழியின வய
ங்குபொரு ளாககி—யினனும் பறபல ரிசைபப விடஙகொடுக குரு—செலலூ
ரெயிலசூழ நலலூ ரென்ப—திகழுமம முடிககோா சிகாமணி யெனனப—பு
கரிலா ஞாலமை புகலவந துதிததோன—செநதமி ழெனனுஞ சுநதர மஙகை—
கநதாத தழகு களிமங கலநா—ஙிலககண மனைதநு நலகக விளககுந—துல
க்க மிகுநத தூணடா விளககுப—புணாதரு மினப மணவுறு புராண—முணா
ரவோா யாககு மொளியுறு நேததிர—நலலறி வுறுததித தொலபவந தொ
லைககும்— பலகலை கடகெலாம புலனுமோ ரிலலம — பொயதெரிந தகறறி
மெயயிது வெனனுஞ— சைவசித தாநதத தெயவ வைபபுக — கணணுபுண
ணியங்கட் கணணிய வுயிராந—தணணிய மாசிவ புணணியப பிழமபு—சிவ
னடி யவரைச சிவமென மதிககுந—தவமதூ வளாககு மவமறு சீல—னென
னுளங குடிகொண டிருககு—முனறுசீ ராறு முகநா வலனே.

மஹாவித்துவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ

மீனாட்சிசுந்தரபிள்ளை மாணாக்கரும்

சங்கரலிங்கபபிளளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மருமத திருவளா பெருமா—னுநதியந தாமரை யநதிலமாநது
—புரிமுறுக் குடைநது முருககொப புளிபப—வளளித ழவிழக்கும் வெளளி
தழ்க் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமனைக கிழத்தியை — மனனுற நா
ளுந தனனுறு நாவிற— செநநிறந திரிநது வெணணிறம் பயபப — மருவுற
வைதத வொருபெருந தேவ— னருமறைப பொருளைப் பெருநிலத் துதிதத
—மனபதை கட்கெலா மினபுற வுணாதத—வுளளத துளளிக கொளளுந தெ
யவ—வுருவங கரநது திருவள் ளுவராய—மாநிலத துறறு மேனிலத தவரு
—மவாவுற வெனறுந தவாநல மமைததுப்—பனமலை யுள்ளுயா பொன்மலை
யென்னப்—பன்னூ லுள்ளுயர் நன்னூ லாகப—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ

ருளர்சோ—தெய்வத் திருக்குறண் மெய்ம்மலி நூலைப— பொற்பமர் தருக்களு
ட் கற்பக மென்னப—பலருளா யுள்ளு நிலவுற விளங்கும — பரிமே லழகா
புரியுரை யோடு— நயக்குறு மச்சில வயக்கித் தருகென—வானினங் களினு
யா தேனு வென்ன—முற்றுற வாய்ந்து கற்றவா குழுமிக—கற்பம புகலினு
மற்பமுங் குறைப்பப—பெருவள னமைந்து மருவுமிப் புவியிற — பம்புபன
னுட்டியா செம்பின் னுட—னந்தா மணிகளுட சிந்தா மணியெனப—பொன
ணியல் புரிசை தென்னுற வுடுத்து—நன்னகா பலவினு டுன்னுசீா பெற்று—
முதுபுகழ சுமந்துயா புதுவைமா நகரான — சலஞ்சலத் துதித்த நலம்புரி
முத்தென த—தவஞாலம் புகழுஞ் சிவஞானத். தேவா—பிறக்குமா தவத்திற
சிறக்கவந் துதித்தோன — பெருநிதி களினுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலாக
கெல்லாம வரையாது கொடுக்கும— வள்ளற ருழாங்க ளுளளுயா வள்ளல
—பன்னக் கேடக வுன்னத தெவிட்டாச— செந்தமிழச சுவைதெரி சுந்தரக்
குரிசில—கற்றாக கெல்லா நற்று யிலலந — தூயமை மிகுக்கும வாயமைப
பெளவந—தெருட்குரித தாய வருட்பெருங குன்ற—முத்தி தருஞ்சிவ பத்தி
ப பிண்ட—நன்னலம பலவுந துன்னுறு முறையுள — பெரும்புயா சலத்திற
சுரும்பமாந துண்ணுந—தாமமா பொன்னுச சாமி மகிபன—கழிந்தபே ரு
வகையின மொழிந்தன ருக்க—களங்கமற வாய்ந்து விளங்குறப பதித்தன
—னம்பரத துலங்கு செம்பொன னுடைத்த—தோழ னெனக்கொளு மீழநன
னுட்டி—னேணமாந தொளிரயாழப பாணத துறற— வளமலி செல்வ வள
கை நிகாக்கும—வில்லூா மாட நல்லூா வாண—னெழுத்தமுத லாக வழு
த்திலக் கணமெலாங— கடைபோக வுணாந்த தடையறு மறிஞன— றராத
லம் புகழசிவ புராணச செல்வனு— சமையங களினுயாந தமைவுபெற ருே
ஙகித—தெய்வத திறமபொலி சைவ மென்னப—பலபல கலையெலா நிலவுற
வுணாந்த—புலவரி லுயாநதொளிர நலமலி பெருமான — புகலருஞ சீாததி
பொதத்துஞ—சகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவித்துவானாகிய ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ
மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை மாணாக்கரும
வீரசசெட்டியார் குமாரருமாகிய
சோடசாவதானம

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலாதலை யுலகிற குலவுயிாத் தொகைக — டுன்னிய வினைவழி மன்னிய
போகந—தனைவிழைந தருந்த நனைமலாக கோதை— மலைமக ளொருபா னி
லைதர வமைத்த—சிவபிரா னருளின றவலரு வலியாற—பாறபடு ழுண்டப ப
ரபபினை நொடியினுள—வீற்றுவீற ருக விழுத்தக வகுத்த—தேன்முகப் பது
ம நான்முகப புத்தேள்—வனபட ரகன்று மனபதை யனைத்தும— விதியில
க் குணாந்து கதிபெறற குவந்து—சீரிய தெய்வ வாரிய மொழியா— னலகி

ய வளமை மலகிய சிறபபிற—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத— தபபகை
கரககப படுபொரு ளாதலி—னுலையா மரபி னிலைபெற வமமறைப—பருபபொ
ரு ளொருவி விழுபபொரு ளொருஙகு — மமிழதினு மினிய தமிழினிற றரு
வான—பவாசடைப பனவா நுவலருஞ சீசா—விகலறு தவததிறற பகவமா
முனிவரன—செயதவப பயனுள மைநதப வநது—மாணடநல லருடகொடை
பூணடகா ரணததாற—றெயவப புலமைத திருவள ளுவனெனு—நிகரிலபோ
மேறகொண டகலிட முயயத—துனபக லறமபொரு ளினபமவீ டெனனு—
நாறபொருள பயககு மேறபுடைத தாகத— தபபா தருளிய முபபான மருவி
ய—திருககுற ளெனனுந தெயவமா மறையொடு—தருமா முதலிய சாலபினா
வகுதத—திருவிலபே ருரைக ளுட—சிறநது நிலைஇய—வரிமே லியலபுகழப பரி
மே லழக—ருளஙகனிந தியறறிய வளஙகனி யுரையினை த—தோசசியின மிக
கோா சிநதைநன குவபபக—காலிங தஙகளான விரவிய வழுககளை—துரு
விய லசசிற றருகெனப பனறலைப—பனனகரு சுமநத பனனக வரைபபிற—
குணாதுளைப புரவி வணஙகல ரோறு—வெதுபபற வுலகம பொதுககடிந த
ளிககும—வலமுறு மிராச குலகு டாமணி—கழைசுளி புகாமுகக கடவுணல
வேழம—விழைதரு கறபக மெனகுழை நொடிதது—வானரேய நறுஞசுவை
த தேனரேயத தருநதப—புழைககர நீடடப பழிபபறு தேனிரு—றுறுமிய
சநதனச சூழலவாயக குலவுளு—செறுபுல னுடைய குறுமுனி தனபா—லர
நதைகெட நுவனறு வாஙபெறு பாகருக—ருணடுபடு மீருசுனை குடைநதர
மகளி—ரரககலா கரமவிரித திரபபதை நிகாபப—வடுபடாக காநதட டுடு
பபலா கருவிய—முதியசெந தமிழகமழ பொதியமால வரையான—விரவிய
விணணவா பரவவீ ரடியான—மூவுல களநத மேவரு நெடுமால—வனறிற
ற பருவாய வனறியி னுருககொளீஇ—யுருவமணா புகுநது ஈருவியுய காணு
—வருளாா பசுஙகொடி யொருபாற படாநத—முககட கருமபின செககம
லததாள—சனாயினிற ரேயநது புனாதப மணககக—நலததகு கவுணியக கு
லககொழுந தி—பழமறை தனனகந தளவளாய மணககுா—தெயவவெ
ண டிரைபெறி வையைமா நதியான—வரியளி மிதிபபப புரிமுறுக கவிழந
த—மணஙகம ழமபுய மணஙகயா குநாகது — மகனமாந துதவுந தகவினா
கடுபப — முகனமாந தொழுகநந துகளறு செநதே— னுவட டெறிந திளக
மைப படபபைபிற புகுநது—சுரிமுகச சஙகுழல வரிமடை யுடைபப—மட
டியல பூநதுகள கொடடிச சிறைசெயுங— கவிழதுணாந தேமாம பொழில
புடை யுடுதத—பமபிய வளமபொலி செமபிநன னாடன— பூனத முளரி மா
ணதத தடமெனத—தேவரு மயிாபபப பூவனை யஙகளை—வெணணிறச சிறக
ரணணிய மராள—மருநதிட வெனறும விருநதிடு மணிததடந — துதைதரு
செலவப புலவைமா நகரா—னுலமபொரு மறுவில வலமபடு புயததி—னுறை
தரு கொறறவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமபிய தொபப விருமபிய வ
னைந —வளியடை கிடககுந தளவமா லிகையான—மாவுரி யாததணன மறு
ததுமுட சினபபிற—றகைககுந திறனலன சிகைககனல கொழிககுங—குலி
சவாட படையுடைக குரிசிலென றுணாகுற—றனனவன றனைநீத திநககாப
போநத—துசசைச சிரவமீ துனைமையே யாமெனுக — கணடவா பலருமவா
ய் விணடிடச் சிறநது—விழிகவா வனபபிற சுழிகொளவாம பரியான—றன

னூட னுடனற்மா தாக்கிய தெய்வக — கொன்னுறை வயிரவாட் கோட்டுமா
னினங்க—ளகைப்பொடு வாய்வெரீஇத் திகைத்தோட் டெடுத்தஞ்ச—செலவுழி
யின்றித் திசைதொறு மிமைப்பா—நாட்டமொடு வட்கி வாட்டமொடு நிறப—
வயங்கொடிறு மாந்து நயங்கிமதங் கவிழ்த்து— நிகரிகந் துலவும் புகர்முக
க் களிற்றுன— கடையுகத் தெழுந்த கருங்கட லென்னப— படையொடு ஞா
வன்றிய வடையல ருடையா—நெஞ்சுபறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விளாப்ப—
வேற்றிடி போல விடையறு திரட்டுங்—கூற்றுற மெறுழ்வலி யேற்றுரி முா
சினன்—பலபல வரசா நலப்பமே லுயாத்த—பைங்கொடி யட்ங்கலும் பணி
செயூ நிறபத—திகழ்ந்துமே லோங்கிச சிறந்தெழிற சயமக— ளாவிக இணை
யதாங காவிக் கொடியினோன—பீடா ருலகங கோடா நெறியினிற —குலவு
ற நடாத்து நிலவுசெங கோலினன— றணணிய நலங்கெழு புணணிய மேரு
—நிறைதரு கருணைக் குறைபுணல வினப —கிளாயெறி கலவிக் களைபொரு
கடனறுந—தணணளி யருமபிப புணணிய மலாநது—நனறிபல பழுத்து நி
னறகுண தாரு— நித்திய வருட்சிவ பத்தியின பைஙகூழ —புகழதரு மிரவ
லர் நிகழ்தரு குறிப்பறிந—துதவிடு சீாசா லதுலசிந தாமணி—விளங்குறு மு
யிரொனு மிளங்கோ தனங்கள்— கூட்டமிட டருநதி யேப்பமிட் டுவப்பக்—
கணணிய வினசுவை நணணிய வருட்பா—லேமமொடு சுரக்குங காம தேனு
—பொய்வகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெய்வகை யொளிவிரி சை
வ சிகாமணி —யென்றுபற பலரு மெடுத்தினி தியமபக—குனறலி னிலமகள்
குதுகலிப பெய்தத—தவஞா னமபெறு சிவஞான தேவ—ரியற்றிய தவத்தா
ணயகத்த தோனறியோன —பொதியவிற கடுக்கையொடு மதிதவழ் சடில—
மனனு சாமிதன மலாககழல பழிச்சுமா—பொனனு சாமிமால புகனறன ஞ
க—வடங்கிய தழஞு வடங்கலு நிமிாதத்தெனத—தளிாத்தளி மொய்ப்பத் து
ளித்தலா தேமாங—கனிசிறு வரியாற கமலமென பொகுட்டிற— ருக்குநீஇ
யுடைந்து வாககுறு பைநதே— னீாநதட நிரப்பு மீழநன னூட்டு—னிலமகண்
முகமெனக் குலவும்யாழப பாணத—திவளஞ் செறிந்து பொதிதலிற பலக
லை—வலலோா புகழு நலலூ ராளி—நநதலி னலங்கெழு கநதவேட குரிசில
—பெரிதுவந தருறறிய வரியமெய்த தவத்தாற—பொறையருள சாநத நிறை
கொடை வாய்மையென— றினனநற குணங்களோா மன்னிய வுருக்கொடு—
வநததென றியாவரும் வழங்கிட வநதோன— கலவியங கடலைக கடப்பவர்
தமக்கோா—சொலவியன புணையெனத துரிசற நிறபோ—னிருவகைப பிரம
சரியநன் னெறியின—மபறறலை புகுதத நயிட்டிக நிலையினன—கறபனை கட
நத சிறபரஞ சுடாதாள—கனவினு நனவினுங கழலாக கருத்தினன—பழிதரு
முத்திப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரினப மளிக்குறு முத்தியை—
யெளிதினிற றெரிதது பளகிலின புறுததஞ—சைவசித தாநத மெய்தரு ப
னுவலை—யையந திரிபற வகத்தினன குணாநதோன—கையற விகநத கருணை
யங் கடலோன—கூறுசீா புனையு மாறுமுக நாவலன—பரவிய வுயபிற பதி
த்தனன்—விரவிய வுலகம் விளங்குதற பொருட்டே.

பாலியலதிகாரவகராதிகள்.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமிலின்பத்தழிவில் வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.* அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென மூவகைப்படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று‡ அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற்சொல்வது. அது கடன்கோடன்முதற் பதினெட்டுப்பதத்[illegible]§

---

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமெனபனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்பட்டல், கல்லியனைதகல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு எனவிவை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழீஇயினு ளோரை அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கவொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தவாவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதா ம் அவரவர் நூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுத லானும், அவற்றையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையி ன், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக் கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கறபுடைமனைவியோடுஞ் செய்யபபடுவதா கலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மி னிதுமுடிதறபொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொரு ட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவறறுள் இவ்வாழ்த்து ஏறபு டைக்கடவுளையெனவறிக: என்னை? சததுவமுதலிய குணஙகளான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான மூவராகிய முதறகடவுளோடு இயைபுண்டாக லான். அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுறறாக்கு அம்மூவரையும வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வா[illegible] அம்மூ[illegible]ம பொதுபபடக் கூறினாரெ னவுணர்க.

க. அகர முத[illegible]லா மாதி
பகவன் முத[illegible] க.

இதன்பொருள். எழுத்[illegible] முதல— எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:— [illegible]பகவன் முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்[illegible] என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவநத எடுத்துக்கா[illegible]வமை. அகரத்திறகுத்தலைமை வி காரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகி இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்கு த்தலைமை செயற்கையுணர்வான[illegible] இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணாதலானு

---

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறு க்கும் பகமென்னும் பெய[illegible]ால், பகவனென்பதற்கு இவ்வாறுகுணங்க ளையுமுடையோனென்பது

ங் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மேனின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௨. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். ௨

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்—எல்லாநூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக் கல்வியறிவானாய பயன் யாது— வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாள்களைத் தொழாராயின்? எ-று.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டின்மை குறித்துநின்றது. கொல்லெனபது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றாளென்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௨)

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். ௩

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார்; என்னை? "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து-மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி-யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்." என்பதோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

௪. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில. ௪

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருந்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமின்மையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (௪)

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

இ-ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை* தீவினையென்னு மிரண்டுவினையும் உளவாகா— இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றார். நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேராவென்றுங் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினாரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (௫)

௬. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். ௬

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது— பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்— மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார்— நீடு வாழ்வார்— பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவு மைந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானுற சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையானுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது, கபிலரது பாட்டு என்பதுபோல. இவைநான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநிற்றலுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௭. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. ௭

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒருவாற்றானுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது,— மனக்கவலை மாற்றல் அரிது— மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. எ-று.

"உறற்பால—தீண்டா விடுத லரிது." என்றாற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தாள் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றான் வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவரென்பதாம். (௭)

---

* ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாலையவாய துறக்க வின்பமுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடையனவாம். ஆதலால், இநல்வினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கண் பொனவிலங்கும் இருப்புவிலங்குமபோலத் தம்முளொப்பனவாமென்க. சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்றென்க.

அ. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

இ-ள். அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது— பிற ஆழி நீந்தல் அரிது— அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையனாகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனெனவுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃதேகதேசவுருவகம். (அ)

௯. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை. ௯

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல— தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல— எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத தலை— எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை.* இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை† முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவை‡ முதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். காணாத கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது "எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றியலுந்தொழி — லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முளே—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே." எனனுந்திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரத்தானும் "இரும்புயர்ந்த மூவிலைய சூலத்தி னானை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தி னானைச்— சுரும்புயர்ந்த கொன்றையொடு தூமதியஞ் சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை—யரும்புயர்ந்த வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யன்னங்கள் விளையாடு மகன்றுறையி னருகே—கரும்புயர்ந்து பெருஞ்செந்நெ னெருங்கிவிளை கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே." என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தானும் உணர்க.

† அணிமா முதலிய எண்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசிதை, வசிதை எனவிவை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிவை. இவ்வாறு ஆருகதநூலிற் கூறப்பட்டது.

பயனில்லையென்பதூஉங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலு ம் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிபபடும் குற்றங் கூறப்பட்டது.(கூ)

கo. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார். கo

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்— இறை வனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்:— சேராதார் நீந்தார்— அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளழுந்துவ ர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்க டலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இ றைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினை ப்பார்க்கு அஃதறாமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

உ ம் அதி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று. க

இ-ள். வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,— தான் அமிழ்தமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பான்மையை யுடைத் து. எ-று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டுயிர்க ளை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையறாமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலி ன், உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணர்கவென்றார். (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை. உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வுண வுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதூஉம் மழை— அவற்றையுண் கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பதூஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்திணை மேல வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உ யிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலு டையவாயினவென்பதாம். (உ)

கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி. ங

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடற்றும் பசி— நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத்தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (ங)

கச. ஏரி னுழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். ச

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுழுதலைச்செய்யார்,— புயல் எனனும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனனும் வருவாய தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைநதுநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (ச)

கரு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. ரு

இ-ள். கெடுப்பதூஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாரைப பெய்யாது நின்று கெடுபபதூஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம்— அவவாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப பெயது முனகெடுததாறபோல எடுப்பதூஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மறறு வினைமாற்றின்கணவநதது. ஆங்கெனபது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின்கண் வநத உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதறகுரியார மக்களாதலின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமெனறது அமமக்கணமுயறசி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கட்கும் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.* மழையினதாறறல் கூறியவாறு. (ரு)

கசா. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. சா

இ-ள். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது,— மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசும்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றினகண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (சா)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின்— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

---

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

உம்மை சிறபபுமமை, தன்னியலபு குறைதலாவது நீவாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைததலெனறது முகத்தலை; அது "கடல்குறைபடுத்தநீர்." "கடல் குறைபடவெறிநது" எனபதனுனும அறிக. மழைக்கு முதலாய கடறகும் மழை வேணடுமெனபதாம. இவை யேழுபாட்டானும உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோக்கும ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செலலாது— தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற செய்யபபடும் விழவும் பூசையும் நடவாது,— வானம் வறக்குமேல்— மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றுராகலின, செல்லாதென்றுர். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியததிறகுழ்வுநீரச் செயவது நைமித்திக* மாதலின, அதனை முறகூறினர். (அ)

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். கூ

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின்கண் தானமுந தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,— வானம் வழங்காதெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வநத பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடுங் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறறறபொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருககல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பறறித தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம துறவறததின்மேலும் நின்றன. (கூ)

உ0. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க0

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின—எவ்வகை மேம்பாட்டாக்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,— ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது— அநநீர் இடையறுதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றியமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றுர், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறுதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையாதுலகென்பது எல்லாரானும தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையாதுலகெனினென்றுர். இதனை நீரையினறி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையினறி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க0)

* நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

௩ம் அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வான்சிறப்பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௧. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு. ௧

இ-ள். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை—தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கணணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவற்றுணிவு—விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூல்களது துணிவு. எ-று.

தமக்கு உரியவொழுக்கத்தின்கணணே நின்று துறத்தலாவது,— தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமுரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரும், அறம் வளரப் பாவந்தேயும், பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும், அறியாமை நீங்க நித்தவநித்தங்களது வேறுபாடுணர்வும் அழிதன்மாலையவாய இம்மை மறுமையின்பங்களினுவர்ப்பும் பிறவித்துன்பங்களுந் தோன்றும், அவை தோன்ற வீட்டின்கணாசையுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனின் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோக முயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்றாகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய யானென்பதும் விடும், ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையேயுவர்த்து விடுதலெனக் கொள்க. பனுவலென்பப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநூல்களெல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவென்பது பெற்றும். செய்தாரது துணிவு பனுவன்மேலேற்றப்பட்டது. (௧)

௨௨. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று. ௨

இ-ள். துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின்— இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணாற் கூறியறியலுறின், அளவுபடாமையான—வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டு அற்று—இவ்வுலகத்துப் பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இத்துணையரென அறியலுற்றாற்போலும். எ-று. முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. (௨)

௨௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு. ௩

இ-ள். இருமை வகை தெரிந்து— பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்பவின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து— ஈண்டு அறம் பூண்டார் பெருமை—அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே— உலகு பிறங்கிற்று— உலகின்கணுயர்ந்தது. எ-று.

"தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல இருமையென்றது ஈண்டெண்ணினைக் கண்ணின்றது.* பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது, இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினார் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீத்தார்பெருமையே எல்லாப்பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௨௪. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. ௪

இ-ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான் — திண்மையென்னுந் தோட்டியாற் பொறிகளாகிய யானையைந்தனையும் தத்தம் புலன்கண்மேற் செல்லாமற் காப்பான் — வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து — எல்லாநிலத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும் வீட்டுநிலத்திற்கு ஓர்வித்தாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ஈண்டறிவின்மேற்று. அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தலின், வித்தென்றார். ஈண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லனென்பதாம். (௪)

௨௫. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ௫

இ-ள். ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல் — புலன்களிற்செல்கின்ற அவாவைந்தனையும் அடக்கினானது வலிக்கு — அகல்விசும்பு உளார் கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி — அகன்ற வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ்சான்று. எ-று.

ஐந்துமென்னும் முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபும் செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தவனாற்றல் உணர்த்தினானாகலின், இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௫)

௨௬. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். ௬

இ-ள். செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் — ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுள் செய்தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர் — செயற்கரிய செய்கலாதார் சிறியர் — அவ்வெளியவற்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர். எ-று.

செயற்கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறிவழிகளாற் புலன்களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகை யோகவுறுப்புக்கள், நீர்ப்பல கான் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிற்றாபதபக்கமென்பாருமுளர்,† அவை நியமத்துள்ளே அடங்கலின், நீத்தாரது பெருமைக்கேலாமையறிக. (௬)

---

* ஈண்டு இருமையென்பதனுள் மைவிகுதி, தன்மையுணர்த்தாது தன்மையுடைப்பொருளையே யுணர்த்தலின், பகுதிப்பொருள் விகுதியென்னுஞ் சுவார்த்த பாவ தத்திதப் பிரத்தியம்.

† நீர்ப்பலகான்மூழ்கல் முதலியவெட்டும் "நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்த சைஇத் தோலுடையர்ச் — சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார் — கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல் — வானகத் துய்க்கும் வழி." எனும் வெண்பாவானுணர்க.

௨௭. சுவையொளி யூறோசை நாறறமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடடே யுலகு. ௭

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாறறம் எனற ஐநதின வகை— சுவையும் ஒளியும ஊறும ஓசையும நாறறமுமெனறு சொலலபபடட தனமாததிரைக ளைநதனது கூறுபாடடையும— தெரிவான கடடே உலகு— ஆராயவானறிவி ன கணணதே உலகம. எ-று.

அவறறின கூறுபாடாவன பூதஙகடகு முதலாகிய அவைதாமைநதும, அ வறறினகடடோனறிய அபபூதஙகளைநதும, அவறறினகூறுகிய ஞானேநதிரி யஙகளைநதும கனமேநதிரியஙகளைநதுமாக இருபதுமாம. வகைதெரிவானக டடென உடமபொடு புணாததததால,* தெரிகினற புருடனும அவனறெரிதற கருவியாகிய மான† அகஙகார மனஙகளும அவறறிறகு முதலாகிய மூலப பகுதியும பெறறும. தததுவமிருபததைநதனையுநதெரிதலாவது, மூலபபகுதி ஒனறிறறோனறியதனமையிற பகுதியேயாவதலலது விகுதியாகாதெனவும, அதனகடடோனறிய மானும அதனகடடோனறிய அகஙகாரமும அதனகட டோனறிய தனமாததிரைகளுமாகிய ஏழும தததமககு முதலாயதனை நோகக விகுதியாதலும தஙகடடோனறுவனவறறை நோககப பகுதியாதலுமுடைய வெனவும, அவறறினகடடோனறிய மனமும ஞானேநதிரியஙகளும கனமே நதிரியஙகளும பூதஙகளுமாகிய பதினாறும தஙகடடோனறுவனவினமையின விகுதியேயாவதலலது பகுதியாகாவெனவும, புருடன தானொனறிறறோனறு மையானும தனகடடோனறுவனவினமையானும இரணடுமலலனெனவும, சாஙகிய நூலுளோதியவாறறான ஆராயதல. இவவிருபததைநதுமலலது உல கெனப பிறிதொனறிலலையென உலகினதுணமையறிதலின, அவனறிவினகண ணதாயிறறு இவை நானகுபாடடானும பெருமைககேது ஐநதவிததலும யோகபபயிறசியும தததுவவுணாவுமெனபது கூறபபடடது. (௭)

௨௮. நிறைமொழி மாநதா பெருமை நிலதது
மறைமொழி காடடி விடும ௮

இ-ள். நிறைமொழி மாநதா பெருமை—நிறைநத மொழியினையுடைய துற நதாரது பெருமையை—நிலதது மறைமொழி காடடிவிடும—நிலவுலகத்தின கண அவாாணையாகச சொலலிய மநதிரஙகளே கணகூடாகக‡காடடும. எ-று.

நிறைமொழியெனபது அருளிககூறினும வெகுணடு கூறினும அவவபபய னகளைப பயநதேவிடும மொழி. காடடுதல பயனானுணாததுதல. (௮)

௨௯. குணமெனனுங குனறேறி நினறா வெகுளி
கணமேயுங காததலரிது. ௯

---

* உடமபொடுபுணாததலெனபது ஒருததி. இது தொலகாபபியதது மரபிய லின இறுதிசசூததிரததிற கூறபபடடது. இதனை வடநூலாா நிபாதமெனபா.

† மான—மகததததுவம. மஹததெனனும வடமொழி எழுவாயொருமை யின மஹாந என நிறகும. அது தமிழின மானெனத திறபவமாயிறறு.

‡ கணகூடு— பிரததியக்ஷம.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி—துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின்முடிவினை கணினற முனிவரது வெகுளி,— கணமேயும் காத்தல் அரிது—தானுள்ளவளவு கணமேயாயினும், வெகுளப்பட்டாரால் தடுத்தல் அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வுருவகஞ்செய்தார். குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கணமேயுமென்றும், நிறைமொழிமாந்தராகலின் காத்தலரிதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (௯)

௩௦. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். ௧௦

இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் — எல்லாவுயிர்கண் மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான்,—அந்தணர் என்போர் அறவோர் — அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர். எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தினையுடையாரென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வாற்றானையுடையராயினும் உயிர்கண்மாட்டருளுடையரென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௪-ம் அதி. — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரானுணர்த்தப்பட்ட அம்மூன்றனுள் ஏனைப்பொருளுமின்பமும் போலாது, அறன், இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றனையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். "சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு— மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல" என்றார் பிறரும்.

௩௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு. ௧

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீடுபேற்றையுந்தரும், —செல்வமும் ஈனும்—துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந்தரும், — உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன்— ஆதலான் உயிர்கட்கு அறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கந்தருவதனை ஆக்கமென்றார். ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயினொன்றது மக்களு

---

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும் தோன்றாது நின்றும் பின் ஒருமை பன்மை வினையீறாக மேல் வந்து முடிக்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார் சாதத்தியேகவசனமென்பர். "ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன் றாத சாதி யொருமையு—மெனவிரு திறப்படு மிருதிணை மருங்கினும்." "சிவிகை — பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை." "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை" எனபுழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதியொருமை வரும். "தென்புலத்தார் தெய்வம்" "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார்" எனபுழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றாச் சாதியொருமை வரும்.

யினை, சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௩௨. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை—அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தார்,* அதனாற்கேடுவருதல் கூறுதற்பயன்னோக்கி. இதனால் அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது. (௨)

௩௩. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லுமவா யெல்லாஞ் செயல். ௩

இ-ள். ஒல்லும் வகையான—தத்தமக்கியலுந்திறத்தான—அறவினை ஓவாதே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல்— அறமாகிய நல்வினையை ஒழியாதே அஃதெய்துமிடத்தானெல்லாஞ் செய்க. எ-று.

இயலுந்திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கை நிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல். ஓவாமை இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன மனம் வாக்குக் காயமெனபன. அவற்றாற் செயயும் அறங்களாவன முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமெனவிவை. இதனான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் — அவ்வாற்றான் அறஞ்செய்வான் தன்மனத்தின்கட் குற்றமுடையனல்லனாக,—அனைத்து அறன— அவ்வளவே அறமாவது,—பிற ஆகுல நீர—அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அறமெனப்படா, ஆரவார நீர்மைய. எ-று.

குற்றம் தீயனசிந்தித்தல். பிறரறிதல்வேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின், ஆகுலநீரவென்றார். மனத்துமாசுடைப்னுயவழி அந்தவழியவாகிய மொழி மெய்களாற்செய்வன பயனில்வெனபதூஉம் பெறப்பட்டது. (௪)

௩௫. அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொன் னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம். ௫

இ-ள். அழுக்காறு— பிறராக்கம் பொறாமையும்—அவா—புலனகண்மேற் செல்கின்ற அவாவும்—வெகுளி— அவையேதுவாகப் பிறர்பால்வரும் வெகு

* அனுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அனுவாதமாவது முன்னர்ப்பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலெனனுங்குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பார் வடநூலார். ஈண்டுப் புரோவாதம் “ அறத்தினூஉங் காக்க மெவனோ ” என்பது.

ளியும—இன்னாச்சொல்—அதுபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய—நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்—இந்நான்கினையுங் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனான் இவற்றோடு விரவியியன்றது அறமெனப்படாதென்பதூஉங்கொள்க. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அறத்தினதியல்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

௩௬. அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. ௬

இ-ள். அன்று அறிவாம் என்னாது அறம் செய்க — யாம் இதுபொழுதிளைய மாகலின் இறக்குநான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க,—அது பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை—அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாம். எ-று.

மற்றென்பது அசைநிலை. பொன்றாத் துணையென்றார், செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனான் இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நிலையின்பொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

௩௭. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை. ௭

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவையான் உணர்த்தல் வேண்டா, —சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை —சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவைதன்னானே உணரப்படும். எ-று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சத்தாற் சொல்லாகிய வாகமவளவையும், பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடையென்றதனாற் காட்சியளவையும் பெறுதும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் பொன்றாத் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (௭)

௩௮. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். ௮

இ-ள். வீழ் நாள் படாமை நன்று ஆற்றின் — செய்யாது கழியும் நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின்,— அஃது ஒருவன் வாழ் நாள் வழி அடைக்கும் கல் — அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடி நாள் வரும்வழியை வாராமலடைக்குங் கல்லாம். எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தானவரும் இருவகைவினையுமுள்ளதனையும் உயிர் யாக்கையோடுங்கூடிநின்று அவ்வினைகளிருவகைப்பயனையும் நுகருமாகலான், அந்நாண்முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைந்தாவன அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன, இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமென்ப. வினையிரண்டாவன நல்வினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பதுன்பமென்பன. இதனான் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (௮)

௩௯. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில. ௯

இ-ள். அறத்தான் வருவதே இன்பம—இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது,— மற்ற எல்லாம் புறத்த—அதனோடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினும் துன்பத்தினிடத்த,—புகழும் இல—அதுவேயுமன்றிப் புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆனுருபு ரண்டிடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது,"தூங்கு கையா னோங்கு நடைய" என்புழிப்போல. இன்பம் காமநுகர்ச்சி, அஃதாமாறு காமத்துப்பாலின் முத்றகட்சொல்லுதும். இன்பத்திற்புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தானவரும் பிறனில்விழைவு முதலாயின அக்கணத்துளின்பமாய்த் தோன்றுமாயினும் பின்றுன்பமாய்விளைதலின், புறத்தவென்றூர். அறத்தோடு வாராதன புகழுமில வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றும். இதனால் அறஞ்செய்வாரோ இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சo. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி கo

இ-ள். ஒருவற்குச் செயற்பாலது அறனே— ஒருவனுக்குச் செய்தற்பாலனமையது நல்வினையே,— உயற்பாலது பழியே—ஒழிதற்பாலனமையது தீவினையே. எ-று.

ஒருமென்பன விரண்டும் அசைநிலை. தேற்றேகாரம் பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியென்றூர். இரண்டு செய்வதுமொழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (சo)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இல்லறவியல்.

ரு ம் அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின், இஃதறனவலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சக. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. க

இ-ள். இல்வாழ்வான் என்பான்— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை—அறவியல்பினையுடைய ஏனைமூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம். எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனைமூவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்றோதுதலும

---

* எனப்படுவானென்றபாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும்படு விகுதி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டார் பிரயோகவிவேகநூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் கயதக்கு என்பர்.

விரதஙகாத்தலுமாகிய பிரமசரியவொழுககத்தானும், இலலைவிட்டு வனததின கட்டியொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுககத்தானும், முறறத்துறநத யோகவொழுக்கத்தானுமென இவா, இவருள முன்னையிருவரையும் பிறாமதமேறகொணடு கூறினா. இவா இவவொழுக்கநெறிகளை முடியச்செலலுமளவும் அசசெலவிறகுப பசி நோய குளிா முதலியவறறான இடையூறு வாராமல உண்டியும மருநதும உறையுளும முதலியவுதவி அவ்வவநெறிகளின வழுவாமற்செலுததுதலான, நலலாறறினினற துணையெனறா. (௧)

சஉ. துறநதாாககுந துவவா தவாககு மிறந்தாாககு
மிலவாழவா னென்பான றுணை. உ

இ-ள். துறநதாாககும — களைகணனவராறறுறககபபட்டாாககும— துவவாதவாககும— நல்கூாநதாாககும— இறநதாாககும— ஒருவருமினறித தனபால வநதிறநதாாக்கும— இலவாழவான எனபான துணை—இல்வாழவானெனறு சொலலபபடுவான துணை. எ-று.

துறநதாாகருப் பாவமொழிய அவா களைகணாய நினறு வேணடுவன செயதலானும், துவவாதவாககு உணவு முதலிய கொடுததலானும, இறநதார்க்கு நீர்க்கடனமுதலிய செயது நலலுலகினகட்செலுததலானும, துணையெனறா. இவையிரணடுபாட்டானும இனனிலை எலலாவுபகாரததிறகுமுரிததாதல கூறபபட்டது. (உ)

சந. தென்புலததாா தெயவம விருந்தொகக லொன்றாங
கைமபுலததா றோமப றலை. ந

இ-ள். தெனபுலததாா தெயவம விருநது ஒககல தான எனற—பிதிரா தேவா விருநதினா சுறறததாா தானெனறு சொலலபபட்ட—ஐமபுலதது ஆறு ஓம்பல தலை— ஐநதிடததுஞசெயயும அறநெறியை வழுவாமறசெயதல இலவாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம. எ-று.

பிதிராாவாா படைபபுககாலதது அயனாறபடைககபபட்டதோா கடவுடசாதி, அவர்ககிடம தெனறிசையாதலின, தெனபுலததாரெனறா. தெயவமெனறது சாதியொருமை. விருநதெனபது புதுமை, அஃது ஈணடாகுபெயராயப புதியராய வநதாாமேனினறது, அவா இருவகையா, பணடறிவுணமையிற குறிதது வநதாரும, அஃதினமையிற குறியாது வநதாருமென. ஒககல் சுறறத்தாா. எல்லாவறஙகளும தானுளனாய நினறு செயயவேண்டுதலின, தனனையோமபலும அறனாயிறறு. எனறவெனபது விகாரமாயிறறு. ஆஙகு அசை. ஐவகையும அறஞ்செயதறகிடனாகலின, ஐம்புலமெனறா. அரசனுக்கு இறைபபொருள ஆறிலொனறாயிறறு, இவவைமபுலததிறகும ஐநது கூறுவேண்டுதலானெனபததிக. (ந)

சச. பழியஞசிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞச லெஞ்ஞான்று மில். ச

இ-ள. பழி அஞசிப பாததூ ஊண வாழககை உடைததாயின— பொருள செயயுஙகால பாவததையஞசி* யீடடி, அபபொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினூக்கும தெனபுலததா முதலிய நாலவாக்கும பகுததுத் தானுண்டலை ஒருவனிலவாழ்ககை உடைததாயின, — வழி எஞஞானறும எஞசல இல— அவனவழி உலகததெஞஞானறும நிறறலலலது இறததலில்லை. எ-று.

பாவததானவநத பிறனபொருளைப பகுததுணணின, அறம பொருளுடையாாமேலும பாவந தனமேலுமாய நினறு வழியெஞசுமாகலின், பழியஞசியெனறா. வாழவானதுடைமை வாழககைமேலேறறபபடடது. (ச)

சரு. அன்பு மறனு முடைததாயி னிலவாழ்ககை
பணபும பயனு மது. ரு

இ-ள. இலவாழககை அனபும அறனும உடைததாயின— ஒருவனிலவாழக்கை தனறுணைவிமேறசெயயததகும அனபினையும பிறாககுப பகுததுண்டலாகிய அறததினையுமுடைததாயின,— அது பணபும பயனும— அவ்வுடைமை அதறகுப பணபும பயனுமாம எ-று.

நிரனிறை. இலலாடகுங கணவறகும நெஞசொனறுகாவழி இலலறங கடைபோகாமையின, அனபுடைமை பணபாயிறறு, அறனுடைமை பயனாயிறறு. இவைமூனறுபாடடானும இனனிலையினினறுன அறஞசெயயுமாறு கூறபபட்டது. (ரு)

சசு. அறததாறறி னிலவாழககை யாறறிற புறத்தாற்றிற்
போஒயப பெறுவ தெவன. சு

இ-ள. இலவாழககை அறததாறறின ஆறறின— ஒருவன இலவாழக்கையை அறததின வழியே செலுததுவனாயின,— புறததாறறில போயப பெறுவது எவன— அவன அதறகுப புறமாகிய நெறியிறபோயப பெறும பயன யாது? எ-று.

அறததாறெனபது பழியஞசிப பகுததுணடலும, அனபுடைமையுமெனமேறசொலலிய ஆறு. புறததாறு இலலைவிடடு வனததுச செலலுநிலை. அநநிலையின இது பயனுடைததெனபாா, போயபபெறுவதெவனெனறாா. (சு)

சஎ. இயலபினு னிலவாழககை வாழபவ னென்பான்
முயலவாரு ளெலலாந தலை. எ

இ-ள. இலவாழக்கை இயலபினன வாழபவன எனபான— இலவாழககைக்கணினறு அதறகுரிய இயலபோடு கூடி வாழபவனெனறு சொலலபபடுவான— முயலவாருள எலலாம தலை— புலனகளை விட முயல்வாரெலலாருள்ளும் மிககவன. எ-று.

முறறத்துறநதவா விடடமையின, முயலவாரென்றது மூனறுநிலையினினறுளை. அநநிலைதான பலவகைபபடுதலின எலலாருளளுமெனவும, முயலாதுவைத்துப பயனெயதுதலின தலையெனவுங கூறினா. (எ)

---

* பழியஞசியெனபதனைப பழியையஞசி, பழியினஞசி எனவிரிக்கலாமென்பது "அச்சக் கிளவிக கைநது மிரணடு—மெசச மிலவே பொருளவயினை," எனனுங தொல்காபபியச் சூத்திரததானறிக.

ச அ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை — தவஞ்செய்வாரையுந் தத்தநெறியினகணொழுகப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற்றவறுத இல்வாழ்க்கை— நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து— அத்தவஞ்செய்வார் நிலையினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினொழுக்கியென்ருர். நோற்பாரென்பது ஆகுபெயர். நோற்பார்நிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற நோயல்லது இல்வாழ்வார்நிலைபோற பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினோன்மையுடைத்தென்ருர். (அ)

சகூ. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. கூ

இ-ள். அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் நூல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே: — அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும் பிறனாற்பழிக்கப்படுவதில்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது, இதனாற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின், அஃது என்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்பங்களாரத் துய்க்கும் மென்மையுடைய இல்வாழ்க்கையோடு அறமென ஒருங்கெண்ணப்படுவதென்றவாறுயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

ருo. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். கo

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன்— இல்லறத்தோடுகூடி வாழுமியல்பினுல் வையத்தின்கண் வாழ்பவன் — வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்—வையத்தானேயெனினும் வானின்கணுறையுந்தேவருள் ஒருவனுக வைத்து நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

பின்றேவனுய அவ்வறப்பயனுகாதல் ஒருதலையாகலின், தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்ருர். இதனான் இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ், அதனையிறுதிக்கட்கூறுப. (கo)

ரு ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ருக. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள் —மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள்—வாழ்க்கைத் துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறந்தார்ப் பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில்வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற்கியையவழித்தல். இதனான் இவ்விரண்டுநன்மையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௫௨. மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில். ௨

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின்— மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவனில்லாளிடத்தில்லையாயின்,—வாழ்க்கை எனை மாட்சித்தாயினும் இல— அவனில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணைமாட்சிமையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று. எ-று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமையின். (௨)

௫௩. இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவண் மாணாக் கடை. ௩

இ-ள். இல்லவள் மாண்பு ஆனால் இல்லது என— ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற்குண நற்செய்கையளாயினக்கால் இல்லாததியாது?— இல்லவள் மாணாக்கடை உள்ளது என— அவள் அன்னளல்லாக்கால் உள்ளதியாது? எ-று.

மாண்பெனக் குணத்தின்பெயர் குணிமேனின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இல்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவது இல்லாளதுமாட்சியே பிறவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௫௪. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். ௪

இ-ள். பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள— ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல்லாளின்மேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள,—கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்— அவண்மாட்டுக் கற்பென்னுங்கலங்காநிலைமை யுண்டாகப்பெறின்? எ-று.

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையின், யாவுளவென்றார். இதனாற் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௫௫. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ௫

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள் பெய் என — பிற தெய்வந்தொழாது தன்றெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள்* பெய்யென்றுசொல்ல,— மழை பெய்யும் — மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழுதெழுவாளென்றார். தொழாநின்றெனபது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானேவல் செய்யுமெனபதாம். இதனாற் கற்புடையவளாற்றல் கூறப்பட்டது. (ரு)

ருசு. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். சு

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி—கற்பினின்றும் வழுவாமற்றன்னைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி—தகை சான்ற சொற் காத்து— இருவர் மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோர்வு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

நன்மாட்டுப் புகழாவது வாழ்க்கை நன்கு கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனாற் றற்புகழ்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

ருஎ. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்? —நிறை காக்கும் காப்பே தலை— அவர் தமதுநிறையாற்காக்குங்காவலே தலையாய காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெஞ்சைக் கற்புநெறியினிறுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற் பயனில்லையென்பார், நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது. இதனாற் றற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

ருஅ பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ

---

* கொழுநற் றொழுதெழுவாளென்பது எழுந்து கொழுநற்றொழுவாளென முன்பின்னாகப் பொருள்படுமென்றார் பிரயோக விவேகநூலார். அவர் கூறுமாறு,— "இனிக் 'கொழுநற் றொழுதெழுவாள்' 'தொழுதெழுவார் வினைவளநீறெழ' என்னுந் திருவள்ளுவரினும் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் தொழாநின்றெழுவாள் தொழாநின்றெழுவார் எனத்துணைவினையாயுரைப்பர். எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவாள் எழுந்து தொழுவார் என முன் பின்னாகப் பொருள்படுதலன்றி, நகுபு வந்தான் ஓடி வந்தான் என்பனபோலத் தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாதெனக். 'வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யு—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ்சிந்தித்து வாய்வதிற்—றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" என்பதுபோலத் துயிலெழுந்து பின்றந்தையுந் தாயுந்தொழுது பின் காரியத்திற் செல்கவென்பபொருள் படவருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமெனக." நன்னூல்காண்டிகையுரை (?) திங்குபடலம், ரு-ம், பாட்டுரை.

இ-ள். பெணடிா பெறருற பெறின— பெணடிர், தமமையெயதிய கணவனைவழிபடுதல் பெறுவராயின,— புதேதெளிா வாழும உலகு பெருஞசிறப்புப பெறுவா— புத்தேளிா வாழுமுலகினகண அவராற பெருஞசிறபபினைப் பெறுவா. எ-று.

வழிபடுதலெனபது சொலலெசசம. இதனால தறகொண்டாறபேணிய மகளிா புதேதெளிராற பேணபபடுவொனபது கூறபபடடது. (அ)

ருகூ. புகழபுரிந திலலிலோாக கிலலை யிகழவாாமுன்
னேறுபோற பீடு நடை. கூ

இ-ள. புகழ புரிநத இல இலோாககு— புகழை விருமபிய இலலாளையிலலாதாாககு— இகழவாா முன ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தமமையிகழநதுரைக்கும்பகைவாமுன சிங்கவேறுபோலநடக்கும பெருமிதநடை இலலை.எ-று.

புரிநதவெனனும பெயரெசசததகரம விகாரததாறறொககது. பெருமிதமுடையானுக்குச சிஙகவேறு நடையானுவமமாகலின, ஏறுபோலெனறாா. இதனால தகைசானற சொறகாவாவழிபபடுஙகுறறங கூறபபடடது. (கூ)

கூ0. மஙகல மெனப மனைமாடசி மறறத
னன்கல நன்மககட பேறு. க0

இ-ள. மஙகலம எனப மனைமாடசி— ஒருவறகு நனமையெனறுசொல்லுவா அறிநதோா மனையாளது நறகுண நறசெயகைகளை,— அதன நனகலம (எனப) நனமககடபேறு— அவைதமககு நலலவணிகலமெனறு சொலலுவா நலல புதலவரைப பெறுதலை. எ.று.

அறிநதோரெனபது எஞசிநினறது. மறறு அசைநிலை. இதனால வாழககைத்துணைககு ஆவதோரணிநலஙகூறி, வருகினற அதிகாரததிறகுத தோறறுவாய செயயப்படடது. (க0)

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறபபாளா மூவரானும* இயலபாகவிறுககபபடுமுஙகடன் மூனறனுள, முனிவாகடன கேளவியானும, தேவாகடன வேளவியானும, தெனபுலததாாகடன புதலவரைபபெறுதலானுமலலது இறுககபபடாமையின, அககடனிறுததறபொருடடு நனமககளைப பெறுதல. அதிகாரமுறைமை மேலே பெறபபடடது.

கூக. பெறுமவறறுள யாமறிவ திலலை யறிவறிநத
மககடபே றலல பிற. க

இ-ள. பெறுமவறறுள— ஒருவன பெறும பேறுகளுள,— அறிவு அறிநத மக்கடபேறு அலல பிற— அறியவேணடுவன அறிதறகுரிய மககளைப பெறுதலலது பிறபேறுகளை—யாம அறிவது இலலை—யாம மதிபபதிலலை.எ-று.

---

* இருபிறபபாளாமூவரெனறது உபநயனததிறகு முன்னொருபிறபபும பின்னொரு பிறபபுமாகிய இருபிறபபுடையராயுள்ள அநதணா, அரசா, வணிகரென்னும முதனமூனறு வருணததாா. இருபிறபபாளரெனினும், துவிசரெனினுமொககும.

அறிவதென்பது அறிதலைசசெயவதென அததொழினமேனின்றது. காரண மாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப பயநதேவிடுமாதலான், அதனுணிவுப றறி அறிநதவென இறநதகாலத்தாற கூறினா. அறிவறிநதவெனறதனுன, ம ககளெனனுமபெயா பெணணொழிதது நினறது. இதனுற புதலவாபபேறறின துசிறபபுக் கூறபபட்டது. (க)

கூஉ. எழுபிறபபுந தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப
பணபுடை மககட பெறின. உ

இ-ள். எழுபிறபபும தீயவை தீணடா—வினை வயததாறபிறககும பிறபபே ழினகணணும ஒருவனைத துனபஙகள சென்றடையா,— பழி பிறஙகாப ப ணபு உடை மககட்பெறின— பிறராற பழிககபபடாத நறகுணஙகளையுடைய புதலவரைப பெறுவாளுயின். எ-று.

அவன தீவினை வளராது தேயதறகுக காரணமாகிய நலவினைகளைச செய யும புதலவரைப பெறுவனுயினெனறவாருயிறறு. பிறபபேழாவன "ஊாவ ப திறெனறு மொனபது மானுட— நீாபறவை நாறகாலோா பபபததாகு— சீ ரிய—பநதமாந தேவா பதினு லயனபடைதத—வநதமிலசீாத தாவரநா லைந து." தநதைதாயா தீவினை தேயசறபொருட்டு அவரைநோககிப புதலவாசெ யயுநதான தருமஙகட்கு அவா நறகுணங காரணமாகலின், பணபெனனுஙகா ரணபபெயா காரியததினமேனினறது. (உ)

கூங. தமபொரு ளென்பதம மகக ளவர்பொரு
டநதம வினையான வரும. ங

இ-ள். தம மககள தமபொருள எனப—தமபுதலவரைத தமபொருளென று சொலலுவா அறிநதோா,—அவா பொருள தநதம வினையான வரும— அபபுதலவா செயதபொருள தமமை நோககி அவாசெயயும நலவினையானே தமபால வரும ஆதலான. எ-று.

தநதம வினையெனபழித தொகுதி நினற ஆறுமவேறறுமை முருகனது கு றிஞசி நிலம எனபுழிபபோல உரிமைபபொருட்கணவநதது. பொருளசெய த மககளைப பொருளென உபசரிததாா. இவையிரணடுபாட்டானும நனமகக டபெறமுா பெறும மறுமைப பயன கூறபபட்டது. (ங)

கூச. அமிழ்தினு மாறற வினிதேதம மககள
சிறுகை யளாவிய கூழ. ச

இ-ள். அமிழதினும ஆறற இனிதே—சுவையான அமிழததினும மிகவினி மையுடைத்து—தமமககள சிறுகை அளாவிய கூழ— தமமககளது சிறுகை யானளாவபபட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது "இட்டுந தொட்டுங் கௌவியுந துழநது—நெய யுடை யடிசின மெயபட விதிர்த்தல்."* (ச)

---

*புறநானூறு,— "படைபபுப பலபடைத்துப பலரோ டுண்ணும— முடை ப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைபபடக்— குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி— யிட்டுந தொட்டுங் கௌவியுந துழநது—நெய்யுடை யடிசின் மெயபட விதிா த்து— மயககுறு மககளை யிலலோா— பயககுற விலாதாம வாழு நாளே."

சு௫. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு. ௫

இ-ள். உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல்—ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டுதல், —செவிக்கு இன்பம் அவர் சொற் கேட்டல்—செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல். எ-று.

மற்று வினைமாற்று. மக்களது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிவுடையராய்ச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்லென்றார். தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மேனின்றன. (௫)

சுசு. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர். சு

இ-ள். குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையினிதென்று சொல்லுவர்— தம்மக்கள் மழலைச்சொற் கேளாதவர்— தம்புதலவருடைய குதலைச்சொற்களைக்கேளாதார். எ-று.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்பரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமைமிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவகையானுங்கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

சுஎ. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல். எ

இ-ள். தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி—தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் நன்மையாவது—அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல்— கற்றோரவையத்தின் கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதல். எ-று.

பொருளுடையனாக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின், நன்மையாகாவென்பது கருத்து. இதனால் தந்தைகடன் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. அ

இ-ள். தம்மக்கள் அறிவுடைமை—தம்மக்களதறிவுடைமை—மா நிலத்து மன் உயிர்க்கெல்லாம் தம்மின் இனிது—பெரியநிலத்து மன்னுகின்ற உயிர்கட்கெல்லாந்தம்மினு மினிதாம். எ-று.

ஈண்டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கல்வியறிவினை. மன்னுயிரென்றது ஈண்டறிவுடையாரை யென்றது, அறிவுடைமை கண்டின்புறுதற்கு உரியார் அவராகலின். இதனால் தந்தையினும் அவையத்தாருவப்பரென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சுக. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். க

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும்—தான் பெற்றபொழுதை மகிழ்ச்சியினும் மிகமகிழும்— தன்மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்—

தனமகனைத கலவி கேளவிகளானிறைநதானெனறு அறிவுடையோா சொல லக கேடட தாய. எ-று.

கவானின்கடகண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேடட சிற பபுவகை பெரிதாகலின பெரிதுவக்குமெனவும, பெணணியலபாற் ருனுகவறி யாமையிற கேடட தாயெனவுங கூறினர். அறிவுடையாரெனபது வருவிக்கப் பட்டது, சானறோனெனறறகுரியா அவராகலின. தாயுவகைககளவினமையி ன, அஃதிதனுற பிரிததுககூறபபடடது. (க)

எ0. மகன்றநதைகக காறறு முதவி யிவன்றநதை
யெனனோறறுன கொலலெனுஞ சொல. க0

இ-ள. தநதைககு மகன ஆறறும உதவி — கலவியுடையனுகிய தநதைக் கு மகன் செயயுங கைமமாறுவது — இவன தநதை என நோறறுனகொல எனும சொல — தனனறிவு மொழுககமுங கணடாா இவனறநதை இவனைப பெறுதறகு எனன தவஞ்செயதான கொலலோ வெனறு சொலலுஞ்சொலலை நிகழ்த்துதல. எ-று

சொல்லெனபது நிகழததுதலாகிய தன்காரணநதோனற நினறது.நிகழத்து தல அஙஙனஞ்சொலலவொழுகல.இதனுற புதலவனகடன கூறபபடடது.(க0

அ ம அது. — அனபுடைமை.

அஃதாவது அவவாழககைததுணையும புதலவரும முதலியதொடாபுடை யாாகட் காதலுடையனுதல. அதிகாா முறைமையும இதனுனே விளஙகும். இல்லறம இனிது நடததலும பிறவுயிாகணமேல அருளபிறததலும அனபின ப யனுகலின, இது வேணடபபடடது. வாழககைததுணைமேல அனபிலவழி இல லறமினிது நடவாமை " அறவோாக களிததலு மநதண ரோமபலுந — துற வோாக கெதிாதலுந தொலலோா சிறபபின — விருநதெதிா கோடலு மிழநத வெனனை."*எனபதனுனும, அதனுலருள பிறததல "அருளெனனு மனபீன கு ழவி"† எனபதனுனுமறிக.

எக. அன்பிறகு முண்டோ வடைககுநதா ழாாவலா
புன்கணீா பூச றரும. க

இ-ள. அனபிறகும் அடைககும தாழ உணடோ — அனபிறகும பிறரறியா மலடைததுவைககுந தாழுளதோ? — ஆாவலா புன்கணீா பூசல தரும — தம் மாலனபுசெயயபபடடாரது துனபஙகணடுழி அனபுடையாா கண பொழிகி ன்ற புலலியகணணீரே உணணினறவனபினை எலலாருமறியத தூறறும ஆத லான். எ-று

உமமை சிறபபினகண் வநதது. ஆாவலரது புனமை கணணீாமேலேறற ப படடது. காடசியளவைக்கெயதாதாயினும அனுமான வளவையான வெ ளிபபடுமென்பதாம். இதனுல அனபினதுணமை யுணாததப்பட்டது. (க)

* சிலப்பதிகாரம, அடைக்கலககாதை.

† திருக்குறள, எடுள.

எ௨. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியா பிறர்க்கு. ௨

இ-ள். அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியா—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பய னபடாமையின எல்லாப்பொருளானும் தமக்கே யுரியா, — அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியா— அன்புடையார் அவற்றானேயன்றித் தமமுடம்பா னும் பிறர்க்குரியா. எ-று.

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. என்பு ஆகுபெ யா. எனபுமுரியராதல் தன்னகம் புக்க குறுநடைப்புறவின்றபுதிகண்டஞ்சித் துலைபுக்கோன் முதலாயினோர்கட்காண்க. (௨)

எ௩. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ௩

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு— பெறுதற்கரிய மக் களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடர்ச்சியினை— அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப—அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்று சொ ல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பிறப்பின்தருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உப சாரவழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தல்லது அன்புசெய்யலா காமையின், அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுள்தாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று. (௩)

எச. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. ௪

இ-ள். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மா ட்டுச் செய்தவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்த ரும்,— அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமை தான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலுமில்லையாய் யாவரும் நண்பென்றுசொ ல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனாந்தன்மை. யாவருநண்பாதல் எல்லாப்பொருளுமெய் துதற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (௪)

எரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. ரு

இ-ள். அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப— அன்புடையராய் இல்லறத் தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்—வைய கத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு—இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக்கண்நின்று இன்பநுகர்ந்து அதன்மேல் துறக்கத்துச்சென்றெய்தும் பேரின்பத்தினை. எ-று.

வழக்கு ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கண்நின்று மனைவியோடும் மக்களோடு ம் ஒக்கலோடுங்கூடியின்புற்றார் தாஞ்செய்த வேள்வித்தொழிலாற்றேவராய் ஆண்டுமின்புறுவராகலின், இன்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தாற்றுன் புற்றெய்தும் துறக்கவின்பத்தினை ஈண்டுமின்புற்றெய்துதல் அன்பானன்றி யி ல்லையென்பதாம். (ரு)

எசு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. சு

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திறகே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொலலுவர் சிலரறியார்;—மறததிறகும் அஃதே துணை — ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெயத பகைமைபற்றி உளளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாக க்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தைநீக்குதறகுந் துணையாமென்பார், மறததிறகுமஃதேதுணையெனறார், "துனபததிற கியாரோ துணையாவார." எனபுழிபபோல.* இவையிரணடுபாட்டானும் அனபினது சிறப புக்கூறபபட்டது. (சு)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். என்பு இலதனை வெயிலபோலக் காயும்—என்பிலலாதவுடமபை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம— அனபிலலாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனுன் உடம்பெனபதூஉம், அனபிலதெனறதனை உயிரெனபதூஉம் பெறறும். வெறுபபினறி எங்குமொருதனமைததாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தனனியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அததனமைத்தாகியவறத்தினமுன் அன்பிலலது தனனியலபாறகெடுமெனபதாம. அதனைககாயுமென வெயிலறங்களினமேலேறறினார், அவறறிறகும அவவியலபுணமையின. இவ்வாறு "அலலவை செயதாாக கறஙகூறறம"† எனப பிறருஙகூறினர்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று. அ

இ-ள். அகத்து அனபு இலலா உயிா வாழககை— மனததினகணனபிலலாத உயிர் இலலறததோடு கூடி வாழதல— வனபாறகண வறறல மரம தளிர்த்தறறு— வனபாலினகண வறறலாகியமரந தளிரததாறபோலும். எ-று.

கூடாதெனபதாம. வனபால வனனிலம. வறறலென்பது பாலவிளஙகாவஃறிணைப்படர்க்கைபபெயா. (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. கூ

இ-ள். யாக்கையகதது உறுபபு அனபு இலவாககு—யாககையகததினகணின்று இலலறததிறகுறுப்பாகிய அனபுடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

* "ஆதி சததததால் பூவிற்குச் சென்றுன, துனபத்திற கியாரோ துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிககுமருநது என்பவறறினகட் பறிததல் நீக்குதலென நடுவே பெய்துபொருளுரைததுத தமாததமெனபதுஙகொளக." என்றுா பிரயோகவிவேகநூலாா. காரகபடலதது "உடனிகழகினற" எனனும் பதினுறுஞ்செயயுளுரையிறகாணக.

† வாக்குண்டாம,—கலலாத மாநதர்க்குக் கற்றுணர்நதார் சொற்கூற்ற—மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற— மெல்லிய— வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூறறமே— யிலலிற் கிசைநதொழுகாப பெண.

பெல்லாம் என்ன செய்யும்— ஏனைப்புறத்தின்கணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும்! எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவல்செய்வாரும் முதலாயின. அன்பொடு கூடாதவழி அவற்றாற் பயனின்மையின், என்செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போறலின், உறுப்பெனப்பட்டன. யாக்கையிற் கண்முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம் என்னபயனைச் செய்யும் மனத்தின்கணுறுப்பாகிய அன்பிலாதார்க்கென்றுரைப்பாருமுளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லாமை யறிக. (௯)

அ0. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. க0

இ-ள். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை—அன்பு முதலாக அதன்வழிநின்ற உடம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது,— அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த— அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உள்ளான உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற்போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றனவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவைநான்குபாட்டானும் அன்பிலவழிப்படுங் குற்றங்கூறப்பட்டது. (௮0)

௯ம் அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலியவைம்புலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கட்புலனாகாதாரை நினைந்து செய்வனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறர்க்கீதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறாகா அன்புடையிருவர்கூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. க

இ-ள். இல் இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம்— மனைவியோடும் வனத்திற்செல்லாது இல்லின்கணிருந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ்செய்கையெல்லாம்— விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு—விருந்தினரைப் பேணி அவர்க்குபகாரஞ்செய்தற்பொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொருள்செய்தலுங்காரணமாக வருந்துன்பச்செய்கைகட்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம்.

அஉ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. உ

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்— உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமேயெனினும்,— விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல்— தன்னைநோக்கி வந்த விருந்து தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல்— வேண்டற்பாற்று அன்று— விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக காரணமாகிய மருநது. விருநதினறியே ஒருகாற்றுனுண்டலைச் சாவாமருநதெனபார் உளராயினும அதனையொழிகவென றுமைப்பினுமமையும. இவையிரண்டுபாடடானும விருநதோமபலின சிறபபுக கூறப்பட்டது. (உ)

அந. வருவிருந்து வைகலு மோமபுவான் வாழகைகை
பருவநது பாழபடுத லினறு. ந

இ-ள். வரு விருநது வைகலும ஓமபுவான வாழகைகை—தனனைநோககி வந்த விருநதை நாடோறும புறநதருவானதிலவாழக்கை— பருவநது பாழபடுதல் இனறு— நலகுரவான வருநதிக் கெடுதலிலலை. எ-று.

நாடோறும விருநதோமபுவானுககு அதனாறபொருடொலையாது மேனமேறகிளைககுமெனபதாம. (ந)

அச. அகனமர்ந்து செயயா ளுறைபு முகனமர்ந்து
நலவிருந தோமபுவா னில. ச

இ-ள். செயயாள அகன அமாநது உறையும — திருமகள மனமகிழநது வாழாநிறகும— முகன அமாநது நலவிருநது ஓமபுவான இல— முகமினியனாயத் தகக விருநதினரைப பேணுவானதிலலினகண. எ-று.

மனமகிழதறகுக காரணம தனசெலவம நலவழிபபடுதல. தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயாதல. பொருள கிளைத்தறகுக காரணங கூறியவாறு. (ச)

அரு. விதது மிடலவேணடுங கொலலோ விருநதோமபி
மிசசின் மிசைவான புலம. ரு

இ-ள். விருநது ஓமபி மிசசில மிசைவான புலம—முனனே விருநதினரை மிசைவிததுப பின மிககதனைத தான மிசைவானது விளைபுலததிறகு—விததும இடல வேணடுமோ— விததிடுதலும வேணடுமோ, வேணடா. எ-று.

கொலலெனபது அசைநிலை. தானே விளையுமெனபது குறிபபெசசம. இவைமூனறுபாடடானும் விருநதோமபுவாா இமமைககணெயதும பயன கூறப்பட்டது. (ரு)

அசு. செல்விருந தோமபி வருவிருந்து பாாததிருபபா
னலவிருநது வானத தவாககு. சு

இ-ள். செல விருநது ஓமபி வருவிருநது பாாதது இருபபான— தனகட சென்ற விருநதைப பேணிப பின செலலககடவ விருநதைப பாாததுத தான அதனோடு உணணவிருபபான— வானததவாககு நலவிருநது—மறுபிறபபிற றேவருைய வானினுளளாாககு நலவிருநதாம. எ-று.

வருவிருநதெனபது இடவழுவமைதி. நல்விருநது எயதாவிருநது. இதனான் மறுமைக்கணெயதுமபயன கூறபபட்டது. (சு)

அஎ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றிலலை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேளவிப பயன். எ

இ-ள். வேளவிப பயன் இனைததுணைத்து எனபது ஒன்று இலலை—விருநதோம்பலாகிய வேளவியினபயன் இனனவளவிறறெனபதோரளவுடைததனறு;— விருநதின துணைத துணை—அதறகு அவ்விருநதின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

ஐம்பெருவேள்வியி* னொன்றாகலின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு "தான் சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால் — வானசிறிதாப் போர்த்து விடும்"† ஆகலின், இனைத்துணைத்தெனப்படுவதொன்றில்லையென்றுங் கூறினார். இதனானி ருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேமென்பார் விருந்தோம்பி வேள்வி தலைப்படா தார். அ

இ-ள். பரிந்து ஓம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பார்— நிலையாப்பொருளை வருந்திக் காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடிலமா யினேமென்றிரங்குவார்— விருந்து ஓம்பி வேள்வி தலைப்படாதார்—அப்பொ ருளான விருந்தினரையோம்பி வேள்விப்பயனையெய்தும் பொறியிலாதார். எ-று.

"ஈட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம்"‡ ஆகலின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி ஆகுபெயர். (அ)

அ௯. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா மடமை மடவார்க ணுண்டு. ௯

இ-ள். உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை—உடைமை க்காலத்தின்மையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை,— மடவார்கண் உண்டு—அஃது அறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது, பேதையார்மாட்டேயுளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனுந்தன்மை. பொருளாற்கொள்ளும்பயனையிழப் பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மையாகவுபசரித் தார். பேதைமையான விருந்தோம்பலையிகழ்ற பொருள் நின்றவழியும் அதனா ற்பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் ப டுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

௯0. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து. க0

இ-ள். அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் — அனிச்சப்பூ மோந்துழியன்றிக் குழையாது,— விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் — விருந்தினர் முகம்வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண் ணியவழி இன்சொலலும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றாற்றலுமென விரு

---

* ஐம்பெருவேள்வியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதி ர்யாகம், பூதயாகமெனவிவை. அவற்றுள், பிரமயாகம் வேதமோதல், தேவயா கம் ஓமம்வளர்த்தல், மானுடயாகம் விருந்தோம்பல், பிதிர்யாகம் நீர்க்கடனு ற்றல், பூதயாகம் பலியீதல்.

†நாலடியார், அறனவலியுறுத்தல்,— உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி— யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்— கறப்பயனுந்—தான்சிறி தாயினுந் தக் கார்கைப் பட்டக்கால்— வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

‡ நாலடியார், ஈயாமை,—ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளை க்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங்— காத்தல்—குறைபடிற் றுன்பங் கெடி ற்றுன்பந் துன்பக்— குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

ந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இன்முகம் இல்வழிச் செய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், நீணடியவழியல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியரென்பதாம். இதனான் விருந்தோம்புவார்க்கு முற்றக்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௦ ம் அதி.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கணுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

> ௯௧. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
> செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். ௧

இ-ள். இன்சொல்— இன்சொல்லாவன— ஈரம் அளைஇப் படிறு இலவாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்—அன்போடு கலந்து வஞ்சனையில்லாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தாரவாயிற் சொற்கள். எ-று.

ஆல் அசைநிலை. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிறின்மை வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாயத் தோன்றலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்லெனவியையும். வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்பயிலாவென்பதறிவித்தற்கு. இதனான் இன்சொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

> ௯௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
> தின்சொல னாகப் பெறின். ௨

இ-ள். அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று— நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டியதொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று — முகன் அமர்ந்து இன்சொலனாகப் பெறின் — கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொல்லையுமுடையனாகப் பெறின். எ-று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவின்மையின், அதனினுமரிதென்னுங்கருத்தான், இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். (௨)

> ௯௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
> மின்சொ லினதே யறம். ௩

இ-ள். முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே அறம்— பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம். எ-று.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொல்லென அடையடுத்து நின்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயரொடு முடிந்தது. முன்னரோ பிணித்துக்

ரண்டபொட்டானும் இன்முகத்தோடு கூடியவின்சொல் முன்னரோ பிணித்துக்கோடலின் விருந்தோம்புதற்குச்சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௯௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. ௪

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இனசொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டும் இன்பததை மிகுவிக்கும் இனசொல்லையுடையாரக்கு— துன்பு உறூஉம் துவ்வாமை இலலாகும்—துன்பததை மிகுவிக்கும் நலகுரவு இலலையாம். எ-று.

நா முதலியபொறிகள சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின, துவ்வாமையெனறூர். யாாமாட்டுமினபுறூஉ'மினசொலவாக்குப் பகையும் நொதுமலுமினறி உள்ளது நண்பேயாம, ஆகவே, அவா எலலாச்செலவமு மெயதுவரொனபது கருத்து. (௪)

௯௫. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியலல மறறுப பிற. ௫

இ-ள். ஒருவறகு அணி பணிவு உடையன இனசொலனுதல— ஒருவனுககணியாவது தனனுறறுழபபடுவாாகடடாழச்சியுடையனுய எல்லொாகண்ணும் இனியசொலலையுமுடையனுதல,—பிற அலல— இவையிரண்டுமனறி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள அணியாகா. எ-று.

இனசொலனுதறகினமாகலின, பணிவுடைமையும உடன்கூறினூா. மற்று அசைநிலை. வேறறுமையுடைமையாற பிறவெனவும், இவை போலப பேரழகுசெய்யாமையின அலலவெனவுங்கூறினூா. இவையிரணடுபாடடானும இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறபபட்டது. (௫)

௯௬. அலலவை தேய வறமபெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின. ௬

இ-ள. நலலவை நாடி இனிய சொலின — பொருளாற பிறாககு நனமை பயக்குஞ்சொற்களை மனததானூராயநது இனியவாக ஒருவனசொலலுமாயின,—அலலவை தேய அறம பெருகும—அவனுககுப பாவஙகடேய அறம வளரும். எ-று.

தேயதல தனபகையாகிய அறம் வளர்தலிற றனக்குநிலையினறிமெலிதல். "தவத்தின்முன னிலலாதாம பாவம்."* எனபதூஉம இபபொருடடு. நலலவை நாடிசசொலலுஙகாலுங் கடியவாகசசொலலின, அறனுகாதென்பதாம. இததுன மறுமைபபயன கூறபபடடது. (௬)

௯௭. நயனீன்று நன்றி பயககும பயனீன்று
பணபிற றலைபபிரியாச சொல. ௭

நயன ஈனறு நனறி பயககும — ஒருவனுககு இமமைக்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைககு அறததையும பயக்கும— பயன ஈனறு பணபின தலைப்பிரியாச் சொல்—பொருளாற் பிறர்க்கு நனமையைக் கொடுதது இனிமைப்பண்பினீங்காத சொல. எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநதுதல். பண்பெனபது ஈண்டதிகாரததான இனிமைமேனினறது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொனனீமைதது. (௭)

---

* நாலடியாா, துறவு,— விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன— தவத்தின்முன னில்லாதாம் பாவம—விளக்குநெய்—தேயவிடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை— தீர்விடத்து நிறகுமாந தீது.

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும். அ

இ-ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் — பொருளாற் பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியசொல்— மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும்— ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லன்வெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

கூகூ. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. கூ

இ-ள் இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான்— பிறர் கூறிய இன்சொற்றனக்கின்பம் பயத்தலை அனுபவித்தறிகின்றவன்— வன்சொல் வழங்குவது எவன்கொல்—அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்லுவது என்னபயன் கருதி! எ-று.

இனிதென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்குமின்னாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து. (கூ)

க00. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. க0

இ-ள். இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்— அறம் பயக்கும் இனியசொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறாது பாவம் பயக்கும் இன்னாதசொற்களை ஒருவன் கூறுதல்— கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று—இனிய கனிகளும் தனக்குக்கணுளவாயிருக்க அவற்றைநுகராது இன்னாதகாய்களை நுகர்ந்தத்தன்மைத்தாகும். எ-று.

கூறலென்பதனாற் சொற்களென்பது பெற்றாம். பொருளை விசேடித்துநின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஒளவையுண்டநெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை இன்னாதகாய்களென்றது காஞ்சிரங்காய்போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிற்றனக்கே யின்னாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னாதகூறலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவைகூறி இல்லறம்வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்தற் கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. க

இ-ள். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு— தனக்கு முன்னோருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற்

றல் அரிது—மண்ணுலகும் விண்ணுலகுங் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது. எ-று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றாவாயின. செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமையுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

௧0௨. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. ௨

இ-ள். காலத்தினாற் செய்த நன்றி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது—தன்னைநோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருணோக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

௧0௩. பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ௩

இ-ள். பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்—இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிலராய்ச் செய்தவுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதன்நன்மை கடலினும் பெரிதாம். எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததூஉம், காலத்திற் செய்ததூஉம், பயன்றூக்காராய்ச் செய்ததூஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௧0௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார். ௪

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் தினையளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—பனைத்துணையாகக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்—அதனை அவ்வளவிற்றாகக் கருதாது பனையளவிற்றாகக் கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன்றெரிவார். எ-று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவைகள். அக்கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன். (௪)

௧0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. ௫

இ-ள். உதவி உதவிவரைத்து அன்று—கைம்மாறான உதவி காரணத்தானும் பொருளானுங் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முன்செய்த உதவியளவிற்றன்று;—உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து—அதனைச் செய்வித்துக்கொண்டவர்தம் அமைதியளவிற்று. எ-று.

சால்பு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மூன்று மல்லாத வுதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவுழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது.

கoசு. மறவற்க மாசற்றா கேண்மை துறவற்க
துன்பததுட பெபாயாா நடபு. சு

இ-ள். துன்பத்துள துபபு ஆயாா நட்புத .துறவறக— துனபக்காலத்துத் தனக்குப் பற றுககோடாயினாரது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அறறா கேணமை மறவறக—அறிவொழுககஙகளிற குறறமறறாரது கேணமையை ம றவாதொழிக. எ-று.

கேணமை கேளாநதனமை. இமமைககுறுதிகூறுவாா மறுமைககுறுதியும உடனகூறினார். (சு)

கoஎ. எழுமை யெழுபிறபபு முள்ளுவர் தஙகண்
விழுமந துடைததவா நடபு. எ

இ-ள். தஙகண விழுமம துடைததவா நடபு—தஙகணெயதிய துனபததை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும உளளுவர்—எழுமையினை யுடைய தமமெழுவகைப்பிறபபினும நினைபபா நல்லோா. எ-று.

எழுமையெனறது வினைபபயனறொடரும ஏழுபிறபபினை, அது வளையாபதி யுட்கணடது. எழுவகைபபிறபபு மேலேயுரைததாம். விரைவுதோனறத் துடை த்தவரொனறா. நினைத்தலாவது துனபந துடைததலான அவாமாட்டுளதாகிய அனபு பிறப்புததோறுந தொடாநது அனபுடையராதல. இவை யிரணடுபாட் டானும் நனறி செயதாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறபபடடது. (எ)

கoஅ. நன்றி மறபபது நன்றன்று நன்றலல
தன்றே மறபபது நனறு. அ

இ-ள். நனறி மறபபது நனறு அனறு—ஒருவன முனசெயத நனமையை மறபபது ஒருவறகு அறனனறு, —நனறலலது அனறே மறபபது நனறு— அவன செயத தீமையைச செயதபொழுதே மறபபது அறன. எ-று.

இரணடும ஒருவனாறசெயயபபடட வழி மறபபதும மறவாததும வகுததுக் கூறியவாறு. (அ)

கoகூ. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுளளக கெடும. கூ

இ-ள கொனறு அனன வினனா செயினும—தமககு முனனொரு நன்மை செயதவா பினகொனறாலொதத இனனாதவறறைச செயதாராயினும,—அவா செயத நனறு ஒனறு உளளக கெடும—அவையெலலாம அவாசெயத நனமை யொனறனையும நினைகக இலலையாம. எ-று.

தினைத துணை பனைத துணையாகக கொளளபபடுதலின, அவவொனறுமே அவ றறையெலலாங கெடுககுமெனபதாம இதனான நனறலலது அனறே மறககு [illegible] கூறியவாறு. (கூ)

[illegible] [illegible] வுணடா முய்விலலை
[illegible]நன்றி [illegible] மகறகு கo

இ-ள். எநநன்றி கொனறாாக்கும உய்வு உணடாம்—பெரியவறறுகளைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீஙகும் வாயிலுண்டாம்;—செய நனறி கொனற ம

கற்கு உய்வு இல்லை—ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ—று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர்கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பாரைத்தப்புதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.* இதனாற் செய்ந்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (௧0)

கஉ ம் அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தினவழுவாது ஒப்ப நிற்கு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார் மாட்டு அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையுமன்றே அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

> ௧௧௧. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
> பாற்பட் டொழுகப் பெறின். ௧

இ-ள். தகுதி என ஒன்றே நன்று—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே நன்று,—பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப்பெறின்—பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின். எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். "ஊரானோர் தேவகுலம்" என்பது போலப் பகுதியானென்புழி ஆனுருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனான் நடுவுநிலைமையதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

> ௧௧௨. செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
> யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. ௨

இ—ள். செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து—பிறர்செல்வம்போல அழிவின்றி அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்து. எ—று.

விகாரத்தாற்றொக்க எச்சவும்மையான் இறக்குந்துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றாம். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று, தானிறந்துழி எஞ்சிநிற்பதாகலின், எச்சமென்றார். (௨)

> ௧௧௩. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
> யன்றே யொழிய விடல். ௩

இ—ள். நன்றே தரினும்—தீங்கன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும்,—நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல்—நடுவுநிற்றலையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடுக. எ—று.

நன்மை பயவாமையின், நன்றே தரினு மென்றார். இகத்தலானென்பது இகந்தென்த் திரிந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு,— ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு— மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத்தோர்க்கும்—குரவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்— வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே—நிலம்புடை பெயர்வ தாயினுமொருவன்—செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென—றறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ.

யான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செலவம் தீமை பயத்தலு
ங் கூறப்பட்டன. (௩)

ககச. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும். ச

இ-ள். தக்கார் தகவிலர் என்பது—இவர் நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடு
வுநிலைமையிலரென்னும் விசேடம்—அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்—அவ
ரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும்.எ-று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லையாதலும் ஒருதலையாகலின்,
இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தக
விலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

ககரு. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ரு

இ-ள். கேடும் பெருக்கமும் இல அல்ல—தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற்
பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன, — நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி—அவ்வாற்றையறிந்து அவை காரணமாக ம
னத்தினகட்கோடாமையே அறிவானமைந்தார்க்கு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக்
கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும் ஒருத
லைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலன்றென உண
மையுணர்ந்து நடுவுநிற்றல் சாலபினையழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியெ
ன்றார். (ரு)

ககசா. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். சா

இ-ள். தனநெஞ்சம் நடுவு ஓரீஇ அல்ல செயின— ஒருவன் தன்னெஞ்சம்
நடுவுநிற்றலையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான்
கெடுவல் என்பது அறிக— அந்நினைவை யான் கெடக்கடவேனென்றுணரும்
உற்பாதமாக அறிக. எ-று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலின், செயினென்றார். (சா)

ககஎ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு. எ

இ-ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு— நடுவாகநின்று அறத்தி
ன்கணணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம்—வறு
மையென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்றுகொள்ளுவரென
பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும் பெருக்கமு
ங் கோடுதலான் வாராவென்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்ப
தூஉம், கோடாதவன்றாழ்வு கேடன்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. அ

இ-ள். சமன் செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல — முன்னே தான் சமனாகநின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல— அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி— இலக்கணங்களானமைந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி, சான்றோர்சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடைகளாற்கேட்டவற்றை ஊழான் உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறுதலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

௧௧௯. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
உட்கோட்ட மின்மை பெறின். ௯

இ-ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின்கட்கோடுதலில்லாததாம், — உட்கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப் பெறின்— அஃதுண்டாவது மனத்தின்கட்கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின். எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோடாத மனத்தோடு கூடிமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறுசொல்லுதல் நடுவுநிலைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (௯)

௧௨0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின். ௧0

இ-ள். பிறவும் தமபோல் பேணிச் செயின் — பிறர்பொருளையுந்தம்பொருள்போலப் பேணிச் செய்யின், —வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம்— வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தமபோற்செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பதுகுறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிகரைநோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறுகச்சிறந்தமையின். (௧0)

கூ ம் அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங்குதலுடையனாதல். அஃது ஏதிலார்குற்றம்போற்றன்குற்றமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையார்க்காதலின், இது நடுவுநிலைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௧. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும். ௧

இ-ள், அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்— ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின் தேவருலகத்துய்க்கும்;— அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்துவிடும் — அடங்காமையாகியபாவம் தங்குதற்கரிய இருளின்கட்செலுத்தும். எ-று.

இருளென்பது ஓாகரகவிசேடம். "எலலாம பொருளிறபிறநதுவிடும" என்றுபோல உயததுவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய நினறது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடககததை யாகக
மதனினூங கிலலை யுயிாககு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின ஊஙகு ஆக்கம இலலை — உயிர்கட்கு அடக்கத்தின்மிகக செலவமில்லை,— அடககததைப பொருளாக காகக — ஆகலான அவவடககததை உறுதிபபொருளாககககொணடு அழியாமறகாகக. எ-று.

உயிரெனபது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மககளுயிாமேனினறது, அறிநதடஙகிப் பயனகொளவது அதுவேயாகலின. (உ)

கஉங. செறிவறிந்து சீாமை பயககு மறிவறிந்
தாறறி னடஙகப பெறின். ங

இ-ள். அறிவு அறிநது ஆறறின அடஙகப பெறின— அடஙகுதலே நமக்கு அறிவாவதெனறறிநது நெறியானே ஒருவன அடஙகபபெறின,— செறிவு அறிநது சீாமை பயககும— அவவடககம நலலோரானறியபபட்டு அவனுககு விழுபபததைக கொடுககும. எ-று.

இலவாழவானுககு அடஙகுநெறியாவது மெயமமுதன மூனறும தனவயததவாதல. (ங)

கஉச. நிலையிற றிரியா தடஙகியான் றோறற
மலையினு மாணப பெரிது. ச

இ-ள். நிலையின திரியாது அடஙகியான தோறறம— இலவாழக்கையாகிய தனனெறியின வேறுபடாது நினறு அடஙகினவனது உயாசசி— மலையினும மாணபபெரிது — மலையினுயாசசியினும மிகபபெரிது. எ-று.

திரியாதடஙகுதல பொறிகளாற புலனகளை நுகராநினறே அடஙகுதல. மலை ஆகுபெயா. (ச)

கஉரு. எலலாாககு நனறாம பணித லவருள்ளுஞ
செலவாககே செலவந தகைதது. ரு

இ-ள். பணிதல எலலாாககும நனறாம — பெருமிதமினறியடஙகுதல் எல்லாாககும ஒபப நனறேயெனினும்,— அவருளளும செலவாக்கே செலவநதகைதது— அவவெலலாருளளுஞ செலவமுடையாாககே வேறொருசெலவமாஞ்சிறபபினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிதததினைச செயயுஙகலவியுங குடிபபிறபபுமுடையாா அஃதினறி அவைதம்மானேயடஙகியவழி அவவடககஞ சிறநதுகாட்டாதாகலின, செலவாக்கே செலவநதகைததெனறாா. செலவததகைத்தெனபது மெலிநதுநினறது. பொதுவெனபாாரையுமுடமபட்டுச சிறபபாதல கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும பொதுவகையான அடக்கததது சிறபபுக கூறபபட்டது. (ரு)

கஉசு. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடகக லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைதது. சு

இ-ள். ஆமைபோல ஒருமையுள ஐநது அடக்கல ஆற்றின — ஆமைபோல ஒருவன ஒருபிறபபினகண ஐம்பொறிகளையுமடககவல்லனாயின்,— எழுமையு

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பினகண்ணும அர ணாதலையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும இடர்புகுதாமல அடக்குமாறுபோல இவனும ஐ மபொறிகளையும பாவமபுகுதாமலடக்கவேண்டுமெனபார், ஆமைபோலென்றூர். ஒருமைக்கட்செய்தவினையினபயன எழுமையுநதொடருமெனபது இதனுனறிக. இதனுன மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது. (௬)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. ௭

இ-ள். யா காவாராயினும நா காக்க—தமமாற்காக்கப்படுவனவெல்லாவற றையுங் காக்கமாட்டாராயினும நாவொன்றனையுங்காக்க,—காவாக்கால சொ லலிழுக்குப்பட்டுச சோகாப்பர்— அதனைக்காவாராயிற சொறகுற்றத்தினகட் பட்டுத தாமே துனபுறுவர். எ று.

யாவென்பது அஃறிணைப்பன்மைவினுப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞசாமையு ணரநின்றது முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. சொறகுற்றம சொல்லினக ட்டோன்றுங்குற்றம். அலலாப்பர் செம்மாப்பர் எனபனபோலச சோகாப்ப ரெனபது ஒருசொல. (௭)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி னன்றாகா தாகி விடும். ௮

இ-ள். தீச்சொற்பொருட்பயன ஒன்றானும உண்டாயின—தீயவாகிய சொ ற்களின்பொருள்களாற் பிறர்க்குவருந்துனபமொன்றாயினும ஒருவனபக்க லு ண்டாவதாயின்,— நனறு ஆகாதாகிவிடும—அவனுக்குப பிறவறங்களானுண் டான நன்மை தீதாயவிடும. எ-று.

தீயசொல்லாவன தீங்குபயக்கும பொய், குறளை, கடுஞ்சொல்லென்பன. ஒ ருவன நல்லவாகச்சொல்லுஞ்சொற்களினகணணே ஒன்றாயினுந்தீச்சொற்படு ம் பொருளினது பயன பிறர்க்குண்டாவதாயினெனறுரைப்பாருமுளர். (௮)

கஉகூ. தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே நாவினாற் சுட்ட வடு. ௯

இ-ள். தீயினால சுட்ட புண் உள் ஆறும் — ஒருவனையொருவன தீயினாற சுட்டபுண் மெய்க்கட்கிடப்பினும் மனத்தினகண அப்பொழுதேயாறும், — நாவினால சுட்டவடு ஆறாது— அவவாறனறி வெவ்வுரையுடையநாவினாற சுட் டவடு அதனகணணும எஞ்ஞான்றுமாறாது. எ-று.

ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் புண்ணெனறும், ஆறாதுகிடத்தலால் நாவினாற்சுட்டதனை வடுவென்றுங்கூறினார். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொ ழிலான ஒக்குமாயினும், ஆறாமையாற்றீயினும வெவ்வுரைகொடிதென்பது போதரலின், இது குறிப்பானவந்த வேற்றுமையலங்காரம். இவைமூனறுபா ட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது. (௯)

கஙo. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. க0

இ-ள். கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான செவ்வி— மனத்தின்க ண் வெகுளிதோன்றாமற்காத்துக் கல்வியுடையனு யடங்குதலை வல்லவனது செவ்வியை—அறம் பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து—அறக்கடவுள் பாரர்நிற் கும் அவனையடையும் நெறியினகட் சென்று. எ-று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தினகணணே நிற்றல். செவ்வி தனகுறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனுங் காலம். இப்பெ ற்றியானை அறந் தானே சென்றடையுமெனபதாம். இதனுன மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

கச ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தந்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை யுடையராதல். இது, மெய்ம்முதலிய அடங்கினுக்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

கங௧. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும். ௧

இ-ள். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான—ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினை த் தருதலான,—ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்—அவ்வொழுக்கம் உயிரினு ம் பாதுகாக்கப்படும். எ-று.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின், பொதுப்படக் கூறினர். சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதனுல அங்ஙனம் விழுப்பந்தருவதாய து ஒழுக்கமெனபது பெறரும். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படுமென்றார். (௧)

கங௨. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை. ௨

இ-ள். ஒழுக்கம் ஓம்பி பரிந்து காக்க— ஒழுக்கத்தினை ஒன்றானும் அழிவு படாமற்பேணி வருந்தியுங்காக்க,—தெரிந்து ஓம்பித் தேரினும் துணை அஃதே —அறங்களபலவற்றையுமாராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குந்துணையாவது யா தென்று மனத்தையொருக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாயமுடிவது அவ்வொழு க்கமேயாகலான். எ-று.

பரிந்துமெனனுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒழுக்கத்ததுசிறப்புக் கூறப்பட்டது (௨)

கங௩. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். ௩

இ-ள். ஒழுக்கமுடைமை குடிமை—எல்லார்க்குந் தத்தம்வருணத்திற்கேற் ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்,—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் வி டும்— அவ்வொழுக்கத்திற்றவறுதல் அவ்வருணத்திற் றாழ்ந்த வருணமாய் விடும். எ-று.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலத்தராவராகலின் குடிமையாமென்றும், உயர்ந்த வருணத்துப் பிறந்தாரா

யினும் ஒழுக்கத்தின்றவறத் தாழ்ந்த வருணத்தாராவராகலின் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமென்றுங் கூறினார். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இல்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றியெய்துதலின், அவ்விழிவு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன. (௩)

௧௩௪. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்குங் குன்றக் கெடும். ௪

இ-ள். ஓத்து மறப்பினும் கொளலாகும்—கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங்கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக்கொள்ளலாம், — பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும்—அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் தன்னொழுக்கங் குன்றக் கெடும். எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனுமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனை வருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (௪)

௧௩௫. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. ௫

இ-ள். அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று—அழுக்காறுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல—ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை—ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது பெற்றாம், என்னை? "கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்ற"மும் நல்கூர்தலின். உயர்வு உயர்குலமாதல். (௫)

௧௩௬. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ௬

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்— செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார், —இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து — அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்சுருக்கம் அதனையுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றார். (௬)

௧௩௭. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. ௭

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர்—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெய்துவர், —இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர்—அதனினின்றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத பழியையெய்துவர். எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழி யெய்துவரென்றார். இவையைந்து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இல்வழிப்படுங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன. (௭)

கங்அ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும். அ

இ-ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும்—ஒருவனுக்கு நல்லவொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்,—தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்— தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய இருமையினுந் துன்பம் பயக்கும். எ-று.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பந்தருதலும் பெற்றும், ஒன்று நின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின். இதனாற் பின்விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

கங்கூ. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல். கூ

இ-ள். வழுக்கியும் தீய வாயால் சொலல்—மறந்துந் தீயசொற்களைத் தம் வாயாற் சொல்லுந்தொழில்கள்— ஒழுக்கமுடையவர்க்கு ஒல்லா—ஒழுக்கமுடையவர்க்கு முடியா. எ-று.

தீய சொற்களாவன பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும் வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையாற் சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாலென வேண்டாது கூறினார், நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப. (கூ)

கச0. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார். க0

இ-ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கல்லார்— உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலைக் கல்லாதார்,—பல கற்றும் அறிவிலாதார்—பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார். எ-று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான் ஒழுகுதல். அறநூல்சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான அவையுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் பலகற்றுமறிவிலாதாரென்றுங் கூறினார். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றான் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

கரு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடையவில்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில. க

இ-ள். பிறன் பொருளாட் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை— பிறனுக்குப் பொருளாந் *தன்மையையுடையாளைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை— ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல — ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட்டில்லை. எ-று.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்குநின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்ப நூலுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் பரகீயமென்று* கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார், எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில். உ

இ-ள். அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம்—காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றொல்லாருள்ளும்— பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல— பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று நின்றார்போலப் பேதையாரில்லை. எ-று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றார். அறன்கடை நின்ற பெண்வழிச் செல்வாரும் வரைவின்மகளிரோடும் இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இன்பநுகர்வாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலேயன்றிப் பிறன்கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாங் கருதியவின்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையாரில்லென்றார், எனவே, இன்பமுமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசங. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார். ங

இ-ள். மன்ற தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார்—தம்மை ஐயுறாரில்லாள்கண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பியொழுகுவார்,—விளிந்தாரின் வேறு அல்லர்—உயிருடையரேனும், இறந்தாரேயாவர். எ-று.

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவு பற்றியாகலின் தெளிந்தாரில்லென்றுங் கூறினார். (ங)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல். ச

இ-ள். எனைத்துணையராயினும் என்னும்—எத்துணைப்பெருமையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும்—தினைத்துணையும் தேரான் பிறன் இல் புகல்—காமமயக்கத்தால் தினையளவுந் தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல்! எ-று.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையு மிழந்து சிறுமையெய்தல் நோக்கி,என்னாமென்றார். “என்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி—னின்னீர வல்ல நெடுந

* பரகீயம்—பிறற்குரியது.

தகாய" எனபுழிபபோல உயாததறகட பனமை யொருமை மயங்கிறறு. தே ரான பிறனெனபதனைத தமமை ஐயுறுத பிறனெனறுரைபபாருமுளா. (௪)

கசரு. எளிதென விலலிறபபா னெயதுமெஞ ஞானறும
விளியாது நிறகும பழி. ரு

இ-ள். எளிது என இல இறபபான—எயதுதலெளிதெனறு கருதிப் பினவிளைவு கருதாது பிறனில்லினகணிறபபான—விளியாது எஞஞானறும நிறகும பழி எயதும—மாயதலின்றி எஞஞானறும நிலைநிறகுங குடிபபழியினையெயதும். எ-று.

இல்லினகணிறததல இலலாளகண நெறிகடநது சேறல. (ரு)

கசசா. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
மிகவாவா மிலவிறபபான கண். சா

இ-ள். இல் இறபபானகண—பிறனில்லாளகண நெறிகடநது செல்வானிடத்து—பகை பாவம அசசம பழி என நானகும இகவாவாம—பகையும பாவமும அச்சமுங குடிபபழியுமென்னும இநநானகு குறறமும ஒருகாலும நீஙகாவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுமிழததல பெறறும. இவையாறுபாட்டானும பிறனில்விழைவானகட குறறங கூறபபடடது. (சா)

கசஎ. அறனியலா னிலவாழவா னென்பான பிறனியலாள
பெண்மை நயவா தவன. எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழவான எனபான—அறனுகிய இயலபோடுகூடி இலவாழவானெனறு சொலலபபடுவான—பிறன இயலாள பெணமை நயவாதவன—பிறனுககுரிமை பூண்டு அவனுடைய இயலபினகணணே நிறபாளது பெணடனமையை விருமபாதவன. எ-று.

ஆனுருபு ஈணடுடனிகழ்ச்சிககண வநதது. இலலறஞ செயவானெனபபடுவான அவனேயெனபதாம. (எ)

கசஅ. பிறனமனை நோககாத பேராணமை சானறோரக
கறனென்றோ வானற வொழுககு. அ

இ-ள். பிறன மனை நோககாத பேர் ஆணமை—பிறனமனையாளை உடகொள்ளாத பெரிய ஆணடகைமை—சானறோரககு அறன ஒனறோ ஆனற ஒழுககு—சாலபுடையாாககு அறனுமாம, நிரமபியவொழுககமுமாம. எ-று.

புறபபகைகளை அடககும ஆணமையுடையாாககும உடபகையாகிய காமம் அடககுதறகருமையின, அதனையடககிய ஆணமையைப பேராணமையெனறூா. ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயதறகரிய அறனும ஒழுககமும இதனைச செயயாமையே பயககுமெனபதாம. (அ)

கசகூ. நலககுரியார் யாரெனி னுமநீா வைபபிற
பிறறகுரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள். நாம நீா வைபபின—அசசந தருங கடலாற சூழபபட்ட உலகத்து—நலககு உரியாா யாா எனின—எலலாநனமைகளும எயதுதறகுரியாா யா

வரெனின்,—பிறறகு உரியாள தோள தோயாதார,—பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச சேராதார. எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவறறுள அளவிடபபடாமையின, நாம நீரென்றார். நலததிறகெனபது நலககெனக குறைநது நினறது. உரிசசொல்லீறு திரிநது நினறது. இருமையிலும நனமைபெயதுவரெனபதாம. (கூ)

கருO. அறன்வரையா னலல செயினும பிறனவரையாள
பெணமை நயவாமை நனறு கO

இ-ள. அறன வரையான அலல செயினும—ஒருவன அறததைத தனககுரிததாகச செயயாது பாவஙகளைச செயயுமாயினும,—பிறனவரையாள பெணமை நயவாமை நனறு—அவனுக்குப பிறனெலலைககணிறபாளது பெணமையை விருமபாமையுணடாயின, அது நனறு. எ-று.

இக்குணமே மேறபடுத தோனறுமெனபதாம. இவைநானகு பாடடானும பிறனில விழையாதானகட குணங கூறபபடடது. (கO)

கக-ம அதி. — பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணமபறறியாதல மடமையானுதல ஒருவன தமககு மிகைசெயதவழித தாமும அதனை அவனகடசெயயாது பொறுததலையுடையராதல. நெறியினீஙகிய செயதாரையும பொறுக்கவேணடுமெனறறகு, இது பிறனிலவிழையாமையினபின வைககபபடடது.

கருக. அகழவாரைத தாஙகு நிலமபோலத தமமை
யிகழ்வாரப பொறுதத றலை. க

இ-ள. அகழவாரைத தாஙகும நிலமபோல— தனனையகழவாரை விழாமறறாஙகுநிலமபோல— தமமை இகழவாரப பொறுததல தலை— தமமை அவமதிபபாரைப பொறுததல தலையாயவறம். எ-று.

இகழதல் மிகையாயின செயதலும, சொலலுதலும. (க)

கரு௨. பொறுதத லிறபபினை யெனறு மதனை
மறதத லதனினு நனறு. ௨

இ-ள. எனறும இறபபினைப பொறுததல—பொறை நனறாகலால, தாமொறுத்தறகு இயனற காலததும பிறா செயத மிகையைப பொறுகக,— அதனை மறததல அதனினும நனறு— அதனை உடகொளளாது அபபொழுதே மறததல பெறின, அபபொறையினும நனறு. எ-று.

மிகையெனறது மேறசொல்லிய இரணடனையும. பொறுககுஙகாலும உடகொளளபபடுதலின, மறததலை அதனினுநனறெனறார. (௨)

கருா. இனமையு ளின்மை விருந்தொரால் வனமையுள
வனமை மடவார்ப் பொறை. ௩

இ-ள. இன்மையுள இனமை விருநது ஓரால — ஒருவனுககு வறுமையுளவைதது வறுமையாவது விருநதினரையேற்றுக்கொளளாது நீககுதல,— வனமையுள வனமை மடவாரப பொறை—அதுபோல வனமையுளவைதது வனமையாவது அறிவினமையான மிகைசெயதாரைப பொறுததல. எ-று.

இஃதெடுத்துககாட்டுவமை. அறனலலாத விருநதொராஇ பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவாரபொறையும மெனமையாகாதே வனமையாமெ னபது கருததது. (௩)

கருச. நிறையுடைமை நீஙகாமை வேணடிற பொறையுடைமை
போறறி யொழுகப படும. ச

இ-ள். நிறையுடைமை நீஙகாமை வேணடின — ஒருவன சாலபுடைமை தனகணினறு நீஙகாமை வேணடுவனாயின,— பொறையுடைமை போறறி ஒ ழுகபபடும—அவனாற பொறையுடைமையைத தனகண அழியாமறகாததொழு கபபடும. எ-று.

பொறையுடையாறகலலது சாலபிலலையெனபதாயிறறு. இவைநானகுபாட டானும பொறையுடைமையது சிறபபுக கூறபபடடது. (ச)

கருரு. ஒறுததாரை யொனறாக வையாரே வைபபா
பொறுததாரைப பொனபோற பொதிநது.ரு

இ-ள். ஒறுததாரை ஒனறாக வையார— பிறன தமககுத தீஙகுசெயதவழி ப பொறாது அவனையொறுததாரை அறிவுடையார ஒருபொருளாக மனததுக கொளளார,— பொறுததாரைப பொனபோல பொதிநது வைபபா— அத னைப பொறுததாரைப பொனபோற பொதிநது கொளவா. எ-று.

ஒறுததவா தாமும அததீஙகு செயதவனேடொததலின, ஒனறாகவையா ரொனறா. பொதிநதுவைததல சாலபுடைமைபறறி இடைவிடாது நினைததல.

கருசு. ஒறுததாாக கொருநாளை யினபம பொறுததாாககுப
பொனறுந துணையும புகழ. சு

இ-ள். ஒறுததாாககு ஒருநாளை இனபம— தமககுத தீஙகு செயதவனையொ றுததாாககு உணடாவது அவவொருநாளையினபமே, — பொறுததாாககுப பொனறுநதுணையும புகழ— அதனைப பொறுததாாககு உலகமழியுமளவும பு கழுணடாம. எ-று.

ஒருநாளையினபம அநநாளொனறினும கருதியது முடிததேமெனத தருககி யிருககும பொயயினபம. ஆதாரமாகிய உலகம பொனறப புகழும பொன றுமாகலின, ஏறபுடையுலகெனனுஞசொல வருவிததுரைககபபடடது. (சு)

கருஎ. திறனலல தறபிறா செயயினு நோநொநது
தறனலல செயயாமை நனறு. எ

இ-ள். திறன அலல தற பிறா செயயினும— செயயததகாத கொடியவற றைத தனகட்பிறா செயதாராயினும,—நோ நொநது அறன அலல செயயா மை நனறு— அவாககு அதனால வருநதுனபததிறகு நொநது தான அறன லலாத செயலகளைச செயயாதிருததல ஒருவனுககு நனறு. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை. துனபததிறகு நோதலாவது "உமமை — யெரிவாய நிரயதது வீழவாகொல" * எனறுபரிதல. (எ)

---

* நாலடியார், துறவு,—தமமை யிகழநதமை தாமபொறுபப தனறிமற— றெம்மை யிகழ்ந்த வினைபபயததா —லும்மை—யெரிவாய நிரயதது வீழ்வர் கொ லென்று— பரிவதூஉஞ சானறோா கடன.

கருஅ. மிகுதியான் மிககவை செயதாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள். மிகுதியான மிககவை செயதாரை — மனசசெருககாற றங்கடடிய வறறைச செயதாரை— தாம தநதகுதியான வென றுவிடல் — தாம தம முடையபொறையான வென றுவிடுக. எ-று.

தாமும அவாகடடியவறறைச செயது தோலாது பொறையான அவரின மேமபடடு வெலகவென்பதாம். இவைநானகுபாடடானும பிறாசெயதன பொறுததல சொலலபபடடது. (அ)

கருகூ. துறநதாரிற றூயமை யுடைய ரிறநதாரவா யினஞ்சசொ னோறகிற பவா. கூ

இ-ள். துறநதாரின தூயமை உடையா— இலவாழககைககணினறேயும துறந்தாாபோலத தூயமையுடையாா — இறநதாாவாய இனஞ்சசொல நோறகிறபவா—நெறியைககடநதாாவாயினஞ்தசொலலைப பொறுபபவா. எ-று.

தூயமை மனமாசினமை. வாயென வேணடாது கூறினாா, தீயசொறகள பயினறதெனத தாம வேணடியதனிழிபு முடிததறகு. (கூ)

ககூ0. உணணாது நோறபாா பெரியா பிறாசொலலு மினஞ்சசொ னோறபாரிற பின. க0

இ-ள். உண்ணாது நோறபாா பெரியா—விரதஙகளான ஊணைததவிாநது உற்ற நோயைப பொறுபபாா எலலாரினும பெரியா,—பிறா சொலலும இனஞ்சசொல் நோறபாரிற பின—அவா பெரியராவது தமமைப பிறா சொலலும இனஞ்தசொலலைப பொறுபபாரிறபின. எ-று.

பிறர் அறிவிலாதாா. நோலாமைககேதுவாகிய இருவகைபபறறொடு நினறே நோறறலின், இனஞ்சசொனோறபாரிறபினனெனறாா. இவையிரணடுபாடடானும பிறா மிகைககசசொலலியன பொறுததல கூறபபடடது. (க0)

கஎ ம அதி.— அழுக்காறுமை.

இதனுள அழுககாறெனபது ஒருசொல. அதறகுப பொருள மேலேயுணாததாம. அசசொற பினனழுககாறறைச செயயாமையெனனும பொருளபட எதிாமறையாகாரமும மகரவைகாரவிகுதியும பெறறு அழுககாறுமையென நினறது. இபபொறுமையும பொறைககு மறுதலையாகலின, இதனை விலககுதறகு இது பொறையுடைமையினபின வைககபபடடது.

ககூக. ஒழுககாறாக கொளக வொருவனறன னெஞ்சத் தழுககா றிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன தனனெஞசதது அழுககாறு இலாத இயலபு— ஒருவன் தனனெஞ்சததினகண அழுககாறெனனுங குறறமிலலாத இயலபினை— ஒழுக்காறுக் கொளக—தனககோதிய ஒழுககநெறியாகக கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அததனமையும நன்மைபயத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோமபுகவென்பதாம். (க)

கசுஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
அழுக்காற்றி னன்மை பெறின். உ

இ-ள். யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்—யாவர்மாட்டும் அழுக்காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின்,— விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை — மற்றவன்பெறுஞ்சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ-று.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் ஒழிதற்பாற்றெனயார், யார்மாட்டுமென்றார். அன்மை வேறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கசுங. அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான். ங

இ-ள். அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான்—மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறுப்பான்—பிறன் செல்வங்கண்ட வழி அதற்கு உவவாது அழுக்காறறைச் செய்வான். எ-று.

அழுக்கறுத்தலெனினும், அழுக்காறெனினுமொக்கும். அழுக்காறு செய்யின் தனக்கேயேதமாமென்பதாம். (ங)

கசுச. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ச

இ-ள். அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார்— அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார் — இழுக்காற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து—அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிந்து. எ-று.

அறனல்லவையாவன செல்வம் கல்வி முதலியனவுடையார்கட்டீங்குநினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம். (ச)

கசுரு. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னா
ர்வழுக்கியுங் கேடீன் பது. ரு

இ-ள். ஒன்னார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது—அழுக்காறு பகைவரையொழிந்தும் கேடு பயப்பதொன்றாகலின், —அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும்—அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ-று.

அதுவேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (ரு)

கசுசா. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும். சா

இ-ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதனைக்கண் அழுக்காறறைச்செய்வானது சுற்றம் — உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும்— உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும். எ-று.

கொடுப்பதனைக்கணழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொறாமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாமையே

பெறப்பட்டது. பிறர்பேறுபொறாமை தன்பேறறையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின பேறறினையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (சு)

கசுஎ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும். எ

இ-ள். அழுக்காறு உடையானை—பிறராக்கங்கண்டவழிப் பொறாமையுடையானை—செய்யவள் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டி விடும்—திருமகள் தானும் பொறாது தன்றவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவ்வை மூத்தவள். தவ்வையைக்காட்டியென்பது "அறிவுடை யந்தண னளைக்காட் டென்றானே" என்பதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனாயினானையென்றுரைப்பாருமுளர். (எ)

கசுஅ. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். அ

இ-ள். அழுக்காறு என ஒருபாவி—அழுக்காறென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி—திருச் செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்து,மறுமைக்கண் நரகத்திற்செலுத்திவிடும்.எ-று.

பண்பிற்குப் பண்பியில்லையேனும், தன்னையாக்கினானை இருமையுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாவியென்றார், கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

கசுகூ. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். கூ

இ-ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும்—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனதாக்கமும்,—செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்—அனைச்செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும். எ-று.

கோட்டம் ஈண்டழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சி நின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டஞ்செம்மையும ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதென்றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்; "இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித—திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது" எனநினைக்கப்பட்டவாறறிக. (கூ)

கஎ0. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில். க0

இ-ள். அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை—அழுக்காற்றைச்செய்து பெரியராயினாருமில்லை,—அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல—அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லை. எ-று.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடாக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாகுரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை க ணடவழிப பொருமையேயனறி அதனைத தான வெளவககருதுதலுங குறற மென்றறகு, இஃது அழுககாருமையினபின வைககபபடடது.

களக. நடுவின்றி நனபொருள வெஃகிற குடிபொன்றிக
குறறமு மாஙகே தரும. க

இ-ள். நடுவு இனறி நனபொருள வெஃகின—பிறாக்குரியன கோடல நமக கு அறனன்றெனனும நடுவுநிலைமையினறி அவாநனபொருளை ஒருவன வெஃகு மாயின,—குடி பொனறிக் குறறமும ஆஙகே தரும—அவவெஃகுதல் அவ ன குடியைக் கெடசசெயது, பல குறறஙகளையும அபபொழுதே அவனுககு க கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரசசெயது பலநனமையும பயககுமியலபுபறறி, வெஃகினென பாா, நனபொருள வெஃகினெனருா. பொனறவெனபது பொனறியெனத திரி ந்து நினறது,* செயதெனபது சொலலெசசம. (க)

களஉ. படுபயன வெஃகிப பழிபபடுவ செயயாா
நடுவன்மை நாணு பவா. உ

இ-ள். படு பயன வெஃகிப பழிபபடுவ செயயாா—பிறாபொருளை வெளவி ஞல தமககு வரும பயனை விருமபி அது வெளவுதறகுப பழியினகணணே படு ஞசெயலகளைச செயயாா—நடுவு அனமை நாணுபவா—நடுவுநிலைமையனமை யை அஞசுபவா. எ-று.

நடுவு ஒருவனபொருடகுப பிறன உரியனலலனெனனும நடுவு. (உ)

களங. சிறறின்பம வெஃகி யறனலல செயயாரே
மறறின்பம வேணடு பவா. ங

இ-ள். சிறறினபம வெஃகி அறனலல செயயாா—பிறாபால வெளவிய பொ ருளால தாமெயதும நிலையிலலாதவினபததை விருமபி அவாமாடடு அறனல லாத செயலகளைச செயயாா—மறறினபம வேணடுபவா—அறததான வரும நிலையுடையவினபத்தைக காதலிபபவா. எ-று.

பாவத்தான வருதலின அபபொழுதேயழியுமெனபாா, சிறறினபமெனருா, மறறையின்பமெனபது மறறினபமென நினறது. (ங)

களச. இலமென்று வெஃகுதல செயயாா புலமவென்ற
புன்மையில காடசி யவா. ச

இ-ள். இலம என்று வெஃகுதல செயயாா—யாம வறியமென்று கருதி அது தீாதற்பொருடடுப பிறாபொருளை விருமபுதலசெயயாா—புலம வென்ற புன

* குடிபொனறிக குறறமு மாஙகே தரும, குடிமடிநது குறறம பெருகு ம், இருணீஙகி யினபம் பயககும எனபுழிப பொனறுவிததது, மடிவிததது, நீ ஙகுவிதது எனறபாலன பிறவினைபபொருளுணாத்தும விவவிகுதி தொககு, பொனறி, மடிநது, நீஙகி என நினறனவெனக்கொணடாா தொல்காபபியச் சூததிரவிருததிகாரா். இஙஙனம் வருவனவறறை வடநூலாா அநதாப்பாவித ணிச்செனபா.

மையில காடசியவா—ஐமபுலனகளையும வெனற குறறமிலலாத காட்சியினை யுடையாா. எ-று.

வெலலுதல பாவநெறிக்கட்செலல விடாமை. புலமவெனற புனமையில் கா டசியவாககு வறுமையினமையின, வெஃகுதலுமிலலையாயிறறு. புனமையில காடசி பொருளகளைத திரிபினறியுணாதல. (௪)

களரு. அஃகி யகனற வறிவென்னும யார்மாடடும்
வெஃகி வெறிய செயின். ரு

இ-ள். அஃகி அகனற அறிவு எனனும—நுணணிதாய எலலாநூலகளினுஞ சென்ற தமமறிவு எனனபயததாம,—வெஃகி யாாமாடடும வெறிய செயி ன—பொருளைவிருமபி யாவாமாடடும அறிவோடு படாத செயலகளை அறி வுடையாா செயவராயின. எ-று.

யாாமாடடும வெறிய செயதலாவது ஏககாாமாடடும தகாதாாமாடடும் இழிந்தனவும் கடியனவும முதலியன செயதல. அறிவிறகுப பயன அவை செயயாமையாகலின, அறிவெனறுமெனறாா. (ரு)

களசு. அருளவெஃகி யாறறினக ணின்றான பொருளவெஃகிப
பொலலாத சூழக கெடும. சு

இ-ள. அருள வெஃகி ஆறறினகண நினறான—அருளாகிய அறததைவிரு மபி அதறகுவழியாகிய இலலறததினகணினறவன—பொருள வெஃகிப பொ ல்லாத சூழக கெடும—பிறாபொருளையவாவி அதனை வருவிககுங குறறநெறி களை எணணக கெடும. எ-று.

இலலறநெறியால அறிவு முதிாநதுழியலலது துறககபபடாமையின, அத னைத துறவறநதிறகு ஆறெனறாா. கெடுதல இரணடறமுஞ சேரவிழததல. சூழநத துணையானே கெடுமெனவே, செயதாறகெடுதல சொலலாமையே பெறபபடடது. (சு)

களஎ. வேணடறக வெஃகியா மாககம விளைவயின்
மாணடற கரிதாம பயன. எ

இ-ள. வெஃகி ஆம ஆககம வேணடறக— பிறாபொருளையவாவிக்கொண டு அதனலாகினற ஆககததை விருமபாதொழிக,—விளைவயின பயன மாண டறகு அரிதாம— பினனனுபவிககுங்கால அவவாககததின பயன நனறுதலில லை ஆகலான. எ-று.

விளையெனபது முதனிலைநதொழிறபெயா. இவையேழுபாடடானும வெஃகு தலின குறறம கூறபபடடது. (எ)

களஅ. அஃகாமை செலவததிற கியாதெனின் வெஃகாமை
வேணடும பிறனகைப பொருள. அ

இ-ள. செலவததிறகு அஃகாமை யாதெனின — சுருஙகனமாலைத்தாகிய செலவததிறகுச சுருஙகாமைககாரணம யாதெனறு ஒருவனறாயின,—பிறன வேணடும கைபபொருள வெஃகாமை— அது பிறனவேண்டுஙகைபபொருளை த தான வேணடாமையாம. எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயா. வெஃகாதான செலவமஃகாதெனபதாயிறறு. (அ)

௱எ௯. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. ௯

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்— இஃதறனென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை — திருத் திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும்— திருமகள் தானடைதற்காங்கூற்றினையறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும். எ-று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடமும், செவ்வியும் முதலாயின. இவையிரண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையின்குணங் கூறப்பட்டது. (௯)

௱௮0. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧0

இ-ள். எண்ணாது வெஃகின் இறல் ஈனும்— பின் விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் அக்கருத்து அவனுக்கிறுதியைப் பயக்கும்,— வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும்— அப்பொருளை வேண்டாமையென்னுஞ்செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும். எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோராயாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங் கூறினார். செருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (௧0)

கக ம அதி.— புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரையிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௱௮௧. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது. ௧

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,— புறங்கூறான் என்றல் இனிது — பிறனைப் புறங்கூறானென்று உலகத்தாரால் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ-று.

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவற்றினது நன்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௱௮௨. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. ௨

இ-ள். அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீது —அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச்செய்தலினுந் தீமையுடைத்து— புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை — ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழிந்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்துநகுதல். எ-று.

உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (௨)

௱௮௩. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாதல்
லறங்கூறு மாக்கந் தரும். ௩

இ-ள். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் — பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவனுயிர்வாழ்தலின் — சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் — அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கண் எய்தும் பயன். அறம் ஆகுபெயர். தருமென்பது இடவழுவமைதி. (௩)

௧௮௪. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல். ௪

இ-ள். கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும் — ஒருவனெதிரே நின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னானாயினும், — முன் இன்று பின் நோக்காச் சொல் சொல்லற்க — அவனெதிரின்றிப் பின்வருங்குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்வான்றொழில் சொன்மேலேற்றப்பட்டது.* இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (௪)

௧௮௫. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். ௫

இ-ள். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை — புறஞ்சொல்லுவானொருவன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானுய்த்துச் சொல்லுகின்றானல்லனென்பது† — புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும் — அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும். எ-று.

மனந்தீதாகலின், அச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம். (௫)

௧௮௬. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும். ௬

இ-ள். பிறன் பழி கூறுவான் — பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறுமவன் — தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும் — தன்பழி பலவற்றுள்ளும் உளையுந்திறமுடையவற்றைத் தெரிந்து அவனாற்கூறப்படும். எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற்பெறும். இது வருகின்றவற்றிற்குமொக்கும். திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறுகேட்டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வளவன்றி அவனிறந்துபட்டு உளையுந்திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின், திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (௬)

௧௮௭. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர். ௭

---

* முன்னின்று பின்னோக்காச்சொல் இது ஒருபொருளின்வினை மற்றோர்பொருளின் வினையானது. பிரயோக விவேகம், திங்குப்படலம், "மருளறு காரணம்" என்னும் ௯-ம் பாட்டிற்காண்க.

† அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்பதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்வானென விகுதி பிரித்துக்கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் — தம்மை விட்டு நீங்குமாற்றாற் புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர் — நகச் சொல்லி நட்பாடல் தேற்றாதவர்— கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை அறியாதார். எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பரென்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென் றறிதல். "கடியுமிடந்தேற்றான் சோர்ந்தனன்கை" என்புழிப்போலத் தேற்று மை ஏனவினையாய்நின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து. (எ)

கஅஅ. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு. அ

இ-ள். துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்— தம்மொடு செறிந்தார் து குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார் — ஏதிலார்மாட்டு என்னைகொல்—அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ! எ-று.

தூற்றுதல் பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணாமையின், என்னைகொலென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னா கொலென்று பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

கஅ௯. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. ௯

இ-ள் புறன் நோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை — பிறர் நீங்கின வளவு பார்த்து அவர்பழித்துரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை— வையம் அறன் நோக்கி ஆற்றுங்கொல்— நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே எனக்கறமாவதெனக்கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-று.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்று ங்கருத்தால், அறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கெய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

க௯0. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. க0

இ-ள். ஏதிலார் குற்றம்போல தங்குற்றம் காண்கிற்பின்— ஏதிலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர்குற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காணவல்லராயின்,— மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ — அவர்நிலைபேறுடையவுயிர்க்கு வருவதொருதுன்பமுண்டோ. எ-று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவழியொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்பமில்லையென்பதுநோக்கி உயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றுங் கூறினார். இதனாற் புறங்கூறலொழிதற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

உ௦ ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும பிறர்க்கும அறம பொருள இன்பமாகிய பயன்க ளுள ஒன்றும பயவாத சொறகளைச சொலலாமை. பொய, குறளை, கடுஞ்சொல, பயனிலசொலலென வாக்கினகணிகழும பாவநானகனுள, பொய துறந்தாரக்கலலது ஒருதலையாகக கடியலாகாமையின, அஃதொழிதது, இலவாழவாராற கடியபபடும ஏனைமூனறனுள, கடுஞசொல இனியவைகூறலானும, குறளை புறஙகூறாமையானும், விலக்கி, நினற பயனிலசொல இதனுன விலகருகின ருராகலின, இது புறஙகூறாமையினபின வைககபபட்டது.

ககூக பலலாா முனியப பயனில சொலலுவா
னெலலாரு மெளளப படும. க

இ-ள. பலலாா முனியப பயனில சொலலுவான— அறிவுடையாா பலருங கேட்டு வெறுபபப பயனிலவாகிய சொறகளைச சொலலுவான —— எலலாரும் எளளப்படும— எலலாரானுமிகழபபடும. எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுபபவே ஒழிநதாரானும இகழபபடுதலின, எலலாருமெளளபபடுமெனருா மூனறனுருபு விகாரததாறறொககது. (க)

ககூஉ. பயனில பலலாாமுற சொலலல னயனில
நட்டாாகட செயதலிற றீது. உ

இ-ள். பயன் இல பலலாாமுன சொலலல— பயனிலவாகிய சொறகளை அறிவுடையார் பலாமுனபே ஒருவன சொலலுதல—நயன இல நட்டாாகண செய்தலின் தீது— விருபபமிலவாகிய செயலகளைத தனனட்டாாமாட்டுசசெய்தலினும தீது. எ-று.

விருபபமில வெறுபபன. இசசொல அசசெயலினும மிகவிகழறபாடு பயககுமெனபதாம. (உ)

ககூங. நயனில னென்பது சொல்லும பயனில
பாரித் துாைககு முாை. ங

இ-ள. பயன இல பாரிதது உாைகசும் உாை — பயனிலவாகிய பொருளகளை ஒருவன விரிததுாைககுமுாைதானே—நயன இலன எனபது சொலலும்— இவன நீதியிலனெனபதனை உாைககும. எ-று.

உாையால இவன நயனிலனெனபதறியலாமெனபாா, அதனை உாைமேலேறறி, உாைசொலலுமெனருா. (ங)

ககூச. நயன்சாரா நன்மையி னீககும பயனசாராப
பண்பிலசொற பலலா ரகதது. ச

இ.ள. பயன் சாராப பணபு இல சொல பலலாரகததது— பயனொடுபடாத பண்பில்சொறகளை ஒருவன பலரிடைச்சொலலுமாயின, —நயன சாரா நனமையின நீக்கும—அவை அவாமாட்டு நீதியோடுபடாவாய, அவனை நற்குணஙகளினீக்கும. எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெயம்மையும் முதலாய சொறகுணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதும, அவாமாட்டெனபதும், எசசமாக வருவிக்கபபட்டன. (ச)

ககூரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீஙகும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ரு

இ-ள். பயன் இல சீாமையடையாா சொலின— பயனிலவாகிய சொறகளை இனியசீாமையுடையாா சொலலுவராயின்,—சீர்மைசிறபபொடு சீங்கும்—அவ ாது விழுபபமும் அதனால வரும நனகுமதிககறபாடும் உடனே நீங்கும்.எ-று.

சீாமை சீரினறனமை. சொலினெனபது சொலலாமையை விளக்கிறறு.

கசுரு. பயனிலசொற பாரடடு வானை மகனெனல
மககட பதடி யெனல. ரு

இ-ள். பயன இல சொல பாராடடுவானை மகன எனல—பயனில்லாத சொறகளைப பலகாலுஞசொல்லுவானை மகனெனறு சொலலறக, — மககடபதடி எனல்—மக்களுடபதரொனறு சொலலுக. எ-று.

அலவிகுதி வியஙகோள முன எதிாமறையினும, பின உடமபாடடினும வநதது. அறிவெனனும உளளீடினமையின, மககடபதடியெனறாா. இவையாறு பாடடானும பயனிலலாதசொறகளைச சொலலுதலின குறறங கூறபபடடது.

கசுஎ. நயனில சொலலினுஞ சொல்லுக சான்றோா
பயனில சொலலாமை நனறு. எ

இ-ள். நயன இல சானறோா சொலலினும சொலலுக — நீதியோடு படாத சொறகளைச சானறோா சொனனாராயினும, அஃதமையும: — பயன இல சொலலாமை நனறு—அவா பயனிலவறறைச சொலலாமை பெறின, அது நனறு. எ-று.

சொலலினுமெனவே, சொலலாமை பெறபபட்டது. நயனிலவறறினும் பயனில தீயவெனபதாம. (எ)

கசுஅ அருமபய னாயு மறிவினாா சொலலாா
பெரும்பய னிலலாத சொல. அ

இ-ள். அருமபயன ஆயும அறிவினாா—அறிதறகரிய பயனகளை ஆராயவலல அறிவினையுடையாா—பெருமபயன இலலாத சொல சொலலாா — மிக்க பயனுடையவலலாத சொறகளைச சொலலாா எ-று.

அறிதறகரிய பயனகளாவன வீடுபேறும, மேறகதிசசெலவும முதலாயின. பெருமபயனிலலாதவெனவே, பயன சிறிதுடையனவும ஒழிககபபடடன.(அ)

கசுகு. பொருடீாநத பொசசாநதுஞ சொலலாா மருடீாந்த
மாசறு காடசி யவா. கு

இ-ள். பொருள தீாநத பொசசாநதும சொலலாா—பயனினீஙகிய சொறகளை மறநதுஞசொலலாா—மருள தீாநத மாசு அறு காட்சியவா—மயககத்தினீஙகிய தூயவறிவினையுடையாா. எ-று.

தூயவறிவு மெயயறிவு. மருடீாநதவெனனும் பெயரொசசம காட்சியவரொன்னுங குறிபபுபபெயாகொணடது. இவைமூனறுபாடடானும பயனிலசொல்லாமையின் குணஙகூறபபடடது. (கு)

உ00. சொலலுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொலலிற பயனிலாச சொல. ௧0

இ-ள். சொல்லின பயனுடைய சொல்லுக—சொறகளிறபயனுடைய சொற களைச சொல்லுக,—சொல்லின பயனிலாசசொல சொல்லறக— சொறகளி றுபயனில்லாத சொறகளைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினெனபது இருவழியும மிகையாயினும, சொறபொருட்பினவரு நி லையெனனும அணிநோககிவநதது, "வைகலும வைகல வரககணடும"* என்ப துபோல.இதனுற சொல்லபபடுவனவும படாதனவும நியமிககபபடடன. (௧0)

உக ம அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவஙகளாயின செயதறகு அஞசுதல். இதனுன் மெயயினைக ணிகழும பாவஙகளெலலாநதொகுதது விலககுகினறுராகலின, இது பயனி ல சொலலாமையினபின வைககபபடடது.

௨0௧. தீவினையா ரஞசார விழுமியா ரஞசுவா
தீவினை யெனனுஞ செருககு. ௧

இ-ள். தீவினை எனனும செருககு—தீவினையெனறு சொல்லபபடும் மயக கததை—தீவினையார அஞசார்—முனசெயத தீவினையுடையார அஞசார,— விழுமியார அஞசுவர—அஃதிலராகிய சீரியார அஞசுவர. எ-று.

தீவினையெனனுஞசெருககெனக காரியம காரணமாக† உபசரிககபபடடது. மேறறொடடுச செயது கைவநதமையான அஞசாமையானறும, செயதறியாமை யான அஞசுவரொன றுங்கூறினார். (௧)

௨0௨. தீயவை தீய பயததலாற றீயவை
தீயினு மஞசப படும. ௨

இ-ள். தீயவை தீய பயததலால — தனககினபம பயததலைக் கருதிச செ யயுநதீவினைகள பின அஃதொழிதறுத துனபமே பயததலான,— தீயவை தீ யினும அஞசபபடும— அததனமையவாகிய தீவினைகள ஒருவனறறீயினுமஞ சபபடும. எ-று.

பிறிதொருகாலததும பிறிதொருதேயததும பிறிதோருடமபினுஞசென று சுடுதல நீககினமையின, தீயினுமஞசபபடுவதாயிறறு. (௨)

௨0௩. அறிவினு ளெலலாந தலையெனப தீய
செறுவாரககுஞ செயயா விடல. ௩

இ-ள். அறிவினுள எலலாம தலை எனப— தமககுறுதி நாடும் அறிவுகளெ லலாவறறுளளும தலையாய அறிவெனறு சொலலுவா நலலோர—செறுவார் ககும தீய செயயா விடல— தமமைச செறுவாரமாடடும தீவினைகளைச செய யாதுவிடுதலை. எ-று.

---

* நாலடியார, அறனவலியுறுததல,—வைகலும வைகல வரககணடு மஃது ணரார—வைகலும வைகலை வைகுமென றினபுறுவர— வைகலும வைகற றம் வாழநாண்மேல வைகுதல— வைகலை வைததுணரா தார.

† காரணங் காரியமாதறகும் காரியம காரணமாதறகும விதி பிரயோகவி வேகம, இலஙகுபபடலம, "மருளறுகாரணம்" எனனும் ஞெசம் பாட்டிறகாணக.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செய்தக்குழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினுள்ளெல்லாந் தலையென்றுங் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௨0௪. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ௪

இ-ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக,— சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் — எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானும் உடன்சூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (௪)

௨0௫. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௫

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க — யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக,— செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும் — செய்வனாயின், பெயர்த்தும் வறியனாம். எ-று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனாமென்பதாம். அன்விகுதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை "உளனாவென்னுயிரையுண்டு" என்பதனானுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனாமென்றுரைப்பாருமுளர். (௫)

௨0௬. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். ௬

இ-ள். நோய்ப்பால தன்னை அடல் வேண்டாதான் — துன்பஞ்செய்யுங் கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க — தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

செய்யின், அப்பாவங்களடுதல் ஒருதலையென்பதாம். (௬)

௨0௭. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். ௭

இ-ள். எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் — எத்துணைப் பெரியபகையுடையாரும் அதனையொருவாற்றான் தப்புவர்,— வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அடும் — அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும். எ-று.

“வீயா துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை” என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது. (எ)

௨௦௮ தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று. ௮

இ-ள். தீயவை செய்தார் கெடுதல்— பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தார் தாங்கெடுதல் எத்தன்மைத்தென்னின்,— நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தற்று— ஒருவனிழல் நெடிதாகப்போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடியின் கட்டங்கிய தன்மைத்து. எ-று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்தநிழறன்னை வீயந்தற்றென்னாது வீயாதடியுறைந்தற்றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் வீயாது பின்சென்றடுமென்றார், ஈண்டு அதனையுவமையான் விளக்கினார். (அ)

௨௦௯ தன்னைத் தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால். ௯

இ-ள். தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின்— ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தலுடையனாயின்,— தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க— தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யிற்றாங்கெடுவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௨௧௦. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். ௧௦

இ-ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின்— ஒருவன் செந்நெறிக்கட்செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின்,— அருங்கேடன் என்பது அறிக— அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடையனென்பதறிக. எ-று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை “சென்றுசேர் கல்லாப் புள்ளா புள்ளி லென்றாழ் வியன்குளம்” என்பதுபோலக்கொள்க.* ஓடியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

* அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியனென விகுதிபிரித்துக் கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

உஉ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல. உலக நடை வேதநடை போல அறநூலகளுட்கூறப்படுவதன்றித் தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றார். மேல மன மொழி மெய்களாறறவிரதத்குவன கூறினா, இனிச்செய்யததகுவனவற்றுள் எஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின வைககப்பட்டது.

உகக. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு. க

இ-ள். மாரிமாட்டு உலகு என ஆற்றும்—தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்கள் என்னகைம்மாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைம்மாறு வேண்டா—ஆகலான், அம்மேகங்களபோலவார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு நோககுவனவல்ல. எ-று.

என்னாற்றுமென்ற வினா யாதுமாற்றாவெனபது தோனற நிற்றலின், அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மையவல்லவெனபது கடப்பாடென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மேலேற்றினா. (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. உ

இ-ள். தக்கார்க்கு—தகுதியுடையாரக்காயின,— தாள் ஆற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்—முயற்சிசெய்தீட்டிய பொருண்முழுதும்— வேளாண்மை செய்தறபொருட்டு—ஒப்புரவுசெய்தறபயத்ததவாம். எ-று

பிறர்க்குதவாதாரபோலத் தாமே உண்டறபொருட்டும் வைத்திழத்தறபொருட்டுமன்றெனபதாயிற்று. (உ)

உகங. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற. ங

இ-ள். புத்தேளுலகத்தும் ஈண்டும்—தேவருலகத்தும் இவவுலகத்தும்— ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயல்களை பபெறுதலரிது. எ-று.

ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மையராதலின், புத்தேளுலகத்தரிதாயிற்று, யாவர்க்குமொப்பது இதுபோற பிறிதொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்தரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்குக் காரணமரிதென்றுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். ச

இ-ள். உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான்—உயிரோடு கூடி வாழ்வானாவான் உலக நடையினையறிந்து செய்வான்,— மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும்— அஃதறிந்துசெய்யாதவன், உயிருடையனேயாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும். எ-று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங காணுமையின, செததாருளவைககபபடுமெனமுா. இதனுல உலகநடைவழு வேதநடைவழுபபோலத தீாதிறனுடைததனறெனப து கூறப்பட்டது. (௪)

உகரு. ஊருணி நீாநிறைந் தறறே யுலகவாம
பேரறி வாளன றிரு. ரு

இ-ள. உலகு அவாம பேரறிவாளன திரு—உலகநடையை விருமபிச செயயும பெரியவறிவினையுடையவனது செலவம— ஊருணி நீா நிறைநதறறு —ஊரின்வாழவாா தணணீருணணுங குளம நீாநிறைநதாறபோலும. எ-று.
நிறைதலெனுமம இடததுநிகழபொருளினறெழில இடததினமேலேறறபபடடது. பாழபோகாது நெடிதுநினறு எலலாாககும வேணடுவன தபபாதுதவுமெனபதாம. (ரு)

உகசு. பயனமர முளளூாப பழுததறறுற செலவ
நயனுடை யானகட படின சு

இ-ள. செலவம நயனுடையானகண படின—செலவம ஒபபுரவுசெயவானகணணே படுமாயின,—பயனமரம உளளூாப பழுததறறு— அது பயனபடுமரம ஊாநடுவே பழுததாறபோலும. எ-று.
உலகநீதி பலவறறுளளும ஒபபுரவு சிறநதமையின, அதனையே நயனெனறுா. எலலாாககும எளிதிற பயனகொடுககுமெனபதாம. (சு)

உகஎ. மருநதாகித தபபா மரததறறுற செலவம
பெருநதகை யானகட படின. எ

இ-ள. செலவம பெருநதகையானகண படின—செலவம ஒபபுரவுசெயயும பெரியதகைமையையுடையானகணணே படுமாயின,—மருநதாகித தபபா மரததறறு—அஃது எலலாவுறுபபும பிணிகடகு மருநதாயத தபபாத மரததையொககும. எ-று.
தபபுதலாவது கோடறகரிய இடஙகளினினறுதல, மறைநதுநினறுதல, காலததான வேறுபடடாதல, பயனபடாமை. தனகுறைநோககாது எலலா வருததமுந தீாககுமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும கடபபாடடாளனுடைய பொருள பயனபடுமாறு கூறபபடடது. (எ)

உகஅ. இடனில பருவதது மொபபுரவிற கொலகாா
கடனறி காடசி யவா. அ

இ-ள. இடன இல பருவததும ஒபபுரவிறகு ஒலகாா—செலவஞ சுருஙகிய காலததும ஒபபுரவு செயதறகுத தளராா—கடன அறி காடசியவா—தாஞசெயயததககுவனவறறையறிநத இயறகையறிவுடையாா. எ-று.
பிறவெலலாம ஒழியினும், இஃதொழியாரெனபதாம. (அ)

உகக. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா ளுதல செயுநீர
செயயா தமைகலா வாறு. க

இ-ள. நயன உடையான நலகூாநதாளுஆதல—ஒபபுரவுசெய்தலையுடையான நலகூாநதாளுதலாவது—செயும நீா செயயாது அமைகலா ஆறு— தவி

ராது செய்யுந்தன்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறாது வருந்துகின்றவியல்பாம். எ-று.

தானுகர்வன நுகரப்பெறாமையன்றென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௨௨௰. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து. ௰

இ-ள். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின் — ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,— அஃது ஒருவன் விற்றுக் கோட்டக்கது உடைத்து — அக்கேடு தன்னை விற்றாயினுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ-று.

தன்னை விற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையன்றே இஃதாயின் அதுவுஞ்செய்யப்படுமென்றற்கு, புகழ்ப்பயத்தனொக்கி. இதனால் ஒப்புரவினால் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௰)

௨௩ ம் அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியார்க்கு மாற்றாது கொடுத்தல். இது மறுமை நோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௨௧. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. ௧

இ-ள். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை — ஒருபொருளுமில்லாதார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது,— மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து — அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பைக்கொடுத்த நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர் கொடுப்பது. நீரதென்புழி அதுவென்பது பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந் தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பைகொடுத்த நீரதுடைத்தென்றார். இதனான் ஈகையிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௨௨௨. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. ௨

இ-ள். கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது — ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லநெறியென்பார் உளராயினும் அது தீது,— மேலுலகம் இல் எனினும் ஈதலே நன்று — ஈந்தார்க்கு அவ்வுலகெய்துதலில்லையென்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று. எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அங்ஙனங்கூறுவாரின்மை விளக்கிநின்றது. பின்னிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்ததென்பது பெற்றாம். நல்லது கூறுவார் தீயதுமுடன்கூறினார். (௨)

௨௨௩. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ௩

இ-ள். இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை— யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லுமிளிவரவைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமையும்,—ஈதல்— அதனைத் தனக்கட்சொன்னாற்கு மாற்றுதீதலும்,—உள் குலனுடையான்கண்ணே— இவையிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே. எ-று.

மேற்றீதென்றது ஒழிதற்கும் நன்றென்றது செய்தற்குமுரியவனை உணர்த்தியவாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலெனப்பாற்கு அவ்விளிவரவை ஒருவனறனக்குச் சொல்வதற்குமுன்னே அவனறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுரையாவகையாற்கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேனல்லேனெனக் கரப்பார்சொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாதுகொடுத்தலெனவும், உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலெனபதனைப் பொருட்பன்மைபற்றி வந்தபன்மையாகவுரைப்பர்.

௨௨௪. இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு. ௪

இ-ள். இரக்கப்படுதல் இன்னாது— இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று,— இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு— ஒருபொருளையிரந்தவர் அதுபெற்றதனால் இனிதாகிய அவர்முகங்காணுமளவும். எ-று.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இரக்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை இன்னாதென்றது "எல்லா—மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை"* கூடுங்கொல்லோவென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (௪)

௨௨௫. ஆற்றுவா ராற்ற லபசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ௫

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல்—தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்,— அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்— அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையானொழிப்பாரது வலிக்குப்பின். எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் நன்றென்பதாம். (௫)

௨௨௬. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. ௬

இ-ள். அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல்—வறியாரது மிக்க பசியை அறநோக்கித் தீர்க்க,— பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது — பொருள்பெற்றானொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான். எ-று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசியென்றார். அறநோக்கியென்பது எஞ்சிநின்றது. அற்றாரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்றனக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (௬)

---

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு,—கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்—சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச—மெல்லா—மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்—மாணக் குடிப்பிறந் தார்.

உஉஎ. பாத்துண மரீஇ யவனைப பசியெனனுந
தீபபிணி தீணட லரிது.	எ

இ-ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவனை— எஞ்ஞானறும் பகுததுண்டலபயினற வனை— பசி எனனுமதீபபிணி தீணடல அரிது— பசியெனறுசொலலபபடுந தீயநோய தீணடுதலிலலை. எ-று.

இவ்வுடமபினினறு ஞானவொழுககஙகளை அழிதது அதனால வருமுடமபுக ட்குந துனபஞ்செயதலின, தீபபிணியெனபபடடது. தனககு மருததுவனாரு தலின, பசிபபிணி நணுகாதெனபதாம. இவையாறுபாடடானும ஈதலினசிற பபுக கூறபபடடது.	(எ)

உஉஅ. ஈததுவககு மினப மறியாரகொ லுமுடைமை
வைததிழககும வனக ணவா.	அ

இ-ள். தாம உடைமை வைதது இழககும வனகணவா— தாமுடையபொ ருளை ஈயாதுவைததுப பினனிழநதுபோம அருளிலாதாா— ஈதது உவககும இனபம அறியாரகொல—வறியாாககு வேணடியவறறைக கொடுதது அவருவ ததலான அருளுடையாரெயதுமஇனபததினைக கணடறியாரகொலலோ!எ-று.
உவககுமெனபது காரணததினகணவநத பெயரெச்சம, அஃது இனபமெ னனுஙகாரியபபெயா கொணடது. அறிநதாராயின, தாமும அவவினபததை யெயதுவநலலது வைததிழவாரெனபது கருதது.	(அ)

உஉகூ. இரததலி னினனாது மனற நிரபபிய
தாமே தமிய ருணல.	கூ

இ-ள். நிரபபிய தாமே தமியா உணல—பொருடகுறை நிரபபவேணடி வ றியாாககீயாது தாமே தனிததுணடல— இரததலின இனனாது மனற— ஒரு வாககுப பிறாபாறசெனறு இரததலினுமினனாது ஒருதலையாக. எ-று.
பொருடகுறைநிரபபலாவது ஒரோவெணகளைககுறிதது அததுணையீடடுது மெண ணடடததையே மேறகொணடு இவறிக கூடடுதல. தனிததல பிறரையொ ழிததல. இரததறகுளளது அபபொழுதையிளிவரவே பினனலகுரவிலலை தமி யருணடறகு அவையிரணடுமுளவாமாகலின, இரததலினினனாதெனறாா. நிரப பியவென்பதறகுத் தேடியவுணவுகளையெனறுரைபபாருமுளா.	(கூ)

உகூ0. சாதலி னினனாத திலலை யினிததூஉ
மீத லியையாக கடை.	க0

இ-ள். சாதலின இனனாதது இல்லை—ஒருவறகுச்சாதலபோல இனனாததொ ன்றிலலை,— அதூஉம ஈதல இயையாககடை இனிது — அததன்மைத்தாகிய சாதலும வறியார்க்கொனறீதன முடியாதவழி இனிது. எ-று.
பிறாக்குப பயனபடாத உடறபொறை நீஙகுதலான, இனிதென்றாா. இவை மூனறுபாட்டானும ஈயாமையின குறறங கூறபபடடது.	(க0)

௨௪-ம் அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத் தினை வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கண் நிகழ்ந்து இறவாது நிற் குங் கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின் வைக் கப்பட்டது.

௨௩௧. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. ௧

இ-ள். ஈதல்—வறியார்க்கீக,—இசை பட வாழ்தல்—அதனாற்புகழுண்டாக வாழ்க,—அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை—அப்புகழல்லது மக்களுயி ர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லையாகலான். எ-று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவே னும், "உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று" ஆகலின், ஈதல் சிறந்ததென்பத ற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக்கூறினாரேனும் விலங்குயிர்க்கேலாமையின், மக்களுயிர்மேனின்றது. (௧)

௨௩௨. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ். ௨

இ-ள். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்— உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரை ப்பனவெல்லாம்— இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ் — வறு மையானிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றையீவார்கணிற்கும் புகழாம். எ-று.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப் பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையேயெடுத்தாராயினும், இ னம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும், படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதூஉம் பெறும். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங்காண்க. இதனைப் பிறாமேலும் நிற்குமென்பார் நாமெல்லாஞ் சொல்லுக புகழ் ஈவார்மேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர். அது புகழதுசிறப்பு நோக்காமையறிக. (௨)

௨௩௩. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில். ௩

இ-ள். ஒன்றா உயர்ந்த புகழல்லால்—தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய பு கழல்லது—உலகத்துப் பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல—உலகத்து இறவா துநிற்பது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

இணையின்றாகவோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப்புப்பொருள்க ளைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பதின்றித் தானேயாதல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்றாவென்பத ற்கு ஒருவாற்றதையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றாதுநிற்ப தெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் புகழதுசிறப்புக் கூற ப்பட்டது. (௩)

௨௩௪. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு. ௪

இ-ள். நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின்—ஒருவன் நிலவெல்லைக்கண்ணே பொன்றுதனின்றும் புகழைச் செய்யுமாயின்,— புத்தேள் உலகு புலவரைப் போற்றாது— புத்தேளுலகம் அவனையல்லது தன்னையெய்தி நின்ற ஞானிகளைப் பேணாது. எ-று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கேயெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றாதென்றார். அவன் இரண்டுலகும் ஒருங்கெய்துதல் "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான வூர்தி—யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்து" எனப்பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (ச)

உ௩ரு. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. ரு

இ-ள். நத்தம் (ஆகும்) கேடும்—புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகுங்கேடும்,—உளது ஆகும் சாக்காடும்— புகழுடம்புளதாகுஞ்சாக்காடும்,— வித்தகர்க்கல்லால் அரிது— சதுரப்பாடுடையார்க்கல்லதில்லை. எ-று.

நந்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின் அம்மென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று, நத்தமென்றாயிற்று. போலென்பது ஈண்டுரையசை. ஆகுமென்பதனை முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்கூர்தல். உளதாகுஞ்சாக்காடாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றால் நிலையினவெய்துவார் வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாரெய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

உ௩சு. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. சு

இ-ள். தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக— மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க,— அஃது இலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று— அக்குணமில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று. எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரென்றமையின் மக்களாயென்பதூஉம், மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதூஉம், பெற்றாம். இகழ்வாரின்மையின், நன்றென்றார். (சு)

உ௩எ. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதார்— தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார் — தம் நோவார்— அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழி இவ்விகழ்ச்சி நம்மாட்டாமையான் வந்ததென்று தம்மை நோவாதே — தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன் — தம்மையிகழ்வாரை நோவதென்கருதி எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல் ஒருதலையாகலின், இகழ்வாரையென்றார். (எ)

உகூஅ. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாஅ விடின். அ

இ-ள். இசை என்னும் எச்சம் பெறாவிடின் — புகழென்னுமெச்சம் பெற லாயிருக்க அது பெறுதொழிவராயின், — வையத்தார்க்கு எல்லாம் வசை என்ப — வையகத்தோர்க்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவா நல்லோர். எ-று.

எச்சமென்றார், செய்தவரிறந்துபோகத் தான் இறவாது நிற்றலின். இகழ் படுதற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து. (அ)

உகூகூ. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். கூ

இ-ள். இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம் — புகழில்லாதவுடம்பைச் சுமந்தநிலம்— வசை இலா வண்பயன் குன்றும்— பழிப்பில்லாத வளப்பத் தையுடைய விளையுள் குன்றும். எ-று.

உயிருண்டாயினும் அதனாற்பயன் கொள்ளாமையின் யாக்கையெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்தவெனவுங்கூறினார். விளையுள் குன்றுதற்கேது பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவைநான்குபாட்டா னும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (கூ)

உசO. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். கO

இ-ள். வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் — தமமாட்டு வசையுண்டாகா மல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வாராவார்,—இசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழாதவ ர்— புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவார். எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம் பெறுதலாயினமையின், இ சையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல் இசையிலாயாக்கையென்ற தனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமை ப்பயன் வானுறையுந்தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென மேலே கூறப்பட்டது,ப டவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிற்புகழும் தேவருலகிற்போகமும் பயனென் பது பெற்றாம். (கO)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்க ளெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும். அஃதறிந்தடக் கிக்கொள்க, யாமுரைப்பிற்பெருகும்.

இல்லறவியல் முற்றிற்று

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினூர். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின வழுவாதொழுகி அறிவுடையராயப பிறபபிணையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறநதாாககு உரிததாய அறம். அதுதான வினைமாசுதீர்நது அநதக்கரணஙகள தூயவாதற பொருட்டு அவராறகாக்கபபடும விரதங்களும், அவறறுன் அவை தூயவாயவழி உதிபபதாய ஞானமுமென இருவகைபபடும.

விரதம்.

அவறறுள விரதஙகளாவன இனனவறறுசெயவலெனவும இனனபாவமொழிவலெனவும தமமாறறலுககேறப வரைநதுகொளவன. அவைதாம வரம்பிலவாகலிற பெருகுமெனறஞ்சி, அவைதமமுளளே பலவறறையு மகபபடுதது நிறகுஞ் சிறபபுடையன சிலவறறை ஈணடுககூறுவானறொடஙகி, முதறகண அருளுடைமை கூறுகினறூர.

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடாபுபறறுது இயல்பாக எலலாவுயிாகணமேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறததிறகு அனபுடைமைபோல இது துறவறததிறகுச சிறநதமையின முறகூறபபடடது

உசக. அருடசெலவஞ்செலவத்துட செலவம பொருடசெலவம
பூரியாா கண்ணு முள. க

இ-ள். செலவததுள செலவம அருடசெலவம—செலவஙகள பலவறறுளளும் ஆராயநதெடுககபபட்ட செலவமாவது அருளான வருஞ்செலவம,—பொருடசெலவம பூரியாாகணணும உள—அஃதொழிநத பொருளான வருஞ் செல்வஙகள இழிநதாாகண்ணுமுளவாம ஆகலான. எ-று.

அருளான வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களையோமபி அவவறததான மேமபடுதல. உயாநதாாகணணேயலலதிலலாத அருடசெலவமே சிறபபுடைய செலவம், ஏனைநீசாகணணுமுளவாம பொருடசெலவஙகள சிறபபிலவெனபதாம.(க)

உசஉ. நலலாறறு ஞடி யருளாளக பலலாறறுற
றேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். நலலாறறுன நாடி அருள ஆளக—அளவைகளானும பொருநதுமாறறுனும நனறுனநெறியிலே நின்று, நமககுத துணையாம அறம யாதெனறுராயநது, அருளுடையராக,—பலலாறறுல தேரினும துணை அஃதே—ஒனறையொனறுெவவாத சமயநெறிகளெலலாவறறுனும ஆராயநதாலும் துணையாவது அவவருளே, பிறிதில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற காணுங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்துணரும் அனுமானமும, கருததாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூனறு. ஒபபுபபறறியுணரும உவமையும, இங்ஙனமனறுயின இது கூடாதெனறுணரும அருததாபததியும, உணமைககுமாறுய இனமையுமென இவறறைக கூட்டி ஆறெனபாரு

முளா. இவையும ஒருவாறறுன அவறறுளளே அடஙகுதலின, மூனறெனற லே கருத்து. பொருநதுமாறுவது இது கூடும இது கூடாதெனத தனகண ணே தோனறுவது : இதனை வடநூலாா யுததியெனப. ஆறறுனெனபது வேற றுமைமயககம. ஒனறையொனறுவவாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அள வைகளும பொருளகளும தமமுணமாறுகோடல, அனனவாயினும அருடுணை யெனறறகண் ஒககுமெனபதாம. உயிரை விடடு நீங்காது இருமையினுமுத வலின, துணையெனறுா. இவையிரணடுபாடடானும அருளினதுசிறபபுக கூற பபட்டது. (உ)

உசங. அருளசோந்த நெஞசினாாக கிலலை யிருளசோநத வினனு வுலகம புகல. ங

இ-ள். இருள சோநத இனனு உலகம புகல—இருள செறிநத துனபவுலகந துடசெனறுபுகுதல—அருள சோநத நெஞசினாாககு இலலை— அருளசெறிந த நெஞசினையுடையாாககிலலை. எ-று.

இருளசெறிநத துனபவுலகமெனறது திணிநதவிருளையுடைததாயத தனக டபுககாாககுத துனபஞசெயவதோாநரகநதை, அது கீழுலகததுள ஓரிடமா கலின, உலகமெனபபடடது. (ங)

உசச. மன்னுயி ரோமபி யருளாள்வாற கிலலெலன்ப தனனுயி ரஞசும வினை. ச

இ-ள். மன உயிா ஓமபி அருள ஆளவாறகு — நிலைபேறுடைய உயிாகளைப பேணி அவறறினகண அருளுடையனுவாாககு— தன உயிா அஞசும வினை இல எனப—தனனுயிா அஞசுதறகேதுவாகிய தீவினைகள உளவாகாவெனறு சொலலுவா அறிநதோா. எ-று.

உயிாகளெலலாம நிததமாகலின, மனனுயிாெனறுா. அஞசுதல துனபநோ ககியஞசுதல. அனனவறததினனை கொலைமுதலிய பாவஙகள செயயானென வே, மறுமைக்கண நரகம புகாமைககேது கூறியவாறுயிறறு. (ச)

உசரு. அலல லருள்ளாளவாாக கிலலை வளிவழஙகு மலலனமா ஞாலங கரி. ரு

இ-ள். அருள ஆளவாாக்கு அலலல இலலை—அருளுடையாாககு இமமை யினும ஒருதுனபமுணடாகாது,—வளி வழஙகும மலலல மா ஞாலம கரி— அதறகுக காறறியஙகுகினற வளபபததையுடைய பெரியஞாலதது வாழவாா சானறு. எ-று.

சானறுவாா தாஙகணடு தேறிய பொருளைக காணுநாாககுத தேறறுநறகுரி யவா. அருளாளவாாககு அலலலுணடாக ஒருகாலததும ஓரிடததும ஒருவ ருஙகணடறிவாரினமையின, இனமைமுகததான ஞாலத்தாாயாவருஞசானறெ னபாா, வளிவழஙகுமலலனமாஞாலஙகரியென்றுா: எனவே, இமமைககணெ னபது பெறறும. ஞாலம ஆகுபெயா. இவைமூனறுபாடடானும அததுணையு டையாாக்கு இருமையினுநதுனபமிலலாமை கூறபபடடது. (ரு)

உசசா. பொருணீஙகிப் பொசசாந்தா ரென்ப ரருணீஙகி யலலவை செயதொழுகு வாா். சா

இ-ள். அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுகுவார்—உயிர்கண்மாட்டுச் செய்யப்படும் அருளைத் தவிர்ந்து தவிரப்படுங்கொடுமைகளைச்செய்தொழுகுவாரை—பொருள் நீங்கிய பொச்சாந்தார் என்பர்—முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாந்துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரொன்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ-று.

உறுதிப்பொருள் அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப மூன்றனையும் அனுபவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வாறொழுகாரென்பது கருத்து. (௬)

உ௪எ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு. எ

இ-ள். அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை—உயிர்கண்மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத்தின்பமில்லை,—பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகியாங்கு —பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லையாயினாற்போல. எ-று.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத்தின்பங்கட்குப் பொருள் காரணமானாற்போல், அவ்வுலகத்தின்பங்கட்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று. (எ)

உ௪அ. பொருளற்றார் பூப்பர் ரொருகா லருளற்றா
ரற்றாமற் றாத லரிது. அ

இ-ள். பொருள் அற்றார் ஒருகால் பூப்பர்—ஊழான் வறியராயினார் அது நீங்கிய பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்பொலிவர்,—அருள் அற்றார் அற்றார் மற்று ஆதல் அரிது—அவ்வாறன்றி அருளில்லாதார் பாவமாற்றுமையின் அழிந்தாரே, பின்னொருகாலத்தும் ஆதலில்லை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. மேற்பொருளின்மையோடு ஒருவாற்றானொப்புமை கூறினாராகலின், அது மறுத்து, பிறவாற்றான் அதனினுங்கொடிதென்பது கூறியவாறு. (அ)

உ௪௯. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற் றேரி
னருளாதான் செய்யு மறம். ௯

இ-ள். அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின்—உயிர்கண்மாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யுமறத்தையாராயின்,—தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்று — ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும். எ-று.

மெய்ப்பொருள் மெய்ந்நூலிற்சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்றஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தன்ஞானமின்மையால் தானேயழித்துவிடும், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளாமையால் தானேயழித்துவிடுமென்பதாயிற்று, ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றாம். இவைநான்கு பாட்டானும் அதனையில்லாதார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௯)

உ௫0. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. ௧0

இ-ள். வலியார முன தனனை நினைகக—தனனினவலியார தனனை நலிய வருமபொழுது அவாமுன் முனஞ்சிநிறகுநிலையினை நினைகக—தான தனனினமெலியார்மேல செலலுமிடதது — அருளிலலாதவன் தன்னினெளியார்மேல் தான நலியசசெலலுமபொழுது. எ-று.

மெலியாரெனச சிறபபுடைய உயாதிணைமேறகூறிஞராயினும, ஏனையஃறிணையுங்கொளளபபடும். அதனைநினைககவே இவவுயிாககும அவவாறே அச்சமாமெனறறிநது, அதனமேல அருளுடையனுமெனபது கருதது. இதனுல அருள பிறததறகுபாயங்கூறபபடடது. (௰)

உகூம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுணடலையொழிதல. கொலைபபாவததைப பினறுமுளதாக்கலின அதறகுக காரணமாதலையும முனனும அதனுன வருதலின அதனகாரியமாதலையும ஒருங்குடைததாய ஊனுணடல அருளுடையாககு இயைவதன்றுகலின, அதனை விலககுதறகு,இஃதருளுடைமையினபினவைககபபடடது.

உருக. தன்னூன பெருககறகுத் தானபிறி தூனுணபா
னெஙஙன மாளு மருள

இ-ள். தன ஊன பெருககறகுத தான பிறிது ஊன உண்பான— தனனுடம்பை வீககுதறபொருடடுத தான பிறிதோருயிரினுடமபைத தினபவன— எங்ஙனம ஆளுமஅருள— எவவகையான நடததும அருளினை! எ-று.

பயனிலாத ஊனபெருககலைப பயனெனககருதி இககொடுமை செயவானே அறிவிலாத கொடியோனெனறவாறுயிறறு. எஙஙனமாளுமருளெனபது ஆளானெனபது பயபபநினற இகழசசிககுறிபபு. (௧)

உருஉ. பொருளாடசி போறறுதாாக் கிலலை யருளாடசி
யாஙகிலலை யூனறின பவாககு   உ

இ-ள். பொருளாடசி போறறுதாாககு இலலை— பொருளாறபயனகோடல அதனைப பாதுகாவாதாாக்கிலலை, — ஆஙகு அருளாடசி ஊன தினபவர்க்கு இலலை— அதுபோல அருளாறபயனகோடல ஊனறினபவாக்கிலலை. எ-று.

பொருடபயனிழததறகுக காரணம காவாமைபோல, அருடபயனிழததறகு ஊனறினல காரணமெனபதாயிறறு. ஊனறினறுராயினும உயிாகடகு ஒருதீஙகு நினையாதாாககு அருளாடறகிழுககிலலையெனபாரை மறுததது, அஃதுணடெனபது இவையிரணடுபாடடானுங கூறபபடடது. (௨)

உருங. படைகொண்டார நெஞ்சமபோ னனறுாககா தொனறனுடலசுவை யுண்டார மனம.   ௩

இ-ள். படை கொண்டார நெஞ்சம்போல— கொலைககருவியைத தங்கையிறகொணடவாமனம் அதனுறசெயயுங கொலையையே நோககுவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல— ஒனறன் உடல சுவை உண்டார மனம நன்றுஊக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைபபடவுணடவா மனம அவவூனையே நோக்குவதலலது அருளை நோககாது. எ-று.

சுவைபபடவுணடல காயஙகளான இனியசுவைதநதாகவயுணடல. இதனால ஊனறின்றா மனம தீங்குநினைததல உவமவளவையாறசாதிதது, மேலது வலியுறுததபபடடது. (ங)

உருச. அருளலல தியாதெனிற கொல்லாமை கோறல
பொருளலல தவவூன றினல. ச

இ-ள். அருள யாதெனின கொலலாமை — அருள யாதெனின், கொலலாமை;— அலலது (யாதெனின) கோறல— அருளலலதியாதெனிற கோறல, —அவவூன தினல பொருளலலது—ஆகலான, அககோறலான வநத ஊனைத தினகை பாவம. எ-று.

உபசாரவழககாற கொலலாமை கோறலாகிய காரியஙகளை அருள அலலதெனக காரணஙகளாகவயும, ஊனறினகையாகிய காரணததைப பாவமெனக காரியமாகவயுஙகூறினா. அருளலலது கொடுமை. சிறபபுபபறறி அறமும பொருளெனபபடுதலின, பாவம பொருளலலதெனபபடடது. கோறலென முன்னினறமையின, அவவூனெனறா. இனி இதனை இவவாறனறி அருளலலதெனபதனை ஒனறாககி, கொலலாமை கோறலெனபதறகு கொலலாமையெனனும விரதததையழிததலெனறுரைபபாருமுளா. (ச)

உருரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிாநிலை யூனுண்ண
வணணாததல செயயா தளறு. ரு

இ-ள். உயிா நிலை ஊன உணணாமை உளளது— ஒருசாருயிா உடமபினகணணே நிறறல ஊனுணணாமையென்கினற அறததினகணணது,—உணண அளறு அணணாததல் செயயாது—ஆகலான, அநநிலை குலைய ஒருவன அதனையுண்ணுமாயின, அவனை விழுஙகிய நிரயம பின உமிழதறகு அஙகாவாது.எ-று.

உணணபபடும விலஙகுகள அதனாறறேயநது சிலவாக ஏனைய பலவாய வருதலின, உணணாமையுளளதுயிாநிலையெனறா உணணினெனபது உணணவெனத திரிநதுநினறது. ஊனுணடவன அபபாவததான நெடுஙகாலம நிரயததுளழுநதுமெனபதாம. கொலைபபாவம கொனறாமேனிறறலின பினனூனுணபாாககுப பாவமிலலையெனபாரை மறுதது, அஃதுணடெனபது இவவிரணடுபாடடானுங கூறபபடடது. (ரு)

உருசு. தினறபொருடடாற கொலலா துலகெனின் யாரும்
விலைபபொருடடா லூனறருவா ரில. சு

இ-ள். தினறபொருடடு உலகு கொலலாது எனின—பேதைமை காரணமாகவலலது ஊனறினகை காரணமாக உலகஙகொலலாதாயின,— விலைபபொருடடு ஊன தருவாா யாரும இல—பொருள காரணமாக ஊன விறபாா யாவருமிலலை. எ-று.

உலகெனபது ஈணடு உயிாபபன்மைமேனினறது. பினனிகழுநதினகை முன்னிகழுஙகொலைககுக் காரணமாகாமையின தினபாாககுக் காரணத்தான வரும் பாவமிலலையென்ற வாதியை நோக்கி, அருததாபத்தியளவையாற காரணமாதல சாதிததலின, இதனான மேலது வலியுறுததபபட்டது. (சு)

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணாவாாப பெறின். எ

இ-ள். புலால் பிறிதொனறன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்,—அது உணர்வாரப பெறின் உணணுமை வேணடும—அது தூய்தனமையறிவாரைப பெறின, அதனை உணணுதொழியல்வேணடும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாறறுக்கது. அம்மெயம்மையுணராமையின, அதனையுண்கினறுனெனபதாம. பொருநதுமாறறுனும் புலாலுணடல இழிநததெனபது இதனுற கூறபபடடது. (எ)

உருஅ. செயிரிற றலைப்பிரிநத காடசியா ருண்ணு
ருயிரிற றலைபபிரிநத வூன. அ

இ-ள். செயிரின தலைபபிரிநத காடசியார—மயக்கமாகிய குறறத்தினீஙகிய அறிவினையுடையார—உயிரின தலைப்பிரிநத ஊன உணணார — ஒருயிரினீஙகி வநத ஊனையுணணார. எ-று.

தலைபபிரிவெனபது ஒருசொல. பிணமென ஊனினமெயமனம தாமேயுணாதலின, உண்ணுரெனருர. (அ)

உருகூ. அவிசொரிந தாயிரம வேடடலி னென்ற
னுயிர்செகுத துண்ணுமை நனறு. கூ

இ-ள். அவி சொரிநது ஆயிரம வேடடலின—தீயினகண நெய முதலிய அவிகளைச சொரிநது ஆயிரமவேளவி வேடடலினும,—ஒன்றன உயிர செகுத்து உணணுமை நனறு—ஒருவிலஙகினுயிரைப போககி அது நினற ஊனையுண்ணுமை நனறு. எ-று.

அவ்வேளவிகளான வரும பயனினும இவவிரதததான வரும் பயனே பெரிதெனபதாம. (கூ)

உகூ0. கொலலான புலாலை மறுததானைக கைகூப்பி
யெலலா வுயிருந தொழும. க0

இ-ள். கொலலான புலாலை மறுததானை— ஒருயிரையுஙகொல்லாதவனுமாயப் புலாலையுமுணணுதவனை—எலலாவுயிரும கைகூபபித தொழும—எலலாவுயிருங கைகுவிததுத தொழும. எ-று.

இவவிரணடறமும ஒருஙகுடையாரககலலது ஒனறேயுடையார்க்கு அதனுற பயனிலலையாகலின, கொலலாமையுமுடனகூறினுர. இபபேரருளுடையானமறுமைககடடேவரின மிககாணுமென அபபயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானும ஊனுணணுமையதுயாசசி கூறபபடடது. (க0)

உஎ ம அதி.— தவம.

அஃதாவது மனம பொறிவழி போகாது நிறறறபொருட்டு விரதஙகளான உணடிசுருககலும, கோடைககண வெயினிலை நிறறலும, மாரியினும் பனியினும் நீரிலை நிறறலும முதலிய செயலகளை மேறகொணடு, அவறறுற றமதுயிரக்கு வருநதுன்பஙகளைப பொறுததது, பிறவுயிரகளையோமபுதல. புலானமறுதது உயிரகணமேல அருண முதிர்நதுழிச் செயயபபடுவதாகலின், இது புலான் மறுததலின்பின வைககபபட்டது.

உசுக. உற்றநோய நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு. க

இ-ள். தவத்திற்கு உரு—தவத்தின் வடிவு—உற்ற நோய நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே— உண்டிசுருக்கன்முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்கட்குத் துன்பஞ்செய்யாமையுமாகிய அவ்வளவிற்று. எ-று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். தவத்திற்குருவற்றெனபது யானையதுகோடு கூரிதெனபதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்றாற்போல ஆறுவதனபொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

உசுஉ. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ

இ-ள். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்—பயனோயனறித் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே,—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம்—ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய முடிவுபோகலின் தவமுடையார்க்காகுமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமையின் அவமாமென்றுங் கூறினார். (உ)

உசுங. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம். ங

இ-ள். மற்றையவர்கள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல்—துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளுமுதவலை விரும்பித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்! எ-று.

துப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. "வேண்டியவேண்டியாங்கெய்த" றபயத்தலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின் மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந்தார்போலுமெனவே, தானத்திற்றவம் மிக்கதென்பது பெற்றாம். (ங)

உசுச. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும். ச

இ-ள். ஒன்னார்த் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும்—அதனையுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான் வரும்— தவஞ்செய்வார் நினைப்பாராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம். எ-று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவத்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனான், அவர்க்கு அவையெண்ணுமை இயல்பென்பது பெற்றாம். ஒன்னார்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடுமாக்கமும் நினைந்ததுணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

உகரு. வேண்டிய் வேணடியாங கெயதலாற செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். ரு

இ-ள். வேண்டிய வேணடியாங்கு எயதலால—முயனரூல மறுமைக்கடடா ம்வேணடிய பயன்களை வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால,—செயதவம் ஈண்டு முயலபபடும—செயயபபடுவதாய தவம் இமமைககண அறிவுடையோ ரான முயலபபடும். எ-று.

ஈண்டெனபதனை மறுமைககணெனபது பெறறும. மேறகதி, வீடுபேறுக ளதவததானனறி எயதபபடாவென்பதாம். இவை நானகுபாடடானும் தவதத் சிறபபுக கூறபபடடது. (ரு)

உகசா. தவஞசெயவா தஙகருமஞ செயவார்மற றலலா
ரவஞசெயவா ராசையுட படடு. சா

இ-ள். தஙகருமம செயவா தவம செயவா—தஙகருமஞசெயவாராவா துறநது தவததைச் செயவா, —மறறு அலலா ஆசையுள படடு அவம செயவா—அவரையொழிநத பொருளினபஙகளைச செயவா அவறறினகணு சையாகிய வலையுடபடடுத தமககுக கேடு செயவா. எ-று.

அறிததமாய மூவகைத துனபததாய உயிரினவேறுய உடறகு வருததம வ ருமெனறொழியாது தவததினைச செயய, பிறபபுப பிணி மூபபிறபபுககளான அநாதியாகத துனபமெயதிவருகினற உயிா ஞானம பிறநது வீடு பெறுமாகலி ன, தவஞசெயவாரைத தஙகருமஞசெயவாரெனறும, கணததுளழிவதாய சி றறினபததினபொருடடுப பலபிறவியுந துனபுறததகக பாவஞசெயதுகோடலி ன, அலலாதாரை அவஞசெயவாரெனறும, கூறினா. மறறு வினைமாறறினக ணவநதது (சா)

உகஎ. சுடசசுடரும பொன்போ லொளிவிடுந துனபஞ
சுடசசுட நோறகிற பவாககு. எ

இ-ள். சுடச சுடரும பொன்போல—தீயினகணேடும பொனனுககு அது சுடசசுடத தனனொடு கலநத குற்றநீஙகி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோறகிறப வாககுத துனபம சுடச சுட ஒளி விடும—தவஞசெயயவலலாாககு அதனை வருநதுனபம வருதத வருததத தமமொடு கலநத பாவநீஙகி ஞானமிகும.எ-று.

சுடசசுடரும பொனபோலெனறுராயினும, கருததுநோககி இவவாறுரைகக படடது. ஒளிபோலப பொருளகளை விளககலின, ஒளியெனறா. (எ)

உகஅ. தன்னுயிர் தானறப பெறறானை யேனைய
மனனுயி ரெலலாந தொழும். அ

இ-ள். தன உயிா தான அறப பெறறானை—தனனுயிரைத தானறனககுரித் தாகப பெறறவனை—ஏனைய மன்னுயிரெலலாம தொழும—பெறுதனவாகிய ம னனுயிாகளெலலாநதொழும். எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செயதல. அதனினுங்குப பெறு தற்கரியதின்மையின, பெற்றானையெனறா. அது பெறுதனவெனறது ஆசையுட பட்டு அவஞ்செயயுமுயிாகளை. சாபமுமருளுமாகிய இரணடாறறலுமுடைமை யின, தொழுமென்றா. (அ)

உசுகூ. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
ன்றற றலைபபட டவர்க்கு. கூ

இ-ள். கூற்றம குதித்தலும் கைகூடும—கூறறத்தைக் கடத்தலும் உணடாவ தாம்—நோறறலின ஆறறல தலைபபடடவாககு—தவததான வரும ஆறறலைத் தலைப்படடாாககு. எ-று.

சிறபபும்மை அது கூடாமை விளககிறறு, மனனுயிரெல்லாநதொழுதலேயனறி இதுவுஙகைகூடுமென எசசவுமமையாகவுரைபபினுமமையும. ஆறறல சாபவருளகள. இவைநானகுபாடடானும் தவஞ்செயவாரது உயாசசி கூறப்பட்டது. (கூ)

உஎ0. இலர்பல ராகிய காரண நோறபாா
சிலாபலர் நோலா தவா. க0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகததுச செலவாகள் சிலராக நல்கூாவாா பலராதறகுக காரணம யாதெனின,—நோறபாா சிலா நோலாதவா பலா—அது தவஞ்செயவாா சிலராக அது செயயாதாா பலராதல. எ-று.

செல்வநல்குரவெனபன ாணடறிவினது உணமையினமைகளையுங குறிதது நின்றன, என்னே? "நுணணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பணணப பணைத்த பெருஞ்செலவம" *எனறுராகலின. நோறபாா சிலரெனக் காரணங கூறினமையான, காரியம வருவிததுாைககபபடடது. தவஞ்செயயாதாாககு இமமையினபமுமிலலையென இதனால அவரது தாழவு கூறபபடடது. (க0)

உ௲ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம விடடகாமவினபததை உரனினமையிற பினனும் விருமபு மாறுதோனற அவவாறே கொணடு நினறு தவததோடு பொருநதாததாய தீய வொழுக்கம. அது விலககுதறகு, இது தவத்தினபின வைக்கபபடடது.

உஎக. வஞ்ச மனததான படிறறொழுககம பூதங்க
ளைந்து மகததே நகும. க

இ-ள. வஞ்ச மனத்தான் படிறறொழுக்கம—வஞ்சம பொருநதிய மனததை யுடையவனது மறைநதவொழுககததை — பூதஙகள ஐநதும அகததே நகும— உடம்பாய அவனோடு கலநது நிறகினற பூதஙகளை நதுஙகணடு தமமுள்ளே நகும். எ-று.

காமம தனகணணே தோனறி நலியாநிறகவும அதனதினமைகூறிப புறததாா வஞ்சிததலின வஞ்சமனமெனறும, அநநலிவு பொறுககமாடடாதொழுகுங் களவொழுக்கததைப் படிறறொழுககமெனறும, உலகத்துக்களவுடையாா பிறரறியாமறசெயவனவறறிறகு ஐமபெருமபூதஙகள சானறுகலின, அவவொழுக்கததையும் அவனமறைககின்றவாற்றையுமறிநது அவனறியாமற றமமுள

* நாலடியாா, அறிவினமை,— நுணணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பணணப பணைதத பெருஞ்செலவ—மெணணுங்காற—பெணணவா யா ணிழநத பேடி யணியாளோ— கணணவாத தகக கலம.

ளே கருதலின, அகததேநகுமென்றுங்கூறினர். செய்தகுறறம் மறையாதாகலி ன், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதெனபது கருதது. (க)

உஎஉ. வானுயா தோறற மெவன்செயயுந தன்னெஞசந
தானறி குறறப படின். உ

இ-ள். வான உயா தோறறம எவன செயயும— ஒருவனுககு வானபோலு யர்நத தவவேடம எனன பயனைச செயயும,—தான அறி குறறம தன நெஞ சம் படின—தான குறறமெனறறிநத அதனகணணே தனனெஞசு தாழுமா யின. எ-று.

வானுயாதோறறமென்பது "வானறேயகுடி" எனறாறபோல இலககணவ ழக்கு. அறியாது செயத குறறமலலது அறிநதுவைததுச செயத குறறங கழு வபபடாமையின, நெஞசு குற்றததததாயேவிடும, விடவே, நினற வேடமாததிர ததிறகுப புறததாரை வெருட்டுதலேயலலது வேறுபயனிலலையெனபதாம.(உ)

உஎங. வலியி னிலமையான் வலலுருவம் பெறறம
புலியினறேல போாததுமேயந தறறு. ங

இ-ள். வலி இல நிலமையான வலலுருவம்— மனததைத தனவழிபபடுத தும் வலியிலலாத இயலபினையுடையான வலியுடையாா வேடததைககொணடு தான் அதன் வழிபபடுதல—பெறறம புலியினறேல போாதது மேயநதறறு —பசு காவலா கடியாமற புலியினறோலைப போாததுப பைஙகூழை மேயந தாறபோலும. எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலமையானெனற அடையானும, மேயநதற றெனனுநதொழிலுவமையானும, வலலுருவததோடு மனவழிபபடுதலெனபது பெறறும. காவலா கடியாமை புலி புறறினறுதெனபதனுனும, அசசததானு மாம; ஆகவே, வலலுருவஙகோடறகுப பயன அனனகாரணஙகளான உலகத தாா அயிராமையாயிறறு. இவவாறு தனககுரிய இலலாளையுநதுறநது வலியுமி னறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுஙகொணடு நினறவன மனவழிபபடுதலா வது தன மனமோடியவழியே ஓடி மறைநது பிறாககுரிய மகளிா விழைத லாம. அவவாறுதல, பெறறம தனககுரிய புலலைவிட்டுப பிறாக்குரிய பைஙகூ ழை மேய்நதாறபோலுமெனற உவமையான, அறிக. (ங)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செயதல புதனமறைநது
வேட்டுவன் புட்சிமிழுத தறறு. ச

இ-ள். தவம மறைநது அலலவை செயதல— அவவலியினிலமையான த வவேடததினகணணே மறைநதுநினறு தவமலலவறறைச செயதல— வேட் டுவன புதல மறைநது புள சிமிழுததறறு—வேட்டுவன புதலினகணணே ம றைநதுநினறு புட்களைப் பிணித்தாறபோலும. எ-று.

தவம ஆகுபெயா. தவமலலவறறைச செயதலாவது பிறாக்குரிய மகளிரை த தனவயததாககுதல. இதுவும இததொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎரு. பற்றற்றே மென்பார் படிறறொழுக்க மெறறெறறென்
றேதம் பலவுந் தரும். ரு

இ-ள். பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம்— தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம்,— எற்று எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும்— அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்குமவகை, அவர்க்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும் எ-று.

சொல்லளவல்லது பற்றின்மையின், பற்றற்றேமென்பாரென்றும், சிறிதாய க்கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய நெடுங்கால நிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன்விளைவின்கண் அந்தோ வினையேயென றழுங்குவராகலின், எற்றெற்றென்றுங்கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (ரு)

உஎசா. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். சா

இ-ள். நெஞ்சின் துறவார்— நெஞ்சாற்பற்றறுதலைச் செய்து— துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின்— பற்றற்றாரைபோன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல— வன்கணார் இல— வன்கண்மையையுடையார் உலகத்தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவராதற்பொருட்டு இவ்வருந்தவர்க்கு இன்னதீதுமென்று அறியாதீந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல் "அடங்கலாக் கீழ்த்த தானப் பயத்தினா லல்லல் முந்நீர்த்— தடங்கட னடுவுட் டீவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி— யுடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ருழக்கணி மாந்தி வாழ்வார்— மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே."* என்பதனானறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின், வன்கணாரில்லென்றார். (சா)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்டு அனையரேனும்— குன்றியின்புறம்போல வேடத்தாற் செம்மையுடையராயினும்,— குன்றி மூக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து— அதன்மூக்குப்போல மனமிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன பொருளின்கணிற்றதை விட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின், இவை பண்புவமை "கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே."† என்பதுமது. (எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானபயன், கசு.

† திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௩உஉ.—வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிற்றேன்— சூழும் முகச்சுற்றும் பற்றின வாற்றெண்டை யங்கனிவாய்—யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிற் றம்பல மாதரியாக்— கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே.

இ-ள். மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தம் மனத்தின்கண்ணதாக—மாண்டார் நீராடி — பிறர் கருதத் தவத்தான் மாட்சிமையுடையராய நீரின்மூழ்கிக்காட்டி—மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர்—தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லும் மாந்தர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போகற்கன்றி மாண்டாரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், அத்தொழிலை அவர் மறைத்தற்கிடனாக்கினார். இனி மாண்டார்நீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையையுடையராயென உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடையாரது குற்றமும் அவரையறிந்து நீக்கல்வேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன. (அ)

உஎகூ. கணைகொடி தியாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல். கூ

இ-ள். கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்விது—அம்பு வடிவாற்செவ்விதாயினும், செயலாற்கொடிது, யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற்செவ்விது,— ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல்— அவ்வகையே தவஞ் செய்வோரையுங் கொடியார் செவ்வியாரென்பது, வடிவாற்கொள்ளாது, அவர் செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியரெனவும், அறமாயிற் செவ்வியரெனவுங் கொள்கவென்பதாம். இதனான் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். க0

இ-ள். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா— தவஞ்செய்வார்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா,—உலகம் பழித்தது ஒழித்துவிடின்—உயர்ந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின். எ-று.

பறித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின், அது கூறாராயினார். இதனாற் கூடாவொழுக்கமில்லார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

உகூ ம் அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செய்தலோடொத்தலின், கள்ளாமையென்றார். இல்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங்கொள்ளினும் அமையும், துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலதாய அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃறலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக

இவ்வாறு வாய்மை முதற் கொல்லாமையீறாய நான்கதிகாரத்திற்குமொக்கு ம. பொருள்பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்ப ற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங் கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. க

இ-ள் எள்ளாமை வேண்டுவான் எனபான்— வீட்டினையிகழாது விரும்புவா ன் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான்— எனைத்தொன்றும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க— யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ-று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையென்த் திரிந்து நின் றது. வீட்டினையிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளியென்ப பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோ ன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட்களிப்பு ப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இ ன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவதென்றுஞ் சொல்லும் உலோகா யதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுகுதல். ஞான த்திற்கேதுவாய மெய்ந்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவ னை வஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்றா ர். நெஞ்சுகள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட களவுதல் கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றாம். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல். உ

இ-ள். உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே— குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சாற்கருது தலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்,— பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கொள்வேம் எனல்—ஆதலால், பிறனொருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித் துக்கொள்வேமென்று கருதற்க. எ-று.

உள்ளத்தாலென் வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போ லாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவுசிறப்பு ம்மை. அல்விகுதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவையிரண்டுபாட் டானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதூஉம் அது கடியப்படுவதென் பதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந் தாவது போலக் கெடும். ங

இ-ள். களவினால் ஆகிய ஆக்கம்— களவினாலுளதாகிய பொருள்— ஆவ துபோல அளவிறந்து கெடும்—வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையை க் கடந்து கெடும். எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்கடந்துகெடுத லாவது தான் போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவறத்தை யும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவறிந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொ ள்ளுமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ங)

உஅச. களவினகட கனறிய காதல விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும. ச

இ-ள. களவினகண கனறிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க ணணே மிக்க வேட்கை—விளைவினகண வீயா விழுமம தரும—அபபொழுது இனிதுபோலத தோனறித தானா பயனா கொடுககுமபொழுது தொலையாத இடுமபையைக கொடுககும. எ-று.

கனறுதலான எஞஞானறும அககளவையே பயிலவிததது அதனுற பாவமும பழியும் பயநதேவிடுதலின, வீயாவிழுமநதருமெனருா. இவையிரணடுபாட டானும அது கடியபபடுதறகுக காரணஙகூறபபடடது. (ச)

உஅரு. அருளகருதி யனபுடைய ராதல பொருள்கருதிப
பொசசாபபுப பாாபபாாக ணில. ரு

இ-ள. அருளா கருதி அனபு உடையராதல—அருளினது உயாசசியையறிந து அதனமேல அனபுடையராயொழுகுதல—பொருளா கருதிப பொசசாபபு ப பாாபபாாகண இல—பிறாபொருளை வஞசிததுககொளளக கருதி அவரது சோாவு பாாபபாாமாடடு உணடாகாது. எ-று.

தமககுரிய பொருளையும அதனது குறறம நோககித துறநது போந்தவா பி ன பிறாககுரிய பொருளை நனகுமதிதது அதனை வஞசிததுககோடறகு அவா து சோாவுபாாககும மருடசியாாலை, அவாமாடடு, உயிாகணமேலருளசெ யதல நமககுறுதியெனறறிநது அவவருளின வழுவாதொழுகுநதெருடசி, கூடா தெனபதாம (ரு)

உஅசா அளவினக ணினறொழுக லாறறுா களவின்கட
கனறிய காத லவா. சா

இ-ள. அளவினகண நினறு ஒழுகல ஆறறுா— உயிா முதலியவறறையள ததலாகிய நெறியினகணினறு அதறகேறப ஒழுகமாடடாா—களவினகண க னறிய காதலவா—களவினகணணே மிகக வேடகையையுடையாா. எ-று.

உயிாமுதலியவறறையளததலாவது காடசி முதலாகச சொலலபபடட அள வைகளான உயிாபபொருளையும, அதறகு அநாதியாய வருகினற நலவினை தீ வினைக குறறவிளைவுகளையும, அவறறுன அது நாறகதியுட பிறநதிறநது வருத லையும, அது செயயாமல அவறறைக கெடுததறகுபாயமாகிய யோக ஞானஙக ளையும, அவறறுன அஃதெயதும வீடடினையும, அளநது உளளவாறறிதல. இ தனை ஆருகதா தருமததியானமெனப. அதறகேறப ஒழுகுதலாவது அவவள ககபபடடனவறறுள தீயனவறறினீஙகி நலலனவறறினவழி நிறறல. (சா)

உஅஎ. களவெனனுங காரறி வாணமை யளவென்னு
மாறறல புரிந்தாாக ணில. எ

இ-ள. களவு எனனும காா அறிவாணமை—களவெனறு சொலலபபடுகின ற இருண்டவறிவினையுடையராதல—அளவு எனனும ஆறறல புரிநதாாகண இல்—உயிா முதலியவறறை அளததலெனனும பெருமையை விருமபினாாக ணிலலை. எ-று.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவெனனுங் கா ரறிவாணமையெனறும, காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவெனனுமாறறலெ னறுங்கூறினா. களவுந்துறவும இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாருகலி ன, ஒருங்கு நிலலாவெனபது இவை மூன்றுபாட்டானுங கூறப்பட்டது. (எ)

௨அஅ. அளவறிந்தார நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ

இ-ள். அளவு அறிந்தார நெஞ்சத்து அறமபோல நிற்கும— அவ்வளத்தலே யே பயினறவா நெஞ்சத்து அறம நிலைபெறறுறபோல நிலைபெறும—களவு அறிந்தார நெஞ்சில கரவு—களவையே பயினறவா நெஞ்சத்து வஞ்சனை.எ-று.

உயிாமுதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாதுநிறகுமெனப து அவ்வுவமையாறபெறறும. களவோடு மாறினறி நிறபது இதனுற கூறப பட்டது. (அ)

௨அகூ. அளவலல செய்தாங்கே வீவா களவலல
மறறைய தேறறு தவா. கூ

இ-ள். அளவு அலல செய்தாங்கே வீவா— அவ்வளவலலாத தீய நினைவுக ளை நினைத்தபொழுதே கெடுவா—களவு அலல மறறைய தேறறுதவா—களவ லலாத பிறவறறை அறியாதவா. எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும, அவ்வஞ்சனையா ல் அது கொளளுமாறும், கொண்டவதனுல தாமபுலனகளை நுகருமாறும மு தலாயின. நினைத்தலுஞ்செய்தலாகலிற செய்தெனறும, அஃது உளளவறங்க ளைப போக்கிக் கரந்த சொறசெயலகளைப புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்கு மாகலின ஆங்கே வீவொனறுங்கூறினா. மறறையவாவன துறந்தார்க்கு உண வாகவோதப்பட்ட காய கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும, இலவாழ்வாா செய்யுந தானங்களுமாம. தேறறுமை அவறறையே நுகாந்து அவ்வளவாணி றைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனுற களவாா கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

௨கூ0. கள்வார்க்குத் தளளு முயிாநிலை களளார்க்குத்
தளளாது புததே ளுலகு. க0

இ-ள். களவார்க்கு உயிாநிலை தளளும—களவினைப பயிலவார்க்குத் தமமி ன் வேறலலாத உடம்புந் தவறும,—களளார்க்குப புத்தேளுலகு தளளாது —அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புததேளுலகுந்தவறுது. எ-று.

உயிா நிறறற்கிடனுகலின, உயிாநிலையெனப்பட்டது. சிறப்புமமைகளிரண்டு ம் விகாரத்தாறறெககன. இமமையினும அரசனுலொறுக்கப்படுதலின உயிாநி லையுந் தளளுமெனறும, மறுமையினுந் தேவராதல கூடுதலிற புததேளுலகுந தளளாதெனறுங் கூறினா. "மறறது—தளளினுந் தளளாமை நீததது"* என புழியும தளளுதல இப்பொருட்டாதலறிக.இதற்குப பிறவாறுரைப்பாருமுளா. இதனுல இருவாபயனும ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

---

* திருக்குறள' ருகூ.

௩0 ம் அதி.— வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொரு ளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் க ள்ளாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல். க

இ-ள். வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின்—மெய்ம்மையென்று சிறப்பித் துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—தீமை யாதொன்றும் இலாத சொலல்—அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொ லலுதல். எ-று.

தீமை யாதொன்றுமிலாதவென இசைபும். எனப்படுவதெனபது "ஊரென ப படுவ துறையூர்" என்புறபோல நின்றது. இதனை நிகழ்ந்தது கூறலென பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பய பபிற பொய்ம்மையாமெனபது கருத்து. (க)

உகஉ. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின் உ

இ-ள். புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்—பிறர்க்குக் குற்றந் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின்,—பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த— பொய்ம் மைச்சொற்களும் மெய்ம்மைச்சொற்களின் பாலவாம். எ-று.

குற்றந்தீர்ந்தநன்மை அறம், அதனைப் பயத்தலாவது கேடாதல் சாக்கா டாதல் எய்தநின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையானே அதனினீங் கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற் பொய்ம்மையா ம், பயப்பின் மெய்ம்மையாமெனபது கருத்து. இவையிரண்டுபாட்டானும் தீ ங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெ ய்ம்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ ந்தது கூறலும் பொய்ம்மையெனவும், அவற்றிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உகங. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். ௩

இ-ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க—ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன் றனைப் பிறரறிந்திலரென்று பொய்யாதொழிக, — பொய்த்தபின் தன் நெஞ் சே தன்னைச் சுடும்—பொய்த்தானாயின், அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பா வத்திற்குக் கரியாய் நின்று, தன்னை அதன் பயனாய துன்பத்தையெய்துவிக் கும். எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் "கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ளுணராதார் — தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு—ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்ப வு மறையாவா—நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்" என்பதனுமறி க. பொய்ம்மறையாமையின், அது கூறலாகாதெனபது இதனாற் கூறப்பட்ட து. (௩)

௨௯௪. உள்ளததாற் பொயயா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளதது ளெலலா முளன. ௪

இ-ள். உள்ளத்தால பொயயாது ஒழுகின—ஒருவன தனனுளளததிறகேற பப் பொய கூறுதொழுகுவனாயின,— உலகததார உளளததுளெலலாம உள ன—அவன உயாநதோருளளததினகணெலலாம உளனாம. எ-று.

உளளததாலெனபது வேறறுமை மயககம. பொய கூறுதொழுருதலாவது மெய கூறியொழுகுதல. அவனதறநதினதருமைநோககி உயாநதோா எபபொழுதும அவனையே நினைபபரெனபதாம.இதனை இமமைபபயன கூறபபடடது.

௨௯௫. மனத்தொடு வாயமை மொழியிற றவததொடு
தானஞ்செய வாரிற றலை. ௫

இ-ள். மனததொடு வாயமை மொழியின—ஒருவன தனமனததோடு பொருநத வாயமையைச சொலவானாயின,—தவததொடு தானம செயவாரின தலை—அவன தவமுநதானமும ஒருஙகுசெயவாரினுஞ சிறபபுடையன. எ-று.

மனத்தோடுபொருநுதல மனத்திற்கேறுதல. புறமாகிய மெயயாற செயயுமவறறினும் அகமாகிய மனமொழிகளாறசெய்யுமது பயனுடைததெனபதாம.

௨௯௬. பொய்யாமை யனன புகழிலலை யெயயாமை
யெலலா வறமுந தரும. ௬

இ-ள். பொயயாமை அனன புகழ இலலை—ஒருவனுககு இமமைககுப பொயயாமையையொதத புகழககாரணமிலலை,—எயயாமை எலலா அறமும தரும—மறுமைககு மெய வருநதாமல அவனுககு எலலாவறஙகளையுந தானே கொடுககும எ-று.

புகழ ஈணடு ஆகுபெயா. இலலறததிறகுப பொருளகூடடல முதலியவறறுனும துறவறததிறகு உணணாமை முதலியவறறுனும வருநதலவேணடுமனறே, அவவருததஙகள புகுதாமல அவவிருவகைபபயனையுந தானே தருமெனபாா, எபயாமையெலலாவறமுநதருமெனறாா. (௬)

௨௯௭. பொயயாமை பொயயாமை யாறறி னறமபிற
செயயாமை செயயாமை நனறு. ௭

இ-ள. பொயயாமை பொயயாமை ஆறறின—ஒருவன பொயயாமையையே பொயயாமையையே செயயவலலனாயின,—பிற அறம செயயாமை செயயாமை நனறு—அவன பிறவறஙகளைச செயயாமையே செயயாமையே நன்று. எ-று.

அடுககிரணடனுள முதலது இடைவிடாமை மேறறு, ஏனையது துணிவின மேறறு. பலவறஙகளையும மேறகொணடு செயதறகருமையால சில தவறிற் குறறபபடுதலின, அவையெலலாவறறின பயனையுந தானே தரவறறுய இதனையே மேறகொணடு தவறுமற செயதல நனறெனபாா, செயயாமை செயயாமை நனறெனறாா. இதனை இவவாறனறிப பொயயாமையைப பொயயாமறசெயயிற பிறவறஞ்செயகை நன்றெனப பொழிபபாககிப பொயகூறிற பிறவறஞ்செயகை நனறுகாதெனபது அதனாற போநத பொருளாக்கி உரைபபாருமுளா. பிறவறஙகளெல்லாந தரும பயனைத தானே தருமாறறலுடைததெ ன மறுமைபபயனது மிகுதி இவை மூனறுபாட்டானுங கூறபபடடது. (௭)

௨௯௮. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். ௮

இ-ள். புறம் தூய்மை நீரான் அமையும்— ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாந் தன்மை நீரானேயுண்டாம், — அகம் தூய்மை வாய்மையான் காணப்படும் — அதுபோல மனந்தூயதாந்தன்மை வாய்மையானுண்டாம். எ-று.

காணப்படுவதுள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூயதாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூயதாதல் மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகந்தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணமில்லையென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டுதூய்மையும் வேண்டுமென்பதூஉம் பெற்றாம். (௮)

௨௯௯. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. ௯

இ-ள். எல்லாவிளக்கும் விளக்கு அல்ல — புறத்திருள்கடியும் உலகத்தார் விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா,—சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு—துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ-று.

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போகாதவிருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். அவ்விருளாவது அறியாமை. பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துநின்றது. பொய்கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே விளக்கமென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

௩௦௦. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. ௧௦

இ-ள். யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள்—யாம் மெய்ந்நூல்களாகக் கண்ட நூல்களுள்—எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை— யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்லை. எ-று.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்றார். அவையாவன தங்கண் மயக்கமின்மையின் பொருள்களையுள்ளவாறுணரவல்லராய்க் காம வெகுளிகளின்மையின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய இறைவர் அருளான உலகத்தார் உறுதியெய்துதற்பொருட்டுக் கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்ததென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தலைமை கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௧ ம் அதி. — வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட்டுளதாயவிடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்ம்மைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩0௧. செலலிடததுக காபபான் சினஙகாபபா னலலிடததுக
காககினென்ன காவாககா லென். ௧

இ-ள். சினம செல இடததுக் காபபான காபபான—தன சினம பலிககு மிடதது அதனையெழாமறறுபபானே அருளாறறுபபானுவான;— அல இடததுக காக்கின என காவாககால என—ஏனைபபலியாதவிடதது அதனைத தடுததாலென தடாதொழிநதாலென' எ-று.

செலலிடம அலலிடமெனறது தவததாற றனனினமெலியாரையும வலியாரையும. வலியாரமேற காவாவழியும அதனுன அவாககு வருவதோரதீஙகினமையிற காததவழியம அறனிலலையெனபார, காககினென்ன காவாககாலெனனெனருா. இதனுன வெருளாமைககிடங கூறபபடடது. (௧)

௩0௨. செலலா விடததுஞ சினநதீது செலலிடதது
மிலலதனிற றீய பிற. ௨

இ-ள. சினம செலலா இடததுந தீது— ஒருவன வெகுளி தன்னின வலியாரமேலெழின் தனககே தீதாம,—செல இடததும அதனின தீய பிற இல—மறறையெளியாரமேலெழினும அதனிறறீயன பிற இலலை. எ-று.

செலலாவிடததுச சினம பயபபது இமமைககண அவரான வருமேதமே, ஏனையது இம்மைககடபழியும மறுமைககடபாவமும பயததலின, அதனிறறீயன பிறவிலலையெனருா. ஓரிடகதுமாகாதெனபதாம. (௨)

௩0௩. மறததல வெகுளியை யாமாடடுந தீய
பிறதத லதனுன வரும. ௩

இ-ள யாமாடடும வெகுளியை மறததல— யாவாமாடடும வெகுளியையொழிக;—தீய பிறததல அதனுன வரும — ஒருவாககுத தீயனவெலலாமுளவாதல அதனுன வரும ஆகலான. எ-று.

வலியார, ஒபபார, எளியாரெனறும மூவா மாடடும ஆகாமையின யாமாடடுமெனறும, மனததாறறுறநதாாககு ஆகாதனவாகிய தீசசிநதைகளெலலாவறறையும பிறபபிததலின தீயபிறததலதனுன வருமெனறுஙகூறினா (௩)

௩0௪. நகையு முவகையுங கொலலுஞ சினததிற
பகையு முளவோ பிற. ௪

இ-ள. நகையும உவகையும கொலலும சினததின — துறநதாாககு அருளானுளவாய முகததினகணகையையும மனததினகணுவகையையுங கொனறு கொணடெழுகினற சினமேயலலது— பிற பகையும உளவோ— அதனிற பிறவாய பகைகளும உளவோ இலலை. எ-று.

துறவாற புறபபகையிலராயினும உடபகையாய நினறு அருணமுதலிய நட்பினையும பிரிததுப பிறவிததுனபமுமெயதுவிததலான, அவாககுச சினததினமிகக பகையிலலையாயிறறு. இவைமூனறுபாடடானும வெகுளியது தீஙகு கூறபபடடது. (௪)

௩0௫. தன்னைத்தான் காககிற சினஙகாகக காவாககாற
றனனையே கொலலுஞ சினம. ௫

இ-ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க—தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற் காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற் காக்க,—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின், அச்சினந் தன்னையே கெடுக்கும் கடுந்துன்பங்களையெய்துவிக்கும். எ-று.

“வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்”பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விடுதற்காக இழந்து அத்தவத்தின்பத்தோடு பழையபிறவித் துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையேகொல்லுமென்றார். “கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்”* என்புழிப்போலக் கொல்லச்சொல் ஈண்டுத் துன்பமிகுதியுணர்த்தி நின்றது. (௫)

௩0௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். ௬

இ-ள். சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி—சினமென்னும் நெருப்பு— இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும் — தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையுஞ் சுடும். எ-று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர், தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்திணைப்பன்மைமேல் வைத்து ஏனைநான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்கொண்டார், ஈண்டு உருவகஞ்செய்கின்றது துறந்தார்சினத்தையேயாகலின். சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுடுவது தான்சேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராதவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற, நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாற்பெரியராயக் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை ஏமத்தையுப்தேசிக்கும் புணை. இனமென்னுமேமப்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுளழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையுமகற்றுமென்பதாம். (௬)

௩0௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. ௭

இ-ள். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன்னாற்றலுணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட்கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்— நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று—நிலத்தின்கண் அறைந்தவனகை அந்நிலத்தையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ-று.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுக் குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (௭)

* நாலடியார், ஈயாமை,—இரவலர் கன்றாக வீவார் ஆவாக—விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை—விரகின்றி—வல்லவ ரூன்ற வடியார்போல வாய்வைத்துக்—கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

௩0அ. இணரெரி தோயவன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. அ

இ-ள். இணர் எரி தோயவு அன்ன இன்னா செயினும்— பலசுடரையுடைத்தாய பேரெரிவந்து தோய்ந்தாலொத்த இன்னாதவற்றை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—வெகுளாமை புணரின் நன்று— அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின், அது நன்று. எ-று.

இன்னாமையின் மிகுதி தோன்ற இணரெரியென்றும், அதனை மேன்மேலுஞ்செய்தல் தோன்ற இன்னாவென்றும், அச்செயல் முனிவரையும் வெகுள்விக்குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றுங் கூறினார். இதனான் வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது. (அ)

௩0௯. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின். ௯

இ-ள். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின்— தவறுசெய்யுமவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானாயின்,— உள்ளிய எல்லாம் உடன் எய்தும்— தான்கருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும் எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனான், அருளுடையுள்ளமென்பது முடிந்தது. அதனானுள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளாதது அதனை முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றுனேயெய்துமென்பார், உள்ளியவெல்லாமுடனெய்துமென்றார். இதனான் வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (௯)

௩௧0. இறந்தா ரிறந்தா ரனையா சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. ௧0

இ-ள். இறந்தார் இறந்தார் அனையர்— சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்,—சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை— சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனையொழிந்தாரன்னினர். எ-று.

மிக்கசினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையரென்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். துறந்தார்துணை பன்மையொருமைமயக்கம். இதனான் அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧0)

---

௩௨ ம அதி.— இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னாசெய்தல் வெகுளியொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௧௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௧

இ-ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னா செய்து பெறலாமாயினும்,— பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்—அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனந்தூயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்சியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டுச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பீனுஞ்செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான மாசற்றோரென்றுங் கூறினார். இதனால் தமக்கொருபயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௧)

௩௧௨. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௨

இ-ள். கறுத்து இன்னா செய்த அக்கண்ணும்— தம்மேற்செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்—மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவ்வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாதுவிடுதல் செயற்பாலதெனபதாம். (௨)

௩௧௩. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும். ௩

இ-ள். செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்— தான் முன்போரின்னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற் செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்,—உய்யா விழுமம் தரும்—அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

அவ்விடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்துதல். (௩)

௩௧௪. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ௪

இ-ள். இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல்— தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தாரைத் துறந்தோரொறுத்தலாவது—அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல்—அவர்தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனியவுவகைகளைச்செய்து அவ்விரண்டனையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின. அவரைவெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௪)

௩௧௫. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை. ௫

இ-ள். அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ— துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினானாவதொரு பயனுண்டோ,— பிறிதின் நோய் தந்நோய்போல் போற்றாக்கடை—பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ-று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்கட்குறுவனவற்றை முன்னேயறிந்து உறுமற்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் நுண்ணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்படப் பிறிதினென்றும், மற்பபான அது துன்புறினும் நமக்கின்னாசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றுங் கூறினார். இதனாற் சோர்வாற்செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௫)

௩௧௬. இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல் ௬

இ-ள். இன்னா எனத் தான் உணர்ந்தவை — இவை மக்கட்கின்னாதனவென அனுமானத்தாற்றானறிந்தவற்றை—பிறன்கண் செயல் துன்னாமை வேண்டும்—பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ-று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது மனமுள்ளவழியாகலான், உணர்ந்தவையென்றார். (௬)

௩௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணாசெய் யாமை தலை ௭

இ-ள். மனத்தான் ஆம் மாணா—மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னாத செயல்களை— எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை—எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாயவறம். எ-று.

ஈண்டு மனத்தானாகவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றாம். ஆற்றலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுங் கூறினார். (௭)

௩௧௮. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். ௮

இ-ள். தன் உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் — பிறர் செய்யுமின்னாதன தன்னுயிர்க்கு இன்னாவாந்தன்மையை அனுபவித்தறிகின்றவன் — மன் உயிர்க்கு இன்னா செயல் என்கொல்—நிலைபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தான் அவற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான்! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்குமின்னாவென்பது அனுமானத்தானறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங்களுவப்படாமையின், இன்னாதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான ஒழியாமைக்குக் காரணம

மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது. (அ)

௩௧௯. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும். ௯

இ-ள். பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின்—துறந்தவர் பிறர்க்கின்னாதன வற்றை ஒருபகலத்து முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின், — தமக்கு இன்னா பிற்பகல் தாமே வரும்—தமக்கின்னாதன அதன்பிற்கூற்றின்கண் அவர்செய்யாமற்றாமேவரும். எ-று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னாகத்தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. தவமழிதலின், அங்ஙனங் கடிதினும் எளிதினும் வரும்; அதனால் அவை செய்யற்கவென்பதாம். இனித் தானேவருமென்பது பாடமாயின், அச்செயறானே தமக்கின்னாதனவாய் வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. (௯)

௩௨௦. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர். ௧0

இ-ள். நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம்— இன்னாதனவெல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்தார்மேலவாம், — நோய் இன்மை வேண்டுபவர் நோய் செய்யார்—அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னாதன வேண்டாதார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்யார். எ-று.

உலகநிலைத்து வினைவிதத்திட்டாக்கு வினைவும் அதுவேயாகலின், நோயெல்லாநோய்செய்தார்மேலவாமென்றார். ஒரு சொற்பொருட்பின்வருநிலை இவையிரண்டுபாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (௧0)

௩௩ ம அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையனவீறாய உயிர்களைச் *சோர்ந்துங்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுதவறங்களையும் அகப்படுத்துநிற்றலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். ௧

இ-ள். அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை— அறங்களெல்லாமாகிய செயகை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிரையுங்கொல்லாமையாம்,—கோற

* புலலும மரமும முதலியன பரிசத்தையறியும ஓரறிவுயிர்கள். இப்பியுஞ் சங்கும முதலியன அதனோடு இரத்ததையுமறியும ஈரறிவுயிர்கள். கறையானும எறும்பும முதலியன அவ்விரண்டனோடு கந்தத்தையுமறியும மூவறிவுயிர்கள். தும்பியும வண்டும முதலியன அம்மூன்றனோடு உருவத்தையுமறியும நாலறிவுயிர்கள். வானவரும மக்களும, நரகரும விலங்கும புள்ளும் முதலியன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையுமறியும் ஐயறிவுயிர்கள்.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெ ல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ-று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந்துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்றவாறு. கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையுந்தருமென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறுமிற்று. (க)

௩௨௨. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. ௨

இ-ள். பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களையுமோம்புதல் — நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொகுத்தவறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவறம். எ-று.

பல்லுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓம்புதல் சோர்ந்துங் கொலைவாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையாவுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெச்சத்தாற் கூறினார். எல்லாநூல்களினும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாயவறமென்றுங்கூறினார்.

௩௨௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. ௩

இ-ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை—நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன்னோடிணையொப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை,—பொய்யாமை அதன் பின்சார நன்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று. எ-று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினெனவும் யாமெய்யாகக் கண்டவற்றுளில்லையெனவுங் கூறினாராகலின், இரண்டற்றுள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அதன்பின்சாரப்பொய்யாமை நன்றென்றார், முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மை பயக்கும்வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானெனவுணர்க. இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௨௪. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. ௪

இ-ள். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நல்லநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,— யாதொன்றும

கொல்லாமை சூழும நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொலலாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும நெறி. எ-று.

யாதொனறுமெனறது, ஓரறிவுயிரையும அகபபடுததறகு. காததல வழுவா மறகாததல. இதனால இவவறததினையுடையதே நனனெறியெனபது கூறப பட்டது. (௪)

௩௨௫. நிலையஞசி நீததாரு ளெலலாங கொலையஞசிக
கொலலாமை சூழவான றலை. ௫

இ-ள். நிலை அஞசி நீததாருள எலலாம—பிறபபுநினற நிலையை அஞசிப பிறவாமைபபொருட்டு மனை வாழககையைத துறநதாரெலலாருளளும— கொலை அஞசிக கொலலாமை சூழவான தலை— கொலைபபாவததை அஞசிக கொல்லாமையாகிய அறததை மறவாதவன உயாநதவன. எ-று.

பிறபபு நினறநிலையாவது இயஙகுவ நிறபவெனனுமிருவகைபபிறபபினும இ னபமெனபதொனறினறி உளளனவெலலாந துனபமேயாய நிலைமை. துறவு ஒனறேயாயினும, சமயவேறுபாட்டாற பலவாமாகலின, நீததாருளெலலாமெ னறார. இதனான இவவறம மறவாதவனுயாசசி கூறபபட்டது. (௫)

௩௨௬. கொலலாமை மேறகொண டொழுகுவான வாழநாணமேற
செலலா துயிருணணுங கூறறு. ௬

இ-ள். கொலலாமை மேறகொணடு ஒழுகுவான வாழநாணமேல—கொல லாமையை விரதமாக மேறகொணடொழுகுவானது வாழநாளினமேல—உயி ர உணணும கூறறுச செலலாது—உயிருணணுங கூறறுச செலலாது. எ-று.

மிகபபெரியவறஞசெயதாரும மிகபபெரிய பாவஞசெயதாரும முறையான னறி இமமைதனனுளளே அவறறினபயன அனுபவிபபரெனனும அறநூற றுணிபுபறறி, இபபேரறஞசெயதானறுனுங கொலலபபடான, படானாகவே, அடியிறகட்டியவாழநாள இடையூறினறியெயதுமெனபார, வாழநாணமேற கூறறுச்செலலாதெனறார : செலலாதாகவே, கால நீட்டிககும, நீட்டிததால ஞானம பிறநது உயிர வீடுபெறுமெனபது கருதது. இதனான அவாககு வரு நனமை கூறபபட்டது. (௬)

௩௨௭. தனனுயிர நீப்பினுஞ் செயயறக தானபிறி
தின்னுயிர நீககும வினை. ௭

இ-ள். தன உயிர நீபபினும—அது செயயாவழித தனனுயிர உடமபினீங கிபபோமாயினும,—தான பிறிது இனனுயிர நீககும வினை செயயறக—தா ன பிறிதோரினனுயிரை அதனுடமபினீககுநதொழிலைச செயயறக. எ-று.

தன்னை அது கொலலினுந தான அதனைக கொல்லறகவெனறது, பாவம கொ லையுணடவழித தேயதலும கொனறவழி வளாதலும நோககி. இனித தனனு யிர் நீபபினுமெனபதறகுச சாநதியாகச செயயாதவழித தனனுயிர போமா யினுமெனறுரைபபாருமுளர; பிறர செயதலுமாகாமையின, அஃதுரையன மையறிக. (௭)

௩௨௮. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாககங கடை. ௮

இ-ள். நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும்—தேவர்பொருட்டு வேள்வி கட்கொன்றால் இன்பமிகுஞ்செல்வம் பெரிதாமென்று இல்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும்,—சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை—து றவான்மைந்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செல்வங்கடை. எ-று.

இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது நான்முகன்றேவராயத் துறக்கத்தருஞ் சென்றெய்து செல்வம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய நாதியின்பமெய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது. துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமையின், விதிவிலக்குக்கள் தம்முண்மலையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதில்லறமன்மைக்குக் காரணம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௮)

௩௨௯. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து. ௯

இ-ள். கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள்—கொலைத்தொழிலையுடையராகிய மாந்தர்,—புன்மை தெரிவார் அகத்துப் புலை வினையர்—அத்தொழிலின் கீழ் மையை அறியாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலி னர். எ-று.

கொலைவினையரொன்றதனான், வேள்விக்கட்கொலையன்மையறிக. புலைவினைய ரொன்றது தொழிலாற் புலையரொன்றவாறு. இம்மைக்கட் கீழ்மையெய்துவ ரென்பதாம். (௯)

௩௩௦. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். ௧௦

இ-ள். செயிர் உடம்பின் செல்லாத் தீவாழ்க்கையவர்—நோக்கலாகா நோ யுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை—உ யிர் உடம்பின் நீக்கியார் என்ப — இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவரென்று சொல்லுவர் வினைவிளைவுகளையறிந் தோர். எ-று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டுக. செயிருடம்பினராதல் "அக் கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித் — துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே"* என்பதனானுமறிக. மறுமைக்கண் இவையுமெய்துவரென்பதாம். இவையிரண் டுபாட்டானுங் கொல்வார்க்குவருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

அருளுடைமை முதற்கொல்லாமையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களுமடங்கும், அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. நண்டுமை பிறபெருகும்.

* நாலடியார், தீவினையச்சம்,—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித் —துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே—யக்கா—லலவனைக் காதலித்துக் கான்மு ரித்துத் தின்ற— பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

ஞானம்.

இனி அவறறினபயனாகிய ஞானஙகூறியதொடஙகினாா. ஞானமாவது வீடு பயககுமுணாவு. அது நிலயாமைமுதல அவாவறுததலிறுதியாக நானகதிகா ரததுளளடககபபடடது.

௩௪ ம் அதி — நிலையாமை.

அவறறுள நிலயாமையாவது தோறறமுடையன யாவும நிலயுதலிலவா நதனமை. மயஙகியவழிப பேயததேரிறபுனலபோலத தோனறி மெயயுணா நதவழிக கயிறறிலரவுபோலக கெடுதலிற பொயயெனபாரும, நிலை வே றுபடடுவருதலாற கணநதோறும பிறநதிறககுமெனபாரும, ஒருவாறறானவே றுபடுதலும ஒருவாறறான வேறுபடாமையுமுடைமையின நிலயுதலும நிலை யாமையும ஒருஙகேயுடையவெனபாருமெனப பொருடபெறறி கூறுவாா பல திறததராவா, எலலாரககும அவறறது நிலயாமை உடமபாடாகலின, ஈணடு அதனையே கூறுகினறாா. இஃது உணாநதுழியலலது பொருளகளிறபறறுவிடா தாகலின, இது முன வைககபபடடது.

௩௩௧. நிலலா தவறறை நிலயின வெனறுணரும
புலலறி வாணமை கடை. ௧

இ-ள. நிலலாதவறறை நிலயின எனறு உணரும புலலறிவாணமை—நிலை யுதலிலவாகிய பொருளகளை நிலயுதலுடையவெனறு கருதுகினற புலலியவறி வினையுடையராதல— கடை— அறததாாககிழிபு. எ-று.

தோறறமுடையவறறைக கேடிலவெனறு கருதும புலலறிவால அவறறின மேற பறறுசசெயதல பிறவித்துனபததிறகேதுவாகலின, அது வீடெயதுவாா ககிழுககெனபது இதனாறகூறபபடடது. இஙஙனம புலலறிவாளாபெருமபானமை யும பறறுசசெயவது சிறறினபததிறகேதுவாகிய செலவததினகணணும அ தனையனுபவிககும யாககையினகணணுமாகலின, வருகினற பாடடுககளான அவறறது நிலயாமையை விதநது கூறுப. (௧)

௩௩௨. கூததாட டவைககுழாத தறறே பெருஞசெலவம
போககு மதுவிளிந தறறு. ௨

இ-ள. பெருஞசெலவம கூததாடடு அவைக குழாததறறு— ஒருவனமாட டுப பெரியசெலவம வருதல கூததாடுதல செயகினற அரஙகினகடகாண போாககுழாம வநதாறபோலும,— போககும அது விளிநதறறு— அதனது போகலும அககூததாடடு முடிநதவழி அககுழாம போயினறபோலும. எ-று.

பெருஞசெலவமெனவே, சிறுகசசெலவமுமடஙகிறறு. போககுமெனற எ சசவுமமையான, வருதலெனபது பெறறும. அககுழாங கூததாடடுக காரண மாக அரஙகினகட பஃறிறததாற றனே வநது, அககாரணம போயவழித தா னும போமாறுபோல, செலவமும ஒருவனலவினை காரணமாக அவனமாடடு ப பஃறிறததாறறானே வநது, அககாரணம போயவழித தானும போமெனற தாயிறறு. (௨)

௩௩௩. அறகா வியலபிறறுச செல்வ மதுபெறறு
லறகுப வாஙகே செயல். ௩

இ-ள். அறகா இயலபிறறுச செலவம—நில்லாதவியலபினையுடைத்துச் செ ல்வம,—அது பெறறால அறகுப ஆஙகே செயல்—அதனைப பெறறால, அத னுற செயயபபடும அறஙகளை அபபெறறபொழுதே செயக. எ-று.

அலகாவெனபது திரிநதுநினறது. ஊழுளவழியலலது துறநதாராற பெற ப்படாமையின அது பெறறாலெனறும, அஃதிலவழி நிலலாமையின ஆஙகேயெ ன்றுஙகூறினா. அதனாறசெயயபபடும அறஙகளாவன பயனோககாது செயய பபடுங கடவுட்பூசையும, தானமும முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய வீடு பயததலின, அவறறை அறகுபவெனறும செயகவெனறுஙகூறினா. இவையி ரணடுபாடடானும செலவநிலையாமை கூறப்பட்டது. (௩)

௩௩௪. நாளென வொன்றுபோற காட்டி யுயிரீரும
வாள துணாவாரப பெறின். ௪

இ-ள். நாள என ஒனறுபோல காட்டி ஈரும வாளது உயிா—நாளெனறு அ றுக்கபபடுவதொருகாலவரையறைபோலத தனனைக காட்டி ஈாநது செல்கின ற வாளினது வாயது உயிா,—உணாவாரப பெறின—அஃதுணாவாரைப பெ றின. எ-று.

காலமெனனும அருவபபொருள உலகியனடாததறபொருட்டு ஆதிததன மு தலிய அளவைகளாற கூறுபட்டதாக வழஙகபபடுவதலலது தானாகக கூறுப டாமையின நாளெனவொனறுபோலெனறும, அது தனனை வாளெனறுணர மாட்டாதாா நமககுப பொழுது போகாநினறதெனறு இனபுறுமாறு நாளாய ம யககலிற காட்டியெனறும, இடைவிடாதீாதலான'வாளின வாயதெனறும, அஃ தீாகினறமையை உணாவாா அரியராகலின உணாவாரபபெறினெனவும் கூறி னாா. உயிரெனனுஞ்சாதியொருமைபபெயா ஈணடு உடமபினமேனினறது, ஈா பபடுவது அதுவேயாகலின. வாளெனபது ஆகுபெயா. இனி இதனை நாளென பதொருபொருளபோலத தோனறி உயிரையீாவதொரு வாளாமெனறுரைபபா ருமுளா: எனவெனபது பெயரனறி இடைசசொலலாகலானும, ஒனறுபோறகா ட்டியெனபதறகு ஓாபொருட்சிறபபினமையானும, அதுவெனபது குறறியலு கரமனமையானும, அஃதுரையனமையறிக. (௪)

௩௩௫. நாசசெறறு விககுண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேறசென்று செயயப படும. ௫

இ-ள். நாச செறறு விககுள மேல் வாராமுன்— உரையாடாவண்ணம நா வையடககி விக்குளெழுவதறகுமுனனே—நலவினை மேறசெனறு செயயபப டும— வீட்டிறகேதுவாகிய அறம விரைநது செயயபபடும. எ-று.

மேனோககிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வநதுழிச் செயதலேயனறிச் சொ ல்லலுமாகாமையானும் வாராமுனெனறும்,'அதுதான இனனபொழுது வருமெ ன்பதினமையின் மேறசென்றென்றுங் கூறினா். மேற்சேறல் மண்டுதல், நல் வினை செயயுமாறறினமேல் வைதது நிலையாமை கூறியவாறு. (௫)

௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. ௬

இ-ள். ஒருவன நெருநல உளன இனறு இலலை எனனும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன நெருநலுளனாயினன அவனே இன்றிலலையாயினனெனறு சொலலுமபெருமை மிகுதியுடைத்து—இவவுலகு— இவவுலகம. எ-று.

ஈணடு உணமை பிறததலையும, இன்மை இறததலையுமுணாததிநினறன. அவை பெணபாறகுமுளவாயினும, சிறபபுபபறறி ஆணபாலையே கூறினா. இந நிலையாமையே உலகின மிகககதெனபதாம. (௬)

௩௩௭. ஒருபொழுதும வாழவ தறியார் கருதுப
கோடியு மலல பல. ௭

இ-ள். ஒருபொழுதும வாழவது அறியாா— ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்புமுயிரும இயைநதிருத்தலைத தெளியமாட்டாா,— கோடியும அலல பல கருதுப—மாட்டாா்தவைததும, கோடியளவுமனறி அதனினும பலவாய நினைவுகளை நினையாநிறபா அறிவிலாதாா. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமையாற பொழுதெனபது ஈணடுக கணத்தினமேனினறது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழதறகும அளவாகலின, அஃதறியபபடாதாயிறறு. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரபபடும இனபங்கள தமககுரியவாமாறும, அதறகுப பொருள துணைககாரணமாமாறும, அது தமமுயறசிகளான வருமாறும, அவறறைத தாமுயலுமாறும, அவறறிறகு வருமிடையூறுகளும, அவறறை நீககுமாறும, நீககி அப்பொருள கடைககூடடுமாறும, அதனைப பிறாகொளளாமற காககுமாறும, அதனான நடடாராயாககுமாறும், நளளாரையழிககுமாறும, தாம அவவினபங்கள நுகருமாறும முதலாயின அறிவிலாரதியலபினமேல வைததுநிலையாமை கூறியவாறு. இனிக கருதுப வெனபதனை அஃறிணைபபனமைபபெயராககி உரைபபாருமுளா. (௭)

௩௩௮. * குடமபை தனிததொழியப புடபறந தறறே
யுடமபோ டுயிரிடை நடபு. ௮

இ-ள். குடமபை தனிதது ஒழியப புள பறநதறறு—முனறனியாத முட்டை தனிததுக் கிடபப அதனுளிருநத புளளுப பருவமவநதுழிப பறநதுபோன தன்மைதது— உடமபோடு உயிரிடை நடபு— உடமபிறகும உயிாககுமுளதாய நடபு எ-று.

தனிததொழியவெனறதனை, முனறனியாமை பெறறும அஃதாவது கருவுநதானும ஒனறாயபபிறநது வேறுநதுணையும அதறகாதாரமாய நிறறல, அதனால அஃது உடமபிறகுவமையாயிறறு, அதனுள வேறறுமையினறிநினறே பினபுகாமறபோகலின, புள உயிாககுவமையாயிறறு. முடடையுடபிறபபன பிறவுமுளவேனும், புளளையே கூறினா, பறநதுபோதறறொழிலான உயிரோடொபபுமையெயதுவது அதுவேயாகலின. நடபெனபது ஈணடுககுறிபபுமொழியாய நட்பினறிபபோதலுணாததிநினறது.* சேதனமாய அருவாய நிததமாய உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத தோனறிய குறிபபை வடநூலாா அபிதாமூலத்தொனியெனறும, விருத்தலக்கணையெனறுங் கூறுவா.

ரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண்மாறுகலின, வி னவயத்தாற்கூடியதலலது நடபிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையெனபதற்கு க் கூடென்றுரையபாருமுளா: அது புள்ளுடனறேனறுமையானும, அதனகண் அது மீணடு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிறகு உவமையாகாமையறிக.(அ)

௩௩௯. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும பிறப்பு. ௯

இ-ள். சாக்காடு உறஙகுவதுபோலும — ஒருவனுககுச சாககாடு வருத ல் உறக்கம் வருதலோடொககும, — பிறபபு உறஙகி விழிபபதுபோலும— அதனபின பிறபபு வருதல உறஙகி விழிததல வருதலோடொக்கும. எ-று.

உறங்குதலும் விழிததலும உயிாகடகு இயலபாயக் கடிதின மாறிமாறி வ ருகின்றுறபோலச சாககாடும பிறபபும இயலபாயக கடிதின மாறிமாறிவரு மென்பது கருதது. நிலையாமையே நிலைபெறறவாறறிவிததறகுப பிறபபும உட ன்கூறப்பட்டது. (௯)

௩௪0. புக்கி லமைநதின்று கொலலோ வுடமபினுட
டுசசி லிருந்த வுயிாககு. ௧0

இ-ள். உடமபினுள துசசில இருநத உயிாககு — வாதமுதலியவறறின் இ ல்லாயவுடம்புகளுள ஒதுககிருநதே போநத உயிாககு — புககில அமைநதி ன்றுகொல — எஞ்ஞானறுமிருபபதோரில இதுகாறும அமைநதிலலைபோ லும! எ-று.

அநநோயகள இருககவமைநத ஞானறு இருநதும, வெகுணட ஞானறு போயும், ஒருடமபினும் நிலைபெறாது வருதலால, துசசிலிருநதவெனறா. பின புறபபடாது புககேவிடுமில் அமைநததாயின, பிறிறகளுள ஒதுககிராதெனப தாம, ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிறபதோருடமபுமிலலையெனபது பெறபபட்ட து. இவையேழுபாடடானும, முறையே யாககைக்கு வரைநத நாள கழிகி ன்றவாறும், கழிநதால உளதாநிலைமையும, அவை ஒரோவழிப பிறநதவளவி லே இறததலும, ஒருகணமாயினும நிறகுமெனபது தெளியபபடாமையும, உ யிா நீஙகியவழிக கிடககுமாறும, அவறறிறகு இறபபும பிறபபும மாறிமாறி வருமாறும, அவைதாம உயிாககுரியவனமையுமெனறு, இவவாறறால யாககை நிலையாமை கூறியவாறு கணடுகொளக. (௧0)

௩௫ ம அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செலவததினகணணும அகமாகிய யாககையின கண்ணும் உளதாய பறறினை, அவறறது நிலையாமை நோககி, விடுதல. அதிகா ரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன். ௧

இ-ள். யாதனின யாதனின் நீஙகியான் — ஒருவன யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின நீஙகினன்—அதனின அதனின் நோதல இலன்—அவ ன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன். எ-று.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் துன்பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத்துன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றானவருந்துன்பமில்லனுமென்பது கருத்து.

௩௪௨. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
ன்ஈண்டியற் பால பல. ௨

இ-ள். துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல;— வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க— அவ்வின்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அலையாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட்சேறலானும், வருவன. இளமைக்கட்டுறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலமெய்துமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவென்றார். இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கட்டின்பங்கள் இல்லாதலேயன்றி இன்பங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம். (௨)

௩௪௩. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ௩

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும்— வீடெய்துவார்க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தல்வேண்டும்,—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல் வேண்டும்—கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற்பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருண்முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும். எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேலல்லது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனையடல்வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண்மேற்செல்லின் அந்நுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றுங் கூறினார். (௩)

௩௪௪, இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௪

இ-ள். ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பாகும்— பற்றப்படுவதொரு பொருளுமில்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்,— உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலாகும்— அஃதன்றி, ஒன்றுயினுமுடைமை அத்தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயக்குதற்கேதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நோன்பென்பதூஉம் மயலென்பதூஉம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது திரிந்துநின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டுவ

ந்து தவத்திற்கிடையீடாய மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (௪)

கூ௪௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. ௫

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை—பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்,— மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்ப்பாடுளவாதல் என்னாம்! எ-று.

உடம்பென்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங்கொள்ளப்படும்.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகையிந்திரியவுணர்வோடும் ஐவகைவாயுக்களோடும் காமவினைவினைவுகளோடுங் கூடிய மனம், இது நுண்ணுடம்பெனவும்படும். இதனைக்கடப்பற்று நிலையாமையுணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னாகக் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறாதுவருதலையுணர்ந்து இவற்றினது கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொறாது வீட்டின்கண்ணே விழைதலின், உடம்புமிகையென்றார். இன்பத்துன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனால் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது. (௫)

கூ௪௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். ௬

இ-ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் — தானல்லாதவுடம்பை யானென்றும் தன்னோடியைபில்லாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் — வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்— வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தையெய்தும். எ-று.

மயக்கம் அறியாமை அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற்பெற்ற உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்து, அவற்றின்கட்பற்றை விடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

கூ௪௭. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. ௭

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரை— இடும்பைகள் பற்றி விடா— பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப் பற்றி விடா. எ-று.

இறுகப்பற்றுதல் காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

கூ௪௮. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். ௮

* உருவுடம்பு தூலசரீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசரீரம்.

இ-ள். தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார்—முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று.*

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவர்த்துப் பற்ற விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின் கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்ந்நெறி கண்டே பிறப்புவலையுள்கப்படுதலின், மயங்கியென்றுங் கூறினார். (அ)

௩௪௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும். கூ

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும்— ஒருவன் இருவகைப் பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன்பிறப்பையறுக்கும், — மற்று நிலையாமை காணப்படும்— அவையறாதபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும். எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணேயென்றார், "அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடு"† என்பதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

௩௫0. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. க0

இ-ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக — எல்லாப்பொருளையும்பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஒதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக்கொள்க,—அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு—கொண்டு, அதனைகணுபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு. எ-று.

கடவுள்வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றான்பற்றென்புழி ஆறாவது செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது. ஆண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாயவரும் உடம்பிறப்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற்கூறப்பட்டது. (க0)

---

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் நெஞ்சுவிடுதூதில் "தேருங்கா—லுன்னை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது—தன்னை யறிவைத் தனியறிவை— முன்னந்—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று —நிலைத்ததமிழின்—றெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவருரைத்த—மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாம—லைவாக்கு—மாவதுவே செய்தங் கவாவழியைத் தப பாமற—பாவ மெனும் பௌவப் பரப்பழுந்திப்— பூவையாதங்—கணவலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைபயின்றங்—குண்மை நிலையுணாச்சி யோராமற—றிண்மையிஞ—றுவிற கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்—சாவிற பிறப்பிற றலைப்பட்டிங்—காவிநிலை—நிற்குமவகை பாராய நிலையான நெஞ்சமே—பொற்பினுடன யானே புகலக்கேள்" எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடுதூது சைவசித்தாந்தம் பதினான்கினுளொன்று.

† திருவாய்மொழி, உ ம் திருப்பதிகம், ரு.—அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடுயிர்— செற்றது மன்னுறி—லற்றிறை பற்றெ.

௩௬ ம அதி. — மெய்யுணர்தல்:

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவையங்களானன்றி உண்மையானுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமென்ப. இதுவும் பற்றற்ருன் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணவொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௫௧. பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானா மாணப் பிறப்பு. ௧

இ-ள். பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் — மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணர்வானே உளதாம் — மாணாப் பிறப்பு — இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ-று.

[illegible] இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லையென்பவும், [illegible] நூல்களுக்குக்களை மெய்ந்நூல்வழக்கென [illegible] வெளியென்பது [illegible] அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, [illegible] நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவரென்னும் [illegible] பிறப்பினுமுள்ளது துன்பமேயாகலின், மாணாப்பிறப்பென்றார். [illegible] துன்பமென்பதூஉம், அதற்கு முதற்காரணம் [illegible] கூறப்பட்டன. (௧)

௩௫௨. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. ௨

இ-ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு — அவிச்சையினீங்கி மெய்யுணர்வினையுடையராயினார்க்கு — இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் — அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ-று.

இருள் நரகம், அஃது ஆகுபெயராய் காரணத்தின்மேனின்றது. நீங்கவென்பது தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்[illegible] நீங்கவென்பதன் திரிபெனினுமமையும். மருணீங்கியென்னும் வினைஎ[illegible] காட்சியவரென்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் [illegible]. மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால் வீடாவது [illegible] என்பதூஉம், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப்பொருளென்பதூஉம் [illegible] (௨)

௩௫௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. ௩

இ-ள். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு—ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து—எய்திநின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாதலுடைத்து. எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதூஉம் அது. ஒருவாற்ருற் பிறர்மதங்களைந்து தம்மதநிறுத்தல் எல்லாச்சமயநூலகட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழு

மையத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடையார் [illegible] மெய்யுணர்வா ராகலின், அவர் [illegible] உயர்ந்தபவ வுணர்வு அடிப்பட்டு வாரா [illegible] ஆகலின் அதனைப் பயன்மேலிட்டு [illegible] கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வு [illegible] காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ௪

இ-ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே—செல்லப்படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான் ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வயத்தாய வழியும், அதனாற் பயனில்லையேயாம் —மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு—மெய்யினையுணர்தலில்லாதார்க்கு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மனம் ஒருதலைப்பட்டுத் தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனநின்றவழியும் வீடு பயவாமையின், பயமின்றென்றார். சிறப்பும்மை எய்துதற்கருமை விளக்கி நின்றது. இவ்விரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடுண்டென மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௫௫. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௫

இ-ள். எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும்—யாதொருபொருள் யாதோரியல்பிற்றாய்த் தோன்றினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு— அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கணின்று மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பொருடோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பதோர் குடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர்வடிவும், சேயெனபதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதோர்சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கட் கற்பனையாகலின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங்களின்றொகுதியென வுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தங்காரணங்களுள்ளொடுக்கிக்கொண்டு சென்றாற் காரணகாரியங்களிரண்டுமின்றி முடிவாய நிற்பதனையுணர்தலாம். எப்பொருளென்ற பொதுமையான் இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும். இதனான் மெய்யுணர்வினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (௫)

௩௫௬. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. ௬

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார்—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற்கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று.

கற்றென்றதனால் பலாபக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், ஈண்டென்றதனா ல் வீடுபேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெறும். ஈண் டுவாராநெறி வீட்டுநெறி. வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முதற்பொருளை உண ர்தற்கு உபாயம் மூன்று, அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன.* அவற் றுட்கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது. (௬)

௩௫௭. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. ௭

இ-ள். உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின்—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றா னுந் தெளியவாராய்ந்து, அதனான் முதற்பொருளையுணருமாயின்,—பிறப்புப் போத்து உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புள்ளதாக நினைக்கவேண் டா. எ-று.

ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மே லேயுரைத்தாம். இதனால் விமரிசங் கூறப்பட்டது. (௭)

௩௫௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. ௮

இ-ள். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சை கெட—சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு—வீட்டி ற்கு நிமித்தகாரணமாய செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யு ணர்வாவது. எ-று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவு ம், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக்குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனையநான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய் நோன்மை யாற்றனையொன்றுங் கலத்தலின்மையிற்றூயதாய்த் தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத் தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங்கூறியதூஉம் இதுபற்றியெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவ து உயிர் தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித் தல். இதனைச் சமாதியெனவுஞ் சுக்கிலத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர் உடம் பினீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவா யத் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீடெய்துவார் க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவ லப்பொருளையே பாவித்தல்வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய இத னின் மிக்கவுபாயமில்லையென்பதறிக. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (௮)

---

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தி த்தலெனினும், மனனமெனினுமொக்கும். பாவனையெனினும், [illegible] ம், நிதித்தியாசனமெனினுமொக்கும்.

௩௫௯. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். ௯

இ-ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின்— ஒருவன் எல்லாப்பொரு ட்குஞ்சார்பாய செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்ல னாயின்,— சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா—அவனை முன் சா ரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவவுணர்வொழுக்கங்களையழித்துப் பின் சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயரான் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். ஈண் டொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுகுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இரு ப்பு, உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப் படும். அவற்றின்பரப்பெல்லாம் எண்ணிறைப்பிறபெருநூம், யோகநூல்களுட்கா ணக. மற்றுச் சார்தராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களா வன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைக ளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பா ன் முகந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னுமனுபவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன்னிருள்போல ஞானயோகங்களின்முன்னாகக் கெடுதலான், அழித்துச்சார்தராவென்றார். இதனை ஆருகதர் உவாப்பென்ப. பிறப்பிறுக்கு காரணமாகலான், நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேன்மூன்றுபாய ததானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃதறுமவழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார் பின்மையானுங் கெட்டுவிடுமெனபது இதனாற்கூறப்பட்டது. (௯)

௩௬0. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய். ௧0

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட — ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னு

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைத் திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்திருக்க ளிற்றுப்படியாரிலே "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னென்றமையாற்— சார்புணர்வு தானே தியானமுமாகுஞ்—சார்பு—கெடவொழுகி னல்ல சமாதியு மாங் கேதப்—படவருவ தில்லைவினைப் பற்று." எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இவ்வுய்யவந்ததேவநாயனார் பெரும்பற்றப்புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொ ழுது தம்மையடைந்த ஓரதிபக்குவர்பொருட்டு இந்நூலைச் செய்து, இதன்பெ ருமையை உலகத்துள்ளார் உணர்ந்துய்யுமாறு திருவுள்ளங்கொண்டு, திருவம்ப லத்திற் சென்று வணங்கி, திருக்களிற்றுப்படியிலே இந்நூலைவைக்குமளவில் அத்திருக்களிற்றுக்கை நிமிர்ந்து இதனைவாங்கிப் பரமகருணாநிதியாகிய நடரா சரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுநூறு திருமடத்து முதலிகளும் தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரும் மாகேசுரர்நாற்ப த்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்போ ஏழா யிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சந்நிதியிலே கூடிநின்று வியப்புற்று, இந் நூற்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரென்ந திருநாமஞ்சாத்தினார்களென்றறிக. இது சைவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கினுளொன்று.

மிக்குறறஙகணமூனறனுடைய பெயருஙகூடக்கெடுதலான,— நோய கெடும — அவறறின காரியமாய விணைபபயனகள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிசசையும, அதுபறறி யானென மதிககும அகஙகாரமும, அதுபற்றி எனக்கிதுவேணடுமெனனும அவாவும, அதுபறறி அபபொருடகடசெல்லுமாசையும், அதுபறறி அதனமறுதலைககட செலலுஙகோபமுமென வட நூலார் குறறமைநதெனறுா, இவா அவறறுள அகஙகாரம' அவிசசைககண ணும் அவாவுதல ஆசைககணணும அடஙகுதலான, மூனறெனறுா. இடையறுத ஞானயோகஙகளின முனனா இககுறறஙகண் மூனறுங காட்டுததீமுனனாப பஞ்சுததுயபோலுமாகலின, அமமிகுதி தோனற இவைமூனறனுமஙகெடவெ ன்றுா. இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. கெடவெனபது எசசததிரிவு. நோயெனபது சாதியொருமை. காரணமாய அககுறறஙகளைக கெடுததாா காரியமாகிய இருவினைகளைச செயயாமையின, அவாககு வரககடவதுனபஙக ளுமில்லையெனபது இதனுற கூறபபட்டது. முனகிடநத துனபஙகளும மேல வரக்கடவதுனபஙகளுமிலவாதல மெயயுணாவின பயனுகலின, இவையிரணடு பாட்டும் இவவதிகாரததவாயின. இவவாறறுனே மெயயுணாநதாாககு நிறபன எடுததவுடமபும அதுகொணட விணைபபயனகளுமேயெனபது பெறறும.(௧0)

௩௭ம அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முனனும் பினனும விணைதொடாபறுததாாககு நடுவுநின்ற உடமபும அது கொணட விணைபபயனகளும நினறமையின, வேதனைபறறி ஒரோவழித துறககபபடட புலனகணமேற பழைய பயிறசிவயததான நினைவு செலலுமனறே, அநநினைவும அவிசசையெனப பிறவிககு விததாமாகலின, அதனை இடைவிடாத மெயபபொருளுணாவானறுததல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

௩௬௧. அவாவெனப வெலலா வுயிாககுமெஞ ஞானறுந்
தவாஅப பிறபபீனும விதது. ௧

இ-ள. எலலாவுயிாககும எஞஞானறும தவாப பிறபபு ஈனும விதது—எல லாவுயிாகடகும எககாலததுங கெடாது வருகினற பிறபபினை விளைககும வி தது— அவா எனப— அவாவெனறு சொலலுவா நூலோா. எ-று.

உடமபு நீஙகிபபோஙகாலதது அடுதத வினையும, அது காட்டுஙகதிநிமிததங களும், அககதிககணவாவும உயிரினகண முறையே வநதுதிபப, அறிவை மோ கம் மறைபப, அவவுயிா அவவவா அககதிககடகொணடு செலலுமாகலான, அதனைப பிறபபீனும் விததெனறும, கதிவயததானுளதாய அவவுயிாவேறு பாட்டினும அவை தனமை திரியும உறசாபபிணி அவசாபபிணி*யெனனுஙகால வேறுபாட்டினும அது விததாதல வேறுபடாமையின எலலாவுயிாககுமெஞ ஞான்றுமெனறும, இஃது எல்லாச்சமயஙகட்குமொததலான எனபவென்று ங்கூறிஞா. இதனுற பிறப்பிறகு அவா விததாதல கூறபபட்டது. (௧)

---

* உறசாபபிணியாவது உலகம வாழநாள போகமுதலியவறறுன 'வளா பிறைபோலபபெருகுஙகாலம. அவசாபபிணியாவது அஃது அவறறுற றேயபி றைபோலச் சுருஙகுங்காலம்.

௩௬௨. வேண்டுங்கால வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும. ௨

இ-ள். வேணடுங்கால பிறவாமை வேணடும—பிறபபுத் துன்பமாதலறிந்த வன ஒன்றை வேணடிற பிறவாமையை வேணடும;—அது வேணடாமை வேணட வரும—அபபிறவாமை தான ஒருபொருளையும அவாவாமையை வேணட அவனுககுத தானேயுணடாம. எ-று.*

அநாதியாகத தான பிறபபுப பிணி மூபபிறபபுககளாறறுனபமுறறு வருகி னறமையையுணாநதவனுககு ஆசை இனபததினகணணேயாகலிற பிறவாமையை வேணடுமெனறும, ஈணடைசசிறறினபஙகருதி ஒருபொருளையவாவின அது பிறபபீனும விததாயப பினனும முடிவிலலாத துனபமே விளைததலின அது வேணடாமை வேணடவருமெனறுஙகூறினா. பிறவாமையின சிறபபுக கூறிப பின அது வருமவழி கூறத தொடஙகுகினறமையின, மறறு வினைமாறறினகண வநதது. (௨)

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுசசெலவ மீணடிலலை
யாண்டு மஃதொபப தில. ௩

இ-ள். வேணடாமை அனன விழுசசெலவம ஈணடு இலலை — ஒருபொருளையும அவாவாமையையொககும விழுமிய செலவம காணபபடுகினற இவவுலகினகணிலலை, — ஆணடும அஃது ஒபபது இல—இனி அவவளவேயனறு, கேடகபபடுகினற துறககததினகணணும அதனையொபபதிலலை. எ-று.

மக்களசெலவமும தேவாசெலவமும மேனமேலுளககக கீழாதலுடைமையின, தனககு மேலிலலாத வேணடாமையை விழுசசெலவமெனறும, அதறகு இரணடுலகினுமொபபதிலலையெனறுஙகூறினா. ஆகமவளவைபோலாது காடசியளவை எலலாரானும தெளியபபடுதலின, மககளசெலவம வகுதது முற கூறபபடடது. பிறவாமைககு வழியாமெனவும, விழுசசெலவமாமெனவும, வேணடாமையின சிறபபு இவவிரணடுபாடடானுங கூறபபடடது. (௩)

௩௬௪. தூஉயமை யெனப தவாவினமை மறறது
வாஅயமை வேணட வரும. ௪

இ-ள். தூயமை எனபது அவாவினமை—ஒருவாககு வீடெனறு சொலலபபடுவது அவாவிலலாமை,— அது வாயமை வேணட வரும—அவவவாவிலலாமைதான மெயமமையை வேணடத தானேயுணடாம. எ-று.

வீடாவது உயிா அவிசசை முதலிய மாசு நீஙகுதலாகலின, அதனைத தூயமையெனறும, காரணததைக காரியமாக உபசரிததுத தூயமையெனபதவாவின்மையெனறும, மெயமமையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான மெயமமையென்றுஙகூறினா. மறறு மேலையதுபோல வினைமாறறினகணவநதது. வேணடுதல இடைவிடாது பாவிததல. அவாவறுததல வீடடிறகுப பரம்பரையானனறி நேரேயேதுவெனபதூஉம அது வருமவழியும இதனுறகூறபபடடன.(௪)

* இவவருமைததிருககுறள திருககளிறறுபபடியாரிலே "வேணடுஙகால வேணடும பிறவாமை யெனறமையால — வேணடு மஃதே யஃதொனறும—வேணடினது— வேணடாமை வேணடவரு மெனறமையால வேணடிடுக— வேணடாமை வேணடுமவன பால." எனவெடுததருளிசசெயப்படடது.

நூசரு. அறறவ ரொன்பா ரவாவறறா மறறையா
றறருக வறற திலா. ரு

இ-ள். அறறவர் என்பார அவா அறறா — பிறவியறறவரொனறு சொலலப படுவார் அதறகு நேரேயேதுவாகிய அவாவறறவாகள, — மறறையார அற ருக அறறிலர் — பிறவேதுககளறறு அஃதொனறுமறுதவாகள, அவறறுற சிலதுனபஙகளறறதலலது, அவாபோற பிறவியறிலா. எ று.

இதனுல அவாவறுததாரது சிறபபு விதிமுகததானும எதிாமறைமுகததானு ங கூறபபட்டது (ரு)

நூசசா. அஞசுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞசிபப தோரு மவா. சா

இ-ள். ஒருவனை வஞசிபபது அவா—மெயயுணாதலீறுகிய காரணஙகளெல லாமெயதி அவறறுன வீடெயதறபாலனுய ஒருவனை மறவிவழியாற புகுநது பினனும பிறபபினகணணே வீழததுக கெடுகக வலலது அவா, — அஞசுவ தே அறன—ஆகலான, அவவவாவை அஞசிககாபபதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமெனபன அசைநிலை. அநாதியாயப போநத அவா, ஓரோவழி வாயமை வேணடலையொழிநது பராககாற காவாறுயின, அஃதிடமாக அவனறியாமற புகுநது, பழையவியறகையாய நினறு பிறபபினையுணடாககுதலான, அதனை வஞசிபபதெனறா. காததலாவது வாயமை வேணடலை இடைவிடாது பயின று அது செயயாமற பரிகரிததல. இதனுல அவாவின குறறமும அதனைக காப பதே அறமெனபதூஉங கூறபபடடன. (சா)

நூசாஎ. அவாவினை யாறற வறுபபிற றவாவினை
தானவேணடு மாறறுன வரும. எ

இ-ள். அவாவினை ஆறற அறுபபின —ஒருவன அவாவினையஞசித துவரக கெடுககவலலனுயின,—தவா வினை தான வேண்டும ஆறறுன வரும—அவனுக் குக கெடாமைககேதுவாகிய வினை தான விருமபுநெறியானேயுணடாம .எ-று.

கெடாமை பிறவிததுனபஙகளானழியாமை. அதறகேதுவாகிய வினையென றது மேறசொலலிய துறவறஙகளை. வினை சாதியொருமை. தான விருமபுநெ றி மெயவருநதாநெறி. அவாவினை முறறவறுததானுககு வேறறுசெயய வேணடா, செயதனவெலலாம அறமாமெனபது கருதது. இதனுல அவாவறு த்தறசிறபபுக கூறபபடடது. (எ)

நூசாஅ. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துனபமஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும. அ

இ-ள். அவா இலலாாககுத் துனபம இலலாகும—அவாவிலலாதாாககு வர க்கடவதொருதுனபமுமிலலை,— அஃது உணடேல தவாது மேனமேல வரு ம்— ஒருவறகுப பிறகாரணஙகளெலலாமினறி அஃதொனறுமுணடாயின, அ தனுனே எலலாததுன்பஙகளும முடிவினறி இடைவிடாமல வரும். எ-று.

உடமபு முகநதுநின்ற துனபம முனபே செயதுகொணடதாகலின, ஈணடுத துனபமெனறது இதுபொழுது அவாவாற செயதுகொளவனவறறை. தவாது மேனமேல வருமெனறதனுன, மூவகைததுனபஙகளுமெனபது பெறறும. இத னுல் அவாவே துனபததிறகுக காரணமெனபது கூறபபட்டது, (அ)

௩௬௯. இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். ௯

இ-ள். அவா என்னும் துன்பத்துட்டுன்பம் கெடின்— அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்,— ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது — அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இன்பமிடையறாது. எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந்துன்பம். விளைவின்கண்ணேயன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றும், அது கெட்டாலாகு மனந்தடுமாறுது நிரம்பி நிற்றலான ஈண்டுமின்பமிடையறாதென்றுங் கூறினார். இனி ஈண்டு மென்பதற்குப் பெருகுமென்றுரைப்பாருமுளர். இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௩௭0. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். ௧0

இ-ள். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்— ஒருகாலும் நிரம்பாதவியல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்,— அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும் — அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையனாமியல்பைக் கொடுக்கும். எ-று.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாதனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவற்சிகளும் பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின்றி உயிர் நிரதிசயவின்பத்ததாய் நிற்றலின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின் அந்நிலையே தருமென்றுங் கூறினார். "நன்று ஞாலங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாநீத்—தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும் பாழுலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து— சென்றங் கின்பத் துன்பங்கள்செற் றிக்களைந்து பசையற்று—லன்றே யப்போ தேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே."* என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதூஉம் அஃதுஅவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதேயுள்ளதாமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௧0)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமூன்றனையும் பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய அறங்கூறினார், இனிப் பொருளுமின்பமுங்கூறுவார், அவற்றின்முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றார்.

---

* திருவாய்மொழி, எ௮ ம திருப்பதிகம், ௬.

௩அ ம அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைபபயன செயதவனையே சென றடைதறகேதுவாகிய நியதி. ஊழ, பால, முறை, உணமை, தெயவம, நியதி, விதியெனபன ஒரு பொருட்கிளவி. இது பொருளினபஙகளிரணடறகும பொதுவாய ஒனறாயுள வைககபபடாமையானும மேறகூறிய அறததோடியைபுடைமையானும, அத னிறுதிககண வைககபபட்டது.

௩எக. ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும் மடி. க

இ-ள். கைபபொருள ஆகு ஊழால அசைவினமை தோனறும — ஒருவற குக கைபபொருளாதறகுக காரணமாகிய ஊழான முயறசியுணடாம,—போ கு ஊழால மடி தோனறும—அஃதழிதறகுக காரணமாகிய ஊழான மடியு ணடாம. எ-று.

ஆகூழ போகூழெனனும வினைததொகைகள எதிாகாலததான விரிக்கபபட டுக சாரணபபொருளவாய நினறன. அசைவு மடி பொருளினுககவழிவுகட்கு ததுணைககாரணமாய முயறசி மடிகளையுந தானே தோனறுவிககுமெனபது கருதது. (க)

௩எ௨. பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை. ௨

இ-ள். இழவு ஊழ (உறறககடை) அறிவு பேதைபபடுககும — ஒருவனுக கு எலலாவறிவுமுளவாயினும, கைபபொருளிழததறகேதுவாகிய ஊழவநதுற றவிடதது அஃது அதனைப பேதையாககும,—ஆகல ஊழ உறறககடை அக றறும—இனி அவனறிவு சுருஙகியிருபபினும கைபபொருளாதறகேதுவாகிய ஊழவநதுறறவிடதது அஃததனை விரிககும. எ-று.

கைபபொருளெனபது அதிகாரததான வநதது. இழவூழ ஆகலூழெனபனவி ரணடும வேறறுமைததொகை. உறறககடையெனபது முனனுஙகூட்டபபட்ட து. இயறகையானுயவறிவையும வேறுபடுககுமெனபதாம. (௨)

௩எ௩. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
உண்மை அறிவே மிகும். ௩

இ-ள். நுணணிய நூல பல கறபினும — பேதைபபடுககுமூழுடையானொ ருவன நுணணியபொருள்களையுணாததும நூலபலவறறையுங கறறானாயினும, — மறறும தன உணமையறிவே மிகும — அவனுககுப பினறுந தனனூழா னாகிய பேதைமையுணாவே மேறபடும. எ-று.

பொருளினுணமை நூலினமேலேறறபபட்டது. மேறபடுதல கலவியறிவைப பினனிரஙகுதறகாககிச செயலுக்குரத தான முறபடுதல. "காதன மிககுழிக் கறறவுங் கைகொடா— வாதல கணணகத தஞசனம் போலுமால"*எனப துமது. செயறகையானுயவறிவையுங கீழபபடுததுமெனபதாம. (௩)

---

*சீவகசிநதாமணி, கனகமாலையாரிலமபகம, எசு.—காதன மிக்குழிக் கற றவுங கைகொடா— வாதல கணணகத தஞசனம் போலுமாற— ஞாது துற றுபு தஙகிய வணடனூாக — கேத மிறறென வெணணுமென னெஞசமே.

௩௭௪. இருவே றுலகத தியறகை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும வேறு. ௪

இ-ள். உலகதது இயறகை இருவேறு — உலகதது ஊழினுலாகிய இயறகை இரணடுகூறு,— திருவேறு தெளளியராதலும வேறு— ஆதலால செலவமுடையராதலும வேறு அறிவுடையராதலும வேறு. எ-று.

செல்வததினைப படைததலுங் காததலும பயனகோடலும அறிவுடையாாக் கலலதியலாவனறே, அவவாறனறி அறிவுடையாா வறியராகவும ஏனையாா செலவராகவுங காணடலான, அறிவுடையராதறகாகுமூழ செலவமுடையராதற காகாது, செலவமுடையராதறகாகுமூழ அறிவுடையராதறகாகாதெனறதாயிறறு. ஆகவே செலவஞசெயயுங்கால அறிவாகிய துணைககாரணமும வேணடாவெனபது பெறறும். (௪)

௩௭௫. நலலவை யெலலாஅந தீயவாந தீயவு
நலலவாஞ செலவஞ செயறகு. ௫

இ-ள். செலவம செயறகு—செலவததையாககுதறகு—நலலவை எலலாம தீயவாம— நலலவையெலலாநதீயவாய அழிககும,— தீயவும நலலவாம— அதுவேயனறித தீயவைதாமும நலலவாய ஆககும ஊழவயததான. எ-று.

நலலவை தீயவையெனபன காலமும, இடமும, கருவியும, தொழிலுமமுதலாயவறறை. ஊழானெனபது அதிகாரததாறபெறறும்.* அழிககுமூழுறறவழிக் காலமுதலிய நலலவாயினும அழியும், ஆககுமூழுறறவழி அவை தீயவாயினும ஆகுமெனபதாயிறறு. ஆகவே காலமுதலிய துணைககாரணஙகளையும வேறுபடுககுமெனபது பெறறும். (௫)

௩௭௬. பரியினு மாகாவாம பாலலல வுயததுச
சொரியினும போகா தம. ௬

இ-ள். பால அலல பரியினும ஆகாவாம—தமககூழலலாதபொருள்கள் வருநதிககாபபினும், தமமிடதது நிலலாவாம,—தம உயததுச சொரியினும போகா—ஊழாறறமவாயபொருளகள, புறததே கொணடுபோயச சொரிநதாலும, தமமைவிடடுப போகா. எ-று

பொருளகளினிலையும போககும ஊழினுவதலலது காபபிகழசசிகளானகாவெனபதாம். இவைபாறுபாடடானும பொருடகுககாரணமாய ஊழினவலி கூறபபடடது. (௬)

௩௭௭. வகுத்தான் வகுதத வகையலலாற கோடி
தொகுததாாககுந துயதத லரிது. ௭

இ-ள். கோடி தொகுததாாககும— ஐமபொறிகளான நுகரபபடும பொருளகள கோடியை முயனறு தொகுததாாக்கும—வகுததான வகுததவகையல லால் துயத்தல அரிது— தெயவம வகுததவகையானலலது நுகாதலுண்டாகாது. எ-று.

---

* இவவாறு அதிகாரததால வருவித்துமுடிபபதனை வடநூலாா அநுஷங்கமெனபா.

ஒருயிர் செய்தவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வருத்தலின், வருத்தானென்றார். "இசைத்தனு முரிய வேறிடத் தான." என்பதனான் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்கு மென்றமையான், உம்மை எச்சவும்மை. வேறுமுயற்சிகளாற் பொருள்களைப் படைத்தலல்லது நுகர்தலாகாது அதற்கு ஊழ் வேண்டுமென்பதாயிற்று.(எ)

௩எ௮. துறப்பார்மற் றுப்புர விலலார் றுறப்பால
ஊட்டா கழியு மெனின். ௮

இ-ள். துப்புரவு இல்லார் துறப்பார்—வறுமையானுகர்ச்சியில்லாதார் துறக்குங்கருத்துடையராவர்,—உறற்பால ஊட்டா கழியுமெனின்—ஊழ்கள் உறத்தற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின. எ-று.

துறப்பாரென்பது ஆர்ற்றெதிர்காலமுற்றுச்சொல். தம்மால் விடப்பெறுவன தாமே விடப்பெற்றுவைத்தும் கருத்துவேறுபாட்டாற்றுன்பமுறுகின்றது ஊழின்வலியானென்பது எஞ்சிநிற்றலின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (௮)

௩எ௯. நன்றுங்கா னல்லவாகக் காண்பவ ரன்றுங்கா
லல்லற் படுவ தெவன். ௯

இ-ள். நன்று ஆங்கால் நல்லவாகக் காண்பவர்—நல்வினை விளையுங்கால் அதன்விளைவாய இன்பங்களைத் துடைக்குந்திறன் நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பார்— அன்று ஆங்கால் அல்லற்படுவது எவன்—தீவினை விளையுங்கால் அதனவிளைவாய துன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்குந்திறன் நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி! எ-று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டுமியைந்தனுபவிக்கற்பால, அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவன்றென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் இன்பதுன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழினவலி கூறப்பட்டது.

௩௮0. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். க0

இ-ள். மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துறும்—தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சூழ்ச்சியின்முற்பட்டு நிற்கும்,—ஊழிற் பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள ! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயர், சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செய்தற்கேயன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாதென்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனான் அவ்விருவகையூழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்பட்டனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன்றுணைக்காரணமாய அரசநீதி கூறவேயடங்கும். அரசநீதியாவது காவல் நடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுலகிற்குயிரெனச்சிறந்த அரசனியல்பு இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

௩௰௯ ம் அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்று உலகங்காத்தலின், இறையென்றார், "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்"* என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

௩௮௧. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு. ௧

இ-ள். படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான்—படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ-று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பெனப்பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுணோக்கிப் பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்றில்வழியும் அரசநீதி செல்லாதென்பது பெற்றாம்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசற்கங்கமாவன இவையென்பதூஉம் இவை முற்றுமுடைமையே அவன்வெற்றிக்கேதுவென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

௩௮௨. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. ௨

இ-ள். வேந்தற்கு இயல்பு—அரசனுக்கியல்பாவது—அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை—திண்மையுங் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்றல். எ-று.

ஊக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கத்திற்குமுரித்து, ஈகை படைக்குரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. உயிர்க்குணங்களுள்

---

* திருவாய்மொழி, ௪-௪ ம் திருப்பதிகம், ௮.—திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னு—முருவுடை வண்ணங்கள் காணி லுலகளந் தானென்று துள்ளுங்—கருவுடைத் தேவில்க ளெல்லாங் கடல்வண்ணன் கோயிலே யென்னும்—வெருவிலும் வீழ்விலு மோவாள் கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே.

தொன்று தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவற்றுள் இவையடங்கின, அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுந்தோன்றி நிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றார். (௨)

௩௮௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. ௩

இ-ள். நிலனாள்பவற்கு — நிலத்தினையாளுந்திருவுடையாற்கு— தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும் நீங்கா—அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ-று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க்கூறப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றனையும் பாராது கடிதிற்செய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்கால் துணிவெனப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. இவற்றுட்கல்வி ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக்குரைத் தாங்குரைக்க. (௩)

௩௮௪. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு. ௪

இ-ள். அறன் இழுக்காது — தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவாதொழுகி— அல்லவை நீக்கி — அறனல்லவை தன்னாட்டின்கண்ணும் நிகழாமற்கடிந்து— மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு—வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினையுடையான் அரசன். எ-று.

அவ்வறமாவது ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத்தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிற்றல். "மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தினீக்குதற்கு, மறனிழுக்காமானமென்றார், அஃதாவது "வீறின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா—னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியா—மாறன்மையின் மறமன்றென றிளையானையு மெறியா—றேறன்மையின் முரியானையு மெறியானயி லுழவன்."* எனவும் "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வே லோச்சான்" எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை, அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன் மேனின்றது. (௪)

௩௮௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫

இ-ள். இயற்றலும்—தனக்குப் பொருள்கள் வருமவழிகளை மேன்மேலுளவாக்கலும்—ஈட்டலும்—அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்—காத்தலும்—தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும்—காத்த வகுத்தலும்—காத்தவற்றை அறம்பொருளின்பங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும்—வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன். எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், கருக.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலெனபதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், திறைகோடலும், தனனுடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறனொன்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினார். கடவுளர், அந்தணர், வறியோரொனறிவர்க்கும் புகழ்க்குங்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணெனறிவற்றிற்கும் பகையொடுகூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்கும் தனனிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்கும் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றன்முதலிய நான்குமறச்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (௫)

௩௮௬. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம். ௬

இ-ள். காட்சிக்கு எளியன — முறைவேண்டினார்க்குங் குறைவேண்டினார்க்குங் காண்டற்கெளியனாய் —கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்— யாவர்மாட்டுங் கடுஞ்சொல்லன்லலனுமாயின், —மன்னன நிலம் மீக்கூறும்— அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்துக்கூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினார் வலியரானலிவெய்தினார். குறைவேண்டினார் வறுமையுற்றிரந்தார். காண்டற்கெளிமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோருள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியினும் வினையினுங் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகை முதலியவின்றி யாவர்க்கும் பேரின்பந்தருதலிற் றேவருலகினும் நன்றென்றல். உலகமென்னுமெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. (௬)

௩௮௭. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு. ௭

இ-ள் இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு—இனியசொல்லுடனே ஈதலைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு— இவ்வுலகு தன்சொலால் தான் கண்டனைத்து—இவ்வுலகந் தன்புகழோடு மேவித் தான் கருதியவளவிற்றாம். எ-று.

இன்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டுவார்க்குவேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற்காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாற்கென்றும், அவன்மண் முழுதுமாளுமாகலின் இவ்வுலகென்றுங் கூறினார். கருதியவளவிற்றாதல் கருதியபொருளெல்லாஞ்சுரத்தல். (௭)

௩௮௮. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். ௮

இ-ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்—தான் முறைசெய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலையுஞ் செய்யுமரசன், —மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப

யமே—பிறபபான் மகனேயாயினுமா, செயலான மக்கடகுக் கடவுளெனறு வே
று வைக்கப்படுமே. எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ சொல்லும நெறி. பிறவொனறது மேறசொ
ல்லியாரை. வேறுவைததல மககளிற்பிரிதது உயாததுவைததல. (அ)

௩௮௯. செவிகைபபச சொறபொறுக்கும பண்புடை வேந்தன்
கவிகைககீழத தஙகு முலகு. ௯

இ-ள். சொல செவி கைபபப பொறுககும பணபு உடை வேநதன—இடி
க்குநதுணையாயினா சொறகளைத தனசெவி பொருதாகவும விளைவுநோக்கிப
பொறுககும பணபுடைய அரசனது—கவிகைககீழத தஙகும உலகு—குடை
நிழறகணணே தஙகும உலகம. எ-று.

செவிகைபபவெனறதறகேறப இடிக்குநதுணையெனபது வருவிககபபட்டது.
நாவினபுலததைச செவிமேலேறறிக கைபபவெனறுா. பணபுடைமை விசேட
வுணாவினனுதல, அறநீதிகளிறறவறுமையின, மணமுழுதுந தானேயாளுமெ
னபதாம. (௯)

௩௯௦. கொடையளி செஙகோல குடியோமப னன்கு
முடையானும வேநதாக கொளி. ௧௦

இ-ள். கொடை—வேணடுவாாககு வேணடுவன கொடுததலும— அளி—
யாவாககுந தலையளி செயதலும—செஙகோல— முறை செயதலும—குடி
ஓம்பல—தளாநத குடிகளைப பேணலுமாகிய— நானகும உடையான—இந
நானகுசெயலையுமுடையவன — வேநதாககு ஒளியாம— வேநதாககெல்லாம
விளக்காம. எ-று.

தலையளி முகமலாநதினியகூறல. செவவியகோலபோறலின, செஙகோலெ
னபபட்டது. குடியோமபலெனவெடுதது நக கூறினமையால, தளாசசி பெறறும.
அஃதாவது ஆறிலொனறுய பொருடனேயம வறுமை நீஙகியவழிக கொள
ளல்வேணடின அவவாறுகோடலும, இழததலவேணடின இழததலுமாம சா
திமுழுதும் விளக்கலின, விளககெனறுா. ஒளி ஆகுபெயா. இவையைநதுபாட்
டானும் மாட்சியும பயனும உடனகூறபபட்டன. (௧௦)

---

௪௦ ம் அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவவரசன தான கறறறகுரிய நூலகளைக கறறல. அவையா
வன அறநூலும, நீதிநூலும, யானை, குதிரை, தோ, படைககலமெனறிவறறி
னூல்களும முதலாயின. அரசன அறிவுடையனாயககால தனனுயிாககேயனறி
மன்னுயிாககும பயனபடுதலானுமகடு, இஃதரசியலுள வைககபபட்டதாயினும,
யாவாக்கும உறுதி பயததறசிறபபுடைமையிற பொதுபபடக கூறுகினறுா.
மேல தூஙகாமைகலவியெனத தோறறுவாயசெயத மாட்சியை விரிததுககூறு
கின்றமையின, இஃதிறைமாட்சியினபின வைக்கபபட்டது.

௩௯௧. கறக கசடறக கறபவை கற்றபி
னிறக வதற்குத தக. ௧

இ-ள். கற்பவை கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படு நூல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க—அங்ஙனங் கற்றால் அக்கல்விக்குத் தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க. எ-று.

கற்பவையென்றதனை, அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு முறுதிப்பொருளு ணர்த்துவனவன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவின ர்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றாம். கசடறக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது இல் வாழ்வுழிக் "கருமமு முட்படாப் போகமுந் துவ்வாத—தருமமுந் தக்கார்க் கே செய"*தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலி னும், வழுவாமை. சிறப்புடை மக்கட்காயிற் கற்றல்வேண்டுமென்பதூஉம், அவ் வாற் கற்கப்படு நூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனாற் பயனும் இத னாற் கூறப்பட்டன. (௧)

௩௯௨. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨

இ-ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும்—அறியாதார் எண் ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலை களிரண்டனையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப—அறிந்தார் சிறப்புடையு யிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர். எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம் அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும், அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட் காண்க. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்று மையுடைய சொல்லுமடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் "ஆதி முதலொழிய வல்லார் தனவெண்ணி—னீதி வழுவா நிலைமையவான—மாதே —யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின்—றிறமாமோ வெண்ணிறந்தா ற் செப்பு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு—மொழித்திறத்தின் — முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்." இவற்றானறிக. என்பவென்பவு ற்றுள், முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர், பின்னது உயர்திணை ப்பன்மைவினை. அறியாதார் அறிந்தாரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடை யுயிரொன்றது மக்களுயிருள்ளும் உணர்வுமிகுதியுடையதனை. இதனாற் கற்கப்படு நூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றினறியாமை பாமையுங் கூறப்பட்டன. (௨)

௩௯௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். ௩

இ-ள். கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர்— கண்ணுடையரென்று உயர்த் துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே,— கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர்—மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டுபுண்ணுடையர், கண் ணிலர். எ-று.

---

* நாலடியார், அறிவுடைமை,— கருமமு முட்படாப் போகமுந் துவ்வா த்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—வொருநிலையே—முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப—பட்டினம் பெற்ற கலம்.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையின் கற்றாரைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி நோயமுதலியவற்றாற் புண்படுசெய்யும் ஊனக்கண்ணேயுடைமையின் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையரென்றுங் கூறினார். மேற்கண்ணன்மையுணர்நின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாறன்று. பொருணூல்களையுங் கருவிநூல்களையுங் கற்றாரதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவும் இதனாற்கூறப்பட்டன. (௩)

௩௯௪. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல்
லனைத்தே புலவர் தொழில். ௪

இ-ள். உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே—பாவரையும் அவருவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெங்ஙனங் கூடுதுமென நினையுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து— புலவர் தொழில்— கற்றறிந்தாரது தொழில். எ-று.

தாம் நல்வழியொழுகல் பிறர்க்குறுதிகூறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன்றாயடங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந்தன்மை. நல்லொழுக்கங்காண்டலானும், தமக்கு மதுரமுமுறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வெதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றாமாட்டு எல்லாரும் அன்புடையராவரென்பதாம். இதனாற் கற்றாரதுயர்வு கூறப்பட்டது.

௩௯௫. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர். ௫

இ-ள். உடையார்முன் இல்லார்போல ஏக்கற்றுங் கற்றார் — பிறரை நிலைமுனியாது கற்றல் நன்றாதலான், செல்வர்முன் நல்கூர்ந்தார்நிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்றுநின்றுங்கற்றார் தலையாயினார்,—கல்லாதவர் கடையரே—அந்நிலைக்குநாணிக்கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றுமிழிந்தாரேயாவர். எ-று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் ஆசையாற்றாழ்தல். கடையரென்றதனான் அதனமறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய மானநோக்கி மெய்யாய கல்வியிழந்தார் பின்னொருஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரேயென்றார். இதனாற் கற்றாரதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன. (௫)

௩௯௬. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬

இ-ள். மணற்கேணி தொட்டனைத்து ஊறும்—மணலின்கட்கேணி தோண்டியவளவிற்றாகவூறும்,—மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்--அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்றாகவூறும். எ-று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதன்கணீரை. அளவிற்றாகவென்றது அதனளவுஞ்செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதனையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டுமென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேலுண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமையறிக. (௬)

௩௯௭. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

இ-ள். யாதானும நாடாம ஊராம்—கறறவனுககுத் தன்னுடைய நாடேயன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம, யாதானுமோரூரும் ஊராம்;—ஒருவன் சாநதுணையும கல்லாதவாறு என—இஙஙனமாயின ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது எனகருதி! எ-று.

உயிரோடுசேறலிற சாநதுணையுமென்றார். பிறநாடுகளும ஊாகளும தம்போல உறறுப பொருட்கொடையும் பூசையும உவநது செயதறகேதுவாகலிற கலவிபோலச சிறநதது பிறிதிலலை, அதனையே எபபொழுதுஞ் செயகவெனபதாம். (எ)

௩௯அ. ஒருமைககட டானகறற கலவி யொருவற
கெழுமையு மேமாப புடைததது. அ

இ-ள். ஒருவறகு— ஒருவனுககு— தான ஒருமைக்கண் கறற கல்வி—தானொருபிறபபினகட்கறற கலவி— எழுமையும ஏமாபபு உடைத்து — எழுபிறபபினுஞ்சென்று உதவுதலையுடைதது. எ-று.

வினைகள்போல உயிரினகடகிடநது அது புகுமிடப புகுமாகலின, எழுமையுமேமாப்புடைததென்றார். எழுமை மேலேகூறபபடடது. உதவுதல நனனெறிககணுயததல. (அ)

௩௯௯. தாமின் புறுவ துலகின் புறககண்டு
காமுறுவா கறறறிந தாா. ௯

இ-ள். தாம் இனபுறுவது உலகு இனபுறக கணடு—தாமினபுறுதறகு ஏதுவாகிய கலவிககு உலகமினபுறுதலால அசசிறபபு நோககி—கறறறிநதாா காமுறுவா—கறறறிநதாா பினனும அதனையே விருமபுவா. எ-று.

தாமினபுறுதலாவது நிகழ்வினகடசொற்பொருளகளின சுவைநுகாவானும், புகழ பொருள பூசை பெறுதலானும, எதிாவினகண அறம வீடு பயததலானும், அதனை இடையறுதவினபமெயதுதல. உலகினபுறுதலாவது இமமிக்காரோடு தலைபபெயது அறியாதனவெல்லாம அறியபபெறறேமெனறும, யாணடு பலவாக நரையிலமாயினேமெனறுமுவததல. செலவமாயின், ஈட்டல காத்தல் இழததலெனறிவறறுாறறுனபுறுதலும பலரையும பகையாககலுமுடைத்தென அறிநது அதனைக காமுறாமையிற கறறறிநதாரென்றும, கருமபயிறறகுக் கூலிபோலக தாமினபுறுதறகு உலகினபுறுதல பிறவாறறுனினமையின் அதனையே காமுறுவரொனறுஙகூறினா. (௯)

௪௦௦. கேடில விழுசசெலவங கலவி யொருவற்கு
மாடலல மறறை யவை. ௧௦

இ-ள். ஒருவறகுக கேடு இல விழுசசெலவம கலவி— ஒருவனுக்கு அழிவிலலாத சீரியசெலவமாவது கலவி,—மறறையவை மாடு அலல—அஃதொழிநத மணியும் பொனனுமுதலாயின செலவமலல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவா, வலியர், அரசனென்றிவாாற கொளளப்படாமையும், வழிபட்டாாககுக கொடுததுழிக குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன முதலியவறறிறகு இவவிரணடுமின்மையின், அவ்வற்றை மாடலலவென்றார். இவையைநதுபாட்டானுங் கல்வியது சிறபபுக் கூறபபடடது. (௧௦)

௪௧ ம் அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை, என்றது அதனினுயவிழிபினை. கலவிச சிறப்பு மேல விதிமுகத்தாற் கூறியதுணையான முற்றுபபெருமைநோக்கி, எதிர் மறைமுகத்தானுங கூறுகின்றதாகலின், இது கலவியினபின வைக்கபபட்டது.

௪0௧. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். ௧

இ-ள். அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று—அரங்கினையிழையாது வட்டாடினாற்போலும்—நிரம்பிய நூல இன்றிக் கோட்டி கொளல—தானிரமபுதற்கேதுவாகிய நூலகளைககலலாதொருவன அவையினகணணுறைசசொலலுதல். எ-று.

அரங்கு வகுததத்தானம். வட்டாடல உணடையுருட்டல. இவை "கட்டளை யனன வட்டரங கிழைததுக—கலலாச சிறுஅா நெலலிவட டாடும்" எனபதனானறிக. நிரமபுதல அறியவேணடுவனவெலலாமறிதல. கோட்டியெனபது ஈணடாகுபெயா, "புலலா வெழுததிற பொருளில வறுஙகோட்டி"*எனபுழிபபோல. சொல்லும்பொருளும் தெறிபபாவெனபதாம். (௧)

௪0௨. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. ௨

இ-ள். கலலாதான சொற காமுறுதல— கலவியிலலாதானொருவன அவையின்கணணுறுசொலலுதலை அவாவுதல—முலையிரணடும இலலாதாள பெண காமுற்றற்று—இயலபாகவே முலையிரணடுமிலலாதாளொருத்தி பெணமையை அவாவினாற்போலும். எ-று.

இனைததெனவறிநத சினையாகலின, தொகையொடு முற்றுமமை கொடுததார். சிறிதுமிலலாதாளெனபதாம். அவாவியவழிக கடைபோகாது, போகினும நகை விளககுமெனபதாயிற்று. (௨)

௪0௩. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். ௩

இ-ள். கலலாதவரும நனி நலலா — கலலாதாரும மிக நலலராவர்,—கற்றார்முன சொலலாது இருககபபெறின — தாமே தமமையறிநது கற்றாரவையினகண ஒன்றனையுஞசொலலாதிருததல கூடுமாயின. எ-று.

உமமை இழிவுசிறபபுமமை. தமமைத தாமறியாமையின அது கூடாதென பார் பெறினெனறும, கூடின ஆணடுத தமமை வெளிபபடுத்தாமையானும, பின கலவியைவிருமபுவராகலானும நனிநலலரெனறுங்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானுங்கலலாதார் அவைககட்சொலலுதற்குரியரனமை கூறபபட்டது. (௩)

௪0௪. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார் ௪

---

* நாலடியார் — மேன்மக்கள், — புலலா வெழுத்திற் பொருளில வறுங் கோட்டி— கலலா வொருவ னுரைபபவுங கண்ணோடி— நல்லா ரருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்—பலலாரு ணாணல் பரிந்து.

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றாயினும்—கல்லாதவனதொண்மை ஒரோவழி மிக நன்றாயிருப்பினும்,— அறிவுடையார் கொள்ளார்—அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளார். எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிற்றாயினும் நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம். (ச)

ச0ரு. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். ரு

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையேனென்னுந் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வுபடும்—அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும் எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோராவாததைசொல்லுந்துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதாரதியற்கையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது.

ச0சு. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர். சு

இ-ள். கல்லாதவர்— கல்லாதவர்— உளர் எனனும் மாத்திரையர் அல்லால்—காணப்படுதலான் இலரல்லர் உளரென்று சிலர்சொல்லுமளவினராதலன்றி—பயவாக் களர் அனையர்—தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் விளையாத களர்நிலத்தோடொப்பர். எ-று.

களர் தானும் பேணற்பாடழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாததுபோலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்பதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (சு)

ச0எ. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. எ

இ-ள். நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம்—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும்— மண் மாண் புனை பாவையற்று— சுதையான் மாட்சிமைப்பட்ட புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ-று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற்காண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். "உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிது"* ஆகலான் எழினலங்களும் ஓர்பயனேயெனினும், நூலறிவிலவழிச் சிறப்பிலவென்பதாம். இதனான் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (எ)

ச0அ. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. அ

---

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, க0.—கருவி மாமழைக்கனைபெயல் பொழிந்தென வழிநா—ளருவி போற்றொடாந் தருந்தன வரும்பிணி யழலுட்—கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா—வுருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

இ-ள். நல்லாாகண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறுமையினுமின்னாது— கலலார்கண படட திரு—கலலாதாாமாட்டுநின்ற செலவம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரததாற்றொககது. தததநிலையினனறி மாறிநிறறலால தாமிடுக்கட்படுதலும உலகிறகுத துனபஞசெயதலும இரணடறகுமொககுமாயினும், திருக கலலாரைககெடுகக, வறுமை நலலாரைக கெடாது நிறறலான, வறுமையினுநதிருவினனாதெனறாா. இதனால அவா திருவின குறறங கூறபபட்டது. (அ)

சஂ0கூ. மேறபிறநதா ராயினுங கலலாதார் கீழ்ப்பிறநதுங
கறறா ரனைததிலா பாடு. கூ

இ-ள். கலலாதாா மேறபிறநதாா ஆயினும— கலலாதாா உயாநதசாதிககடபிறநதாராயினும—கீழ்ப்பிறநதும கறறாா அனைததுப பாடு இலா—தாழநதசாதிககட்பிறநதுவைததுங கறறாாது பெருமையளவிறறாய பெருமையிலா.எ-று.

உடலோடொழியுஞ சாதியுயாசசியினும உயிரோடு செலலுங கலவியுயாசசி சிறபபுடைததெனபதாம. இதனால அவாசாதியுயாசசியாற பயனினமை கூறபபட்டது. (கூ)

சஂக0. விலஙகொடு மக்க ளனைய ரிலஙகுநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். க0

இ-ள். விலஙகொடு மககள அனையாா—விலஙகோடு நோகக மக்கள எததுணையுடையா அததுணைததீமையுடையாா— இலஙகு நூல கறறாரோடு ஏனையவா — விளஙகியநூலைக கறறாரோடு நோககக கலலாதவா. எ-று.

இலஙகு நூலெனபது சாதிபபெயா. விளஙகுதல மேமபடுதல. விலஙகின மககடகேறறமாய உணாவுமிகுதி காணபபடுவது கறறாாகணணேயாகலின, கலலாதாரும அவரும ஒததபிறபபினரலலரெனபதாம. மயககநிரனிறை. இதனால அவா மககட்பிறபபாற பயனெயதாமை கூறபபட்டது. (க0)

சஂஉ ம அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கபபடு நூறபொருளகளைக கறறறிநதாா கூறக்கேட்டல. கறறவழி அதனினுயவறிவை வலியுறுததலானும, கலலாதவழியும அதனையுணடாககுதலானும, இது கலவி கலலாமைகளினபின வைககபபட்டது.

சஂகக. செலவததுட செலவஞ செவிசசெலவ மசசெலவஞ
செலவததுள ளெலலாந தலை. க

இ-ள. செலவததுடசெலவம செவிசசெலவம — ஒருவறகுச சிறபபுடைய செலவமாவது செவியானவருஞசெலவம,—அசசெலவம செலவததுள எலலாம தலை—அசசெலவம பிறசெலவஙகளெலலாவறறினுந தலையாகலான.எ-று.

செவியானவருஞசெலவம கேளவியான எலலாபபொருளையுமறிதல், பிறசெல்வஙகள் பொருளான வருவன. அவை நிலையாவாகலானும, துனபவிளைவினவாகலானும், இது தலையாயிறறு. அவறறையொழிதது இதனையே செயகவெனபது குறிபபெச்சம். (க)

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிறுக்கு மீயப் படும். உ

இ-ள். செவிக்கு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில்லாதபொழுது—வயிறுக்கும் சிறிது ஈயப்படும்—வயிறுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும். எ-று.

சுவைமிகுதியும் பிறபயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப்படுதலான இல்லாதபோழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றுன்பமேயன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் ஈயப்படுமென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்றிழிவு தோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

சகங. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
ஞன்றுரோ டொப்பா நிலத்து. ங

இ-ள். செவியுணவிற் கேள்வி உடையார்—செவியுணவாகிய கேள்வியினையுடையார்,—நிலத்து அவியுணவின் ஆன்றுரோடு ஒப்பர்—நிலத்தினகண்ணராயினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பர். எ-று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அல்வழிக்கண்வந்த இன்சாரியையது னகரம் வலிந்து நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேள்வித்தீயிற்கொடுப்பன. அறிவானிறைந்தமையான் ஆன்றுரென்றும், துன்பமறியாமையாற் றேவரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

சகச. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. ச

இ-ள். கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க—உறுதி நூல்களைத் தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்க,—அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை — அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக்கோடாந்துணையாகலான். எ-று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானுதல் அறிவின்மையானுதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வியினுய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றாந்துணையென்றார். ஊன்றென்னுமாகுபெயரின் னகரம் திரிந்து நின்றது. (ச)

சகரு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். ரு

இ-ள். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று— வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்து இயங்குவார்க்கு ஊன்றுகோல்போலுதவும்—ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச்சொல் — காவற்சாகாடுகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் வாயிற் சொற்கள். எ-று.

அவாய்நிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றுகியகோல்போலுதவுதல் தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். கல்வியுடையோ

னும் ஒழுக்கமில்லாதார அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெ ன்பது தோனற ஒழுக்கமுடையார்வாயசசொல்லெனறுர். வாயென்பது ஈச சொலறிமையாகிய சிறபபுணர நினறது. அவற்றைக் கேடகவென்பது குறிப பெச்சம். (௫)

௪௧௬. எனைத்தானு நலலவை கேடக வனைததானு
மான்ற பெருமை தரும. ௬

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேடக—ஒருவன சிறிதாயினும உறுதிபபொ ருள்களைக் கேட்க,—அனைததானும ஆனற பெருமை தரும—அககேளவி அத் துணையாயினும் நிறைநத பெருமையைத தரும ஆகலான. எ-று.

எனைதது அனைதது எனபன கேட்குமபொருணமேலுங காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேளவி மறைததுளிபோல வநதீணடி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதெனறிகழறகவெனபதாம. (௬)

௪௧௭. பிழைததுணாநதும பேதைமை சொலலா ரிழைத்துணாந் தீண்டிய கேளவி யவா. எ

இ-ள். பிழைதது உணாநதும பேதைமை சொலலார — பிறழவுணாநதவ ழியும, தமககுப் பேதைமை பயககுஞ சொறகளைச சொலலார—இழைதது உணாநது ஈணடிய கேளவியவா—பொருளகளைத தாமும நுணணிதாகவாரா யநதறிநது அதனமேலும ஈணடிய கேளவியினையுடையார. எ-று.

பிழைபபவெனபது திரிநதுநினறது. பேதைமை ஆகுபெயா. ஈணடுதல பல வாற்ருன் வநது நிறைதல. பொருளகளின மெயமமையைத தாமுமறிநது அறிநதாரோடொபபிபபதுஞ்செயதாா தாமதகுணததான மயஙகினராயினும, அவவாறல்லது சொலலாரெனபதாம. இவைஈானகுபாட்டானுங கேட்டாரக கு வருநனமை கூறபபடடது. (எ)

௪௧௮. கேடபினுங கேளாத தகையவே கேளவியாற
றோடகப படாத செவி அ

இ-ள. கேட்பினும கேளாத தகையவே— தமபுலமாய ஓசைமாததிரததைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந தனமையவேயாம — கேளவியால தோட்கபப டாத செவி— கேளவியாறறுளைககபபடாத செவிகள. எ-று.

ஏகாரம தேறறததினகணவநதது. ஓசைமாததிரததான உறுதியெயதாமை யிற கேளாததகையவெனறும, மனததினகண நூறபொருள நுழைதறகு வழி யாககலிற கேளவியைக் கருவியாககியுங கூறினுா. பழையதுளை துளையனறெ னபதாம் (அ)

௪௧௯. நுணஙகிய கேள்விய ரல்லார் வணஙகிய
வாயின ராத லரிது. ௯

இ-ள். நுணஙகிய கேளவியா அலலார்—நுண்ணிதாகிய கேளவியுடையரல லாதார— வணங்கிய வாயினா ஆதல அரிது— பணிநத மொழியினையுடைய ராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கபபடுகினற பொருளினது நுண்மை கேளவிமேலேறறபபட்டது. வாய ஆகுபெயா. பணிநதமொழி பணிவைபபுலபபடுத்திய மொழி. கேளாதார

உணர்வின்மையாற் றம்மைவியாந்து கூறுவரெனபதாம். அலலாரெனபதூஉம் பாடம். (௯)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியிற சுவை உணரா வாய உணர்வின மாக்கள்— செவியானுக ரபபடுஞ்சுவைகளையுணராத வாயுணர்வினையுடைய மாநதா— அவியினும் வா ழினும் என— சாவினும வாழினும உலகிறகு வருவதெனனை! எ-று.

செவியானுகரபபடுஞ் சுவைகளாவன சொறசுவையும, பொருட்சுவையும்: அவறறுட்சொறசுவை குணம, அலஙகாரமென இருவகைத்து. பொருட்சுவை காமம, நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம, அசசம, இழிபபு, வியபபு, சாநத மென ஒனபதுவகைத்து. அவையெல்லாம ஈணடுரைபபிறபெருகும. வாயுணா வெனபது இடைப்பதஙகடொக்குநினற மூனறுமவேறறுமைத்தொகை: அது வாயானுகரபபடுஞ்சுவைகளையுணரும உணாவெனவிரியும. அவை கைப்பு, கா ழ்ப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித்திப்பென ஆறும. செத்தாலிழப்பதும வாழ்நதாற பெறுவதுமினமையின, இரணடுமொக்குமெனபதாம. வாயுணவி னெனறுபாடமோதுவாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானுஙகேளாதவழிப்படும் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

சரு ம் அதி. — அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேளவிகளினாய அறிவோடு உண்மையறிவுடையனாதல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண். க

இ-ள். அறிவு அற்றம காக்கும கருவி — அரசாககு அறிவெனபது இறுதி வாராமறகாக்குஙகருவியாம, — செறுவாககு அழிககலாகா உள்ளரணும— அதுவேயுமனறிப பகைவாககு அழிககலாகாத உள்ளரணுமாம. எ-று.

காத்தல முனனறிநது பரிகரித்தல. உள்ளரண உளளாயவரண, உளபுக்க ழிக்கலாகா அரணெனறுமாம. இதனால அறிவினது சிறப்புக கூறப்பட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலத்தி னகட்செல்ல விடாது— தீது ஒரீஇ நனறினபால உயப்பது அறிவு—அப்புல த்தின நனமை தீமைகளையாராயநது தீயதனினீககி நலலதனகட்செலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேறற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாறறமெனப் புலம ஐநதாயினும,ஒருகாலத்து ஒனறினகணல்லது செ ல்லாமையின், இடத்தாலெனறா. விடாதெனபது கடைக்குறைநது நின்றது. குதிரையை நிலமறிநதுசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைப் புல மறிநதுசெலுத்துவது அறிவெனறா், அஃது உயிாக்குணமாகலின. (உ)

௪உ௩. எப்பொருள் யாரயார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்பபொருள காண்ப தறிவு. ௩

இ-ள். எபபொருள் யார யாரவாயக் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையா வர் யாவா சொலலககேடபினும,—அபபொருள மெயபபொருள காணபது அறிவு— அபபொருளின மெயயாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கணமூனறும மாறி மாறி வருதல யாவாக்குமுணமையின, உயாநத பொருள இழிநதாாவாயினும, இழிநதபொருள உயாநதாாவாயினும, உறுதிப பொருள பகைவாவாயினும, கெடுபொருள நடடாாவாயினும ஒரோவழிக கேடகபபடுதலான, எபபொருள யாரயாாவாய்க்கேடபினுமெனமூா. அடுககுப பனமைபறறிவநதது. வாயெனபது அவா அபபொருள்னகடபயிலாமையுண ாததுகினறது. மெயயாதல நிலைபெறுதல. சொலவாரதியலபு நோககாது அப பொருள்னபயனுககிக கொளளுதல ஒழிதல செயவதறிவெனபதாம். (௩)

௪உ௪. எணபொருள வாகச செலச்சொலலித தானபிறாவாய
நுணபொருள காணப தறிவு. ௪

இ-ள். தான எணபொருளவாகச செலச சொலலி—தான சொலலுஞ்சொ றகளை அரியபொருளவாயினும கேட்பாாககு எளிய பொருளவாமாறு மனங கொளச சொலலி—பிறாவாய நுணபொருள காணபது அறிவு—பிறாவாயக் கேடகுஞ்சொறகளின நுணணியபொருள காணவரிதாயினும அதனைக காண வலலது அறிவு. எ-று.

உடையவனதொழில அறிவினமேலேறறபபட்டது. சொலலுவன வழுவின் றி இனிது விளஙகச சொலலுகவெனபாா சொனமேலவைததும, கேடபன வழுவினும் இனிதுவிளஙகாவாயினும பயனைக கொணடொழிகவெனபாா பொ ருணமேலவைததுங்கூறினாா. (௪)

௪உ௫. உலகந தழீஇய தொடப மலாதலுங்
கூமபலு மிலல தறிவு. ௫

இ-ள். உலகம தழீஇயது ஒட்பம—உலகததை நடபாககுவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம,—மலாதலும கூமபலும இலலது அறிவு—அநநடபினகண முன மலாதலும பின கூமபுதலுமினறி ஒருநிலையனுவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இலலதெனபன அவவததொழினமேனினறன. உலகமெனபது ஈணடுயாநதோரை. அவரோடு கயபபூபபோல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப போல ஒருநிலையே நடபாயினன எலலாவினபமுமெயதுமாகலின, அதனை அறி வென்றாா.* காரியஙகள காரணஙகளாக உபசரிககபபடடன. இதனைச் செல வத்தினமலாதலும நலகுரவிறகூமபலுமிலலதெனறு உரைபபாருமுளர். (௫)

௪உ௬. எவ்வ துறைவ துலக முலகததோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. ௬

---

* நாலடியாா, நடபாராய்தல, —கோட்டுப்பூப் போல மலாநதுபிற கூம்பா து— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்ம லாநது பிறகூமபு வாாா—நயபபாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாற்றானொழுகுவ தாயிற்று,—உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மே வித் தானும் அவ்வாற்றானொழுகுவது அரசனுக்கறிவு. எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான் எனனை நியமிப்பாரில்லையெனக் கரு தித் தானினைத்தவாறே ஒழுகிற் பாவமும் பழியுமாமாகலான், அவ்வாறொழுகு தல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவ்விரண்டுபாட்டானும் அதனதி லக்கணங்கூறப்பட்டது. (௬)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். எ

இ-ள். அறிவுடையார் ஆவது அறிவார்—அறிவுடையராவார் வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லார்,—அறிவிலார் அஃது அறிகல்லாதவர் — அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார். எ-று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகல்லாமையாவது வந்தால றிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மையறிவாரென்றுரைப் பாருமுளர். (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை—அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்,—அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்—அவ்வஞ்சப்படுவ தனை அஞ்சுதல் அறிவார்தொழிலாம். எ-று

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதி பற்றி அஞ்சுவதென்றார். அஞ்சாமை எண்ணாதுசெய்துநிற்றல். அஞ்சுதல் எண் ணித் தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழப்படாதென்பார் அறிவார்தொ ழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்ட ஞ்சவேண்டுமிடங்கூறியவாறு. இவ்விரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரதி லக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

சஉகூ. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். கூ

இ-ள். எதிரதாகக் காக்கும் அறிவினார்க்கு—வரக்கடவதாகியவதனை முன்ன றிந்து காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்க்கு—அதிர வருவது ஓர் நோய் இல்லை—அவர் நடுங்க வருவதொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

நோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிரதாவென்றார். இதனாற் காக்கலா ங்காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் அதன்காரணத்தை விலக்குதல். அவர் க்குத் துன்பமின்மை இதனாற்கூறப்பட்டது. (கூ)

சந௦. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர். க௦

இ-ள். அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எல்லாமுடையராவர்,—அறிவிலார் என் உடையரேனும் இலர்— அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃதுடை யாரை எல்லாமுடையரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப் பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தானழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவி யுடையரன்மையின் அஃதிலலாதாரை என்னுடையரேனுமிலரென்றுங் கூறினார். என்னுமெனபுழி உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் அவரதுடைமையும் ஏனையாரதின்மையுங் கூறப்பட்டன. (கo)

சசம் அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெ னப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன் தனகணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வ டநூலார் பகைவாகக்மெனப. இவை குற்றமெனறறிதலும் கடிதலும் அறிவு டையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

> சஙக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
> பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. க

இ-ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் — மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்லாதவரசரது செல்வம்— பெருமித நீர்த்து— மேம்பாட்டினீர்மையினையுடைத்து. எ-று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்செயலாகலின், அளவிறந்தகாமஞ் சிறுமை யெனப்பட்டது. இவை நீங்கியவழியன்றே செயவித்தலான, இவற்றைக் கடிந்தார்செ ல்வம் நலவழிப்பாடும் நிலைபேறுமுடைமையின், மதிப்புடைத்தென்பதாம். மி குதிபற்றி இவை முற்கூறப்பட்டன. (க)

> சஙஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
> வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறலும் — வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமையும் — மாண்பு இறந்த மானமும்—நன்மையினீங்கிய மானமும்— மாணா உவகையும்— அள விறந்தவுவகையும்— இறைக்கு ஏதம்— அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்: அஃதா வது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென் றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாததாயினும் கருதியது முடித்தேவிடுத லும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ்சின னேகாமங்கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றையறந்தருநிகிரிக்கு வழியடையாகு ந்தீதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூ றப்பட்டது. (உ)

> சஙங. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
> கொள்வர் பழிநாணு வார். ங

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொளவர்—தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்தா யினும் அதனை அவ்வளவாகவனறிப் பனையினளவாகக் கொள்வர். எ-று.

குற்றம் சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று பொருள் பெரிதாக க் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பரொனபதாம். (௩)

சஙச. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம் பகை. ௪

இ-ள். அற்றம் தரூஉம் பகை குற்றமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே,— குற்றமே பொருளாகக் காக்க — ஆகலான், அக்குற்றம் தனக்கணவாராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந்தாராமையின் இவையே பகையாவன வென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தரூஉம் பகையென்றும், இவற்றினமையே குணங்களனைத்துமாகக்கொண்டெனபார் பொருளாக வென்றுங் கூறினார். குற்றமேகாக்கவெனபது "அரும்பணபின்றி நீமைகாக்க" எனபதுபோல நின்றது. (௪)

சஙரு. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும். ரு

இ-ள். வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னர் வைத்தூறுபோலக் கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்துநின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ-று.

குற்றமெனபது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னென்றதனீற்றது பகுதிப் பொருள்விகுதி. வருமென்னும்பெயரெச்சம் முன்னென்னுங்காலப்பெயர்கொண்டது, அதனாற் காக்கலாம் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனாற் பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமெனபது உவமையாற் பெற்றும். (ரு)

சஙசா. தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. சா

இ-ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காணகிற்பின்— முன்னர்த் தனகுற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றங் காணவல்லனாயின்,—இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என—அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தனகுற்றங்கடியாவழியே பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமெனபார், என்குற்றமாகுமென்றார்: எனவே, தன் குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவனெனபதாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப. (சா)

சஙஎ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும். எ

இ-ள். செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம்—பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதனகட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம்— உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாம்பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும் எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல், அது "பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை— தன்

னி ஞுகுந் திரணி தரணியிற் — பின்னை யாகும் பெரும்பொருளப்பொரு— ளின்னுங் காலைத் துன்னுதன் லில்லையே."* என்பதனானறிக. அறஞ்செய்யாமையானும் பொருள்பெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றியென்றும், இன்பப் பயன்கொள்ளாமையிற் கெடுமென்றுங்கூறினார். உயற்பாலதின்றியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (எ)

சகஅ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று. அ

இ-ள். பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை — பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை — எற்றுள்ளும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று — குற்றத்தன்மைகளெல்லாவற்றுள்ளும் வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது. எ-று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்படவல்லவியல்பு. ஒழிந்தன அது மாட்டாமையின், எற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவதொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் உலோபத்தின்றீமை கூறப்பட்டது. (அ)

சகசு. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. சு

இ-ள். எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க — தான் இறப்பவுயர்ந்தஞான்றும் மதத்தாற் றன்னை நன்குமதியாதொழிக, — நன்றி பயவா வினை நயவற்க — தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விரும்பாதொழிக. எ-று.

தன்னைவியந்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும்வியவற்கவென்றும், கருதியது முடித்தேவிடுவலென்று அறம் பொருளின்பங்கள் பயவா வினைகளை நயப்பின் அவற்றாற் பாவமும் பழியுங் கேடும் வருமாகலின், அவற்றைநயவற்கவென்றுங்கூறினார். இதனான் மதமானங்களின்றீமை கூறப்பட்டது. (சு)

சச0. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல. க0

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உய்க்கிற்பின் — தான் காதலித்த பொருள்களை அவர் அக்காதலறியாமல் அநுபவிக்கவல்லனாயின், — ஏதிலார் நூல் ஏதில — பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். எ-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுய்த்தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்படா ரென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகையென்பன முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையின், இதனைப்பெரும்பான்மைத்தாகிய காமநுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கினையே கொண்டொழிந்தார். (க0)

---

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ஙரு.

சுரு ம் அதி. — பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற்சாகாடுகைத் தற்குரியனாய அரசன் நீதிநெறியிலக்கிய நன்னெறியிற் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையராவார் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத்தெய்வக்குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

சுசுக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். ௧

இ-ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை— அறத்தது நுண்மையையறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை— தேர்ந்து திறன் அறிந்து கொளல்— அரசன் அதனதருமையையோர்ந்து, கொள்ளுந்திறமறிந்து கொள்க. எ-று.

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறியவேண்டுதலின், அறனறிந்தென்றார். மூத்தல் அறிவானும், சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிர்தல். அறிவுடையார் நீதியையும் உலகியலையுமறிந்தலையுடையார். திறனறிதலாவது நன்கு மதித்தல், உயர்ச்செய்தல், அவரவர் நிறற்லென்பன முதலாக அவர் பிணிப்புண்ணுந்திறனறிந்து செய்தல். (௧)

சுசுஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். ௨

இ-ள். உற்ற நோய் நீக்கி— தெய்வத்தானுக மக்களானுகத் தனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கி—உறாமை முற்காக்கும் பெற்றியார்—பின் அப்பெற்றியன வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரை—பேணிக் கொளல்— அரசன் அவர் உவப்பன செய்து துணையாகக் கொள்க. எ-று.

தெய்வத்தான்வருந் துன்பங்களாவன மழையின்றின்மை மிகுதிகளானும், காற்றுந் தீப் பிணியென்றிவற்றானும், வருவன. அவை கடவுளரையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளானீக்கப்படும். மக்களான்வருந் துன்பங்களாவன பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வாரென்றிவர்களான் வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயத்துள் ஏற்றதனனீக்கப்படும் முற்காத்தலாவது தெய்வத்தான் வருவனவற்றை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாற்காத்தலும், மக்களான் வருவனவற்றை அவர்குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றானறிந்து அவ்வுபாயங்களுளொன்றாற்காத்தலுமாம். ஆகவே, புரோகிதரையும் அமைச்சரையுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் குறிப்பானிகழும் உறுப்பினதொழில். ஆகாரம் குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தன்முதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரியாரநிலைக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கோடல்வேண்டுமென்பதூஉம், கொள்ளுமாறுங் கூறப்பட்டன. (௨)

சுசுங. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராகக் கொளல். ௩

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல்— அரியவற்று ள் எல்லாம் அரிது—அரசர்க்கு அரியபேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. எ-று.

உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதலேகண்டு. (௩)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்—அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுகுதல்— வன்மையுள் எல்லாம் தலை— அரசர்க்கு எல்லாவலியுடைமையினுந்தலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களாகிய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவர் அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (ச)

சசரு. சூழ்வாரகண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ரு

இ-ள். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலான்—தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலான்,— மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்—அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக்கொள்க. எ-று

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. தானே சூழவல்லனாயினும் அளவிறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்துமரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானலல்து இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட்சொல்லப்படும் இலக்கணத்தினரென்பதனையாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சச௬. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில. ௬

இ-ள். தக்கார் இனத்தனாய்த் தான் ஒழுக வல்லானை — தக்காராகியவினத்தையுடையனாய்த் தானுமறிந்தொழுகவல்லவரசனை — செற்றார் செயக் கிடந்தது இல— பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாற் றகுதியுடையார். ஒழுகுதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடத்தல். வருசித்தல், கூடினாரைப்பிரித்தல், வேறுபகைவிளைத்தலென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர்செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயினும், தானுமறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகுவான்கண் அவற்றுளொன்றும் வாராதென்பார், செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (௬)

சசஎ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். எ

இ-ள். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை—தீயன கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாந்தன்மையையுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்றாளுமரசரை—கெடுக்கும் தகைமையவர் யார்—கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவர்? எ-று.

தீயன பாவங்களும நீதியல்லனவும். துணையார்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கணணபுடைமையுமாம. அத்தனமையுடையார நெறியினீங்கவிடாமையின், அவரையாளுமரசா ஒருவரானுங்கெடுக்கபபடாரென்ப தாம். நெருங்கிச்சொலலுமளவினரெனயெனறுரைபபாருமுளா. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன கூறபபட்டது. (எ)

சசஅ. இடிபபாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுபபா ரிலானுங் கெடும. அ

இ-ள். இடிப்பாரை இலலாத ஏமரா மனனன—கழறுதறகுரியாரைத தனக்குத துணையாகக்கொளளாமையிற காவலறற அரசன—கெடுபபார இலானும் கெடும—பகையாயக கெடுபபார இலலையாயினும தானே கெடும. எ-று.

இலலாத ஏமராவெனபன பெயரெசசவடுக்கு.கெடுபபார உளராவரெனபது தோனற, இலானுமெனறார. தானே கெடுதலாவது பாகனிலலாத யானைபோல நெறியலலாநெறிச சென்று கெடுதல. (அ)

சசகூ. முதலிலார்க் கூதிய மிலலை மதலையாஞ்
சாாபிலார்க் கிலலை நிலை. கூ

இ-ள். முதல் இலார்க்கு ஊதியம இலலை — முதறபொருளிலலாத வணிகாக்கு அதனாலவருமூதியமிலலையாம,— மதலையாம சாாபு இலார்க்கு நிலை இலலை— அதுபோலத தமமைத தாங்குவதாந்துணையிலலாத அரசாக்கு அதனை வரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைபபெறறே இலாபம பெறவேணடுமாறுபோலத தாஙகுவாரைப் பெறறே நிலைபெறவேணடுமெனபதாம. நிலை அரசா பாரததோடு சலியாது நிறறல. (கூ)

சருo. பல்லார் பகைகொளலிற பததடுதத தீமைத்தே
நலலார் தொடாகை விடல. கo

இ-ள். பலலார பகை கொளலின பதது அடுதத தீமைதது— தானறனியாயவைத்துப பலரோடும பகைகொளளுதலிற பதிறறுமடங்கு தீமையுடைதது— நலலார தொடா கைவிடல— அரசன பெரியாரோடு நடபினைக கொளளாதொழிதல. எ-று.

பலர் பகையாயக்கால "மோதி முளளொடு முட்பகை கணடிடல — பேது செயது பிளந்திடல"* எனபவையலலது ஒருஙகுவினையாக்குதல தீது, செயதாலும ஒருவாற்றானுயதலகூடும, நலலாரதொடாகைவிட்டால ஒருவாறறானுமுயதல் கூடாமையின,இது செயதல அதனினுந தீதெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும அது செய்யாதவழிபபடுங குறறங்கூறபபட்டது. (கo)

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம, ௩உ.— நீதி யாலறுத தந்திதி யீட்டுத— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன—மோதி முளளொடு முட்பகை கணடிடல— பேது செயது பிளந்திடல பெட்டதே.

சக ம அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப பொருநதாமை. சிறியவினமாவது நல்லத னிலும் தீயதன்றீமையுமிலலென்போரும விடரும தூர்த்தரும நடருமுள ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெடுக்குமியலபிறரூய அதனைப் பொருநதிற பெரியாரைததுணைககோடல் பயனின்றெனபதுணாததறகு இஃத தனபின வைககபபடடது.

> சருக. சிறறின மஞசும பெருமை சிறுமைதான்
> சுறறமாச சூழநது விடும. க

இ-ள். பெருமை சிறறினம் அஞசும— பெரியோரியலபு சிறியவினததையஞ சாநிற்கும,— சிறுமை தான சுறறமாச சூழநது விடும— ஏனைசசிறியோரிய ல்பு அது சேர்நதபொழுதே அதனைத தனககுச சுறறமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும அதனுறறமககுவருந்துனபமும நோககலின அறிவு டையாரஞசுவரொனறும, அறிவொறறுமையாற பிறிதுநோககாமையின அறிவி லாதார தமககுச சுறறமாகத துணிவரொனறுங்கூறினார். பொருளினறெழில கள பணபினமேனினறன. இதனாற சிறியவினம பெரியோரககாகாதெனபது கூறபபட்டது. (க)

> சருஉ. நிலததியலபா னீர்திரிந தறறாகு மாநதாக
> கினததியலப தாகு மறிவு. உ

இ-ள். நிலதது இயலபான நீர திரிநது அறறாகும— தான சேரநத நிலததி னதியலபானே நீர தனறனமை திரிநது அந்நிலததினறனமைததாம,— மாந தர்ககு இனததியலபு அறிவு (திரிநது) அதாகும— அதுபோல மாநதாககுத் தாஞசோநத இனததினதியலபானே அறிவுந தனறன்மை திரிநது அவவினத தினறனமைததாம. எ-று.

எடுததுககாடடுவமை. விசுமபினகடடனறனமைததாய நீர நிலததோடு சே ர்நதவழி நிறமு,சுவை முதலிய பணபுகள திரிநதாறபோலத தனிநிலைககடடன றனமைததாயவறிவு பிறவினததோடு சோநதவழிக காடசி முதலிய தொழில் கள் திரியுமென இதனால அதனது காரணங கூறபபடடது. (உ)

> சருங. மனததானா மாந்தாக குணர்சசி யினத்தானா
> மின்னா னெனபபடுஞ சொல. ங

இ-ள். மாநதாககு உணாசசி மனததான ஆம — மாநதாக்குப பொதுவுண ர்வு தம் மனங்காரணமாகவுணடாம,— இன்னான் எனப்படும சொல இனத தான் ஆம் — இவன இததனமையனெனறு உலகததாராற சொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாகவுணடாம. எ-று.

இயறகையாய புலனுணாவுமாததிரத்திறகு இனம வேண்டாமையின அதனை மனததானாமெனறும, செயறகையாய விசேடவுணாவுபறறி நலலனெனறுகத தீயனென்றுக நிகழுஞ்சொறகு இனம் வேணடுதலின அதனை இனததானாடுமன் றுங்கூறினார். உவமையளவை கொளளாது அததிரிபும மனத்தானாமெனபாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக கூறப்பட்டது. (ங)

௪௫௪. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு—அவ்விசேடவுணர்வு — ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக் காட்டி— ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணேயுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி— இனத்து உளதாகும்—அவன் சேர்ந்த வினத்தின்கண்ணேயுளதாம். எ-று.

மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்துளதுபோன்று காட்டியும் பின்னோக்கியவழிப் பயின்றவினத்துளதாயுமிருத்தலின், காட்டியென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றேயுளதாவதென்பாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந் துணையேயுள்ளது அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௪)

௪௫௫. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும். ௫

இ-ள். மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்— அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கிடனாய மனந்தூயனாந்தன்மையும் செய்யும்வினை தூயனாந்தன்மையுமாகிய விரண்டும்— இனம் தூய்மை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனந்தூயனாந்தன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம். எ-று.

மனந்தூயனாதலாவது விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையினீங்குதல். செய்வினை தூயனாதலாவது மொழிமெய்களாற் செய்யும் நல்வினையுடையனாதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் "தூவறத் துறந்தாரை" என்பதனானுமறிக. ஒருவன் இனந்தூயனாகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனந்தூயனாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற் சொல்லுஞ் செயலுந் தூயனாமென, இதனால் இனத்துள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது. (௫)

௪௫௬. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை. ௬

இ-ள். மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும்—மனந்தூயராயினார்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும்,— இனம் தூயார்க்கு நன்று ஆகா வினை இல்லை— இனந்தூயராயினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்றாகுமென்றும், நல்லினத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையு நல்லவாமென்றுங் கூறினார்.

௪௫௭. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும். ௭

இ-ள். மன் உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்)—நிலைபெற்றவுயிர்கட்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்;—இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரும்—இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமேனின்றது. தருமென்னும் இடவழுவமைதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. மனநன்றாதலே அறமாகலின் அதனை ஆக்கந்தருமென்றும், புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழுந்தருமென்றுங் கூறினார். மேல் மனநன்மை இனநன்மைபற்றிவருமென்பதனை உட்கொ

ன்டு அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதுவேயன்றி அதநன்மைய பலவறறையுநதருமென அவர்க்கும அது வேண்டுமெனபது இவவிரண்டுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (எ)

௪௫அ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ சான்றோர்க
கினநல மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம நனகு உடையராயினும—மனநன்மையை முன்னைநலவினையாற ருமேயுடையராயினும்,—சானறோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து—அமைநதார்க்கு இனநனமை அதறகு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும மூன்றனுருபு விகாரத்தாறறொக்கது. அநநலவினையுளவழியும் மனநலததை வளாத்துவருதலின, அதறகேமாபபுடைத்தாயிறறு. (அ)

௪௫௯. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப புடைதது. ௯

இ-ள். மனநலததின மறுமை ஆகும — ஒருவறகு மனநன்மையானே மறுமையின்பமுணடாம,— மறறஃதும இனநலததின் ஏமாபபு உடைதது— அதறகு அச்சிறபபுததானும இனநனமையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலததினாகு மறுமையெனறது மறுமை பயபபது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றனறெனனும மநததையுடமபடடுக் கூறியவாறு. மறறு வினைமாற்று. உம்மை இறநததுதழீஇயவெசசவுமமை. ஒரோவழித தாமதகுணததான் மனநலந்திரியினும நலலினம் ஒபபநிறுத்தி மறுமைபயபபிககுமென நிலைபெறச் செயயுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைநதுபாட்டானும சிறறினஞசேராமையது சிறபபு நலலினஞசேர்தலாகிய எதிாமறைமுகததாற கூறியவாறறிக. (௯)

௪௬0. நலலினத்தி னூங்குந துணையிலலை தீயினத்தி
னலலற படுப்பதூஉ மில. ௧0

இ ள். நலலினததின ஊஙகு துணையம இலலை—ஒருவறகு நலலினத்தின மிக்க துணையுமிலலை,— தீயினததின (ஊஙகு) அலலறபடுபபதூஉம இல— தீயவினத்தின மிக்க பகையுமிலலை. எ-று.

ஐநதனுருபுகள் உறழ்பொருளினகணவநதன. ஊஙகெனபது பினனுங்கூட்டி உம்மை மாறறியுரைககபபடடது. நலலினம அறியாமையினீக்கித் துயருறாமற் காத்தலின அதனைத துணையெனறும, தீயினம அறிவினீக்கித் துயருறுவித்தலின் அதனைப் பகையெனறுங கூறினா. அலலறபடுபபதெனபது ஏதுபபெயா. இதனால விதியெதிாமறைகள உடனகூறபபட்டன. (௧0)

௪எ ம் அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தானசெயயும் வினைகளையாராய்நது செயயுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைததுணைககோடல பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செய்யபபடுவதாகலின, இது சிறறினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கபபட்டது.

௪௬௧. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழந்து செயல. ௧

இ-ள். அழிவதூஉம் — வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனாலழிவதனை யும்— ஆவதூஉம்— அழிந்தாற்பினனுவதனையும்— ஆகி வழி பயக்கும் ஊதி யமும்— ஆயினறு பிறபொழுது தருமூதியததையும் — சூழ்ந்து செயல— சீர்தூக்கி உறுவதாயிற செய்க. எ-று.

உறுவதாவது நிகழ்வினகண் அழிவதனில ஆவது மிககு எதிர்வினும் அது வளர்ந்துவருதல். அழிவதினமையின், எதிர்வினகண வருமாகக்த்தை ஊதிய மெனறூர். எனவே, அவவூதியம பெறின நிகழ்வினகண அழிவதும ஆவதூந தம் முளொததாலும ஒழிதறபாறறனறெனபது பெறறும். இரணடுகாலத்தும பய னுடைமை தெரிந்து செய்கவெனபதாம். (க)

சசுஉ. தெரிந்த வினததொடு தேர்ந்தெண்ணிச செய்வார்க
அருமபொருள யாதொனறு மில. உ

இ-ள். தெரிந்த இனததொடு தோந்து எணணிச செயவாரக்கு— தாந்தெரி ந்துகொணட இனததுடனே செய்யததகும வினையை ஆராய்ந்து பின தாமேயு மெண்ணிச் செயது முடிககவலல அரசாககு— அருமபொருள யாதொனறும இல— எய்துதறகரிய பொருள யாதொனறுமிலலை. எ-று.

ஆராயபபடுவனவெலலாம ஆராய்ந்துபோந்த இனமெனறுமாம. செயவார் ககெனறதனால், வினையென்றுஞ செயபபடுபொருள வருவிககபபடடது. வினை யாவது மேறசேறனமுதல வேறலீறுய தொழில. பொருளகடகேதுவாய அத னிறறவறுமையின, அரியபொருளகளெலலாம எளிதினெயதுவொனபதாம். இவையிரணடுபாடடானுஞ செய்யததகும வினையும அது செய்யுமாறுங கூறப பட்டன. (உ)

சசுங. ஆககங கருதி முதலிழககுஞ செயவினை
யூககா ரறிவுடை யார். ங

இ-ள். ஆக்கம கருதி முதல இழக்கும செயவினை — மேலெய்ததககடவவூதி யததினை நோககி முனனெயதினின்ற முதறனனையும இழததறகேதுவாய செய வினையை— அறிவுடையார் ஊககார்— அறிவுடையார் மேறகொளளார். எ-று.

கருதியெனனும வினையெசசம இழககுமெனனும பெயரெசசவினை கொண டது. எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. ஆககமேயனறி முதலையுமிழககும வினைகளாவன வலியுங காலமும இடனுமறியாது பிறாமண கொளவானசெ னறு தமமணணுமிழததலபோலவன. முனசெய்துபோந்த வினையாயினுமெனப பார், செயவினையெனறூர். (ங)

சசுச. தெளிவி லதனைத தொடங்கார் ரிளிவென்னு
மேதபபா டஞசு பவர். ச

இ-ள். தெளிவு இலதனைத தொடங்கார்—இனததோடுந தனிததும ஆராய்ந்து துணிதலிலலாத வினையைத தொடங்கார் — இளிவு எனனும ஏதபபாடு அஞ் சுபவர்— தமககு இளிவரவெனனுங்குறறமுண்டாதலை அஞ்சுவார். எ-று.

தொடங்கின இடையின மடங்கலாகாமையின, தொடங்காரென்றூர். இளி வரவு அவவினையாற பினனழிவெயதியவழி அதன மேலும அறிவும மானமுமி லொனறு உலகததாரிகழுமிகழசசி. அஃதுணடாதல ஒருதலையாகலின், தெளி வுளவழித தொடங்குகவெனபதாம். (ச)

௪௬௫. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. ௫

இ-ள். வகை அறச் சூழாது எழுதல் — சென்றால் நிகழுந் திறங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணாது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற்செல்லுதல் — பகைவரைப் பாத்திப்படுப்பது ஓராறு — அவரை வளர்நிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனாமாகலான், முற்றுப்பெறவெண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தக்கும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டன. (௫)

௪௬௬. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். ௬

இ-ள். செய்தக்க அல்ல செய்யக் கெடும் — அரசன் தன்வினைக்கண் செய்யத்தகாதனவற்றைச் செய்தலாற்கெடும்;—செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் — இனி அதுவேயன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானுங்கெடும். எ-று.

செய்யத்தகாதனவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயர்விளைப்பனவுமென இவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலுடைப் பொருள் படையென இருவகைத்தாயபெருமை குன்றிப் பகைவர்க்கு எளியனாமாகலான், இரண்டுங் கேட்டிற்கேதுவாயின. இதனாற் செய்வன செய்து ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (௬)

௪௬௭. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. ௭

இ-ள். கருமம் எண்ணித் துணிக—செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக;— துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு —தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவேமென்றொழிதல் குற்றமாதலான். எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உபாயமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அது கொடுத்தல், இன் சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தானசாம பேத தண்டமென்ப. அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றாரால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையிலொழிதலாகாமையானும், அரசன்றுயருறுதலின், அவ்வெண்ணாமையை இழுக்கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (௭)

சசுஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ

இ-ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் — முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி— பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் — துணைவர்பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும். எ-று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தற்குப் பொருணசையாளன்கண்ணும், இன்சொற்குச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னேபிறரோடு பொருது நொந்தவனென்ன இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தற்கு துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென்ன இவர்கண்ணும், ஒறுத்தற்கு இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணும் தேறப்படாத கீழ்மக்கள்கண்ணுஞ்செய்து, வெல்லுமாற்றான் முயறல். புரைபடுதல் கருதிய நன்மையனறிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சசுகூ நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை. கூ

இ-ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு— வேற்றுவேந்தர்மாட்டு நன்றானவுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுந் குற்றமுண்டாம், —— அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை— அவரவர்குணங்களையாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்கியையச் செய்யாவிடின். எ-று.

நன்றானவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர் பண்பறிந்தாற்றுமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு அவ்வினைமுடியாமை. (கூ)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது— அரசர் வினைமுடித்தற் பொருட்டுத் தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின் உலகந் தம்மையிகழாநிற்கும், ——எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும்—ஆகலான் அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர் தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய் வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன்முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளாதென்றார். அஃதெள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல்வகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்கு பாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

---

௪௯ ம் அதி. — வலியறிதல்.

அஃதாவது அவவுபாயஙகளுள ஒறுததல குறிததவரசன நாலவகை வலியையும அளநதறிதல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

௪௭௧. வினைவலியுந் தன்வலியு மாறறான் வலியுந
துணைவலியுந தூககிச செயல. ௧

இ-ள். வினை வலியும்—தான செயயககருதிய வினைவலியையும—தனவலியும்—அதனைச செயது முடிககுந தனவலியையும—மாறறான வலியும — அதனை விலககலுறும மாறறானவலியையும—துணை வலியும—இருவாககுந துணையாவார வலியையும—தூககிச செயல—சீர்தூககித தனவலிமிகுமாயின அவவினையைச் செயக. எ-று.

இநநாலவகைவலியுள வினைவலி அரணமுறறலும கோடலும முதலிய தொழிலானும, ஏனைய மூவகையாறறலானுஙகூறுபடுததுத தூககபபடும. தனவலி மிகவினகட செயகவெனற விதியால், தோறறல ஒருதலையாய குறைவினகணணும வேறல ஐயமாய ஒபபினகணணும ஒழிகவெனபது பெறறாம். (௧)

௪௭௨. ஒலவ தறிவ தறிநததன் கட்டஙகிச
செலவாாககுச செலலாத தில. ௨

இ-ள். ஒலவது அறிவது அறிநது—தமககியலும வினையையும அதறகறிய வேணடுவதாய வலியையும அறிநது—அதனகண தஙகிச செலவாாககு—எபபொழுதும மனமொழிமெயகளை அதனகணவைததுபபகைமேறசெலலும அரசாககு—செலலாதது இல—முடியாதபொருளிலலை. எ-று.

ஒலவதெனவே வினைவலி முதலாய மூனறுமடஙகுதலின, ஏணடறிவதெனறது துணைவலியேயாயிறறு. எலலாபபொருளுமெயதுவரொனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும வலியினபகுதியும அஃதறிநது மேறசெலவாரெயதும பயனுங கூறபபட்டன. (௨)

௪௭௩. உடைததம வலியறியா ரூககததி னூககி
யிடைககண் முரிநதாா பலா. ௩

இ-ள். உடைத தம வலி அறியாா — கருததாவாதலையுடைய தமவலியினளவறியாதே—ஊககததின ஊககி—மனவெழுசசியால் றம்மின்வலியாரோடு வினைசெயதலைத தொடஙகி—இடைக்கண முரிநதாா பலா— அவா அடாததலான அது செயது முடிககபபெறாது இடையேகெடடவரசா உலகததுப பலா. எ-று.

உடையவெனபது அவாயநின்றமையின், செயபபடுபொருள வருவிக்கபபட்டது. மூவகையாறறலுளளுஞ சிறபபுடைய அறிவுடையாா சிலராதலின, முரிநதாா பலரொனறாா. அதனால தமவலியறிநதே தொடஙகுகவெனபது எஞ்சிநினறது. (௩)

௪௭௪. அமைந்தாங கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைநது கெடும். ௪

இ-ள். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான—அயலவேந்தரோடு பொருந்தியொழுகு வதுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான — தன வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது —தன்னை வியந்தான—தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரைந்து கெடும்—விரையக் கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரையவென்பது திரிந்துநின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயலவேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தானமெலியனுயவைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், விரைந்துகெடுமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுந் தனவலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின். ரு

இ-ள். பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும—பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சுமுறியும்,—அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின—அப்பீலியை அது பொறுக்குமளவன்றி மிகுத்தேற்றின. எ-று.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொய்மைச்சிறப்புந் தோன்ற நின்றது. இறுமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியனொன்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம்: இதனை நுவலாநுவற்சியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்கவென்றமையின், இதனுன் மாற்றான் வலியும் அவன்றுணைவலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

சஎசு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். சு

இ-ள். கொம்பர் நுனி ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின—ஒருமரக்கோட்டினது நுனிக்கண்ணேயேறிநின்றார் தமமூக்கத்தால் அவ்வளவினைக் கடந்து மேலுமேறலூக்குவராயின,—உயிர்க்கு இறுதியாகி விடும—அவ்வூக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய முடியும். எ-று.

நுனிக்கொம்பரென்பது கடைக்கணென்பதுபோலப் பின்முன்னாகத்தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. பன்மை அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதியென்றார். பகைமேற்செல்வானொருவன் றன்னாற் செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றான் பின் அவ்வளவினில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ்செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிர்முடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்துநிற்றலவேண்டுமென்றமையின், இதனால் வினைவலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி. எ

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக — ஈயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளி னெல்லையையறிந்து அதற்கேற்பவீக, — அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி — அங்ஙனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ-று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் 'வகுத்தலும் வல்லதரசு' என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றனையெல்லையை நான்கு கூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றனையீதல். பிறரும் "வருவாயுட் காலவழங்கி வாழ்தல்" * என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை. அ

இ-ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிது ஆயினும் கேடு இல்லை — அரசர்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனாற்கேடில்லையாம், — போகு ஆறு அகலாக்கடை — போகின்ற நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின். எ-று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பின்மொழிகள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்தது. அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்முளொப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம். (அ)

சஎகூ. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். கூ

இ-ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை — தனக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள் — உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும் — உள்ளனபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற்சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈந்துந் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உள்போலத்தோன்றியென்றார். முதலிற்செலவு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு. (கூ)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். க0

இ-ள். உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை — தனக்குள்ளவளவு தூக்காமைக்கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால் — வளவரை வல்லைக் கெடும் — ஒருவன் செல்வத்தினெல்லை விரையக் கெடும். எ-று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவை நான்கு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதியாய பொருள்வலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

---

* திரிகடுகம், உக.—வருவாயுட் காலவழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச்— செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை — பெய்தப்— பலநாடி நல்லவை கற்றலிம் மூன்றும்— நலமாட்சி நல்லவர் கோள்.

சகூ-ம் அதி. —காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனாயப் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன் அச்செலவிற்கேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஅக. **ப**கல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும் — தன்னின் வலிதாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்கும், — இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும் — ஆதலால் பகைவரை இகல் வெல்லக் கருதும் அரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாது. எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற்பயனில்லையென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுந் தம்முளொத்து நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முட்டில்லவுடைத்தாய் நாளை வருந்தாது செலுமியல்பினதாம். இதனாற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. **ப**ருவத்தோ டொட்ட வொழுகல் திருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. உ

இ-ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் — அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினை செய்தொழுகுதல், — திருவினைத் தீராமை ஆர்க்குங் கயிறு — ஒருவாற்றானும் நிலையாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்கண் நீங்காமற் பிணிக்குங் கயிறாம். எ-று.

காலத்தோடு பொருந்துதல் காலந் தப்பாமற் செய்தல். தீராமை என்றதனால், தீர்தன்மாலைத்தென்பது பெற்றாம். வினை வாய்த்து வருதலான், அதனினாகுஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதென்பதாம். (உ)

சஅரு. **அ**ருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின். ரு

இ-ள். அருவினை என்ப உளவோ — அரசராற் செய்தற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ, — கருவியான் காலம் அறிந்து செயின் — அவற்றை முடித்தற்கான கருவிகளுடனே செய்தற்கான காலம் அறிந்து செய்வராயின். எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களுமாம். அவை உள்வாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார். எல்லா வினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம். (ரு)

சஅச. **ஞா**லங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின் ச

இ-ள். ஞாலங் கருதினுங் கைகூடும் — ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானேயாளக் கருதினானாயினும் அஃது அவன் கையகத்ததாம், — காலம் கருதி இடத்தான் செயின் — அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வானாயின். எ-று.

இட்டத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் காலமறிதற் பயன் கூறப்பட்டது. (௪)

௪௮௫. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர். ௫

இ-ள். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர்—தப்பாது ஞாலமெல்லாங்கொள்ளக் கருதுமரசர்—காலம் கருதி இருப்பர்—தம் வலிமிகுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார். எ-று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங்கருதியென்றதனாற் பெற்றாம். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந் தேயந்து வருத்தமுமுறுவராகலின், இருப்பரென்றார். இருத்தலாவது நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும் அறுவகைக்குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு மாறாயது. இதனாற் காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (௫)

௪௮௬. ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. ௬

இ-ள். ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம்—வலிமிகுதியுடையவரசன் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு—பொரு தகர் தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து—பொருகின்ற தகர் தன்பகை கெடப் பாய்தற்பொருட்டுப் பின்னே காலவாங்குந்தன்மைத்து. எ-று.

உவமைக்கட்டாக்கற்கென்றதனால், பொருளினும் வென்றியெய்தற்பொருட்டென்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௬)

௪௮௭. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப் பரொள்ளி யவர். எ

இ-ள். ஒள்ளியவர்— அறிவுடையவரசர் — ஆங்கே பொள்ளெனப் புறம் வேரார்—பகைவர் மிகைசெய்த பொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுளார்,—காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பர்—தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினை யறிந்து அது வருந்துணையும் உள்ளே வெகுள்வர். எ-று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரார் வேர்ப்பரெனக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். அறிய வெகுண்டுழித் தம்மைக் காப்பராகலிற் புறம்வேராரென்றும், வெகுள்யொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமல் டக்குதல் கூடாமையின் உள்வேர்ப்பரென்றுங்கூறினார். (எ)

௪௮௮. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை. அ

இ-ள். செறுநரைக் காணின் சுமக்க— தாம் வெல்லக் கருதியவரசர் பகைவர்க்கு இறுதிக்காலம் வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற்பணிக;—இறுவரை காணின் தலை கிழக்காம்—பணியவே அக்காலம் வந்திறுமவழி அவர் தலைகீ ன்றியிறுவர். எ-று.

பகைமையொழியும்வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அங்ஙனந்தாழவே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வாராகலிற் றப்பாமற் கெடுவரென்பார் அவர்தலை கீழாமென்றுங்கூறினார். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன்றலை கீழாக விழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௮)

௪௮௯. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். ௯

இ-ள். எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால்—பகையை வெல்லக்கருதுமரசர் தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், — அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல்—அதுகழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க. எ-று.

ஆற்றன்முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரியதென்றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லாதோடுதலின் அந்நிலையேயென்றும், அது பெறுவழிச் செய்யப்படாமையிற் செய்தற்கரியவென்றுங்கூறினார். இதனாற் காலம் வந்துழி விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௪௯0. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து. ௧0

இ-ள். கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க — வினைமேற் செல்லாதிருக்குங் காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க, — மற்றுச் சீர்த்த இடத்து அதன் குத்து ஒக்க — மற்றைச் செல்லுங்காலம் வாய்த்தவழி அது செய்துமுடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடற்கிருக்கும்வழி அது வந்தெய்துந்துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற்பொருட்டு உயிரில்லதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றப்புவதற்குமுன்பே விரைந்து குத்துமாகலானும், இருப்பிற்குஞ்செயலிற்குங்கொக்கே உவமையாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துகவென்றும் உணர்க்கப்படும், இது தொழிலுவமமாகலின். உவமைமுகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங்கூறியவாறாயிற்று. (௧0)

௫0ம் அதி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௪௯௧. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது. ௧

இ-ள். முற்றும் இடம் கண்டபின்னல்லது—பகைவரை முற்றுதற்காவதோரிடம் பெற்றபின்னல்லது—எவ்வினையும் தொடங்கற்க—அவர்மாட்டி யாதொருவினையையுந்தொடங்காதொழிக,— எள்ளற்க — அவரைச் சிறியரென்றிகழாதொழிக. எ-று.

முற்றுதல் வளைத்தல. அதற்காமிடமாவது வாயிலகளானும் நூழைகளானும் அவா புகலொடு போககொழியமவகை அரணினைச சூழநது ஒனறறகொனறு துணையாயத தமமுணவிவிலாத பலபடையிருபபிறகும மதிலும் அகழுமுதலிய வரண செயயபபட்ட அரசிருப்பிறகுமேறற நிலககிடககையும நீருமுடையது. அது பெறறால இரணடுஞ்செயகவெனபதாம். (க)

சசஉ. முரண்சோந்த மொயமபி னவாகரு மரண்சோந்தா
மாககம பலவுந தரும். உ

இ-ள். முரண் சோநத மொயமபினவாகரும — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினையுடையாாகரும்—அரண சோநது ஆம ஆக்கம பலவும தரும—அர ணைசசோநதாகின்றவாககம பலபயனகளையுஙகொடுககும. எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம பொதுவெனப பொருவரசா மனததினகணிகழவ தாகலானும, வலியுடைமை கூறியவதனானும, இது பகைமேறசெனறவரசா மேறறுயிறறு. உமமை சிறபபுமமை. அரணசேராதாமாககமுமுணமையின், ஈண்டாக்கம விசேடிககபபட்டது. ஆககமெனறது அதறகேதுவாய முறறினை. அது கொடுககும பயனகளாவன பகைவராறறமக்கு நலிவினமையும, தாம் நிலைபெறறுநினறு அவரை நலிதலும முதலாயின. (உ)

சசஙா. ஆறறுரு மாறறி யடுப விடனறிநது
போறறுாகட போறறிச செயின். ங

இ-ள். ஆறறுரும ஆறறி அடுப—வலியரல்லாதாரும வலியராய வெல்வா, —இடன் அறிநது போறறிப போறறுாகண செயின—அதறகேறறவிடததினை யறிநது தமமைக காததுப பகைவாமாட்டு வினை செயவராயின. எ-று.

வினையெனபதூஉம தமமையெனபதூஉம அவாயநிலையான வநதன. காத தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல அரணானும படையானுங்காததல. இவவாற ருன் வினைசெயவராயின மேறசொலலிய வலியினறியும வெலவரொனபதாம்.

சசச. எணணியா ரெண்ண மிழபப ரிடனறிநது
துனனியாா துனனிச செயின. ச

இ-ள். இடன அறிநது துனனியாா— தாம வினைசெயதறகேறறவிடத்தினை யறிநது செனறவரசா—துனனிச செயின —அரணைப பொருநதிநினறு அத னைச செயவராயின,—எணணியாா எணணம இழபபா—அவரை வெலவதாக வெணணியிருநத பகைவா அவவெணணததினையிழபபா. எ-று.

அரணெனபது அவாயநிலையானவநதது. எணணமெனறது எண்ணபபட்ட தம்வெறறியை. அதனையிழபபரொனறுா, அவா வினைசெயயாமற றமமைககா ததமையின். இதனால் அவா பகைவா தோறபரொனபதாயிறறு. இவைநானகு பாட்டானும பகைவரரணினபுறததிருபபாா அதறகாமிடமறிதல கூறபபட்டது.

சநரு நெடுமபுனலுள வெலலு முதலை யடுமபுனலி
னீஙகி னதனைப பிற. ரு

இ-ள. முதலை நெடுமபுனலுள (பிற) வெலலும்—முதலை ஆழமுடைய நீரின கணணிற பிறவறறையெலலாந தான வெலலாநிறகும,—புனலின நீங்கின் அத

னைப் பிற அடும் — அப்புனலின் நீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லா நிற்கும். எ-று.

ஏனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிறவென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைபடா நீரின்கட் பிறவெல்லாம் நிற்றலாற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம்; அவையியங்குதற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃதியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லாமெளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்றலாற்றாவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கெளியராவரென்பதூஉம், தாநிற்கலாற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கெளியராவரென்பதூஉம் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னு மலங்காரம். அவரை அவர் நிற்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம்.

௪௯௬. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து. ௬

இ-ள். கால்வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா — நிலத்தின்கணோடுங் கால் வலிய நெடிய தேர்கள் கடலின்கணோடமாட்டா, — கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா — இனி அக்கடலின்கணோடும் நாவாய்களும் நிலத்தின்கணோடமாட்டா. எ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வனெடுந்தேரென்பது ஓடுதற்கேற்றகாலும் பெருமையுமுடையவாயினுமென்பது பட நின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களையறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (௬)

௪௯௭. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். ௭

இ-ள். எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் — பகையிடத்து வினைசெய்யுந் திறங்களையெல்லாம் ஒழியாமலெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வராயின், — அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா — அச்செயற்குத் தந்திண்மையல்லது பிறிதொருதுணை வேண்டுவதில்லை. எ-று.

திண்ணியராய் நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது துணைவேண்டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கேதுவின்மையின். இவ்வமூன்றுபாட்டானும் வினைசெய்தற்காமிடனறிதல் கூறப்பட்டது. (௭)

௪௯௮. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும். ௮

இ-ள். உறுபடையான் — பெரும்படையுடையவரசன், — சிறுபடையான் செல் இடம் சேரின் — ஏனைச்சிறுபடையுடையானையழித்தல் கருதி அவன் புகலைச்சென்று சாருமாயின், — ஊக்கம் அழிந்துவிடும் — அவனூற்றன்பெருமையழியும். எ-று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுந்திருக்குமென்றாற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தின் கிழவு உடையான் மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைப்பெருமைநோக்கி இடநோக்காது செல்வனாயின் அஃது அப்படை

க்கொருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானுகப் பயிறசியின்மையானுக அப் பெருமையாற் பயனினறித தானழிநதுவிடுமெனபதாம். (அ)

௪௯௯. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாநத
ருறைநிலததோ டொட்ட லரிது. ௯

இ-ள். சிறை நலனும சீரும இலா எனினும—அரணழிததறகருமையும பெருமையாகியவாறறலுமுடையரலலராயினும,—மாநதா உறை நிலததோடு ஒட்டல அரிது—வினைககுரிய மாநதரை அவருறைகினற நிலததினகட்சென்று தாககுதலரிது. எ-று.

நிலததோடெனபது வேறறுமைமயககம். ஆணமையுடையாரைச சிறுமை நோக்கி இருபபினகடசென று தாககின அவா அது விடடுப்போதறறுணிவினரனறிச் சாதறறுணிவினராவா, ஆகவே, அவாககுப பெருமபடையுடையுமெனபதாம். (௯)

௫00. காலாழ் களரி னரியடுங கண்ணஞசா
வேலாண் முகதத களிறு. ௰

இ-ள. கண் அஞசா வேலாள முகதத களிறு — பாகாககடஙகாவுமாய வேலாடகளைக கோதத கோடடவுமாய களிறுகளை — கால ஆழ களரின நரி அடும — அவை காலாழுமியலபிறறுய சேறறுநிலநதுபபடடுழி நரி கொலலும. எ-று.

முகம ஆகுபெயா. ஆணமையும பெருமையுமுடையாரும தமககேலாநிலததுச செலலின அவறறுற பயனினறி மிகவுமெளியராால அழிவரெனபது தோனற நினறமையின, இதுவும அவவலஙகாரம. வேலாழமுகததவெனறு பாடமோதுவாருமுளா: வேறபடைருளிகரமுகததவாயின அதுவும நரியடுதறகேதுவாயமுடிதலின, அது பாடமனமைபறிக. இவைமூனறுபாடடானும பகைவாைசசாாதலாகாவிடனும சாாநதுழிப படுமிழுககுங கூறபபடடன. (௰)

ருக ம அதி. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைசசா முதலாயினாைப பிறபபுக குணம அறிவெனபனவறறையுஞ செயலையுங காடசி கருதது ஆகமமெனனும அளவைகளானுராயநது தெளிதல. வலிமுதனமூனறுமறிநது பகைமேறசெலவானுககுத தானே வினையுறறுசசெயதறபொருடடும அறைபோகாமறபொருடடும இது வேணடுதலின, அவறறினபின வைககபபடடது.

௫0௧. அறமபொரு ளின்ப முயிரசச நானகின
றிறந்தெரிந்து தேறப படும. ௧

இ-ள். அறம் பொருள இனபம உயிரசசம— அரசனுறறெளியபபடுவாரொருவன, அறமும பொருளும இனபமும உயிரபபொருடடானவருமசசமுமென னும— நானகின திறம் தெரிநது தேறபபடும — உபதைநானகினறிறததானமனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியபபடும. எ-று.

அவறறுள, அறவுபதையாவது புரோகிதனையும் அறவோனையும் விட்டு, அவராால இவவரசன அறவோனனமையின இவனைப் போககி அறனுமுரிமையுமுடை

யரொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நினக்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனொடியைந்தாரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன்மாலையனாகலின் இவனைப் போக்கிக் கொடையுமுரிமையுமுடையாரொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நினக்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்று தொட்டு உரிமையோடு பயின்றுளோராகவமுதுமகளைவிட்டு, அவளால் உரிமையுள் இன்னாள் நின்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூடுவிக்கவேண்டுமென்று என்னை விடுத்தாள் அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும் பொருளுங்கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தின்மேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்கண்ணழைப்பித்து, இவர் அறைபோவானெண்ணற்குக் குழீஇயினாரென்று தான் காவல்செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் சூழ்கின்றமையின் அதனை நாமுற்படச்செய்து நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் எண்ணுடை யாவர்க்குமியைந்தது நினக்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுந்திரிபிலனாயவழி எதிர்காலத்தும்திரிபிலனெனக்கருதத்தளவையாற்றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடநூற்பொருண்மையையுட்கொண்டு இவரோதியததியாது பிறரெல்லாம் இதனை உயிரெச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறேயுரைத்தார். (௧)

௫0௨. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. ௨

இ-ள். குடிப் பிறந்து—உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து—குற்றத்தின் நீங்கி—குற்றங்களினின்று நீங்கி— வடுப் பரியும் நாண் உடையான் கட்டே தெளிவு—நமக்கு வடு வருங்கொலென்றஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன்கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாறும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றிவைமுதலாயவுமாம். நாண் இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (௨)

௫0௩. அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு. ௩

இ-ள். அரிய கற்று ஆசு அற்றார்கண்ணும் — கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றார் மாட்டும் — தெரியுங்கால் வெளிறு இன்மை அரிது— நுண்ணிதாக வாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ-று.

வெண்மை அறியாமை, அஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமையான் ஓரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுமில்லாதாரோ தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுங்குற்றமுந்தெரிந்து குணமுடையாரைத்தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௫0௪. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின் மையின் ஒருவன் குணங்களையாராய்ந்து,— குற்றமும் நாடி —அவனேக்குற்றங் களையுமாராய்ந்து,— மிகை நாடி— பின் அவவிருபகுதியுளளும் மிக்கவற்றை யாராய்ந்து,— மிக்க கொளல்— அவனை அம்மிக்கவற்றானேயறிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையாலுகப்பன்மை யாலுக உயர்ந்தன. அவற்றானறிதலாவது குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனெ னறும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றுமறிதல். குணமேயுடையார் உலகத் தரியராகலின், இவ்வகை யாவரையுந்தெளிகவென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது.

௫0௫. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். ௫

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல்— பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றான் மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது—தத்தம் கருமமே—தாந்தாஞ்செய்யுங்கருமமே, பிறிதில்லை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களதுபெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறிய லுறுவார்க்குப் பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்தகருவி செயலென்பது தே ற்றேகாரத்தாற்பெற்றாம். இதனாற் குணங்குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப் பட்டது. (௫)

௫0௬. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி. ௬

இ-ள். அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக— சுற்றமில்லாதாரைத் தெளிதலையொ ழிக,—அவர் மற்றுப் பற்று இலர் — அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர்,— பழிநாணார்—ஆகலாற் பழிக்கஞ்சார். எ-று.

பற்றிலரென்பதனாற் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழி ப்பனவொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்குமேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற் றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படாரென்பதாம். (௬)

௫0௭. காதன்மை கந்தா வறிவறியாரத் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும். ௭

இ-ள். காதன்மை கந்தா அறிவு அறியாரைத் தேறுதல்— அன்புடைமை பற் றுக்கோடாகத் தமக்கறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல் — பேதை மை எல்லாம் தரும்—அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையுங் கொடுக்கும்.எ-று.

தன்னோடு அவரிடைநின்றவன்புபற்றி அரசன் அறிவிலாரமேல் வினையை வைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற் கெடும், கெட்டால் அவர்க்குள்தேய னறி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமென்பதாம். (௭)

௫0௮. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். ௮

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் — தனக்குடிமையுடையனல்லாதானைப்பிறப்புமுதலியவற்றானும்செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும்—அத்தெளிவு தனவழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன் குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெறாம். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை கெடுதலால் தன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவாகைப்பட்டுக் கீழாய் விடுவரென்பதாம். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (அ)

ருOகூ. தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற
தேறுக தேறும் பொருள். கூ

இ-ள். யாரையும் தேராது தேறற்க—யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக,—தோந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக—ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறுதொழிக. எ-று.

தேறற்கவென்ற பொதுமைபான் ஒருவினைக்கண்ணுந்தெளியலாகாதென்பது பெறாம். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின் மேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவரவராற்றற்கேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயர். (கூ)

ருகO. தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும். கO

இ-ள். தேரான் தெளிவும்—அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளிதலும்—தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்— ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும்—தீரா இடும்பை தரும்—அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணாதுவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவன் றிந்து இனி இது நில்லாதென்னுங்கருத்தான் அவ்வினையை நெகிழவிடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற்பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற்றெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லை கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும், தெளியப்படாதார் இவரென்பதூஉம், அவரைத் தெளிந்தாற்படுமிழுக்கும், தெளிவிற்கெல்லையும், கூறப்பட்டன. (கO)

ருஉ ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டார் அவர் செய்யவல்ல வினைகளையறிந்து அவற்றின்கண்ணேயாளுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ருகக. நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும். க

இ-ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண் வைத்தால், அதன்கணுவனவும் ஆகாதனவுமாய செயல்களையாராய்ந்தறிந்து—நலம் புரிந்த தன்மையான்—அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய

வியல்பினையுடையான்—ஆளப்படும்—பின அவனுற சிறநதவினைகளிலேயாள ப்படும். எ-று.

தனனையுரிமையறிதறபொருட்டு அகம்புறஙகடகுநடுவாயதோர்வினையை அர சன்றனகணவைததவழி அதனகணுஞ்செயலகளேயே செய்தவன பின்னும அவ் வியல்பினனுதலபறறி அகமாய வினைககணணேயாளபபடுவெனனபதாயிற்று. புரிநதவெனற இறநதகாலநதான, முனனுரிமையறிதறபொருட்டு வைத்த வினை யாதல் பெறறும். (௧)

௫௧௨. வாரி பெருககி வளமபடுத் துறறவை
யாராயவான செயக வினை. ௨

இ-ள. வாரி பெருககி—பொருள வருவாயிலகளை விரியசசெயது— வளம படுத்து—அபபொருளாற செலவஙகளை உளாததது — உறறவை ஆராயவான —அவ்வாயிலகடகும பொருடகுஞ செலவஙகடகுமுறற இடையூறுகளை நா டோறுமாராயநது நீககவலலவன — வினை செயக — அரசனுககு வினை செ யக. எ-று.

வாயில்களாவன மேல இறைமாடசியுள இயறறலுமஎனபுழியுரைத்தனவும், உழவு, பசுககாவல, வாணிகமெனனும வாரததையுமாம். செலவஙகளாவன ஆணடுப்பொருளுமின்பமுமாக உரைககபபடடன. இடையூறுகளாவன அரசன வினைசெயவார, சுறறததார, பகைவர, கள்வரெனறிவரான வருநலிவுகள. (௨)

௫௧௩. அனபறிவு தேறற மவாவின்மை யிநநான்கு
நன்குடையான கடடே தெளிவு. ௩

இ-ள். அன்பு— அரசனமாடடனபும — அறிவு— அவனுககாவனவறியும றிவும்— தேறறம— அவை செயதறகடகலஙகாமையும — அவாவினமை— அவற்றாற பொருள கையுறறவழி அதனமேலவாவினமையுமாகிய — இநநா ன்கும் நனகு உடையானகடடே தெளிவு — இநநானகுகுணஙகளையும நிலை பெறவுடையானமேலதே வினையைவிடடிருககுந தெளிவு. எ-று.

இநநானகு நனகுடைமை இவன செயகினற வினைககண யாதுமாராயவே ண்டுவதிலலையெனறு அரசனறெளிதறகேதுவாகலின, அவனை அதன பிறப்பிட னுக்கிக் கூறினார. இவைமூனறுபாட்டானும ஆடறகுரியானிலககணங்கூறப் பட்டது. (௩)

௫௧௪. எனைவகையாற றேறியக கணணும வினைவகையான்
வேறாகு மாநதா பலா. ௪

இ-ள். எனைவகையான தேறியககணணும — எலலாவகையானுமாராயநது தெளிநது வினை வைததபினனும— வினைவகையான வேறாகும மாந்தர் பலர் —அவ்வினையினியலபானே வேறுபடுமாநதா உலகததுப பலர. எ-று.

கட்டியஙகாரனபோல அரசவினபததினை வெஃகி விகாரபபடுவதல்லது அத னைக் குற்றமெனறொழிநது தமமியலபினிறபார அரியராகலின, வேறாகுமாநதர் பலரெனறார. வினை வைபபதறகுமுன எலலாககுணஙகளுமுடையராய் வைத்த பின் விகாரபபடுவாரை இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்ப தாம். இதனானொருவகையாலொழிக்கப்படுவார இவரெனபது கூறப்பட்டது.

ருகரு. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. ரு

இ-ள். அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால்—செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து முடிவு செய்யவல்லானை அல்லது — வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்று அன்று —வினைதான் இவன் நம்மாட்டு அன்புடையன் என்று பிறனொருவனை ஏவும் இயல்புடைத்தன்று. எ-று.

செய்கிற்பாற்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அன்பான் முடியாதென்ன இதனால் வினையினியல்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

ருகசா. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ டெய்த வுணர்ந்து செயல். சா

இ-ள். செய்வானை நாடி— முதற்கண்ணே செய்வானதிலக்கணத்தையாராய்ந்து,—வினை நாடி—பின் செய்யப்படும் வினையினியல்பையாராய்ந்து,—காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல்—பின் அவனையும் அதனையுங் காலத்தோடுபடுத்துப் பொருந்தவறிந்து அவனை அதன்கணுடலைச்செய்க. எ-று.

செய்வானதிலக்கணமும் வினையினதியல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்தவுணர்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான் செய்யின் இவ்வியல்பிற்றாய வினை முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல். (சா)

ருகஎ. இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந் ததனை யவன்கண் விடல். எ

இ-ள். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து — இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறுபடுத்தாராய்ந்து,—அதனை அவன்கண் விடல்—மூன்றுந் தம்முள் இயைந்தவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே விடுக. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினையுந் தம்முள் இயைதலாவது ஒன்றோடொன்று ஏனையவிரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியனாக்குதல். (எ)

ருகஅ. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை யதற்குரிய னாகச் செயல். அ

இ-ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்தற்குரியனாகவாராய்ந்து துணிந்தால்,—அவனை அதற்கு உரியனாகச் செயல்.—பின்னவனை அதற்குரியனுமாறு உயரச்செய்க. எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்குமாற்றலுடையானாக்குதல். அது செய்யாக்காலுங் கெடுமென்பது கருத்து. (அ)

ருககூ. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக நினைப்பானை நீங்குந் திரு. கூ

இ-ள். வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை—எப்பொழுதுந் தன்வினையின்கண்ணே முயறலையுடையான அவ்வுரிமையாற்றனக்குக் கேளாயொழுகு

கின்ற தன்மையை—வேறாக நினைப்பானைத் திரு நீங்கும—அது பொறுதார சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங் கும். எ-று.

கேளாயொழுகுகினறதனமையாவது தான பிறரைய நிலலாது கேளிரசெய யுமுரிமையெலலாஞ செயதொழுகுதல. அவனை அவமதிபபாகககொணடு செற க்கருதுமாயிற பினனொருவருமுடபாடு முயல்வாரிலலையாம, ஆகவே, தனசெ ல்வஙகெடுமெனபது கருதது. இருநானகுபாடடானும ஆடறகுரியானையாளுந திறஙகூறப்பட்டது. (கூ)

ருஉ0. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெயவான
கோடாமை கோடா துலகு. க0

இ-ள். வினை செயவான கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான கோடாதொழிய உலகு கோடாது,—மனனன நாடோறும நாடுக—ஆதலான அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக. எ-று.

அஃதொனறனையுமாராயவே அதனவழிததாய உலகமெலலாமாராயநதா ளும், அதனால அவனுரிமை அழியாமறறனனுளளேயாராயநது போதுகவென பதாம். இதனான ஆணடவழிசசெயவது கூறபபட்டது. (க0)

ருங ம அதி.—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன தனகிளைஞாத தனனினீஙகாமல அணைததல. வினை செய்வாரைக் கூறி ஏனைசசுறறஙகூறுகினறாராகலின், இது தெரிநதுவினையாட லின்பின் வைககபபடடது.

ருஉக. பறறற கண்ணும பழைமைபா ராடடுதல
சுறறததார கணணே யுள க

இ-ள். பறறு அறற கணணும பழைமை பாராடடுதல—ஒருவன செலவநதொ லைநது வறியனாயவழியும விடாது தமமோடு அவனிடைய பழைமையை எடு த்துக்கொணடாடுமியலபுகள—சுறறததாரகணணே உள — சுறறததாரமாட டே உளவாவன. எ-று.

சிறபபுமமை வறியனாயவழிப பாராட்டபபடாமை விளககி நினறது. பழை மை பறறறககாலததுத தமககுச செயத உபகாரம. பிறரெலலாம அவன பறறற்றபொழுதே தாமும அவனோடு பறறறுவராகலின, ஏகாரநதேறறததின கண வநதது. இதனாற சுறறததது சிறபபுக கூறபபடடது. (க)

ருஉஉ. விருப்பறாச சுறற மியையி னருப்பறா
வாககம பலவுந் தரும். உ

இ-ள். விருப்பு அறாச சுற்றம இயையின—அனபறாத சுறறம ஒருவறகெய துமாயின்,— அருப்பு அறா ஆக்கம பலவும் தரும—அஃது அவறகுக கிளைத தலறாத செலவஙகள்பலவறறையுங கொடுககும. எ-று.

உட்பகையினீககுதற்கு விருபபறாச்சுற்றமெனறும, தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செலவததினீககுதறகு அருபபறாவாககமெனறும், விசேடிததார்.

தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனரருமை விளக்கி னின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாற்றேயுநோக்கி: பலாகூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்குமென்பது கருத்து.(௨)

௫௨௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. ௩

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று—குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத் தன்னளவும் அதனளவுமுசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றதூஉம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம். (௩)

௫௨௪. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ௪

இ-ள். செல்வம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல்—தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படுமவகை அதனைத் தழீஇயொழுகுதல். எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனானென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாட்டற்கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

௫௨௫. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். ௫

இ-ள். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின்—ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற்சொல்லுதலையும் வல்லனாயின்,— அடுக்கிய சுற்றத்தால் சூழப்படும்—தம்மிற்றொடர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும். எ-று.

இரண்டும் அளவறிந்தாற்றுதலரிதென்பது தோன்ற, ஆற்றினென்றார். தம்மிற்றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதன்றுசுற்றமுமாய் அவற்றாற் பிணிப்புண்டு வருதல். இவ்வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (௫)

௫௨௬. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். ௬

இ-ள். பெருங்கொடையான் வெகுளி பேணான் — ஒருவன் மிக்ககொடையையுடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பானுமாயின், — அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் — அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை. எ-று.

மிக்ககொடை, ஒன்றனும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல், விரும்பாமை இஃதரசற்கு வேண்டுவதொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (சு)

ருஉஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள. எ

இ-ள். காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும்— காக்கைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அதனோடுங்கூடவுண்ணாநிற்கும்,— ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள— சுற்றத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையார்க்கே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகைமின்மையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான அறமுமின்பமுமேயன்றிப் பொருளுமெய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்பென்றது தாம் நுகர்வனவெல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல். (எ)

ருஉஅ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். அ

இ-ள். பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தந்தகுதிக்கேற்ப நோக்குமாயின்,— அது நோக்கி வாழ்வார் பலர்— அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர். எ-று.

உயர்ந்தார் நீங்குதலோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதற்கேற்க வரிசைநோக்கை விதித்தார். இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்தழுவும்உபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

ருஉகூ. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும். கூ

இ-ள். தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம்— முன்றமராயவைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் றன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல்— அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும்— அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டில்லையாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமின்றியென்றதனான், முன் அஃதுண்டாயதை நுதலிற்று பெறும்: அஃதாவது அரசன்றுனெறிகேடொழுகல் வெறுப்பனசெய்தலென்றிவை முதலியவற்றின் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான வந்தநீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாயநிற்குமென்பார், வருமென்றார். (கூ)

ருங0. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். க0

இ-ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை— காரணமின்றித் தன்னிடத்துநின்றும் பிரிந்துபோயப்பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை— வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல்— அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. எ-று.

வாளா உழைப்பிரிந்தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரணமின்மை பெற்றாம். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுங்காரணத்தான் வந்தமையின் எண்ணிக்கொளலென்றுங் கூறினார். பிரிந்துபோய சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய அதனையொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின்னன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமாகலின், தழுவுமாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௧0)

ருச ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றான்மகிழ்ந்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தன்முதலிய காரியங்களினுஞ்சோர்தலைச்செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றந்தாரால் பயனுள்ளது இச்சோர்விலவழியாகலின், இது சுற்றந்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருகூக. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. ௧

இ-ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு — மிக்கவுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி— இறந்த வெகுளியிற் றீது—அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியினுந்தீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென்றிவற்றான் வருவது. அளவு பகைவரையடாதற்கும் கொடியோரையொறுத்தற்கும் வேண்டுவது இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுங்கொல்லும், இஃதன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அதனினுந்தீதாயிற்று. (௧)

ருகூஉ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. உ

இ-ள். புகழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும்—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன்றாங்கு—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கெடுக்குமாறுபோல. எ-று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான் வருந்தித் தன்வயிறு நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையானகணுண்டாயின் அவற்கு இளிவரவானும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமதிப்பினையழிக்கும், அதுபோல மறவியும் புகழுடையானகணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமதிப்பினை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

ருகூகூ. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு. கூ

இ-ள். பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை — பொச்சாந்தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமையில்லை,— அது உலகத்து எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு —அவ்வின்மை இந்நீதிநூலுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-று.

அரசாக்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயலுவார் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையிற் புகழில்லையென்பது தோன்ற, எப்பாலுமோர்க்கு மென்றார். (௩)

௫௩௪. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. ௪

இ-ள். அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை—காடு மலை முதலிய அரண்க ளுள்ளே நிற்பினும், மனத்தினுக்கணச்சமுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனில்லை,— ஆங்கு நன்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை — அதுபோலச் செல்வமெ லலாமுடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியையுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனி ல்லை. எ-று.

நன்மைக்கேதுவாகலின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார் நின்ற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று. (௪)

௫௩௫. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும். ௫

இ-ள். முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான்— தன்னுறக்காக்கப்படுந்துன்பங்க ளை அவை வருதற்குமுன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான்—பின் ஊறு தன்பிழை இரங்கிவிடும் — பின்வந்துற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின் அப்பி ழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும். எ-று.

காக்கப்படுந்துன்பங்களாவன சோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற் றின்கண்ணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றொக்கன. உற்றகாலத்துக் காக் கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொச்சாப்பு டையார்க்கு வருமேதங்கூறப்பட்டது. (௫)

௫௩௬. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். ௬

இ-ள். இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை வாயின்— அரசர் க்கு மறவாமைக்குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமா யின்,— அது ஒப்பது இல் — அதனையொக்கும் நன்மை பிறிதில்லை. எ-று.

வினைசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுந் தம் பாலாரகண்ணும் ஒப்பவேண்டுதலின் யார்மாட்டுமென்றும், தாம் பெருகியஞான்றும் சுருங்கியஞான்றும் ஒப்பவேண் டுதலின் என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் வழுக் காமையென்றுங் கூறினார். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாக வந்த வினையெச்சம். வாய்த்தல் நேர்படுதல். (௬)

௫௩௭. அரியவென் றாகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின். ௭

இ-ள். அரிய என்று ஆகாத இல்லை—இவை செய்தற்கரியனவென்று சொல் லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை,— பொச்சாவாக் கருவியால் போற்றிச் செயின்—மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ-று.

பொச்சாவாத எனபதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. அநதக்கரணமா கலிற கருவியென்றா.*இடைவிடாதநினைவும தபபாதசூழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம எளிதினமுடியுமென்பதாம. இவையிரணடுபாட்டானும பொச்சாவா மையது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

௫௩௮. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேண்டுஞ் செய்யா திகழ்ந்தாரக கெழுமையு மில. அ

இ-ள். புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேணடும—நீதிநூலுடையார இவை அரசாக்குரியனவெனறு உயாததுககூறிய செயலகளைக் கடைபபிடிததுச செய்க,— செயயாது இகழ்ந்தாரககு எழுமையும இல — அஙஙனஞசெயயாது மறநதவாககு எழுமையினும நனமையிலலையாகலான. எ-று.

அசசெயலகளாவன மூவகையாறறலும, நாலவகையுபாயமும, ஐவகைததொழிலும, அறுவகைக்குணமும முதலாய செயலகள சாதிதருமமாகிய இவற றின வழீஇயோர்ககும உளளது நிரயததுனபமேயாகலின, எழுமையுமிலலெனறா. எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற பொசசாவாது செயயவேணடுவன கூறபபட்டன. (அ)

௫௩௯. இகழ்ச்சியிற கெட்டாரை யுள்ளுக தாநதம மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும போழ்து. கூ

இ-ள். தம் மகிழ்ச்சியின தாம மைநது உறும போழ்து—அரசா தமமகிழ்ச்சிக்கட்டாமவலியுறுமபொழுது,— இகழ்ச்சியின கெட்டாரை உளளுக— முறகாலத்து அதனினுய சோாவாற கெட்டவாகளை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேறறித தமம கிழ்ச்சியினென்றும,இகழ்ச்சியுங கேடும உடனறேனறுமாகலின மகிழ்ச்சியின மைநதுறும்போழ்தெனறுங்கூறினா. கெட்டாரை உளளவே, நாமும அவ்வாறே கெடுதுமெனறு அதனகண மைநதுறானபது கருதது. எணணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (கூ)

௫௪0. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். க0

இ-ள். தான உளளியது எயதல எளிது மன — அரசனுக்குத தானெயத நினைதத பொருளை அநநினைதத பெறறியே எயதுதல எளிதாம,— மறறும உளளியது உள்ளப பெறின— பினனும அதனையே நினைககககூடுமாயின. எ-று.

அது கூடாதெனபது ஒழிநதுநினறமையின, மன ஒழிபிசைககண்வநதது. அதனையே நினைததலாவது மறவியினறி அதனகணணே முயறல. இவையிரணடுபாட்டானும பொசசாவாமைக்கு உபாயங கூறபபட்டது. (க0)

---

* பொசசாவாககருவி எனபதறகுப பொசசாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருளகோடலே சிறபபு. அது தொலகாபபியதது வினையியலுள "நிலனும பொருளும" எனனும முபபததேழாஞசூததிரததுரையிலே சேனாவரையா "நினமுகஙகாணுமருநதினேன எனபுழிக காட்சியை மருநதெனறாராகலிற காணுமருநதெனபது வினைப்பெயா கொணடதாம. பொசசாவாக கருவியாற போறறிச செயின் எனபுழிப பொசசாவாககருவி எனபதும அது." எனக கூறுமாறறானுணாக. இலககணவிளக்கநூலாரககும இலக்கணவிளக்கசசூறாவளியாாக்கும இதுவே கருததெனக.

௫௫-ம் அதி.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்விய கோல்போறலிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்விலனாய் அரசனாற் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௪௧. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. ௧

இ-ள். ஓர்ந்து— தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி — யார்மாட்டும் கண்ணோடாது — யாவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது — இறைபுரிந்து— நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி— தேர்ந்து— அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடுமாராய்ந்து — செய்வஃதே முறை— அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே முறையாம். எ-று.

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந்தாரகண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௫௪௨. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி. ௨

இ-ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும்— உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிற்றமெனினும்,— குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்— குடிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகாநிற்கும். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினாயவுணவை வானென்றும், கோலினாயவேமத்தைக் கோலென்றுங் கூறினார். அவ்வேமமில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். (௨)

௫௪௩. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ௩

இ-ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது — அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற்சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய நிலைபெற்றது — மன்னவன் கோல் —அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ-று.

அரசர் வணிகரென்னுமேனையோர்க்குமுரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்தணர்நூலென்றார். "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்— காவலன் காவ லின்றித் தங்கா" *ஆகலின், ஈண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்காதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லையென்பார் நின்றதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

---

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

ருசச. குடிதழீஇக கோலோசசு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிறகு முலகு. ச

இ-ள். குடி தழீஇக கோல் ஓசசும மாநிலமனனன அடி — தன்குடிகளையு மணைததுச செஙகோலையுஞசெலுததும பெருநிலவேநதனடியை — தழீஇ நிறகும உலகு—பொருநதி விடாா உலகததார். எ-று.

அணைததல இனசொறசொலலுதலும, தளாநதுழி வேணடுவன கொடுத்த லும முதலாயின. இவவிரணடனையும வழுவாமறசெயவான நிலமுழுதுமாளு மாகலின அவனை மாநிலமனனனெனறும, அவனமாடடியாவரும நீஙகாவன பினராவராகலின அடிதழீஇநிறகுமுலகெனறும, கூறினார். (ச)

ருசரு. இயலபுளிக கோலோசசு மனனவ னாடட
பெயலும விளையுளுந தொககு. ரு

இ-ள். பெயலும விளையுளும தொககு— பருவமழையுங குனறாதவிளைவும் ஒருங்கு கூடி— இயலபுளிக கோல ஓசசும மனனவன நாடட—நூலகள சொலலியவியலபாற செஙகோலைச செலுததுமரசனது நாடடினகணணவாம. எ-று.

உளியெனபது மூனறுவதனபொருளபடுவதோரிடைசசொல. வானும நிலனு ஞ் சேரத தொழிறபடடு வளஞசுரககுமெனபதாம். (ரு)

ருசசு. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங கோடா தெனின். சு

இ-ள். மனனவன வெனறி தருவது வேல அனறு கோல—மனனவனுக்குப போரினகண வெனறியைக கொடுபபது அவனெறியும வேலனறு கோல,— அதூஉம கோடாது எனின— அஃதும அபபெறறித்தாவது தான கோடாதாயின. எ-று.

கோல செவவிதாயவழியே வேல வாயபபதெனபார வேலனறெனறார: "மாணட—வறநெறி முதறறே யரசின கொறறம" எனறார பிறரும. கோடா தெனபது பாடமாயின, கருவியினறொழில வினைமுதனமேனினறதாகவுரைகக.

ருசஎ. இறைகாககும வையக மெலலா மவனை
முறைகாககும முடடாச செயின. எ

இ-ள். வையகம எலலாம இறை காககும—வையகததையெலலாம் அரசன காககும,—அவனை முறை காககும— அவனறனனை அவனது செஙகோலே காககும,—முடடாச செயின — அதனை முடடவநதவழியும முடடாமறசெலு ததுவனாயின. எ-று.

முடடாமறசெலுததியவாறு மகனை முறைசெயதானகணணுமதனகை குறை ததானகணணுங காணக. முடடாதெனபதன இறுதிநிலை விகாரததாறறொக கது. இவைநானகுபாடடானும அதனைச செலுததினானெயதும பயன கூறப் படடது. (எ)

ருசஅ. எணபதததா னோரா முறைசெயயா மன்னவன்
றணபதததாற றானே கெடும. அ

இ-ள். எணபதததான ஓரா முறை செயயா மனனவன— முறைவேணடினா க்கு எளிய செவவியையுடையனாய அவா சொலலியவறறை நூலோா பலரோ

மொராயாநது நினறவுணமைக்கொபப முறை செயயாதவரசன— தணபதத தான் தானே கெடும— தாழநத பததநிலே நினறு தானே கெடும. எ-று.

எணபதத்தானெனனும முறறுவினையெச்சமும, ஓராவெனனும வினையெசசமும, செயயாவெனனும பெயரெசசவெதிாமறையுட செயதலவினை கொணடன. தாழநதபதம பாவமும, பழியுமெயதிநிறகுமநிலை "அலலவைசெயதாாக கறஙகூறறம" ஆகலின, பகைவரினறியுஙகெடுமெனறுா. இதனுன முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறபபடடது. (அ)

ருசகூ. குடிபுறங காததோமபிக் குறறங கடிதல
வடுவன்று வேநதன றெழில. கூ

இ-ள. குடி புறஙகாதது ஓமபிக குறறம கடிதல— குடிகளைப பிறா நலியாமற காததுத தானும நலியாது பேணி, அவாமாடடுக குறறநிகழின அதனை யொறுபபாறெழிததல— வேநதன வடு அனறு தொழில — வேநதனுககுப பழியனறு, தொழிலாகலான. எ-று.

துனபஞசெயதல, பொருடகோடல, கோறலெனஒறுபபுமூனறு, அவறறுள ஈணடைககெயதுவன முனனையவெனபது குறறஙகடிதலெனபதனுற பெறறும. தனகீழ வாழவாரையொறுததல அறனனமையின வடுவாமெனபதனையாசஙகித்து, அஃதாகாது, அரசனுககு அவரை அககுறறததினீககித தூயராககுதலுஞ சாதிதருமமெனறுா. (கூ)

ருரு0. கொலையிற கொடியாரை வேநதொறுததல பைஙகூழ
களைகட டதனெடு நோ. க0

இ-ள. வேநது கொடியாரைக கொலையின ஒறுததல—அரசன கொடியவாகளைக் கொலையானெறுததறுத தககோரைக காததல— பைஙகூழ களை கட்டதனெடு நோ — உழவன களையைக களைநது பைஙகூழைக காததத்னெடொககும. எ-று.

கொடியவரெனறது தீககொளுவுவாா, நஞசிடுவாா, கருவியிறகொலவாா, கள்வா, ஆறலைபபாா, சூறைகொளவாா, பிறனில்விழைவாரெனறிவா முதலாயினுா. இவரை வடநூலாா ஆததாயிகளெனப. இபபெறறியாரைக கணணேடிக கொலலாவழிப் புறகளைககு அஞசாநினற பைஙகூழபோனறு நலிவுபலவெயதி உலகு இடாபபடுதலின, கோறலும அரசறகுச சாதிதருமமெனபதாயிறறு. இவைமிரணடுபாடடானுஞ் செஙகோலசெலுததும வெணகுடை வேநதறகுத் தீயாாமாடடு மூவகையொறுபபும ஒழியறபாலவலலவெனபது கூறபபட்டது. (க0)

ருசா ம அதி.— கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அமமுறையினது கோடுதறறனமை. ஈணடும உவமையினபெயா பொருணமேலாயிறறு. செஙகோனமைககு மாறுகலின், இஃததனபினவைககப்பட்டது.

ருருக. கொலைமேறகொண் டாரிற கொடிதே யலைமேறகொண்
டலலவை செயதொழுகும வேநது. க

இ-ள். கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது—பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற்றொழிலைத் தம்மேற்கொண்டொழுகுவாரினுங் கொடியன — அலை மேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து—பொருள் வெஃகிக் குடிகளையலைத்தற்றொழிலைத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன். எ.று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத்துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங்கொடியனென்றார். பான்மயக்குறழ்ச்சி. வேந்தென்பது உயர்திணைப்பொருட்கண்வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (௧)

௫௫௨. வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு. ௨

இ-ள். வேலொடு நின்றான் — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன் — இடு என்றது போலும் — ஆறுசெல்வானை நின்கைப்பொருடாவென்று வேண்டுதலோடொக்கும் — கோலொடு நின்றான் இரவு — ஒறுத்தற்றொழிலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டுதல். எ-று.

வேலொடு நின்றானென்றதனாற் பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனால் இறைப்பொருளன்மையும், பெற்றாம். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்றலுங்குறிப்பினாகலின், இரவாற் கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௨)

௫௫௩. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும். ௩

இ-ள். நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன்— தன்னாட்டு நிகழுந் தீமைகளை நாடோறுமாராய்ந்து அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாதவரசன்— நாடொறும் நாடு கெடும்— நாடோறும் நாடிழக்கும். எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன்வினை அவன்மேனின்றது. இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனாடு நாடொறுங்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (௩)

௫௫௪. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. ௪

இ-ள். சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு— மேல் விளைவதெண்ணாது முறை தப்பச்செய்யுமரசன்— கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும்— அச்செயலான் முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டுதற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேரவிழக்கும். எ-று.

கோடவென்பது திரிந்துநின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற்கேது வருகின்றபாட்டாற்கூறுப. (௪)

௫௫௫. அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. ௫

இ-ள். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே— அரசன் முறை செய்யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத

கண்ணீரன்றே — செலவததைத தேயககும படை — அவன செலவத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகணணீா அழுதலான வநத கணணீா செலவமாகிய மரததையென ஞைமயின, இஃதேகதேசவுருவகம. அலலறபடுததிய பாவததது தொழில அத றகேதுவாகிய கணணீாமேனினறது. அககணணீாிறகொடிது பிறிதினமையின, செலவஙகடிசிறறேயுமெனபது கருதது. (ரு)

ருருசு. மன்னாககு மனனுதல செஙகோனமை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மனனாக கொளி சு

இ-ள். மனனாககு மனனுதல செஙகோனமை— அரசாககுப புகழகடாம நிலைபெறுதல செஙகோனமையானும,— அஃது இனறேல மனனாககு ஒளி மனனுவாம — அசசெஙகோனமையிலலையாயின, அவாககு அபபுகழகடாம உளவாகா. எ-று.

விகாரததாறறொககது மூனறுவது விரிதது ஆககம வருவிததுரைககபபடடது. மனனுதறகேது புகழாதல "இநநிலதது மனனுதல வேணடின் இசைநடுக" என பதனுனுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலுமிலலையாமை. பழிககபபடடால ஒளி மன னுவாம, ஆகவே, தாமுமனனுமெனபதாயிறறு. வெனறி கொடை முதலியவே ாககளாற புகழ பகுதிபபடுதலின, பனமையாறகூறினா. அவையெலலாம செ ஙகோனமையிலவழி இலவாமெனபதாம. இவைநானகுபாடடானுங கொடுங கோலனுயினன எயதுங்குறறங கூறபபடடது. (சு)

ருருஎ. துளியின்மை ஞாலததிற கெறறறறே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிாககு எ

இ-ள். துளியினமை ஞாலததிறகு எறறு—மழையிலலாமைவையததுவாழு முயிாகடகு எவவகைதத துனபம பயககுமோ,— அறறே வேநதன அளியினமை வாழும உயிாககு— அவவகைத துனபம பயககும அரசன்றணணளியிலலா மை அவனுடைவாழுஙகுடிகடகு எ-று.

சிறபபுபபறறித துளியெனபது மழைமேனினறது. உயிரெனபது குடிகண மேனினறது. மேல வானேககிவாழுமெனறதனை எதிாமறைமுகததாற கூறிய வாறு. (எ)

ருருஅ. இன்மையி னினனு துடைமை முறைசெயயா
மன்னவன கோறகீழப படின. அ

இ.ள. முறை செயயா மனனவன கோறகீழப படின — முறைசெயயாத அரசனது கொடுஙகோலினகீழ வாழின,—இனமையின உடைமை இனனுது —யாவாககும பொருளினறினமையினும உடைமை இனனுது. எ-று.

தனககுரிய பொருளோடு அமையாது மேலும வெஃகுவோனது நாட்டுக கைநோவ யாபபுணடல முதலிய வருவது பொருளுடையாாககேயாகலின, அவவுடைமை இனமையினுமினனுதாயிறறு. இவையிரணடுபாட்டானும அவ னுடைவாழவாாககு வருஙகுறறஙகூறபபடடது. (அ)

ருருகூ. முறைகோடி மனனவன் செயயி னுறைகோடி
யொலலாது வானம் பெயல. கூ

இ-ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின் — மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின், — உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது — அவனுடைப் பருவமழை இன்றும்வகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யாது. எ-று.

இரண்டிடத்தும் கோட்டமென்பன திரிந்துநின்றன. உறைகோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௯)

௫௬0. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். ௧0

இ-ள். காவலன் காவான் எனின் — காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவானாயின், — ஆ பயன் குன்றும் — அறனில்லாத ஆவனுடைப் பசுக்களும் பால் குன்றும், — அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர் — அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர். எ-று.

ஆபயன் ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றலென்பன. பாக்கள் பால்குன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங்கற்பமென்பன ஓதாமையானும், வேள்வி நடவாதாம். ஆகவே, வானம் பெயலொல்லாதென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுடைக் கணிகமுங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧0)

௫௭ ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும் பகுதியஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப்பாற்படுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௬௧. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து. ௧

இ-ள். தக்காங்கு நாடி — ஒருவன் தன்னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாக நின்றாராய்ந்து — தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து — பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற் கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனாவான். எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவுநிலைமையாதல் "தகுதி யெனவொன்று நன்றே" எனபதனுனுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும் வினையாதல் பெறரும். (௧)

௫௬௨. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர். ௨

இ-ள். கடிது ஓச்சி — அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால் அளவிறப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி, — மெல்ல எறிக — செய்யுங்கால் அளவிறவாமற்செய்க — ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவர் — ஆக்கந் தங்கணெடுங் காலநிற்றலை வேண்டுவோர். எ-று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்லவெறிதல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டுமாம். தொடங்கினவளவிற்குறைதல் பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஓச்சுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமை பற்றி வந்தன. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமைய தியல்பு கூறப்பட்டது. (௨)

௫௬௩. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும். ௩

இ-ள். வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின்— குடிகள் வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனுமாயின்,— ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்— அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற்கெடும். எ-று.

வெங்கோலனென்பது ரண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. அச்செயல்களும் கேடுகளும் முன்னாக கூறப்படும். (௩)

௫௬௪. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். ௪

இ-ள். இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்—குடிகளான் நமமிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னாதசொல்லையுடைய வேந்தன்— உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும்— ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங் கடிதினிழக்கும். எ-று.

நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான, இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லை இன்னாச் சொல்லென்றார். உறையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அஃது ரண்டாகுபெயராய உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லாதாரக்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல். (௪)

௫௬௫. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து. ௫

இ-ள். அருஞ்செவ்வி இன்னாமுகத்தான பெருஞ்செல்வம்— தன்னைக் காண வேண்டுவார்க்குக் காலமரியனுபக் கண்டால் இன்னாதமுகத்தினையுடையானது பெரியசெல்வம்— பேய் கண்டன்ன து உடைத்து—பேயாற் காணப்பட்டாற்போலவதொருகுற்றமுடைத்து. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவைசெய்வானைச் சாராவாரின்மையின், அவன துசெல்வந் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாதென்பதுபற்றிப்பேய்கண்டன்னதுடைத்தென்றார். காணுதல் தன்வயமாக்குதல்.(௫)

௫௬௬. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும். ௬

இ-ள். கடுஞ்சொல்லன் கண் இலன் ஆயின்—அரசன் கடியசொல்லையுமுடையனுயக் கண்ணோட்டமுமிலனுமாயின்,—நெடுஞ்செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும்—அவனது பெரியசெல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும். எ-று.

"வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு— ளீட்டங்கட் காமமோடேழு." எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும்

இவர் இவ்வெருவந்தசெய்தலுட்படக்கினார். கண் ஆகுபெயர். இவை செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்தன்றாயினுமென்பார், நெடுஞ்செல்வமென்றார். நீடுதல்-நீட்டித்தல். (௬)

௫௬௭. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம். ௭

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும் — கடியசொல்லுங் குற்றத்தினமிக்க தண்டமும் — வேந்தன் அடு முரண் தேய்க்கும் அரம் — அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினைத் தேய்க்குமரமாம். எ-று.

கடுமொழியாற்றுணையுங் கையிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெட்டு முரண் சுருங்கிவருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, திணியதாயினுந்தேயுமென்றற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கினார். ஏகதேசவுருவகம் அரமென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.* இவையைந்துபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னாமுகமுடைமை, கண்ணோட்டமின்மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குடிகளஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவைசெய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமுமிழக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௭)

௫௬௮. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு. ௮

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் — காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெண்ணத்தை அமைச்சர்மேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செய்யாதவரசன் — சினத்து ஆற்றிச் சீறின் — அப்பிழைப்பாற் றன்காரியந்தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவரைவெகுளுமாயின், — திருச் சிறுகும் — அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ-று.

அரசபாரம் பொறுத்துய்த்தலொப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேலேற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர், நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பாரமினிதியக்குமாறும் இல்லையென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறினார். இதனாற் பகுதியஞ்சும்வினையும் அது செய்தானெய்துங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன (௮)

௫௬௯. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். ௯

இ-ள். சிறை செய்யா வேந்தன் — செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புகலாவதோரரண் செய்துகொள்ளாதவரசன் — செரு வந்த போழ்தில் வெருவந்து வெய்து கெடும் — அது வந்தகாலத்து ஏமமின்மையான் வெருவிக் கடிதிற்கெடும். எ-று.

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதனைத் தோவட்டிமுப்பாரபோலப் பிரத்தியேகபந்தாந்துவயமென்பர் வடநூலார்.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலிற் றமியனாய்த் தானும் வெருவி அப்பகைவயத்தனாமென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும் வினையும் அது செய்தானெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (௯)

௫௭0. கல்லாரப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை. ௧0

இ-ள். கடுங்கோல் கல்லாரப் பிணிக்கும் — கடுங்கோலனாயவரச னீதிநூன் முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் பக்கியாகக் கூட்டாநிற்கும், — அதுவல்லது நிலக்குப் பொறை இல்லை— அக்கூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய பாரம் பிறிதில்லை. எ-று.

கடுங்கோலென்பது ஆண்டு மிகக்கண்டத்தின்மேற்றன்றி அதனைச் செய்வான்மேற்றாயிற்று. அவன் வு று செய்தற்கியைவாரையல்லது கூட்டாமையிற் கல்லாரப்பிணிக்குமென்றும்,ஏனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றநிலப்பாகலின் நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லதில்லையென்றுங்கூறினார். நிலக்கென்பது செய்யுளவிகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

௫௮ ம அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தனனொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமைப்பட கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃதாண்டின் வைக்கப்பட்டது.

௫௭௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. ௧

இ-ள். கண்ணோட்டம் என்னும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான — கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழகு அரசரமாட்டு உண்டாகலான,— இவ்வுலகு உண்டு— இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிரழகு சிறப்புணர நின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபேறுங்கூறினார். இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டிவாழ்வார் புலியையடைந்த புலவாயினம்போன்று ஏம்ஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார்.

௫௭௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. ௨

இ-ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது — உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை — ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

௫௭௩. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௩

இ-ள். பண் என்னும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல் — பண் என்ன பயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருந்துதலின்றாயின்! — கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் — அதுபோலக் கண் என்ன பயத்ததாங் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ-று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய நூற்றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முதலியவெட்டும்,* பண்ணல் முதலியவெட்டும்,† மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னுமைந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணாற்பயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணாற்பயனில்லையென்பதாம். கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனையிடமாக்கினார். இறுதிக்கட்கண்ணென்பதனைக் "கண்ணகன்ஞாலம்" என்புழிப்போலக் கொள்க.

௫௭௪. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௪

இ-ள். முகத்து உளபோல எவன் செய்யும் — கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உளபோறறோன்றலல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும் — அளவினான் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் — அளவிறவாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள். எ-று.

தோன்றலல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. கழிகண்ணோட்டத்தினீக்குதற்கு, அளவினானென்றார். ஒருபயனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம். (௪)

௫௭௫. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். ௫

இ-ள். கண்ணிற்கு அணி கலம் கண்ணோட்டம் — ஒருவன்கண்ணிற்கு அணியுங்கலமாவது கண்ணோட்டம், — அஃது இன்றேல் புண் என்று உணரப்படும் — அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாரால் புண்ணென்றறியப்படும். எ-று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணாய்த்தோன்றினும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானுந் துயர்விளைத்தலொக்கலிற் புண்ணென்றுணரப்படுமென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௫)

௫௭௬. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். ௬

---

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை எனவிவை.

† பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனவிவை.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர் — ஓடுதற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர் — மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் — இயங்குவாராயினும் மண்ணோடு பொருந்தி நிற்கின்ற மரத்தினையொப்பர். எ-று.

ஓடாதவரென்புழிச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. மரமுங்கண்ணுடைமையி னிரந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவையென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்மை காணப்படுங்கண்ணின்றி அதனுண் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்வீட்டாற் கூறினமையானும், "மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென் றிரக்கண்டாய்" என்பதனானுமறிக. (௬)

௫௭௭. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். ௭

இ-ள். கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் — கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லர், — கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் — கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமிலராதலுமில்லை. எ-று.

கண்ணுடையராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிய பின் அதனையெதிர்மறைமுகத்தான் விளக்கினார். உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோடாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௭)

௫௭௮. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. ௮

இ-ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு — முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிலழியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு — உரிமை உடைத்து இவ்வுலகு — உரித்தாந்தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம். எ-று.

தம்மொடு பயின்றார் பிறரையொறுக்கண்செய்துழி அவரைக் கண்ணோடியொறாதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் "ஓர்ந்துகண்ணோடாது" என்ற முறையிலக்கணத்தானும் பெற்றாம். முறை சிதையவருமவழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாதலருமையிற் கண்ணோடவல்லார்க்கென்றும், அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ்சேறலின் உரிமையுடைத்தென்றுங் கூறினார். இதனாற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது. (௮)

௫௭௯. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. ௯

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்கண்ணும் — தம்மையொறுக்குமியல்புடையாரிடத்தும் — கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை — கண்ணோட்டமுடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத் தலையாயவியல்பாவது. எ-று.

பண்பினரென்றதனால் அவர்பயிற்சி பெற்றாம். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றுமென்பன இரண்டொருசொன்னீர. (௯)

௫௮௦. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். ௧௦

இ-ள். நஞ்சு பெய்க கண்டும் உண்டு அமைவா—பயினருர் தமக்கு நஞ்சி டக் கண்டுவைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டு பின்னுமவ ரோடு மேவுவா— நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவா— யாவரானும் விரும் பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவா. எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் "முந்தை யிருந்து நட்டோா கொடு பபி—னஞ்சு முண்பா நனிநா கரிகா." என்பதனானுமறிக. அரசா அவரையொ ருது கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண் டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (கo)

ருசுஉ ம அதி — ஒற்றுடல்.

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தாாமாட்டும் நிகழ்ந்தனவறிதற்கு ஒற்றரையாளுதல். மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தனைய அர சனுக்குத் தனாடு செலுத்துங்காலும் பிறா்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டு வன கூறுகின்றாராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய இது முன் வைக்கப்பட்டது.

ருஅக. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றெனக மன்னவன கண். க

இ-ள். ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் — ஒற்றும் புகழ் மைந்த நீதிநூலுமாகிய இவ்விரண்டனையும் — மன்னவன் கண் தெற்றெ னக— அரசன் தனனிரண்டுகண்ணுமாகத் தெளிக. எ.று.

ஒற்றுந் தனகண் செல்லமாட்டாத பரப்பெல்லாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிக ழ்ந்தனவெல்லாமுணாந்தலானும், நூல் அங்ஙிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தனனுணாவு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ்சொல்லியுணாத்தலானும், இவ்விரண் டனையுமே தனக்கூனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டொ ழுகுகவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றூா, வேந்தனை வேந்தென்றாற்போல. தெற்றெனகவென்பது தெற்றென்னென்பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள். அது தெற்றெனவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ருஅஉ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் ரெழில். உ

இ-ள். எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல அறிதல்— எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான் விரைந்த றிதல்— வேந்தன் தொழில்— அரசனுக்குரிய தொழில். எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது ஏழாவதன்பொ ருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந்தீயவுமாய சொற்களை யுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டுதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையேயுபசாரவழக்காற்றொழிலென்றுங் கூறினார். ஒற்றுனென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினுடைய பயன்கூறப் பட்டது. (உ)

௫அ௩. ஒற்றினு னொற்றிப பொருடெரியா மன்னவன
கொற்றங் கொளககிடந்த தில. ௩

இ-ள். ஒறறினுன் ஒறறிப பொருள தெரியா மனனவன—ஒற்றினனே எல்லார்கண்ணும நிகழநதவறறை ஒறறுவிததது அவறறுனெயதும பயனேயாராயா தவரசன்—கொறறம கொளக் கிடநதது இல—வெனறியடையக் கிடநதது வேறெருநெறியிலலை. எ-று.

அநநிகழநதனவும் பயனும அறியாது பகைக்கெளியனுதல பிறிதிறறீராமையின், கொறறஙகொளககிடநததிலலெனருா. இதறகுக் கொளககிடநததொரு வென்றியிலலையெனறுரைபபினுமமையும. இதனல அததொழில செயயாதவழி வருஙகுறறங கூறபபட்டது. (௩)

௫அ௪. வினைசெயவார தஞசுற்றம வேண்டாதா ரென்ருங்
கனைவரையு மாராயவ தொறறு. ௪

இ-ள். தம் வினை செயவார சுறறம வேணடாதார எனற அனைவரையும் ஆராயவது—தஙகாரியஞசெயவார, சுறறததார, பகைவரெனறு சொலலபபடட அனைவரையும சொறசெயலகளாறுராயவானே— ஒறறு— ஒறறனுவான. எ-று.

தமமெனறது அரசனேடுளளபபநிததி. அவனுககுக காரியஞசெயவார செயவனவும், சுறறததார தனனிடததும நாட்டிடததுஞசெயவனவும், பகைவர தனனறறமாராயதலும மேறறேறபபடுதலும முனனிடடுத தனனிடததுச செயவனவுமறிநது, அவறறிறகேறறன செயயவேணடுதலின, இமமூவகையாரையும எஞசாமலாராயவேணடுமெனபார, அனைவரையுமாராயவதொறறெனருா. (௪)

௫அ௫. கடாஅ வுருவொடு கணணஞசா தியாணடு
முகாஅமை வலலதே யொறறு. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒறறபபடடார கணடால ஐயுறாத வடிவோடு பொருநதி— கண அஞசாது—அவர ஐயுறறறியலுறிற செயிர்த்து நோககியு அவாகணணிறகஞசாது நினறு—யாணடும உகாமை வலலதே ஒறறு—நானகுபாயமுஞசெயதாலும மனததுககொணடவறறை உமிழாமை வலலவனே ஒறறனுவான். எ-று.

கடாவெனபது கடுக்கும பெயரெசசததெதிாமறை. ஐயுறாத வடிவாவன பாாபபார, வணிகா முதலாயினா வடிவு. (௫)

௫அ௬. துறந்தார படிவதத ராகி யிறந்தாராயந
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொறறு. ௬

இ-ள். துறநதார படிவததா ஆகி இறநது ஆராயநது—முறறததுறநதாராயும் விரதவொழுக்கினராயும உளபுகுதறகரியவிடஙகளெலலாம உளபுக்கு ஆராயவேணடுவனவாராயநதறிநது—என செயினும சோாவு இலது ஒறறு—ஆணடையார் ஐயுறறுப பிடித்து எலலாததுனபமுஞசெயது கேட்டாலும தனனை வெளிபபடுததாதவனே ஒறறனுவான. எ-று.

விரதவொழுககம தீர்த்தயாததிரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோரொனறு செயவாரினமை விளககி நினறது. மேல நாலவகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வினைமை சொலலிவைததது ஈண்டுந தண்டததைப பிரிததுக்கூறியது அதனது பொருததறகருமைசசிறபபு நோககி. இதனைப படிவமென்றதனை வேடமாக்கித் துறநதாரவேடததாராகியெனறுரைப்பாருமுளா. (௬)

ருஅள. மறைந்தவை கேடகவற றாகி யறிந்தவை
ஐயபபா டிலலதே யொறறு. எ

இ-ள். மறைநதவை கேட்க வறறு ஆகி— ஒறறபபட்டார் மறையச்செய்த செயலகளை அவாகருள்ளாயினாராற கேட்க வலலனாய் — அறிநதவை ஐயபபாடு இலலதே ஒறறு—கேடடறிநத செயலகளிற பினனையப்படாது துணிய வலலவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

மறைநதவை சொலலுவாரையறிநது, அவரயிராமறசெனறொட்டித் தாமே சொலலும்வகை அதறகேறற சொலலாகச செயலர்க முனனே விளைத்து, அத்தொடாபாறகேடகுங்காலும உருதாாபோனறுநினறு கேடகவேணடுதலிற கேட்கவறறாகியெனறும, கேடடறிநதவறறைத தானேயையுறறுவநது சொலலின அரசனால அவறறிறகேறற வினை செய்யலாகாமையின ஐயபபாடிலலதே யெனறுங்கூறினா.இவைநானகுபாடடானும ஒறறினதிலககணங்கூறப்பட்டது.

ருஅஅ. ஒறறொறறித தநத பொருளையு மறறுமோ
ரொறறினா லொறறிக கொளல. அ

இ-ள். ஒறறு ஒறறித தநத பொருளையும—ஓரொறறன ஒறறி வநதறிவிதத காரியநதனனையும்— மறறும ஓரொறறினால ஒறறிக கொளல— பிறனொரொறறனாலும ஒறறுவிதது ஒபபுமை கணடுகொளக. எ-று.

ஒறறபபட்டாரோடொததுநினறு மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின, ஒருவனமாறறந தேறபபடாதெனபதாம. (அ)

ருஅகூ. ஒறறொற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா
சொறறொகக தேறப படும. கூ

இ-ள். ஒறறு ஒறறு உணராமை ஆளக—ஒறறரையாளுமிடதது ஒருவனையொருவனறியாமலாளக,— உடன மூவா சொல தொகக தேறபபடும—அங்ஙனமாணடவொறறாமூவரை ஒருபொருணமேல வேறுவேறுவிட்டால அமமூவா சொலலும் பயனாலொததனவாயின,அது மெயயெனறு தெளியபபடும். எ-று.

ஆயினெனபது வருவிககபபட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற தமமுளியைநது ஒபபககூறுவராகலின உணராமையாளகவென்றும, மூவாகரு நெஞ்சொறறுமைபபடுதலும பட்டால நீடுநிறறலுங்கூடாமையிற றேறபபடுமெனறுங்கூறினா். இதனானே அஃதொததிலவாயிற பினனுமாராயகவெனபதூஉம பெறறும. (கூ)

ருகூ0. சிறப்பறிய வொறறின்கட் செயயற்க செயயிற
புறபபடுத்தா னாகு மறை. க0

இ-ள். ஒறறினகண சிறப்பு அறியச செயயற்க—மறைநதவையறிநது கூறிய ஒறறின்கட்செயயுஞ்சிறப்பினை அரசன பிறரறியச செயயாதொழிக;—செய்யின் மறை புறபபடுத்தான ஆகும்— செயதானாயிற றனனகததடக்கப்படும மறையைத தானே புறததிட்டானாம். எ-று.

மற்றையாவது அவனொற்றறியதூஉம், அவன் கூறியதூஉமாம். சிறப்புப்பெற்றவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் இருப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தாதொழுகவென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒற்றனையாளுமாறும், அவரானிகழ்ந்தனவறியுமாறும், அறிந்தாற் சிறப்புச் செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (௧௦)

௬௦ ம் அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனமெலிதலின்றி வினைசெய்தற்கட் கிளர்ச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றரான் நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃதின்றியமையாமையின், ஒற்றாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௯௧. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. ௧

இ-ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்—ஒருவரை உடையரென்றுசொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம், — அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ— அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையததானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ-று.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்தினின்ற பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. காக்குமாற்றலிலராகலின், அதுவுமிழப்பரென்பதாம். (௧)

௫௯௨. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். ௨

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது,— பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும்— மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலைநில்லாமையுங் கூறினார். கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது.

௫௯௩. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார். ௩

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார்—இழந்தாராயினும் யாங்கைப்பொருளையிழந்தேமென்றலமரார்—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார்—நிலைபெற்றவூக்கத்தைத் தங் கைப்பொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவூக்கமெனக. கைத்துக் கையகத்தாயபொருள். "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்"* என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௩)

௫௯௪. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை. ௪

---

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை,—மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்—முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா—னற்கா யுதிர்தலு முண்டு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம உடையானுழை—அசைவிலலாத ஊக்கததை யுடையானமாட்டு— ஆக்கம அதா விளயைச செலலும—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொணடு செலலும.எ-று.

அசைவினமை இடுக்கண முதலியவறறாறறளராமை. வழிவினவிச் சென்று சாாவாாபோலத தானே செனறு சாருமெனபாா, அதாவினயைசசெலலுமென்முா. எயதுகினற பொருளினும் அதறகுக காரணமாயவூககஞ சிறநததென்பது இவைநானகுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (ச)

ருகூரு. வெளளத தனைய மலாநீட்ட மாநதாதம
முளளத் தனைய துயாவு. ரு

இ-ள். வெளளத்து அனைய மலா நீட்டம— நினற நீரினளவினவாம நீாப பூககளினருளின்து நீளஙகள,—மாநதாதம உளளதது அனையது உயாவு— அதுபோல மககடமூககததளவினதாம அவருயாசசி. எ-று.

மலா ஆகுபெயா. நீா மிககதுணையும மலாததாள நீளுமெனபது பட, வெ ளளததனையவெனமுா. இவவுவமையாறறலான ஊககமிககதுணையும மககளு யாவரெனபது பெறபபட்டது. உயாதல பொருள படைகளான மிகுதல (ரு)

ருகூகூ. உள்ளுவ தெலலா முயர்வுளளன் மறறது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீரதது. கூ

இ-ள். உளளுவது எலலாம உயாவு உளளல — அரசராயினா கருதுவதெ லலாம தம்முயாசசியையே கருதுக,—அது தளளினும தள்ளாமை நீாத்து —அவவுயாசசி பாலவகையாறகூடிறறிலலையாயினும,அககருததுத தளளாமை நீாமையுடைதது. எ-று.

உமமை தளளாமை பெருமபானமையாதல விளககிறறு. தளளியவழியுந தாளாணமையிற றவறினறி நலலோராறபழிககபபடாமையின, தளளாவியற கைததெனபதாம. மேல உளளததனையதுயாவு எனறதனையே வறபுறுத்தி யவாறு. (கூ)

ருகூஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோா புதையுமபிற
பட்டுபபா டூனறுங களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின பட்டுப பாடு ஊனறும—களிறு புதையாகிய அம்பாற புணபட்டவிடததுத தளராது தனபெருமையை நிலைநிறுததும,— உரவோா சிதைவிடதது ஒலகாா— அதுபோல ஊக்கமுடையாா தாங்கருதிய உயர்சசிக்குச சிதைவு வநதவிடததுத தளராது தமபெருமையை நிலைநிறுத் துவா. எ-று.

புதை அமபுககட்டு. பனமை கூறியவாறு. பட்டாலெனபது பட்டெனத திரி நதுநினறது. ஒலகாமை களிறறுடனும, பானூறுதல உரவோருடனும, சென் றியைநதன. தளளினுநதவறுதுளளியது முடிபபெனபதாம. இவைமூன்றுபா ட்டானும ஊககமுடையாரதுயாசசி கூறபபட்டது. (எ)

ருகூஅ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருககு. அ

இ-ள். உள்ளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசர்— உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு எய்தார்— இவ்வுலகத்தாருள் யாம் வண்மையுடையேமென்று தம்மைத் தாம் மதித்தலைப் பெறார். எ-று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கிவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றார். கொடை வென்றியினுயவின்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனாகாமையின், தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

௫௯௯. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின். ௯

இ-ள். பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும்— எல்லாவிலங்கினுந் தான் பெருடம்பினது அதுவேயுமன்றிக் கூரியகோட்டையுமுடையதாயினும், — யானை புலி தாக்குறின் வெரூஉம்— யானை தன்னைப் புலியெதிர்ப்படின் அதற்கஞ்சும். எ-று.

பெருடம்பான வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானை ஊக்கமின்மையான் அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அஃதுடையவரசர்க்கஞ்சுவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், பிறிதுமொழிதல். (௯)

௬00. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கைஅஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. ௧0

இ-ள். ஒருவற்கு உரம் உள்ள வெறுக்கை— ஒருவற்குத் திண்ணியவறிவாவது ஊக்கமிகுதி,— அஃது இல்லார் மரம்— அவ்வூக்கமிகுதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்,— மக்களாதலே வேறு — சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடை வேற்றுமைவடிவு மக்களவடிவே, பிறிதில்லை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல் “உரனென்னுந் தோட்டியான்” என்பதனுமறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியுமின்மைபற்றி மரமென்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்பாடின்மைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றுங் கூறினார். பயன் பழமுதலியவும், தேவர்கோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்கட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧0)

௬௧-ம் அதி.— மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதனோக்கி, இஃதூக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬0௧. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். ௧

இ-ள். குடி என்னும் குன்றா விளக்கம்— தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவிளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர நந்திப்போம். எ-று.

உலகநடையுள்ளதனையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமா சென்றும், அஃது ஏனையிருளபோலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடாநது மாய்க்கும வலியுடைமையின மாசூரமாயாநதுகெடுமெனறுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுமிலலையாதல. (க)

சு0உ. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக
குடியாக வேண்டு பவா. உ

இ-ள். குடியைக குடியாக வேணடுபவா— தாம் பிறநத குடியை மேன மேலுயரும நறகுடியாக வேண்டுவார்— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயறசியோடொழுகுக. எ-று.

முயறசியோடெனபது அவாயநிலையான வநதது. நெருபபிறகொடியது பிறிதின்மைபறறி நெருபபை நெருபபாகவே கருதுகவெனறாறபோல மடியிறறீயது பிறிதின்மைபற்றிப பினனும அபபெயராறனனே கூறினா. அஙஙனஙகருதியதனைக் கடிநது முயனறொழுகவே தாமுயாவா, உயரவே, குடியுயருமெனபார், குடியைககுடியாகவேணடுபவரெனறா. அஙஙனமொழுகாககாற குடியழியுமெனபது கருதது. இனி மடியாவெனபதனை வினையெசசமாககிக கெடுததொழுககவெனறு உரைபபாருமுளா. (உ)

சு0ந. மடிமடிக கொண்டொழுகும பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முநது. ந

இ-ள். மடி மடிககொணடு ஒழுகும பேதை பிறநத குடி — விடத்தகுவதாய மடியைத தனனுளளே கொணடொழுகும அறிவிலலாதான பிறநத குடி —தனனினும முநது மடியும—அவனறனனினும முநதுறவழியும. எ-று.

அழிவு தருவதனை அகததே கொணடொழுகுதலிற பேதையெனறும, அவனாற புறநதரபபடுவதாகலிற குடிதனனினுமுநதுறவழியுமெனறுங கூறினா. ஆகததிற பிறபடினும அழிவின முறபடுமெனபதாம. (ந)

சு0ச. குடிமடிநது குறறம பெருகு மடிமடிநது
மாணட வுஞற்றி லவாககு. ச

இ-ள், மடி மடிநது மாணட உஞறறு இலவாககு—மடியினகணணே வீழதலாற் சிறநதிய முயறசியிலராயினாககு—குடி மடிநது குறறம பெருகும —குடியும மடிநது குறறமும பலகும. எ-று.

மடிநதெனத திரிநதுநினற வினையெசசம இலவெனனுங்குறிபபுவினைபபெயா கொணடது. குறறஙகள முனனாக கூறுப. இவைநானகுபாட்டானும மடியினறீமை கூறபபட்டது. (ச)

சு0ரு. நெடுநீா மறவி மடிதுயி லனகுங
கெடுநீரார் காமக கலன். * ரு

இ-ள். மடி நெடுநீா மறவி துயில நானகும—மடியும விரைநதுசெய்வதனை நீட்டித்துச் செயயுமியலபும் மறபபும துயிலுமாகிய இநநானகும— கெடுமநீரார காமக் கலன— இறககுமியலபினையுடையாா விரும்பியேறும் மரக்கலம். எ-று.

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுளுக்கு இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதனைக்கணிகழுவதாய செயன்மேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல் முதனான்கும் தாமதகுணத்திறத்தனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு நாளுலத்தல. இவை துன்புறுவீர்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாளுலதார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பியேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங்கலத்தினையொக்குமென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கலனென்னுஞ்சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப்பூணுமாபரணமென்றுரைப்பாருமுளர். (௫)

௬0௬. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்த லரிது. ௬

இ-ள். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும் — நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும் — மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது — மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனையெய்துதலில்லை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம். அச்செல்வம் அழியாமற்காக்கும் முயற்சியின்மையின் அழியும், அழியவே, தந்துன்பநீங்கார் தென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமென்றுரைப்பாருமுளர். (௬)

௬0௭. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர். ௭

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் — மடியை விரும்புதலான் மாண்ட முயற்சியில்லாதார் — இடி புரிந்து எள்ளும் சொற்கேட்பர் — தந்நட்டார் முனைந்து கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற் பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்லையுங் கேட்பர். எ-று.

இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்டாரென்பது பெற்றாம். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற் கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலின்மையின், கேட்பரென்றார். (௭)

௬0௮. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். ௮

இ-ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின் — மடியினது தன்மை குடிமையுடையான்கண்ணே தங்குமாயின், — தன் ஒன்னார்க்கு அடிமை புகுத்திவிடும் — அஃதவனைத் தன்பகைவர்க்கு அடியனாந்தன்மையையடைவித்துவிடும். எ-று.

மடியினது தன்மை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தற்றன்மை. அஃது அதனையுடையவரசன்மேற்றுதல், தன்னொன்னார்க்கென்றதனான், அறிக. அடியனாந்தன்மை தாழ்ந்துநின்றேவல்கேட்டல். இவைநான்குபாட்டானும் மடிமைக் குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (௮)

௬0௯. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். ௯

இ-ள். ஒருவன மடி ஆண்மை மாற்ற— ஒருவன தனமடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே,—குடி ஆண்மையுள வந்த குற்றம கெடும— அவனகுடியுள்ளும ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள கெடும. எ-று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய தாமதகுணம. குடியாண்மை யென்பது உமமைத்தொகை. அவற்றினகண வந்த குற்றமெனறது மடியான் ன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மையை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்குமெனபதாம. (௯)

சுக0. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
தாஅய தெல்லா மொருங்கு. க0

இ-ள். அடி அளந்தான தாயது எல்லாம—தனனடியளவானே எல்லாவுலகையுமளந்த இறைவன கடந்த பரப்புமுழுதையும— மடி இலா மன்னவன ஒருங்கு எய்தும—மடியிலாதவரசன முறையானன்றி ஒருங்கேயெய்தும.எ-று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவியதெனபது இடைக்குறைந்துநின்றது. எப்பொழுதும வினையினகண்ணே முயறலின், இடையீடின்றியெய்துமெனபதாம. இவையிரண்டுபாட்டானும மடியிலாதான எய்தும பயன கூறப்பட்டது. (க0)

சுஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியுடையனாதல. அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும வினை முயற்சியானன்றியாளப்படாமையின, இது மடியின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுகக. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும
பெருமை முயற்சி தரும. க

இ-ள். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும — தஞ்சிறுமை நோக்கி நாமிவ்வினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக,—பெருமை முயற்சி தரும— அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாக்கும. எ-று.

சிறுமைநோக்கியெனபது பெருமை தருமென்றதனானும, வினைமுடித்தலென்பது அதிகாரத்தானும, வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம பெரியராவர், ஆகவே, அரியனவும எளிதின முடியுமெனபதாம. (க)

சுக௨. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு. ௨

இ-ள். வினைக்குறை தீர்ந்தாரின உலகு தீர்ந்தன்று— வினையாகிய குறையைச் செய்யாதுவிட்டாரை உலகம விட்டது,— வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல்— அதனைச் செய்யப்படும வினைகட்டவிராநிருத்தலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள. அது "பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே" எனபதனானுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டுங் குறையை நீங்கினாரினீங்கிற்றென்றுரைப்பாருமுளர். (௨)

கூகங. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ங

இ-ள். தாளாண்மை எனனும் தகைமைகக‌ண தஙகிறறு— முயறசியென்று சொல்லபபடுகின்ற உயாநதகுணததினகண்ணே நிலைபெறறது — வெளாண மை எனனும் செருககு—எலலாாககுமுபகாரஞ்செயதலென்னும மேமபாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தறகுரியாா முயறசியுடையாரொன்பாா அவ்வககுணஙகளமேலவைததும, அது பிறாமாடடிலலையெனபாா தஙகிற்றே யெனறுங்கூறினர். இவை மூனறுபாட்டானும முயறசியது சிறபபுக கூறபப டடது. (ங)

கூகச. தாளாண்மை யிலலாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக கெடும. ச

இ-ள். தாளாணமை இல்லாதான் வேளாணமை—முயற்சியில்லாதவன் உப காரியாநதன்மை—பேடி கை வாள ஆணமைபோலக் கெடும்—படைகண்டா லஞ்சும் பேடி அதனிடைத் தனகையில வாளை ஆளுதறறனமைபோல இலலை யாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைததொழிறபெயா. பேடி வாளைப பணிகோடறகருத தடையளாயினும அது தனனசசததான முடியாதவாறுபோல முயறசியிலலா தான பலாக்குமுபகரிததறகருததுடையனாயினும அது தனவறுமையானமுடி யாதெனபதாம். வாளாணமையெனபதறகு வாளாறசெயயுமாணமையெனறு ரைபபாருமுளா. இதனுன அஃதிலலாதானது குறறங கூறபபடடது. (ச)

கூகரு. இன்பம் விழையான வினைவிழைவான் றனகேளிர்
துன்பந் துடைததூன்றுந் தூண. ரு

இ-ள். இனபம் விழையான வினை விழைவான — தனக்கினபததை விரும பானுகி வினைமுடிததலையே விருமபுவான—தனகேளிா துனபம துடைதது ஊனறும தூண—தனகேளிராகிய பாரததினறுனபததினை நீககி அதனைத் தாங குநதூணும. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊனறுமெனறது அபபொருட்டாதல "மதலையா ய மறறதன வீழுனறி யாஙகு"* எனபதனுனுமறிக. சுறறததாா நடடாரதுவறு ப யுநதீாதது அவாக்கேமஞ்செயயுமாறறலையுடையனுமெனவே, தனனைகக ய ணடாவாயிறறு. காரியததை விழையாது காரணததை விழைவாரு எலலாபப யனுமெயதுமெனறதனுல, காரணததை விழையாது காரியதத விழைவான் யாதுமெயதானெனபது பெறரும. இதனுல அஃதுடையானது மை கூறப படடது. (ரு)

கூககா. முயற்சி திருவினை யாககு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். கா

* நாலடியாா, தாளாண்மை,—சிதலை தினபபட்ட வால மரத்தை—மத லையாய மறறதன வீழூன்றி யாஙகுக்—குதலைமை தநதைகட் டோனறிற்றன பெறற—புதலவன மறைபபக கெடும்.

இ-ள். முயற்சி திருவினை ஆக்கும்—அரசாமாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்,—முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்திவிடும்—அஃ தில்லாமை வறுமையையடைவித்துவிடும். எ-று.

செல்வம் அறுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றுள் வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரானழிவரென்பது கருத்து. (௬)

௬௧௭. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள். ௭

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள்— கரியசேட்டை ஒருவனமடியின்கண்ணே யுறையும்,— தாமரையினாள் மடி இலான் தாள் உளாள் என்ப — திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனுய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சியுமுடையார்மாட்டு நிலையை அவைதம்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமைக்குமேது கூறப்பட்டது. (௭)

௬௧௮. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி. ௮

இ-ள். பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியன்று— பயனைத் தருவதாய விதி யில்லாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது,— அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி—அறியவேண்டுமவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின. தெய்வமில்லையாவழி ஆள்வினையுடைமையாற் பயனில்லையென்பாரை நோக்கி, உலகம் ஊழ்வினைபற்றிப் பழியாது ஆண்டைக்குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாதுமுயல்க வென்பது குறிப்பெச்சம். (௮)

௬௧௯. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். ௯

இ-ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும்— முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானுயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றாம். இருவழியும் பாழாகலின்மையின், தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்து. (௯)

௬௨௦. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர். ௧0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்— பயனை விலக்குவதாயவூழினையும் புறங்காண்பர்— உலைவு இன்றித் தாழாது உஞற்றுபவர் — அவ்விலக்கிற்கிளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகால

முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார், உபபக்கமுகாணபரென்றார். தெய்வத்தா னிடுக்கண்வரினும் முயறசி விடறபாலதன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டா னுங்கூறப்பட்டது. (௧0)

---

௬௩ ம் அதி. — இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தானுக, பொருளின்மை யானுக, மெய்வருத்தத்தானுகத் தனக்கிடுக்கண் வந்துழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

௬௨௧. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில். ௧

இ-ள். இடுக்கண் வருங்கால் நகுக—ஒருவன் வினையாற் றனக்கிடுக்கண் வருமிடத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க, — அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல—அவ்விடுக்கணை மேன்மேலடர்வல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது பிறிதில்லையாகலான். எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்துழி நிகழறபாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடுக்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழியினறி மனவெழுச்சியான் அதனைத் தள்ளி அக்குறை முடிக்குமாற்றலுடையனுமாகலின், அதனையடுத்தூர்வதஃதொப்பதில்லென்றார். (௧)

௬௨௨. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். ௨

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய இடும்பை — வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய இடும்பைகளெல்லாம்,— அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்—அறிவுடையவன் தனதுள்ளத்தான் ஒன்றனை நினைக்க, அத்துணையானே கெடும். எ-று.

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பதூஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதூஉம் அறிதல்வேண்டுதலின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ள வென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஊழினுய இடுக்கணுல் அழியாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (௨)

௬௨௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர். ௩

இ-ள். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர்—வினைசெய்யுங்கால் அதற்கிடையேவந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர்— இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர்— அத்துன்பந்தனக்குத் தாந்துன்பம் விளைப்பர். எ-று.

வருந்துதல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திட்பமுடையராய் விடாது முயலவே வினை முற்றுப்பெறறுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடும்பையுமிலவா மாகலின், இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பரென்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பின்வருநிலை. (௩)

௬௨௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ௪

இ-ள். மடுத்த வாய எல்லாம் பகடு அன்னான்—விலங்கியவிடங்களெல்லா வற்றினும் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையையெடுத்துக்கொண்டு உய்க்க வல்லானை — உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து—வந்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலையுடைத்து. எ-று.

மடுத்தவாயெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அள்ற்றுநிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் அரிதினுய்க்குமாறுபோலத் தன் மெய்வருத்தம் நோக்காது முயன்றுய்ப்பானென்பார், பகடன்னானென்றார்.(௪)

௬௨௫. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். ௫

இ-ள். அடுக்கி வரினும்—இடை விடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும்,— அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும்— தன்னுள்ளக்கோட்பாடு விடாதான் உற்றவிடுக்கணடாம் இடுக்கணிலே படடுபோம். எ-று.

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலுமடங்க, அடுக்கி வரினுமென்றார். அழிவென்றுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தெய்வத்தானாயதற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (௫)

௬௨௬. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத றேற்றா தவர். ௬

இ-ள். அற்றேம் என்று அல்லற்படுபவோ—வறுமைக்காலத்து யாம் வறியமாயினேமென்று மனத்தாற் றுயருழப்பரோ— பெற்றேம் என்று ஓம்புதல் தேற்றாதவர்—செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவற்றுதலையறியாதார். எ-று.

பெற்றவழி இவறுமை நோக்கி அறறவழியும் அப்பகுதி விடாதாகலின், அல்லற்பாடிலலையாயிற்று. இதனாற் பொருளின்மையானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (௬)

௬௨௭. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல். ௭

இ-ள். உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று— நாற்கதியினுமுள்ளவுடம்புகள் இடும்பையென்னும் வாளுக்கிலக்கென்று தெளிந்து, — கலக்கத்தைக் கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்—தம்மேல் வந்த இடும்பையை இடும்பையாக்க் கொள்ளார் அறிவுடையார். எ-று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேனின்றது. கையாறென்பது ஒருசொல் இதற்கு ஒழுக்கநெறி யென்றுரைப்பாருமுளர். இயல்பாகக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம். (௭)

௬௨௮. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன். ௮

இ-ள். இனபம் விழையான இடுமபை இயலபு எனபான்—தனனுடமபிறகு இனபமாயவறறை விருமபாதே வினையாலிடுமபையெயதுதல் இயலபெனறு தெளிநதிருபபான— துனபம உறுதல இலன — தனமுயறசியாற றுனபமு முன. எ-று.

இனபததை விழைபினும, இடுமபையையியலபெனறுது காககக்கருதினும, துனபம விளைதலின,இவவிரணடுஞசெயயாதானைத துனபமுறுதலிலனெனறுா.

ஙஉகூ. இனபதது ளினபம் விழையாதான றுன்பததுட
டுன்ப முறுத லிலன். கூ

இ-ள். இன்பத்துள இனபம விழையாதான—வினையாற றனக்கினபம வந துழி அதனையனுபவியாநினறே மனததான விருமபாதான — துனபத்துள துனபம உறுதல இலன — துனபம வநதுழியும அதனையனுபவியாநின்றே மனததான வருநதான. எ-று.

துனபம் முயற்சியான வருமிடுககண. இரணடையும ஒருதனமையாகக கோடலின, பயனகளுமிலவாயின. (கூ)

ஙஙo. இன்னுமை யின்ப மெனககொளி னாகுந்தன்
னொன்னா விழையுஞ சிறபபு. கo

இ-ள். இனனுமை இனபம எனக கொளின—ஒருவன வினைசெயயுமிடததுமுயறசியான வருந்துனபநதனனையே தனககினபமாகக கறபிததுக்கொளவனுயின,— தன ஒனனா விழையும சிறபபு ஆகும—அதனுற றனபகைவா நனகுமதிததறகேதுவாய உயாசசியுணடாம. எ-று.

துனபநதானும உயிாககியலபனறிக கணிகமாய மனததிடை நிகழவதோா கோட்பாடாகலின, அதனை மாறுபடககொளளவே, அதறகழிவினறி மனமகிழச்சியுடையனுய அதனுற றொடஙகிய வினை முடிததேவிடுமாறறலுடையனுமென்பது கருதது. இவைநானகுபாட்டானும மெயவருததததானுயதறகு அழியாமையும அதறருபாயமுங கூறபபடடன. (கo)

அரசியல முறறிறறு.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாததுதறகண ஒனறறகொனறு துணையாய அஙகஙகளாறனதியலபு முபபததிரணடதிகாரததாற கூறுவானெடுததுககொணடு, அவையாறனுளளும காவறசாாடுகைததறகண அவவரசறகிணையாய அமைசசனதியலபு பதததிகாரததாற கூறுவானறொடஙகி,முதறகண அமைச்சுக கூறுகினறுா.

ஙசு ம அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைசசனது தனமை: எனறது அவன்றன குணங்களையுஞ் செயலகளையும.

ஙஙக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைசசு. க

இ-ள். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும்—காலமும்—அதற்கேற்ற காலமும்—செய்கையும் — அது செய்யுமாறும்—செய்யும் அருவினையும்—அவ்வாற்றிற்செய்யப்படும் அவ்வரியவினைதானும்—மாண்டது அமைச்சு—வாய்ப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனுவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்கும்உபாயமும் இடையூறுநீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் றருவதெனபார், அருவினையென்றார். இவையைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திறங்களெனப. (௧)

௬௩௨ வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. ௨

இ-ள். வன்கண்—வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும்—குடி காத்தல்—குடிகளைக் காத்தலும்—கற்று அறிதல்—நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர்வன வறிதலும்—ஆள்வினை—முயற்சியும்— ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு—மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களோடுங்கூடவே திருந்தவுடையானே அமைச்சனுவான். எ-று.

எண்ணென்று நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டி வருவிக்க. இந்நான்கனையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுமிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை எண்ணெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கந்தாற்காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை முற்றுமைப்பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. (௨)

௬௩௩. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. ௩

இ-ள். பிரித்தலும்—வினை வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணையாயினாரை அவரிற்பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்— பேணிக்கொளலும்— தம்பாலாரை அவர் பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொளுதலும்— பிரிந்தவர்ப் பொருத்தலும்—முன்னே தம்மினும் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டு பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்— வல்லது அமைச்சு— வல்லவனே அமைச்சனுவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதைநிலைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறியாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனோக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப. (௩)

௬௩௪. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு ௪

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியஞ்செய்கை பலவாற்றாற்றோன்றின் அவற்றுள் ஆவதாராய்ந்தறிதலும்— தேர்ந்து செயலும்— அது செய்யுங்கால் வாய்க்

குன்றிக்கூடிச் செய்தலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக் கும்வகை சொல்லுதலும— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனு வான். எ-று.

தெரிதல் செயனமேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின. (௪)

௬௩௫. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை. ௫

இ-ள். அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான — அரசனுற் செய்ய ப்படும் அறங்களையறிந்து தனக்கேற்ற கல்வியானிறைந்தமைந்த சொல்லையு டையனுய — எஞ்ஞான்றும் திறன் அறிந்தான— எக்காலத்தும் வினை செய் யுந்திறங்களையறிந்தான— தேர்ச்சித் துணை— அவற்குச் சூழ்ச்சித்துணையாம். எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருகியகாலத்தும் இடைநிகராயகாலத் துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். சொல்லானென்பதனை ஒடுவுருபின்பொ ருட்டாய மூனுருபாக்கியுரைப்பாருமுளர். இவையைந்துபாட்டானும் அமைச் சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

௬௩௬. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. ௬

இ-ள். மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு— இயற்கையாகிய நுண்ணறி வைச் செயற்கையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைச்சர்க்கு— அதிநு ட்பம் முன் நிற்பவை யா உள —மிக்கநுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய முன் னிற்பன யாவையுள! எ-று.

மதிநுட்பமென்பது பின்மொழிநிலையல. அது தெய்வந்தரவேண்டுதலின் முற்கூறப்பட்டது. நூலென்பதூஉம் மதிநுட்பமென்பதூஉம் ஆகுபெயர். அதி யென்பது வடசொலலுள் மிகுதிப்பொருள்தோரிடைச்சொல்; அது திரிந்து நுட்பமென்பதனேடு தொக்கது. முன்னிற்றல் மாற்றார்சூழ்ச்சியாயின் தஞ்சூ ழ்ச்சியால் அழியாதுநிற்றல். இனி அதிநுட்பமென்று பாடமோதி, அதனிநுட் பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர், அவர் சூழ்ச்சிக்கின்மாய முன்சுட்டப்படு வதொன்றில்லாமையும, சுட்டுப்பெயர் ஐந்தாமுருபேற்றவழி அவ்வாறு நில்லா மையுமறிந்திலர். பகைவர் சூழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து அழித்து அவரறிந் தழியாதன தாஞ்சூழ்வரென்பது கருத்து. இதனுல் அவரது சிறப்புக் கூறப்ப ட்டது. (௬)

௬௩௭. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல். எ

இ-ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் — நூனெறியான வினைசெய்யுந்தி றங்களையறிந்தவிடத்தும்,— உலகத்து இயற்கை அறிந்து செயல்—அப்பொ ழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிந்து அதனேடு . பொருந்தச் செய்க. எ-று.

கண்டதது மெனபுழித து பகுதிபபொருள்விகுதி. நூனெறியேயாயினும் உல கநெறியோடு பொருநதாதன செயயற்க, செயயின அது பழிககுமென இயற் கையறிவாற் பயன கூறியவாறு. (எ)

கூ௩௮. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல கடன். ௮

இ-ள். அறி கொனறு அறியான எனினும—அறிநதுசொலலியாரது அறிவை யுமழிதது அரசன தானுமறியானேயாயினும,— உறுதி கூறல உழையிருநதான கடன — அககுறறம நோககியொழியாது அவனுககு உறுதியாயின கூறுதல அமைசசனுககு முறைமை. எ-று.

அறியெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. கோறல தானகொளளாமைமே லும இகழநதுகூறுதல உழையிருநதானெனப பெயா கொடுததாா, அமாத்திய னெனுஉம வடமொழிபபெயாககும பொருணமை அதுவாகலின.* உறுதிகூறு ககால அவனதிறுதியெயதறகுறறநதை உலகந தனமேலேறறுமெனபாா, கூறல கடனெனறாா. இவையிரணடுபாடடாறும அவாசெயல கூறபபடடது. (௮)

கூ௩௯. பழுதெண்ணு மநதிரியிற பககதது டெவவோ
ரெழுபது கோடி யுறும. ௯

இ-ள். பககததுள பழுது எணணும மநதிரியின— பக்கததிருநது பிழைப பவெணணும் அமைசசனொருவனில— ஓரெழுபதுகோடி தெவ உறும— அர சனுககு எதிாநிறபாா ஓரெழுப துகோடி பகைவருறுவா. எ-று.

எழுபதுகோடியெனறது மிகபபலவாயவெணணிறகொனறு காடடியவாறு. வெளிபபடநிறறலான அவா காககபபடுவா, இவன உடபகையாய நிறறலாற காககப்படானெனபதுபறறி, இவவாறு கூறினாா. எழுபதுகோடிமடஙகு நல லொனறுரைபபாருமு, எழுபதுகூறு தலையெனறு பாடமோதுவாருமுளா.(௯)

கூ௪0. முறைபபடச சூழநது முடிவிலவே செயவா
திறபபா டிலாஅ தவா. ௧0

இ-ள். முறைபபடச சூழநதும முடிவிலவே செயவா—செயயபபடும வினை களை முன அடைவுபடவெணணியைநதும, செயயுஙகால அவை முடிவிலவா கவே செயயாநிறபா— திறபபாடு இலாதவா—முடிததறகேறற கூறுபாடில லாதாா. எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வநத வநதவிடையூறுகடகு ஏறறவேறற பரிகாரமறி நது செயதலும, தாநதிணணியராதலுமாம. பிழையாமலெணண வலலராய வைததும செயதுமுடிககமாடடாருமுளரெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டா னும் அமைசசருள விடப்படுவாரது குறறங கூறபபடடது. (௧0)

*அமாததியனெனபதனுள அமா எனபதறகுப்பொருள அணமை.

கூரு ம் அதி.— சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாறறால அமைச்சியனடததற் கேதுவாய சொறகளைச சொலல வலலனுதல. மேல ஒருதலையாச சொலல லும் வலலதெனறதனையே சிறபபுபபறறி விரிததுரைக்கினறமையின, இஃது அமைச்சினபின வைககபபடடது.

கூசக. நாநல மெனனு நலனுடைமை யந்நலம
யாநலத துளளதூஉ மனறு. க

இ-ள். நாநலம எனனும நலன உடைமை — அமைசசாககு இனறியமை யாக குணமாவது சானறோரான நாநலமெனறு சிறபபிததுச சொலலபபடும நலததினையுடையராதல,—அநநலம யாநலதது உளளதூஉம அனறு—அந நலம பிறாக்கும பிறநலமெலலாவறறுளளும அடஙகுவதனறி மிககதாகலான. எ-று.

நாவாலுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம உலகததைத தமவயதததாக கும் அமைசசாககு வேறுகவேண்டுமெனனும நீதிநூலவழககுபபறறி நாநல மென்னுநலனெனறும, பிறாககும் இதுபோறசிறநதது பிறிதினமையான அந நலம யாநலததுளளதூஉமனறெனறுங கூறினா. பிரிததல பொருததல முதலிய தொழிலிலலாதாாகும இஃதினறியமையாதாயபின அததொழிலாாகருக கூறவேணடுமோவெனபது கருதது. (க)

கூசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதனால வருதலாற
காததோமபல சொலலினகட சோாவு. உ

இ-ள். ஆககமும கேடும அதனால வருதலால—தமமாசறகும அஙகஙகட கும ஆககவழிவுகள் தஞசொலலான வருமாகலான,—சொலலினகண சோா வு காதது ஓமபல — அபபெறறிததாய சொலலினகடசோாதலை அமைசசா தஙகணிகழாமற போறறிக காகக. எ-று.

ஆககததிறகேதுவாய நறசொலலையும கேடடிறகேதுவாய தீசசெ[illegible]லையும சொலலாதலொபபுமைபறறி அதனாலெனறா. செயயுளாகலின, சுட[illegible]யா முனவநதது. பிறா சோாவுபோலாது உயிாகடகெலலாம ஒருஙகுவரு[illegible], காததோமபலெனறா. இவையிரணடுபாடடானும இஃது இவாக்கினறியமை யாதெனபது கூறபபடடது. (உ)

கூசங. கேடடாாப பிணிகருந் தகையவாயக கேளாரும
வேடப மொழிவதாஞ் சொல. ங

இ-ள். கேட்டாாப பிணிககும தகை அவாய — நடபாயேறறுககொணடா ரைப பின வேறுபடாமற பிணிககுங குணஙகளை அவாவி— கேளாரும வேடப மொழிவது—மறறைப பகையாய ஏறறுககொளளாதாரும பின அப பகைமையொழிநது நடபினை விருமபுமவணணஞசொலலப்படுவதே—சொல் லாம—அமைச்சாககுச் சொலலாவது. எ-று.

அககுணஙகளாவன வழுவினமை, சுருஙகுதல, விளங்குதல, இனிதாதல், விழுபபயனறருதலெனறிவை முதலாயின. அவறறையவாவுதலாவது சொல லுவான குறிததனவேயனறி வேறு நுணணுணாவுடையோா கொளபவற

றினமேலும நோக்குடைத்தாதல், அவாயெனனுஞசெய்தெனெச்சம மொழி வதெனனுஞசெயபபாட்டுவினை கொணடது. இனிக கேட்டார் கேளாரெனப தறகு நூல்கேட்டார் கேளாதாரெனவும், வினவியார் வினவாதாரெனவுமுரைப பாருமுளர். தகையவாயெனபதறகு எல்லாரும தகுதியையுடையவாயென்று ரைத்தார், அவர் அபபனமை மொழிவதெனனும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிறறிலர். இதனுற சொல்லினதிலக்கணங் கூறபபட்டது (௩)

௬சச. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும
பொருளு மதனினூஉங கில. ச

இ-ள். சொல்லைத திறன அறிநது சொல்லுக — அப்பெறறித்தாய சொல்லை அமைசசர் தமமுடையவுங கேட்பாருடையவுமாய திறஙகளையறிநது சொல்லுக,— அதனின ஊஙகு அறனும பொருளும இல—அஙஙனஞ சொல்லுதறகு மேறபட்ட அறனும பொருளுமில்லையாகலான. எ-று.

அத்திறஙகளாவன குடிபபிறபபு, கல்வி, ஒழுக்கம, செல்வம, உருவம், பருவமெனபனவறறுன வருநதகுதிவேறுபாடுகள். அவறறையறிநது சொல்லுதலாவது அவறறுற றமககும அவாககுமுளவாய ஏறறததாழவுகளையறிநது அவ்வமமரபாற சொல்லுதல். அஃது உலகநதோடொட்டவொழுகலையும இனிமையையும பயததலின அறனுயிறறு, தஙகாரியமுடிததலிற பொருளாயிறறு. அறனும்பொருளுமெனக காரணததைக காரியமாககிக கூறினர். (ச)

௬சரு. சொல்லுக சொல்லைப பிறிதோர்சொ லசசொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிநது. ரு

இ-ள். சொல்லைப பிறிது ஓர்சொல வெல்லும சொல இனமை அறிநது— தாஞசொல்லக கருதிய சொல்லைப பிறிதோர்சொல்லாய வெல்லவல்லதொரு சொல இல்லாமையறிநது,— அசசொல்லைச சொல்லுக — பின அசசொல்லைச சொல்லுக. எ-று.

பிறிதோர்சொல மாறறுரைது மறுதலைசசொல. வெல்லுதல குணஙகளானமிகுதல. அதுவே வெல்லச சொல்லுகவெனபதாம. இனிப பிறிதோர்சொல வெல்லுஞசொல்லெனச செவவெணணாககி, ஒததசொல்லும மிககசொல்லுமுளவாகாமற சொல்லுகவெனறுரைபபாருமுளர். இது சொறபொருடபினவருகிலை.

௬சசு. வேட்பததாஞ சொல்லிப பிறர்சொற பயன்கோடன்
மாட்சியின மாசறறார் கோள். சு

இ-ள். வேட்பத தாம சொல்லிப பிறர் சொறபயன கோடல்— பிறாக்குத தாஞசொல்லுஙகால அவர் பினனுஙகேட்டலை விருமபுமாறு சொல்லி, அவர் தமககுச சொல்லுஙகால அசசொல்லினபயனைக கொணடொழிதல— மாட்சியின் மாசு அறறார் கோள— அமைசசியலுட்குறறமறறாரது துணிபு. எ-று.

பிறர்சொறகளுட் குறறமுளவாயினும அவை நோக்கியிகழாரெனபதாம். வல்லாரையிகழதல வல்லுநாககுத தகுதியனமையின, இதவ்வுடனகூறினர். இவைமூனறுபாட்டானும அதனைச சொல்லுமாறு கூறபபட்டது. (சு)

௬சஎ. சொல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெல்லல யாரககு மரிது. எ

இ-ள். சொலல வலலன — தானெணணியகாரியஙகளைப பிறாக்கேறபச் சொலலுதலவலலனுய— சோர்வு இலன— அவை மிகப் பலவாயவழி ஒனறி னுஞ்சோாவிலனுப— அஞசான—அவைக்கஞசாஞயினுன யாவன்—அவனே இகல் வெல்லல யார்ககும அரிது — அவனே மாறுபாட்டினகண் வெல்லுதல யாவாககுமரிது. எ-று.

ஏறபசசொலலுதல அவாககு அவை காரியமலலவாயினும ஆமெனத துணி யுமவகை சொலலுதல. சோாவு சொலலவேணடுவதனை மறபபாஞெழிதல். இம்மூனறுகுணமுமுடையானை மாறருாயப பிரித்தல பொருததலசெயது வெலவாரிலலையெனபதாம். (எ)

௬௪அ. விரைநது தொழிலகேடகு ஞால நிரநதினிது
சொலலுதல வலலாாப பெறின. அ

இ-ள். தொழில நிரநது இனிது சொலலுதல வலலார்ப் பெறின — சொல லபபடுஙகாரியஙகளை நிரலபடக கோதது இனிதாகச சொலலுதலவலலாரைப பெறின,— ஞாலம விரைநது கேடகும—உலகம அவறறை விரைநதேறறுக கொளளும். எ-று.

தொழில சாதியொருமை. நிரலபடக கோததல முனசொலவனவும பின சொலவனவுமறிநது அமமுறையே வைததல. இனிதாதல கேடபாாககினபம பயத்தல். சொலலுதலவலலான நூருபிரவருளொருவன எனற வடமொழி பறறிப் பெறினெனருா. ஈணடுங் கேடடல ஏறறுககோடல. இவைஇரணடுபா டடானும அவவாறறுற சொலலுதலவலலாரது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (அ)

௬௪௯. பலசொலலக காமுறுவர் மன்றமா சறற
சிலசொலல றேறறு தவா. ௯

இ-ள். மாசு அறற சில சொலலல தேறருதவா—குறறமறறனவாயச சில வாய வாாதைதகளை அவவாறறுற சொலலுதலையறியாதாா—பல சொலலக காமுறுவா—பலவாய வாாததைகளைத தொடுததுசசொலல விருமபுவா. எ-று.

குறறம மேறசொலலிய குணஙகடகு மறுதலையாயின. இடைவிடாத் பல சொலலுதலையுஞ சொலவனமையெனறு விருமபுவாருளா, அவா இவவாறு சொலலமாடடாதாரோ, வலலாா அதுசெயயாரென யாபபுறுபபாா, மனறவெ னருா. (௯)

௬௫0. இணருழதது நாறு மலரனையர் கறற
துணர விரிததுரையா தாா. ௧0

இ-ள். கறறது உணர விரிதது உரையாதார்—கறறுவைதத நூலைப பிறரறி யுமவணணம விரிததுரைககமாட்டாதவா — இணா ஊழததும நாறு மலா அனையா — கொததினகணணே மலாநதுவைததும நாருத பூவையொபபா. எ-று.

செவ்விபெற மலாநதுவைததும நாற்றமிலலாத பூச சூடபபடாதவாறுபோல நூலைக கறறுவைத்துஞ சொலலமாடடாதாா நனகுமதிக்கபபடாரெனறமை யின், இது தொழிலுவமையாயிறறு. இவைஇரண்டுபாட்டானும அது மாட்டா தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி.— வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது, செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்வன்மையன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்கின்றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுருக. துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். க

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தரூஉம்— ஒருவனுக்குத் துணையது நன்மை செல்வமொன்றனையுங்கொடுக்கும்,— வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்— அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்பமுதலாயவற்றையும் மறுமைக்கட்டானவிரும்பிய பதங்களையும். இதனாற் காணப்படுந் துணைநன்மையினுங் கருதப்படும் வினைநன்மைசிறப்புடைத்தென வினைத்தூய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சுருஉ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை உ

இ-ள். புகழொடு நன்றி பயவா வினை— தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை — என்றும் ஒருவுதல்வேண்டும் —அமைச்சர்க்கு எக்காலத்துமொழிதல்வேண்டும். எ-று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிற்றலென்னும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான் வருதலின், என்றுமென்றார். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொருட்டு. (உ)

சுருந. ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர். ந

இ-ள். ஆதும் என்னுமவர்— மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார் — ஒளி மாழ்கும் வினை செய்ய ஓதல்வேண்டும்— தம்மொளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர்க. எ-று.

ஓதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஓவுதலென்பது குறைந்து நின்றது. ஒளி தாமுள்ளகாலத்து எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படுதல். செய்யென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வினையென வினைத்தொகையாக்கியவழிப் பொருளின்மையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்கமன்றென்பதாம். (ந)

சுருச. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். ச

இ-ள். இடுக்கட்படினும் இளிவந்த செய்யார்— தாமிடுக்கணிலேபட்டவரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன் செய்தார்க்கு இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார்— நடுக்கு அற்ற காட்சியவர்— துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சிறிதுபோழ்கிற கழிவதாய இடுக்கணுக்கி எஞ்ஞான்றுங்கழியாதவிழிவு எயதற்பாலதன்றெனபதூஉம அஃதெய்தினும வருவது வருமெனபதூஉம தெளிவராகலால, செயயாரென்றார். (ச)

சுருரு. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. ரு

இ-ள். எற்று என்று இரங்குவ செய்யற்க—யான் செய்தது எத்தன்மைத் தென்று பின் றானேயிரங்கும் வினைகளை ஒருவானுஞ்செய்யாதொழிக, —செயவானேல மற்று அன்ன செய்யாமை நன்று — அன்றி ஒருகாலமயங்கி அவற்றைச்செய்யுந்தன்மையனாயினுனாயினு, பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல நன்று. எ-று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தார். அவ்வினைகளாது பன்மையான, ஏககமும பலவாயின. அச்செய்றகுப் பின்னிருந்திரங்குவனாயின, அது தீம் வாயிலறிந்திலனெனவும, திட்பமிலனென வும, பயனில்லன செய்கின்றானெனவும், தனபழியைத் தானே தூற்றுகின்றானெனவும, எல்லாருமிகழ்தலிற் பின்னிரங்காமை நன்றென்றார். இதுவும, வினைத்தூயார் செ...கலின, உடனகூறப்பட்டது. பிறருடாதறகுச் செய்வானுடை அவைபோல்வனவுஞ்செய்யாமை நன்றெனப் பிறரெல்லாம் இயைபற வுரைத்தார். (ரு)

சுருசா. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. சா

இ-ள். ஈன்றாள் பசி காண்பான ஆயினும—தன்னைப் பயந்தாளது பசியை வறுமையாற்கண்டிரங்குந் தன்மையனாயினனெனினும, — சான்றோர் பழிக்கும் வினை செய்யற்க—அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழவியும் பசியான் வருந்துமெல்லைக்கண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும புறந்தருகவென்னும அறநூற்பொதுவிதி பொருணூலவழியொழுகுதலும அரசாதொழிற்குரியராதலும நன்குமதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சாகெய்தாமைபற்றி, இவவாறு கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும பாவமும பழியும பயக்கும் வினை செய்யற்கவெனபது கூறப்பட்டது. (சா)

சுருஎ. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. எ

இ-ள். பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின்—சாலாதார் தீயவினைகளைச் செய்து அதனாற்பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின — சான்றோர் கழி நல்குரவே தலை—அது மேற்கொள்ளாத சான்றோரனுபவிக்கும மிக்க நல்குரவே உயர்ந்தது. எ-று.

நிலையாத செல்வத்தினபொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால போதியையாமையின, சான்றோர்கழிநல்குரவே தலையென்றார். (எ)

௬௫௮. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும். ௮

இ-ள். கடிநத கடிநது ஒரார செயதாரககு—நூலோர் கடிநத வினைகளைத் தாமுங்கடிநதொழியாது பொருளுக்குச் செயத அமைச்சர்க்கு — அவை தாம முடிநதாலும பீழை தரும—அவை தூயவனமையின முடியா, ஒருவா றருன முடியினும பினறுனபததையே கொடுக்கும. எ-று.

முடிதல கருதியபொருடடருதல. பீழைதருதலாகிய பொருளினறெழில அத றகுக காரணமாய வினைகணமேலேறறப்பட்டது. (௮)

௬௫௯. அழககொண்ட வெலலா மழபபோ மிழப்பினும்
பிறபயககு நறபா லவை. ௯

இ-ள். அழக் கொண்ட எலலாம அழப போம — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறரிரங்கக கொணட பொருளெலலாம இமமையிலே அவன்றுனிரங் கப போகாநிறகும்,—நறபாலவை இழபபினும பிறபயககும—மறறைத் தூய வினையான வநத பொருளகள முனனிழநதாறுயினும் அவனுககுப பினனா வநது பயன கொடுககும. எ-று.

பினனெனவே, மறுமையுமடஙகிறறு. பொருளகளான அவறறிறகுக் கார ணமாய வினைகளதியலபு கூறியவாறு. (௯)

௬௬0. சலத்தாற பொருளசெயதே மார்ததல பசுமட்
கலததுணீர பெயதிரீஇ யறறு. ௧0

இ-ள். சலத்தால பொருள செயது ஏமாாததல— அமைசசன் தீயவினைக ளாற பொருள்படைதது அதனால் அரசனுககேமஞ்செயதல— பசுமட்கலததுள நீர பெய்து இரீஇயறறு— பசியமட்கலததுளளே நீரைபபெயது அதற்கேமஞ் செயததனோடொககும. எ-று.

முன ஆக்கம பயபபனபோறறேன்றிப பின்னழிவே பயததலால், அவை சல மெனபபட்டன. ஏமமாாததலெனபது ஏமாாததலெனறுயிறறு: ஏமத்தைய டையபபணணுதலெனறவாறு. இருநதுதல நெடுஙகாலமிருப்பச்செயதல். அர சனும பொருளும சேரபபோமெனபதாம. பிறரெலலாம ஏமாததலெனறு பாட மோதி, அதறகு மகிழதலெனறும, இரீஇயறறெனபதறகு வைத்தாறபோலு மெனறுமுரைததார், அவா அவை தனவினையும பிறிதின்வினையுமாய் உவமை யிலக்கணததோடு மாறுகோடல நோக்கிறறிலா. இவைநானகுபாட்டானும அதற்குக காரணங கூறபபட்டது. (௧0)

௬௭ ம அதி. — வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அததூய வினை முடிபபானுககுவேணடுவதாய மனத்திணமை. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

௬௬௧. வினைததிடப மெனப தொருவன் மனத்திடப
மறறைய வெலலாம பிற. ௧

இ-ள். வினைத்திட்பம எனபது ஒருவன மனததிட்பம— வினைசெய்தற்கட் டின்மையெனறு சொல்லப்படுவது அதனை முடிததறகுரியாளுெருவன் மன

த்தினது திண்மை;— மற்றைய எலலாம பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம அதறகுத திண்மையெனறு சொலலபபடா. எ-று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண, நட்பு முதலியவறறினறிணமைகள. அவை யும அதறகு வேணடுவனவாய இனமாகலின மறறையவெனறும, வேண்டினும அஃதிலவழிப பயனிலவாகலிற பிறவெனறுங கூறினார். இதனால வினைததிட் பமாவது இனனதெனபது கூறபபட்டது. (க)

கூகூஉ. ஊறொரா லுறறபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறெனப ராய்நதவர் கோள. உ

இ-ள். ஆய்நதவர் கோள— முன நீதியாராயநத அமைசசரது துணிபு— ஊறு ஒரால் உற்றபின ஒல்காமை இவவிரணடின ஆறு எனபர—பழுதுபடும வினைகளைச் செயயாமையும செயயுமவினை தெயவததாறபழுதுபட்டவழி அத ற்குத் தளராமையுமாகிய இவவிரணடன வழியெனபர நூலோர. எ-று.

தேவர்ககும அசுரர்ககும அமைசசுப பூணட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுததுப பின நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகினறமையின, ரண்டு வினைததூயமையும் உடனகூறினார். உறுதலுடையதனை முன ஊறெனறமை யின உறறபினெனறும, இவவிரணடினகணணே பட்டதெனபார இரணடினு றெனறுங கூறினார். ஊறொரானெனறு பாடமோதுவாருமுளர், அஃது ஒலகா மையென்னுமெணணோடும இரணடெனனுந தொகையோடும இயையாமை அவரறிந்திலர். (உ)

கூகூங. கடைககொட்கச செயதகக தாணமை யிடைககொட்கி
னெறறா விழுமந தரும ங

இ-ள். கடைக் கொட்கச செயதககது ஆண்மை — செயயபபடும வினையை முடிவினகட் புலபபடுமவகை முனனெலலாம மறைததுச செயவதே திட்ப மாவது,— இடைக கொட்கின எறறா விழுமம தரும—அங்ஙனமனறி இடை யே புலபபடுமாயின் அபபுலபபாடு செயவானுககு நீஙகாத இடும்பையைக கொடுக்கும. எ—று.

மறைததுச செயவதாவது அஙகமைநதுமெணணியவாறு பிறரறியாமலும, தானறிநததூஉம், தனனிஙகிதம, வடிவு, செயல, சொறகளான அவருயததுண ணராமலும அடக்கிச செயதல. அததிட்பம, ஆணடனமையான வருதலின், ஆணமையெனபபட்டது. எறறாவிழுமமாவன பகைவர் முனனறிநது அவவி னையை விலககுதல, செயவானை விலககுதல செயவராகலின, அவற்றின வருவன. விழுமம சாதிப்பெயர். இவையிரணடுபாட்டானும அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (ங)

கூகூச. சொல்லுதல யார்ககு மெளிய வரியவாந
சொலலிய வண்ணஞ் செயல. ச

இ-ள். சொல்லுதல யாரககும எளிய — யாம் இவவினையை இவ்வாறறாற செயதுமென ரிரலபடச் சொலலுதல யாவாககுமெளிய,— சொலலியவண ணம செயல் அரியவாம் — அதனை அவவாறறானே செயதல யாவர்க்குமரிய வாம். எ-று.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்பமில்லாதார்க்குமியறலின், எளியவென்றார். இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது. (சு)

சுசுரு. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும். ரு

இ-ள். வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம்—எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்பம்,— வேந்தன்கண் ஊறு எய்தி உள்ளப்படும்— வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய்தலான், எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

வேந்தன்கணூறெய்தல் எடுத்தவினை அதனான் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வமும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல் மதிப்பான மறவாமை. இதனால் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

சுசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். சு

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப— தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர்,— எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்— எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மையுடையராகப் பெறின். எ-று.

எளிதினெய்துபவென்பார், எண்ணியாங்கெய்துபவென்றார். அவர் அவ்வாற்றலதெண்ணுமையிற் றிண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவை யாவையுங்கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

சுசுஎ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து. எ

இ-ள். உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்சு ஆணி அன்னார் உடைத்து— உருளா நின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சினகத்தாணிபோல வினைக்கட் டிண்ணியாரையுடைத்து உலகம்,— உருவு கண்டு எள்ளாமைவேண்டும்— அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிக. எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனானும், உவமையானும், பெறாம். அச்சு உருள்கோத்த மரம். ஆணி உருள் கழலாது அதனகடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டுய்க்குந்திட்பமுடைத்து அதுபோல, வடிவாற்சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டுய்க்குந்திட்பமுடைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்பநோக்கி அறிந்து கொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

சுசுஅ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். அ

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்—மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்— துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல் — பின்னசைதலின்றி நீட்டித்தலையொழிந்து செய்க. எ-று.

கலங்கியவழி தழுவதும் செய்வதுபோற்றோன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகா லாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஓர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென் றார். துளங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

௬௬௯. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. ௯

இ-ள். துன்பம் உற வரினும — முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியால் நமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,—இன்பம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செய்க —அது நோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட் பமுடையராய்ச் செய்க. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையாரகலல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடா மையின், துணிவாற்றிச்செய்கவென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௬௭0. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. ௧0

இ-ள். வினைத்திட்பம் வேண்டாரை—வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச் சிற ந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை,—எனைத்திட்பம் எய்தியக்கண்ணும்— ஒழிந்ததிட்பங்களெல்லாமுடையராயவிடத்தும்,—வேண்டாது உலகு — நன் குமதியார் உயர்ந்தோர். எ-று.

மனத்தின்கட் டிட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல் லாங் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால் வினைத்திட்பமி ல்லாதாரிழிபு கூறப்பட்டது. (௧0)

௬௭-ம் அதி.— வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடையவமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௬௭௧. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குதல் தீது. ௧

இ-ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல—விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரி க்கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந் துணிவினைப் பெறுதல், — அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது— அங்ஙனந் துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின் கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமெ ன்பது பெற்றாம். பின்னாத துணிவு ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத் துச் செய்யாமை. அஃதுள்வழிக் காலக்கழிவாகலானும், பகைவர் அறிந்தழி த்தலானும் முடியாமையின், அதனைத் தீதென்றார். (௧)

௬௭௨. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. ௨

இ-ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க;— தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவைவாயாவென்பது கருத்து. மேறறூங்காமையென்றா, ஈண்டதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரணடொட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங் கூறபபட்டது. (௨)

௬௭௩. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற
செலலுமவாய் நோககிச செயல. ௩

இ-ள். ஒலலுமவாய எல்லாம் வினை நனறு — வினைசெய்யுங்கால இயலுமிடத்தெல்லாம போராறசெயதல நனறு, — ஒலலாக்கால செலலுமவாய நோக்கிச் செயல—அஃதியலாவிடதது ஏனைமூனறுபாயததுளளும அது முடிவதோருபாயநோககிச செயக. எ-று.

இயலுமிடம பகையிறறுன வலியனுய காலம. அக்காலத்துத் தண்டமே நனறென்றா, அஞ்சுவது அதறகேயாகலின. இயலாவிடம ஒததகாலமும மெலியகாலமும். அவவிரணடுகாலததுஞ் சாம பேத தானஙகளுள அது முடியுமுபாயத்தாற செயகவெனறா, அவை ஒனறறகொணறு வேறுபாடுடையவேனும உடமபடுத்தற்பயததாற நமமுளொககுமாகலின. இதனுன வலியான, ஒபபான, மெலியானென நிலை மூவகைததெனபதூஉம அவறறுள வலியது சிறப்பும, கூறபபட்டன. (௩)

௬௭௪. வினைபகை யென்றிரண்டி னெசச நினையுங்காற்
றீயெசசம போலத் தெறும். ௪

இ-ள். வினை பகை எனற இரணடின எசசம—செயயத தொடங்கிய வினையும களையத தொடங்கிய பகையுமெனறு சொலலபபட்ட இரணடனதொழிவும— நினையுஙகால தீயெச்சமபோலத தெறும்— ஆராயுஙகாற தீயினதொழிவுபோலப பின வளாநது கெடுக்கும. எ-று.

இனி இககுறை எனசெயவதெனறு இகழநதொழியறக, முடியசசெயகவென்பதாம. பின வளாதலொபபுமைபறறிப பகையெசசமும உடன கூறினா. இதனுன வலியான செயயுநதிறங கூறபபட்டது. (௪)

௬௭௫. பொருள்கருவி காலம வினையிடனொ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச செயல. ௫

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனொடு ஐநதும் — வினைசெயயுமிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும வினையும் இடனுமாகிய இவவைநதினையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல—மயககமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எணணொடு பிறவழியுஙகூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும்பொருளும். கருவி தன்றுனையும் மாறறாதாளையும். காலம் தனக்காங்காலமும அவாக்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும அவா வல்லவினையும். இடம் தான் வெலலுமிடமும் அவா வெலலுமிடமும். இவறறைத தான் வெனறியெயதுநதிறததிற பிழையாமலெண்ணிச செயகவென்பதாம். (௫)

௬௭௬. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும பார்த்துச செயல. ௬

இ-ள். முடிவும் — வினைசெயயுஙகால அது முடிதறகுளதாம் முயற்சியும — இடையூறும— அதறகு வருமிடையூறும — முறறியாங்கு எய்தும் படு பயனும— அது நீஙகி முடிநதாற றனெயதும பெருமபயனும— பார்த்துச் செயல்— சீதூக்கிச செயக. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயா. முயறசியிடையூறுகளதளவிற பயனதளவு பெரிதாயிற செயகவெனபதாம. (௬)

௬௭௭. செயவினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுளளறிவா னுளளங கொளல. ௭

இ-ள். செயவினை செயவான செயனமுறை— அவவாறறுற செயயபபடும வினையைத தொடஙகினன செயயுமுறைமையாவது — அவவினை உள அறிவான் உளளம கொளல— அதன துளபபாடடினையறிவான கருததினைத தான றிதல. எ-று.

அவவாறெனறது பொருணமுதலியவெணணலையம முடிவுமுதலியதூக்கலை யும. உளளறிவான் முனசெயது போநதவன. அவனகருதது அவன செயது போந்த உபாயம. அதனையறியவே, தானும அதனறசெயது பயனெயதுமெ னபதாம். இவைமூனறுபாடடானும ஒபபான செயயுநதிறங் கூறபபட்டது.

௬௭அ. வினையான் வினையாககிக கோட னனைகவுள
யானையால யானையாத தறறு. அ

இ-ள். வினையான வினை ஆககிககோடல — செய்கினற வினையாலே அன னது பிறிதுமோாவினையை முடிததுககொாக, — நனை கவுள யானையால யானை யாததறறு —அது மதததானனைநத கபோலததினையுடைய யானையாலே அனனது பிறிதுமோாயானையைப பிணிததததனோடொககும. எ-று.

பிணிததற்கருமை தோனற நனைகவுளெனபது பினனுஙகூடடப்பட்டது. தொடஙகிய வினையானே பிறிதுமோாவினையை முடிததறகுபாயமாமாறு எண ணிசசெயக, செயயவே, அமமுறையான எலலாவினையும எளிதின முடியுமெ னபதாம. (அ)

௬௭௯. நடடார்கரு நலல செயலின் விரைநதே
யொடடாரை யொடடிக கொளல. ௯

இ-ள். நட்டாாககு நலல செயலின விரைநததே— வினைசெயவானுற றன் னட்டாாககு இனியவறறைச் செயதலினும விரைநது செயயபபடும— ஒட டாரை ஒடடிக கொளல—தனபகைவரோடு ஒடடாரைத தனககு நட்பாககிக் கோடல். எ-று.

அவவினை வாயத்தறபயததவாய இவவிரணடும பகைவர்ககுத் தன்மெலிவு புலனாவதனமுனனே செயகவெனபாா, விரைநதெனறாா. விரைநது செயய பபடுவதென்றவாறு. வினைசெயயுநதிறமாகலிற பகைவரோடொட்டாராயிறறு. தன்னொடடாா பிறருடகூடாமல மாறறி வைத்தலெனினுமமையும். (௯)

௬௮0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. ௧0

இ-ள். உறை சிறியார் — ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சர், — உள் நடுங்கல அஞ்சி — தம்மின்வலியார் எதிர்ந்தவழித் தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி,— குறை பெறின் பெரியாரப் பணிந்து கொள்வர்— அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாய சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக்கொள்வர். எ-று.

இடம் நாடும் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார்மேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடியிலே மெலியராயினார் தமபகுதியுமஞ்சி நீங்கின் முதலொடுங் கெடுவராகலின், அது வாராமற்சிறிது கொடுத்தாகு சந்தினையேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் மெலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது.(௧0)

௬௯ ம் அதி.— தூது.

அஃதாவது சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டனையும் மேல் வினைசெயல்வகையென்றமையின், இஃதக்கனபின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சனோடொப்பானாகலானும், பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குணங் குறைந்தோனாகலானும், இஃதமைச்சியலாயிற்று.

௬௮௧. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. ௧

இ-ள். அன்பு உடைமை — தன்சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புடையனாதலும்— ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் — அமைச்சுப் பூணற்கமைந்த குடியின்கட்பிறத்தலும் —வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை — அரசர்சாதி விரும்பும் பண்புடையனாதலும்— தூது உரைப்பான் பண்பு—தூதுவார்த்தை சொல்லுவானுக்கிலக்கணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமற் றன் பேணியொழுகலும், தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டறிதலும், பெறரும். வேந்தவாம்பண்புடைமை முன்னர் மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கட் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல் பெறுதும். (௧)

௬௮௨. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. ௨

இ-ள். அன்பு —தமமரசன்மாட்டன்புடைமையும் — அறிவு —அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும்— ஆராய்ந்த சொல்வன்மை—அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமென— தூது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று — தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று. எ-று.

ஆராய்தல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இனநியமையாத மூனறெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்றாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨)

சூ அஅ௩. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ௩

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு—வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது— நூலாருள் நூல வல்லன ஆகுதல்— நீதிநூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான அந்நூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோறன்மாலையரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும், தூதுவினையிரண்டுமடங்க வென்றிவினையென்றுங் கூறினார். வல்லனாதல் உணர்வுமாத்திரமுடையராய அவர்முன் வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (௩)

சூ அஅ௪. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. ௪

இ-ள். அறிவு—இயற்கையாகியவறிவும்— உரு—கண்டாரவிரும்புந் தோற்றப்பொலிவும்— ஆராய்ந்த கல்வி—பலரோடும் பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வியுமென—இம்மூன்றன் செறிவு உடையான்— நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டத்தையுடையான்— வினைக்குச் செல்க— வேற்றுவேந்தரிடைத் தூதுவினைக்குச் செல்க. எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற்கூடுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவற்றான் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமென்பது கருத்து. (௪)

சூ அஅ௫. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது. ௫

இ-ள். தொகச் சொல்லி—வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும்வழிக் காரணவகையாற் றொகுத்துச்சொல்லியும்— தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி—இன்னாதகாரியங்களைச் சொல்லும்வழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழச்சொல்லியும்— நன்றி பயப்பது தூதாம்— தன்னரசனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனாவான். எ-று.

பலகாரியங்கட்குடம்படாதார் பரம்பரையான் அவற்றிற்குக் காரணமாய தொன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை விளையுமாறுய்த்துணரவருமையானுஞ் சுருக்கத்தானுமுடம்படுவர், இன்னாதவற்றிற்குடம்படாதார் தம்மனமகிழச்சொல்ல அவ்வின்னாமை காணாது உடம்படுவராதலின், அவ்விருவாற்றானும் தன்காரியந்தவறாமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. (௫)

சூ அஅ௬. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது. ௬

இ-ள். கற்று— நீதிநூல்களைக் கற்று— செலச் சொல்லி— தான் சென்ற கருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி— கண் அஞ்சான்— அவர் செயிர்த்துநோக்கின் அந்நோக்கிற்கஞ்சாது— காலத்தால் தக்கது அறிவது

அதாம்—காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூதுவன். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனானன்றிப் பிறிதொன்றான் முடியுங்காலமவரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (௬)

௬௮௭. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை. ௭

இ-ள். கடன் அறிந்து— வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யுமுறைமையறிந்து — காலம் கருதி—அவர்செவ்வி பார்த்து— இடன் அறிந்து—சென்ற கருமஞ்சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து — எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான் தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான். எ-று.

செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையும் தன்னரசனிலையுந் தன்னிலையும் நோக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாகலிற் காலமென்றார். இடம் தனக்குத் துணையாவாருடனாயவிடம். எண்ணுதல் தான் அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவர்சொல்லுமுத்தரமும் அதற்குப் பின் றான்சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற்றானே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன் ஓலைகொடுத்து நிற்பாரையுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறினாராகலின், அவர்மதமுந்தோன்றத் தலையென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானுந் தான் வகுத்துக்கூறுவானிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௭)

௬௮௮. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. ௮

இ-ள். வழி உரைப்பான் பண்பு— தன்னரசன் வார்த்தையை அவன்சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்றுசொல்லுவானிலக்கணமாவது — தூய்மை— பொருள் காமங்களாற்றூயனாதலும்— துணைமை— தனக்கு அவரமைச்சர் துணையாந்தன்மையும்— துணிவுடைமை— துணிதலுடைமையும்— இம்மூன்றின்வாய்மை— இம்மூன்றொடுகூடியமெய்ம்மையுமெனவிவை. எ-று.

பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடக் கூறாமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி எம்மனோர்க்கிஃதியல்பெனக்கூறி அவர் வெகுளிநீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரேதஞ்செய்வரென்றெழியாமைப்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுந்தேறப்படுதற் பொருட்டுமெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் ஒடுவின்பொருட்கண் வந்தது.

௬௮௯. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். ௯

இ-ள். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லவுரியான— வடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன— தனக்கு வருமேதத்திற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ

வான வார்த்தையை வாயசோராநதுஞ்சொலலாத திண்மையையுடையன.எ-று.
தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவெனருா. வாயசோராவெனக காரியங காரணததுளடக்கபபட்டது. (௯)

சூ௬௯0. இறுதி பயபபினு மெஞசா திறைவற
குறுதி பயபபதாந தூது. ௧0

இ-ள். இறுதி பயபபினும எஞசாது—அவவாாததை தனனுயிாக்கிறுதி தருமாயினும் அதறகஞசியொழியாது— இறைவறகு உறுதி பயபபது தூதாம— தன்னரசன் சொலலியவாறே அவனுககு மிருதியை வேறறரசரிடைச் சொலலுவானே தூதனுவான. எ-று.

இறுதிபயபபினுமெனறதனுல, ஏனைய பயததல் சொல்லவேணடாவாயிறறு. இவைமூனறுபாடடாறுங கூறியது கூறுவானதிலக்கணங கூறபபடடது.(௧0)

எ0 ம் அதி. — மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைசசா அரசரைப பொருநதியொழுகுமாறு. இது, வேநதவாமபண்புடைமையென மேலே வேணடபபடடமையின, தூதினபின வைக்கப்பட்டது.

சூ௬௯௧. அகலா தணுகாது தீககாயவார் போல்க
இகலவேநதாச சோநதொழுகு வாா. ௧

இ-ள். இகல வேநதாச சோநது ஒழுகுவாா — மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சோநதொழுகும அமைசசா—அகலாது அணுகாது தீககாயவாா போல்க—அவரை மிகநீஙகுவதும மிகசசெறிவதுஞசெயயாது தீக்காயவாாபோல இடைநிலததிலே நிறக. எ-று.

கடிதின வெருளுநதனமையரெனபது தோனற, இகலவேநதரெனருா. மிகவகலிற பயன கொடாது மிகவணுகின அவமதிபபறறித தெறும வேநதாககு, மிகவகலிற குளிா நீககாது மிகவணுகிற சுடுவதாயதீயோடுளதாய தொழிலுவமம பெறபபடடது. (௧)

சூ௬௯உ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மனனிய வாககந் தரும. உ

இ-ள். மனனா விழைப விழையாமை— தமமாற சேரபபடட மன்னர் விரும்புவனவறறைத தாம விருமபாதொழிதல— மனனரான மனனிய ஆககம தரும் — அமைசசாககு அவரானே நிலைபெறற செலவததைக கொடுககும். எ-று.

ஈணடு விழைபவெனறது அவாககுச சிறபபாகவுரியவறறை. அவை நுகரப்படுவன, ஒபபனை, மேனமையெனறிவை முதலாயின. இவறறை ஒபபிறகஞசித தாம விழையாதொழியவே, அவவசசநோககியுவநது அவாதாமே எலலாச்செலவமும் நலகுவரெனபது கருததது. எனவே, அவற்றை விரும்பிற கேடு தருமெனபதாம. (உ)

சூ௬௯௩. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல யார்க்கு மரிது. ௩

இ-ள். போற்றின் அரியவை போற்றல—அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதின அரியபிழைகள் தங்கண்வாராமற் காக்க,—கடுத்தபின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது—அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவ்வரசர் ஐயுற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவர்க்குமரிதாகலான். எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவராற்பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள் வெளவலென்றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தகுமோவென்றையுறுதற்கு தகாதெனறே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றாற்றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டான்றேன்றப் பொருட்டோன்றுமாறுபோலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின், யார்க்குமரிதென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (௩)

சுகூச. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து. ச

இ-ள். ஆன்ற பெரியாரகத்து— அமைந்தவரசர்ருகிருந்தால், — செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல்—அவர்காண ஒருவன்செவிக்கட்சொல்லுதலையும் ஒருவன்முகநோக்கி நகுதலையுந்தவிர்ந்தொழுகுக. எ-று.

சேர்தல் பிறனோடு சேர்தல். செய்தொழுகின், தங்குற்றங் கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வரென்பது கருத்து. (ச)

சுகூரு. எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை. ரு

இ-ள். மறை—அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வுழி— எப்பொருளும் ஓரார்—யாதொருபொருளையுஞ் செவிகொடுத்துக் கேளாது,— தொடரார்— அவனை முடுகி வினவுவதுஞ் செய்யாது,— அப்பொருளை விட்டக்கால் கேட்க —அம்மறைப்பொருளை அவன்றானே அடக்காது சொல்லியக்காற் கேட்க. எறு.

ஓதற்கேற்கும்பொருளாயினுமென்பார், எப்பொருளுமென்றார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (ரு)

சுகூசா. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல். சா

இ-ள். குறிப்பு அறிந்து— அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன்குறிப்பினையறிந்து,— காலம் கருதி— சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல வேண்டுப வேட்ப சொலல் — வெறுப்பிலவுமாய வேண்டுவனவுமாய காரியங்களை அவன்மனம் விரும்புமவகை சொல்லுக. எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கண்ணன்றிக் காம வெகுளியுள்ளிட்டவற்றினிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாகலின் குறிப்பறிந்துகாலங்கருதியென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லவும் பயன்சுருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேண்டுபவென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற் சொல்லுகவென்பார் வேட்பச்சொல்லென்றுங்கூறினார். (சா)

௬௯௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். ௭

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன பெரியனவுமாய அரசன விரும்புவன வுமாய காரியங்களை அவன கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றும பயனிலவாயவற்றைத தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும வந்த சொற்களான, அவற்றின மறுதலைச்சொற்கள வருவிக்கப்பட்டன. வினையானவருதலின வினையென்றும,வறுமைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

௬௯௮. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும். அ

இ-ள். இளையர் இன முறையர் என்று இகழார்— இவர் எமினிளையரென்றும் எமக்கினன முறையினையுடையரென்றும அரசனையவமதியாது,—நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும—அவர்மாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல்செயப்படும். எ-று.

ஒளி உறங்காநிற்கவுந் தாமுலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை. அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவர் கடவுளரும் தாம மக்களுமாயொழுகுதல். அவவொளியாற் போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையுமபற்றி இகழ்வராயின், தாமும் போக்கப்படுவரென்பது கருத்து. (அ)

௬௯௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். ௯

இ-ள். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்—அரசனால் யாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவர்— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-று.

கொள்ளாதன செய்தழிவெய்துவார் கொளப்பாட்டிற்குப் பின்றமமை வேறொருவராகக் கருதுவராகலின்,முன்னையராகவே கருதியஞ்சியொழுகுவாரைத் துளக்கற்றகாட்சியவரென்றார். (௯)

௭00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். ௧0

இ-ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை— அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய்யுமுரிமை— கேடு தரும்— அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ-று.

அவன் பொறுத்து செறும்பொழுதின அப்பழைமை நோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரை வௌவுதலான்,அவனவேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய கெழுதகைமை கேடுதருமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொறுப்பரென்று அரசர் வெறுப்பன செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா கருதியவதனை அவா கூறுமலறிதல். இது, மனனாச சேர்நதொழுகற்கு இனறியமையாதாகலின, அதனபின் வைககபபட்டது.

எ0க. கூறாமை நோககிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீா வையக கணி. க

இ-ள். குறிபபுக கூறாமை நோக்கி அறிவான்—அரசனுற் குறித்த கருமத்தை அவன கூறவேண்டாவகை அவனமுகமாறுங கண்ணுநோககி அறியுமமை ச்சன— எஞ்ஞானறும மாறு நீா வையககு அணி— எஞ்ஞான்றும வறறாத நீராறசூழப்பட்ட வையததுளளாாககு ஓராபரணமாம. எ-று.

ஒட்பமுடையனுய எலலாாக்கும் அழகுசெயதலான, வையககணியென்றூர். குறிபபும வையமும் ஆகுபெயா. வையததிறகெனபது விகாரபபட்டுநின்றது.

எ0௨. ஐயப் படாஅு தகதத துணாவானைத
தெயவததோ டொபபக கொளல. ௨

இ-ள். அகத்தது ஐயபபடாது உணாவானை—ஒருவனமனத்தினகணிகழவ தனை ஐயபபடாது ஒருதலையாகவுணரவலலானை — தெயவததோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனேயாயினும், தெயவததோடொபப நனகுமதிகக. எ-று.

உடம்புமுதலியவறறுன ஒவவாறுயினும பிறாநினைததுணருநதெயவததன் மையுடைமையின, தெயவததோடொபபவெனறூர். (௨)

எ0௩. குறிப்பிற குறிபபுணா வாரை யுறுப்பினுள
யாது கொடுததுங கொளல. ௩

இ-ள். குறிபபின குறிபபு உணாவாரை—தஙகுறிபபு நிகழுமாறறிந்து அத னுற பிறாகுறிபபறியுநதனமையாரை, — உறுபபினுள யாது கொடுத்தும கொளல—அரசா தமமுறுபபுககளுள அவா வேணடுவதொனறனைக கொடுத தாயினும், தமககுத் துணையாகக் கொளக. எ-று.

உணணிகழுநெறி யாவாக்குமொததலின, பிறாகுறிபபறிதறகுத தஙகுறிப்புக் கருவியாயிறறு. உறுபபுககளாவன பொருளும நாடும யானைகுதிரைகளும முதலிய புறததுறுபபுககள. இதறகுப பிறா முககககுறிபபானே அவர்மனககு றிபபுணாவாரையெனறுரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானுங் குறிபபறி வாரது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௩)

எ0௪. குறித்தது கூறாமைக கொள்வாரோ டேனை
யுறுபபோ ரனையரால வேறு. ௪

இ-ள். குறித்தது கூறாமைக் கொளவாரோடு—ஒருவன் மனததுக கருதிய வதனை அவனகூறவேண்டாமல அறியவலலாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓரனை யா—மறறைமாட்டாதாா உறுபபாலொருதனமையராகவொபபாராயினும,— வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொளளாதாரெனபதூஉம் ஆயினுமெனபதூஉம அவாயநிலையான வநதன. சிறநதவறிவினமையின, விலங்கெனனுஙகருததான வேறெனறூா. (௪)

எ0௫. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ௫

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின்— குறித்தது காணவல்ல தங்கா டசியாற பிறர்குறிப்பினையுணரமாட்டாவாயின,—— உறுப்பினுள் கண் என்ன பயத்தவோ—ஒருவனுறுப்புக்களுட் சிறந்தகண்கள வேறென்னபயனைச் செய் வன! எ-று.

முதறகட் குறிப்பு ஆகுபெயா. குறிப்பறிதறகட் டுணையாதறசிறப்புப்பற்றி உயிாதுணாவு கணமேலேறறப்பட்டது. அக்கண்களாற பயனில்லையெனபதாம. இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறிவாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௫)

எ0௬. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம். ௬

இ-ள். அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல—தன்னையடுத்தபொருளது நிறத தைத தானே கொண்டுகாட்டும் பளிங்குபோல—— நெஞ்சங் கடுத்தது முகம காட்டும்—ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனை அவனமுகந தானேகொண்டு காட்டும். எ-று.

அடுத்ததெனபது ஆகுபெயா. கடுத்ததெனபது கடியெனனுமுரிச்சொலடி யாயவந்த தொழிறபெயா. உவமை ஒருபொருள பிறிதொருபொருளினபண்பு கொண்டு தோறறுதலாகிய தொழிலபறறி வந்தது. (௬)

எ0எ. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தானமுந் துறும். எ

இ-ள். உவப்பினும் காயினும் தான முந்துறும்—உயிா ஒருவனையுவத்தலானுங் காய்தலானுமுறின, தானறிந்து அவற்றின்கண் அதனினமுறபட்டுநிறகுமாக லான,—— முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ—முகமபோல அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை. எ-று.

உயிாக்கே அறிவுள்ளது ஐமபூதங்களானியனற முகத்திறகில்லையெனபாரை நோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃதுவக்குறின மலாதலுங் காயவுறிறகருகி யும வரலான, உண்டென மறுப்பாாபோனறு, குறிப்பறிதறகுக கருவி கூறிய வாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிறக வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணாவாாப் பெறின். அ

இ-ள். அகம நோக்கி உறறது உணாவாாப் பெறின — குறையுறுவானும தனமனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுறறவதனைத் தீர்ப்பாரைப் பெறின,—— முகம நோக்கி நிறக அமையும—அவா தனமுகம நோக்குமவகை தானும அவ ாமுகநோக்கி அவவெல்லைக்கணிறகவமையும். எ-று.

உணாவாாெனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினா. அவவெல்லையைக் கடந்து சொல்லுமாயின இருவாக்குஞ் சிறுமையாமாகலின, அது வேண்டாவெ னபதாம. குறையுறுவானியல்பு கூறுவாாபோனறு கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதறகருவி முகமெனபது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0௯. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணாவாாப் பெறின். ௯

இ-ள். கண்ணின் வகைமை உணாவாாப் பெறின — வேந்தா தநோக்கு வேறுபாட்டினறன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின், —— பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உணர்க்கும் — அவர்கடு மனத்துக்கிடந்த பகைமை யையும் ஏனைக்கேண்மையையும வேறறுவேநதா சொலலிறறிலராயினும அவா கணகளே சொலலும். எ-று.

இறுதிக்கட்கண ஆகுபெயா. நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணாதல் அவற்றை அவவகருதிகளானறிதல். (கூ)

எக0. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல காணுங்காற
கணணலல திலலை பிற. க0

இ-ள். நுண்ணியம எனபாா அளக்கும கோல—யாம நுணணறிவுடையே மெனறிருக்கும அமைச்சா அரசாகருத்தினையளக்குங கோலாவது—காணுங கால் கண்ணலலது பிற இலலை — ஆராயுமிடத்து அவாகணணலலது பிறவி ல்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையாாமேலேற்றபபட்டது. இங்கிதம, வடிவு, தொ ழில, சொலலெனபன முதலாகப பிறாகருததளக்குமளவைகள பல, அவையெ லலாம முனனறிந்தவழி அவரான மறைக்கபபடும, நோக்கம மனத்தொடு கலத்தலான ஆணடு மறைக்கபபடாதெனபதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறி னா. இனி அலைக்குங்கோலெனறு பாடமோதி, நுணணியமெனறிருக்கும அமை சசா அரசரலைக்குங்கோலாவது கணணெனவுரைத்து, தனவெகுளிநோக காலவா வெகுட்டறகுறிப்பறிகவெனபது கருததாக்குவாருமுளா. இவையிர ண்டுபாட்டானும நுணகருவி நோக்கெனபது கூறபபட்டது. (க0)

எஉ ம அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையினதியலபையறிதல. காரியஞ்சொ லலுங்கால அவனகுறிப்பறிதலேயனறி இதுவும வேணடுதலின, இஃததனபின வைக்கபபட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொலலுக சொலலின்
றொகையறிந்த தூயமை யவா. க

இ-ள். சொலலின தொகை அறிந்த தூயமையவா — சொலலின குழுவினை யறிந்த தூயமையினையுடையாா — அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொலலுக— தாமொனறுசொலலுங்கால அபபொழுதையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொ லலுக. எ-று.

சொலலினகுழுவெனவே, செஞ்சொல, இலக்கணச்சொல, குறிப்புச்சொல லென்னும மூவகைச்சொலலுமடங்கின.* தூயமை அவற்றுள தமக்காகாதன வொழித்து ஆவன கோடல. அவையெனறது ஈணடுதனளவை. அது மிகுதி, ஒபபு, தாழவென மூவகைத்து. அறிதல தமமொடு தூக்கியறிதல. ஆராய்தல இவவவைக்கட்சொலலுங்காரியம இது, சொலலுமாறிது, சொனனால அதன் முடிவிதுவென்று இவையுளளிட்டனவாராய்தல. (க)

---

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொலலெனபனவற்றை முறை யே வடநூலாா அபிதை, இலக்கணை, வியஞ்சனைவிருத்தியெனபா.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
னடைதெரிநத நனமை யவா.

இ-ள். சொலலின நடை தெரிநத நனமையவா — சொறகளினடையினை ஆராயநதறிநத நனமையினையுடையார் — இடை தெரிநது நன்கு உணர்நது சொலலுக — அவைககண ஒனறுசொலலுஙகால அதனசெவவியையாராயந தறிநது வழுபபடாமல மிகவுநதெளிநதுசொலலுக. எ-று.

சொறகளினடையாவது அமமூவகைச சொலலும செமபொருள், இலக்கண பபொருள, குறிபபுபபொருளெனனும் பொருளகளைப பயககுமாறு. செவவி கேட்டறகண விருபபுடைமை. வழு சொலவழுவும பொருளவழுவும. இவையி ரண்டுபாட்டானும ஒனறுசொலலுஙகால அவையறிநதே சொலலவேண்டுமெ னபது கூறபபட்டது. (உ)

எகந. அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொலலின
வகையறியா வலலதூஉ மில. ந

இ-ள. அவை அறியா சொலலல மேறகொளபவா சொலலின வகை அறி யாா — அவையினதளவையறியாது ஒனறு சொலலுதலைத தமமேறகோளவாா அசசொலலுதலினகூறுபாடும அறியாா, — வலலதூஉம இல — கறறு வலல தீலயும அவாககிலலை. எ-று.

அமமூவகைசசொறகளால வருஞ சொலலுதலவகைமை கேட்பாரதுணாவு வகைமைபறறி வருதலாற சொலலினவகையறியாரொனறும, இஃதறியாா யாது மறியாரொனறு எலலாராலுமிகழபபடுதலின வலலதூஉமிலலெனறுங கூறினாா. இதனால அவையறியாககால வருங்குறறங கூறபபட்டது. (ந)

எகச. ஒளியாாமுன் னொளளிய ராதல வெளியாா்முன
வான்சுதை வண்ணங கொளல. ச

இ-ள. ஒளியாாமுன ஒளளியா ஆதல — அறிவாலொளளியாா அவைக்கட் டாமுமொளளியராக, — வெளியாாமுன வானசுதை வணணம கொளல — ஏனைவெளளைகளவைகக்ட் டாமும வாலியசுதையினிறத்தைக கொளக. எ-று.

ஒளளியாரொனறது மிககாரையும ஒததாரையும. அது விகாரத்தால ஒளியா ரென நின்றது. ஒள்ளியராதல தநநூலறிவுஞ சொலவனமையுநதோனற விரி த்தல. அவையறியாத புலலாா வெளியாரெனறது, வயிரமினமரதததை வெளி றென்னும வழககுபபறறி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும வெணமையுடை யராகவென்பாா, வானசுதைவணணஙகொளலெனறாா. அவையளவறிநதாா செய்யுநதிறம இதனாறறொகுததுககூறபபட்டது. முனனா விரிததுக் கூறுப.

எகரு. நன்றென்ற வறறுளளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச செறிவு. ரு

இ-ள். நன்று எனறவற்றுள்ளும் நன்றே — ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிற ப்பிததுச் சொல்லபபட்டகுணஙகளெலலாவறறுள்ளும் நனறே — முதுவருள் முநது கிளவாச செறிவு — தமமின் மிக்காரவைக்கண அவரின் முற்பட்டு ஒன் றனைச சொலலாதவடககம். எ-று.

தாங்குறைவும் அவர்மிகுதியும் முந்துகிளந்தாற்படுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெ யது நன்மையும் அறிந்தேயடங்கினமையின, அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவ றறுள்ளுநனறெனறுா. முனகிளததலேயே விலககினமையின், உடனகிளத்தலும் பினகிளததலுமாமென்பது பெறறும. இதனுன மிககாரவைக்கட்செய்யுந்திறங் கூறபபட்டது. (௫).

எ௧௬. ஆறறி னிலேதளாந தறறே வியன்புல
மேறறுணாவாா முனன ரிழுககு. ௬

இ-ள். ஆறறின நிலே தளாநதறறு—வீடெய்தறபொருட்டு நனனெறிக்கணின ருெருவன அந்நெறியினினறும நிலே தளாநது வீழநதாலொக்கும— வியன் புலம ஏறறு உணாவாாமுன்னா இழுககு—அகனற நூறபொருளகளேயுட்கொ ண்டு அவறறினமெய்ம்மையுணரவலலாரவைக்கண வலலாெெருவன் சொல விழுக்குபபடுதல. எ-று.

நிலேதளாநது வீழ்தல உரனென்னுந தோட்டியானுெனாநதுங்காத்தொழுகி யான பினனிழுககிக கூடாவொழுககததருதல. பயனிழததலேயனறி இகழவும படுமெனபதாம. இதனுன் அதனகணிழுககிடவழிபபடுங்குறறங் கூறபபட்டது.

எ௧எ கறறறிந்தாா கலவி விளஙகுங கசடறச
சொறறெரிதல வலலா ரகததது. எ

இ-ள். கசடு அறச சொறறெரிதல வலலாரகததது—வழுபபடாமற சொறக ளேயாராயதலவலலாரவைககட்சொலலின,— கறறு அறிந்தாா கலவி விளங் கும — பலநூலகளேயுங்கறறு அவறறினுடைய பயனேயறிந்தாரது கலவி யாவாக கும விளஙகித்தோன்றும. எ-று.

சொலலினெனபது அவாயநிலேயான வநதது. ஆணடேசொலகவென்பதாம.

எ௧அ. உணாவ துடையாாமுற சொலலல வளாவதன்
பாததிபு ணீாசொாிந தறறு. அ

இ-ள். உணாவது உடையாாமுன சொலலை—பிறருணாததலினறிப பொரு ளகளேத தாமேயுணரவலல அறிவினேயுடையாரவைககட கறறுா ஒனறனேச சொலலுதல—வளாவதன பாததியுள நீா சொாிநதறறு—தானே வளாவதொரு பயிா நினற பாததிககண நீாினைச சொாிநதாறபோலும. எ-று.

தானேயும வளாதறகுாிய கலவி மிக வளருமெனபதாம. இவையிரணடுபா ட்டானும ஒததாரவைக்கண் எவவழியுஞசொலலுகவெனபது கூறபபட்டது.

எ௧௯. புலலவையுட் பொசசாந்துஞ சொலலற்க நலலவையு
ணன்கு செலசசொல்லு வாா. ௯

இ-ள். நலலவையுள் நனகு செலச சொலலுவாா—நல்லாாிருந்தவவைக்கண் நலலபொருளகளே அவாமனங்கொளளச சொலலுதறகுாியாா — புலலவை யுள பொச்சாநதும் சொலலறக—அவையறியாத புலலாிருநதவவைககண அவ றறை மறநதுஞ்சொலலாதொழிக. எ-று.

சொல்லின, தம்மவையறியாமையை நோக்கி நலலவையும், பொருளறியா மையாற புல்லவைதானும் இகழதலின, இரணடவைக்குமாகாரெனபது கருதிப பொச்சாந்துஞ்சொல்லறகவென்றுா. (௯)

எஉO. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். கO

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மின
த்தரல்லாதாரவைககண் ஒன்றனையுஞசொல்லற்க,—அஙகணத்துள உக்க அமி
ழ்தறறு—சொலலின, அது தூயதலலாத முறறத்தினகணுக்க அமிழ்தினையொ
க்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைததொழிறபெயா முனனினறு பின்னெதிாமறை
யல்விகுதியோடு கூடி "மகனெனல" எனபதுபோனினறது. சொலலின அது
வெனபன அவாய்நிலையான வநதன. பிறரெலலாங் கொளலெனபதனைத தொ
ழிறபெயராக்கியுரைத்தாா, அவா அத்தொழில அமிழ்தெனனும பொருளுவமை
யோடு இயையாமை நோக்கிறறிலா. சாவாமருநதாதலறிநது நுகாவாாகை
யினும்படாது அவவங்கணததுக்குமியைபினறிகெட்டவாறு தோனற, உக்க
வமிழதெனறாா. அசசொறபயனில்சொல்லாமெனபதாயிறறு. இவையிரணடு
பாட்டானும் தாழநதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞசொலலறகவெனபது கூறப்ப
ட்டது. (கO)

எக ம அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொலலுதறகுரிய அவையினையறிநது சொலலுஙகால அதற
கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

எஉக. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொலலின்
றொகையறிநத தூய்மை யவர். க

இ-ள். வகை அறிநது வலலவை வாயசோரார்—கறறுவலலவவை, அலலா
வவையெனனும் அவைவகையினையறிநது வலலவவைக்கண ஒனறுசொல்லுங்
கால் அச்சத்தான் வழுபபடசசொலலாா—சொலலின தொகை அறிநத தூய்
மையவர்—சொல்லினறொகையெலலாமறிநத தூயமையினையுடையாா. எ-று.

இருநதாரது வனமை அவைமேலேறறபபடடது. வலலவையென்பதறகுத்
தாஙகறறுவலல நூற்பொருளகளையெனறுரைபபாருமுளா. அசசததானென
பது அதிகாரத்தான வநதது. சொலலினறொகை, தூயமையெனபனவறறிறகு
மேலுரைத்தாஙகுரைக்க. (க)

எஉஉ. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற
கற்ற செலசசொல்லு வார். உ

இ-ள். கறறாருள கறறாா எனபபடுவா—கறறாரெலலாரினும இவா நன்குகற்
றாரெனறு உலகததாராற சொலலபபடுவாா—கறறாாமுன கறற செலச சொல்
லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞசாதே தாஙகற்றவற்றை அவாமனங்கொள்ளும்
வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழபபடுவாரும் அவரென்
பதாம். (உ)

எ உரு. பகையகத்துச சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩

இ-ள். பகையகத்துச் சாவார் எளியர்—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ வல்லார் உலகத்துப் பலர்,—அவையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் — அவையி டையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரெனபதனேடுங்கூட்டி, அதனுற சொல்லவல்லாரெனபது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப் புக்கூறப்பட்டது. (௩)

எ உச. கற்றார்முற் கற்ற செலசசொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். கற்றார்முன் கற்ற செலச சொல்லி—பலநூல்களையுங்கற்றுரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளுமாற்றுற சொல்லி — தாம கற்ற மிக்க மிக்காருள் கொளல்—அவற்றின் மிக்கபொருள்களை அம்மிக்ககற்றுரிடத்தறிந் துகொள்க. எ-று.

எல்லாம ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின வேறுவேறுய கல்வியுடையார் பலரிருந்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்க்கேற்பச சொல்லுக, சொல லவே, அவரும அவையெல்லாஞ்சொல்லுவராகலான, ஏனைக்கற்கப்பெருதன கேட்டறியலாமெனபதாயிற்று. இதனுல அதனதொருசாரபயனகூறப்பட்டது.

எ உரு. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. ௫

இ-ள். ஆற்றின அளவு அறிந்து கற்க— சொல்லிலக்கணநெறியானே அள வைநூலை அமைச்சர் உட்பட்டுக் கற்க,—அவை அஞ்சா மாற்றம கொடுத்த றபொருட்டு —வேற்றுவேந்தரவையிடையஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ்சொல்லுதற்பொருட்டு. எ-று.

அளவைநூல சொன்னூல கற்றே கற்கவேண்டுதலின, ,அதற்கஃதாறெனப் பட்டது. அளக்குங் கருவியை அளவெனரு, ஆகுபெயரான. அவர்சொல்லை வெல்வதொருசொற சொல்லலாவது நியாயத்து வாத செற்ப விதண்டைகளும் சல சாதிகளும முதலிய கற்றுக்கேயாகலின, அவற்றைப் பிழையாமற கற்க வெனபதாம. இதனுல அதனகாரணங் கூறப்பட்டது. (௫)

எ உசு. வாளொடென் வனகண்ண ரலலார்க்கு நூலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. ௬

இ-ள். வனகண்ணரல்லார்க்கு வாளொடு என—வனகணமையுடையரல்லா தார்க்குவாளோடெனனவியைபுண்டு,—நுண்ணவை அஞ்சுபவர்க்கு நூலொடு என—அதுபோல நுண்ணியாரதவையையஞ்சுவார்க்கு நூலோடெனனவியை புண்டு! எ-று.

இருந்தாரது நுணமை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்லரென்ப தாம. (௬)

எ உஎ. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல். எ

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஒளவாள்— எறியபபடும பகைநடுவண அதனையஞசும பேடி பிடிதத கூர்வாளையொக்கும்— அவையகத்து அஞசும வன் கற்ற நூல்—சொல்லப்படும் அவைநடுவண அதனையஞ்சுமவன கறறநூல். எ-று.

பேடி பெணணியலபுமிக்கு ஆணியலபுமுடையவள. களமும் வாய்ததுத தானும நனருயிருநததேயாயினும் பிடிததவள்குறறததால் வாள சிறபபினறு யினறபோல, அவையும வாயததுத தானும நன்ருயிருநததேயாயினுங கறற வனகுற்றத்தால் நூல் சிறபபின்ருயிறறு. (எ)

எஉஅ. பலலவை கறறும் பயமிலரே நலலவையு
ணன்கு செலசசொலலா தார. அ

இ-ள். நல்லவையுள் நனகு செலச சொலலாதார—நல்லாரிருநதவவைக்கண நல்லசொறபொருளகளைத தமமசசததான அவாக்கேறகச சொலலமாட்டாதார — பலலவை கறறும பயம இலரே— பலநூலகளைக கறருராயினும உலகி ற்குப பயன்படுதலிலா. எ-று.

அறிவாரமுறசொலலாமையிற கலவியினுணமையறிவாரிலலையெனபதாம். இனிப் பயமிலரெனபதறகுக கலவிப்பயனுடையரலலரெனறுரைபபாருமுளா.

எஉகூ. கலலா தவரிற கடையெனப கறறறிநது
நலலா ரவையஞசு வார. கூ

இ-ள். கறறு அறிநதும நலலார அவை அஞசுவார—நூலகளைக் கறறுவை ததும அவறறுறபயனறிநதுவைத்தும நலலாரிருநத அவையினையஞசி ஆணடுச சொலலாதாரை—கலலாதவரின கடை எனப—உலகததார கலலாதவரினுங கடையரெனறு சொலலுவா. எ-று.

அககலவியறிவுகளாற பயனருமையதாது பிறரையெயது விப்பதுஞசெய யாது கலவிததனபமேயெயதிநிறறலின, கலலாதவரிறகடையென உலகமபழி ககுமென்பதாம. (கூ)

எரு0. உளரெனினு மிலலாரொ டொபபர் களனஞசிக்
கறற செலசசொலலா தார். க0

இ-ள். களன அஞசிக கறற செலச சொலலாதார— அவைககளத்தையஞ சித் தாங்கறறவறறை அதறகேறகச சொலலமாட்டாதார,— உளா எனினும இல்லாரொடு ஒபபா — உயிா வாழுகினருராயினும, உலகததாராலெணணபப டாமையின இறநதாரோடொபபா. எ-று.

ஈணடுக களனெனறது ஆணடிருநதாரை. இவையைநதுபாட்டானும் அவை யஞசுவாரதிழிபு கூறபபட்டது. (க0)

அங்கவியலில அமைசசியல் முற்றிறறு.

எச ம அதி. — நாடு.

இனி அவ்வரசனாலும் அமைச்சனாலுங் கொண்டியக்கப்படுவதாய ஏனைய ரண்முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எ௩௧. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. க

இ-ள். தள்ளா விளையுளும் — குன்றாத விளையுளைச் செய்வோரும் — தக்காரும் — அறவோரும் — தாழ்வு இலாச் செல்வரும் — கேடில்லாத செல்வமுடையோரும் — சேர்வது நாடு — ஒருங்கு வாழ்வதே நாடாவது. எ-று.

மற்றையுயர்திணைப்பொருள்களோடு சேர்தற்றொழிலோடும் இயையாமையின், விளையுளென்பது உழவர்மேனின்றது. குன்றாமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுளவாதல். இதனான் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோர், அந்தணர்முதலாயினார். நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்கும் அஃதிடமென்றார் பிறரும். இதனால் அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை வழங்கத்தொலையாமை. செல்வர் கலத்தினுங் காலினும் அரும்பொருடரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாய்த்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எ௩௨. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு. உ

இ-ள். பெரும்பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி — அளவிறந்த பொருளுடைமையாற் பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய் — அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு — கேடின்மையோடு கூடி மிகவிளைவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறப்பு பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது. கேடாவன மிகப்பெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசணமையென்றிவற்றான் வருவது. "மிகப்பெய லோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி— யகக்கணர சண்மையோ டாறு." இவற்றை வடநூலார் ஈதிகளென்ப. இவற்றுள் முன்னையவற்றின்மை அரசனறத்தானும், பின்னையதின்மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவ்வின்மைகளான் மிகவிளைவதாயிற்று. (உ)

எ௩௩. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. ங

இ-ள். பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி — பிறநாடுகள் பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண் வருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி — இறைவற்கு இறை ஒருங்கு நேர்வது நாடு — அதன்மேற்றன்னரசனுக்கு இறைப்பொருண்முழுதையும் உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே நாடாவது. எ-று.

பாரங்கள் மக்கட்டொகுதியும் ஆனைமுதலிய விலங்குத்தொகுதியும். தாங்குதல் அவை தத்தந்தேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசுகோல் கோடியதாக, உணவின்மையானாகத் தன்கண் வந்தால் அவ்வத்தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார், இறையொருங்குநேர்வதென்றார். (ங)

எ௩௪. உறுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியலவது நாடு. ௪

இ-ள். உறு பசியும— மிகக பசியும—ஓவாப பிணியும—நீங்காத நோயும்—செறு பகையும் சேராது—புறததுநினறுவநதழிவுசெயயும பகையுமினறி—இயல்வது நாடு— இனிது நடபபதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும ஆறறவிளைதலானும சேராதாயிறறு. ஓவா பபிணி தீக காற்று மிககுளிா வெபபங்களும நுகரயபடுமவறறது தீமையு மினமையிற சேராதாயிறறு. செறுபகை அரசனுறறலும நிலைபபடையும அடவியும அரணுமுடைமையிற சேராதாயிறறு. (௪)

எ௩௫. பலகுழுவும் பாழ்செயயு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங
கொலகுறுமபு மிலலது நாடு. ௫

இ-ள். பல குழுவும் — சஙகேதவயத்தான மாறுபடடுக் கூடும பலகூட டமும்—பாழ செயயும உடபகையும—உடனுறையாநினறே பாழாகச செய்யு முட்பகையும—வேநது அலைககும கொல குறும்பும இலலது நாடு—அளவுவந சால் வேநதனையலைக்குங்கொலவினைக்குறுமபருமிலலாததே நாடாவது. எ-று.

இன் சஙகேதம சாதிபறறியும கடவுளபறறியும பலாககுளதாமொருமை. உட பகை ஆறலைப்பாா, களவா, குறளைகூறுவாா முதலிய மககளும பனறி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும. உடபகை குறுமபெனபன ஆகுபெயா. இமமூ னறும அரசனாலும வாழ்வாராலுங கடியபபட்டு நடபபதே நாடெனபதாம.

எ௩௬. கேடறியாக் கெட்ட விடததும வளஙகுனறா
நாடென்ப நாடடிற றலை. ௬

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவராற கெடுதலறியாததாய— கெட்டவிடத தும வளம குன்றா நாடு— அரிதிறகெடடதாயினும அபபொழுதுநதனவளங குனறுத நாடடினை— நாட்டின தலை எனப— எலலாநாடடினுநதலையெனறு சொலலுவர் நூலோா. எ-று.

அறியாத குனறுதவெனனும பெயரெசசஙகளினிறுதிநிலைகள விகாரததாற றொககன. கேடறியாமை அரசனுறறலாலுங கடவுடபூசையறஙகளெனறிவற றது செயலானும வரும. வளம ஆகரஙகளிறபடுவனவும வயலினுநதணடலை யினும் விளைவனவுமாம. குனறுமை அவை செயயவேணடாமல இயலபாகவே யுளவாயும முனனீட்டபபடடிருககுறைவறுதல. இவையாறுபாடடானும நாடட திலக்கணஙகூறபபடடது. (௬)

எ௩எ. இருபுனலும் வாயந்த மலையும வருபுனலும்
வலலரணு நாடடிற குறுபபு. எ

இ-ள். இருபுனலும— கீழநீா மேனீரொனபபடட தனகணீரும்—வாயநத மலையும்—வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும—அதனினினறும வருவ தாய நீரும்— வலலரணும — அழியாத நகரியும — நாட்டிறகு உறுபபு— நாட்டிறகவயவமாம். எ-று.

ஈணடுப் புனலெனறது தூவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதா ரங்களை, அவயவமாதறகுரியன அவையேயாகலின. அவறறுள் வானம வறப்

பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தனவளந்தருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழதலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனை அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எஙஅ. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. அ

இ-ள். பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து—நோயின்மையுஞ் செல்வமும் விளைதல் இன்பம் காவலென்றிவையுடைமையுமாகிய இவ்வைந்தினையும்— நாட்டிற்கு அணி என்ப — நாட்டிற்கழகென்றுசொல்லுவார் நூலோர். எ-று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும், நுகர்வனவுடைமையானும், நிலநீர்களது நன்மையானும்,வாழ்வார்க்கு உணணிகழ்வது.காவலெனவே அரசன்காவலும் வாழ்வோர்காவலும் அரண்காவலுமடங்கின. பிறதேயங்களினுள்ளாரும் விழைந்து பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய அதனழகு இதனாற்கூறப்பட்டது. (அ)

எஙகூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. கூ

இ-ள். நாடா வளத்தன நாடு என்ப —தங்கண்வாழ்வார் தேடி வருந்தாமல் அவர்பாற்றானேயடையுஞ் செல்வத்தையுடையவற்றை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவர்,—நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல—ஆதலாற் றேடிவருந்தச் செல்வமடைவிக்கும் நாடுகள் நாடாகா! எ-று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மேனின்றது. பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடமென்றார் பிறரும். நூலோர்விதிபற்றி எதிர்மறைமுகத்தாற்குற்றங்கூறிய வாறு. இவ்வாறன்றி என்பவென்பதனைப் பின்னுங்கூட்டி இருபொருள்படவுரைப்பின், அனுவாதமாம். (கூ)

எசய. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. கய

இ-ள். வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு—வேந்தனோடு மேவுதலில்லாத நாடு—ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே— மேற்சொல்லியகுணங்களெல்லாவற்றானும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றாற் பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையராதலும் அவன்றான் இவர்மாட்டருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவையில்வழி வாழ்வோரின்மையின், அவற்றாற்பயனின்றாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதன்குற்றங் கூறப்பட்டது. (கய)

எ௫ ம் அதி. — அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்குறுப்பாயடங்குமாயினும் பகைவராற்றொலைவுவந்துழி அதுதனக்கும் அரசன்றனக்கும் ஏமமாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோரங்கமாக வோதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாற்கூறுகின்றார்.

எசக. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள். க

இ-ள். ஆற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருள்—மூவகையாற்றலுமுடையராயப் பிறர்மேற்செல்வார்க்கும் அரண் சிறந்தது,— அஞ்சித் தற்போற்றுபவர்க்கும் (அரண்) பொருள் — அவையின்றித் தம்மேல்வருவார்க்கஞ்சித் தன்னையேய டைவார்க்கும் அரண் சிறந்தது. எ-று.

பிறர்மேற்செல்லுங்கால் உரிமை பொருண்முதலியவற்றைப் பிறனொருவன் வெளவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பெருமை கொலைந்திருதிவந்துழிக் கடன்டுவண்ணுடைகலத்தார்போன்று ஏமங்காணுதிறுவராகலானும், ஆற்றுபவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில் வழி அழியுமபாலராகலின், அவரை முற்கூறினார். இதனால் அரணினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண். உ

இ-ள். மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்காடும் உடையது அரண் —மணிபோலுநிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடைநிலமும் மலையும் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரென்பார் மணிநீரென்றும், நீருநிழலுமில்லா மருநிலமென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் அணிநிழற்காடென்றுங் கூறினார். மதிற்புறத்ததுமருநிலம்பகைவர் அரணபற்றாமைப்பொருட்டு. நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரணென இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய இந்நான்கரணுஞ்சூழப்படுவது அரணெனப்படும். (உ)

எசங. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல். ங

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு — உயர்ச்சியும் அகலமும் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின மிகுதியையுடைய மதிலை — அரண் என்று உரைக்கும் நூல் — அரணென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அமைவு நூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏணியெய்தாதது. அகலம் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாந் தலையகலமும். திண்மை கல்லிட்டிகைகளாற்செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அருமை பொறிகளான் அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன "வளைவிற் பொறியு மயிற்செறி நிலையுங்—கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்—பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்— காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்— தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்புங்—கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு—மைய

வித துலாமுங கைபெயர்ஞசியுஞ—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு—மெழுவுஞ சீப்பு முழுவிறற கணையமுங— கோலுங குநதமும் வேலுஞ் சூலமும"* என்றிவை முதலாயின. (௩)

எசச. சிறுகாப்பிற பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
ஊக்க மழிப்ப தரண். ச

இ-ள். சிறுகாப்பிற பேர் இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய் அகனறவிடத்தையுடைத்தாய—உறு பகை ஊக்கம அழிப்பது அரண்—தனனைவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக கெடுப்பதே அரணாவது. எ-று.

வாயிலும வழியுமொழிந்தவிடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலையென்றிவற்றுள் ஏற்பனவுடைத்தாதலபற்றிச சிறுகாப்பினென்றும, அகத்தோர் நலிவின்றியிருத்தலபற்றிப பேரிடத்ததாகியென்றும, தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்துமென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால அவவூக்கமொழிதலபற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றுங்கூறினார். (ச)

எசரு. கொளற்கரிதாயக கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண். ரு

இ-ள். கொளற்கு அரிதாய— புறத்தாரால கோடற்கரிதாய — கொண்ட கூழ்த்தாகி— உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்றாய— அகத்தார் நிலைக்கு எளிதாம் நீரது அரண்—அகத்தாரது போர்நிலைக்கெளிதாய நீர்மையையுடையதே அரணாவது. எ-று.

கோடற்கருமை இளை கிடங்குகளானும பொறிகளானும இடங்கொள்ளுதற்கருமை. உணவு நிலைமைபற்றிக கூறினமையின, மற்றுள்ள நுகரப்படுவனவுமடங்கின. நிலைக்கெளிதாநீர்மையாவது அகத்தார் விட்டவாயுதமுதலிய புறத்தார்மேலெளிதிற்சேறலும், அவர்விட்டன அகத்தார்மேற்செல்லாமையும், பதணப்பரப்பும முதலாயின. (ரு)

எசசா. எல்லாப பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண். சா

இ-ள். எல்லாப்பொருளும உடைத்தாய —அகத்தோர்க்கு வேண்டும்பொருள்களெல்லாவற்றையும உள்ளேயுடைத்தாய—இடத்து உதவும நல்லாள் உடையது அரண்— புறத்தோரால அழிவெய்துமெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவகையுதவிக்காக்கும நல்லவீரரையுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

அரசனமாட்டன்பும மானமும மறமுமசோர்வின்மையும முதலிய நற்குணங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றார். (சா)

எசஎ. முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண். எ

இ-ள். முற்றியும—புகலொடு போககொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்ந்தும்—முற்றாது எறிந்தும்— அங்ஙனஞ்சூழாது நெகிழ்ந்தவிடனோக்கி ஒருமுகமாகப்

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

பொருதும்;— அறைப்படுத்தும்,—அகத்தோரை அவரதெளிஈதோரைவிட்டுக் கீழறுத்தத திறப்பிததும்—பறறறகு அரியது அரண்— புறததோராறகொள ளுதற்கரியதே அரணுவது. எ-று.

இமமூனறுபாயததுளளும முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும, ஏனைய நலலாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முறறுறறி முற்றி யவரையும பறறுறறிப
பற்றியாா வெலவ தரண. அ

இ-ள். முறறு ஆறறி முறறியவரையும—தானைபபெருமையாற சூழதலவல லராய வநது சூழநத புறததோரையும — பறறியார் பறறு ஆறறி வெலவது அரண—தனனைபபறறியவகததோா தாம பறறியவிடம விடாதே நினறு பொருது வெலவதே அரணுவது. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை பறறின்கணணேயாறறியெனவிரியும. பறறு ஆகுபெயா. வெலவதென உடையாாதொழில அரணமேனினறது. பெருமபடையானைச சிறுபடையான பொறுததது நிறகுநதுணையேயனறி வெலலுமியலபினதென்பதாம. இதறகுப பிறிதுரைபபாருமுளா. இவையேழுபாட்டானும அதனதிலக்கணஙகூறப்பட்டது. (அ)

எசகூ. முனைமுகதது மாறறலர் சாய வினைமுகதது
வீறெயதி மாணட தரண். கூ

இ-ள. முனைமுகதது மாறறலா சாய வினைமுகதது வீறு எயதி—போாதொடஙகினவளவிலே பகைவா கெடுமவணணம அகததோாசெயயும வினைவேறுபாடுகளான வீறுபெறறு—மாணடது அரண—மறறும வேணடுமாட்சியையுடையதே அரணுவது. எ-று.

தொடககததிற கெடடாா பினனுஙகூடிபபொருதல கூடாமையின, முனைமுகததுசசாயவெனறா. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடஙகியபோரினையறிநது எயதல, எறிதல, சுததுதல, வெட்டுதலெனறிவை முதலாயின வினைகளுள அதனைச சாயபபன செயதல. மறறுமவேணடுமாட்சியெனறது புறததோரறியாமற புகுதல போதல செயதறகுக கணட சுருஙகைவழி முதலாயினவுடைமை. (கூ)

எடு0. எனைமாட்சித் தாகியக கண்ணும வினைமாட்சி
யிலலாாக ணிலல தரண. க0

இ-ள. அரண—அரண,—எனைமாட்சிதது ஆகியககணணும— மேறசொலலப்பட்ட மாட்சியெலலாமுடைத்தாயவிடததும,—வினைமாட்சி இலலாாகண இலலது—வினைசெயதறகண் மாட்சியிலலாதாாமாடடு அவையிலதாம. எ-று.

வாளாவிருததலும அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெலலாம் அடஙக வினைமாட்சியிலலாரெனறும, ஏறறவினையையளவறிநதுசெயது காவாக்கால அமமாட்சிகளாற பயனினறியழியுமெனபாா அவையுடைததனறென றுங கூறினாா. இவையிரண்டுபாட்டானுங காபபாரையினறியமையாதென்பது கூறபபட்டது. (க0)

எசு ம் அதி.— பொருள்செயல்வகை.

இனிப பெரும்பான்மையும் நாட்டானும அரணானும் ஆக்கவுங் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச செயதலினறிறம இவவதிகாரததாற கூறுகின்றார்.

எருக. பொருளலல லவரைப பொருளாகச செயயும
பொருளலல திலலை பொருள். க

இ-ள். பொருள அலலவரைப பொருளாகச செயயும பொருளலலது—ஒரு பொருளாக மதிககபபடாதாரையும பதிவாராகச செயயவலல பொருளையொழிய—பொருள இலலை—ஒருவனுககுப பொருளாவதிலலை. எ-று.

மதிககபபடாதாா அறிவிலாதாா, இழிகுலததாா. இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. மதிககபபடுவாராகச செயதல அறிவுடையாரும் உயாகுலததாரும அவாபாறசெனறு நிறகப பணணுதல. அதனால ஈட்டபபடுவது அதுவே பிறிதிலலையெனபதாம. (க)

எருஉ. இலலாரை யெலலாரு மெளளுவா செலவரை
யெலலாருஞ செயவா சிறபபு. உ

இ-ள். இலலாரை எலலாரும எளளுவா—எலலாநனமையுமுடையாாயினும பொருளிலலாரை யாவருமிகழவா,— செலவரை எலலாரும சிறபபுச செயவா— எலலாததீமையுமுடையராயினும அஃதுடையாரை யாவருமுயரசசெயவா. எ-று.

உயரசசெயதல தாநதாழநது நிறறல. இகழததககணணுந தாழததககண்ணும் பகைவா, நட்டாா, நொதுமலொனனும் மூவகையாருமொததலின, யாவருமெனறாா. பினனுஙகூறியது அதனைவலியுறுததறபொருட்டு. (உ)

எருஙு. பொருளெனனும பொயயா விளகக மிருளறுககு
மெண்ணிய தேயததுச செனறு. ஙு

இ-ள். பொருள எனனும பொயயா விளககம—பொருளெனறு எலலாராலுஞசிறபபிககபபடும நநதாவிளககு— எணணிய தேயததுச செனறு இருள அறுககும—தனனைச செயதவாககு அவா நினைதத தேயததுச செனறு பகையெனனுமிருளைக கெடுககும. எ-று.

எலலாாககும எககாலததும இனறியமையாததாய வருதலபறறிப பொயயாவிளககமெனறும, ஏனைவிளககோடு இதனிடை வேறறுமைதோனற எணணியதேயததுசசெனறெனறுங கூறினாா. ஏகதேசவுருவகம. இவைமூனறுபாட்டானும் பொருளது சிறபபுக கூறபபட்டது. (ஙு)

எருச. அறனீனு மினபமு மீனுந திறனறிநது
தீதினறி வநத பொருள. ச

இ-ள். திறன அறிநது தீது இனறி வநத பொருள— செயயுந திறததினையறிநது அரசனகொடுஙகோனமையிலனாக உளதாயபொருள— அறன ஈனும இனபமும ஈனும்— அவனுககு அறததையுஙகொடுககும, இனபததையுஙகொடுக்கும். எ-று.

செய்யுநதிறம் தான பொருளசெயதறகுரிய நெறி. இலனாகவெனபது இனறியெனத திரிநதுநினறது. செஙகோலனென்று புகழபபடுதலானும கடவுட்

பூசை தானங்களாற பயனெய்தலானும் அறனினுமெனறும், நெடுங்காலநின்று துய்க்கபபடுதலான இன்பமுமீனுமெனறுங்கூறினர். அதனன் அததிறததானீ ட்டுகவென்பதாம். (ச)

எருரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாககம்
புலலாா புரள விடல. ரு

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள ஆக்கம— தாஙகுடி கணமாடடுச செயயுமருளோடும் அவா தமமாட்டுச செயயுமனபோடுஙகூடி வாராத பொருளீட்டததை— புலலாா புரள விடல— அரசா பொருநதாது கழியவிடுக. எ-று.

அவறறோடு கூடிவருதலாவது அறிலொனறாய் வருதல. அவவாறு 'வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலததுணீாபோலச செயதானையுஙகொணடிறததலின, அதனைப் புலலாொனறெழியாது புரளவிடலெனறுஙகூறினா. (ரு)

எருசு. உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன் னொன்னார்த
தெறுபொருளும வேந்தன பொருள. சு

இ-ள். உறு பொருளும—உடையாரினமைபிற றனேவநதுறற பொருளும — உலகு பொருளும— சுஙகமாகிய பொருளும — தன ஒனனாத தெறு பொருளும — தனபகைவாைததிறையாககொளளுமபொருளும—வேநதன பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருளகள. எ-று.

உறுபொருள வைததாரிறநதுபோக நெடுஙகாலம நிலததினகடகிடநது பின கணடெடுததலுஉம், தாயநதாா பெருதலுஉமாம. சுஙகம கலததினுங காலி னும் வரும பணடஙகடகிறையாயது. தெறுபொருள தெறுதலான வரும பொருளென விரியும. அறிலொனறெழியவும உரியன கூறியவாறு. இவைமூ னறுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறபபடடது. (சு)

எருஎ. அருளெனனு மன்பீன குழவி பொருளென்னுஞ
செலவச செவிலியா லுணடு. எ

இ-ள. அனபு ஈன அருள எனனும குழவி—அனபினலீனப்பட்ட அருளெ னனுஙகுழவி— பொருள எனனும செலவச செவிலியால உணடு — பொரு ளெனறு உயாததுசசொலலபபடுஞசெலவததையுடைய செவிலியானவளரும. எ-று.

தொடாபுபறறுதே வருததமுறறாமேற செலவதாய அருள தொடாபுபறறிச் செல்லுமனபு முதிாநதுழி உளதாவதாகலின அதனை அனபீனகுழவியெனறும, அது வறியாாமேறசெலவது அவவறுமை களையவலலாாககாதலிற பொருளை அதறகுச செவிலியெனறும, அஃது உலகிறசெவிலியாபோலாது தானேயெல லாபபொருளுமுதவி வளாத்தலிற செலவசசெவிலியெனறுங கூறினா. (எ)

எருஅ. குன்றேறி யானைபபோா கண்டறறாற றன்கைததொன்
றுண்டாகச செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன கைதது உணடாக ஒனறு செயவான வினை—தன கையதாகிய பொருளுணடாக ஒருவினையையெடுததுக்கொணடான அதனைச் செயதல— குனறு ஏறி யானைப்போா கண்டறறு—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப போாக் கணடாலொக்கும். எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதலசெயவானெனறதனறபெறறும். குன்றேறியான அச்சமும வருததமுமினறி நிலததிடை யானையும யானையும பொருபோதைத தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக கைததுணடாக வினையை மேறகொண்டானும அசசமும் வருததமுமினறி வலலானாயேவித தானினிதிருந்து முடிககு மெனபதாம. (அ)

எருகூ. செய்க பொருளைச செறுநா செருககறுக்கு
மெஃகதனிற கூரிய தில. கூ

இ-ள். பொருளைச செயக—தமககொனறுணடாகக் கருதுவாா பொருளை யுணடாககுக,— செறுநா செருககு அறுக்கும எஃகு— தமபகைவாதருககினை யறுககும் படைக்கலம அதுவாம,— அதனிற கூரியது இல— அதறகது போலக கூரிய படைக்கலம் பிறிதிலலை. எ-று.

அதுவாம அதறகெனபன அவாயநிலையான வநதன. பொருளைச செயயவே பெரும்படையும நடபுமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருககொழிந்து தாமே யடஙகுவரொனபாா செறுநாசெருககறுககுமெஃகாமெனறும, ஏனையெஃகுகள அதுபோல அருவபபொருளையறுககமாட்டாமையின அதனிறகூரியதிலலென றுங கூறினா. (கூ)

எகூ0. ஒண்பொருள காழ்பப வியறறியார்க கெண்பொரு
ளேனை யிரணடு மொருஙகு. க0

இ-ள். ஒண்பொருள காழபப இயறறியாாககு—நெறியான வரும் பொருளை இறபப மிகபபடைத்தாாககு— ஏனை இரணடும ஒருஙகு எணபொருள்—மற றையறனுமின்பமும ஒருஙகேயெளியபொருளகளாம. எ-று.

காழததல முதிாதல. பயனகொடுததலலது போகாமையின ஒணபொருளெனறும, ஏனையிரணடும அதனவினைவாகலிற ருமேயொருகாலததிலேயுளவா மெனபாா எணபொருளெனறுங கூறினா. இவை நான்குபாட்டானும அதனை வரும பயன கூறபபட்டது. (க0)

எஎ ம் அதி.— படைமாட்சி.

இனி அபபொருளினனுவதாய வெலவதாய படை இாணடதிகாரத்தாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகட படைமாட்சி கூறுகினறுா. அஃதாவது படையினது நனமை.

எகூக. உறுபபமைந் தூறஞசா வெலபடை வேந்தன்
வெறுககையு ளெலலாந் தலை. க

இ-ள் உறுபபு அமைந்து ஊறு அஞசா வெலபடை—யானை முதலிய நான குறுபபானும நிறைந்துபோரினகணூறுபடுதறகஞசாது நினறு பகையை வெல வதாய படை— வேநதன் வெறுக்கையுள எலலாம தலை— அரசனசெல்வங்களெலலாவறறுளளுந தலையாய செலவம. எ-று.

ஈணடுப படையெனறது அநநான்கனறொகுதியை. ஊறஞசியவழி வேறல கூடாமையின ஊறஞ்சாவெனறும், ஒழிநதவஙகஙகட்கும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின வெறுககையுளெலலாநதலையென்றுங கூறினர். (க)

எசுஉ. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. உ

இ-ள். தொலைவிடதது உலைவிடதது ஊறு அஞசா வன்கண—தான சிறிதா யவழியும அரசறகுப போரினகணுலைவுவநதால தனமேலூறுவதறகஞசாது நின்று தாஙகும வனகணமை— தொலபடைககலலால அரிது— அவனமு னனோாத தொடஙகி வரும படைககலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறொககது. மூலபபடை, கூலிபபடை, நாடடுப்படை, காடடுபபடை, துணைபபடை, கைபபடையெனனும அறுவகைபபடையுளளுஞசிறபபுடையது மூலபபடையாகலான, அதனை அரசன"வெலபொறியு நாடும விழுபபொருளுந தணணடையுங — கொலகளிறு மாவுங கொடுததளிகக"*எனபது குறிபபெசசம். இபபடையை வடநூலாா மௌலமெனப. (உ)

எசுநு. ஒலிததககா லெனனு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிரபபக கெடும ந

இ-ள். எலிபபகை உவரி ஒலிததககால எனனும— எலியாய பகைதிரணடு கடலபோலவொலிததால நாகததிறகு எனனவேதம வரும! — நாகம் உயிர பக கெடும—அநநாகமுயிாததததுணையானெ அதுதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற றொககுநினறது. இத்தொழிலுவமததாற திரட்சிபெறும். வீரரலலாதாா பலா திரணடாாததால அதறகு வீரனஞசான அவன கிளாநத துணையானே அவா தாஙகெடுவரெனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிது மொழிதலெனனுமலஙகாரம. வீரரலலாதாாபலரினும வீரனொருவனேயாடல் நனறெனபதாம. இவைமூன் றுபாடடானும முறையே அரசனுக்குபபடைஏனைய ஙகஙகளுடசிறநததெனபதூஉம், அதுதனனுளளும மூலபபடை சிறநததென பதூஉம், அதுதனனுளளும் வீரன சிறநதானெனபதூஉங கூறபபடடன. (ந)

எசுச. அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவநத
வனக ணதுவே படை. ச

இ-ள். அழிவு இனறு— போரினகட்கெடுதலினறி— அறைபோகாதாகி— பகைவராற கீழறுக்கபபடாததாய—வழிவநத வனகணதுவே படை—தொன றுதொடடுவநத தறுகணமையையுடையதே அரசனுககுப படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானஙகளுடைமையும, அறைபோகாமையான அரசனமாடடன்புடைமையும, பெறபபடடன. வழிவநத வனகணமை "கனனினறு னொநத்தகணவன் களபபடடான—முனனினறு மொயயவிநதானனையா— பினனின்று—கைபோயக கணையுதைபபக் காவலன மேலோடி—யெயபோற கிடநதானென னேறு."† எனபதனைமிக. குறறியலுகரததின்முன்னா உடம படுமெயவிகாரததானவநதது. இது வருகினறபாடடுளளுமொககும். (ச)

* வெணபாமாலை, துமபைபபடலம,உ.—வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தணணடையுங—கொல்களிறு மாவுங கொடுததளிததான—பலபுரவி —நனமணித திண்டோா நயவாா தலைபனிபபப்—பனமணிப பூணன படைககு.

† வெண்பாமாலை, வாகைபபடலம், உஉ.

எ௬௫. கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. ௫

இ-ள். கூற்று உடன்று மேல்வரினும்—கூற்றுவன்றானே வெகுண்டு மேல் வந்தாலும்— கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்றலதுவே படை—நெஞ்சொத்து எதிர் நின்று தாங்குமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருந்திலகூற்றாகலின், உம்மை சிறப்பும்மை. மிகப்பலர் நெஞ்சொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலன்பு. ஆற்றல் மனவலி. (௫)

எ௬௬. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு ௬

இ-ள். மறம் மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் என நான்கே—தறு கண்மையும் மானமும் முன்வீரராயினார் சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும் அர சனாற்றேறப்படுதலுமென இந்நான்கு குணமுமே— படைக்கு ஏமம்—படை க்கு அரணாவது எ-று.

இவற்றான் முறையே பகைவரைக் கடிதிற்கொன்றுநிற்றலும், அரசனுக்குத் தாழ்வுவாராமற்காத்தலும், அழியுநாபுறக்கொடையிலவாளோச்சாமை முத லியவும், அறைபோகாமையுமாகிய செயல்கள் பெறப்பட்டன. இச்செயகை யாற்குப் பகைவர் நணுகாராகலின், வேறரண் வேண்டாவென்பதாம். (௬)

எ௬எ. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. எ

இ-ள். தலைவந்த போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து — மாற்றாரால் வகுக்க ப்பட்டுத் தன்மேல்வந்த படையின்போரை விலக்கும் வகுப்பறிந்து வகுத்துக் கொண்டு—தார் தாங்கிச் செல்வது தானை—அவர்தூசியைத் தன்மேல் வாரா மற்றடுத்துத் தான் அதன்மேற்செல்வதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிற்றாய், வகையானுன் காய், விரியான்முப்பத்தாம். உறுப்பேழாவன அரமுதற்றோட்டியீறாயின. வகை நான்காவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிவை. விரி முப்ப தாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், சங்கதவிரியாறும், போகவிரியைந்துமெனவிவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டு ரைப்பிற்பெருகும், அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கண்டுகொள்க. இவைநா னகுபாட்டானும் படையினிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (எ)

எ௬அ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும். அ

இ-ள். தானை— தானை,— அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல் எனினும்—பகை மேற் றான்சென்றடுந்தறுகண்மையும் அது தன்மேல்வந்தாற் பொறுக்குமாற் றலும் இல்லையாயினும்,— படைத்தகையால் பாடு பெறும் — தன்றோற்றப் பொலிவானே பெருமையெய்தும். எ-று.

இல்லெனினுமெனவே, அவற்றினறியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத் தகையென்றது ஒருபெயர்மாத்திரமாய் நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அல ங்கரிக்கப்பட்ட தேர், யானை, குதிரைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல

லியம், காகளமுரசலியவற்றுடனும் அணிந்து தோன்றுமழகு. பாடு கண்டவள விலே பகைவரஞ்சும பெருமை. (அ)

எகூகூ. சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின வெல்லும் படை. சகூ

இ-ள். சிறுமையும செல்லாத துனியும வறுமையும இல்லாயின் — தான றேயந்து சிறிதாகலும மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும நல்குரவும தன கில்லையாயின,— படை வெல்லும— படை பகையை வெல்லும். எ-று.

விட்டுப்போதலும நின்றது நல்கூர்தலும அரசன் பொருள்கொடாமையான வருவன. செல்லாததுனியாவது மகளிரை வௌவல், இளிவரவாயின செய்தன முதலியவற்றான வருவது. இவையுள்வழி அவன்மாட்டன்பின்றி உற்றுப்பொ ராமையின, இல்லாயின வெல்லுமென்றார். (கூ)

எஎ0. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில். க0

இ-ள். நிலைமக்கள் சால உடைத்து எனினும — போரின்கணிலையுடைய வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும,—தலைமக்கள் இலவழித தானை இல—தனக் குத தலைவராகிய வீரரில்லாதவழித தானை நில்லாது. எ-று.

படைத்தலைவர் நிலையுடையரன்றிப் போவாராயிற காணப்போரில்லெனப பொராது தானும போமெனபார், தலைமக்களில்வழியிலலென்றார். இவைமூ ன்றுபாட்டானும முறையே படைத்தகையின்மையானும, அரசன்கொடைத தாழவுகளானும, தலைவரின்மையானும, தாழவு கூறப்பட்டது. (க0)

எ அ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அப்படையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும.

எஎக. என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர். க

இ-ள். தெவ்விர என ஐமுன நின்று கல நின்றவர பலர்—பகைவீர், இன் றிங்கென்றலைவனெதிர் போரேற்று நின்று அவனவேலவாய வீழந்து பின்கல லினகண்ணே நின்றவீரர பலர்,— என ஐமுன நில்லனமின— நீவிர அதன கண்ணின்றி றுமமுட்டுகணிற்றலவேண்டின, என்றலைவனெதிர் போரேற்றுநிற்ற லையொழிமின. எ-று.

என்னையெனத தன்னொடு தொடர்புபடுத்துக் கூறினமையின, அவனவேல வாயவீழதலபெற்றும. கல நடுகல. "நமபன சிலைவாய நடக்குங்கணை மீச்சி லல்லா—லமபொன முடிபபூ ணரசுமமிலை"* எனப் பதுமுகனகூறினாற்போல

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬௪௭.—பைம்பொற புள கப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ்— செம்பொ னெடுந்தேர்த் தொகைமாகட்ற றுனை வெள்ள—நமபன் சிலைவாய நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா — லம்பொன மணிபபூ ணரசுமமிலை யென்று நக்கான.

ஒருவீரன தனமறம அரசனமேலவைததுக கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொழி வஞ்சி.* (௧)

௭௭௨. கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் லேந்த லினிது. ௨

இ-ள். கான முயல எயத அமபினில—கானததினகணேடும் முயலைப பிழையாமலெயத அமபையேநதலினும்—யானை பிழைதத வேல ஏநதல இனிது—வெளளிடைநினற யானையையெறிநது பிழைநத வேலையேநதுதல நன்று. எ-று.

கானமுயலெனறதனுல வெளளிடைநினறவெனபதூஉம, பிழைத்தவெனறதனுற பிழையாமலெனபதூஉம, முயறகுத் தக எயதவெனறதனுன் யானைககுததக எறிதலும், வருவிககபபடடன. இது வேறறரசனபடையொடு பொருதாஞெரு வீரன அதுபுறஙகொடுததததாக நாணிப பினனவனறனமேறசெலலலுறறுனது கூறறு. (௨)

௭௭௩. பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு. ௩

இ-ள். தறுகண பேராணமை எனப—பகைவாமேற கணணேடாது செயயும் மறததை நூலோா மிககவாணடனமையெனறு சொல்லுவா,—ஒன்று உறறக்கால ஊராணமை அதன எஃகு (எனப)—அவாககு ஒருதாழவு வநததாயிற கணணேடி அது தீாததுககோடறபொருடடு ஊராணமைசெயதலை நூலோா அதறகுக கூாமையெனறு சொலலுவா. எ-று.

எனபவெனபது பினனுமியைநதது. ஊராணமை உபகாரியாநதனமை. அஃதாவது இலஙகையாவேநதன போரிடைத தனறுனைமுழுதுமபடத் தமியனுயகப் படடானது நிலைமை நோககி, அயோததிபுகுறை மேறசெலலாது இனறுபோய நாளை நினறுனையோடு வாவென விடடாறபோலவது. இவையிரணடுபாட்டுந் தழிஞ்சி.† (௩)

௭௭௪. கைவேல களிறறொடு போககி வருபவன்
மெயவேல பறியா நகும ௪

இ-ள். கைவேல களிறறொடு போககி வருபவன — தனகைபபடையாய வேலைத தனமேலவநத களிறறொடு போககி வருகின்ற களிறறுககு வேறுடித திரிவான—மெய வேல பறியா நகும— தனமாாபினகணினற வேலைககணடு பறிதது மகிழும. எ-று.

களிறறொடு போககல களிறறினதுயிாொக கொடுபோமாறு விடுதல. மகிழ்ச்சி தேடியதெைபதலான. இதனுட களிறறையலலதெறியானெனபதூஉம, சினமிகுதியான வேலிடைபோழநததறிநதிலனெனபதூஉம, பினனும் போரமேல் விருபபினனெனபதூஉம, பெறபபடடன. தூழிலாட்டு.‡ (௪)

---

* நெடுமொழிவஞ்சியெனபது ஒன்னுதாா படைகெழுமித்—தனனுணமையெடுததுரைததனறு.

† தழிஞ்சியெனபது அழிபவா புறககொடை யயிலவா ளோச்சாக்—கழிதறு கணமை காதலித துரைததனறு.

‡ தூழிலாட்டெனபது களஙகழுமிய படையிரிய— வுளங்கழிநதவேல் பறித்தோசசினறு.

எஎரு. விழித்தகண் வேல்கொண டெறிய வழித்திமைப்பி
னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. ரு

இ-ள். விழித்த கண—பகைவரை வெகுண்டுநோக்கிய கண — வேல்கொ ண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின—அவர் வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாறறாது அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின,— வன்கணவர்க்கு ஓட்டு அன்றோ— அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெகுளிநோக்கமீட்டலும போரினகண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செ யயாரெனபதாம். (ரு)

எஎ௬. விழுப்புண படாதநா ளெல்லாம வழுக்கினுள
வைக்குந்தன் ருளை யெடுத்து. ௬

இ-ள். தன நாளை எடுத்து—தனக்குச் சென்ற நாள்களையெடுத்தெண்ணி, —விழுப்புண படாத நாளெல்லாம வழுக்கினுள் வைக்கும—அவற்றுள் விழு ப்புணபடாத நாள்களையெல்லாம பயனபடாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும வீரன. எ-று.

விழுப்புண முகத்தினும மார்பினும படடபுண. போர்பெற்றிருக்கவும அது பெறாத நாள்களோடுங்கூட்டுமெனபதாம. இவைமூன்றுபாட்டானும ஊறஞ்சாமை கூறப்பட்டது. (௬)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழலயாப்புக் காரிகை நீர்த்து எ

இ-ள். சுழலும இசை வேண்டி வேண்டா உயிரார்—இறக்கத்துந்தமமொடு செல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும புகழை வேண்டி உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர்—கழல யாப்புக் காரிகை நீர்த்து—கழலகட்டுதல அலங்கார நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன பெருமை பெற்றும. செயயப்படுபொருள வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல அகத்திடல துறக்கமும புகழும எளிதினெய்துவ ராகலின, ஆபரணமாவது அதுவேயெனபதாம. (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலா அ

இ-ள். உறின உயிர் அஞ்சா மறவர்—போர்பெறின தமமுயிர்ப்பொருட்டஞ் சாது அதன மேற்செல்லும வீரர்—இறைவன செறினும சீர் குன்றல இலர்— தம்மிறைவன அது வேண்டாவென்று முனியினும அவ்வீரமிகுதி குன்றார். எ-று.

போர்பெறறறியாமையின, அது பெறாறல அரசனறடுப்பினும நில்லாரென பதாம. பிறரும "போரொளிற புகலும புனைகழன மறவர்" என்றும "புடைப் கத—தேவ ருலகிற சாவேம யாமென— நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப" என்றுங் கூறினர். (அ)

எஎகூ. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற பவர். கூ

இ-ள். இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை— தாங்கூறின வஞ்சினந்தப்பா மற்பொருட்டுச் சென்று சாவவல்ல வீரரை — பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர் யார்— அது தப்பியவாறு சொல்லியெள்ளுதற்குரியார் யாவர்? எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகவென்று தானே வகுத்தல். சொல்லியென்பது ஆவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பானுக்கு முன்னே சாவினுந் தொலைவின்மையின், அது முடித்தாராவரெனச் சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு. (க)

எஅ0. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து. க0

இ-ள். புரந்தார் கண்ணீர் மல்கச் சாகிற்பின்— தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைந்து ஆண்டவரசர் கண்கள் நீர் மல்குமவகை போர்மேற் சாவப்பெறின்,— சாக்காடு இரந்துகோட்டக்கது உடைத்து— அச்சாக்காடு இரந்தாயினுங் கொள்ளுந்தகுதியுடைத்து. எ-று.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. கிளையழ இல்லிடைச் சாவார் வினையார் பழிவிளைப்பபனவென்பதலின், அடுத்தலினையாற் றுறக்கமெய்தருசாதல் இரந்துகோட்டக்கதுடைத்தென்றார். இவைநான்குபாட்டானும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது. (க0)

எகூ ம அதி.— நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசர்க்கு வினையிடத்துதவுவதாய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் விதிமுகத்தானும் பண்பிலார் நட்பாகாமை எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அதனது அருமையும் முறைமையும் நட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம் அதனது முறைமையும் மேற்றான் விளங்கும்.

எஅக. செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. க

இ-ள் நட்பின் செயற்கரிய யா உள— நட்புப்போலச் செயற்கோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள?— அதுபோல வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள— செய்தகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள? எ-று.

நட்புச்செய்தற்காவாரைப் பெறுதலும் பெற்றாற் செய்யுமுபாயமும் செய்தாற்றிரிபின்றி நிற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் நட்பிற்செயற்கரியன இல்லையென்றும், செய்தாற் பகைவராற் வினைதொடங்குதற்காகலின் அதுபோல வினைவாராமைக்கு அரியகாவலில்லையென்றுங் கூறினார். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கையென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறையானுறுதலும் தேயமுறையானுறுதலுமெனவிருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலின் அது சுற்றந்தழாலினடங்கிற்று, ஏனையது பகைநடுவிட்டதேயத்ததாகலின், அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிற்று. இனி ஈண்டுச் சொல்லப்படுவது முன்செய்தவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கையேயாகலின், அதன்சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது. (க)

௭௮௨. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு. ௨

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல நாடோறுநிறையுந்தன்மையவாம்,—பேதையார் நட்பு மதிப் பின் னீர — மற்றைப்பேதைமையுடையார்நட்புக்கள் நிறைந்த மதி பின் குறையுந்தன்மைபோல நாடோறுங்குறையுந்தன்மையவாம். எ-று.

நீரவரென்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பென்பன ஒருபொருட்கிளவி. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ்செய்தன முன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதையாரும்பேதையாருஞ் செய்தன முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்குங்காரணம் தம்முண்முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம். (௨)

௭௮௩. நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. ௩

இ-ள். பண்பு உடையாளர் தொடர்பு பயிறொறும்—நற்குணமுடையமக்கள் தம்முட்செய்த நட்புப் பயிலுந்தோறும் அவர்க்கின்பஞ்செய்தல்—நூல் நவிறொறும் நயம்போலும்— நூற்பொருள் கற்குந்தோறுங் கற்றார்க்கின்பஞ்செய்தலையொக்கும். எ-று.

நயத்தினைச் செய்தலான், நயமெனப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால் மிகுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது. (௩)

௭௮௪. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு. ௪

இ-ள். நட்டல் நகுதற்பொருட்டன்று— ஒருவனோடொருவன் நட்புச்செய்தல் தம்முணகுதற்கியைந்தன சொல்லி நகையாடற்பொருட்டன்று,—மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தற்பொருட்டு—அவர்க்கு வேண்டாதசெய்கையுள தாயவழி முற்பட்டுக் கழறுதற்பொருட்டு. எ-று.

பழியும் பாவமுந்தருஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவதன்மையின் அதனை மிகுதியென்றும், அதுசெய்தற்கு முன்னே மீட்டல்வேண்டுதலின் மேற்சென்றென்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின் இடித்தற்பொருட்டென்றுங்கூறினார். இதனான் நட்பின்பயன் கூறப்பட்டது. (௪)

௭௮௫. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும். ௫

இ-ள். புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா—ஒருவனோடொருவன் நட்பாதற்குப் புணர்ச்சியும்பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லை,—உணர்ச்சிதான் நட்பாம் கிழமை தரும்— இருவர்க்குமொத்தவுணர்ச்சிதானே நட்பாமுரிமையைக் கொடுக்கும். எ-று.

புணர்ச்சி ஒருதேயத்தராதல், "இன்றே போல்கநும் புணர்ச்சி தானே." என்றதும் அதனை. பழகுதல் பலகாற்கண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்விரண்டுமின்றிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உண

ரச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிர்நீங்குமுரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்குமெ னபதாம். நட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்தலென்னுங்காரண மூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தெனபது இதனுற் கூறப்பட்டது. (௫)

எஅகூ. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு. கூ

இ-ள். முகம் நக நட்பது நட்பு அன்று—கண்டவழி அகமொழிய முகமா த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நட்பாகாது,—நெஞ்சத்தகம் நக நட்பது நட்பு— அன்பால் அகமுமலர நட்குமதே நட்பாவது. எ-று.

நெஞ்சினகணிகழ்வதனை நெஞ்சென்றார். இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அதனால் இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டுமெனபது பெற்றாம். (கூ)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உய்த்து — கேடடினைத்தருநெறிகளைச் செல்லுங்கால் விலக்கி ஏனைநன்னெறிகளைச் செல்லாக்காற் செலுத்தி— அழி வினகண் அல்லல் உழப்பது நட்பாம்—தெய்வத்தாற்கேடுவந்துழி அது விலக் கப்படாமையின் அதனுனபத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நட்பாவது. எ-று.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினைத்தருமவையென்றொழிந்தார். "நெரு ணடவறிவினவா" எனபுழிப்போல இன்சாரியை நிறக இரணடனுருபு தொக் கது. இனி நவையெனறு பாடமோதி, அதறகுப் போரழிவினுற் செல்வவழி வினுமவநத துனபங்களென்றும், அழிவினகணெனபதறகு யாக்கையழிவின கணென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

எஅஅ. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு அ

இ-ள். உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல—அவையிடையாடையுலந்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவ்விளிவரல் களையுமாறுபோல, — ஆங்கே இடுக்கண் களைவது நட்பாம் — நட்டவனுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொ ழுதே சென்றுதவி அதனைக் களைவதே நட்பாவது. எ-று.

அற்றங்காத்தற்கட் கை தன்மனத்தினுமுற்படுதலின், அவ்விரைவு இடுக்கண் களைவுழியம் அசாற்கொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க. உடையவனறொ ழில் நட்பினமேலேற்றப்பட்டது. (அ)

எஅகூ. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை. கூ

இ-ள். நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் — நட்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின்,—கொட்பு இன்றி ஒல்லுமவாய் ஊன்றும் நிலை—அஃது எஞ்ஞா ன்றுந்திரிபின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறமபொருள்களிற்றளராமைத் தா ங்கும் திணமை. எ-று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமையிம்மைகட்கு உறுதியாய அறம்பொருள்களிற் றளர்ந்துழி அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றின்கணிறுத்துதற்குமேல் ஒரு செயலுமின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றார். (கூ)

எகூ0. இனையர் இவரெமக்கு இன்னம்யாம் என்று
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு. க0

இ-ள். இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புனையினும் — இவர் நமக்கித்துணையன்பினர் யாமிவர்க்கித்தன்மையமென்று ஒருவரையொருவர் புனைந்துசொல்லினும், — நட்புப் புல்லென்னும் — நட்புப் புல்லிதாய்த் தோன்றும். எ-று.

இவர்க்கென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாமவனென்னும் வேற்றுமையின்றி வைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகலின், நட்புப் புல்லெனுமென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் நட்பினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

அ0 ம் அதி. — நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தாரை யாராய்ந்தறிந்தே நட்கவேண்டுதலின், அவரையாராயுந்திறம். அதிகாரமுறைமையு மிதனானே விளங்கும்.

எகூக. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. க

இ-ள். நட்பு ஆள்பவர்க்கு நட்டபின் வீடு இல்லை — நட்பினை விரும்பி அதன்கண்ணே நிற்பார்க்கு ஒருவனோடு நட்புச்செய்தபின் அவனை விடுதலுண்டாகாது, — நாடாது நட்டலின் கேடு இல்லை — ஆகலான், ஆராயாது நட்புச்செய்தல்போலக் கேடு தருவது பிறிதில்லை. எ-று.

ஆராய்தல் குணச்செய்கைகளா னன்மையையாராய்தல். கேடு ஆகுபெயர். நட்கிற்றமவனொடும் வேற்றுமையின்மையின் வீடில்லையென்றும், அவ்வேற்றுமையின்மையான் அவன்கட் பழிபாவங்கள் தம்மவாமாகலின் இருமையுங்கெடுவனென்பது நோக்கி நாடாது நட்டலிற்கேடில்லையென்றுங் கூறினார். (க)

எகூஉ. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும். உ

இ-ள். ஆய்ந்து ஆய்ந்து கேண்மை கொள்ளாதான் — குணமுஞ்செய்கையும் நல்லனென்பதூஉம் அல்லனென்பதூஉம் பலகாலாராய்ந்தும் பலவாற்றானாராய்ந்தும் ஒருவனோடு நட்புக்கொள்ளாதவன் — கடைமுறை தான் சாம் துயரம் தரும் — முடிவில் தான் சாதற்கேதுவாய துன்பத்தினைத் தன்மாற்றார் விளைக்க வேண்டாமற்றானே விளைக்கும். எ-று.

கடைமுறைக்கண்ணென இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்க. குணமுஞ் செயலுந் தீயானொடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாந் தன்மேலவாய்ப் பின் அவற்றானிறந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஆராயாவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (உ)

எகூ௩. குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு. ௩

இ-ள். குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா இனனும் அறிந்து—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையு மாராய்ந்தறிந்து,—நட்பு யாக்க—அவனோடு நட்புச்செய்க. எ-று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர்நட்பு விடற்பாற்றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்டாரோடும் பிணிப்புண்டுவருதலிற் குன்றாவினனுமென்றும், விடப்படிற் றங் குறையாமென்பார் அறிந்தியாக்கவென்றுங்கூறினார். (௩)

௭௯௪. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. ௪

இ-ள். குடிப்பிறந்து தன்கட் பழி நாணுவானை — உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்து தன்மாட்டு உலகர்சொல்லும் பழிக்கஞ்சுவானை — கொடுத்தும் நட்புக் கொளல் வேண்டும்—சில கொடுத்தாயினும் நட்புக்கோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றன் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்றாம். இவையிரண்டுமுடையானைப் பெறுதலருமையின், அவனட்பை விலைகொடுத்துங்கொள்கவென்பதாம். (௪)

௭௯௫. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல். ௫

இ-ள். அல்லது அழச் சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகம்பிறக்கும்வகை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்து—செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய்யாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார்—அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விக்கவும் வல்லாரை—ஆய்ந்து நட்புக் கொளல்—ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்க. எ-று.

அழச்சொல்லியிடித்தென்வந்த பரிகாரவினைகளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்ற வினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார் அடிப்பட்டச் செய்துபோந்த செயல். தம்மொடு நட்டாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரென்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. (௫)

௭௯௬. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல். ௬

இ-ள். கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர்கோல்—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராகிய புலங்களையெஞ்சாமலளப்பதோர்கோல், — கேட்டினும் ஒருறுதி உண்டு — ஆகலின் அதன்கண்ணும் அவனாற் பெறப்படுவதோர்நல்லறிவுண்டு. எ-று.

தத்தநட்பெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்தப் புறத்துத்தோன்றுமற்போந்தார் பின்கேடு வந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பதுபற்றிக் கேட்டினைக்கோலாக்கியும், அதனால் அவரையளந்தறிந்தால் ஆவாரையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றுங் கூறினார். கிளைஞர் ஆகுபெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவைநான்குபாட்டானும் ஆராயுமாறும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படுவார் இவரென்பதூஉங்கூறப்பட்டன.

௭௯௭. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். ௭

இ-ள். ஒருவற்கு ஊதியமென்பது — ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது — பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல் — அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டானாயின் அதனையொழிந்து அவரின் நீங்குதல். எ-று.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் வெறிகமழ் சந்தனமும் வேம்பையும் வேமாறுபோலத் தீங்கு வருதலின் விடலென்றும், நீங்கியவழித் தீங்கொழிதலே யன்றி இருமையின்பத்திற்குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையூதியமென்றுங் கூறினார். (எ)

எகூஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு. அ

இ-ள். உள்ளஞ் சிறுகுவ உள்ளற்க — தம்மூக்கஞ் சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்ய நினையாதொழிக, — அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்புக் கொள்ளற்க — அதுபோலத் தமக்கொரு துன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தம்மின்வலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவுமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பாரென்றார். எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின் அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

எகூகூ. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். கூ

இ-ள். கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை — ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடுசெய்த நட்பு, — அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுடும் — தன்னைக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவன் நினைப்பினும், அந்நினைத்தவுள்ளத்தைச் சுடும். எ-று.

நினைத்தத்துணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங்கொடிதாமெனக் கைவிட்டெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனானே ஆக்கியகேடு தன்னையடுங்காலையுள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ்சுடுமென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

அ00. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு. க0

இ-ள். மாசு அற்றார் கேண்மை மருவுக — உலகோடொத்துக் குற்றமற்றார் நட்பினையே பயில்க, — ஒப்பு இலார் நட்பு ஒன்று ஈத்தும் ஒருவுக — உலகோடொத்தலில்லார் நட்பினை அறியாது கொண்டாராயின், அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக. எ-று.

உலகோடொத்தார் நட்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறாயினார் நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அதனொழிவை விலைகொடுத்துங்கொள்கவென்றுங் கூறினார். இதனால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

அகம் அதி.— பழைமை.

அஃதாவது நட்டாரது பழையராந்தன்மை பற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரெனினும் பொறுக்கப்படுங் குற்றமுடையராகலானும் ஊழ்வகையானும் நட்டார்மாட்டும் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

> அ0க. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
> கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. க

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் — பழைமையென்று சொல்லப்படுவதியாதென்று வினவின், — கிழமையை யாதும் கீழ்ந்திடா நட்பு — அது பழைமையோர் உரிமையாற் செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ் சிதையாது அவற்றிற் குடம்படும் நட்பு. எ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற் கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்களின்மையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இதனாற் பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது (க)

> அ0உ. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
> குப்பாதல் சான்றோர் கடன். உ

இ-ள். நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை — நட்பிற்கவயவமாவன நட்டார் உரிமையாற்செய்வன, — அதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன் — அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. எ-று.

வேற்றன்மைதோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பென்பது ஈண்டிலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவரென்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார். (உ)

> அ0ங. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
> செய்தாங் கமையாக் கடை. ங

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை — தாமுடம்படாதனவேனும் நட்டார் உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படாராயின், — பழகிய நட்பு எவன் செய்யும் — அவரோடு பழையதாயவந்த நட்பு என்னபயனைச்செய்யும். எ-று.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையானுடம்படுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையான வருமுரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

> அ0ச. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
> கேளாது நட்டார் செயின். ச

இ-ள். நட்டார் கெழுதகையால் கேளாது செயின் — தங்கருமத்தை நட்டார் உரிமையாற்கேளாது செய்தாராயின், — விழைதகையான் வேண்டி இருப்பர்

—அசசெயலது விழையபபடுநதனமைபறறி அதனை விருமபுவா அறிவுடை யாா. எ-று.

ஒருவாக்குத தஙகருமநதாமறியாமன முடிநதிருததலினுஉங்கு நனமையின மையின, அசசெயல விழையததககதாயிறறு. அதனை அவவாறறிநது விருமபு தல அறிவுடையாாககலலதினமையின, அவாமேலவைததுககூறினா. வேண டியிருபபனெனபது எழுநதிருபபனெனபதுபோல ஒருசொனனீாமைதது. இத ஞற கேளாது செயதுழி அதனைவிருமபுகவெனபது கூறபபடடது. (௪)

௮0௫. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணாக
நோதகக நடடாா செயின. ௫

இ-ள. நோதகக நடடாா செயின—தாம வெறுககததககனவறறை நடடாா செயதாராயின, —பேதைமை ஒனறோ பெருஙகிழமை எனறு உணாக—அத றகுக காரணம ஒனறிறபேதைமையெனறுதல ஒனறினமிக்கவுரிமையெனறு தல கொளக. எ-று.

ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயினெனவே, தமமியலபாறசெ யயாமை பெறறும. இது வருகினறவறறுளளுமொககும. இழவூழான வரும பேதைமை யாவாககுமுணமையிற றமககேதஙகொணடானெனறுதல ஊழவ கையான எமமினவரறபாலது ஒறறுமைமிகுதிபறறி அவரினவநததெனறுதல கொளவதலலது அனபினமையெனறு கொளளபபடாதெனபதாம.கெடுமவகை செயயின அதறகுக காரணம இதனறகூறபபடடது. (௫)

௮0௬. எலலைகக ணின்றாா துறவாா தொலைவிடததுந
தொலலைகக ணின்றாா தொடாபு. ௬

இ-ள. எலலைககண நினறாா—நடபுவரமபிகவாது அதனகணணே நினறவா —தொலலைககண நினறாா தொடாபு தொலைவிடததும துறவாா—தமமொடு பழைமையிறறிரியாது நினறாரது நட்பினை அவராறறொலைவுவநதவிடததும விடாா. எ-று.

பழைமையிறறிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருடகேடும போககேடும. (௬)

௮0௭. அழிவநத செயயினு மன்பறாா ரன்பின
வழிவநத கேணமை யவா. ௭

இ-ள. அழிவநத செயயினும அனபு அறாா— நடடாா தமககழிவுவநதவற றைச செயதாராயினும அவாமாடடனபொழியாா — அனபின வழி வநத கேணமையவா— அனபுடனே பழையதாயவநத நட்பினையுடையாா. எ.று.

அழியெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. அழிவு மேறசொலலிய கேடுகள. இவையிரணடுபாடடானுங கேடுசெயதககணணும நடபு விடறபாறறனறெனபது கூறபபடடது. (எ)

௮0௮. கேளிழுக்கங் கேளாக கெழுதகைமை வல்லாாககு
நாளிழுகக நடடாா செயின. ௮

இ-ள. கேள இழுககம கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நடடாா செயதபிழையைத தாமாகவேயனறிப பிறாசொனனாலுங் கொளளாத உரிமை

யறியவலலாாககு— நட்டாா இழுக்கம செயின நாள— அவா பிழை செய் வாராயின, அது பயனபட்ட நாளாம எ-று.

பிழையாவன சொலலாது நறபொருளவெளவல, பணியாமை, அஞசாமை முதலாயின. கேட்டல உடகோடல. கெழுதகைமைவலலாரொனபது ஒருபெய ராயககேளாதவெனனுமெசசததிறகு முடிபாயிறறு. செயதுபோநதுழியலலது அவவனமை வெளிபபடாமையின, செயயாதன நாளலலவாயின. இதனுற பிழைபொறுததறசிறபபுக கூறபபட்டது. (அ)

அ0௯. கெடாஅ வழிவநத கேணமையாா கேணமை
விடாஅா விழைபு முலகு. ௯

இ-ள. கெடா வழி வநத கேணமையாா கேணமை—உரிமையறுது பழைய தாய வநத நடபினையுடையாரது நடபினை— விடாா உலகு விழையும—அவா பிழைநோககி விடுதலசெயயாதாரை உலகம நடபுககுறிதது விருமபும.எ-று.

கெடாதென்பதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. விடாதாரையெனவே, விடுதறகாரணஙகூறபபட்டது. நமமாட்டும இவரிததனமையராயவொனறு யாா வருநதாமே வநது நடபாவொனபதாம. கெடாவொனறு பாடமோதி, நடபுநதனமையிற கெடாராகியெனறுரைபபாருமுளா. (௯)

அக0. விழையாா விழையப படுப பழையாாகட
பணபிற றலைபபிரியா தாா. க0

இ-ள. பழையாாகண பணபின றலைபபிரியாதாா—பழைய நட்டாா பிழை செயதாராயினும அவாமாட்டுத தமபணபினீஙகாதாா— விழையாா விழையப படுப— பகைவராறும விருமபபபடுவா. எ-று.

தமபணபாவது செயயாதமுனபோல அனபுடையராதல. மூனறனுருபுஞ சிறபபுமமையும விகாரததாறறொககன. அதகிரிபினமை நோககிப பகைவரும நட்டாராவொனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும பழைமைபறிவாா எயதும பயன கூறபபட்டது. (க0)

அ௨ம அதி. — தீநட்பு.

இனிப பொறுககபபடாத குறறமுடைமையின விடறபாலதாய நடபு நடபாராயநறகடசுருஙகசசொலலிய துணையானடஙகாமையின அதனையிரு வகைபபடுதது இரணடதிகாரததாற கூறுவானறொடஙகி, முகறகடடீநடபுக கூறுகினறாா. அஃதாவது தீககுணததாரோடு உளதாய நடபு. குணததினறீமை ஒறறுமைபறறி உடையாாமேறறுயது, பின அவரோடு செயத நடபினமேற றுயிறறு. அதிகாரமுறைமை கூறுமையே விளஙகும.

அகக. பருகுவாா போலினும பணபிலாா கேணமை
பெருகலிற குனற மினிது க

இ-ள. பருகுவாாபோலினும பணபு இலாா கேணமை—காதனமிகுதியாற பருகுவாாபோனறாராயினுந தீககுணமுடையாாநடபு— பெருகலின குனறல இனிது— வளாதலிறறேயதனனறு. எ-று.

"பருகு வனன வருகா நோககமொடு" எனறாா பிறரும. நறகுணமிலலா ரொனவே, தீககுணமுடையாரொனபது அருததாபததியான வநதது. பெருகி

னால் வருங்கேடு குனறினால வாராமையின, குனறலினிதெனறார். இதனால தீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற கூறபபட்டது. இனிச சிறபபுவகை யாற கூறுப. (௧)

௮௧௨. உறினட டறினொரூஉ மொப்பிலா கேண்மை
பெறினு மிழபபினு மென. ௨

இ-ள். உறின நட்டு அறின ஒரூஉம் ஒபபு இலா கேணமை — தமக்குப பயனுளவழி நட்புசசெயது அஃதிலவழியொழியும ஒபபிலாரது நட்பினை — பெறினும இழப்பினும் என — பெறறால ஆககமியாது! இழநதால கேடியாது! எ-று.

தமக்குறறனபாரபபார பிறரோடு பொருததமிலராகலின, அவரை ஒபபிலா ரெனறார். அவர்மாட்டு நொதுமறறனமையே அமையுமெனபதாம். (௨)

௮௧௩. உறுவது சீதூககு நட்பும பெறுவது
கொள்வாருங் களவரு நேர். ௩

இ-ள். உறுவது சீதூககும நட்பும — நட்பளவு பாராது அதனால வரும பயனளவு பாரககும் நட்டாரும — பெறுவது கொளவாரும — கொடுபபா ரைக கொளளாது விலையைககொளளும பொதுமகளிரும — களவரும — பிற ரகேடு நோககாது அவரசோர்வு நோககுஙகளவரும — நேர் — தமமுளொபபர். எ-று.

நட்பு ஆகுபெயர். பொருளையேகுறிதது வருசிததொழுகலின, கணிகையர களவரொடொபபரெனபதாயிறறு. இவையிரண்டுபாட்டானுந தமக குறுவது பாரபபார நட்பினதீமை கூறபபட்டது. (௩)

௮௧௪. அமரகத தாறறறுககுங கலலாமா வன்னார
தமரிற றனிமை தலை. ௪

இ-ள். அமரகதது ஆறறு அறுககும கலலா மா அன்னார் தமரின — அமர் வாராதமுனனெலலாந தாஙகுவதுபோனறு வநதுழிக களததிடை வீழததுப போங கலவியிலலாத புரவிபோலவாரது தமரமையில — தனிமை தலை — தனிமை சிறபபுடைதது. எ-று.

கலலாமை கதியைநதும சாரிபதினெட்டுமபொருமுரணுறறலும அறியாமை. துனபம வாராதமுனனெலலாந துணையாவாரபோனறு வநதுழி விட்டுநீஙகுவ ரெனபது உவமையாற பெறறும. அவர் தமரானால வருமிறுதி தனியானால வாராமையின், தனிமையைத தலையெனறார் எனவே, அதுவுநதீதாதல பெறு தும். (௪)

௮௧௫. செய்தேமஞ சாராச சிறியவர் புனகேணமை
யெயதலி னெயதாமை நன்று. ௫

இ-ள். செயது ஏமம சாராச சிறியவர் புனகேணமை — செயதுவைததா லும அரணாகாத கீழமக்களது தீநட்பு — எயதலின் எயதாமை நனறு — ஒருவ றகுண்டாதலின இலலையாதல நனறு. எ-று.

சிறபபும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. அரணாகாமை தொலைவினகண விட்டு நீங்குதல. எயதலினெய்தாமை நனறெனபதறகு மேலுரைத்தாஙகுரைகக.

சாராதவென்னுமபெயரெச்சம கேண்மையெனனுமபெயா கொணடது; சிறிய வனெனபதனைக கொளளின, செயதெனபது நினறு வறறும. இவையிரணடுபா டடானுங தொலைவிறறுணையாகாத நடபினறீமை கூறபபடடது. (ரு)

அகசு. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும. சு

இ-ள. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபின—அறிவிலானது மிகசசெறிநதநட்பின — அறிவுடையாா ஏதினமை கோடி உறும—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடஙகு நனறு. எ-று.

கெழீஇய வெனபதனிறுதிநிலைவிகாரததாறறொககது. பனமை உயாததறகண வநதது. அறிவுடையானபகைமை ஒருதீஙகும பயவாமையானும, பேதைநடபு எலலாததீஙகும பயததலானும, கோடியுறுமெனறாா. பெருஙகழிநடபெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (சு)

அகஎ. நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவராற
பததடுதத கோடி யுறும. எ

இ-ள. நகை வகையா ஆகிய நடபின— தாமறிதலவகையராகாது நகுதல வகையராதறகேதுவாகிய நடபான வருவனவறறின — பகைவரால பதது அடுதத கோடி உறும— பகைவரான வருவன பததுககோடிமடஙகு நலல. எ-று.

நடபு ஆகுபெயா. அநநடபாவது விடமருந தூரத்தரும வேழமபருமபோ னறு பலவகையானகுவிததுத தாம பயனகொணடொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவராலெனபது அவாயநிறறலின, வருவனவெனபது வருவிககபபட்டது. பததடுததகோடி பததாகததொகுததகோடி. அநநடபான வருமினபஙகளின அபபகைவரானவருநதுனபஙகள இறபபநலலவெனபதாம. இதறகுப பிறரொல லாஞசொலலிலககணததோடு மாறுகொளவுரைததாா. (எ)

அகஅ. ஒலலுங கருமம முடடாறு பவாகேண்மை
சொலலாடாா சோர விடல. அ

இ-ள. ஒலலும கருமம உடறறுபவா கேணமை— தமமான முடியுஙகரும ததை முடியாதாககிச செயயாதாரோடு கொணட நடபினை —சொலலாடாா சோரவிடல—அது கணடால அவாறியசசொலலாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாககுதல முடியாதாகநடிததல.சோரவிடல விடுகினறவாறு தோன றாமல ஒருகாலைககொருகாலோயவிடுதல. அறியசசொலலினும விடுகினறவாறு தோனறினும அதபொழுது பரிகரிததுப பினனுநடபாயொழுககககருதுவராக லின, சொலலாடாரொனறுஞ சோரவிடலெனறுங கூறினாா. இவைமூனறுபாட் டானும் முறையே பேதையாா, நகுவிபபாா, இயலவதுசெயயாதாரொனறிவாக ணடபினறீமை கூறபபடடது. (அ)

அகக. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொலவேறு பட்டார் தொடாபு. கூ

இ-ள. வினை வேறு சொல வேறு படடாா தொடாபு — வினையுஞ்சொலலு மொவவாது வேறுவேறாயிருபபாாநட்பு—கனவினும இனனாது — நனவினக ணனேயனறிக கனவினகணணுமினனாது. எ-று.

வினை சொற்களதொவ்வாமை முன்னமேலேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினை யிற் பகைவராயச் சொல்லின் நட்டாராயிருத்தல். நிகழ்வின்கண் உளதாயிருத்தலால், கனவினுமின்னாதென்றார். உம்மை எச்சவும்மை, இழிவுசிறப்பும்மை யுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. (கூ)

அ௨0. எனைத்துங் குறுகுதலோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. ௧0

இ-ள். மனைக் கெழீஇ மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு — தனியே மனைக்கணிருந்துழி நட்பாடிப் பலரோடு மன்றினகணிருந்துழிப் பழிகூறுவார்நட்பு —எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் — சிறிதாயினுந் தம்மை நணுகுதலைப் பரிகரிக்க. எ-று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மன்றினகட்பழித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒருகாலுந் தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர் நட்பின்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சர்நட்பினறீமை கூறப்பட்டது. (௧0)

அ௩ம அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைக்கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமையான் அகத்தாற்கூடாதிருந்தே தமக்கு வாயக்குமிடம் பெறுந்துணையும் புறத்தாற் கூடியொழுகுவார் நட்பு.

அ௨௧. சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு ௧

இ-ள். நேரா நிரந்தவர் நட்பு—கூடாதிருந்தே தமக்குவாயக்குமிடம் பெறுந்துணையுங்கூடியொழுகுவார்நட்பு,— சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை —அது பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய பட்டடையாம். எ-று.

எறியுமெல்லை வாராமுனெல்லாந்* தாயகுவதுபோனறிருந்து வந்துழி அற வெறிவிப்பதாய பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய நட்பிற்கும் தொழிலொப்புமையுண்மையான், அதுபற்றி அந்நட்பினைப் பட்டடையாகவுபசரித்தார். தீரவிடமென்று பாடமோதி முடிவிடமென்றுரைப்பாருமுளர். (௧)

அ௨௨. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறுபடும் ௨

இ-ள். இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை—தமக்குற்றார்போன்று உறாதாரோடு உளதாய நட்பு—மகளிர் மனம்போல வேறுபடும்—இடம்பெற்றால் பெண்பாலார்மனம் போல வேறுபடும். எ-று.

அவர்மனம் வேறுபடுதல் "பெண்மனம் பேதின் றொருப்படுப் பேனென்னு மெண்ணி லொருவன" என்பதனானுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையபகையேயாதல். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கூடாநட்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௨)

அ௨௩. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணார்க் கரிது. ௩

இ-ள். நலல பல கறறககடைததும — நலலன பலநூலகளைக கறறவிடத தும— மனம நலலா ஆகுதல மாணாககு அரிது— அதனுன மனநதிருநதி நடபாதல பகைவாககிலலை. எ-று.

நலலன மனக்குறறஙகெடுபபன. மனநலலரெனச சினைவினை முதனமேனி ன்றது. நலலராகுதல செறறம விடுதல. உளளே செறறமுடையாரைக கலவி யுடைமைபறறி நட்பெனறு கருதறகவெனபதாம். (ங)

அஉச. முகததி னினிய நகாஅ வகததினனு
வஞ்சரை யஞசப படும். ச

இ-ள். முகததின இனிய நகாஅ அகதது இனனு வஞசரை — கணடபொ ழுது முகததால இனியவாகச சிரிதது எபபொழுதும மனததாலினனுராய வஞசரை— அஞசபபடும— அஞசலவேணடும. எ-று.

நகையது வகைபறறி இனியவெனறும, அகததுச செறறம நிகழவும அதறகு மறுதலையாய நகையைப புறததுவிளைததலின வஞசரெனறும, அசசெறறங குறிபபறிதறகருவியாய முகததானுந்தோனருமையின அஞசுதலசெயயபபடு மெனறுங கூறினர். இவையிரணடுபாட்டானுங் குறறததிறகேதுவாய அவா கொடுமை கூறபபட்டது. (ச)

அஉரு. மனததி னமையா தவரை யெனைததொன்றுஞ
சொலலினுற றேறறபாற றனறு. ரு

இ-ள். மனததின அமையாதவரை — மனததாற றமமொடு மேவாதாரை — எனைததொனறும சொலலினுல தேறறபாறறு அனறு — யாதொருகரு ததினுஞ் சொலலாற றெளிதனமுறைமைததனறெனறு சொலலும நீதிநூல. எ-று.

நீதிநூலெனபது அவாயநிலையான வநதது. பகைமைமறைநதறபொருட்டுச சொலலுகினற வஞசனைசசொலலைச செவவியசொலலெனக கருதி அவரைக் கருமஙகளிறறெளிதல நீதிநூனமுறைமையனறெனபதாம். (ரு)

அஉகூ. நடடாரபோ னலலவை சொலலினு மொடடாரசொ
லொலலை யுணரப படும். கூ

இ-ள். நடடாரபோல நலலவை சொலலினும— நடடாரபோனறு நனமை பயககுஞசொறகளைச சொனனுராயினும,— ஒடடார சொல ஒலலை உணரபப டும — பகைவாசொறகள அது பயவாமை அசசொலலியபொழுதேயறியபப டும. எ-று.

சொலலினுமெனவே, சொலலாமையே பெறறும. ஒடடாராதலாற றீமை பயததல ஒருதலையெனபார, ஒலலையுணரபபடுமெனருர. (கூ)

அஉஎ. சொலவணகக மொன்னர்கட் கொளளறக வில்வணககந்
தீஙகு குறித்தமை யான. எ

இ-ள். விலவணககம தீஙகு குறிததமையான—விலலினது வணக்கம் ஏற்ற வாககுத தீமைசெயதலைக குறிததமையால,— ஒனனாகண சொலவணக்கம் கொளளறக—பகைவாமாட்டுப பிறக்குஞசொலலினது வணககததையும் தம க்கு நனமைசெயதலைக குறிததெனறு கருதறக. எ-று.

தம்வணக்கமன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம் வேறாயினும் 'வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதன்குறிப்பையேதுவாகவும் கூறினார். வில்லியதுகுறிப்பு அவனுடைய வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்னாதுகுறிப்பும் அவருடைய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுந்தீங்குகுறித்த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காக்கவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அ௨அ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா
ரழுதகண் ணீரு மனைத்து. அ

இ-ள். ஒன்னார் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்—ஒன்னார் குறிப்பை யுணரவல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும்,— அழுத கண்ணீரும் அனைத்து—அவரழுதகண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற்கிடனும். எ-று.

தாக்கடவென்பதனைத் தங்கையாலுங் கண்ணாலுந்தேற்றிப் பின் கோறற்கு வாங்கவிருக்கின்றபடைக்கலம் உயத்துணர்வுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவற்றுள்ளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தம்மென்மை காட்டித் தொழினுமழினும், அவர்குறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம். இதனால் அவரைச் செயலாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அ௨௯. மிகச்செய்து தம்மெள் ளுவாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. ௯

இ-ள். மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாரை—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின்கண் நட்பினை மிகச்செய்து அகத்தின்கட்டமமையிகழும் பகைவரை,—நகச் செய்து நட்பினுள் சாப் புல்லற்பாற்று—தாமும் அந்நட்பின்கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர்மகிழுமவண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாமவண்ணம், பொருந்தற்பாலனமையுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதியென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அகனொன்று புறனொன்றாதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர்மாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிநூற்றுணிபென்பார், அதனைமேல்வைத்துக் கூறினார். சாவென்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது, "கோட்டினவாய்ச்சாக்குத்தி" என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லலெனக்கூட்டுக. (௯)

அ௩0. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல். ௧0

இ-ள். பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால்—தம்பகைவர் தமக்கு நட்டாராயொழுகுங்காலம் வந்தால்,—முகம் நட்டு அகம் நட்பு ஒரீஇ விடல்—தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுந்தவிர்க. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீக்கலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெறாும். இவையிரண்டுபாட்டானும் அந்நட்பினிடையொழுகுமாறு கூறப்பட்டது. (௧0)

அசு ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நடபினையெதிர்மறுததுப் பகைமுகத்தாறகூறிய தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங்குற்றமன்மையினுளவாய வெகுளியானுங் காமத்தானும வருவதாம். அவற்றுள வெகுளியான்வருவன ஐநததிகாரத்தானும்காமததானவருவன ஐநததிகாரத்தானுஙகூறுவாா, அவவிரண்டற்கும் அடியாயமயககத்தை இருவகைபபடுத்து, இரணடதிகாரததாறகூறுவானறொடங்கி, முதறகட்பேதைமை கூறுகினறாா. அஃதாவது யாதுமறியாமை.

அரு௧. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல். ௧

இ-ள். பேதைமை எனபது ஒனறு— பேதைமையெனறு சொலலப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றஙகளெலலாவற்றினும மிககதொனறு,—யாது எனின ஏதமகொணடு ஊதியமபோகவிடல—அதுதான யாதெனறு வினவின், தனக்குக்கேடு பயபபனவறறைக கைககொணடு ஆககம பயபபனவற்றைக் கைவிடுதல. எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்களா. ஆககம் செலவம, புகழ், அறங்கள். தானே தனனிருமைபுஙகெடுததுக்கோடலெனபதாம. (௧)

அரு௨. பேதைமையு ளெலலாம பேதைமை காதன்மை
கையலல தனகட் செயல. ௨

இ-ள். பேதைமையுள எலலாம பேதைமை—ஒருவனுக்குப பேதைமையெலலாவற்றுளளும மிகக பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண காதனமை செயல— தனககாகாத ஒழுககததினகட்காதனமை செயதல. எ-று.

இருமைக்கும ஆகாவெனறு நூலோா கடிநத செயலகளை விரும்பிச் செயதலெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்படடது. (௨)

அரு௩. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில. ௩

இ-ள். நாணாமை—நாணவேணடுமவறறுககு நாணாமையும்— நாடாமை—நாடவேண்டுமவறறை நாடாமையும்—நாா இனமை—யாவாமாட்டும் முறிநதசொறசெயலுடைமையும்—யாதொனறும பேணாமை—பேணவேணடுமவற்றுள யாதொனறனையும பேணாமையும்—பேதை தொழில—பேதையது தொழில. எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவஙகளா. நாடவேணடுமவை கருமஙகளிற்செயவன தவிாவன. முறிதல கணணறுதல. பேணவேணடுமவை குடிபபிறபபு, கல்வி, ஒழுககமுதலாயின. இவை பேதைககு எஞஞானறுமியல்பாய வருதலின, தொழிலெனறாா. (௩)

அரு௪. ஓதி யுணாந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற பேதையா ரில. ௪

இ-ள். ஓதி—மனமொழிமெயகளடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும்,—உணர்நதும்— அவவடக்கத்தான் வரும் பயனையுணாநதும,— பிறர்க்கு

உரைததும் — அதனையறியலுறப பிறாககுரைத்தும், — தான் அடங்காப் பேதையின— தான அவையடஙகியொழுகாத பேதைபோல— பேதையாா இல— பேதையாா உலகததிலலை. எ-று.

உம்மை முனனுஙகூடடபபடடது. இபபேதைமை தனககு மருநதாய இவ ற்ருறறீராமையானும, வேறறுமருநதினமையானும், பேதையிறபேதையாரில லெனருா. இவையிரணடுபாடடானும பேதையது தொழில பொதுவகையாற கூறபபட்டது. இனிச சிறபபுவகையாறகூறுப. (ச)

அ௲ரு. ஒருமைச செயலாறறும பேதை யெழுமையுந்
தான்புக கழுந்து மளறு. ரு

இ-ள். பேதை — பேதையாயினுன்— எழுமையும தான புககு அழுநதும அளறு—வருமபிறவிகளெலலாந தானபுககழுநதும நிரயத்தினை — ஒருமைச செயல! ஆறறும—இவவொருபிறபபுளளே செயதுகொளள வலலனும. எ-று.

எலலாபபிறபபும ஏழாயடஙகுதல அறியபபட்டமையின, முறறுமமை கொடு த்தார். அழுநதுதறகிடனுய நிரயம. ஈணடைபபிறபபுக்களினுங கொடுவினைவ யததால அநநிரயததுனபமேயுழநதுவருதலின, எழுமையுநதான புககழுநது மளறென்ருா. முடிவிலகாலமெலலாம தான நிரயததுனபமுழததறகேதுவா ஙகொடுவினைகளையேயறிநது சிலகாலததுளளே செயதுகோடல பிறாககரிதா கலின, ஆறறுமெனருா. இதனுன அவனமறுமைசசெயல கூறபபடடது. (ரு)

அ௲சா. பொயபடு மொன்ருே புனைபூணுங கையறியாப
பேதை வினைமேற கொளின். சா

இ-ள். கை அறியாப பேதை வினைமேறகொளின—செயயுமுறைமையறியா தபேதை ஒருகருமததை மேறகொளவனுயின,—பொயபடும ஒனருே புனை பூணும— அதுவும புனைபடடுத தானுநதளைபூணும. எ-று.

புனைபடுதல பின ஆகாவகை உளளழிதல. ஒனருேவெனபது எணணிடைச சொல். அதனையுஙகெடுததுத தானுஙகெடுமெனபதாம. இதனுல அவன செல வம் படைககுமாறு கூறபபடடது. (சா)

அ௲எ. ஏதிலா ராரத தமா்பசிபபர் பேதை
பெருஞ்செலவ முறறக கடை. எ

இ-ள். பேதை பெருஞ்செலவம உறறககடை — பேதையாயினுன பெரிய செலவததைத தெயவததானெயதியவழி,— ஏதிலாா ஆரத தமா பசிபபா— தனனேடு ஒரியைபுமிலலாதாா நிறைய, எலலாவியைபுமுடைய தமராயினுா பசியாநிறபா. எ-று.

எலலாநன்மையுஞசெயதுகோடறகருவியெனபது தோனறப பெருஞசெல வமெனறும, அதனைப படைககுமாறறலிலலாமை தோனற உறறக்கடையெ னறும், எலலாம பெறுதருேனற ஆரவெனறும, உணவுமபெருமை தோனறப் பசிபபரொனறுங கூறினுா. (எ)

அ௲அ. மைய லொருவன் களித்தற்ருற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின். அ

இ-ள். பேதை தனகை ஒன்று உடைமை பெறின—பேதையாயினுன் தன் கைககணணே ஒனறனையுடைமையாகப பெறருனுயின, — மையல ஒருவன களிததறறு—அவன மயஙகுதல முனனே பிததினையுடையானெருவன் அம்ம யக்கததினமேலே மதுவுணடு மயஙகினுறபோலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெயவததானனறித தனனுறபெருமை பெறருமை. பேதை மையுஞ செல்வக்களிபபும ஒருஙகுடைமையால அவன செயவன மையலும மதுககளிபபும ஒருஙகுடையான செயவனபோற றலைதடுமாறுமெனபதாம். இவையிரணடுபாட்டானும அவன செலவமெயதியவழிபபயனகொளளுமாறு கூறபபட்டது. (அ)

அ௩௯. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில. ௯

இ-ள். பிரிவினகண தருவது பீழை ஒனறு இல—பின பிரிவுவநதுழி அஃதி ருவாககுநதருவதொருதுனபமிலலை,—பேதையார கேணமை பெரிது இனிது —ஆகலாற பேதையாயினுர தமமுடகொணட நடபு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுநதேயநது வருதலின, துனபநதாராதாயிறறு. புகழவாரபோனறு பழிததவாறு. இதனுல அவரது நடபினகுறறஙகூறபபட்டது. (௯)

அ௪௦. கழாஅககால பளளியுள வைததறறுற சான்றோர்
குழாஅததுப பேதை புகல. ௧௦

இ-ள். சானறோர குழாததுப பேதை புகல—சானறோரவையினகட பேதை யாயினுன புகுதல—கழாககால பளளியுள வைததறறு—தூயவலல மிதிதத காலை இனபநதரும அமளிககணணே வைததாறபோலும. எ-று.

கழுவாககாலெனபது இடககரடககு. அதனுல அவவமளியும இழிககபபடு மாறுபோல இவனுல அவவவையும இழிககபபடுமெனபதாம். இதனுல அவன் அவையிடையிருககுமாறு கூறபபட்டது (௧௦)

அ௫ ம அதி.— புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைபபுலலறிவாணமை கூறுகினறார். அது புலலியவறிவினையாட்ற றனமையென விரியும். அஃதாவது தான சிறறறிவினனுயிருநதே நனனைப பேரறிவினனுக மதிததது உயாநதோர கூறும உறுதிசசொறகொளளாமை.

அ௪௧. அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு. ௧

இ-ள். இனமையுள இனமை அறிவினமை— ஒருவனுககு இலலாமை பல வறறுளளும மிககவிலலாமையாவது அறிவிலலாமை, — பிறிதினமை இன மையா வையாது உலகு — மறறைபபொருளிலலாமையோவெனின, அதனை அபபெறறிததாய இல்லாமையாகக கொளளார உலகததார. எ-று.

அறிவெனபது ஈணடுத தலைமைபறறி நலலறிவினமேனினறது. புலலறிவா ளர செலவமெயதியவழியும இமமை மறுமைபபயனெயதாமையின அதனை இனமையுளினமையெனறும், நலலறிவாளர வறுமையெயதியவழியும அஃதி

மூவாமையின் அதனை இனமையாவையாதென றுங்கூறினா. இதனற புலலறி வினது குற்றங்கூறபபட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது
இலலை பெறுவான் றவம. உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞ்சு உவநது ஈதல — புலலறிவுடையான் ஒருவனு க்கு மனமுவநது ஒன்று கொடுததல் கூடிற்றுயின,— பெறுவான் தவம் பிறிது யாதும இல்லை— அதறகுக காரணம பெறுகினறவனலவினையே, வேறொன்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவநதீதலகூடவிற புலலறிவாளரும நல்வினைசெயப என பாரக்குப பெறுவான வீழபொருளெயதியானபோலவதலலது இம்மை நோக கியாக மறுமை நோககியாக ஈகினறுரலலவெனக் கூறியவாறு. கூடிற்றுயின அதறகுக்காரணமெனனுஞசொறகள அவாயநிலையான வநதன. இதனுல அஃ துடையாா தமமாடடு நலலன செயதலறியாமை கூறபபடடது. (உ)

அசங. அறிவிலா தாந்தமமைப பீழிககும் பீழை
செறுவாாககுஞ செயத லரிது. ௩

இ-ள. அறிவிலாா தாம் தமமைப பீழிககும பீழை — புலலறிவுடையாா தாமே தம்மை வருததும வருததம— செறுவாாககும செயதல அரிது— அது செயதறகுரியராய தமபகைவாககுஞ செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிநததொனறனைக காலமபாாததிருநது செயவதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவறறையும எககாலததுஞ செயயமாட்டாமை யின, அவாககுஞசெயதலரிதெனறுா. இதனுல அவாதமமாடடுந தீயன செய தலறிவனெனபது கூறபபடடது. (௩)

அசச. வெண்மை யெனபபடுவ தியாதெனி னொண்மை
யுடையமயா மென்னுஞ செருககு. ச

இ-ள். வெணமை எனபபடுவது யாது எனின — புலலறிவுடைமையெனறு சொலலபபடுவது யாதென்று வினவின,— யாம ஒணமை உடையம எனனும செருககு—அது தம்மைத தாமே யாம நலலறிவுடையமென்று நனகுமதிக்கும மயக்கம. எ-று.

வெணமையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக காரியபபெய காரண த்திறகாயிறறு. உலகத்தாரிகழதல அறிநதுவைததும அவவாறு மதித்தலான, மயக்கமெனறுா. (ச)

அசரு. கல்லாத மேறகொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும். ரு

இ-ள். கல்லாத மேறகொண்டு ஒழுகல்—புலலறிவாளா தாஙகல்லாதநூலக ளையுங் கறறாாகத் தாம் மேலிட்டுக்கொணடு ஒழுகுதல், — கசடு அற வல லதூஉம் ஐயம் தரும்—கசடறக் கறறதொருநூலுணடாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையநதை விளைக்கும். எ-று.

வலலதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொகககது. உணடாயினென்பது அவாய்நி லையானவாநதது. ஐயம் அதுவல்லனென்பதூஉம் இவவாறுகொலலோவென்பது.

அசசு. அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தம்வயிற்
குறற மறையா வழி. சு

இ-ள். தம வயின குறறம மறையாவழி — புலலறிவாளர் தஙகணிகழுங
குறறஙகளையறிநது கடியாராயின,— அறறம மறைததலோ புலலறிவு— ஆடை
யால அறறமறைததாராகத தம்மைக் கருதுதலும புலலறிவாம. எ-று.

குறறமறைததலாவது அவறறை இலவாககுதல. மறைக்கபபடுவன பலவு
றறுளளும உயாநதவறறையெலலாம மறையாது தாழநததொனறனையே மறை
தது அவவளவாற றமமையுமுலகவொழுக்கினராக மதிததலும புலலறிவென
பதாம. இவைமூன்றுபாட்டானும அவா தமமை வியததறகுறறங் கூறபபட
டது. (சு)

அசஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும
பெருமிறை தானே தனககு. எ

இ-ள். அருமறை சோரும அறிவிலான — பெறுதறகரிய உபதேசபபொரு
ளைப பெறறும் உடகொளளாது போககும புலலறிவாளன— தானே தனக
குப பெருமிறை செயயும—அவ்வுறுதியறியாமையாற றனே தனககு மிக்க
வருத்தததைச செயதுகொளளும. எ-று.

சோருமென இடதது நிகழபொருளினதொழில் இடததினமேனினறது. மிக
கவருததம பொறுததறகரிய துனபஙகள. இனி அருமறைசோருமெனபதற
குப பிறரொலலாம உளளததடககபபடும எணணததை வாயசோாநது பிறாக
குரைககுமென்றுரைததாா. அது பேணமையெனனும பேதைமையாவதனறிப
புலலறிவாணமையனமையறிக. (எ)

அசஅ. ஏவவுஞ செய்கலான் றன்றேறா னவ்வுயிா
போஒ மளவுமோா நோய. அ

இ-ள். ஏவவும் செயகலான—புலலறிவாளன தனக்குறுதியாயவறறை அறி
வுடையாா சொலலாநிறகவுஞ செயயான,— தான தேறான— அதுவனறித
தானாகவும் இவை செயவனவெனறறியான, — அவவுயிா போமளவும் ஓா
நோய — அவவுயிா யாககையினீஙகுமளவும நிலததிறகுப பொறுததறகரிய
தொருநோயாம. எ-று.

உயிா தான உணாததறறனமைததாயிருநதும நினற யாககைவயததான மரு
டடறறனமைததாய வேறுபடுதலின அவவுயிரொனறும, அதனினீஙகியபொழுதே
அதறகு இரணடனுளொனறுகூடுதலிற போமளவுமெனறும, குலமலை முதலிய
பொறுக்கினற நிலததிறகுப பாவயாககை பெருமபொறையாயத துனபஞசெ
யதலின ஒருநோயெனறுஙகூறினாா. (அ)

அசகூ. காணாதாற காடடுவான் றன்காணான் காணாதான்
கணடானாந் தானகண்ட வாறு. கூ

இ-ள். காணாதாற காடடுவான தான காணான—தனனை எலலாமறிநதானாக
மதிததலாற பிறரால ஒனறறியுநதன்மையிலாதானை அறிவிககபபுகுவான் அவ
னாறபழிக்கபபட்டுத தான அறியானாய முடியும்; — காணாதான் தான கண்ட
வாறு கண்டானாம்—இனி அவ்வறியுநதனமையிலலாதானகொணடது விடாமை
யாறறானறிநதவாற்றால அதனை அறிநதானாய முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன்றென்பதாம். (கூ)

*அரு0. உலகத்தார் உண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும். க0

இ-ள். உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான — உயர்ந்தோர்பலரும் உண்டென்பதோர்பொருளைத் தன் புல்லறிவானில்லையென்று சொல்லுவான — வையத்து அலகையா வைக்கப்படும் — மகனென்று கருதப்படான், வையத்துக் காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும். எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பன பலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப்பும் வடிவால் ஒவ்வாமையுமுடைமையிற் றனியாக்கை கரந்து மக்களியாக்கையுடன்றோன்றுதலவல்ல அலகையென்றுங் கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் உறுதிசொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

அகூம அதி.—இகல்.

இனி அவற்றான் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும்பான்மைத்தாகலின், அதனான் வருவன கூறுவானன்றொடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முட்பொருந்து வலிதொலைத்தற்கேதுவாய மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். க

இ-ள். எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும் பண்பு இன்மை பாரிக்கும் நோய — எல்லாவுயிர்கட்கும் பிறவுயிர்களோடு கூடாமையென்னுந் தீக்குணத்தை வளர்க்குங்குற்றம் — இகல் என்ப — இகலென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பிப்பதென்பது தோன்ற எல்லாவுயிர்க்குமென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று விளைத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்மையென்றுங் கூறினார். நற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற்றீக்குணமாயிற்று. இதனால் இகலதுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அருஉ. பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய் யாமை தலை. உ

இ-ள். பகல் கருதிப் பற்றா செயினும் — தம்மோடுகூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானாயினும், — இகல் கருதி இன்னா செய்யாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாமவனுக்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை உயர்ந்தது. எ-று.

செய்யிற்பகைமைவளரத் தாந்தாழ்ந்துவரலானும், ஒழியின் அப்பற்றாதன தாமேயோய்ந்துபோகத் தாம் ஓங்கிவரலானும், செய்யாமை தலையென்றார். பற்றாதவென்பது விகாரமாயிற்று. (உ)

அருங. இகலென்னு மெவ்வநோய நீக்கிற றவலில்லாத
தாவில விளக்கந தரும.　　　　　　ங

இ-ள். இகல எனனும எவவ நோய நீக்கின— மாறுபாடென்று சொல்லப படுகின்ற துனபத்தைசசெயயு நோயை ஒருவன தனமனத்தினின்று நீககுமாயின,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம தரும — அவனுககு ஆநீககுதல எஞ்ஞான்றும உளளுதறகேதுவாய புகழைக கொடுககும. எ-று.

தவலிலலாமை அருததாபததியான அபபொருட்டாயிற று. தாவிலவிளக்கம வெளிபபடை. யாவருநணபராவா, ஆகவே எலலாசசெலவமுமெயதிக கொடை முதலியகாரணஙகளாற புகழுபெறுமெனபதாம.　　(ங)

அருச. இன்பததூ ளினபம பயககு மிகலென்னுந
துன்பததுட டுனபங கெடின.　　　　சு

இ-ள். இகல எனனும துனபததுள துனபம கெடின — மாறுபாடென்று சொலலப்படுகின்ற துனபஙகளெலலாவற்றினும மிகக துனபம ஒருவனுககில்லையாயின,— இனபததுள இனபம பயககும —அவவினமை அவனுககு இனபஙகளெலலாவற்றினும மிக்கவினபத்தினைக கொடுககும எ-று.

துனபததுட்டுனபம் பலரோடு பொருது வலிதொலைதலான யாவாககுமெளியனாயுறுவது. அதனை இடையின்றியே பயததலின, இகலெனனுமெனறார். இனபத்துளினபம யாவருநட்பாகலின எலலாபபயனுமெயதியுறுவது.　　(சு)

அருரு. இகலெதிர சாயநதொழுக வலலாரை யாரே
மிகலூககுந தனமை யவா.　　　　ரு

இ-ள். இகல எதிர சாயநது ஒழுக வலலாரை — தமமுளளதது மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேறறுககொளளாது சாயநதொழுகவலலாரை—மிகலூககும தனமையவா யார—வெலலக கருதுந்தனமையுடையார யாவர! எ-று.

இகலையொழிநதொழுகல வேநதாககு எவவாற்றானும அரிதாகலின வலலாரையென்றும, அவா யாவாககும நணபாகலின அவரை வெலலககருதுவார யாவருமிலலையென்றுங்கூறினார். இவைநானகுபாட்டானும இகலாதார்ககு வரும நனமை கூறபபட்டது.　　(ரு)

அருசா. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்ககை
தவலுங கெடலு நணிததூ.　　　　சா

இ-ள். இகலின மிகல இனிது எனபவன வாழ்ககை— பிறரோடுமாறுபட்டு தறகண மிகுதல எனககு இனிதெனறு அதனைச செயவானது உயிர்வாழ்க்கை ——தவலும கெடலும நணிதது—பிழைததலும முறறககெடுதலுஞ் சிறிதுபொழுதுள உளவாம. எ-று.

மிகுதல மேனமேலூககுதல. இனிதெனபது தானவேறலகுறித்தல. பிழைத்தல வறுமையானினறுதாதல. முறறககெடுதல இறததல. இவறறோடு நணிததெனபதனைத தனிததனிகூட்டி, உமமைகளை எதிரதும இறநததுந்தழீஇய வெசவும்மையாகவுரைகக. பொருட்கேடும உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதேயுள வாமெனபதாம்.　　(சா)

அருஎ. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு ரிகன்மேவ
லின்னு வறிவி னவா. எ

இ-ள். இகல் மேவல இனனு அறிவினவா — இகலோடு மேவுதலையுடைய இனனுதவறிவினையுடையார—மிகல மேவல மெயப்பொருள் காணுா—வெற றிபொருநதுதலையுடைய நீதிநூறபொருளையறியமாட்டாா. எ-று.

இனனுவறிவு தமக்கும பிறாககுநதீஙகு பயககுமறிவு. வெறறி வழிநின்றார்க்கு உளதாவது. காணபபடுமபயததததாகலின், மெயநநூலெனபபட்டது. இக லால அறிவு கலஙகுதலின, காணுரெனருா. இவையிரணடுபாடடானும இகலி னுாக்கு வருநதீங்கு கூறபபடடது. (எ)

அருஅ. இகலிற கெதிரசாயத லாகக மதனை
மிகலூககி னூககுமாங் கேடு. அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிா சாயதல ஆககம—தன்னுளளதது மாறுபாடு தோன றியவழி அதனையெதிாதலையொழிதல ஒருவனுககு ஆககமாம்,—அதனை மிகல ஊக்கின கேடு ஊக்குமாம — அதுசெயயாது அதனகணமிகுதலை மேறகொ ளவானுயிற கேடுநதனகணவருதலை மேறகொளளும. எ-று.

எதிாதல ஏறறுககோடல. சாயநதபொழுதே வருதலின, சாயதல் ஆக்கமெ னருா. இகலிறகெனவு ம அதனையெனவும வநதன வேறறுமைமயக்கம. (அ)

அருகூ. இகல்காணு னாககம வருங்கா லதனை
மிகலகாணும் கேடு தரறகு. கூ

இ-ள். ஆககம வருஙகால இகல காணுன—ஒருவன றனகணுக்கம வரும் வழிக காரணமுணடாயினும் இகலை நினையான,—கேடு தரறகு அதனை மிகல காணும—தனககுக கேடுசெயதுகோடறகட் காரணமினறியும அதனகண மிகு தலை நினைககும. எ-று.

இகலான் வருஙகேடு பிறரானன்றெனபது தோனறத தரறகெனருா. நான் காவதும் இரண்டாவதும ஏழாவதனகண வநதன. ஆக்ககேடுகட்கு முனன டபபன இகலினது இனமை உணமைகளெனபதாம. (கூ)

அகூ0. இகலானு மின்னுத வெலலா நகலானு
நன்னய மென்னுஞ் செருககு. க0

இ-ள். இகலான இனனுத எலலாம் ஆம — ஒருவனுககு மாறுபாடொன றுனே இனனுதனவெல்லாம உளவாம்,— நகலான நன்னயம எனனும் செருக்கு ஆம்—நடபொனறுனே நலலநீதியெனனும பெருஞசெலவம உளதாம். எ-று.

இன்னுதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலெனப தூஉஞ் செருக்கெனபதூஉம தததஙகாரணஙகடகாயின. நயமெனனுஞ்செருக் கெனக் காரியததைக் காரணமாகவுபசரித்தாா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ் விருமையுங்கூறபபட்டன. (க0)

அஎம அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவினமைமுதலிய குறறஙகளுடைமையாற பகையை மாட்சிபபடுத்தல. அரசாகத எவவாறறுனும பகையினமை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான விலக்கப்பட்ட இகலை ஈணடுச் சிறபபுவகையான விதிக்கின்றுராகலின, இஃததனபின வைககபபடடது.

அசுக. வலியார்கரு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியாாமேன மேக பகை. க

இ-ள். வலியாாககு மாறு ஏறறல ஓமபுக — தமமினவலியாாககுப் பகையாயெதிர்தலை ஒழிக,— மெலியாாமேல பகை ஓம்பா மேக—ஏனை மெலியாாககுப பகையாதலை ஒழியாது விருமபுக. எ-று.

வலியாரொனபுழித துணைவலியுமடஙகலின, மெலியாரொனபுழித துணைவலியினமையுங்கொளளபபடும. அததுணைதான படை பொருணமுதலிய வேற்றுமைததுணையும நலலறிவுடைமை நீதிநூலவழியொழுகனமுதலிய ஒறறுமைததுணையுமெனவிரணடாம. அவவிரணடுமிலலாரை வெலவாாககு வலிதொலையாமையின அவரோடு பகைததல விதிககபபடடது. சிஙகநோக்காகிய இதனுட் பகைமாடசி பொதுவகையாற கூறபபடடது. (க)

அசுஉ. அனபில னொன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான றுபபு. உ

இ-ள. அனபு இலன — ஒருவன தனசுறறததினமேலனபிலன, — ஆனற துணை இலன—அதுவேயனறி வலிய துணையிலன,—தான துவவான்—அதனமேற றுனவலியிலன,— ஏதிலான துபபு என பரியும — அபபெறறியான மேலவநத பகைவன வலியினை யாஙஙனநதொலைககும! எ-று.

சுறறமும இருவகைததுணையும தனவலியுமிலனுகலின, அவனமேற செலவாாககு வலி வளாவதனறித தொலையாதெனபதாம. துவவான துவவினைசசெயயான. (உ)

அசுங. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான
றஞ்ச மெளியன பகைககு ங

இ-ள. அஞசும — ஒருவன அஞசவேணடாதவறறிறகு அஞசாநிறகும,— அறியான— அறியவேணடுமவறறையறியான,—அமைவு இலன—பிறரோடு பொருததமிலன,—ஈகலான—இவறறினமேலும யாவாமாடடும இவறனமாலையன்,—பகைக்குத தஞசமெளியன—இபபெறறியான பகைவாககு மிகவெளியன. எ-று.

தஞசமெளியனெனபன ஒருபொருடபனமொழி. இநநானகுகுறறமுமுடையான பகையினறியுமழியுமாகலின, தஞசமெளியனெனறுா. (ங)

அசுச. நீஙகான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாஙகணும் யார்ககு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான—ஒருவன வெகுளியினீஙகான,—நிறை இலன்—அதுவேயன்றித தான் நிறையுடையனல்லன, — எஞ்ஞானறும் யாங்கணும்

யார்க்கும் எளிது—அவனமேறசேறல எககாலததும் எவவிடத்தும் யாாக்கு மெளிது. எ-று.

நிறை மறைபிறரறியாமை. வெகுடனமாலையனுகலானும, மறைவெளிபபடுத தலானும், மேறசெலவாாககுக காலமும இடனும வலியுமறிநது சேறலவேணடா தாயிறறு. இனி இனிதெனறுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதெனறுாைபபா ருமுளா. (௪)

அ௬௫. வழிநோக்கான் வாயபபன செயயான பழிநோககான்
பண்பிலன் பறறாாக கினிது. ௫

இ-ள. வழி நோககான—ஒருவன நீதிநூலையோதான,— வாயபபன செய யான—அது விதிதததொழிலகளைச செயயான,— பழி நோககான—தனககு வருமபழியைப பாரான,—பணபு இலன—தானபணபுடையனலலன,—பற றாக்கு இனிது—அவனபகைவாககு அபபகைமையினிது. எ-று.

தொலலோரடிபபடடு வழஙகிவநததாகலான வழியெனறும, தபபாது பய ன்படுதலின வாயபபனவெனறும, இககுறறஙகளுடையான முனேயழிதலிற பற்றாக்கினிதெனறுஙகூறினா. (௫)

அ௬௬. காணாச சினத்தான் கழிபெருங காமததான
பேணாமை பேணப படும. ௬

இ-ள். காணாச சினததான— தனனையும பிறரையுங தானறியாமைககேது வாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன,— கழி பெருஙகாமததான—மேன மேல வளராநினற மிக்க காமத்தையுடையான யாவன,—பேணாமை பேணப படும— அவரது பகைமை விருமபிக கொளளபபடும. எ-று.

காணாதசினமெனபது விகாரமாயிறறு. முனனோனுககு யாவரும் பகையா கலானும், ஏனோனுககுக காரியஙதோனறாமையானும, தாமேயழிவரொனபது பறறி, இவாபேணாமை பேணபபடுமெனறாா. (௬)

அ௬எ. கொடுததுங கொளலவேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செயவான் பகை. எ

இ-ள. அடுதது இருநது மாணாத செயவான பகை — வினையைத தொட ங்கியிருநது அதற்கேலாதன செயவான பகைமையை—கொடுததும கொளல மனற வேணடும — சிலபொருளழியக கொடுததாயினுங கோடல ஒருதலை யாகவேணடும. எ-று.

ஏலாதன மெலியனுயவைததுததணிதலும, வலியனுயவைததுத தணிதலும, முதலாயின. அபபொழுது அதனாறசிலபொருளழியினும பின பலபொருளெய தறகு ஐயமின்மையின, கொளலவேணடுமனறவெனறா. இவையாறுபாடடா னும அது சிறபபுவகையாற கூறபபடடது. (எ)

அ௬அ. குணனிலனாயக குறறம் பலவாயின் மாற்றார்க
கினனிலனா மேமாப புடைதது. அ

இ-ள். குணன இலனாயக குறறம் பலவாயின இனன் இலனாம்— ஒருவன் குணனெனறுமிலனாய உடைய குறறம் பலவாயவழி, அவன துணையிலனாம,

— மாற்றாரக்கு ஏமாப்பு உடைத்து — அவ்வில்லாதாரே அவன்பகைவாக்குத் துணையாதலையுடைத்து. எ-று.

குணம் இறைமாட்சியுட்சொல்லியன. குற்றம் இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியனவும் மற்றுமத்தன்மையனவும். துணை சுற்றம், நட்பு, பொருள், படை முதலாயின. பகைவாக்கு இவற்றானுளதாம் பயனாதேயுளதாமாகலின், ஏமாப்புடைத்தென்றார். இல்லாயென்னும் செய்தெனெச்சம் உடையவென வந்த பெயரெச்சக்குறிப்புக் கொண்டது. (அ)

அ௬௯. செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவாப் பெறின். ௯

இ-ள். அறிவு இலா அஞ்சும் பகைவாப் பெறின்—நீதியையறிதலில்லாத அஞ்சும் பகைவரைப் பெற்றால்,—செறுவார்க்குச் சேண் இன்பம் இகவா —அவரைச் செறுவாரக்கு உயர்ந்தவின்பங்கள் நீங்கா. எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செய்துமுடிக்கும் திண்மையுமில்லாதாரே பகைவராதல் கூடாமையிற் பெறினென்றும், அவரையறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கேயெய்தலிற் சேணுடையின்பங்கள் இகவாவென்றுங்கூறினார். (௯)

அ௭0 கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானை யொல்லா தொளி ௧0

இ-ள். கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லானை—நீதிநூலைக் கல்லாதானோடு பகைத்தலான் வரும் எளியபொருளை மேவாதானை — எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல்லாது—எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய பொருள் நீதியறியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இதற்குப் பிறவெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஓர்பொருட்டொடர்புபடாமலுரைத்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதனின்றுய பயன் கூறப்பட்டது.

அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாணாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகிநின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட்செய்வதும், ஏனைக்களைதற்பாலதன்கட்செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாக்கால் படுமிழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாணாப் பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அ௭௧. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. ௧

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமைபயப்பதனை —ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று — ஒரு

வன் விளையாட்டினகணணேயாயினும விருமபுதலியறகைததனறெனறு கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாறுதபகையையாக்கிக்கோடல எவவாறறுனுநதீமையேபயததலிற பணபில தெனறும, அதனை விளையாடடினகண வேணடினுஞ செறறமே விளைநது மெயயாமாகலின நகையேயுமென்றும, வேணடாமை தொலலையோரது துணிவெனபாாநீதிநூனமேலவைததுங்கூறினா. அப்பெயா அவாய்நிலையானவநதது.

அஎஉ. விலலே ருழவா பகைகொளினுங கொளளறக
சொலலே ருழவா பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழவா பகை கொளினும—ஒருவன விலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொணடானாயினும,—சொல ஏர் உழவா பகை கொளளற்க — சொலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொளளாதொழிக. எ-று.

சொல ஆகுபெயரான நீதிநூன்மேனினறது. வீரம சூழசசியெனனும ஆறறல்களுள வீரமேயுடையாரோடு பகைகொணடாற கேடுவருதல ஒருதலையனறு, வநததாயினுந தனக்கேயாம, ஏனைசசூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற றனவழியினுளளார்க்குந தபபாது வருதலின, அது கொளளினும இது கொளளறகவெனறாா. உமமையான அதுவுமாகாமை பெறுதும. இரணடுமுடையாரோடு கொளளலாகாமை சொலலவேணடாவாயிறறு. உருவகவிசேடம். (உ)

அஎந. ஏமுற றவரினு மேழை தமியனுயப
பலலாா பகைகொள பவன. ந

இ-ள். தமியனுயப பலலாா பகை கொளபவன — தான தனியனுயவைததுப பலரோடு பகைகொளவான—ஏமுறறவரினும ஏழை— பிததுறறாரினும் அறிவிலன. எ-று.

தனிமை சுறறம் நட்புப படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால ஒபபாராயினும் ஏமுறறவா அதனுறறீஙகெயதாமையின, தீஙகெயதுதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையெனறாா. தீஙகாவது துணையுளவழியும வேறல ஐயமாயிருக்க அஃதின்றியும பலரோடு பகைகொணடு அவரால வேறுவேறு பொருதறகணணும ஒருஙகுபொருதறகணணும அழிநதேவிடுதல. இவைமூனறுபாட்டானும் பகைகோடறகுறறம பொதுவினுஞ சிறபபினுஙகூறபபடடது. (ந)

அஎச. பகைநட்பாக கொண்டொழுகும பண்புடை யாளன
றகைமைககட டஙகிற றுலகு. ச

இ-ள். பகை நட்பாக கொணடு ஒழுகும் பண்புடையாளன தகைமைககண — வேணடியவழிப பகையை வேறுபடுததுத தனககு நடபாகசசெயதுகொணடொழுகும இயலபினையுடைய அரசனது பெருமையுளளே — தஙகிறறு உலகு— அடஙகிறறு இவவுலகு. எ-று.

வேணடியவழியெனபது ஆககததானவநதது. வேறுபடுததல பகைநிலைமையினீககுதல. ஒழுகல நீதிவழியொழுகல. பெருமை பொருள, படையென இருவகைததாய ஆறறல. அதனவழிததாதறகு எஞ்ஞானறுநதிரிபின்மையின, அததுணிவுபறறித தஙகிறறெனறாா. (ச)

அ௭௫. தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாகக் கொள்கவற்றி னொன்று. ௫

இ-ள். தன்றுணை இன்று — தனக்குதவுந் துணையோவெனின் இல்லை,— பகை இரண்டு—நலிவுசெய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு,— ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இன்றுணையாகக் கொள்க— அங்ஙனமாயநின்றவழி ஒருவனாகிய தான் அப்பகையிரண்டனுட்பொருந்தியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செய்துகொள்க. எ-று.

பொருந்தியது ஏனையதனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லும் பொழுது. திரிபின்றாகச் செய்துகொள்கவென்பார், இன்றுணையாவென்றார். ஆல்கள் அசை. இவையிரண்டுபாட்டானும் நட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

அ௭௬. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல். ௬

இ-ள். தேறினும் தேறாவிடினும—பகைவனை முன் தெளிந்தானாயினுந் தெளிந்திலனாயினும—அழிவின்கண் தேறான் பகான் விடல்—தனக்குப் புறத்தொருவினையாற்றாழ்வு வந்துழிக் கூடாது நீக்காது இடையேவிட்டு வைக்க.எ-று.

முன்றெளிந்தானாயினும் அப்பொழுது கூடாதொழிகவென்றது, உள்ளாய் நின்று கெடுத்தற்கு நோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிகவென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துணையாதற்கு நோக்கி. இதனால் நொதுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (௬)

அ௭௭. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. ௭

இ-ள். நொந்தது அறியார்க்கு நோவற்க—நொந்ததனைத் தாமாகவறியாத நட்டார்க்குத் தன்னோவு சொல்லற்க,— மென்மை பகைவரகத்து மேவற்க— வலியின்மை பார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு அவ்வலியின்மையை மேலிட்டுக் கொள்ளற்க. எ-று.

நோவென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு அதுசொல்லுதற்காயிற்று. பகைவர்கட்டீர்வது கூறுவார், நட்டார்கட்டீர்வதும் உடன்கூறினார். இதனால் அவ்விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது (௭)

அ௭அ. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு. அ

இ-ள். வகை அறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப—தான் வினைசெய்யும்வகையை அறிந்து அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புகாமற்றன்னைக் காக்கவே,— பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு மாயும் — தன்பகைவர்மாட்டுள்ள தாய களிப்புக் கெடும். எ-று.

வகை வலியனாயத் தானெதிரே பொருமாறும், மெலியனாயவள்ளவிற் போரிலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள் படைகளாற் பெருகச்செய்தல். களிப்பு இவற்றான் வேறுமென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறுகுதலறிந்து தாமே அடங்குவரென்பதாம். இதனாற் களைதற்பாலதன்கட்செய்வன கூறப்பட்டது. (அ)

அளசுு. இளைதாக முணமரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. சு

இ-ள். முள் மரம் இளைதாகக் கொல்க — களையவேண்டுவதாய முண்மரத்தை இளைதாய நிலைமைக்கட்களைக, — காழ்த்தவிடத்துக் களையுநர் கை கொல்லும்—அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக்கட்களையலுற்ற களைவாரகையினை அதுதான் களையும். எ-று.

களையப்படுவதாய தம்பகையை அது மெலிதாயகாலத்தே களைக அன்றியே வலிதாயகாலத்துக் களையலுற்றக்கால் அதுதான் களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதல். இதனாற் களையும்பருவங்கூறப்பட்டது.

அஅ0. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார். ௧0

இ-ள் செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலாதார்— தம்மொடு பகைப்பாரது தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான் அது செய்யாதவரசர் — உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற—பின் உயிர்க்குமாத்திரத்திற்கும் உளரல்லர் ஒருதலையாக. எ-று.

அவர் வலியராயத் தம்மைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரேயாவ ரென்பதாம். அவருயிர்த்த துணையானே தாமிறப்பரெனினுமமையும். இதனாற் களையாவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (௧0)

அசுஙம அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடனோக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுந்துணையும் உள்ளாயிருக்கும் பகை. இதுவும், களையப்படுவதன்பாலதாகலின், பகைத்திறந் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅக. நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின். க

இ-ள். நிழல் நீரும் இன்னாத இன்னா— ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டுவனவாய நிழலும் நீரும் முன் இனியவேனும் பின் நோய்செய்வன இன்னாதன — தமர் நீரும் இன்னாசெயின் இன்னாவாம்— அதுபோலத் தழுவவேண்டுவனவாய தமரியல்புகளும் முன் இனியவேனும் பின் இன்னாசெய்வன இன்னாவாம். எ-று.

நோய் பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமரென்றதனால் உட்பகையாதற்குரியராய ஞாதியரென்பதறிக. இன்னாசெயல் முன்வெளிப்படாமை நின்று துணைபெற்றவழிக் கெடுத்தல். (க)

அஅஉ. வாள்போல பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. உ

இ-ள். வாள்போல பகைவரை அஞ்சற்க—வாள்போல எறிதுமென்று வெளிப்படுநிற்கும் பகைவரை அஞ்சாதொழிக,—கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு அஞ்சுக—அங்ஙனம் நில்லாது கேள்போல மறைந்துநிற்கும் பகைவர்நட்பினை அஞ்சுக. எ-று.

முனனேயறிநது காககபபடுதலான அஞசறகவெனறும், அங்ஙனம் அறிய வும காக்கவுமபடாமையிற கெடுதல ஒருதலேயெனபதுபறறி அஞ்சுகவென றுங்கூறினா. பினசெயயும பகையிலுங்கொடிதாகலானும, காககுங்காலம அதுவாகலானும், அஞசபபடுவது முனசெயத அவாதொடாபாயிறறு. இவையி ரணடுபாடடானும உடபகை ஆகாதெனபது கூறபபடடது. (உ)

அஅங. உடபகை யஞசித்தற காகக வுலேவிடததது
மடபகையின் மாணத் தெறும. ங

இ-ள். உடபகை அஞசித தறகாகக—உடபகையாயினுனையஞசித தனனேக காததுககொணடொழுகுக,—உலேவிடதது மடபகையின மாணத தெறும— அங்ஙனமொழுகாதவழித தனககோாதளாசசி வநதவிடததுக குயவன மடக லததையறுககுஙகருவிபோல அவா தபபாமறகெடுபபா. எ-று.

காததல அவரனேயாமலும அவாககுடமபடாமலும பரிகரிததல. மணணே பபகுககுஙக்ருவி மடபகையெனபபடடது. பகைமை தோனறாமல உளளாயி ருநதே கீழறுததலின, கெடுதல தபபாதெனபதாம. (ங)

அஅச. மனமாறு வுடபகை தோனறி னினமாறு
வேதம பலவுந தரும. ச

இ-ள். மனம மாறு உடபகை தோனறின— புறநதிருநதியதுபோனறு அக நதிருநதாத உடபகை அரசனுககு உணடாவதாயின,— இனம மாறு ஏதம பலவும தரும— அஃது அவனுககுச சுறறம வயமாகாமைககேதுவாகிய குற றமபலவறறையுஙகொடுககும. எ-று.

அவை சுறறததாா உளளாயநினறு வேறுபடுததலும, அதனால அவா வேறுபடடவழித தானேறறுமையும, பின அவறறுன விளேவனவுமாம. (ச)

அஅரு. உறனமுறையா னுடபகை தோனறி னிறனமுறையா
னேதம பலவுந தரும. ரு

இ-ள். உறல முறையான உடபகை தோனறின—புறதது உறவுமுறைதத னமையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உணடாவதாயின,—இறல முறை யான ஏதம பலவும தரும—அஃது அவனுககு இறததனமுறையோடு கூடிய குறறமபலவறறையுஙகொடுககும. எ-று.

அவை புறபபகைத துணேயாய நினறே அது தோனறுமற கோறனமுதலிய வஞசனே செயதலும, அமைசசாமுதலிய உறுபபுககளேத தேயததலும முதலா யின. (ரு)

அஅசா. ஒன்றுமை யொன்றியார் கடபடி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றுமை யொனற லரிது. சா

இ-ள். ஒனறுமை ஒனறியாாகண படின — பகைமை தனககுள்ளாயினா மாட்டே பிறககுமாயின, — பொனறுமை ஒனறல எஞ்ஞானறும அரிது— அரசனுககு இறவாமை கூடுதல எஞ்ஞானறுமரிது. எ-று.

பொருள படை முதலிய உறுபபுககளாறபெரியனுயகாலத்துமென்பார், எஞ் ஞானறுமென்றா. இவைநானகுபாடடானும அதனுறறனககு வருநதீங்கு கூறப படடது. (சா)

அஅள. செப்பின் புணாச்சிபோற கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி. ௭

இ-ள். செப்பின் புணாச்சிபோல கூடினும்—செப்பினது புணாச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாராயினும், — உட்பகை உற்ற குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாய குடியிலுள்ளார் அகத்துத் தம்முட்கூடார். எ-று.

செப்பினதுபுணாச்சி செப்பு மூடியோடு புணாந்த புணாச்சி. உட்பகையான மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவீற்றாவரென்பதாம். குடிகூடாதென்பதனை நாடு வந்ததென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுற்றகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளா. (௭)

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. அ

இ-ள் உட்பகை உற்ற குடி—முன் வளாந்துவந்ததாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம் பொருத பொன் போலப் பொருது உரம் தேயும்—அரத்தாற்பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனாற்பொரப்பட்டு வலிதேயும். எ-று.

பொருதென்னுஞ்செயப்பாட்டுவினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினைகொண்டது. அஃது, உரத்தினதொழிலாயினுங்குடிமேலேற்றுதலின், வினைமுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேயந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன்குடிக்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அஅகூ. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. கூ

இ-ள். உட்பகை எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்— அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க எள்ளின்பிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம்—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனகத்ததாம். எ-று.

எத்துணையும்பெரிதாயகேடு தனக்கெல்லைவருந்துணையும் எத்துணையுஞ்சிறிதாய உட்பகையுள்ளேயடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டுநிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதென்று இகழப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று. க0

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவா வாழ்க்கை— மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும்வாழ்க்கை—— குடங்கருள் பாம்போடு உடன் உறைந்தற்று— ஒருகுடிலுள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற்போலும். எ-று.

குடங்கமென்னும் வடசொற்றிரிந்துநின்றது. இடச்சிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாற்கோட்படல் ஒருதலையாம், ஆகவே, அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றும். இதனாற் கண்ணோடாதவரைக் கடிகவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

௯0 ம அதி.— பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியாராயினாரை அவமதித்து ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனாற் பெரியாரென்பது ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தர்மேலும் தவத்தாற்பெரியராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சிநின்றதாகலின், இது வெகுளியான வருவனவற்றதிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

அ௯௧. ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. ௧

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை—எடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக்க வல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை —— போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை— தங்கட்டிங்குவாராமற்காப்பார் செய்யுங்காவல்களெல்லாவற்றினும் மிக்கது. எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியெனனும் மூன்றன்மேலும் நிற்றலிற் சாதியொருமை. இகழ்ந்தவழிக் களையல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றுவாரென்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிறகாவல்கள் அவரானழியுமாகலின் அவ்விகழாமையைத் தலையாயகாவலென்றுங்கூறினார். பொது வகையால் அவ்விருதிறத்தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாற்கூறப்பட்டது. (௧)

அ௯௨. பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். ௨

இ-ள். பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின— ஆற்றல்களாற்பெரியாராயினாரை வேந்தர் நன்குமதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின்,—பெரியாரால் பேரா இடும்பை தரும—அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும் மூவகைத்துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்துகொள்கின்றனவென்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங்கூறினார். பொது வகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்பு வகையாற்கூறுப. (௨)

அ௯௩. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னாற்று பவர்க ணிழுக்கு. ௩

இ-ள். அடல் வேண்டின் ஆற்றுபவர்கண் இழுக்கு— வேற்றுவேந்தரைக் கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழையினை—— கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க— தான் கெடுதல்வேண்டினானாயின் ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்துசெய்க. எ-று.

அப்பெரியாரைக் "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது — வேலினோக்கி விழுமியோர் தொலைய—வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தர்" என்றார் பிறரும். நீதிநூல் செயலாகாதென்றுகூறலின், கேளாதென்றார். (௩)

அ௯௪. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க்
காற்றாதா ரின்னா செயல். ௪

இ-ள். ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல—மூவகையாற்றலுமுடை யார்க்கு அவையில்லாதார் தாம முற்பட்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தல்——கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று—தானேயும் வரற்பாலனாய கூற்றுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும உயிர்முதலிய கோடற்குரியானை அதற்குமுன்னே விரைந்து தமமேல வருவித்துக்கொள்வார் இற பின்து உண்மையும அணமையுங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும வேந்தரைப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (ச)

அகூரு. யாண்டுச்சென றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர். ரு

இ-ள். வெந்துப்பின வேந்து செறப்பட்டவர்—பகைவாக்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனறசெறப்பட்ட அரசர்—யாண்டுச் சென்று யாண்டும உளராகார்—அவனைத் தப்பி புறங்கேபோயுளராவர், ஓரிடத்தும உளராகார். எ-று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான வந்தன. வெந்துப்பின வேந்தாக லால் தந்நிலம விட்டுப்போயவாக்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின இவர் இனியாகாரென்பது நோக்கி அவனொடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும தாமே வந் தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டுங்கொல்வர், அன்றெனின உடனேயழிவரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென றியாண்டுமுளராகாரென்றார். இதனால அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண சேர்ந்தும உய்யாரென் பது கூறப்பட்டது. (ரு)

அகூசு. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். சு

இ-ள். எரியால சுடப்படினும உயவு உண்டாம—காட்டிடைச் சென்றானொருவன் ஆண்டைத்தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும ஒருவாற்றான் உயிருயதலகூடும், ——பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார் உயயார்—தவத்தாற பெரியாரைப்பிழைத்து ஒழுகுவார் எவவாற்றானும உயிருயயார். எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின இடையே உய்யவுங்கூடும், அருந்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய அதற்குள்ளே யாவர்க்குங் காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான அதற்கேதுவாய பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (சு)

அகூஎ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். எ

இ-ள். தகை மாண்ட தக்கார் செறின —சாபவருள்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வாராயின,—வகை மாண்ட வாழ்க்கையும் வான பொருளும் என்னும—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெருமபொருளும என்படுவிடும்! எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரண், படையென்விவை. செறினென்பது அவர் செறுமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற்கும்

இஃதொக்கும். அரசர் தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருந்தவர்மாட்டுப் பிழை செய்வாராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தீயான் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடுமென்பதாம். (எ)

அகூஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. அ

இ-ள். குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின்— குன்றத்தையொக்கும் அருந்தவர் கெடநினைப்பாராயின்,— நிலத்து நின்று அன்னார் குடியொடு மாய்வர்— அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றாற்போலுஞ்செல்வர் தங்குடியொடும் மாய்வர். எ-று.

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின், குன்றன்னாரென்றார் "மல்லன் மலையனைய மாதவர்" என்றார் பிறரும். நிலைபெற்றாற்போறலாவது இறப்பப்பெரியராகலின் இவர்க்கு என்றும் அழிவில்லையென்று கண்டாரால் கருதப்படுதல். (அ)

அகூகூ. ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். கூ

இ-ள். ஏந்திய கொள்கையார் சீறின்— காத்தற்கருமையான உயர்ந்த விரதங்களை உடையார் வெகுள்வராயின்,— வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து கெடும்— அவரால் அறற்லான இந்திரனும் இடையே தன்பதம் இழந்துகெடும். எ-று.

"வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" என்றார் பிறரும். நகுடனென்பான் இந்திரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிகுதியான் அகத்தியன் வெகுள்வதோர்பிழைசெய்து அதனாற்சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். க0

இ-ள். சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின்— கழியமிக்க தவத்தினையுடையார் வெகுள்வராயின்,— இறந்து அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உய்யார்— அவரான்வெகுளப்பட்டார் கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டார். எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகுண்டவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாகலின், உய்யாரென்றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான் வருவன நேரே பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகைப்பாற்படுவனவாமாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியதிறுதிக்கட்கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழியொழுகற்பாலளாய இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

௯0௧. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது. ௧

இ-ள். மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவடன்மையராய் ஒழுகுவார் தமக்கு இன்றுணையாய அறத்தினையெய்தார், — வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது— இனிப் பொருள்செய்தலைமுயல்வார் அதற்கிடையீடென்று இகழும்பொருளும் அவ்வின்பம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் அவடன்மையரா தற்கு ஏதுவாயவின்பம். அஃது அவளாற்பயனுயவறத்தினும் அவ்வறத்திற்கு தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றென்பதாம்.

௯0௨. பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும். ௨

இ-ள் பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம்—தன்னாண்மையை விட்டு மனையாளது பெண்மையை விழைவான் எய்தி நின்ற செல்வம்— பெரியது ஓர் நாண் ஆக நாணுத் தரும்— இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம் பெரிய தோர்நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ-று.

எய்தி நின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலின்மையின். அச்செல்வத்தால் ஈதலுந் துய்த்தலும் முதலிய பயன்கொள்வாள் அவளாகலின், அவ்வாண்மைச் செய்கை அவள்கண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலாராயாவரும் நாண் அதனுற்ற னாண்மையின்மை அறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரிய தோர்நாணாக நாணுத்தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங்கூறப்பட்டது. (௨)

௯0௩. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணாணுத் தரும். ௩

இ-ள். இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை—ஒருவன் இல்லாண்மாட்டுத் தாழ்தற்கு ஏதுவாய அச்சம் — நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞான்றும் தரும் —அஃதிலராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத்துங்கொடுக்கும். எ-று.

அவடான் அஞ்சி ஒழுகுதல் இயல்பாகலின், அவளையஞ்சுதல் இயல்பின்மை யாயிற்று. அங்ஙனமஞ்சியொழுகுதலின், அவளை நியமிப்பாரில்லையாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் விளையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத்தருமென்றார். (௩)

௯0௪. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. ௪

இ-ள். மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இலாளன்—தன்மனையாளையஞ்சி ஒழுகுகின்ற மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு— வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று — வினையை ஆளுந்தன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோரால் கொண்டாடப் படாது. எ-று.

உண்டாயவழியுமெனபது அவாயாநிலையான வநதது. இலலறஞ்செய்தறகுரி யநன்மையினமையின மறுமையிலாளனென்றும், வினையையாளுந்தன்மை தன்றன்மையிலலாத அவனுன முடிவுபோகாமையின வீறெய்தலின்றென்று ங்கூறினார். (௪)

௯௱௫. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். ௫

இ-ள். இலலாளை அஞ்சுவான—தனமனையாளையஞ்சுவான — நல்லார்க்கு நலல செயல் எஞ்ஞான்றும அஞ்சும— தானதேடிய பொருளேயாயினும அத ஞல நலலாரக்கு நலலனசெய்தலை எஞ்ஞான்றும அஞ்சாநிற்கும. எ-று.

நலலார தேவா, அருந்தவா, சானறோா, இருமுதுகுரவா முதலாயினாரும நலவிருநதினரும. நலலனசெயதல அவாவிரும்புவன கொடுத்தல. அது செய யவேண்டும் நாளகளினுமெனபாா, எஞ்ஞான்றுமெனறாா. "இல்லாளை யஞ்சி விருந்தினமுகங் கொனற நெஞ்சிற—புலலாளனுக"* எனறாா பிறரும. (௫)

௯௱௬. இமையாரின் வாழினும பாடிலரே யில்லா
ளமையாரதோ ளஞ்சு பவா. ௬

இ-ள். இலலாள அமை ஆா தோள அஞ்சுபவா—தமமில்லாளுடைய வேய போலுநதோளினை அஞ்சுவாா,—இமையாரின வாழினும பாடு இலா— வீரத தாறறுறகக்மெய்திய அமராபோல இவவுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும, ஆணமை யிலா. எ-று.

அமராபோலவாழதலாவது பகைததந்த வீரா தோளகளையெல்லாம வேறலான நனகுமதிக்கப்பட்டு வாழதல. அது கூடாமையின, வாழினுமெனறாா. அமை யாரதோளெனவே, அஞ்சுதறகாரணததது எணமை கூறியவாறு. வீராதோள களை வெனறாராயினும இலலாடோளகளை அஞ்சுவாா ஆணமையிலரெனபதாம. இவைநானகுபாட்டானும அவளையஞ்சுதறகுறறங்கூறப்பட்டது. (௬)

௯௱௭. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. ௭

இ-ள். பெண ஏவல செயது ஒழுகும ஆணமையின—நாணினறித தனனி லலாளது ஏவறறொழிலைச செயது திரிகினறவனது ஆணடனமையின—நாண உடைய பெணணே பெருமை உடைததது—நாணினையுடைய அவள பெணடன மையே மேமபாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைபபெணணென வேணடாது கூறியது அவளேவலசெயவானது நாணினமை முடிதறகாதலின, அமமறுதலைததொழில வருவிக்கபபட்டது.

---

* சீவகசிந்தாமணி, மணமகளிலம்பகம், ௨௪ள.— இல்லாளை யஞ்சி விருந் தினமுகங் கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாள னாக மறந்தோற்கி லெனப்பு கைந்து —வில்லா ளமூவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு நோக்கிக— கொலயானை யுந்திக் குடைமேலுமோா கோறொ டுத்தான.

† பெண்மை ஆண்மைகட்குப பொருள கட்புலனாகிய அமைதித்தன்மை ஆளுந்தன்மை எனபா நச்சினாக்கினியா.

ஏவல் ஆகுபெயர். இறுதிக்கட்பெண்ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செய்விததற்
கோடற்சிறப்புத்தோன்றப் பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (எ)

௯0அ. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்—தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம்மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார்—நட்டார் குறை முடியார்—தம்மொடு நட்புச்செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார்,—நன்று ஆற்றார்—அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை "அமையார்தோள்" என்புழிப்போலக் கொள்க. அவட்கே அறிந்து ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டாரென்பதாம். (அ)

௯0௯. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில. ௯

இ-ள். அறவினையும்—அறஞ்செய்தலும்—ஆன்ற பொருளும்—அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட்செய்தலும்—பிற வினையும்— அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல—தம்மனையாள் ஏவல் செய்வார்மாட்டு உளவாகா. எ-று.

புலன்களை நுதலின், பிறவினையென்பது பன்மைப்பாற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னேயொழிந்தாராகுத் தலைமை அவள் கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவளேவல்செய்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௯)

௯௧0. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில. ௧0

இ-ள். எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு— கருமச்சூழ்ச்சிக்கட்சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனியைய செல்வத்தினையும் உடையராய வேந்தர்க்கு—பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல—மனையாளைச் சேர்தலான் வினையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

"இடனில்பருவத்தும்" எனவும் "இடனின்றியிரந்தோர்க்கு" எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலறிக. இளமைக்காலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய விழைதல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலென்னும் மூன்றற்கும்காரணமாயது. எதிர்மறைமுகத்தான் அம்மூன்றும் இதனாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௧0)

௯௨ ம அதி.—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தந்நலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு, ஆதலால் தமக்குரிய மகளிரான வருங்குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௯௱௧. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும். ௧

இ-ள். அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியார்—ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்— இன் சொல் இழுக்குத் தரும்—அது கையுறுந்துணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும் இனியசொல் அவனுக்குப் பின் இன்னாமையைப் பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புழி இன் விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆய்ந்ததொடியினையுடையார் என்றதனானும், இனியசொல்லென்றதனானும், அவர்கருவி கூறப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்கவென்பதாம். (௧)

௯௱௨. பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல். ௨

இ-ள். பயன் தூக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்—ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துந்துணையும் தமபண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது—நயன் தூக்கி நள்ளா விடல்—ஒழுகலாற்றினை ஆராய்ந்தறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லினக்கண்ணல்லது தங்கட்கிடவாமை தோன்றப் பண்பின்மகளிர் என்றும், அவர்க்கு அது சாதிதருமமாதல் நூலானேயன்றி அவர்செயலானுமறிந்தென்பார் நயன்றூக்கியென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிடலென்றுங்கூறினார். (௨)

௯௱௩. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில பிணந்தழீஇ யற்று. ௩

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்— கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொய்ம்மையையுடைய முயக்கம்—இருட்டு அறையில் ஏதில் பிணம் தழீஇயற்று—பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும். எ-று.

பொருட்குமுயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ்செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானை முயங்குங்கால் அவர்குறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர்பிணத்தை எடுக்குங்கால் அவர்குறிப்போடொக்குமெனவே, அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருணோக்கிப் புறத்தாற்றழுவுவர் அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர்சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௯௱௪. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். ௪

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லியநலத்தை— அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய்ந்துசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுதலியநான்கும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட் பொருளென விசேடித்தார். புன்மை இழிந்தாரக்கே உரித்தாதல். தாம் விரு மபுகின்ற அறத்திற்கு அவர்மெய்ந்நலம் மறுதலையாகலின், தோயாரெனப் தாம். (௪)

௯௧௫. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். ௫

இ-ள். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவர்— இயற்கையாகிய மதிநன்மை யான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையார்— பொது நலத்தார் புன்னலம் தோயார்— பொருள்கொடுப்பாரக்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையி னையுடைய மகளிரது புல்லியநலத்தைத் தீண்டார். எ-று.

மதிநன்மை முற்பிறப்புக்களிற்செய்த நல்வினைகளான் மனந்தெளிவுடைத் தாதல். அதனானறிக கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவொன்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொய்ம் மையும் மெய்ந்நலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரொ ன்றுங்கூறினார். (௫)

௯௧௬. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். ௬

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள் — ஆடல், பாடல், அழகென்பனவற்றாற் களித்துத் தம்புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவர் மாட்டும் பரப்பும் மகளிர்தோளினை—தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார்—அறி வொழுக்கங்களானாய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார். எ-று.

ஆடன்முதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென் றும், தோயின் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றாற்புகழ்பரப்புவார் தோயாரொன்றுங்கூறினார். தந்நலமெனபுழி நலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபா ட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரொனப்க் கூறப்பட்டது. (௬)

௯௧௭. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள். ௭

இ-ள். நெஞ்சின் பிற பேணிப் புணர்பவர் தோள்— நெஞ்சினாற்பிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற்புணரும் மகளிர் தோள்களை— நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் — நிறையாற்றிருந்திய நெஞ்சமில்லாதார் தோய்வர். எ-று.

பொருளும் அதனாற்படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்சு அவற்றினமே லதாகலின், புணர்வது உடம்புமாத்திரமென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாதுநிற்கும் நெஞ்சினையுடையார் தோயாமையின், அஃதிலார் தோய்வரென்றார். (௭)

௯௧௮. ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. அ

இ-ள். மாய மகளிர் முயக்கு—உருவுசொற்செயல்களான் வஞ்சித்தலைவல்ல மகளிரது முயக்கத்தை —ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப—

அவ்வஞ்சனை ஆராய்ந்தறியுமறிவுடையரல்லார்க்கு அணங்குதாக்கென்றுசொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அணங்கு காமநெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகள். தாக்குத் தீண்டல். இவ்வுருவகத்தான் அம்முயக்கம் முன் இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல் பெறும். இது நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல்வைத்துக் கூறினார். அப்பெயர் அவாயநிலையான் வந்தது. (௮)

௯௧௯. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு. ௯

இ-ள். வரைவு இலா மாண் இழையார் மென்றோள் — உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்னாது விலைகொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிரமெல்லிய தோள்கள் — புரை இலாப் பூரியர்கள் ஆழும் அளறு — அக்குற்றத்தையறியும் அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் புக்கழுந்து நிரயம். எ-று.

உயர்தற்கேதுவாகலின், புரையெனப்பட்டது. சாதியானிழிந்தாரினீக்குதற்குப் புரையிலாப்பூரியர்களென்றும், அவர் அழுந்தற்கேது உருவமுதலியமூன்றுமென்பது தோன்ற மாணிழையார் மென்றோளென்றும், அவர்க்கு அளற்றினையிடையின்றிப் பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுங்கூறினார். (௯)

௯௨௦. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. ௧௦

இ-ள். இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் — கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூதுமென் றிம்மூன்றும் — திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு — திருமகளாற்றுறக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு. எ-று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணராநிற்றலும் புணராமையுமாக ஒருகாலத்தேயுடைய மனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்தவாகலின், கள்ளும் சூதும் உடன்கூறப்பட்டன. வடநூலாரும் இக்கருத்தான் விதனமென உடன்கூறினார். வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனானறிக. இனிவிரவியெண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோடலின், நட்பு அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சேர்வார் இழிந்தோரென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௯௩ ம் அதி.—கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வுமழிந்தற்கண் அவ்வரைவின்மகளிரோடொப்பதாய கள்ளினையுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறுகின்றார்.

௯௨௧. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். ௧

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு ஒழுகுவார் — கள்ளின்மேற்காதல்செய்தொழுகுமரசர் — எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார் — எஞ்ஞான்றும் பகைவரானஞ்சப்படார், — ஒளி இழப்பர் — அதுவேயன்றி முன்னெய்திநின்ற ஒளியினையுமிழப்பர். எ-று.

அறிவின்மையால பொருள் படை முதலியவற்றால் பெரியராயகாலத்தும பகைவர் அஞ்சார், தமமுன்னோரானெய்தியின்ற ஒளியினையும் இகழறபாட் டான் இழப்பனெனபதாம். இவையிரண்டானும அரசு இனிதுசெல்லாதென பது இதனாறகூறபபட்டது. (க)

௯௨௨. உண்ணறக கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப படவேண்டா தார். உ

இ-ள். கள்ளை உணணறக—அறிவுடையராயினா அஃதிலராதறகு ஏதுவாய கள்ளினை உணணுதொழிக,— உணில சானறோரான எணணபபட வேணடா தாா உணக—அனறியே உணணலவேணடுவாா உளராயின, நலலோரால எண ணபபடுதலை வேணடாதாா உணக. எ-று.

பெறுதறகரிய அறிவைப பெறறுவைத்தும களளானழித்துககொளவாரை இயலபாகவே அஃதிலலாத விலஙகுகளுடனும எணணாராகலின, சானறோரா னெணணபபடவேணடாதாருணகவெனறா. (உ)

௯௨௩. ஈன்றாள் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோா முகத்துக் களி. ௩

இ-ள். ஈனறாள முகததேயும களி இனனாது—யாது செயயினும உவககுந தாயமுனபாயினும களளுணடு களித்தல இனனாதாம,— மறறுச சானறோா முகத்து என—ஆனபின குறறம யாதும பொறாத சானறோாமுனபு களித்தல அவாககியாதாம! எ-று.

மனமொழிமெயகள தமவயத்தவனமையான நாணழியும, அழியவே,ஈனறா டகும இனனாதாயிறறு, ஆனபின,கள இருமையுஙகெடுத்தலறிநது சேயமைகக ணணே கடியுஞசானறோாககு இனனாதாதல சொலலவேணடுமோவெனபதாம.

௯௨௪. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ௪

இ-ள். கள எனனும பேணாப பெருஙகுறறததாாககு— களளெனறு சொல லபபடுகினற யாவருமிகழும மிககுறறத்தினையுடையானை— நாண எனனும நலலாள புறஙகொடுககும — நாணெனறு சொலலபபடுகினற உயாநதவள நோககுதறகஞசி அவாககெதிாமுகமாகாள. எ-று.

காணுதறகுமஞசி உலகத்தாா சேயமைககணணே நீஙகுவராகலிற பேணா வெனறும, பின ஒருவாறறானுங கழுவபபடாமையிற பெருஙகுறறமெனறும, இறிநதோாபானிலலாமையின நலலாளெனறும, கூறினா. பெணபா[illegible] வடமொழிமுறைமைபறறி. இவைமூனறுபாடடானும ஒளி[illegible] கூறப[illegible]. (௪)

௯௨௫. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். ௫

இ-ள். பொருள கொடுதது மெய அறியாமை கொளல —ஒருவன விலைப் பொருளைக கொடுதது களளாறறனகது மெயமமறபபினைக கொளளுதல— கை அறியாமை உடைத்து—அவன பழவினைபபயனை செயவதறியாமையைத தனக்குககாரணமாகவுடைத்து. எ-று.

தன்னையறியாமைசொல்லவே, ஒழிந்தன யாவுமறியாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் "பழவுடைய பெருமரம வீழ்ந்தெனக் கையற்று" என்பதனானுமறிக. அறிவார் விலக்கொடுத்தது ஒன்றனைக்கொள்ளு, நகாற்றீயதுகொள்ளாமையின், மெய்யறியாமைகொள்ளல் முன்னையறியாமை யான் வந்ததெனபதாம். (ரு)

கூஉசு. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். சு

இ-ள். துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அல்லர்— உறங்கினார், செத்தாரின் வேறுதலுடையரோனும், ஒருகாலத்தறிவினமையான வேறெனப்படார்; — கள் உண்பவர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு உண்பார்— அவ்வாறே கள்ளுண்பார், நஞ்சுண்பாரின் வேறுதலுடையரோனும், எக்காலத்துமறிவினமையான வேறெனப்படார், அவர்தாமேயாவர். எ-று

உறங்கினாரக்கும் கள்ளுண்பாரக்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்புண்மையல். வேறுதலும் வெறன்மையுமுறைமைகாட்டுதற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரனிறையாக்கி, துயிலக்கப்படுதலால உறங்கினாரும் நஞ்சுண்பாருமொப்பர், கைவிடப்படுதலாற் செத்தாருங்கள்ளுண்பாருமொப்பரென்றுரைப்பாருமுளர். அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுமியைபில்லாத நஞ்சுண்பாரக்கு உவமைபுணர்த்து ஈண்டுக்கூறல் பயனின்றாகலானும், சொற்கிடக்கை நிரனிறைக் கேலாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் தறிவிழத்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (சு)

கூஉஎ. உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். எ

இ-ள். கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர்—கள்ளை மறைந்துண்டு அகக்கண்பாற்றம மறிவு தளர்வார்— உள்ளூர் உள் ஒற்றி எஞ்ஞான்றும் நகப்படுவர்—உள்ளூர் வாழ்பவரான் உண்ணின்றெழுகின்ற குற்றத்துணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகுதல்செய்யப்படுவர். எ-று.

உள்ளூர் ஆகுபெயர். உண்டென்பது ஆவாயின்மையான வந்தது. உய்த்துணர்தல் தளர்ச்சியாற்கரிப்பினையுணர்ந்து அதனாற்கள்ளுண்டதுணர்தல். (எ)

கூஉஅ. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். அ

இ-ள். களித்து அறியேன் என்பது கைவிடுக— மறைந்துண்டுவைத்து யான் கள்ளுண்டறியேனென்று உணர்ந்தபொழுது தமமொழுக்கங்கூறுதலையொழிக,— நெஞ்சத்து ஒளித்ததும் ஆங்கே மிகும்— அவ்வுண்டபொழுதே பிறரறியின இழுக்காமென்று முன்னெஞ்சத்தொளித்தக்குற்றமும் முன்னையளவினமிக்கு வெளிப்படுதலான். எ-று.

களித்தறியேனெனக் காரியத்தாற்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மறைக்கப்படாதெனபது கூறப்பட்டது. (அ)

கூஉகூ. களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. கூ

இ-ள். களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் — கள்ளுண்டு களித்தானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் — நீர்க்கீழ்க் குளித்தானைத் தீத்துரீஇயற்று — நீருண்மூழ்கினானொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் நாடுதலையொக்கும். எ-று.

களித்தானையெனனுமிரண்டாவது "அறிவுடை யந்தண னவனைக்காட் டென்றனே" எனபுழிப்போல நின்றது. நீருள் விளக்குச் செல்லாதாற்போல அவன் மனத்துக் காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனான் அவனைத் தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகூ0. கள்ளுணாஅப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா லுள்ளானகொ லுண்டதன் சோர்வு. க0

இ-ள். கள் உணாப் போழ்தில் களித்தானை—கள்ளுண்பானொருவன் தான் அஃதுணாது தெளிந்திருந்தபொழுதினகண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணும் அன்றே,— காணுங்கால் உண்ட தன் சோர்வு உள்ளான்கொல்— காணுங்கால் தானுண்டபொழுது உளதாஞ்சோர்வினை அவன்சோர்வால் அதுவுமிற்றென்று கருதானபோலும் எ-று.

சோர்வு மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல். கருதலாவையான் அதனிழுக்கினையுயத்துணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழிதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூசு ம அதி.— சூது.

இனி அக்கள்ளுண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகி யசூதாட்டலும பிணியுழத்தலுங்கூறுவானறொடங்கி, முந்துறக்—சூதினதியல்பு கூறுகின்றார்.

கூகூக. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந் தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டற்க — தான் வெலலுமாற்றலுடையனாயினும் சூதாட்டை விரும்பாதொழிக,— வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கியற்று — வென்று பொருளெய்துவார் உளராலெனின் அவவென்றபொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினாற்போலும். எ-று.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமெனறும், கருமங்கள்பலவுங்கெடுதலின் வேண்டற்கவென்றுங்கூறினார். எய்தியபொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோர்தலையென்பதூஉம், அதனாற்பின்றுயருழத்தலும், உவமையாற்பெறறும். (க)

கூகூஉ. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதர்க்கும் — அத்தூண்டிற்பொன் போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதுமென்னுங்கருத்தால் நூறினையிழந்து வறியராஞ்சூதர்க்கும் — நன்று எய்தி வாழ்வது ஓராறு உண

டாங்கொல் — பொருளால் அறனுமின்பமுமெய்தி வாழ்வதொருநெறியுண்டா மோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாறருற பொருளிழந்தேவருதலான, அதனுலெய்தும் பயனும் அவர்க் கில்லையென்பதாம். (உ)

௯௩௩. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஓய்ப் புறமே படும். ௩

இ-ள். உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின் — உருளுங்கவற்றின்கட்பட்ட ஆய த்தை இடைவிடாதுகூறிச் சூதாடுமாயின்,— பொருள் ஆயம் போய்ப் புற மே படும்—அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருள்வருவாயும் அவனைவிட்டுப் போய்ப் பகைவாகண்ணே தங்கும். எ-று.

கவற்றினதுருட்சியை அதனுைய ஆயத்தின்மேலேற்றியும், சூதாடலை அது கூறலாகிய காரணத்தின்மேலிட்டுங்கூறினுர். பொருளாயமென்பது உம்மைத் தொகை. ஆயம் வடமொழித்திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும் கருத்திலனுகலின், அவையிரண்டும் பகைவாபாற்செலலுமென்பதாம். (௩)

௯௩௪. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ௪

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின்—தன்னை விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்களபலவற்றையும் விளைத்து உள்ளபுகழையுங்கெடுக் குஞ் சூதுபோல— வறுமை தருவது ஒன்று இல் — நல்குரவினைக் கொடுக்க வல்லது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க்கூறுப. நலவினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையுந் தீயினத்தையுங்கூட்டுதலால், சீரழிக்குமென்றார். வறுமைக்கு எல்லையாவதொன்பதாம். (௪)

௯௩௫. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார். ௫

இ-ள். இல்லாகியார்—முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இலராகியொழுகினார் — கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார்—கவற்றினையும் அஃதாடுங் களத்தினையும் அவ்வாடற்குவேண்டுங்கைத்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவி டாத வேந்தர் எ-று.

கைத்தொழில் வெல்வுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல். அவ்விவறுதலாற்பாண் டவர் தமமாசுவிட்டு வனத்திடைப்போய் ஆண்டுமறைந்தொழுகினுென அனு பவங்காட்டியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் அதனது வறுமைப்பயத்தற்று றங்கூறப்பட்டது. (௫)

௯௩௬. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார். ௬

இ-ள். சூது என்னும் முகடியால் மூடப்பட்டார்— தனபெயர்சொல்லல் மங்கலமன்மையிற்சூதென்று சொல்லப்படும் முகடியான் விழுங்கப்பட்டார் —அகடு ஆரார் அல்லல் உழப்பர்—இம்மைக்கண் வயிறாரப்பெறார், மறுமைக் கண் நிரயத்துன்பமுழப்பர். எ-று.

செலவங்கெடுத்து நல்குரவுகொடுத்தற்றொழிலில் வேறுபடாமையிற் சூதென்னு மூகடியென்றும், வெற்றிதோல்விகளொன்றி ஒருபொழுதும் விடாராகலின் ஈண்டு அகடாராரென்றும், பொய்யுங் களவும் முதலியபாவங்களீட்டலின் ஆண்டு அல்லலுழப்பரென்றுங்கூறினார். வறுமை சொல்லவே, ஏனைப்புலன்கணுகர் பபெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பரென்பது எதிர்காலவினை. (௬)

௯௩௭. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின். ௭

இ-ள். காலை கழகத்துப் புகின் — அறம் பொருளின்பங்கட்கடைத்தகாலம் அரசனுக்குச் சூதாடுகளத்தினைக்கழியுமாயின், — பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும் — அக்கழிவு தொன்றுதொட்டுவந்த அவன்செல்வத்தினையும் நற்கு ணங்களையும் போக்கும். எ-று.

பழகியவென்பது பண்புடனுமியையும். தான் செய்துகொள்ளும் அறமுத லியவேயன்றி முன்னோரைத்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும் முன்செய்த நல்வினையின்பயனாய பண்பும் இலவாமென்பதாம். (௭)

௯௩௮. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. ௮

இ-ள். சூது — சூது — பொருள் கெடுத்து — தன்னைப்பயின்றவன்பொருளைக் கெடுத்து, — பொய் மேற்கொளீஇ — பொய்ம்மையைமேற்கொள்ளப்பண்ணி, — அருள் கெடுத்து — மனத்தெழும் அருளைக்கெடுத்து, — அல்லல் உழப்பிக் கும் — இவ்வாற்றான் அவனை இருமையினுந் துன்பமுறுவிக்கும். எ-று.

இதந்தொழிலகண்மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி, வெற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முன்னதனான் இம்மை யினும், ஏனையவற்றான் மறுமையினுமாம. பொருள்கொடுத்தென்பது பாடமா யின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு மேற்கொளீஇயென்புழி மேற்கோடலாகிய வினைமுதல்வினை. (௮)

௯௩௯. உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின். ௯

இ-ள். ஆயம் கொளின் — அரசன் சூதினைத் தனக்கு விநோதத்தொழிலாக விரும்புமாயின், — ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண் உடை என்ற ஐந்தும் அடை யாவாம் — அவனை ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென்றிவ வைந்துஞ்சாராவாம். எ-று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளோக்கிப் பிறழ்நின்றது. செல வம் அறுவகையுறுப்புக்கள். ஊணுடையென்பனவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாங் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவையுளவாகாவென்ப தாம். இவைநான்குபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங்கெடு த்தல் கூறப்பட்டது. (௯)

௯௪௦. இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர். ௧௦

இ-ள். இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல—சூதாடலான் இருமைப் பயன்களையுமிழக்குந்தோறும் அதன்மேற்காதல்செய்யுஞ்சூதன்போல— துன்பம் உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர்—உடம்பான் மூவகைத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேற்காதலையுடைத்து உயிர். எ-று.

சூது ஆகுபெயர். உயிரினதறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனதறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினார். இதனெதிர்மறைமுகத்தாற் சூதினைவெறுத்தொழிவானையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியுமுயிரெனவுங்கொள்க. இதனான் அஃதொழிதற்கருமையும் ஒழிந்தார்துப்பெருமையுங்கூறப்பட்டன. (௧௦)

---

௯௫ ம் அதி.—மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாதமுதலியபிணிகள்வரும், அவற்றுட்பழவினையான் வருவன அதன்கழிவின்கணல்லது தீராமையின் அவையொழித்து, ஏனைக்காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தினை இறங் கூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவுசெயல்கள் ஒவ்வாமையாகலின், பிணிகளுங்காரணத்தான் வருவனவாயின.

௯௪௧. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று ௧

இ-ள். மிகினும் குறையினும்— உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொத்தவளவினவன்றி அதனின் மிகுமாயினும் குறையுமாயினும்,— நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று நோய் செய்யும்— ஆயுள்வேதமுடையாரால் வாதமுதலாகவெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ்செய்யும். எ-று.

நூலோரெண்ணியவெனவே, அவர் அவற்றான்வகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி ஐயப்பகுதியென்னும் பகுதிப்பாடும் பெற்றாம். அவற்றிற்குணவொத்தலாவது சுவை வீரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்களொத்தலாவது மனமொழி மெய்களாற்செய்யுந்தொழில்களை அவைவருந்துவதற்கு முன்னேயொழிதல். இவையிரண்டும் இங்ஙனமன்றி மிகுதல் குறைதல்செய்யின், அவை தத்தநிலையினில்லாவாய் வருத்துமென்பதாம். காரணமிரண்டும் அவாயநிலையான் வந்தன. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனால், யாக்கைகட்கியல்பாகிய நோய் மூவகைத்தென்பதூஉம், அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னாக்கூறுப. (௧)

௯௪௨. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின். ௨

இ-ள். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் — ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிகளாற்றெளியவறிந்து பின்னுண்ணுமாயின்,—யாக்கைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம்—அவன்யாக்கைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

குறிகளாவன யாக்கைநொய்மை, தேக்கின்றூய்மை, கரணங்கடொழிற் குரியவாதல், பசிமிகுதலென்றிவை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கைப்பவாகலின், யாக்கைக்கென்றார். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

கூ௪௩. அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு. ௩

இ-ள். அற்றால் அளவு அறிந்து உண்க — முன்னுண்டது அற்றால் பின்னுண்பதனை அவ்வளவறிந்து அவ்வளவிற்றாக உண்க,— உடம்பு பெற்றான் நெடிது உய்க்கும் ஆறு அஃது—இறப்பவும்பல்வாய பிறயாக்கைகளிற்பிழைத்துப் பெறற்கரிய மானுடயாக்கையைப் பெற்றான் அதனை நெடுங்காலங்கொண்டு செலுத்துநெறி அதுவாகலான். எ-று.

இம்மை மறுமை வீடுபேறுகட்கேயேதுவாதற்பாலது ஈதொன்றுமேயாகலின் உடம்புபெற்றானென்றும், அது நெடிது நின்றவழி அவை பெருகச்செய்துகொள்ளலாமாகலின் நெடிதுய்க்குமாறென்றுங்கூறினார். பெற்றாலென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩)

கூ௪௪ அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து ௪

இ-ள். அற்றது அறிந்து — முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து,— துவரப் பசித்து—பின் மிகப்பசித்து, —மாறல்ல கடைப்பிடித்துத் துய்க்க—உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்டுண்க. எ-று.

அற்றதறிந்தென்றும்பெயர்த்துமை அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு. உண்டது அற்றவும் அதன்பயனாகிய இரதமற்றதாகலான் அதுவுமறவேண்டுமென்பார், மிகப்பசித்தென்றார். பசித்தலினை ஈண்டு உடையானமேனின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பானபகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற்றம்முண் மாறு கொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த ஐகளானாய பகுதிகட்கேற்றவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுதென்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற்காகாமையும், தேனுநெய்யுநத்தம்முளொத்தது நஞ்சாதல்போல்வனவுமாம். அவற்றைக்குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டவாற்றுற்றுப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருதலின், கடைப்பிடித்தென்றார். (௪)

கூ௪௫ மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. ௫

இ-ள். மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின்— அம்மூவகைமாறுகோளுமில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவின்றன்றிப் பிணிவாராவளவினால் ஒருவனுண்ணுமாயின்,— உயிர்க்கு ஊறுபாடு இல்லை—அவனுயிர்க்குப் பிணிகளாற்றுன்பம் விளைதலுண்டாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறென்றார், அஃது இன்பத்திற்செல்லாதாயிற்று, இல்லையென்பது தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரோயாதலின், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். மாறுபாடில்வழியுங்குறைதல் நன்றென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதளவும், காலமும், பயனுங்கூறப்பட்டன.

கூசகூ. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்
கழிபே ரிரையான்க ணோய. கூ

இ-ள். இழிவு அறிந்து உண்பானகண் இன்பம்போல—அக்குறைதலே நன்றென்றறிந்து அவவாறேயுண்பவனமாட்டு இன்பம் நீஙகாது நிலைநிறகுமாறு போல,—கழி பேர இரையானகண் நோய நிறகும—மிகப்பெரியவிரையை விழுஙகுவான்மாட்டு நோய நீஙகாது நிலைநிறகும. எ-று.

அவவாறேயுண்டல உணணலாமளவிறசிறிதுகுறையவுண்டல், இன்பமாவது வாதமுதலியமூன்றும தததநிலையிறறிரியாமையின மனமொழிமெயகள் அவன வயததவாதலும அதனுன அறமுதலியநானகுமெயதலுமாம். இரையையள வின்றியெடுததது ஆதனுனவருந்துமம விலஙகோடொததலின, இரையானென ருா. விதியெதிரமறைகளை உவமமும பொருளுமாககியது இரணடானும பெ றுதறகு. (கூ)

கூசஎ. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும். எ

இ-ள். தெரியான தீ அளவு அன்றிப பெரிது உணணின — தனபகுதியும் அதறகேறறவுணவும காலமுமாராயாது வேணடியதோருணவை வேணடிய தோராகாலததது வயிறறுததீயளவன்றி ஒருவன மிகவுணணுமாயின்,— நோய அளவு இன்றிப படும—அவனமாட்டு நோயகள எலலையற வளரும். எ-று.

தெரியாமைவினைககுச செயபபடுபொருளகள அதிகாரததானவநதன.நோய சாதியொருமை. இவையிரணடுபாட்டானும அவவகையுணணுவழிபபடுமிழுக் குககூறபபடடது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோயமுத னாடி யதுதணிக்கும்
வாயநாடி வாயப்பச செயல. அ

இ-ள். நோய நாடி— மருததுவனுயினுன் ஆதுரனமாட்டு நிகழ்கினற நோயை அதனகுறிகளான இன்னதென்று துணிந்து,— நோய முதல நாடி— பின அதுவருதறகாரணததை ஆராயந்து தெளிநது,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின அதுதீரக்குமுபாயத்தினையறிநது,—வாயபபச செயல—அதனைச் செயயுமவழிப பிழையாமறசெயக. எ-று.

காரணம உணவு செயலென முறகூறியவிரணடும். அவறறை ஆயுளவேத முடையார நிதானமெனப. அவைநாடுதறபயன நோயினையும வாயினையும ஐய மறததுணிதல. மருநதுசெயதல, உதிரஙகளைதல, அறுததல, சுடுதனமுதலிய செயலகளெலலாம அடஙகுதறகு,அதுதணிககுமவாயெனருா. "கழுவாயுமுள" எனருா பிறரும. பிழையாமை பழையமருததுவா செயதுவருகினறமுறைமை யிறறபபாமை. (அ)

கூசகூ. உற்று னளவும் பிணியளவுங காலமுங்
கற்றுன் கருதிச செயல. கூ

இ-ள். கற்றுன்—ஆயுளவேதத்தினைக கற்றமருததுவன்,— உற்றுன் அளவும் பிணி அளவும காலமும் கருதிச் செயல —அவவுபாயததினைச்செயயுங்கால்,

ஆதுரனளவினையும் அவனகணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும தன்செயறகேற்ற காலத்தினையும் அநநூனெறியால் நோககி, அவறறேடுபொருநதச்செயக.எ-று.

ஆதுரனளவு பகுதி பருவம வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம, அசாத்தியம,யாபபியமெனனுஞ் சாதிவேறுபாடும,* தொடக்க நடுவீறென்னும அதன்பருவவேறுபாடும், வனமை மெனமைகளுமுதலாயின. காலம மேறசொல்லியன. இமமூனறும பிழையாமல் நூனெறியானும உணாவுமிகுதியானும ஆராயநதுசெயகவென்பாா, கறறுன்கருதிசசெயலெனறுா. இவையிரணடுபாட்டானும அவ்விழுககுபபட்டுழி மருததுவனறீாககுமாறு கூறப்படடது. (௯)

கூ௫0. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து. ௧0

இ-ள். மருநது— பிணிக்கு மருநதாவது— உறறவன்—அதனையுறறவன, —தீாபபான்— அதனைத தீாககுமருததுவன,— மருநது—அவனுககுக கருவியாகிய மருநது,—உழைச செலவான எனற அபபால நாறகூறறு— அதனைப்பிழையாமல இயறறுவானெனறு சொலலபபட்ட நானகுபகுதியையுடைய நானகுதிறத்தது. எ-று.

நானகெனனு மெண்வருகினறமையின, அதுநோககி அபபாலெனறெழிநதாா். நாறகூறறதெனபது விகாரமாயிறறு. அவற்றுள உறறவனவகைநானகாவனபொருளுடைமை, மருத்துவனவழிநிறறல, நோயநிலையுணாததலவனமை, மருததுததுனபமபொறுததலெனவிவை. தீாபபானவகைநானகாவன பலபிணிநோயகாண்டறகஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபடடோதியகலவியுநுணணறிவுமுடைமை, பலகாலுநதீாததுவருதல, மனமொழிமெயகடயேவாதலெனவிவை. மருநதின்வகைநானகாவன பலபிணிகடகுமேறறல, சுவை வீரியம்விளைவாறறல்களானமேமபடுதல, எளிதினெயதப்படுதல, பகுதியோடுபொருநதுதலெனவிவை. இயறறுவானவகைநானகாவன ஆதுரனமாடடனபுடைமை, மனமொழிமெயகடயேவாதல, சொலலியன அவவாறேசெயதலவனமை, அறிவுடைமையெனவிவை. இவையெலலாநகூடியவழியலலது பிணி தீராமையின, இத்தொகுதியையும் மருநதெனறுா. ஆயுளவேதமுடையாரும இவை காலகளாக நடககுமெனபதுபறறிப பாதமெனறும, இவை மாறுபடடவழிச் சாததியமுமுதிாநது அசாததியமாமெனறுங்கூறினா. இதனால அதனைததீாததறகு வேணடுவனவெல்லாநதொகுததுககூறபபடடன. (௧0)

அங்கவியல முற்றிற்று.

---

* சாததியம் தீர்க்கததக்கது. அசாத்தியம தீாக்கததகாதது. யாப்பியம் பெருமபான்மை தீர்க்கததககதும் சிறுபானமை தீர்ககததகாததுமெனககொளளததககது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியல்பு பதின்மூன்றதிகாரத்தாற் கூறுவானெருடங்கி, முதற்கட்குடிமைகூறுகின்றார்.

கூசு ம அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பு நால்வகைவருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

கூ௫க. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு. க

இ-ள். செப்பமும் நாணும்—செம்மையும் நாணும்—ஒருங்கு இற்பிறந்தார் கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை—சேரக் குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட்டியற்கையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுக்குடியென்பன ஈண்டுயர்ந்தவற்றின்மேல. செம்மை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந் தம்முண்மாறுகொமை. நாண் பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமற்றமேயுளவாம், பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் நிலைநில்லாவென்பதாம். (க)

கூ௫உ. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். உ

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் — உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்தார் — ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம்மூன்றும் இழுக்கார்—தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்ம்மை நாணென்னப்பட்ட இம்மூன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமாகவே வழுவார். எ-று.

ஒழுக்கமுதலியன மெய்ம்மொழிமனங்களினவாகலின், அம்முறையவாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின், இழுக்காரென்றார். (உ)

கூ௫௩. நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. ௩

இ-ள். வாய்மைக் குடிக்கு—எக்காலத்துந்திரிபில்லாத குடியின்கட்பிறந்தார்க்கு—நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகை என்ப—வறியார் சென்றவழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற்சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

பொய்ம்மை திரிபுடைமையிற்றிரிபின்மையை வாய்மையென்றும், இல்லாரை யெல்லாருமெள்ளுவராகலின் இகழாமையை அவர்க்குரியதாக்கிக் கூறினார். குடி ஆகுபெயர். நான்கின்வகையென்பது பாடமாயின், வாய்மைக்குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாடு இந்நான்கானுளதாமென்றுரைக்க. இவைமூன்றுபாட்டானுங்குடிப்பிறந்தாரதியல்பு கூறப்பட்டது. (௩)

கூ௫௪. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர். ௪

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிறாுய பொருளைப பெற்றாராயினும,—குடிப பிறநதார குன்றுவ செயதல் இலா— உயாநதகுடியினகடபிறநதாாதமமொழுககங்குன்றுநதொழிலகளைச செயயாா. எ-று.

அடுக்கியகோடியெனபது ஈண்டெண்ணபபடும் பொருண்மேனினறது. குன றுநதொழிலகள குனறுதறகேதுவாயதொழிலகள். (சு)

கூடுடு. வழஙகுவ துள்வீழ்ந்தக கண்ணும் பழஙகுடி
பண்பிற றலைபபிரித லினறு. டு

இ-ள். பழஙகுடி—தொனறுதொடடுவருகினற குடியினகட்பிறநதாா—வழஙகுவது உளவீழநதக்கணணும—தாஙகொடுககுமபொருள பணடையிறசுருஙகியவிடததும—பணபின தலைபபிரிதல இனறு— தமபணபுடைமையின நீஙகாா. எ-று.

தொனறுதொடடுவருதல சோ சோழ பாணடியரொனறுறபோலப படைபபுக காலநதொடஙகி மேமபடடுவருதல. அவாககு நலகுரவாவது வழஙகுவது உள வீழ்வதாகலின, அதனையே கூறினாா. (டு)

கூடுசு. சலமபறறிச சாலபில செயயாாமா சறற
குலமபறறி வாழ்துமெனப பாா். சு

இ-ள். மாசு அறற குலம பறறி வாழ்தும எனபாா — வசையறறு வருகினற நங்குடிமரபினொடொதது வாழககடவேமெனறு கருதி அவவாறு வாழவாா,—சலம பறறிச சாலபு இல செயயாா — வறுமையுறறவழியும, வஞசனையைபபொருநதி, அமைவிலவாய தொழிலகளைச செயயாா. எ-று.

அமைவினமை அமமரபிறகேலாமை இவைமூனறுபாடடானும அவா வறுமையுறறவழியும அவவியலபினவேறுபடாரெனபது கூறபபடடது. (சு)

கூடுஎ. குடிபபிறந்தாா கண்விளஙகுங குறறம விசுமபின்
மதிககண மறுபபோ லுயாநது. எ

இ-ள். குடிப பிறநதாாகண குறறம—உயாநதகுடியினகடபிறநதாாமாட்டுளதாஙகுறறம—விசுமபின மதிககண மறுபபோல உயாநது விளஙகும—தானசிறிதேயாயினும் விசுமபினகணமதியிடததுமறுபபோல ஓஙகித்தோனறும். எ-று.

உயாகுடிமுதலிய பொருளவகைமூனறறகும விசுமபு முதலிய உவமைவகை யொத்துப பானமாறுபட்டது. குடியதுயாசசியானும, மதிபோனற அவா நறகுணஙகளோடு மாறுதலானும, உலகெஙகும பரநது வெளிபபடுமெனப தாம. (எ)

கூடுஅ. நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக
குலததின்க ணையப படும். அ

இ-ள். நலததினகண நாா் இனமை தோனறின்—குலநலமுடையனாய வருகினறவனகணணே நாரினமையுளதாமாயின,—அவனைக குலததினகண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலபபிறபபினகண்ணே ஐயபபடும் உலகம். எ-று.

நலமும குலமும ஆகுபெயா. நாரினமையாற கொடாமையுஙகடுஞசொல் லுமுதலிய கூறபபட்டன. தோனறினெனபது தோனறுமைவிளக்கிநினறது.

நலனுடையனுயவருதலினிடையே இவை தோனறலின, உள்ளது ஐயமாயிறறு. உலகமெனபது அவாயநிலையானவநதது. ஐயபபடலெனபதுபாடமாயின, ஐய ப்படுகவென விதியாககியுரைகக. இவையிரணடுபாட்டானும வேறுபடடவழிப படுமிழுககுக கூறபபட்டது. (அ)

கூ௫௯. நிலத்திற கிடந்தமை காலகாட்டும காட்டும
குலத்திற பிறந்தாாவாயச சொல. கூ

இ-ள். நிலத்திற கிடநதமை கால காட்டும — நிலத்தினியல்பை அதனகண்முளைதத முளை காட்டும,— குலததிற பிறநதாா வாயச சொல காட்டும — அதுபோலக் குலததினியலபை அதனகட்பிறநதாாவாயிறசொற்காட்டும. எ-று.

கிடநதமை உள்ளபடி. முளைததமாததிரததானே நனமையுந்தீமையுந்தெரிதலின, இலைமுதலிய கூறுராயினா, ஆகவே, பொருளினுஞ செயனமுதலியன வேணடாவாயின. குலததியலபறிதறகருவி கூறுவாாபோனறு, இனசொலவேணடுமென்றவாறுயிறறு. (கூ)

கூசு0. நலம்வேண்டினுணுடைமை வேண்டுங் குலமவேண்டின
வேண்டுக யாாககும பணிவு. க0

இ-ள். நலம வேணடின நாண உடைமை வேணடும— ஒருவன தனககு நலனுடைமையை வேணடுவனாயின, நாணுடையனாதலை வேணடுக,—குலம வேணடின யாாககும பணிவு வேணடுக— குலனுடைமையை வேணடுவனாயின, பணியபபடுவாா யாவாமாட்டும பணிதலை வேணடுக. எ-று.

நலம புகழ, புணணியஙகள். வேணடுமெனபது விதிபபொருட்டாய் நின்றது, "வினைபபடு தொகுதியி னும்மை வேணடும" எனபுழிபபோல. அநதணர் சானறோா அருநதவததோா தமமுனனோா தநதை தாயெனறிவரொலலாருமடஙக, யாாககுமெனறாா. பணிவு இருககையெழலும எதிாசெலவும முதலாயின. இவையிரணடுபாட்டானும குடிமைககு வேணடுவன கூறபபட்டன.(க0)

கூஎ ம அதி.— மானம்.

இனிக குடிபபிறநதாாககு உரியவாய குணஙகள கூறுவானறொடஙகி, முதறகண மானஙகூ றுகினறாா. அஃதாவ து எஞஞானறுந தநநிலையிறறாழாமையும, தெயவததாறறாழவுவநதுழி உயிாவாழாமையுமாம. இஃ து, அககுடிபபிறபபினை நிறுததுதலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி முனவைககபபட்டது.

கூசுக. இனறி யமையாச சிறபபின வாயினுங
குனற வருப விடல. க

இ-ள். இனறி அமையாச சிறபபின ஆயினும—செயயாதவழித தாம அமையாதசிறபபினையுடையவேயெனினும,—குனற வருப விடல— தஙகுடிபபிறபபுத தாழவருஞசெயலகளையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறததல. குடிபபிறபபெனபது அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இளிவநதன செயதாயினும் உயகவென்னும வடநூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையினமையையும் மானததினது நிலையுடைமையையுநதூக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

கூகூஉ. சீரினுஞ் சீரலல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும சீா அலல செயயாா -- புகழசெய்யுமிடததுந்தஙகுடிமைக கொவ்வாத இளிவரவுகளைச செயயாா—சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவா — புகழுடனே மானததைநிறுததுதலை விருமபுவாா. எ-று.

எவ்விடத்தும நிலைகுலையாத திணமையான உளதாதலபறறிப பேராணமை யெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின்பொருட்டாகவுஞ்செயயாரெனபதாம.(உ)

கூகூ௩. பெருககதது வேண்டும பணிதல சிறிய
சுருககததது வேணடு முயாவு. ௩

இ-ள். பெருககததுப பணிதல வேணடும — குடிப்பிறநதாாக்கு நிறைநத செலவமுளதாயவழி யாவாமாட்டும பணிவு வேணடும,— சிறிய சுருக்கததது உயர்வு வேணடும—குறைநத நலகுரவுளதாயவழிப பணியாமை வேணடும. எ-று.

பணியாமை தாழவுவாராமற பழையவுயாசசிககணணே நிறறல. செலவக காலை அஃதுயாசசி செயயத தாநதாழதலும, அலலறகாலை அது தாழவுசெய யத் தாமுயாதலும, வேணடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும தாநதாழ தறகேதுவாயின செயயாமைசசிறபபுக கூறபபடடது. (௩)

கூகூ௪. தலையி னிழிநத மயிரனையா மாநதா
நிலையி னிழிநதக கடை. ௪

இ-ள். மாநதா—குடிபபிறநதமாநதா,—நிலையின இழிநதககடை—தமமுய ர்நதநிலையைவிட்டு அதனினினறுநதாழநதவழி,—தலையின இழிநத மயிா அனை யா—தலையைவிட்டு அதனினினறும வீழநத மயிரினையொபபா. எ-று.

அநநிலையை விடாதுநினறவழிப பேணபபடுதலும, விடடுததாழநதவழி இழி க்கபபடுதலும், உவமையாறபெறறும. (௪)

கூகூ௫. குனறி னனையாருங குனறுவா குனறுவ
குன்றி யனைய செயின. ௫

இ-ள். குனறின அனையாரும — குடிபபிறபபான மலைபோலவுயாநதோரும — குனறுவ குனறி அனைய செயிற குனறுவா— தாழதறகேதுவாகியசெய ல்களை ஒருகுனறியளவாயினுஞ செயவராயிறறுழவா. எ-று.

குனறியனையவுமெனனும இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொக்கது. தாழ தற்கேதுவாய செயலகளாவன இளிவநதன. சொறபின்வருநிலை. (௫)

கூகூ௬. புகழின்றாற புததேணாட டுயயாதா லென்மற
றிகழவார்பின் சென்று நிலை. ௬

இ-ள். இகழவாாபின் செனறு நிலை—மானததைவிட்டுத தனனையவமதிபபா ர்பின்னே ஒருவனசெனறு நிறகினறநிலை — புகழ் இனறு— இவவுலகததுப புகழபயவாது;—புத்தேள நாடடு உயயாது—ஏனைப்புததேளுலகத்துச் செலு த்தாது,—மறறு என—இனி அவனுக்கு அது செயவதியாது! எ-று.

புகழபயபபதனைப புகழென்ரூா. பயனுய இவவிரண்டுமின்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னையெனபதாம. இவைமூனறுபாடடாலும் அவை செயதறகுறறங்கூறபபடடது. (கூ)

கூகூள. ஒடடாாபின் சென்ருெருவன் வாழதலி னந்நிலையே
கெடடா னெனபபடுத லன்று. எ

இ-ள. ஒட்டாா பின சென்று ஒருவன வாழதலின—தனனையிகழ்வாாபினனே சென்று பொருள்பெறறு அதனுலொருவன உயிாவாழதலின,— அந்நிலையே கெடடான எனபபடுதல நனறு—அது செயயாது இறந்தானெனறு சொல்ல பபடுதல அவனுககு நனறு. எ-று.

ஒடடுதல பொருநதுதல. அந்நிலையேயென்றது செலலாத முன்னைநிலைக்க ணணே நினறெனறவாறு, அபபொழுதேயெனறுமாம. புகழும புததேணுடும் பயவாதேனும பொருளபெறறு உயிாவாழவாமெனபாாை நோககிக கூறியது.

கூகூஅ. மருநதோமற றூனோமபும வாழககை பெருநதகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து அ

இ-ள. பெருநதகைமை பீடு அழிய வநதவிடதது— உயாகுடிப்பிறபபுத தனவலியாகிய மானம அழியவநதுழி,— ஊன் ஓமபும வாழககை மறறு மருநதோ— இறததலொழிநது பயனிலலாதவுடமபினைக காககுமவாழக்கை பினனுமிறவாமைககு மருநதாமோ! எ-று.

மறறெனபது மேறசொலலிய இறபபினை மாறறிநினறது. நறகுணஙகடகெ ல்லாம இடனுதறசிறபபுபபறறிப பெருநதகைமையெனறும, அவையெலலா வறறுள்ளும் அதறகு வலியாதறசிறபபுபபறறிப பீடெனறும, அஃதழிநதால நினறவெறறுடமபு இழிககபபடுதலின அதனை ஊனெனறும, பினனுமிறத்தல ஒருதலையெனபாா மருநதோவெனறுங்கூறினூா. மானததினமுெழில அதற்கி டனுகிய குடிபபிறபபினமேனினறது. (அ)

கூகூகூ. மயிாநீபபின் வாழாக கவரிமா வன்னு
ருயிாநீபபா மானம வரின. கூ

இ-ள. மயிா நீபபின வாழாக கவரிமா அனனூா—தனமயிாததிரளின ஒரு மயிா நீங்கினும் உயிாவாழாத கவரிமாவையொபபாா,—மானம வரின உயிா நீபபா — உயிாநீககததான மானமெயதுமெலலைவரின, அதனைததாஙகாதிறப பா. எ-று

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறெககது. உயிரும மானமும உடனிலலா மைக்கண், பினனும போவதாய உயிரைநீதது எஞஞானறும நிறபதாய மான த்தையெயதுவரெனபதாம. உவமை அவாககு அஃதியலபெனபது விளக்கி நின்றது. (கூ)

கூள0. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேததது முலகு. க0

இ-ள். இளி வரின வாழாத மானம உடையார் ஒளி — தமககோரிழிவுவந் தவழிப் பொறுத்து உயிாவாழாது அதனைநீதத மானமுடையாரது புகழ்வடி

வினை — தொழுது ஏத்தும உலகு — என்ஞானறுநதொழுது துதியாநிறபர் உலகததார். எ-று.

" புலவா பாடும புகழுடையோா விசுமபின—வலவ னேவா வான வூாதி யெயது"வராகலின, துறககசசெலவு சொலலவேணடாவாயிறறு. இவைநான குபாடடானும மானபபொருடடாய இறபபினது சிறபபுக கூறபபட்டது.(க0)

கூஅ ம அதி. — பெருமை.

அஃதாவது செயறகரியசெயதல, தருக்கினமை, பிறாகுறறங்கூறுமை யெனறிவைமுதலிய நறகுணஙகளாறபெரியாரது தனமை. நிலையினுமேனமே லுயாத்தறபய ததவாயவிவை உளவாவது நிலையிறருழாமையுளவழியாகலின, இது மானததினபின வைககபபடடது.

கூஎக. ஒளியொருவற குளள வெறுககை யிளியொருவற
கஃதிறநது வாழது மெனல. க

இ-ள். ஒருவறகு ஒளி உளள வெறுககை — ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா செயறகரிய செயவேமெனறு கருதும ஊககமிகுதி,— ஒருவறகு இளி அஃது இறநது வாழதும எனல — ஒருவனுககு மாசாவது அசசெயலையொழிநது உயிாவாழககடவேமெனறு கருததல. எ-று.

ஒளி தானுளளுயகாலதது மிககுததோனறுதலுடைமை. "ஒளிநிறு ஞேஙகு புகழ செயயான" எனறா பிறரும. மேலும செயறகரியசெயவாா பெரியொ னறுராயினும, ஈணடு அவை அளவிறநதவொபபுரவு ஈகைமுதலியவாம். அவ றறினுளுய பெருமையை அதனகாரணததினமேலிட்டு உளளவெறுககையெ னறும, அதனனையே அதனகாரியமாகிய ஒளியாக்கியுஙகூறினா. இவவாறு இதனைதிாமறைககணணுமொககும. இதனற பெருமையினசிறபபுக கூறப பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொககு மெல்லா வுயிர்ககுஞ் சிறபபொவ்வா
செயதொழில வேறறுமை யான். உ

இ-ள். எலலாவுயிாககும பிறபபு ஒககும— எலலாமக்களுயிாக்கும பொது வாகிய பிறபபியல்பு ஒககுமேயெனினும, — சிறபபு ஒவவா செயதொழில வேறறுமையான — பெருமை சிறுமையெனபபடட சிறபபியலபுகளொவவா, அவைசெயயுநதொழிலகளது வேறுபாடடான. எ-று.

வேறுபாடு நலலனவும, தீயனவும, இரண்டுமாயினவும், இரணடுமல்லவாயி னவுமாய அளவிறநத பாகுபாடுகள. வினைவயததாற பஞசபூதபரிணமமாகிய யாக்கையைப பொருநதினறு அதன்பயனனுபவித்தல எலலாவருணத்தாாக் குமொததலிற பிறபபொககுமெனறும, பெருமைசிறுமைகடகுக கட்டளைக்கல் லாகிய தொழிறபாகுபாடுகள வருணநதோறும் யாககைதோறும் வேறுபடுத லிற சிறபபொவவாவெனறுஙகூறினா. (உ)

கூஎங. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழலலார் கீழல லவர். ங

இ-ள். மேல அலலார மேல இருநதும மேல அலலா —செயற்கரியசெயக லாத சிறியராயினா, உயாநதவமளிமுதலியவறறினமிசையிருநதாராயினும, பெரியராகார,—கீழ அலலவா கீழ இருநதும கீழ அலலார —அவைசெய்து பெரியராயினா, தாழநத வறுநிலததிருநதாராயினும், சிறியராகார. எ-று.

மேலிருததலகீழிருததலகளாறசெலவநலகுரவுகளும,மேல கீழகளாறபெரு மைசிறுமைகளும, கருதபபட்டன இவையிரண்டுபாட்டானும முறையே குடி மைமாததிரததானுஞ செலவமாததிரததானும அஃதுளதாகாமைகூறபபட்டது.

கூஎச. ஒருமை மகளிரே போலப பெருமையுந்
தன்னைததான கொண்டொழுகி னுணடு.ச

இ-ள். ஒருமை மகளிரே போல — கவராமனததினையுடைய மகளிா நிறை யினவழுவாமற றமமைத தாஙகாததுககொணடொழுகுமாறுபோல, —பெரு மையும தன்னைத தான கொணடு ஒழுகின உணடு—பெருமைககுணனும், ஒரு வன நிறையினவழுவாமறறனனைத தானகாததுககொணடொழுகுவானாயின, அவனகணுணடாம. எ-று.

பொருளினறொழில உவமையினும வநதது. கறபுணடாதல தோனறநினற மையின, உமமை எசசவுமமை. ஒழுகுதல மனமொழிமெயகளையொடுக்கி ஒப்புரவு முதலிய செயதுபோதல. இதனால அஃதுளதாமாறு கூறபபட்டது.

கூஎரு. பெருமை யுடையவ ராறறுவா ராறறி
னருமை யுடைய செயல. ரு

இ-ள். பெருமை உடையவா— அவவாறறுற பெருமையுடையராயினா — அருமை உடைய செயல ஆறறின ஆறறுவாா— தாம வறியராயவழியும பிற ராறசெயதறகரியவாய தருசெயலகளை விடாது அவைசெயயுநெறியாற கடை போககசெயதலை வலலராவா. எ-று.

வறியராயவழியுமெனபது, முனசெயததுபோநதமை தோனறப பெருமையு டையவொன்றநதனும, ஆறறுவாரொனறதனும, பெறறும. இதனால அதனை யுடையாாசெயதி கூறபபட்டது. (ரு)

கூஎகூ சிறியா ருணாசசியு ளில்லைப பெரியாரைப
பேணிககொள வேமெனனு நோககு. கூ

இ-ள். பெரியாரைப பேணிக கொளவேம என னும நோககு—அப்பெற்றிய ராய பெரியாரைவழிபட்டு அவரியலபினை யாஙகோடுமெனனுங்கருதது — சிறியாா உணாசசியுள இலலை — மறறைச சிறியராயினார்மனததினகண உள தாகாது. எ-று.

குடிமை, செலவம, கலவியெனறிவற்றது உணமைமாததிரததால தமமை வியநதிருபபாாககு அவை நமககியலபெனறு அமைநதிருபபாரை வழிபட்டு அஃதுடையராதல கூடாதெனபதாம. (கூ)

கூஎஎ. இறபபே புரிந்த தொழிற்றுஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல லவாகட படின். எ

இ-ள். சிறபபுத தானும்—தனககொககுமபெரியாரிடதது அமைநதிருத்தலைச் செயவதாயசிறபபுததானும,— சீா அலலவாகட படின — தனக்கொவவாத

சிறியாரிடத்துப்படுமாயின, —இறபபே புரிந்த தொழிற்றும் — அதனையொ ழிந்து தருக்கினகணணே மிககசெயலையுடைததாம். எ-று.

தருககினை மிகசசெயயுமெனபதாயிறறு. சிறபபுககுடிமை, செல்வம், கலவி களினுயமிகுதி. இவையிரணடுபாடடானும் அஃதிலாசெயதி கூறபபடடது.(எ)

௯௭அ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து. அ

இ-ள். பெருமை என்றும பணியும— பெருமையுடையாா அசசிறபபுணடா யஞானறுந தருககின்றி அமைநதொழுகுவாா,— சிறுமை (எனறும)தனனை வியநது அணியும—மறறைச சிறுமையுடையாா அஃதிலலாதஞானறுநதமமை வியநது புனையாநிறபா. எ-று.

பொருளின்றொழிலகள பணபினமேலேறறபபடடன. இஃது அறறமறைக குமபெருமையெனபுழியுமொககும. எனறுமெனபது பினனுமவநதியைநதது. ஆமெனபனவிரணடும அசை. புனைதல பிறிறறமககோமிகுதியையேறறிக கோடல. இதறகு உயாநதாா தாழவாா தாழநதாா உயாவாா இஃதொரு விரோதமிருநதவாறெனனென உலகியலைவியநது கூறிறறுககுவாருமுளா. (அ)

௯௭௯. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூாநது விடல. ௯

இ-ள். பெருமை பெருமிதம இனமை—பெருமைககுணமாவது காரணமு ணடாயவழியும அஃதியலபாதஞெககிந தருககினறியிருததல, — சிறுமை பெருமிதம ஊாநது விடல— சிறுமைககுணமாவது அஃதிலவழியும அதனை யேறறிக்கொணடு தருககினமுடிவினகணணே நினறுவிடுதல. எ-று.

அளவறததருககுதலெனபதாயிறறு. விடுமெனறு பாடமோதுவாருமுளா: முறறுததொடரும எழுவாயததொடரும தமமுளியையாமையின், அது பாட மன்மையுணர்க. (௯)

௯அ0. அறற மறைககும பெருமை சிறுமைதான
குறறமே கூறி விடும ௧0

இ-ள். பெருமை அறறம மறைககும—பெருமையுடையாா பிறாமானததை யேகூறி அவமானததை மறையாநிறபா,—சிறுமை குறறமே கூறிவிடும—மற றைச சிறுமையுடையாா பிறாகுணததை மறைததுக் குறறததையே கூறிவிடு வா. எ-று.

மறைத்தலுங கூறலும வினையிடததுமியைநதன. அறறம ஆகுபெயா. தா னெனபது அசை. இவைமூனறுபாடடாலும இருவாசெயலும ஒருஙகுகூறப படடன. (௧0)

௯௯ ம் அதி.— சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணஙகளானுநிறைநது அவறறையாடறறன்மை. பலகு ணஙகளானுமெனபது சாலுதறறொழிலாறபெறபபடுதலின், அவறறையென் பது வருவிக்கபபடடது. பெருமையுளடஙகாத குணஙகள்பலவறறையுந தொ குததுககொணடுநிறறலின, இஃததனபின வைக்கபபடடது.

௯௮௧. கடனென்ப நலலவை யெலலாங கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேறகொள பவாக்கு. ௧

இ-ள். கடன அறிநது சான்றாண்மை மேறகொளபவாக்கு— நமக்குத்தகு வது இதுவெனறறிநது சானறாணமையைமேறகொணடொழுகுவார்கட்கு — நலலவை எலலாம கடன எனப— நலலனவாயகுணஙகளெலலாம் இயலபாயிருககுமெனறு சொலலுவா நூலோா. எ-று.

சிலகுணஙகளிலவாயவழியும உளளன செயதுகொணடனவாயவழியுஞசான்றாணமையெனனுஞசொறபொருள கூடாமையின, நூலோா இவவேதுபபெயாபறறி அவரிலககணம இவவாறு கூறுவொனபதாம. (௧)

௯௮௨. குணநலஞ சானறோா நலனே பிறநல
மெநநலத துளளதூஉ மனறு. ௨

இ-ள். சானறோா நலன குணநலமே — சானறோாநலமாவது குணஙகளாலாயநலமே;— பிற நலம எநநலத்தும உளளது அனறு — அஃதொழிநதவுறுபபுககளாலாயநலம ஒருநலத்திலுமுளளதனறு. எ-று.

அகநலததை முனனேபிரிததமையின ஏனைபபுறநலததைப பிறநலமெனறும, அது குடிபபிறபபுஙகலவியுமுதலாக நூலோரெடுத்தநலஙகளுடபுகுதாமையின எநநலததுளளதூஉமனறெனறுங்கூறினாா. இவவிரணடுபாடடானும சாலபிறகேறறகுணஙகள பொதுவகையாறகூறபபடடன. (௨)

௯௮௩. அனபுநா ணொபபுரவு கணணோடடம வாயமையோ
டைந்துசால பூனறிய தூண ௩

இ-ள். அனபு — சுறறததாாமேலேயனறிப பிறாமேலுமுளதாயவனபும— நாண— பழிபாவஙகளினாணுதலும— ஒபபுரவு— யாவாமாடடுமொபபுரவுசெயதலும— கணணோடடம — பழையாாமேறகணணோடலும — வாயமை —எவவிடத்தும மெயமமைகூறலுமென— சாலபு ஊனறிய தூண ஐநது— சாலபெனனுமபாரததைநதாஙகிய தூணகளாநது. எ-று

எணணோடு முனனவறறோடுஙகூடிறறு. இககுணஙகளிலவழிச சாலபு நிலைபெறாமையின, இவறறைத தூணெனறாா ஏகதேசவுருவகம. (௩)

௯௮௪. கொலலா நலததது நோனமை பிறாதீமை
சொலலா நலததது சாலபு ௪

இ-ள். நோனமை கொலலா நலதது — பிறவறஙகளுநமவேணடுமாயினுந் தவம ஒருயிரையுஙகொலலாதவறததினகணணதாம, — சாலபு பிறா தீமை சொலலா நலததது—அதுபோலப பிறகுணஙகளுநம வேணடுமாயினுஞ சாலபு பிறாகுறறததைசசொலலாத குணததினகணணதாம. எ-று.

நலமெனனும ஆகுபெயாபபொருளிரணடனையுந தலைமைதோனற இவவிரணடறகுமதிகாரமாககிக கூறினாா தவததிறகுக கொலலாவறஞசிறநதாறபோலச சாலபிறகுப பிறாகுறறஞசொலலாககுணஞசிறநததெனபதாம. (௪)

௯௮௫. ஆறறுவா ராறறல பணித லதுசானறோா
மாறறாரை மாறறும படை. ௫

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்— ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பார் ஆற்றலாவது அதற்குத்துணையாவாரைத் தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல், — சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை அது—இனிச் சால்புடையார் தம்பகைவரைப் பகைமையொழிக்குங்கருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல் அதுவல்லராந்தன்மை. இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. சால்பிற்கேற்ற பணிதற்குணத்தது சிறப்புக்கூறுவார், ஏனையதுமுடன்கூறினார். (ரு)

கூஅசு. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். சு

இ-ள். சால்பிற்குக் கட்டளை யாது எனின்— சால்பாகிய பொன்னினளவறிதற்கு உரைகல்லாகியசெயல் யாதெனின்,— தோல்வி துலை அல்லார்கண்ணும் கொளல்—அது தம்மினுயர்ந்தார்மாட்டுக்கொள்ளுந்தோல்வியை இழிந்தார்மாட்டுங்கோடல். எ-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவும்மையான இருதிறத்தாகண்ணும் வேண்டுதல் பெற்றும். கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றலுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லுதல்கருதித் தம்மோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வியான் அவரினுயாவராயின், அதனாற்சால்பளவறியப்படுமென்பதாம். (சு)

கூஅஎ. இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. எ

இ-ள். இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்— தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் றினியவற்றைச் செய்யாராயின்,— சால்பு என்ன பயத்தது— அச்சால்பு வேறென்னபயனையுடைத்து! எ-று.

சிறப்பும்மை அவர் இன்றுசெய்தற்கிடனுநல்விளக்கினின்றது. ஓகாரம் அசை. வினா எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னாசெய்வராயின், சால்பாலொருபயனுமில்லையென்பதாம். இவையைந்துபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற்கூறப்பட்டது. (எ)

கூஅஅ. இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். அ

இ-ள். சால்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்— சால்பென்றுசொல்லப்படும் வலியுண்டாகப்பெறின்,— ஒருவற்கு இன்மை இளிவு அன்று— ஒருவனுக்கு நல்குரவு இளிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மைதானாகவுபசரித்துக்கூறினார். சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுதலுடையரென்பதாம். (அ)

கூஅகூ. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார். கூ

இ-ள். சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்— சால்புடைமையாகிய கடற்குக் கரையென்றுசொல்லப்படுவார்,—ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார்— ஏனைக்கடலுங் கரையுணில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும், தாந்திரியார். எ-று.

சானருணமையது பெருமைதோனற அதனைக கடலாககியும,அதனைத தாங கிக்கொணடுநிறறலின அஃதுடையானாக கரையாககியுஙகூறினா, "பெருஙக டற காழி யனையன மாதோ" எனருா பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (கூ)

௯௯0. சான்றவா சான்றுண்மை குன்றி னிருநிலநதான் றுஙகாது மனறோ பொறை. க0

இ-ள். சானறவா சானருணமை குனறின — பலகுணஙகளானுநிறைநதவர் தந்தன்மை குனறுவராயின,— இருநிலநதான பொறை தாஙகாது— மறறை யிருநிலநதானுந தனபொறையைத தாஙகாதாயமுடியும். எ-று.

தானுமென்னுமெசசவுமமை விகாரததாறறொககது. அவாக்கதுகுனறுமையும அதறகதுதாஙகலும இயலபாகலான, அவையெஞஞானறுமுளவாகாநினறன வெனபது தோனறநினறமையின,மன ஒழிபிசைககணவநதது. ஓகாரம அசை. இதறகு இருநிலம பொறைதாஙகுவது சானறவா துணையாகவருதலான அதுவும அது தாஙகலாறறுதெனறுரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானும அவற றுனிறைநதவரது சிறபபுக கூறபபட்டது. (க0)

கoo ம அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சானறுணமைகளிறறுமவழுவாதுநினறே எலலா ரியலபுகளுமறிநதொததொழுகுதல, "பணபெனப படுவது பாடறிந தொழு கல" எனருா பிறரும். அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

௯௯க. எணபததநதா லெயத லெளிதெனப யாாமாட்டும பணபுடைமை யென்னும வழககு. க

இ-ள. யாாமாட்டும எணபததால — யாவாமாட்டுமெளியசெவவியராத லால — பணபுடைமை எனனும வழககு எயதல எளிது எனப — அரிதா யபணபுடைமையெனனும நனனெறியினையெயதுதல எளிதெனறுசொலலுவா நூலோா. எ-று.

குணஙகளானிறைநது செவவியெளியருமாயககாற பணபுடைமைதானே உளதாமாகலின,எணபததாலெயதலெளிதெனறும,அஃதுலகததையெலலாம வசிகரிததறபயததாகலின அதனைத தொலலோாசெனற நனனெறியாககியும, அதனையெளிதினெயததறகு இது நூலோரோதியவுபாயமெனபாா அவாமேல வைத்துஙகூறினா. (க)

௯௯உ. அன்புடைமை யானற குடிப்பிறதத லிவ்விரண்டும் பணபுடைமை யெனனும வழககு. உ

இ-ள. அனபுடைமை ஆனற குடிப பிறததல இவ்விரணடும— பிறாமேல ன்புடையனாதலும உலகததோட்டமைநதகுடியின்கட்பிறததலுமாகிய இவ்விர ண்டும— பணபுடைமை எனனும வழக்கு—ஒருவனுககுப பணபுடைமையெ னறு உலகத்தாாசொலலும் நனனெறி. எ-று.

அமைதல ஒததுவருதல. குடிப்பிறததலெனறது பிறநதாாசெயலை. தனித் தவழி ஆகாது இரணடுஙகூடியவழியே ஆவதெனபது தோனற, முறறும்மை கொடுததாா். காரணஙகள காரியமாகவுபசரிக்கபபட்டன. இவையிரண்டுபா ட்டானும் பணபுடையராதறகாரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

௯௯௩. உறுப்பொத்தல் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. ௩

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாத உடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அது பொருந்துவதன்று, —ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருந்துவதாய வொப்பாவது செறியத்தக்க பண்பாலொத்தல். எ-று.

வடநூலார் அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படுமொப்பாவது உயிரின்வேறாய் நிலையுதலில்லாவுடம்பொத்தலன்று வேறன்றி நிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய அவர் பண்பினையுடையனாக வென்பதாம். (௩)

௯௯௪. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. ௪

இ-ள். நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குந் தமக்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண்பினை — உலகு பாராட்டும்— உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர். எ-று.

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டு. நயனொடு நன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டு மென்றார். (௪)

௯௯௫. நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ௫

இ-ள். இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது—தன்னையிகழ்தல் ஒருவற்கு விளையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது,—பாடு அறிவார்மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு உள — ஆகலாற் பிறர்பாடறிந்தொழுகுவார்மாட்டுப் பகைமையுள்வழியும் அஃதுளதாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன. எ-று.

பாடறிவாரெனவே, அவ்வின்னாமையறிதலும் பெறும். அதனையறிந்தவர் பின் அது செய்யார் இனியவே செய்வாரென்பது கருத்து. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரண்டுதொடருந் தம்முள் இயையாமலுரைப்பாரும், இன்னாதென்னுஞ்சொற்குப் பிறவாதென்றுரைப்பாருமாயினார். (௫)

௯௯௬. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். ௬

இ-ள். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு — பண்புடையார்கண்ணே படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றுமுண்டாய் வாராநின்றது,—இன்றேல் அது மண் புக்கு மாய்வது— அவண்படுதலில்லையாயின், அது மண்ணின்கட்புக்கு மாய்ந்துபோவதாம். எ-று.

படவென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மற்றைப் பண்பில்லார் சார்பன்மையின் ஓர்சார்புமின்றி மண்ணின்கட்புக்குமாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பது படநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. இவை நான்கு பாட்டானும் அதனையுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௬)

௯௯௭. அரமபோலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மககடபண் பிலலா தவா. ௭

இ-ள். மககடபணபு இலலாதவா—சனமககடகேயுரிய பணபிலலாதவா,—அரமபோலும கூாமையரேனும—அரததின கூாமைபோலுங கூாமையையுடையரோயாயினும,—மரம போலவா— ஓாறிவிறறுயமாததினையொபபா எ-று.

அரம ஆகுபெயா. ஓாறிவு ஊறறினையறிதல. உவமையிரணடனுள, முனனது தான மடிவினறித தனனையுறறபொருளகளை மடிவிததலாகிய தொழிலபறறி வநதது, ஏனையது விசேடவறிவினமையாகிய பணபுபறறி வநதது. அவவிசேடவறிவிறகுப பயனாய மககடபணபினமையின, அதுதானுமிலலையெனபதாயிறறு. (௭)

௯௯௮. நண்பாறறு ராகி நயமில செயவாாககும
பணபாறறு ராதல கடை. ௮

இ-ள். நணபு ஆறறுராகி நயம இல செயவாாகதும—தமமொடு நடபினைச்செயயாது பகைமையைச் செயதொழுகுவாாமாடடும— பணபு ஆறறுராதல கடை— தாமபணபுடையராயொழுகாமை அறிவுடையாாககிழுககாம. எ-று.

நயம ஈரம. சிறபபுமமை அவா பணபாறறுமைககேடுதல தோனறநினறது. அதனைச்செயயிறறுமும அவாதனமையராவரெனபாா, கடையெனறாா. (௮)

௯௯௯. நகலவலல ரலலாாககு மாயிரு ஞாலம
பகலுமபாற படடன றிருள. ௯

இ-ள். நகல வலலா அலலாாக்கு—பணபினமையான ஒருவரோடுங்கலநது உணமகிழதனமாடடாதாாககு — மாயிரு ஞாலம பகலும இருடபாறபடடனறு— மிகவும்பெரியஞாலம இருளிலலாத பகறபொழுதிறும இருளினகட்கிடநததாம. எ-று.

எலலாரோடுங்கலநதறியபபெருமையிறபணபிலலாாக்கு உலகியல தெரியாதெனபாா, உலகமிருளினகடபடடதெனறாா. பாழபடடனறிருளெனறுபாடமோதி, இருணீங்கிறறனறெனறுரைபபாருமுளா. (௯)

௧000. பணபிலான பெறற பெருஞ்செலவ நன்பால்
கலந்தீமை யாறறிரிந தறறு. ௧0

இ-ள். பணபு இலான பெறற பெருஞ்செலவம — பணபிலலாதவன முனனைநலவினையானெயதிய பெரியசெலவம அககுறறததால ஒருவறகுமபயனபடாதுகெடுதல— நனபால கலநதீமையால திரிநதறறு — நலலவானபால ஏறறகலததினகுறறததால இனசுவைததாகாது கெடடாறபோலும. எ-று.

கலத்தீமையெனபது மெலிநதுநினறது. தொழிலுவமமாகலின, பொருளினகண ஒதததொழில வருவிககபபடடது. படைககுமாறறலிலனுதமேனறபெறறவெனறும, எலலாபபயனுங்கோடறகேறற இடனுடைமைதோனறபெருஞ்செலவமென்றுங்கூறினாா. அசசெலவமும பயனபடாதெனற இதனான வருகினற அதிகாரபபொருணமையுநதோறறுவாயசெயயபபடடது. இவைநானகு பாட்டானும் அஃதிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (௧0)

௧0௧ ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தினியல்பு. உடையானதுகுற்றஞ் செல்வத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை மேற்றோற்றுவாய்செய்தவதனாற்பெறப்படும்.

௧00௧. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில. ௧

இ-ள். வாய் சான்ற பெரும்பொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணான் — தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாய பெரும்பொருளையீட்டிவைத்து உலோபத்தால் அதனையுண்ணாதவன் — செத்தான் செயக்கிடந்தது இல — உளனாயினுஞ் செத்தானாம், அதன்கண் அவனாற்செயக்கிடந்ததோருரிமையின்மையான். எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் அதனான் ஐம்புலன்களையும் நுகர்தல். வாய்சான்றபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாதுசெத்தவழி அதன்கண் அவனாற்செயக்கிடந்ததோருரிமையில்லையாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்கவென்றுரைப்பினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென்பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (௧)

௧00௨. பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு ௨

இ-ள். பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று — பொருளொன்றுமுண்டாக அதனானெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து அதனையீட்டி — ஈயாது இவறும் மருளான் — பின் பிறர்க்கீயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யும் மயக்கத்தாலே — மாணாப் பிறப்பு ஆம் — ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினுமெய்துமின்பங்கள்பலவுமடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டுதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பின் மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறர்பசிகண்டிருந்த தீவினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந்தும் பிறப்புளதாமென்றுங்கூறினார். (௨)

௧00௩. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. ௩

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர் தோற்றம் — யாம் பிறரின் மிக ஈட்டுதுமென்று பொருளினீட்டன்மாத்திரத்தையேவிரும்பி அதன்பயனாய புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு — நிலக்குப் பொறை — நிலத்திற்குப் பாரமாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான் அதனையேவேண்டல் செய்யாது ஈட்டற்றுன்பத்தையும் காத்தற்றுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின்மைபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியவுடம்பினை. (௩)

௧00௪. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன். ௪

இ-ள். ஒருவரால் நச்சப்படாதவன்— ஒருபொருளும் ஈதறியாமையின் ஒருவராலும் நச்சப்படுதலில்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல்— தானிறந்தவழி ஈண்டொழிந்து நிற்பதாக யாதனைக் கருதுமோ! எ-று.

ஈண்டொழிந்து நிற்கும்புகழ் ஈவானமேலன்றி நில்லாமையின் அவனுக்கது ஞேடியாதுமியையில்லையென்பார், என்னெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஓகாரம் அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (ச)

கoo௫. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில். ௫

இ-ள். கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு — பிறர்க்கீவதும் தானுகாவதுமாய இரண்டுசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல்—பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமில்லை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்டது. அடுக்கியகோடியென்றது எண்ணெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. ஒன்றுமில்லாரேபோலப் பயனிரண்டுமிழத்தலின், இல்லென்றார். (௫)

கoo௬. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான். ௬

இ-ள். தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலாதான்—தானுகராய அதனமேலும் தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனை ஈதலியற்கையில்லாதான்— பெருஞ்செல்வம் ஏதம்—இரண்டுஞ்செய்தற்கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

தகுதி தானங்கோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்குரியதனை அன்றாக்கினமையின், நோயென்றார். ஈதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன்முதலியவற்றால் துன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் உடன்கூறப்பட்டன. (௬)

கoo௭. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று. ௭

இ-ள். அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம்—ஒருபொருளுமிலராயினார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடாதானது செல்வங் கொன்னேகழிதல்—மிகநலம் பெற்றாள் தமியள் மூத்தற்று—பெண்டிரின் மிக்கநலத்தினைப்பெற்றாளொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுநனின்றித் தமியளாய் மூத்ததன்மைத்து. எ-று.

நலம் வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இரண்டுமொருங்குபெறுதலரிதாகலின், பெற்றாளென்றார். கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடுவமைகூறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன்றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று. (௭)

கoo௮. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. ௮

இ-ள். நசசப்படாதவன் செலவம்— வறியாாக்கணியனுயிருநதும் ஒனறுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்படாதவன செலவமெயததல— ஊா நடுவுள் நசசுமரம பழுததற்று — ஊரிடைநிறபதோர்நசசுமரம பழுததாறபோலும். எ-று.

நடுவூரென்பது பினமுனனாகததொக்கவாறுமவேறறுமைத்தொகை. அண் மையுடைமைகளாற பயனிலலையெனபதாம. (அ)

க00கூ. அனபொரீஇத தறசெற றறநோககா தீட்டிய
வொணபொருள கொளவாா பிறா. கூ

இ-ள். அனபு ஒரீஇ— ஒருவன கொடாமைபபொருட்டுச் சுறறததாாநட டார்கண அனபுசெயதலையொழிநது— தறசெறறு—வேணடுவன நுகராது தன்னைசசெறுதது— அறம நோககாது—வறியாாககு ாதனமுதலியவறத்தை நினைபபதுஞ்செயயாது— ஈட்டிய ஒணபொருள கொளவாா பிறா— ஈட்டிய வொளளியபொருளைக கொணடுபோயப பயனபெறுவாா பிறா. எ-று.

பயனுய அறனும இனபமுஞ்செயதுகொளளாதானுககுப பொருளாலுளளது ஈட்டறறுனபமேயெனபது தோனற ஈட்டியவெனறும, அவனவழியினுளளாா க்கும உதவாதெனபது தோனறப பிறரொனறுங்கூறினா. (கூ)

க0க0. சீருடைச செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூாந தனைய துடைததது. க0

இ-ள். சீா உடைச செலவா சிறுதுனி—புகழுடைததாய செலவததினையுடை யவரது நிறகுங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை— மாரி வறங்கூாநதனையது உடை த்து—உலகததையெலலாம நிலைநிறுததுமேகம வறுமைமிககாறபோலவதோ ரியலபினையுடைதது. எ-று.

துனி வெறுபபு, அதனைசசெயதலாறறுனியெனபபடடது. யாவாககுமபய ன்பட்டாா அதனானவறியராயவழியும் அவவறுமை கடிதினீஙகுதலிற பினபுஞ் செலவராயப பயனபடுவரெனபது உவமையாற்பெறபபடடது, படவே, நன றியிலலாதசெலவம எஞ்ஞானறும பயனபடாதெனபதாயிறறு. இதறகுச சீரு டைச்செலவா இரவலரோடு வெறுகதும நிலையிலவெறுபபு மாரிவறங்கூாநத னைய தன்மையையுடைததென அதிகாரததோடு பொருநதாமைமேலும ஓாபொ ருடடொடாபுபடாமலுமாபபாருமுளா. இவைநானகுபாட்டானும அசசெலவ த்ததுகுறறங்கூறபபடடது. (க0)

க0உ ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேறசொலலிய சாலபு பணபுமுதலியகுணங்களானுயாந தோா தமககொவவாத கருமஙகளில நாணுதலுடையராநதனமை. அதிகாரமு றைமையும இதனானே விளஙகும.

க0கக. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
னலலவர் நாணுபிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால நாணுதல— நன்மக்கணுணவது இழிநதகரும ங்காரணமாக நாணுதல்,— பிற திருநுதல் நல்லவா நாணு—அஃதனறி மண

மொழிமெயகளதொடுக்கத்தான வருவனவோவெனின, அவை அவரளவலல அழகிய நுதலினையுடைய குலமகளிாநாணகள. எ-று.

பிற குலமகளிாநாணெனறதனுன ஏனையது நனமககளுணெனபதூம், நாணு தலெனறதனுற கருமததிழிவும, பெறரும. திருநுதல்லவொனபது புகழச சிகுறிபபு. ஏதுபபனவைமபறறிப பிறவெனரூா. இனி அறறமறைததனமுதலி யன பொதுமகளிாநாணுடொக்குமெனறுரைபபாருமுளா. அவாக்கு நாண கேடுபயககுமென விலககபபடடமையானும, அவாபெயராறகூறபபடாமையா னும, அஃதுரையனமையறிக. இதனுன நாணினதிலககணங்கூறபபடடது.(க)

க0கஉ. ஊணுடை யெசச முயிாககெலலாம வேறல்ல
நாணுடைமை மாநதா சிறபபு. உ

இ-ள். ஊண உடை எசசம உயிாககெலலாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும அவையொழிநதனவும மககளுயிாககெலலாம பொது, — மாநதா சிறபபு நாணுடைமை—நன்மககடகுச சிறபபாவது நாணுடைமையே, அவை யலல. எ-று.

ஒழிநதன உறககமும அசசமுங்காமமும. சிறபபு அவவுயிாகளினவேறுபாடு. அசசமெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

க0கங. ஊனைக குறிதத வுயிரெலலா நாணென்னு
நனமை குறிததது சாலபு. ங

இ-ள். உயிரெலலாம ஊனைக குறிதத— எலலாவுயிாகளும உடமபினைத்தம க்கு நிலைககளனுககொண்டு அதனைவிடா, — சாலபு நாண எனனும நன்மை குறிததது — அதுபோலச சாலபு நாணெனனுநனமைகருண்தலைத் தனககு நிலைககளனுககொணடு அதனை விடாது. எ-று.

உடமபெனபது சாதியொருமை. நனமை ஆகுபெயா. உயிா உடமபோடு கூடியலலது பயனெயதாதவாறுபோலச சாலபு நாணொடுகூடியலலது பயனெ யதாதெனபதாம. ஊனைக்குறிததவெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (ங)

க0கச. அணியனறே நாணுடைமை சானறோாககஃ தின்றேற
பிணியனறே பீடு நடை. ச

இ-ள். சானறோாககு நாணுடைமை அணியனறே — சானறோாககு நாணு டைமையாபரணமாம,— அஃது இனறேல பீடு நடை பிணியனறே— அவ வாபரணமிலலையாயின அவாபெருமிததலையுடையநடை கணடாாககுப பிணி யாம. எ-று.

அழகுசெயதலின அணியெனறும், பொறுததறகருமையிற பிணியெனறுங் கூறினா. ஓகாரவிடைசசொறகள எதிாமறைக்கண வநதன. இவைமூன்றுபா டடானும அதனசிறபபுக கூறபபடடது. (ச)

க0கரு. பிறாபழியுந் தமபழியு நாணுவாா நாணுக
குறைபதி யெனனு முலகு. ரு

இ-ள். பிறா பழியும தமபழியும் நாணுவாா — பிறாககு வரும்பழியையுந் தமக்கு வருமபழியையும் ஒபபமதிதது நாணுவாரை—உலகு நாணுக்கு உறை பதி எனனும்— உலகததாா நாணுக்குறைவிடமெனறு சொலலுவா. எ-று.

ஒப்பமதித்தல அதுவுநதமக்குவநததாகவே கருதுதல. அக்கருததுடையார பெரியராகலின், அவரை உயாநதோராயாவரும புகழவொனபதாம. இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (ரு)

க0கசு. நாணவேலி கொளளாது மனனோ வியன்ஞாலம
பேணலா மேலா யவா. சு

இ-ள். மேலாயவா—உயாநதவா,—வேலி நாண கொளளாது—தமக்கேம மாகநாணினைககொளவதனறி,— வியன ஞாலம பேணலா — அகனறஞாலத தைககொள்ள விருமபாா. எ-று.

பழிபாவஙகள புகுதாமறகாததலின, வேலியெனருா. நாணும் ஞாலமுநதம் முணமாருயவழி அநநாணினைக கொளவதலலது அவை புகுதுநெறியாய ஞால ததினைககொளள விருமபாரொனபதாம. மனனும ஒவும அசை. நாணுகிய வேலி யைபபெறறலலது ஞாலமபெற விருமபாரெனறுரைபபாருமுளா. (சு)

க0கஎ. நாணு லுயிரைத துறபப ருயிாபபொருட்டா
ணுணடுறவாா நாணாள பவா. எ

இ-ள். நாண ஆளபவா — நாணினதுசிறபபறிநது அதனை விடாதொழுகு வாா— நாணால உயிரைத துறபபா— அநநாணுமுயிருநதமமுணமாருயவழி நாணசிதையாமறபொருட்டு உயிரைநீபபா, — உயிாபபொருட்டு நாண துற வாா— உயிாசிதையாமறபொருட்டு நாணினை நீககாா. எ-று.

உயிரினும நாணசிறநததெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும அவாசெயல கூறப்பட்டது. (எ)

க0கஅ. பிறாநாணத தககது தானுணு ணுயி
னறநாணத தகக துடைததது. அ

இ-ள். பிறா நாணததகககது தான நாணுனுயின— கேட்டாருங்கண்டாருநா ணததகககபழியை ஒருவன தானுணுதுசெயயுமாயின,— அறம நாணததகககது உடைதது— அநநாணமை அவனை அறம விடடுநீஙகததககக குறறததினையுடை தது. எ—று.

தானெனச செயவானைப பிரிக்கினருராகலின, பிறனெனருா. நாணுடைமையைபி ல்லாதானை அறஞ்சாராதெனபதாம. (அ)

க0கக குலஞ்சுடுங் கொளகை பிழைபபி னலஞ்சுடு
நாணினமை நினறக கடை. க

இ-ள். கொளகை பிழைபபிற குலம சுடும— ஒருவனுககொழுககம பிழை க்குமாயின அபபிழைபபு அவனகுடிபபிறபபொனறனையுஙகெடுககும்,—நாணி னமை நினறககடை நலம சுடும — ஒருவனமாட்டு நாணினமை நினறவழி அநநிலை அவனலமயாவறறையுங கெடுககும. எ-று.

சிறறல ஒருபொழுதுநீஙகாமை. நலம சாதியொருமையாகலின, பிறபபு, கலவி, குணம,செயல, இனமெனறிவறருன வநதனவெலலாஙகொளளபபடும. ஒழுககவழிவினும நாணழிவு இறபபததீதெனபதாம. (க)

க0உ0. நாணகத் திலலா ரியககக மரபபாவை
நாணு லுயிர்மருட்டி யறறு. க0

இ-ள். அகதது நாண் இலலாா இயககம— தம்மனததினகண் நாணிலலா தமக்கள உயிருடையாாபோனறியஙகுகினறவியககம—— மரப்பாவை நாணல் உயிா மருட்டியறறு — மரததாறசெயதபாவை இயநதூரககயிறறினுனுய தன னியககததால உயிருடைத்தாக மயககினறபோலும. எ-று.

கருவியே கருததாவாயிறறு. நாணிலலாத மககளியககம நாணுடைய பாவை யியககமபோலவதலலது உயிரியககமனறெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும நாணிலலாரதிழிவு கூறபபட்டது. (௧0)

௧0௩ ம அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனமுனபிறநதகுடியை உயரசசெயதலினறிறம. இது தாழவினகணணுதலுடையாாகளுளதாவதாகலின நாணுடைமையினபின வைக கபபட்டது.

௧0௨௧. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும
பெருமையிற பீடுடைய தில. ௧

இ-ள். கருமம செயக கைதூவேன எனறும பெருமையின—தன்குடிசெய தறபொருட்டுத தொடங்கிய கருமமுடியாமையின எணணியகருமஞ்செயதற கியான்கையொழியேனெனனும ஆளவினைபபெருமைபோல —— ஒருவன பீடு உடையது இல — ஒருவனுககு மேமபாடுடையபெருமை பிறிதிலலை. எ-று.

குடிசெயதறகெனபது அதிகாரததான வநதது பலவகைததாயகருமசசெ யலாற செலவமும புகழுமெயதிக குடியுயருமாகலின, பீடுடையதிலலெனறாா. குடிசெயதறகருமமே நடததலால, தனகருமஞ்செயயவெனறும பிறாகருமஞ் செயயவெனறுமுரைபபாருமுளா தனகருமமும அதுவேயாகலானும, பிறரே வலசெயதல தலைமையனமையானும, அவையுரையனமையறிக. (௧)

௧0௨௨. ஆளவினையு மானற வறிவு மெனவிரண்டி
னீளவினையா னீளுங குடி. உ

இ-ள். ஆளவினையும ஆனற அறிவும என இரணடின நீளவினையான்—முயற சியும நிறைநதவறிவுமெனறு சொலலபபட்ட இரணடினையுமுடைய இடையறுத கருமசசெயலால—— குடி நீளும— ஒருவனகுடியுயரும. எ-று.

நிறைதல இயறகையறிவு செயறகையறிவோடுகூடி நிரமபுதல. ஆளவினை மடிபுகுதாமறபொருட்டு. ஆனறவறிவு உயாதறகேறறசெயலகளும அவைமுடி கருநதிறமும பிழையாமலெணணுதறபொருட்டு. இவையிரணடுபாட்டானும அசசெயறகுக காரணஙகூறபபட்டது. (உ)

௧0௨௩. குடிசெயவ லென்னு மொருவறகுத தெயவ
மடிதறறுத் தானமுந துறும ௩

இ-ள். குடி செயவல எனனும ஒருவறகு— என்குடியினையுயரசசெய்யக்க டவேனெனறுகொணடு அதறகேறற கருமங்களினமுயலும ஒருவனுக்கு — தெயவம மடி தறறுத் தான முநதுறும—தெயவம ஆடையைத தறறுக்கொ ணடு தானமுநதுறறுநிறகும எ-று.

முயறசியை அதனகாரணததாறகூறினா. தறறுதல இறுகவுடுத்தல. முன் னடபபாராசெயல நியதிமேலேறறப்பட்டது. (௩)

௧0௨௪. சூழாமற றானே முடிவெயதுந் தஙகுடியைத்
தாழா துஞறறு பவர்கரு. ௪

இ-ள். தங்குடியைத தாழாது உஞறறுபவாக்கு — தஙகுடிக்காம்வினையை விரைநதுமுயலவாாககு—சூழாமல தானே முடிவெயதும்— அவவினைமுடிக் குநதிறம அவாசூழவேணடாமறறானேமுடிவெயதும். எ-று.

* குடி ஆகுபெயா. தெயவமுநதுறுதலாற பயனகூறியவாறு. இவையிரணடு பாட்டானும அதறகுத் தெயவநதுணையாதல கூறபபட்டது. ,(௪)

௧0௨௫. குறற மிலனுயக குடிசெயது வாழவானைச
சுறறமாச சுறறு முலகு. ௫

இ-ள. குறறம இலனுயக குடி செயது வாழவானை— குறறமாயின செய யாது தனகுடியையுயரசசெயதொழுகுவானை— சுறறமாச சுறறும உலகு— அவனுககுச சுறறமாகவேணடித தாமே சென றுசூழவா உலகததாா. எ-று.

குறறமாயின அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயலகள. தாழும பயனெயத லுகி யாவருஞசென றுசாாவரெனபதாம. (௫)

௧0௨௬. நலலாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
விலலாணமை யாககிக கொளல. ௬

இ-ள். ஒருவறகு நலலாணமை எனபது— ஒருவனுககு நலலவாணமையெ னறு உயாததுசசொலலபபடுவது— தான பிறநத இலலாணமை ஆககிககொ ளல — தான பிறநதகுடியினையாளுநதனமைமையைத தனககுளதாககிககோடல. எ—று.

போாததொழிலினீக்குதறகு நலலாணமையென விசேடிததாா. குடியினை யாளுநதனமை குடியிலுளளாாையுயரசசெயது தனவழிபபடுததல. அதனை சசெயதுகோடல நலலாணமையாமாறு வருகினறபாட்டாறபெறப்படும்.(௬)

௧0௨எ. அமரகததது வன்கண்ணா ரோலத் தமரகத்து
மாறறுவாா மேறறே பொறை. எ

இ-ள. அமரகதது வனகணணாாபோல—களததினகட்சென றாா பலராயினும் போாதாஙகுதல வனகணணாாமேலதாறுபோல, — தமரகததும பொறை ஆறறுவாாமேறறே— குடியினகட்பிறநதாா பலராயினும அதனபாரமபொறு த்தல அதுவலலாாமேலதாம. எ-று.

பொருட்கொககவேணடுஞசொறகள உவமைககண் வருவிக்கபபட்டன. நன குமதிக்கப்படுவாா அவரேயெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும அதுசெய வாரொய்துஞசிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

௧0௨அ. குடிசெய்வார்க கிலலைப பருவ மடிசெயது
மானங கருதக கெடும. அ

இ-ள. மடி செயது மானம கருதக கெடுமெ—தஙகுடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைசசெயதுகொணடு மான

தனையுங்கருதுவாராயிற் குடி கெடும்,—குடி செய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை—ஆகலான் அவர்க்குக்காலநியதியில்லை. எ-று.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல் வெயில்மழைபனியென்பனவுடைமைநோக்கிப் பின்னாகச்செய்துமென்றொழிந்திருத்தல். மானங்கருதுதல் இக்குடியிலுள்ளாராயாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத்துன்பமுறுவேன் யானோவென்று உட்கோடல். மேல் இல்லவெல்லாமவர்தாக்கு வேண்டும்பொழுதென்றதுடைகொண்டு இவர்க்கும்வேண்டுமோவென்றுகருதினும் அதுகருதற்கவென்று மறுத்தவாறு. (அ)

க0உகூ. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. கூ

இ-ள். குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு—மூவகைத்துன்பமுமுற்றபாலதாய தன்குடியை அவையுறாமற்காக்கமுயல்வானது உடம்பு—இடும்பைக்கே கொள்கலங்கொல்—அம்முயற்சித்துன்பத்திற்கே கொள்கலமாமத்துணையோ, அஃதொழிந்து இன்பத்திற்காதலில்லையோ! எ-று.

“உறைப்பெயலோலை போல—மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்து வருவேலே” என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. ஏனைக்குடிமுழுதுமின்புறவுயர்வே நானிருமையுமெய்துதலான இம்மெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்குநன்றென்று முயலுமறிவுடையான் அஃதொருஞான்றுமொழியாமைநோக்கி, இடும்பைக்கே கொள்கலங்கொல்லோவென்றார். இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் அதுசெய்யுமியல்பு கூறப்பட்டது. (கூ)

க0௩0. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி. க0

இ-ள். இடுக்கண் கால் கொன்றிட வீழும்—துன்பமாகிய நவியம் புகுந்து தன்முதலைவெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றின்றி வீழ்ந்திடும்—அடுத்து ஊன்றும் நல்லாள் இலாத குடி — அக்காலத்துப் பற்றுவன்கொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்லாண்மகன் பிறவாத குடியாகியமரம். எ-று.

முதல் அதன்வழிக்குரியார். வளர்ப்பாரைப் பெற்றுழி வளர்ந்துபயன்படுத்தலும் அல்லாவழிக் கெடுதலுமுடைமையின், மரமாக்கினார், “தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன — வோங்குகுல நையவத னுட்பிறந்த வீரர்—தாங்கல்கட னாகுந்தலை சாய்ப்பவரு தீச்சொ—னீங்கன்மட வார்கள்கட னென்றெழுந்து போந்தான்.”* என்றார் பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இத்துணையும் அவரில்லாத குடிக்குள்ளதாங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

க0ச-ம் அதி.—உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்குமுரித்தாய உழுதற்றொழில். செய்விக்குங்கால் ஏனையோர்க்குமுரித்து. இது, மேற்குடியுயர்தற்கேதுவென்ற ஆள்வினைவகையாகலின், குடிசெயல்வகையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், கூ.

௧0௩௧. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
லுழந்து முழவே தலை. ௧

இ-ள். சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்— உழுதலான்வரும் மெய்வருத்த நோக்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்து திரிந்தும், முடிவில் ஏருடையார்வழியதாயிற்று உலகம்,— அதனால் உழந்தும் தலை உழவே—ஆதலான் எல்லா வருத்தமுற்றும், தலையாயதொழில் உழவே. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாற்பொருளெய்தியவழியும் உணவின்பொருட்டு உழுவார்கட்செல்லவேண்டுதலிற் சுழன்றுமேர்ப்பின்னதுலகமென்றும், வருத்தமில்லேனும் பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதர உழந்துமுழவே தலையென்றுங்கூறினார். இதனால் உழவினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௧0௩௨. உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து. ௨

இ-ள். அஃது ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து — அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாது பிறதொழில்கண்மேற்செல்வார் யாவரையுந்தாங்குதலால், —உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி — அதுவல்லார் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவர். எ-று.

காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டென்றாற்போல உழுவாரென்றது உழுவிப்பார்மேலுஞ்செல்லும். உலகத்தாரென்றது ஈண்டிவரையொழிந்தாரை. கலங்காமனிறுத்தற்கண் ஆணிபோறலின்,ஆணியென்றார். பொறுத்தலானென்பது திரிந்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். அஃதாற்றார் தொழுவாரேயெல்லாம்பொறுத்தென்று பாடமோதி, அதுமாட்டாதார் புரப்பார்செய்யும்பரிபவமெல்லாம் பொறுத்து அவரைத்தொழுவாரேயாவரென்றுரைப்பாருமுளர். (௨)

௧0௩௩. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். ௩

இ-ள். உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்— யாவருமுண்ணும்வகை உழுதலைச்செய்து அதனாற்றாமுமுண்டு வாழ்கின்றாரே தமக்குரியராய வாழ்கின்றவர்,— மற்றெல்லாம் தொழுது உண்டு பின்செல்பவர் — மற்றையாரெல்லாம் பிறரைத்தொழுது அதனாற்றாமுமுண்டு அவரைப்பின்செல்கின்றவர். எ-று.

மற்றென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமுமக்கட்பிறப்பினராயவைத்துப் பிறரைத்தொழுது அவர் சிலகொடுப்பத் தம்முயிரோம்பி அவர்பின்செல்வார் தமக்குரியரல்லரென்பது கருத்து. (௩)

௧0௩௪. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர். ௪

இ-ள். அலகு உடை நீழலவர்—உழுதற்றொழிலான் நெல்லினையுடையராய தண்ணளியுடையோர்— பலகுடைநீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்— பலவேந்தர்குடைநிழற்றாய மண்முழுதினையுந் தம்வேந்தர்குடைக்கீழே காண்பர். எ-று.

அலகு கதிர், அஃதீண்டாகுபெயராய் நென்மேலதாயிற்று. உடையவென்பது குறைந்துநின்றது. நீழல்போறலின், நீழலெனப்பட்டது. நீழலவரென்றது

இரப்போர்க்கெல்லாம ஈதலேக்கி. ஒறறுமைபறறித் தமருடையென்றார்,குடை நீழலெனபதூஉம் ஆகுபெயா, "ஊன்றுசான மருங்கி னின்றதன் பயனே" என் றதனல் தம்மரசனுக்குக கொறறமபெருக்கி மணமுழுதும் அவனதாக்கக்கண்டி ருப்பரெனபதாம். "இரப்போா சுறறமும புரப்போர் கொறறமு முழவிடை விளைப்போா" எனறுா பிறரும். (௪)

௧0௩௫ இரவா ரிரப்பாரககொன றீவா கரவாது
கைசெயதூண மாலை யவா. ௫

இ-ள். கைசெயது ஊண மாலையவா இரவாா— தமகையாலுழுதுண்டலை யியலபாகவுடையாா பிறரைத தாமிரவாா, — இரப்பாாககு ஒனறு கரவாது ஈவா — தமமையிரப்பாாககு அவாவேணடியதொனறனைக் கரவாதுகொடு ப்பா. எ-று.

செயதெனபதறகு உழுதலையெனவருவிகக. கைசெயதூண்மாலையவரெனபது ஒருஞானறும அழிவிலலாதசெலவமுடையரெனனும ஏதுவையுடகொணடு நின றது. (௫)

௧0௩௬. உழவினா கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமெ னபாாககு நிலை. ௬

இ-ள். உழவினா கைம்மடஙகின — உழுதலையுடையாாகை அதனைச்செய யாது மடஙகுமாயின,— விழைவதூஉம விட்டேம எனபாாக்கு நிலை இல்லை —யாவருமவிழையுமுணவும யாநதுறநதோமெனபாாககு அவவறத்தின்கணிற றலுமுளவாகா, எ-று.

உம்மை இறுதிககணணும் வநதியைநதது. உணவினமையால், தாமுணட லும இலலறஞ்செயதலும யாவாககுமிலலையாயின. அவருறுபபுமாததிரமாய கை வாளாவிருப்பின உலகதது இமமை மறுமை வீடெனனும பயன்கள் நிகழா வெனபதாம். ஒனறனை மனததாலவிழைதலுமொழிநதேமென்பாாக்கெனவுரை ப்பாருமுளா. இவையைநதுபாட்டானும அதனைசசெய்வாரது சிறப்புக கூறப் பட்டது. (௬)

௧0௩௭. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணககிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப படும. ௭

இ-ள். தொடிப்புழுதி கஃசா உணககின் — ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருப லப்புழுதி கஃசாமவணணம அதனைக காயவிடுவனாயின,— பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப படும—அதனகடசெயதபயிா ஒருபிடியினகணடங்கிய எரு வுமிடவேணடாமற பணைததுவிளையும. எ-று.

பிடிதது பிடியினகணணது. பிடிததவெனபதனவிகாரமெனபாருமுளா. வே ண்டாமல, சானறு எனபன திரிநதுநினறன. (௭)

௧0௩௮. ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு. ௮

இ-ள். ஏரினும் எரு இடுதல நனறு—அப்பயிாக்கு அவவுழுதலினும் எருப் பெய்தல் நனறு;— கட்டபின அதனகாப்பு நீரினும நனறு— இவ்விரண்டுஞ் செய்து களைகட்டால் அதனைககாததல அதறகு நீரகாலயாத்தலினுநனறு.எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காத்தல பட்டிமுதலியவற்றான அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்காலயாத்தல, காத்தலென்றிம்முறைய வாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

௧0௩௯. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும். ௯

இ-ள். கிழவன் செல்லான இருப்பின— அந்நிலத்திற்குரியவன் அதனகணு டோறுஞ்சென்றுபாராது அங்கிருந்தனசெய்யாது மடிந்திருக்குமாயின,—நிலம இல்லாளிற புலந்து ஊடிவிடும —அஃது அவனில்லாளபோலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின்னவனோடேடிவிடும. எ-று.

செல்லுதல் ஆகுபெயா. பிறரையேவியிராது தானேசேறலவேண்டுமெனபது போதரக கிழவனென்றா. தனகட்சென்று வேண்டுவனசெய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி மனையாளூடுமாறுபோலவென்றது அவன போகமிழந்ததனோக்கி. இவைமூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௧0௪0. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். ௧0

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின—யாம வறியேமென றுசொல்லி மடிந்திருப்பாரைக் கண்டால, — நிலம் எனனும நல்லாள நகும் —நிலமகளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள தன்னுள்ளே நகாநிற்கும். எ-று.

உழுதன்முதலிய செயவாரயாவாக்குஞ் செல்வங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி நலலாளென்றும, அதுகண்டுவைத்தும அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்ற பேதைமைபற்றி நகுமென்றுங்கூறினா. இரப்பாரையென்று பாடமோதுவாருமுளா. இதனான அதுசெய்யாதவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகாரமுறைமைக்குக்காரணமுமிது. (௧0)

---

௧0௫ ம அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது நுகரப்படுவனயாவுமில்லாமை.

௧0௪௧. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. ௧

இ-ள். இன்மையின இன்னாதது யாது எனின— ஒருவனுக்கு வறுமைபோலவின்னாதது யாதென்று வினவின,—இன்மையின இன்னாதது இன்மையே —வறுமைபோலவின்னாதது வறுமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

இன்னாதது துன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதின்மை சொலலவேண்டாவாயிற்று. (௧)

௧0௪௨. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். ௨

இ-ள். இன்மையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருங்கால அவனுக்கு மறுமையின்பமுமிம்மையின்பமுமில்லையாக வரும். எ-று.

இன்மையென வொருபாவியென்பதற்கு மேல் 'அழுக்காறென வொருபாவி' யென்புழியுரைத்தாங்குரைக்க. மறுமை இம்மையென்பன ஆகுபெயர். ஈயாமையானுந் துவ்வாமையானும் அவையில்லவாயின. இன்றிவிடுமென்று பாடமோதிப் பாவியாலெனை விரித்துரைப்பாருமுளர். (௨)

௧0௪௩. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை. ௩

இ-ள். நல்குரவு என்னும் நசை — நல்குரவென்று சொல்லப்படுமாசை — தொல்வரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் — தன்னாற்பற்றப்பட்டாருடைய பழையகுடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கேகெடுக்கும். எ-று.

நசையில்வழி நல்குரவுமில்லையாகலின் நல்குரவையேநசையாக்கி, அஃது அக்குடிபிறந்தாரல்லோர்க்கில்லாத இழிதொழில்களையும் இளிவந்தசொற்களையுமுள வாக்கலான் அவ்விரண்டனையுமொருங்கு கெடுக்குமென்றார் "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்" என்றார் பிறரும். தோலாவது "இழுமென மொழியால் விழுமியது நுவறல்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பென்றுரைப்பாருமுளர் அஃததற்குப்பெயராயினும் உடம்புகெடுக்குமென்றற்கோர் பொருட்சிறப்பில்லாமையறிக. (௩)

௧0௪௪. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும். ௪

இ-ள். இற்பிறந்தார்கண்ணேயும் — இளிவந்தசொற்பிறவாத குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும் — இளிவந்த சொற் பிறக்கும் சோர்வு இன்மை தரும் — அதுபிறத்தற்கேதுவாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும். எ-று.

சிறப்பும்மை அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இளிவந்த சொல் இளிவருதற்கேதுவாகியசொல். அஃதாவது எமக்கீயவேண்டுமென்றல். சோர்வு தாமுறுகின்ற துன்பமிகுதிபற்றி ஒரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல். (௪)

௧0௪௫. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். ௫

இ-ள். நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் — நல்குரவென்று சொல்லப்படுந் துன்பமொன்றனுள்ளே — பஃறுன்பங்கள் சென்று படும் — பல துன்பங்களும் வந்துவிளையும். எ-று.

குரை இசைநிறை. செல்வு விளைவின்கண்வந்தது. துன்பமுந்தானுமுடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைத் துன்பமாக்கியும், அத்துன்பமடியாகச் செல்வார்கடை நோக்கிச்சேறற்றுன்பமும், அவரைக்காண்டற்றுன்பமும், கண்டான்மறுத்துழி நிகழுந்துன்பமும், மறுவழியும் அவர்கொடுத்ததுவாங்கற்றுன்பமும், அது கொடுவந்து நுகர்வனகூட்டற்றுன்பமுமுதலாயின நாடோறும் வேறுவேறாக வருதலின் எல்லாத்துன்பங்களுமுளவாமென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் நல்குரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (௫)

௧0௪௬. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். ௬

இ-ள். நற்பொருள் நனகு உணராது சொல்லினும்—மெய்ந்நூறபொருளைத தெளியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்கூர்ந்தார் சொற பொருள சோர்வு படும்—நலகூர்ந்தாரசொலலுஞ்சொற பொருளினமையைததலைபபடும். எ-று.

பொருளினமையைத்தலைபபடுதலாவது யாமிவாசொலலியன விருமபிககேட்குமாயிற கண்ணோடி இவருறுகினற குறைமுடிககவேணடுமெனறஞசி யாவருநகேளாமையிற பயனிலசொலலாயமுடிதல. கலவியுமபயனபடாதெனபதாம்.

கூ0சஎ. அறஞ்சாரா நலகுர வீனறதா யானும
பிறன்போல நோககப படும. எ

இ-ள். அறம் சாரா நலகுரவு — அறததோடியைபில்லாத நலகுரவுடையான —ஈனற தாயானும பிறனபோல நோககபபடும — தனனையீனறதாயானும பிறனைக் கருதுமாறுபோலக கருதி நோககபபடும. எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியஙகளுளொனறுமியையாமை. நலகுரவு ஆகுபெயர். சிறபபுமமை அவளதியறகையனபுடைமை விளககிநினறது. கொள வதினறுதலேயனறிக கொடுபபதுணடாதலுமுடைமையின, அதுநோககிச் சுறறததார்யாவருநதுறபபரெனபதாம. (எ)

கூ0சஅ. இன்றும வருவது கொலலோ நெருநலுங
கொனறது போலு நிரபபு. அ

இ-ள். நெருநலும கொனறதுபோலும் நிரபபு—நெருநறறுங்கொனறதுபோனறு எனககினனாதவறறைசசெயத நலகுரவு — இனறும வருவதுகொல்— இன்றும் எனபால வரககடவதோ, வநதால இனி யாதுசெயவேன்! எ-று.

அவவின்னாதனவாவன மேறசொலலிய துனபஙகள். நெருநனமிகவருநதித தன்வயிறுநிறைத்தானொருவனகூறறு. (அ)

கூ0சகூ. நெருபபினுட டுஞசலு மாகு நிரபபினுள
யாதொன்றுங கணபா டரிது. கூ

இ-ள். நெருபபினுள துஞசலும ஆகும—மநதிரமருநதுகளான ஒருவனுககு நெருபபிடையேகிடநதுறஙகலுமாம,—நிரபபினுள யாதொனறும கணபாடு அரிது— நிரபபுவநதுழி யாதொனறானுமுறககமிலலை. எ-று.

நெருப்பினும நிரபபுககொடிதெனறவாறாயிறறு. இதுவுமவனகூறறு. இவை நானகுபாடடானும் நலகூர்நதாக்குளதாஙகுறறங்கூறபபடடது. (கூ)

கூ0ரு0. துபபுர விலலார் துவரத் துறவாமை
யுபபிறகுங் காடிககுங கூறறு. க0

இ-ள். துபபுரவு இலலார் துவரத துறவாமை— நுகரபபடுமபொருளகளில்லாதார தமமாறசெயறபாலது முறறததுறததலேயாகவும அதுசெயயாதொழிதல்— உபபிறகும காடிக்கும கூறறு— பிறரிலலினுளவாய உபபிறகுங்காடிக்குங்கூறறாம். எ-று.

மானமழியாமையிற செயறபாலது அதுவேயாயிறறு. முறறததுறத்தல் கூறறநதாரைவிட்டமையின ஒருவாறுமுறறுறநதாராயினார் நினற தம்முடம்பினையுநதுறததல. அதுசெயயாதுகொணடிருததல் இரண்டனையுமாளபபணணுதலின, அதனை அவறறிறகுக்கூறறெனறார். இனி முறறநதுறததலாவது துப

புரவிலலாமையின் ஒருவாற்குறறுறநதாராயினூ பின்னவறறைமனததாறறுற வாமையெனறுரைபபாருமுளா. இதனை அஃதுளதாயவழிச் செயவது கூறப பட்டது. (௧0)

௧0௬ ம அதி.—இரவு.

இனி மானநதீராவிரவு இரவாமைபோடொததலின, அதனுனும் வீடெயதற பயததாய உடமபோமபபபடுமென்னும் அறநூலவழக்குப்பறறி மேலெயதிய தவரததுறததல விலக்குதறபொருட்டு இரவுகூறுகினறுா. அதிகாரமுறைமை யும இதனுனே விளஙகும.

௧0௫௧. இரகக விரததககாாக காணிற கரபபி
னவர்பழி தமபழி யன்று. ௧

இ-ள். இரததககாாக காணின இரகக — நலகூாநதாா இரததற்கேறபுடை யாரைக காணின, அவாமாட்டிரக்க,— கரப்பின் அவாபழி தமபழி அன்று —இரநதால அவா கரநதாராயின் அவர்ககுப பழியாவதலலது தமக்குப பழி யாகாமையான. எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைததொழிறபெயரதிறுதிக்கண நானகனுருபு விகாரததா றறெக்கது. இரததறகேறபுடையராவாா உளாயாமைமுனனுணருமொண்மை யுடையராய மாற்றுதீவாா. அவர் உலகததரியராகலிற காணினெனறும, அவா மாட்டிரநதாாககு இரவானவருமிழிவினமையின இரககவெனறும, அவரீதலிற குறைகாட்டாமையிற் கரபபினென்றும, காட்டுவராயின அபபழி தூவெள்ளறு வைககண மாசுபோல அவாகடகடிதுசேறலின அவாபழியெனறும, ஏறபிலாா மாட்டிரவனமையிற றமபழியனறெனறுஙகூறினூா. (௧)

௧0௫௨. இனப மொருவற கிரதத லிரந்தவை
துனப முறுஅ வரின். ௨

இ-ள். ஒருவறகு இரததல் இனபம — ஒருவறகு இரததனுமும இனபததி றகேதுவாம,—இரநதவை துனபம உறு வரின — இரநதபொருளகள் ஈவார துணாவுடைமையாற றுனறுனபுறுமல வருமாயின. எ-று.

இனபம் ஆகுபெயா. உறுமலெனபது கடைக்குறைநதுநினறது. துனபம சாதியொருமைபபெயா. அவையாவன ரவாாகடகாலமுமிடனுமறிநதுசேற லும, அவர்குறிபபறிதலும, அவரைததமவயததராககலும, அவாமனநெகிழவ னநாடிசசொலலலுமுதலியவறறுன வருவனவும, மறுததுழி வருவனவுமாம. அவையுறுமல வருதலாவது அவா முனனுணாநதியககோடல. இரநதவர்து னபமுறுவரினெனறு பாடமோதி, இரககபபடடவா பொருளினமைமுதலிய வறறுறறுனபுறுது எதிாவநதீவராயினெனறுாைபபாருமுளா. இவையிரண்டு பாட்டானும் நல்குரவானுயிாீஙகுமெலலைககண இளிவிலலாவிரவு விலக்கபப டாதென்பது கூறபபட்டது. (௨)

௧0௫௩. கரபபிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரபபுமோ ரேள ருடைததது. ௩

இ-ள். கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடன் அறிவார் முன் நின்று இரப்பும்—கரத்தலில்லாத நெஞ்சினையுடைய மானமறிவார்முன்னர் நின்று அவர்மாட்டொன்றிரத்தலும்—ஓரோ உடைத்து—நலகூர்ந்தார்க்கு ஓரழகுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கத்துவேண்டும்யாவென்றதனால், அவர்க்கு அதுகடனென்பபட்டது. அதனையறிதல் சொல்லுதலுற்றுரைக்கலாகாமைக்கேதுவாய அதனியல்பினையறிதல். அவ்வறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றன்மாத்திரமேயமைதலின் முன்னின்றென்றும், சொல்லுதலான்வருஞ்சிறுமையெய்தாமையின் ஓரோருடைத்தென்றுங்கூறினார் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கிநின்றது. (௩)

கௌ0௫௪. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு. ௪

இ-ள். கரத்தல் கனவிலும் தேற்றாதார்மாட்டு இரத்தலும்—தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவின்கண்ணுமறியாதார்மாட்டுச்சென்றொன்றனையிரத்தலும்—ஈதலேபோலும்—வறியார்க்கீதலேபோலும். எ-று.

உம்மை எண்ணும்மவ்வாறுநின்றது. தான் புகழ்பயவாதாயினும் முன்னுள்ளதாய புகழ்கெடவாராமையின், ஈதலேபோலுமென்றார். ஏகாரம் ஈற்றசை. (௪)

கௌ0௫௫. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது. ௫

இ-ள். கண்ணின்று இரப்பவர் மேற்கொள்வது — சொல்லுதன்மாட்டாது முன்னிற்றன்மாத்திரத்தான் இரப்பார் உயிரோம்பற்பொருட்டு அதனை மேற்கொண்டு போதுகின்றது—கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையான்—அவர்க்கு உள்ளதுகரவாது கொடுப்பார்சிலர் உலகத்துள்ளராய தன்மையானே, பிறிதொன்றுமன்று. எ-று.

அவரில்லையாயின், மானநீக்கமாட்டாமையின் உயிர்நீப்பரென்பதாம். (௫)

கௌ0௫௬. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும். ௬

இ-ள். கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின்—உள்ளதுகரத்தலாகியநோயில்லாரைக் கண்டால்,— நிரப்பிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானம்விடாதிரப்பார்க்கு நிரப்பான் வருந்துன்பங்களெல்லாஞ்சேரக்கெடும். எ-று.

கரத்தல் ஒருவற்கு வேண்டுவதொன்றன்மையின் அதனை நோயென்றும், அஃதில்லாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின் எல்லாமொருங்குகெடுமென்றுங்கூறினார். இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (௬)

கௌ0௫௭. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து. ௭

இ-ள். இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாரைக் காணின் — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாரைக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுள்ளேயுவக்குந்தன்மையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடுமபை கெடுதலளவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்தினாரா கக கருதலான், உளளுளுவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் அவ்விரததக்காரதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

க0ௌஅ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ

இ-ள். இரப்பார இல்லாயின,—வறுமையுற்றிரப்பாரில்லையாயின,—ஈர்ங்க ண மா ஞாலம—குளிர்ந்தவிடத்தையுடையபெரியஞாலததுளளார செலவு வர வுகள—மரப்பாவை சென்று வந்தற்று—உயிரில்லாத மரப்பாவை இயந்திரக் கயிற்றாற்சென்றுவந்தாறபோலும். எ-று.

ஐகாரம அசைநிலை. ஞாலமெனனும ஆகுபெயாபபொருட்கு உவமையோ டொத்ததொழில வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலததுளளாரொன்றது அவரையொழிந தாரை. அவாககீதலைச்செய்து புகழும புணணியமுமெய்தாமையின, உயிருடை யரல்லரென்பதாம, "ஈவாருங் கொளவாரு மில்லாத வானதது — வாழ்வாரே வன்க ணவா" என்றா பிறரும. இததொடையினபநோக்காது இரப்பவரில்லா யினென்று பாடமோதுவாருமுளா. (அ)

க0ௌகூ. ஈவாரக ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. கூ

இ-ள். இரந்துகோள மேவார இலாககடை—அவாபாற்சென்று ஒன்றனை யிரந்துகோடலை விரும்புவாரில்வழி—ஈவாரகண் தோற்றம என உண்டாம —கொடுப்பாரமாட்டு என்னபுகழுண்டாம்! யாதுமில்லை. எ-று.

தோற்றம ஆகுபெயா. மேவுவாரென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுததலவன் மை வெளிப்படாமையின, அதனாற்புகழெய்தாரென்பதாம. இவையிரண்டுபா ட்டானும உலகிற்கிரப்பாரவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

க0சு0. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடுமபை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. க0

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும — ஈவானுக்குப் பொருளுதவா வழி இவனெனக்கீகின்றிலனென்று அவனையிரப்பான வெகுளாதொழிதலவே ண்டும்,— நிரப்பிடுமபைதானேயும கரி சாலும— அது வேண்டியபொழுது உதவாதெனபதற்கு வேறுசானறு வேணடா, நிரப்பாகிய தன்னிடுமபைதானே யுஞ்சான்றாதலமையும. எ-று.

யாவாககுமவேண்டுதலும நிலையினமையுமுதலிய பிறசானறுமுண்டென்பது பட நின்றமையின், உமமை எச்சவுமமை. தனக்கேயன்றி மற்றையிரந்தார்க்கும் அறறைக்கன்று பொருளகடைக்கூடாறகு அவனுறுநதுனபததைத் தன க்கேயாகவைத்தது தானுறுநதுனபநதானறிநது வெகுளறகவெனபதாம. இத னால் அவர்க்கின்றியமையாததோரியல்பு கூறப்பட்டது. (க0).

௱௭ ம் அதி.— இரவச்சம்.

அஃதாவது மானநீரவருமிரவிறகஞ்சுதல. அதிகாரமுறைமையும இத ஞேனே விளஙகும.

௱௬௧. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்ஞா கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும. ௧

இ-ள். கரவாது உவநது ஈயும கண அனஞர்கணணும இரவாமை— தமக்குளளது கரவாது இவா வரபபெறறேமெனறு உணமகிழநதுகொடுக்குங்கண போலச சிறநதார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன வறுமைகூாதல — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெயதலிற கோடிமடஙகு நனறு. எ-று.

நலகுரவுமறைககபபடாத நட்டாாமாட்டும அஃகாதெனபதுபடமின்றமையின், உமமை உயர்வுசிறபபினகணவநதது. அவவிரவானமானநீராதெனனுநதுணை யல்லது அதறகு மிகுதி கூடாமைபின, வலலதோாமுயறசியானுயிோமபலே நலலதெனபது கருதது. (௧)

௱௬௨. இரந்து முயிர்வாழுதல வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியறறி யான. ௨

இ-ள். உலகு இயறறியான இரநதும உயிாவாழுதல வேணடின—இவவுலகத தைபபடைததவன இதனகண வாழவாரககு முயனறுயிாவாழதலேயனறி இர நதுமுயிாவாழதலேவேணடி விதிததானுயின,— பரநது கெடுக — அககொடி யோனருனும அவனைபபோனறு எஙகுமலமநது கெடுவானுக. எ-று.

மக்களுயிாககெலலாம வாழநாளும அதறகு வேணடுவதாயவுணடியும அத றகேதுவாய செயதொழிலும பழவினைவபததாற கருவொடுகலநதவனறே அவ ன்கற்பிக்குமனறே, அவறறுட்சிலவுயிாககு இரததலேயும ஒருசெயதொழிலாகக் கறபிததானுயின அதநீவினையாற ருனும அததுனபமுறலவேணடுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும அவவிரவினகொடுமை கூறபபடடது. (௨)

௱௬௩. இன்மை யிடுமபை யிரந்துதீா வாமெனனுமை
வனமையின் வனபாடட தில. ௩

இ-ள். இனமை இடுமபை இரநது தீாவாம எனனும வனமையின— வறுமையான வருநதுனபததை முயனறு நீககககடவேமென்று கருதாது இரந் துநீககககடவேமெனறு கருதும வனமைபோல— வனபாடடது இல்—வலி மைபபாடுடையது பிறிதிலலே. எ-று.

நெறியாய முயறசி நிறக நெறியலலாத இரவாறறீாககக்கருதுதலின, வன மையாயிறறு. வனபாடு முருட்டுததனமை, அஃதாவது ஓராதுசெயதுநிறறல். இதனுன வறுமைதீாததறகுநெறி இரவன்றெனபது கூறப்பபடடது. (௩)

௱௬௪. இடமெல்லாங கொளளாத் தகைததே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொலலாச சாலபு. ௪

இ-ள். இடம் இலலாக்காலும் இரவு ஒலலாச் சாலபு—நுகரவேணடுவனவி ன்றி நல்கூாநதவழியும் பிறர்பாறசெனறிரததலேயுடமபடாத அமைதி—இட மெலலாம் கொள்ளாத தகைததே—எலலாவுலகும் ஒருங்கியைநதாலுங்கொ ள்ளாதபெருமையுடைததது. எ-று.

அவ்விரத்தலைச் சாலபு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதனமேலே
றறப்பட்டது. இதனுன அறநெறியல்லதனைச் சாலபுடையார செய்யாரொனபது
கருத்து. (௪)

௧0௬௫. தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி ணூங்கினிய தில. ௫

இ-ள். தாள தநதது தெணணீா அடுபுறகையாயினும—நெறியாய முயறசி
கொடுவநது தநதது தெளிநதநீாபோலும அடுபுறகையேயாயினும்,—உண்ண
லின ஊஙகு இனியது இல— அதனையுணடறகுமேலினியதிலலை. எ-று.

ஈாடநதகூழ செறிவினறித தெணணீாபோனறதாயினும இழிவாய இரவா
னவநததனறித தமமுடைமையாகலின, அமிழதததோடொக்குமெனபதாம.
இதனால நெறியினுனயது சிறிதேனும அது செயயுமினபம் பெரிதெனபது
கூறபபட்டது. (௫)

௧0௬௬. ஆவிற்கு நீரொன் றிரபபினு நாவிற
கிரவி னிளிவநத தில. ௬

இ-ள். ஆவிறகு நீரொனறு இரபபினும— தணணீாபெறாது இறக்குநிலைமை
ததாயதோராவினைக கணடு அறனேக்கி இதறகுத தணணீாதரலவேண்டுமெ
னறிரநதுசொலலுஙகாலும,— இரவின நாவிறகு இளிவநதது இல— அவவி
ரவுபோல ஒருவனுவிறகிளிவநதது பிறிதிலலை. எ-று.

ஆகாததோமபல பேரறமாகலின ஆவிறகெனறும, பொருளகொடுததுககொ
ளளவேணடாத எணமைததாகலின நீரொனறும, இரககினறுனுககு இளிவு
அசசொலலளவேயாகலின நாவிறகெனறும, அதுதான எலலாவிளிவினும் மே
றபடுதலின இளிவநததிலலெனறுஙகூறினா. இதனுன அறனும முயனறுசெ
யவதலலது இரநதுசெயயறகவெனபது கூறபபடடது. (௬)

௧0௬௭. இரபப னிரபபாரை யெலலா மிரபபிற்
கரபபா ரிரவனமி னெனறு. ௭

இ-ள். இரபபாரை எலலாம இரபபன — இரபபாரையெலலாம் யானிரவா
நினறேன, — இரபபிற கரபபா இரவனமின எனறு — யாது சொலலியெ
னின, நுமககிரககவேணடுமாயிற நமககுளளது கரபபாரையிரவாதொழிமினெ
னறுசொலலி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரததாறறெககது. இவவிளிவநதசெயலான ஊட்டியவ
றியும் உடமபு நிலலாதாகலின இதுவேணடாவெனபது தோனற, இரபபனெ
னறுா. இதனுன மானநதிரவருமிரவு விலககபபடடது. (௭)

௧0௬௮. இரவெனனு மேமாபபி றேணி கரவென்னும்
பார்தாககப பககு விடும். ௮

இ-ள். இரவு எனனும ஏமாபபு இல தோணி—இவவறுமையென்னுங்கடலை
இதனுற்கடததுமெனறுகருதி ஒருவனேறிய இரவெனனுஞ் சேமமறற தோணி
—கரவு எனனும் பாா தாககப பககுவிடும— அதனகணேடுஙகாற கரததலெ
ன்னும் வன்னிலததோடு தாககுமாயிற பிளநதுபோம். எ-று.

முயற்சியாற்கடப்பதனை இரவாற்கடக்கலுற்ருன் அதனக்காணுமையின், ஏமாப்பிரேணியென்ருர். ஏமாப்பினமை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அதுக டத்தற்கேற்றதன்மையானும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கணேற்றகவென்பதாம். இஃதேகதேசவுருவகம். (அ)

௧௦௬௯. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும். ௯

இ-ள். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும் — உடையாரமுன் இல்லாரசென்றிர ந்துநிற்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் எம்முள்ளங்கரைந்துருகாநிற்கும், — கரவு உள்ள உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும் — இனி அந்நிலையைக்கண்டுவைத்த வா இல்லையென்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் அவ்வுருகுமளவுதானுமின்றிப் பொன்றிவிடும். எ-று.

"இரவினை — யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ — கொள்ளுங் காற் கொள்வார் குறிப்பு."* என்ருர் பிறரும். இரவினுங்கரவுகொடிதென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரக்கின்றவருள்ளமுருகுமென்றுரைத்தார். (௯)

௧௦௭௦. கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர். ௧௦

இ-ள். சொல்லாட இரப்பவர் உயிர் போம் — கரப்பார் இல்லையென்றுசொ ல்லாடியதனையானே இரப்பாரக்கு உயிர்போகாநின்றது, — கரப்பவர்க்கு யாங்கு ஒளிக்குங்கொல் — இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவர்தமக்கு உயிரபினனு நிற்றலான் அப்பொழுது எப்புரையுட்புக்கொளித்துநிற்கும் எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமெனசெய்துமென்றேங்கிச் செயலற்றுநிற்றல், "அந்நிலையே — மாயாதோ மாற்றி விடின்"† என்ருர் பிறரும். கேட்டாரைக்கொ லலவற்ருயசொற் சொலவாரைக்கோறல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகா ண்கின்றிலம் இஃதென்னேவென்பதாம். வறுமையுற்றுழி மறையாது இரக்க ப்படுவாராய கேளிரகட்கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர்போம், ஆனபின் மறை க்கப்படுவாராய பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்கால் போகாதெங்கேயொளித்துநிற் கும் இரண்டானும் போமேயென்ருரவென இரவன்ஒருவன் கூற்றுக்கியுரை யபாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்விரவின்குற்றமும் கரவின்குற்ற மும் ஒருங்குகூறப்பட்டன. (௧௦)

---

* நாலடியார், இரவச்சம், — கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்னார் கண்ணு —மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை — யிரவினை — யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகு மா லென்கொலோ — கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு.

† நாலடியார், இரவச்சம், — புறத்துத்தன் னின்மை நலிய வகத்துத்த ன், — னன்ஞான நீக்கி நிறீஇ யொருவனை — யீயா யெனக்கென் றிரப்பானே லந்நிலையே — மாயாதோ மாற்றி விடின்.

௧0௮ ம் அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல அரசியலுள்ளும அங்கவியலுள்ளுஞ்சிறப்புவகையாற கூறப்பட்ட குணங்களுள ஏற்புடையன குறிப்பினால யாவாகருமெய்தவைத்த மையின் ஆண்டுக் குறிப்பாற்கூறியனவும எணமொழியியலுள் வெளிப்படக்கூறியனவுமாய குணங்கள யாவுமிலராய கீழோரது தன்மை. அதனால இஃதெலலாவற்றிற்கும்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧0௭௧. மக்களே போலவர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில. ௧

இ-ள். மக்களேபோலவர் கயவர்— வடிவான முழுதும மக்களையொப்பர் கயவர்,— அவர் அனன ஒப்பாரி யாம கண்டது இல— அவர் மக்களையொத்தாறபோனறவொப்பு வேறிரண்டுசாதிக்கண் யாங்கண்டதில்லை. எ-று.

முழுதுமொத்தல தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றாம். அவனொன்றானு அவர்மாட்டுள்ளதாயவொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்கும் பகயசசாதிக்கும வடிவொத்தலிற குணங்களானு உணமையினமைகளானலலது வேறறுமையறியப்படாதெனபதாம். இதனால கயவரது குற்றமிகுதி கூறப்பட்டது. (௧)

௧0௭௨. நன்றறி வாரிற கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத்த் தவல மிலர். ௨

இ-ள். நனறு அறிவாரிற கயவர் திரு உடையர் —தமக்குறுதியாவனவறிவாரின அவையறியாத கீழமக்கள நனமையுடையர்,—நெஞ்சத்து அவலம இலர் — அவர்போல அவைகாரணமாகத் தநநெஞ்சததினகட்கவலையிலராகலான. எ-று.

நனறெனபது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இம்மைமறுமைவீடுகட்குரியவாய புகழறஞானங்கள. இவற்றையறிவார இவைசெய்யாநினறே மிகச்செயப்பெறுகினறிலேமெனறும, செய்கினறவிவைதமக்கு இடையூறுவருங்கொலெனறும, இவற்றினமறுதலையாய பழிபாவமறியாமையெனபனவற்றுள் யாதுவினையுமோவெனறும, இவ்வாற்றாற்கவலையெய்துவர், கயவர் அப்புகழமுதலியவொழிந்துப பழிமுதலியசெய்யாநினறும யாதுங்கவலையுடையரலலராகலாற திருவுடையரொனக் குறிப்பாலிகழ்ந்தவாறு. இதனாறபழிமுதலியவற்றிறகஞ்சாரொனபது கூறப்பட்டது. (௨)

௧0௭௩. தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான. ௩

இ-ள். தேவர் அனையர் கயவர்—தேவருங்கயவரும ஒருதனமையர்,—அவரும தாம மேவன செய்து ஒழுகலான — அஃதியாதனானெனின, தேவரைப்போனறு தமமை நியமிப்பாரினறிக் கயவருந்தாம விருமபுவனவற்றைச செய்தொழுகலான. எ-று.

உயர்சசியும இழிவுமாகிய அதனகாரணவேறுபாடு குறிப்பாறறோனறநினறமையின், இது புகழ்வார்போனறுபழித்தவாறாயிற்று. இதனால விலக்கற்பாடினறி வேண்டியசெய்வரொனபது கூறப்பட்டது. (௩)

க0எச. அகபபடடி யாவாரைக காணி னவரின்
மிகபபடடுச செம்மாககுங கீழ். ச

இ-ள். கீழ— கீழாயினுன,— அகபபடடி ஆவாரைக் காணின்— தனனிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாரைக கணடாளுயின,— அவரின மிகபபடடுச செமமாககும — அவவொழுககததினகண அவரிறறுனமேமபடடு அதனை றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாககும. எ-று.

அகபபடடி அகமாகியபடடி. படடிபோனறு வேணடியவாறேயொழுகலினை, படடியெனருா, "நோதககசெயயுஞ்சிறுபடடி" எனருா பிறரும. இதனுல அவா மேமபடுமாறு கூறபபட்டது. (ச)

க0எரு. அசசமே கீழகள தாசார மெசச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. ரு

இ-ள். கீழகளது ஆசாரம அசசமே— கயவரதாயவாசாரஙகணடதுணடா யின அதறகுககாரணம அரசனுன ஏதம் ...ருமெனறஞசமசசமே,— எச்சம அவா உணடேல சிறிது உணடாம— அஃதொழிநதால, தமமால் அவாவப்படும பொருள அதனுலுணடாமாயிற சிறிதுணடாம. எ-று.

ஆசாரததினகாரணததை ஆசாரமெனறும, அவாவபபடுவதனை அவாவென றுஙகூறினர். எசசததினகணணெனனுமேழாவது இறுதிக்கடடொக்கது. பெருமபானமை அசசம, சிறுபானமை பொருடபேறு இவவிரணடானுமனறி இயல்பாகவுணடாகாதெனபதாம. வேணடியசெயதலே இயலபு ஆசாரஞ்செயதல இயல்பன்றென்பது இதனுறகூறபபடடது. (ரு)

க0எசா. அறைபறை யனனா கயவாதாங கேடட
மறைபிறாக குயததுரைகக லான. சா

இ-ள். தாம கேடட மறை உயததுப பிறாககு உரைககலான்—தாஙகேடட மறைகளை இடநதோறுநதாஙகிககொணடுசெனறு பிறாககுசசொலலுதலான,—கயவா அறை பறை அனனா—கயவா அறையபபடும பறையினையொபபா. எ-று.

மறை வெளிபபடிறகுறறமவிளையுமெனறு பிறாைமறைததது ஒருவனசொல லிய சொல. பிறா அமமறைததறகுரியாா. உயததெனருா, அவாககதுபெரும பாரமாதனுேககி. பறை ஒருவனகையாறறனனையறிவிததறொனறனை இடந தோறுஙகொணடுசெனறு யாவரையுமறிவிககுமாகலான, இதுதொழிலுவமம. இதனுல அவரதுசெறிவின்மை கூறபபட்டது. (சா)

கஎஎ ஈர்ஙகை விதிரார கயவா கொடிறுடைககுங
கூன்கைய ரலலா தவாககு. எ

இ-ள். கயவா கொடிறு உடைககும கூன கையா அலலாதவர்ககு—கயவா தஙகதுபபினைரெிப்பதாக வளைநத கையினையுடையரலலாதாாககு— ஈாஙகை விதிராா—தாமுணடுபூசியகையைத தெறிததலவேணடுமெனறிரநதாலுநதெறி யாா. எ-று.

வளைநதகை முறுககியகை. மெலிவாாககு யாதுஙகொடாா, நலிவாாககு எல் லாஙகொடுபபரொனபதாம. (எ)

௧0எஅ. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். அ

இ-ள். சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர்—மெலியார் சென்று தங்குறை யைச்சொல்லியதுணையானே இரங்கிப் பயன்படுவர் மேலாயினார்;—கீழ் கரும்புபோல கொல்லப் பயன்படும்— மற்றைக்கீழாயினார் கரும்புபோல வலியார் நையநெருக்கியவழிப் பயன்படுவர். எ-று.

பயன்படுதல் உள்ளதுகொடுத்தல். கீழாயினார்திழிவுதோன்ற, மேலாயினாரையும் உடன்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

௧0எகூ. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ் கூ

இ-ள். உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் கீழ் காணின்— பிறர் செல்வத்தாற்பட்டு நொந்துகிலும்முடுத்ததையும் பாலோடடிசிலுண்டதையுங் கீழாயினன் காணுமாயின்,— பிறர்மேல் வடுக் காண வற்றாகும்— அவற்றைப் பொறாது அவர்மாட்டு வடுவில்லையாகவும் உண்டாக்கவல்லனாம். எ-று.

உடுப்பது உண்பதென்பன ரண்டவ்வத்தொழின்மேனின்றன: அவற்றாற் பூணல் ஊர்தன்முதலிய பிறதொழில்களுங்கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்டதுணையானே பொறாமையெய்தலிற் காணினென்றும், கேடார் இதுகூடுமென்றியையப்படைத்தல் அரிதாகலின் வற்றாகுமென்றுங்கூறினார். இதனாற் பிறர் செல்வம்பொறாமை கூறப்பட்டது. (கூ)

௧0அ0. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து. ௧0

இ-ள். கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் விரைந்து விற்றற்கு உரியர்—கயவர் தம்மை யாதானுமொருதுன்பமுற்றக்கால் அதுவே பற்றுக்கோடாக விரைந்து தம்மைப் பிறர்க்கு விற்றற்குரியர்,—எற்றிற்கு உரியர்— அதுவன்றி வேறெத்தொழிற்குரியர் எ-று.

உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்றுவந்துற்றதுணையானென்பது தோன்ற ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றார் தங்கயமையறிந்து வேண்டாவென்றற்குமுன்னே விற்றுநிற்றலின் விரைந்தென்றுங்கூறினார். ஒருதொழிற்குமுரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். இதனாற் றம்பிறர்க்கடிமையாய்நிற்பரென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்.

இனி அபபொருளைத துணைககாரணமாகவுடைததாய இம்மையே பயபப தாயவினபங்கூறுவானெடுததுககொணடாா. ஈணடினபமெனறது ஒருகாலத தொருபொருளான ஐமபுலனுநுகாதறசிறபபுடைததாயகாமவினபததினை. இச சிறபபுபபறறி வடநூலு-போசராசனுஞ சுவைபலவென்று கூறுவாா கூறுக யாங்கூறுவதினபசசுவையொனறனையுமேயென இதனையே மிகுததுககூறினுன. இது புணாசசி பிரிவெனவிருவகைபபடும. ஏனையிருததல, இரங்கல, ஊடலென பனவோவெனின, இவா பொருடபாருபாட்டினை அறமபொருளினபமென வட நூலவழககுபபறறியோதுதலான,அவவாறேயவறறைபபிரிவினகணடககினுரொ னக. இனி அவைதமமையே தமிழநூலகளோடும பொருநதப புணாசசியைகக ளவென்றும பிரிவைக கறபென்றும பெருமபானமைபறறி வகுதது, அவறறை சசுவைமிகுதிபயபப உலகநடையோடு ஒபபுமொவவாமையுமுடைபவாககிக் கூறுகினருா. அககைகோளிரணடினுள்ளுங களவாவது பிணிமூபபிறபபுகக ளினறி எஞ்ஞானறுமொருதனமைபராய உருவுந்திருவுமபருவமுங்குலனுங்கு ணனுமனபுமுதலியவறருற றமமுளொபபுமையுடையராய தலைமகனுந்தலைமக ளுும பிறாகொடுபபவுமடுபபவுமனறிப பாலவகையாறறுமேயெதிாபபடடுப புணாந்துவருவது. அதனையேழதிகாரததாறகூறுவானருடங்கி, முதறகட்ட கையணங்குறுததலகூறுகினருா.

௧௦௯ ம அதி.— தகையணங்குறுததல.

அஃதாவது பொழிலவிளையாட்டுவிருபபான ஆயநீங்க அதனகட்டமியளா யநினருளை வேட்டவிருபபான இளையாாநீங்கத தமியனுயவந்துகணணுறற தலைமகன அவளவனபுத தனனைவருத்தமுறுவிததலைச சொலலுதல. இது, கணணுறறபொழுதே நிகழவதாகலின, முதறகட்கூறபபட்டது.

௧௦௮௧. அணங்குகொ லாயமயில கொலலோ கனங்குழை
மாதாமகொன மாலுமென னெஞ்சு. ௧

தலைமகளுருவுமுதலியன முனகணடறிவனவனறிச சிறநதமையின
அவளைத தலைமகனையுறறது.

இ-ள. கனங்குழை— இககனவியகுழையையுடையாள்— அணங்குகொல —இபபொழிறகணுறைவாளோாதெயவமகளோ,— ஆயமயிலகொல— அன றியொருமயிலவிசேடமோ,— மாதாகொல— அனறியொருமானுடமாதரோ, —என நெஞ்சு மாலும— இவளையினனளெனறு துணியமாட்டாது எனனெ ஞ்சு மயங்காநினறது. எ-று.

ஓ அசை. ஆயமயில் படைத்தோன் விசேடமாகவாய்ந்துபடைத்த மயில், மயிற்சாதியுடனின்றெடுத்தமயிலென்றுமாம். கனங்குழை ஆகுபெயர். *கனங்குழையென்று பாடமோதிப் பலவாய்ச்சதிரண்டகுழையென்றுரைப்பாருமுளர். எழுதலாகாவுருவுந்தனவருத்தமும்பற்றி அணங்குகொலென்றும், சாயலும் பொழிலவயினிற்றலும்பற்றி ஆயமயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சஞ்சென்றமையும் அவளெதிர்நோக்கியவாறும்பற்றி மாதர்கொலென்றுங்கூறினான்.

க0அஉ. நோக்கினா ணோக்கெதிர் நோக்குதல் றாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து. உ

மானுடமாதராதற்றெளிந்த தலைமகன் அவணோக்கினாலாய
வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் — இப்பெற்றித்தாய வனப்பினையுடையாள் என்னோக்கிற்கெதிர்நோக்குதல்— தாக்கு அணங்கு தானைக்கொண்டன்னது உடைத்து— தானே தாக்கிவருத்துவதோரணங்கு தாக்குதற்குத் தானையையுங்கொண்டுவந்தாற்போலுந்தன்மையையுடைத்து. எ-று.

மேலும் அணங்குகொலாயமயில்கொலென்றமையான், இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர்நோக்குதலென்றமையின், அது குறிப்புநோக்காயிற்று. வனப்பாலவருந்துதன்மேலுங் குறிப்புநோக்காலவருந்துதல் கூறியவாறு. நோக்கினாளென்பதற்கு என்னானோக்கப்பட்டாளென்றுரைப்பாருமுளர். (உ)

க0அ௩. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன்— கூற்றென்று நூலோர்சொல்வதனைப் பண்டுகேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன், — இனி அறிந்தேன்— இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்,— பெண்டகையால் பேர் அமர் கட்டு—அது பெண்டகையுடனே பெரியவாய அமர்த்தகண்களையுடைத்து. எ-று.

பெண்டகை நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பென்னுங்குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளான் றிப்பப்பட்டன. அமர்த்தல் அமர்செய்தல், பெயரடியாய வினை. பெண்டகையால் இன்பம்பயத்தலுமுண்டேனும் துன்பம்பயத்தன்மிகுதிபற்றிக் கூற்றாக்கிக் கூறினான். (௩)

க0அ௪. கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண். ௪

இ-ள். பெண்டகைப் பேதைக்குக் கண் —பெண்டகையையுடையவிப்பேதைக்கு உளவாய கண்கள் — கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான் அமர்த்தன — தம்மைக்கண்டாருயிருண்ணுந்தோற்றத்துடனேகூடி அமர்த்திருந்தன. எ-று.

---

*கனங்குழையென்றதனை ஆகுபெயரன்றென மறுத்து, அன்மொழித்தொகையெனக்கொள்வார் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியார். ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தியிற்காண்க.

அமாத்தல் மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்குமேலாது கொடிய வாயிருந்தனவென்பதாம் (௪)

௧0௮௫. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
ணோக்கமிம் மூன்று முடைத்து. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்றமோ—என்னைவருத்துதலுடைமையாற்கூற்றமோ,— கண்ணோ —என்மேலோடுதலுடைமையாற்கண்ணோ,— பிணையோ— இயல்பாகவெருவு தலுடைமையாற் பிணையோ, அறிகின்றிலேன்,— மடவரல் நோக்கம் இம்மூ ன்றும் உடைத்து— இம்மடவரல் கண்களினோக்கம் இம்மூன்றன்றன்மையை யுமுடைத்தாயிராநின்றது. எ-று.

இனமுந்தன்மும் ஒருங்குசெய்யாநின்றதெனபகாம். தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலையுவமம். (௫)

௧0௮௬. கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின—பிரியாநட்பாய கொடும்புருவ ங்கடாஞ் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின,— இவள் கண் நடுங்கு அஞர் செய்யல—அவற்றைக்கடந்து இவள்கண்கள் எனக்குநடுங்குந்துயரைச்செய் யமாட்டா. எ-று.

நட்டாரைக்கழறுவாரக்குத் தாஞ்செம்மையுடையராதல்வேண்டலிற் கோடா வென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்றுவிலக் குங்காலுஞ்சிறிதிடைபெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர்செய்யுமாகலின் மறை ப்பினென்றுங்கூறினா. நடுங்கஞா நடுங்கற்கேதுவாயவஞா. தாமியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண்மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவா யினவென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது (௬)

௧0௮௭. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில். ௭

அவண்முலைகளினுய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். மாதர் படா முலைமேற்றுகில்—இம்மாதர் படாமுலைகளின்மேலிட்ட துகில்,— கடாக் களிற்றின்மேற் கட்படாம்— அவை கொல்லாமற்காத்தலின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மேலிட்ட முகபடாத்தினையொக்கும். எ-று.

கண்ணைமறைத்தல்பற்றிக் கட்படாமென்றான். துகிலானமறைத்தல் நாணு டைமகளிர்க்கியல்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றின்வெம்மையும்பெருமையு ங்கண்டு இத்துணையாற்றலுடையன இனியெருஞான்றுஞ்சாயவிலவெனக்கரு திப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொல்லுமென்ப துதோன்ற நின்றது. (௭)

௧0௮௮. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு. ௮

நுதலினுய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு — போர்க்களத்து வந்து நேராத பகைவரும் நேர்ந்தார்வாய்க்கேட்டஞ்சுதற்கேதுவாய என்வலி — ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே — இம்மாதரதொள்ளிய நுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது. எ-று.

மாதரென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்பினுளென்றதனாற் பகைவராதல் பெற்றாம். பீடென்றபொதுமையான் மனவலியுங்காயவலியுங்கொள்க. ஓவென்னுமவியப்பின்கட்குறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் நுதலது சிறுமையுந்தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற் றற்புகழ்தலன்றாயிற்று. (அ)

௧௦௮௯. பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து. ௯

அணிநலத்தானாய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு — புறத்து மான்பிணையொத்தமடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையுமுடையளாயவிவட்கு — ஏதில தந்து அணி எவன் — ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளேயமைந்திருக்க வேற்றுமையுடையவணிகளைப் படைத்தணிதல் என்னபயனுடைத்து? எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோக்கு. இவட்குப்பாரமாதலும் எனக்கண்கவர்தலுங்கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலரென்பதாம். (௯)

௧௦௯௦ உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று. ௧௦

தலைமகள்குறிப்பறிதலுற்றான் சொல்லியது.

இ-ள். அடுநறா — அட்டபடுநறா, — உண்டார்கண் அல்லது — தன்னையுண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது, — காமம்போல் கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று — காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தன்று. எ-று.

அடுநறா வெளிப்படை. காமமென்றது ஈண்டு அதற்காதற்கிடனாகியாளை. கண்டார்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ்சிறந்ததேயெனினும் இவள்குறிப்பாராய்ந்தறியாமையின் யானதுபெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க, "அரிமயிர்த்திரண்முன்கை" என்னும் புறப்பாட்டிற்குறிப்புப்போல. (௧௦)

௧௧௦ ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன் தலைமகள்குறிப்பினையறிதலும், தோழிகுறிப்பினையறிதலும், அவடான் அவ்விருவர்குறிப்பினையுமறிதலுமாம். தகையணங்குறுத்தலைமகன்றலைமகளைக்கூடுங்கால் இதுவேண்டுமாகலின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௦௯௧. இருநோக்கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. ௧

தலைமகன்றலைமகளுளப்பாட்டுக்குறிப்பினை
அவணோக்கினானறிந்தது.

இ-ள். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோக்கு— இவளுடைய வுண்கணகத்ததாய நோக்கு இதுபொழுது என்மேலிரண்டுநோக்காயிற்று,— ஒருநோக்கு நோய்நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து — அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்கணோய்செய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாயநோக்கு. எ-று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோய்செய்யுநோக்கு அவண்மனத்தினுய காமக்குறிப்பினைவெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாயநோக்குத் தன்கணிகழ்கின்ற அன்புநோக்கு. நோய்செய்யுநோக்கினைப் பொதுநோக்கென்பாருமுளர். அது நோய்செய்யிற் கைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமையறிக. இவ்வருத்தந் தீருமவாயிலுமுண்டாயிற்றென்பதாம். (௧)

௧0௯௨. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம் — இவள்கண்கள் யான்காணாமல் என்மேனோக்குகின்ற அருகியநோக்கம் — காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது — மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்தபாதியளவன்று, அதனினுமிகும். எ-று.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருதலாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுள்ளதாங்காலஞ்சிறிதாகலிற் சிறுநோக்கமென்றும், அஃது உள்ளப்புணர்ச்சியுள்வழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலையென்பான் செம்பாகமன்றுபெரிதென்றுங்கூறினான். (௨)

௧0௯௩. நோக்கினா ணோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர். ௩

நோக்கினானுநாணினானுமறிந்தது.

இ-ள். நோக்கினாள் — யானோக்காவழித் தானென்னையன்போடுநோக்கினாள்,— நோக்கி இறைஞ்சினாள் — நோக்கி ஒன்றனையுட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சினாள்,— அஃது யாப்பினுள் அவள் அட்டிய நீர் — அக்குறிப்பு இருவேமிடையுந்தோன்றிய அன்புப்பயிர்வளர அதன்கணவள்வார்த்த நீராயிற்று. எ-று.

அஃதென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக்கேதுவாய குறிப்பின்மேனின்றது. யாப்பினுளையதனை யாப்பென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (௩)

௧0௯௪. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும். ௪

நாணினாலுமகிழ்ச்சியினாலுமறிந்தது.

இ-ள். யான் நோக்குங்காலை நிலன் நோக்கும் — யான்றன்னைநோக்குங் காற் றானெதிர்நோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிற்கும்,— நோக்காக்கால் தான் நோக்கி மெல்ல நகும் — அஃதறிந்துயானோக்காக்காற் றானென்னைநோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும். எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணர்தற்குறிப்பினிதுவிளங்கும். மெல்லநகுமென்பதற்கு முறுவலிக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

௧0௯௫. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால—நேரே குறிக்கொண்டுநோக்காத்துணையல்லது — ஒருகண் சிறக்கணித்தாள்போல நகும் — ஒருகண்ணைச்சிறங்கணித்தாள்போல என்னைநோக்கிப் பின்றன்னுள்ளேமகிழாநிற்கும்: எ-று.

சிறக்கணித்தாளென்பது செய்யுள்விகாரம். சிறங்கணித்தல் சுருங்குதல். அதுதானும் வெளிப்படநிகழாமைபிற போலவென்றான். நோக்கியென்பது சொல்லெச்சம். இனியிவளையெய்துதல் ஒருதலையென்பது குறிப்பெச்சம். (௫)

௧0௯௬. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். ௬

தோழிசேட்படுத்தவழி அவள்குறிப்பறிந்ததலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். உறாதவர்போல் சொலினும்—புறத்து நொதுமலர்போலக் கடுஞ்சொற்சொன்னாராயினும்,—செறார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும்—அகத்துச் செறுதலிலாதார்சொற் பிறபயத்தல் குறையுறுவாராகடிதினறியப்படும். எ-று.

கடுஞ்சொல்லென்பது இவ்விடங்காவன்மிகுதியுடைத்து வாற்பாலிரல்லீரொன்றன்முதலாயின செறுவானவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன்குறைமுடிக்கக்கருதியே சேட்படுக்கின்றமை குறிப்பானறிந்து, உலகியன்மேலிட்டுக்கூறியவாறு. இது வருகின்றபாட்டிற்குமொக்கும். (௬)

௧0௯௭. செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முறாஅர்போன் றுற்றா குறிப்பு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். செறாச் சிறுசொல்லும்—பின்னினிதாய முன்னின்னாதாயசொல்லும்—செற்றார்போல நோக்கும் — அகத்துச்செறுதிருந்தே புறத்துச்செற்றார்போன்ற வெகுளிநோக்கும்— உறார்போன்று உற்றார் குறிப்பு—நொதுமலர்போன்று நட்பாயினார்க்கு ஒருதறிப்புப்பற்றி வருவன. எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேபொருப்பயன்குறித்துச்செய்கின்றன இயல்பல்லவாகலான், இவற்றிறக்குச்வேண்டாவென்பதாம். (எ)

௧0௯௮. அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நகும். அ

தன்னைநோக்கிமகிழ்ந்ததலைமகளைக்கண்டு தலைமகன்கூறியது.

இ-ள். யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும் — என்னையகற்றுகின்ற சொற்காற்றுநியானிரந்துநோக்கியவழி அஃதறிந்து நெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்லநகாநின்றாள்,— அசை இயற்கு ஆண்டு ஓர் ஏர் உண்டு— அதனால் நுடங்கியவியலினையுடையாட்கு அந்நகையின்கண்ணேதோன்றுகின்றதோர்நன்மைக்குறிப்புண்டு. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பழுதாகாதென்பதாம். (அ)

௧0௯௯. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. ௯

தோழி மதியுடம்படுவாடன்னுள்ளேசொல்லியது.

இ-ள். ஏதிலார்போலப பொதுநோககு நோககுதல — முன்னறியாதாா போல ஒருவனையொருவா பொதுநோககததானோககுதல— காதலாாகணணே உள— இக்காதலையுடையாாகணணேயுளவாசாகினறன. எ-று.

பொதுநோககு யாவாமாட்டும ஒருதனமைததாய நோககு. நோககுதறறொழில, ஒனறேயாயினும இருவாகணணுநிகழதலானும, ஒருவாகடடானுஙகுறிப புவேறுபாட்டாறபலவாமாகலானும, உளவெனபபனமையாற கூறபபட்டது. இருவரும் மதுமறைநதுணடோாமகிழசசிபோல உளளததுளளே மகிழதலின அதுபறறிக் காதலாரெனறுமம, அது புறததுவெளிபபடாமையின ஏதிலாா போலவெனறுஙகூறினாள். (௬)

ககOO. கண்ணொடு கண்ணிணை நோககொககின் வாயசசொறக ளெனன பயனு மில. கO

இதுவுமது.

இ-ள். கணணொடு கணணிணை நோககு ஒககின—காமததிறகுரியவிருவருள ஒருவாகணகளோடு ஒருவாகணகள நோககாலொககுமாயின, —வாயசசொ றகள எனனபயனுமம இல — அவாவாயமைதோனறச சொலலுகினற வாயச சொறகள ஒருபயனுமுடையவலல. எ-று.

நோககாலொததல காதனோககினவாதல. வாயசசொறகள மனததின்கணி னறி வாயளவிறறோனறுகினறசொறகள. இருவாசொலலுஙகேட்டு உலகியன மேலவைததுககூறியவாறு. இருவாசொலலுமாவன அவள புனஙகாவனமே லும் அவன வேட்டததினமேலுஞசொலலுவன. பயனிலசொறகளாகலின, இவை கொளளபபடாவெனபதாம. இவை புணாதனிமிததம. (கO)

ககக ம அதி.—புணாச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அஙஙனஙகுறிபபறிநது புணாநத தலைமகன அபபுணாசசி யினை மகிழநதுகூறல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

கக0க. கண்டுகேட டுணடுயிாத துறறறியு மைமபுலனு மொணடொடி கணணே யுள. க

இயறகைபபுணாசசியிறுதிககட்சொலலியது.

இ-ள். கணடு கேட்டு உணடு உயிாதது உறறு அறியும ஐமபுலனும—கண ணாறகணடும செவியாறகேட்டும நாவாலுணடும மூககானமோநதும மெயயா றறீணடியும் அனுபவிககபபடுமைமபுலனும — ஒணடொடிகணணே உள — இவவொளளியதொடியையுடையாளகணணேயுளவாயின. எ-று.

உமமை முறறுமமை. தேறறேகாரம வேறிட்டதினமை விளக்கினினறது. வேறுவேறுகாலஙகளில வேறுவேறுபொருளகளானனுபவிககபபடுவன ஒருகா லதது இவள்கணணேயனுபவிககபபட்டனவெனபதாம. வடநூலாா இட்ககா பபொருளவாகச சொலலிய புணாசசிததொழிலகளும ஈணடடககிககூறபப ட்டன. (க)

கக0உ. பிணிககு மருநது பிறம ணணியிழை தனனோய்ககுத தானே மருநது. உ

இடநதலைபபாட்டினகட்சொலலியது.

இ-ள். பிணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுதலியபிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறுபட்டவியல்பினையுடையனவாம்,—அணியிழை தன் நோய்க்கு மருந்து தானே—அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினையுடையாள் தன்னினாயபிணிக்கு மருந்துந்தானேயாயினாள். எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன்வருந்தினானாகலின் றன்னோயென்றும், அவ்வருத்தந்தமியாளையிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தானாகலின் றானே மருந்தென்றுங்கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றாற்றீரப்பெற்றிலமெனப்படுவதன்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (௨)

ககʘ௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு. ௩

நிரதிசயவின்பத்திற்குரியீர் இச்சிற்றின்பத்திற்கினையாதல்
தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் மென்றோட்டுயிலின் இனிதுகொல்— ஐம்புலன்களையு நுகர்வார்க்குத் தாம்விரும்புமகளிர்மெல்லியதோளின்கட்டுயிலும் துயில்போல வருந்தாமலெய்தலாமோ — தாமரைக்கண்ணான் உலகு — அவற்றைத்துறந்தயோகிகளெய்துஞ்செங்கண்மாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலன்களையுநுகர்வாரென்னும்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டுதலின், எமக்கொன்றாக்காதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இந்திரனுலகென்றுரைப்பாருமுளர் தாமரைக்கண்ணானென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃதுரையன்மையறிக. (௩)

ககʘ௪. நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள். ௪

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும் தீ—தன்னையகன்றுழிச் சுடாநிற்கும் அணுகுழிக் குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தாயதீயை — இவள் யாண்டுப் பெற்றாள் — எனக்—குற்றற்கு இவளெவ்வுலகத்துப்பெற்றாள்! எ-று.

கூடாமுன்றன்புறுதலின் நீங்கிற்றெறூஉமென்றும், கூடியபின்னின்புறுதலிற் குறுகுங்காற்றண்ணென்னுமென்றும், இப்பெற்றியதோர்தீ உலகத்தில்லையாமாகலின் யாண்டுப்பெற்றாளென்றுங்கூறினான். தன்காமத்தீத்தன்னையே அவட்டந்தாளாகக்கூறினான்,அவளான அது வெளிப்படுதலின். (௪)

ககʘ௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டோள். ௫

தோழியிற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின் அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொருள்களைப் பெற்று அவற்றின்மேல்விருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின்கண் அவையவைதாமேவந்தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல் இன்பஞ்செய்யும்,—தோட்டார் கது

பரிநுள் தோள—எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவிணையணிந்த தழைந்த கூந்தலினையுடையாட்டோள்கள். எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டத் துககண் முன்னரோ நிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம்பிணித்த லின், அவவாராமைபற்றி இவவாறுகூறினன். தொழிலுவமம். (௫)

௧௧0௬. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக
கமிழ்தி னியன்றன தோள். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர் உறுதோறு தளிர்ப்பத் தீண்டலால—தன்னைப்பெறாது வாடிய என்னுயிர் பெறறுறுந்தோறுந் தளிர்க்குமவகை தீண்டுதலான,—பேதைக்குத் தோள அமிழ்தின இயன்றன—இப்பேதைக்குத் தோளகள் தீண்டப்படுவதோ ரமிழ்தினறசெய்யப்பட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற் றீண்டல் அமிழ்தற்குமெய்திறறு. வாடியவுயிரைத் தளிர்ப்பித்தலபற்றி, அவையமிழ்தினியன்றனவென்றான. தளிர்த்தல் இன்பத்தாற்றழைத்தல. (௬)

௧௧0௭. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு. ௭

இவளை நீவரைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மிலிருந்து
தமதுபாத்துண்ணுமில்லறத்தோடுபடலவேண்டுமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அம் மா அரிவை முயக்கு—அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையது முயக்கம்—தம்மில இருந்து தமது பாத்து உண்டற்று—இன்பமயத்த றகட்டமக்குரியவில்லினகணிருந்து உலகோர் தந்தாளானவந்த பொருளைத் தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கலகட்குப்பகுத்துத் தங்கூறறையுண்டா றபோலும். எ-று.

தொழிலுவமம். இல்லறஞ்செய்தாரெய்துந்துறக்கத்தினபம் எனக்கிப்புணர்ச்சியேதருமென வரைவுடனபடானகூறியவாறுயிறறு. (எ)

௧௧0௮. வீழு மிருவாக் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு. ௮

ஒத்தவன்புடைய நமக்கு ஒருபொழுதும்விடாத முயக்கமே
இனியதென வரைவுகடாயதோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகினறதொக்கும்,— வளி இடை போழப்படா முயக்கு—ஒருபொழுதுநெகிழாமையிற் காற்றாலிடையறுக்கப்படாதமுயக்கம்—வீழும் இருவாக்கு இனிதே — ஒருவரையொருவர் விழ்வாரிருவர்க்குமினிதே. எ-று.

முற்றும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தினகண்வந்தது. ஈண்டு இருவரிலலை இன்மையான இஃதொவவாதெனபது கருத்து. களவிற்புணர்ச்சியைமகிழ்ந்து வரைவுடனபடான்கூறியவாறு. (௮)

௧௧0௯. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன். ௯

கரத்தல்வேண்டாமையின் இடையறவில்லாதகூட்டமே இன்பப்பய
னுடைத்தென வரைவுகடாவியாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை — புணர்ச்சியினிடைத் தற்பொருட்டு வேண்டுவதாயவூடலும் அதனையளவறிந்து நீங்குதலும் அதன்பின்னிகழ்வதாயவ புணர்ச்சிதானுமென்னுமிவையன்றே — காமம் கூடியார் பெற்ற பயன் — வரைந்துகொண்டு காமத்தையிடைவிடாதெய்தியவர் பெற்ற பயன்கள். எ-று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்றுளதாதன்மேலும் அதுதான் பரத்தையர் மாட்டாதலும் அதனையறிந்து மகளிரூடியிருத்தலும் அவ்வூடலைத் தவறுசெய்ய வாதாமே தந்தவறின்மைகூறி நீக்கலும் பின்னுமவ்விருவரும் ஒத்தவன்பினராய கூடலுமன்றே முன்வரைந்தெய்தினார்பெற்றபயன், அப்பயன் இருதலைப்புள்ளின் ஓருயிராய உழுவலன்புடையவெமக்குவேண்டாவென அவ்வரைந்தெய்தலையிகழ்ந்துகூறியவாறு. (௯)

௧௧௧0. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. ௧0

புணர்ந்துடன்போகின்றான் றன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். அறிதோறு அறியாமை கண்டற்று — நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள்களையறியவறிய முன்னையறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாநின்றது — சேயிழைமாட்டுச் செறிதோறும் காமம் — சிவந்தவிழையினையுடையாளை இடைவிடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டுக் காதல். எ-று.

களவொழுக்கத்திற் பலவிடையீடுகளானெய்தப்பெறாது அவாவுற்றான் இதுபொழுது நிரந்தரமாகவெய்தப்பெற்றமையின், செறிதோறுமென்றான். அறிவிற்கெல்லையின்மையான் மேன்மேலறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய்முடியுமாறுபோலச் செறிவிற்கெல்லையின்றி மேன்மேற்செறியச்செறிய முன்னைச்செறிவு செறியாமையாய்முடியாநிற்கின்றதெனத் தன்னாராமைகூறியவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைமகட்குமுண்டேனும் அவண்மாட்டுக் குறிப்பானிகழ்வதல்லது கூற்றானிகழாமையறிக. (௧0)

௧௧௨ ம் அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் றலைமகணலத்தைப் புனைந்துசொல்லியது. இது, புணர்ச்சிமகிழ்ந்துழி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧௧௧. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். ௧

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சமே வாழி நன்னீரை — அனிச்சப்பூவே, வாழ்வாயாக, மென்மையால் நீயெல்லாப்பூவினுநல்லவியற்கையையுடையை, — யாம் வீழ்பவள் நின்னினும் மென்னீரள் — அங்ஙனமாயினும் எம்மால்விரும்பப்பட்டவள் நின்னினுமெல்லியவியற்கையையுடையள். எ-று.

அனிசசம ஆகுபெயா. வாழியெனபது உடனபாடடுக்குறிப்பு. இனி யானே மெலலியனெனனுந தருக்கினையொழிவாயாகவெனபதாம. அதுபொழுதுறறி நதானாகலின, ஊறறினினிமையையே பாராட்டினான. இனனீரளெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (க)

ககக௨. மலாகாணின மையாததி நெஞசே யிவள்கண்
பலாகாணும பூவொககு மென்று. ௨

இடநதலைபபாட்டினகட்சொலலியது.

இ-ள். நெஞசே—நெஞசே,—இவள கண பலாகாணும பூ ஒககும எனறு—யானேகாணபபெறற இவளகணகளைப பலரானுஙகாணபபடும பூக்கள ஒக்குமெனறு கருதி—மலாகாணின மையாததி—தாமரை,குவளை, நீலமுதலிய மலாகளைக்கணடால மயஙகாநினறாய, நினனறிவிருநதவாறென! எ-று.

மையாததல ஈணடு ஒவவாதவறறையொககுமெனககோடல, இழுமாததல செமமாததலெனபனபோலவொருசொல. இபறகைபபுணாசசிநீககமுதலாகத தலைமகளகணகளைக காணபபெறுமையின அவறறொடொருபுடையொககுமல ாகளைக கணடுழியெலலாம அவறறினகட்காதலசெயதுபோநதான, இதுபொ ழுது அககணகளினலமுழுதுநதானேதமியாளையிடததெதிரபபடடனுபவிததா னாகலின அமமலாகள ஒவவாமைகணடு ஒபபுமைக்கருதிய நெஞசையிகழ்நது கூறியவாறு. (௨)

ககக௩. முறிமேனி முதத முறுவல வெறிநாறறம
வேலுணகண வேயததோ ளவட்கு. ௩

கூட்டுதலுறறபாஙகறகுத தலைமகனறலைமக ளதியலபுகூறியது.

இ-ள். வேயததோளவடகு—வேயபோலுநதோளினையுடையவடகு—மேனி முறி — நிறநதளிாநிறமாயிருககும,— முறுவல முததம— பலலுமுததமா யிருககும, —நாறறம வெறி—இயலபாயநாறறம நறுநாறறமாயிருககும,— உணகண வேல — உணகணகள வேலாயிருககும. எ-று.

பெயரடையாறும ஒரியலபு கூறபபடடது. முறி,முறுவலெனபன ஆகுபெயா. உருவகவகையாறகூறினமையின, புணாநதுரையாயிறறு. நினனுறகருதபபடடா ளையறியேனெனறு சேடபடுதத தோழிக்குத தலைமகன சொலலியதுஉமாம.

ககக௪. காணிற குவளை கவிழநது நிலனேககு
மாணிழை கண்ணொவவே மெனறு. ௪

பாஙகறகூட்டததுசசெனறுசாாதலுறுவான சொலலியது.

இ-ள். குவளை—குவளைபபூககடாமும்,—காணின—காண்டற்றொழிலையுடை யவாயின,—மாண இழை கண ஒவவேம எனறு கவிழநது நிலன நோக்கும்—மாணடவிழையினையுடையாளகணகளை யாமொவவேமெனறுகருதி அநநாணி னலிறைஞசி நிலததினைநோககும. எ-று.

பணபானேயனறித தொழிலானுமொவவாதெனபான காணினென்றும், கண டால் அவவொவவாமையால நாணுடைத்தாமெனபது தோன்றக் கவிழ்நதெ னறுங்கூறினன. காட்சியுநாணுமினமையிற செமமாநது வானைநோக்கினவெ னபதாம. (ச)

ககக௫. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ளுசுப்பிறகு
நல்ல படாஅ பறை. ௫

பகறகுறிககட்பூவணிகணடு சொலலியது.

இ-ள. அனிச்சபபூக கால களையாள பெயதாள— இவள தனமெனமைக ருதாது அனிச்சபபூவை முகிழகளையாது சூடினள,—நுசுபபிறகு நலல பறை படா— இனியிவளிடைககு நலலபறைகளொலியா. எ-று.

அமமுகிழ்ப்பாரமபொருமையின இடை முரியும், முரிநதால அதறகுச் செத சாககுரிய செயதறபறையே படுவதெனபதாம. மககட்குரிய சாக்காடும் பறைபடுதலும இலககணைககுறிபபால நுசுபபினமேலேறறபபட்டன.* (௫)

ககக௬. மதியு மடநதை முகனு மறியா
பதியிற கலஙகிய மீன. ௬

இரவுககுறிககண மதிகணடு சொலலியது.

இ-ள. மீன— வானதது மீனகள,— மதியும மடநதைமுகனும அறியா— வேறுபாடு பெரிதாகவும தமமதியினையும எமமடநதைமுகததினையும இதுமதி இதுமுகமெனறறியமாட்டாது,— பதியிற கலஙகிய — தநநிலையினினறுங்கல ஙகித திரியாநினறன. எ-று.

ஓரிடததுநிலலாது எபபொழுதுமியஙகுதலபறறிப பதியிறகலஙகியவென ருன. வேறுபாடு வருகினறபாட்டாற்பெறபபடும. இனியிரணடனையும பதியி றகலஙகாத மீனகளறியுமலலது கலஙகின மீனகள அறியாவெனறுரைபபினும மையும. (௬)

கககள. அறுவாய நிறைநத வவிாமதிககுப் போல
மறுவுணடோ மாதா முகததது. ௭

இதுவுமது.

இ-ள. அமமீனகள அஙஙனஙகலஙகுதறகுக காரணம யாது?— அறுவாய நிறைநத அவிா மதிக்குபபோல—முனகுறைநதவிடம வநதுநிரமபியே விள ஙகுமதிககட்போல— மாதா முகததது மறு உணடோ— இமமாதாமுகததது மறுவுணடோ! எ-று.

இடம கலை. மதிககெனபது வேறறுமைமயககம. தேய்தலும வளர்தலும் மறுவுடைமையுமினமைபறறி வேறுபாடறியலாயிருகக அறிநதிலவெனவிகழ நதுகூறியவாறு. (எ)

கககஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வலலையேற
காதலை வாழி மதி. அ

இதுவுமது.

*இவவிலககணையடியாயத தோனறியகுறிபபை வடநூலார இலக்கணாமூல த்தொனியெனபா.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளி விட வலலேயேல் காதலே—இம்மாதாமுகமபோல யான மகிழுமவகை ஒளிவீ சவலலேயாயின, நீயுமெனகாதலேயுடையையாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின அதுமாட்டாய, மாட்டாமையின எனனுற்காதலிக்கவும படாயெனபதாம். வாழியெனபது இகழசசிககுறிபபு. (அ)

ககககூ. மலரனன கணணை முகமொததி யாயிற
பலாகாணத தோனறன மதி. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலா அனன கணணுள முகம ஒத்தியாயின—இம மலாபோலுஙகணணிணேயுடையாண்முகததை நீயொககவேணடுதியாயின, — பலா காணத் தோனறல— இதுபோல யானகாணத தோனறு, பலாகாணத தோனருதொழி. எ-று.

தானே முகததினலமுழுதுஙகணடநுபவிததாளுகலின ஈணடும பலாகாண த்தோனறலேயிழிததுககூறினுன. தோனறின நினககவவொபபுணடாகாதென பதாம். (கூ)

ககஉ0. அனிசசமு மனனத்தின் றூவியு மாத
ரடிககு நெருஞசிப பழம. க0

உடனபோககுரைதத தோழிககு
அதனதருமைகூறி மறுததது.

இ-ள். அனிசசமும அனனததின தூவியும—உலகததாரான மெனமைககெ டுககபபட்ட அனிசசபபூவும அனனபபுளளினசிறகுமாகிய விரணடும—மாதா அடிககு நெருஞசிபபழம— மாதரடிக்கு நெருஞசிபபழமபோல வருததஞசெ யயும. எ-று.

முள வலிதாதலுடைமையிற பழமெனருன. இததனமைததாயவடி பரததி யனனகுடுமிககூாஙகறகளேயுடைய வெஞசுரததை யாஙஙனஙகடககுமெனபது குறிபபாறபெறப்பட்டது. செமபொருளேயனறிக குறிபபுபபொருளும அடி நலனழியாமையாகலின, இதுவுமிவவதிகாரததததாயிறறு. (க0)

ககங ம் அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலேமகன தனகாதனமிகுதிகூறலும, தலேமகள தனகாதன மிகுதிகூறலுமாம. இது, புணாசசியும நலனுமபறறி நிகழவதாகலின, புணா சசிமகிழதல நலமபுனேநதுரைததலகளினபின வைககபபட்டது.

ககஉக. பாலொடு தேன்கலந தறறே பணிமொழி
வாலெயிறு றூறிய நீர். க

இயற்கைபபுணாச்சியிறுதிக்கட்டலேமகன
றனனயபபுணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால எயிறு ஊறிய நீர் — இமமெலலியமொழியிணே யுடையாளது வாலியவெயிறூறியநீர்— பாலொடு தேன கலநதறறு— பாலு டனே தேனேக்கலநத கலவைபோலும். எ-று.

கலந்ததற்றென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடு தேனென்றவதனால் அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிற்று. எயிறூறியவென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வேறுவேறறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுந்தேனுங்கலந்துழி அக்கலவை இன்னதென்றறியலாகாத இன்சுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்குமெய்துவிக்க. (க)

ககஉஉ. உடம்பொ டுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு. ௨

பிரிவச்சங்கூறியது.

இ-ள். உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன— உடம்போடுயிரிடையுள்ளவாயநட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய— மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு—இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுள்ளவாய நட்புக்கள். எ-று.

என்னவென்ப பன்மையாற்கூறியது, இரண்டுந்தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பதுன்பங்களொக்கவனுபவித்தல், இன்றியமையாமையென்றிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியில்லாளாகியாள் பின்னுடையளாமன்றே, ஆயவழி இவன்யாவன்கொலெனவும் என்கண்ணன்புடையன்கொலெனவும் இன்னுமிவனைத்தலைப்பெய்தலகூடுங்கொலெனவும் அவண்மனத்தின்கணிகழும், அந்நிகழ்வனவற்றைக்குப்பானறிந்து அவைநீரக்கூறியவாறு. என்னையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ககஉ௩. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம் ௩

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்டலைமகணீக்கத்துச் சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற் பாவாய் நீ போதாய — என்கண்ணிற்கருமணியின்கணுறையும் பாவாய், நீயங்குநின்றும் போதருவாயாக,— யாம் வீழும் திருநுதற்கு இடம் இல்லை—போதராதிருத்தியாயின், எம்மாலவிரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்கவிடமில்லையாம். எ-று.

யான்காணுந்தன்மையாமையின் இவளபுறத்துப்போகற்பாலளன்றி என்கண்ணுளிருக்கற்பாலள், இருக்குங்கால் நின்னோடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நின்னினுஞ்சிறந்தவிவட்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீபோதுவாயாகவென்பதாம். (௩)

ககஉச. வாழ்தல் லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. ௪

பகற்குறிக்கட்புணர்ந்துநீங்குவான் சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னள் — தெரிந்தவிழையினையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடுகூடிவாழ்தல்போலும்,— நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள் — பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினீங்கிப்போதல்போலும். எ-று.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய்நிலையான் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலானும், அவற்றை அவள்புணர்வுபிரிவுகட்குவமையாக்கினார். (௪)

௧௧௨௫. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். ௫

ஒருவழித்தணந்து வந்த தலைமகன் நீயிர் தணந்த ஞான்று
எம்மையுள்ளியுமறிதிரோவென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம் யான் மறப்பின் உள்ளுவன் — ஒளியவாய அமரைச்செய்யுங்கண்ணினையுடையாள்குணங்களை யான்மறந்தேனாயின், நினைப்பேன்,— மறப்பு அறியேன்—ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன், ஆகலான் நினைத்தலையுமறியேன். எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணையுந்தலைமகன்கூற்று, மேற்றலைமகள்கூற்று. (௫)

௧௧௨௬. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர். ௬

ஒருவழித்தணப்பின்கட்டலைமகனைத் தோழி இயற்
பழிக்குமென்றஞ்சி அவள்கேட்பத் தன்
னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணாமைப்பற்றிச் சேய்மைக்கட்போயினாரென்று கருதுவார் கருதுக,— எங்காதலவர் கண்ணுள்ளிற் போகார்—எம்முடையகாதலர் எங்கண்ணகத்துநின்றும் போகார்,— இமைப்பிற் பருவரார்— யாமறியாதிமைத்தேமாயின் அதனால்வருந்துவதுஞ்செய்யார்,— நுண்ணியர்—ஆகலாற் காணப்படார் நுண்ணியர். எ-று.

இடைவிடாதநினைவின்முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற் கண்ணுள்ளிற்போகாரென்றும், இமைத்துழியும் அது நிற்றலான் இமைப்பிற் பருவராரென்றுங்கூறினாள். (௬)

௧௧௨௭. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர் கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம்—காதலர் எப்பொழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற் கண்ணினையஞ்சனத்தாலெழுதுவதுஞ்செய்யேம்,— கரப்பாக்கு அறிந்து — அத்துணைக்காலமும் அவர்மறைதலையறிந்து. எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர். வருகின்ற வேபாக்கென்பதுமது. யானிடையீடின்றிக்காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (௭)

௧௧௨௮. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. ௮

இ-ள். காதலவர் நெஞ்சத்தாராக வெய்து உண்டல் அஞ்சுதும் —காதலர் எந்நெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக உண்டலையஞ்சாநின்றேம்,— வேபாக்கு அறிந்து—அவர் அதனான் வெய்துறலையறிந்து. எ-று.

எபபொழுதும் எனனெஞ்சினகணிருககினறவரைப பிரிந்தாரெனறு கருது மாறெனனையெனபது குறிபபெசசம். (அ)

ககஉகூ. இமைபபிற கரப்பாக கறிவ லனைததிறகே
யேதில ரென்றுமிவ வூர். கூ

வரைவிடைவைததுபபிரிவினகட்டலைமகளாறறுதறபொருட்டுத
தோழி தலைமகனையியறபழிததவழி அவளியறபட்மொழிநதது.

இ-ள். இமைபபிற கரபபாககு அறிவல —எனகணணிமைககுமாயின உள்ளிருககினற காதலா மறைதலையறிநது இமையேன,— அனைததிறகே ஏதிலா் எனனும இவவூா— அவவளவிறகு அவரைத துயிலாநோயசெயதாா அனபிலரெனறு சொலலாநிறகும இவவூா. எ-று.

தனகருததறியாமைபபறறிப புலநதுசொலலுகினறாளாகலின, தோழியையே றுபநிதது இவவூரெனறாள். ஒருபொழுதும பிரியாதவரைப பிரிநதாரெனறு பழிககறபாலையலலையெனபதாம. (கூ)

ககங0. உவநதுறைவ ருளளதது ளெனறு மிகநதுறைவ
ரேதில ரெனனுமிவ வூா. க0

இதுவுமது.

இ-ள். எனறும உளளததுள உவநது உறைவா் — காதலா எஞஞான்றும எனனுளளததுளளேயுவநதுறையாநிறபா,—இகநது உறைவா ஏதிலா எனனும இவவூா — அதனையறியாது அவரைப பிரிநதுறையாநினறாா அனபிலரென்று சொலலாநிறகும இவவூா. எ-று.

உவநதுறைவரெனறதனால அனபுடைமைகூறினாள். பிரியாமையும் அனபுமுடையாரை இலரெனப பழிககறபாலையலலையெனபதாம. (க0)

ககசு ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேடபடுககபபட்டு ஆறறுணைய தலைமகன தோழிககுத தனனாணடுறவுரைததலும, அறததொடுநிறபிககலுறற தலைமகள அவட்குத தனனாணடுறவுரைததலுமாம. இது, காதனமிககுழி நிகழவதாகலின, காதறசிறபபுரைததலினபின வைககபபட்டது.

ககங்க. காம முழநது வருநதினாக கேம
மடலலல தில்லை வலி. க

சேடபடுககபபட்டு ஆறறுணைய தலைமகன சொலலியது.

இ-ள். காமம உழநது வருநதினாககு— அரியராய மகளிரொடு காமததை யனுபவிததுப பினனதுபெறாது துனபுறறவாடவாககு— ஏமம மடல அலலது வலி இலலை — பணடேம ஏமமாயவருகினற மடலலலது இனியெனககு வலி யாவதிலலை, எ-று.

ஏமமாதல அததுனபநீககுமவகை அவவனுபவததினைககொடுததல. வலி ஆகுபெயா. பணடுமாடவராயினாா இனபமெயதிவருகினறவாறுநிறக நினனைய தறகுததுணையெனறு கருதிக கொனனேமுயனற யான் இதுபொழுது அலலாமையையறிநதேனாகலான இனி யானுமவவாறறான அதனையெயதுவலென்பது கருதது. (க)

ககாஉ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. ௨

நாணுடையருமகத அது முடியாதென மடலிலககலுறருட்குச்
சொலலியது.

இ-ள். நோனா உடமபும் உயிரும மடல ஏறும— அவவருததநதினைபபொ றுதவுடமபுமுயிரும ஆதறகேமமாய மடனமாவினையூரக்கருதாநினறன,—நா ணினை நீககிநிறுதது— அதனை விலககுவதாய நாணினையகறறி. எ-று.

வருநதினாககென மேலவாநதமைபிற செயபபடுபொருள |ரணடுக கூருரா யினா. மடல ஆருபெயா. நீககிநிறுததெனபது ஒருசொனனீாமைதது. அறி வுநிறையோாபபுககடைபபிடிமுதலிய முனனேநீஙகவும நாணீஙகாதுநினறது, அதுவுமிதுபொழுதுநீஙகிறறெனபான, உடமபுமுயிருமென்முன. அவைதாந தமமுணீஙகாமறபொருடடு மடலேறுமெனறது அவள தனனுறறுமையறிநது கடிதிறகுறைநோததுககி. (௨)

ககாங. நாணொடு நலலாண்மை பணடுடையே னின்றுடையேன
காமுறறா ரேறு மடல. ௩

நாணையனறி நலலாணமையுமுடைமையின
முடியாதெனருடகுச சொலலியது.

இ-ள். நாணொடு நலலாணமை பணடு உடையேன— நாணும மிககவாண டகைமையும யான பணடுடையேன, — காமுறறாா ஏறும மடல இனறு உடையேன—அவை காமததானீஙகுதலான, அககாமமிககாரோறும மடலினை யினறுடையேன. எ-று.

நாண இழிவாயினசெயதறகணவிலககுவது. ஆணமை ஒனறறகுநதளராது நிறறல். அவை பணடுளளன, இனறுளளது இதுவேயாகலிற கடிதினமுடியு மெனபதாம. (௩)

ககாச. காமக் கடுமபுன லுயககுமே நாணொடு
நலலாணமை யென்னும புணை. ௪

நாணுநலலாணமையுங காமவெளளததிறகுப புணையாகலின
அதனால அவைநீஙகுவனவலலவேபெனருடகுச சொலலியது.

இ-ள். நாணொடு நலலாணமை எனனும புணை—யானறனனைககடததறகுக கொணடநாணும நலலாணமையுமாகிய புணைகளை— காமக கடுமபுனல உய க்குமே—எனனிறபிரிததுக காமமாகிய கடியபுனல கொணடுபோகாநினறது. எ-று.

அதுசெயயமாட்டாத ஏனைபபுனலினீககுதறகுக் கடுமபுனலெனமுன. இப புணறகு அவை புணையாகா, அதனன அவை நீஙகுமெனபதாம. (௪)

ககாரு. தொடலைக குறுந்தொடி தநதாண் மடலொடு
மாலை யுழக்கும் துயா. ௫

இவவாறருமையும மடலும நுமககெவவாறு
வநதனவெனருட்குச சொலலியது.

இ-ள். மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடு— மாலைப்பொழுதின்கண் அனுபவிக்குந் துயரினையும் அதற்குமருந்தாய மடலினையும் முன்னறியேன்,— தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள்— இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத்தொடர்ந்த சிறுவளையினையுடையாள் தந்தாள். எ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினுமுளதேனும் மாலைக்கண் மலர்தலுடைமையின் மாலையுழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவ்விழிவும் அவளாற்றரப்பட்டதென்றும், அவடான் நீகூறியதே கூறுமிளமையளென்பது தோன்றத் தொடலைக்குறுந்தொடியென்றுங் கூறினான். அப்பெயர் உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. இவைபவடந்தனவாகலின் நின்னுனிபகுமென்பது கருத்து. (௫)

௧௧௩௬. மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். ௬

மடலூரும்பொழுது இற்றைக்குங்கழிந்ததென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா— நின்பேதைகாரணமாக என் கண்கள் ஒருகாலுந் துயிறலைப்பொருந்தா,— யாமத்தும் மன்ற மடலூர்தல் உள்ளுவேன் — அதனால் எல்லாருந் துயிலுமிடையாமத்தும் யானிருந்து மடலூர்தலையே கருதாநிற்பேன். எ-று.

பேதையென்றது பருவம்பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிக்குறைமுடிப்பது நாளையென வேண்டாவென்பதாம். (௬)

௧௧௩௭. கடலன்ன காமம் முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். ௭

பேதைக்கென்கண்படலொல்லாவென்பதுபற்றி
அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையராயவாடவரன்றே
ஆற்றற்பாலரென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏறாப் பெண்ணின்—கடல்போலக் கரையற்றகாமநோயினையனுபவித்தும் மடலூர்தலைச்செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தக்கது இல் — மிகத்தகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்தில்லை. எ-று.

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கில்லையாகாநின்றது, நீயஃதறிகின்றிலையென்பதாம். இதந்துணையுந்தலைமகன்கூற்று, மேற்றலைமகள்கூற்று. (௭)

௧௧௩௮. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். ௮

காப்புச்சிறைமிக்குக் காமம்பெருகியவழிச் சொல்லியது.

இ-ள். நிறை அரியர் (என்னாது)— இவர்நிறையால் நாமீர்த்தற்கரியரென்றஞ்சுதல்செய்யாது,— மன அளியர் என்னாது — மிகவுமளிக்கத்தக்காரென்றிரங்குதல்செய்யாது,—காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும்— மகளிர்காமமும் அவர்மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ-று.

என்றதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மனறென்பது தந்தைதன்னையரைநோக்கி. உலகத்துப் பெண்பாலாராகாமத்தியல்புகூறுவாளபோன்று, தனகாமம் பெருகியவாறும் இனியறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமெனபதூஉங்குறிப்பாற்கூறியவாறாயிற்று.

௧௧௩௯. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். எல்லாரும் அறிகிலார் என்று—யானமுன்னடங்கி நிற்றலான் எல்லாருமென்னையறிதலிலா இனியவவாறுநில்லாதியானேவெளிப்பட்டறிவிப்பலென்றுகருதி,—என்காமம் மறுகில் மருண்டு மறுகும்—என்காமம் இவ்வூர்மறுகினகணணே மயங்கிச் சுழலாநின்றது. எ-று

மயங்குதல் அம்பலாதல். மறுகுதல் அலராதல். அம்பலுமலருமாயிற்று, இனியறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமெனபதாம். அறிவிலாரெனபதூஉம் பாடம். (௯)

௧௧௪0. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. ௧0

செவிலிக்கறத்தொடுநின்றுவைத்து யானிற்குமாறென்னையென்று நகையாடிய தோழியொடு புலந்து
தனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம் கண்ணிற்காண அறிவில்லார் நகுப—யாங்கேட்குமாறுமன்றிக் கண்ணுறக்காணுமாறு எம்மையறிவிலார நகாநின்றார், — யாம் பட்ட தாம் படாவாறு—அவரங்ஙனஞ்செய்கின்றது யாமுற்றநோய்கள் தாமுறாமையான். எ-று.

கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமையுணர்நின்றது. அறத்தொடுநின்றமையறியாதுவரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலளெனப் புலக்கின்றாளாகலின, ஏதிலாளாக்கிக் கூறினள். இது, நகாநின்றுசேட்படுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகன கூறியதாங்கால், அதிகாரத்திற்கேலாமையறிக. (௧0)

௧௧௫ ம் அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுக்கம்வேண்டிய தலைமகன் பிறர்கூறுகின்றவலர் தனக்காகின்றவாற்றைத் தோழிக்கறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைமகளுந்தோழியும் அவ்வலரையவன்றனக்கறிவுறுத்தலுமாம். இது, நாணுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலான், நாணுத்துறவுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧௪௧. அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால. ௧

அலலகுறிப்பட்ட பிறறைஞான்று வந்த தலைமகனைத் தோழி
யலர்கூறி வரைவுகடாயவழி அவன் சொல்லியது.

இ-ள். அலர் எழ ஆருயிர் நிற்கும் — மடநதையொடெம்மிடைநட்பு ஊரின்கணலராயெழுதலான அவளைப்பெறுதுவருந்துமென்னரியவுயிர் பெற்றது

போனறு நிலைபெறும்;— அதனைப பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை பேறறைத தெய்வத்தால யானேயறிவதலலது கூறுகினறபலருமறியார்.எ-று.

அலலகுறிபபட்டுத் தலைமகளையெயதபபெறாத வருத்தமெல்லாநதோனற அரியவுயிொனறும், அங்ஙனமரியாளை எளியளாக்கியெடுக்கினறமையின், அஃத வவாருயிாக்குப பறறுககோடாகாநினறதெனபான அலொழவாருயிர்நிற்குமெ னறும, பறறுககோடாதலை அவவேதிலாரறியிறறுறறுதொழிவா ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகினறது தெயவததானெனறுங்கூறினை. முறறுமமை விகாரததாறறொககது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக கீநததிவ வூா. உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலா அன்ன கணணாள அருமை அறியாது—மலாபோலுங்கணணை யுடையாளது எயதறகருமையறியாது,— இவவூர் அலா எமக்கு ஈநதது— இவ்வூா அவளையெளியளாக்கி அவளோடலாகூறலை எமககுபகரிததது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிபபாட்டானும இடையீடுகளானும ஆயது. ஈநததென றுன, தனககுபபறறுககோடாகலின. அலாகூறுவாரை அவாசெயதவுதவிபறறி இவவூொனறான. (உ)

ககசங. உறுஅதோ வூரறிந்த கெளவை யதனைப்
பெறுஅது பெறறனன நீரதது. ங

இதுவுமது.

இ-ள். ஊா அறிநத கெளவை உறுதோ— எஙகடகுககூட்டமுண்மை இவ வூரறிதலான விளைநதவலா எனககுறுவதொனறனறே,— அதனைப பெறாது பெறறனன நீரதது—அதுகேடடவெனமனம அககூடடதநைபபெறுதிருநதே பெறறுறபோலுநீரமையையுடைததாகலான. எ-று.

பெறறனனநீரமை பெறறவழியுளதாமினபமபோலுமினபமுடைமை. நீரத் தெனபதறகேறற மனமெனனும வினைமுதல வருவிககபபட்டது. (ங)

ககசச. கவவையாற கவ்விது காம மதுவினறேற்
றவ்வென்னுந தன்மை யிழந்து. ச

இதுவுமது.

இ-ள். காமம கவ்வையால கவவிது—எனகாமம் இவவூரெடுக்கினற அலரா னேயலர்தலையுடைததாயிறறு,— அது இனறேல தனமை இழநது தவ்வென னும— அவவலரிலலையாயின, தனனியலபிழநது சுருஙகும. எ-று.

அலாதல மேனமேனமிகுதல. செவவையுடையதனைசசெவவிதெனறுறபோ லக் கவ்வையுடையதனைக் கவவிதென்றுா. இயலபு இனபமபயததல. தவவெ ன்னுமென்பது குறிபபுமொழி, "நூலகால யாதத மாலை வெணகுடை— தவ் வென் றசைஇத தாழதுளி மறைபப" எனபுழியுமது. (ச)

ககசரு. களிததொறுங களுண்டல வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிபபடுந் தோறு மினிது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். களித்தொறும் கள் உண்டல் வேட்டற்று—கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந்தோறுங் கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுந்தோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராந்தோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டற்றாலென்பது வேட்டற்றாலென நின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (௫)

௧௧௪௬. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. ௬

இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானுந் தலைமகனையெய்தப்பெறாத தலைமகள் அவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள்—யான் காதலனைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருஞான்றே,—அலர் திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று—அதனானாயவலர் அவ்வளவிற்றன்றித் திங்களைப் பாம்புகொண்டவலர்போன்று உலகெங்கும் பரந்தது. எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றென்றாள். இருவழியும் மன்னும் உம்மையும் அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடல்வேண்டுமென்பதாம். (௬)

௧௧௪௭. ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொல்
நீராக நீளுமிந் நோய். ௭

வரைவுநீட ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதலறிந்த தோழி ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லுநோக்கியாற்றல்வேண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவள் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல் நீராக நீளும்—இவ்வூரின் மகளிரெடுக்கின்ற அலர் எருவாக அதுகேட்டு அன்னை வெகுண்டுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆணொழிந்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருங்குதற்கேதுவாவன தாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவென்பதாம். வரைவாணுதல் பயன். (௭)

௧௧௪௮. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல். ௮

இதுவுமது.

இ-ள். கௌவையால் காமம் நுதுப்பேமெனல்—ஏதிலாரெடுக்கின்ற அலரால் நாங் காமத்தையவித்துமென்று கருதுதல்,—நெய்யால் எரி நுதுப்பேமென்றற்று—நெய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொக்கும். எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கண் வந்தன. கிளர்தற்காரணமாய அலரால் அவித்தல்கூடாதென்பதாம். (௮)

௧௧௪௯. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. ௯

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவினகணுற்றுளாய தலைமகள் அவனவ
ந்து சிறைப்புறத்தானுதலறிந்து அலரஞ்சியாற்றலவேண
டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அஞ்சலோம்பு என்றா பலா நாண நீத்தக்கடை— தம்மையெதிர்
பட்டஞான்று நின்னிற்பிரியேன அஞ்சலோம்பெனறவாதாமே இன்று கண
டாாபலரும் நாணுமவகை நம்மைத் துறந்தபின—அலா நாண ஒலவதோ—
நாமேதிலாாகூறுமலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவென்னும வினையெச்சம ஒலவதெனனுந்தொழிற்பெயருள ஒலலுதற
றொழிலோடு முடிந்தது. கண்டாாநாணுநிலைமையமாய யாம நாணுதல யாண
டையதெனபதாம். (க)

ககறு0. தாமவேணடி னலகுவதெய்காதலா யாமவேண்டுங
கௌவை... ஒா. க0

தலைமகன பிரிவுணாக்கும் வன்கதோழி தலைமகட்குச்சொல
லிவாளிஃவ இரணு நவைன உடனபோகக்கு
நயபபச் செவுலியது.

இ-ள். யாம வேணடும கௌவை இவலூா எடுக்கும—உடனபோகற்கேது
வாகனுககி யாமபணடேவிரும்புவதாயவலரை இவலூாதானேயெடாநினறது,
——காதலாதாம வேணடின நலகுவா—இனிககாதலாதாமும யாமவேணடிய
ககால அதனையினிதினோவா, அநனால இவவலா நமக்குநனருயவநதது. எ-று.
எச்சவும்மை விகாரத்தாறறொககது. நஙகட்காதலுடைமையின மற்றொன
பது தோனறக காதலொனறுள. இவவிருபதுபாட்டும புணாதனிமித்தம. (க0)

களவியல முறறிறறு

கற்பியல்.

இனிக கறபுப பதினெட்டதிகாரத்தாற கூறுவானறொடங்கி, முதறகட்பி
ரிவாறறுமை கூறுகினறுா.

ககசு ம அதி.— பிரிவாற்றுமை.

அஃதாவது வரைநதெய்தியபின தலைமகன அறமபொருளினபங்களின
பொருட்டுச சேயிடையினும ஆயிடையினுந்தலைமகளைப பிரிநதுசெலலும செல
லுஞானறு அபபிரிவினை அவளாறறுளாநதனமை. அஃது ஈணடுப பிரிவுணாத
தியதலைமகறகுத தோழி கூறலும,அவடனககுத தலைமகடானே அவனகுறிப்பா
னுணாநதுகூறலும, பிரிவுணாததியவழிக்கூறலும, தலைமகனபிரிநதுழி ஆற்று
விக்குநதோழிககுத தலைமகளமறுத்துககூறலுமென நாலவகையாறகூறபபடும்.

ககறுக. செலலாமை யுண்டே லெனக்குரை மறறுநின
வலவரவு வாழவாாக குரை . க

பிரிநதுகடிதினவருவலென்ற தலைமகறகுந
தோழி சொலலியது.

இ-ள். செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையு ண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல், — மற்று நின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை—அஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல்சொல்லவையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல். எ-று.

தலைமகளையொழித்து எனக்கென்றாள், தானவளென்னும் வேற்றுமையின் மையின். அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவ்வரவுகாணவல்லளல்லள், பிரிந்தபொழுதேயிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகள்கூற்றாக்கியுரைப்பாருமுளர். (க)

ககருஉ. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. உ

பிரிவு தலைமகன் ... பானறிந்த தலைமகள்
தோழிக்... கொண்டற்று—அதன...

இ-ள். அவர் பார்வல் இன்கண்... வலர்போன்று உலகெங் ... ணணியுங்கொண்டு பின்னின்றஞான்று அவர்நோக்கும் ... குறித்தமையான் நம க்கினபமுடைத்தாயிருக்கும், — ... பிரிவஞ்சும் புன்கண் உடைத்து— இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நிகழாநிற்கவும் அது பிரிவொன்றஞ்சுமச்சத்தினை யுடைத்தாயிற்று, அவரன்பினின்மையிற். எ-று.

பார்வலென்றதனாற் புணர்ச்சிபெற்ற பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன் கணென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேலதாயிற்று. அவ்வச்சத்தினையுடைத்தாதலாவது "முள்ளூற்ற முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீர்க—ளளினு மகிழ் செய்யு மெனவுரைத்து மமையாரென்—னொள்ளிழை திருத்துமம்" பண்டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங் குவித்தல் பயன். (உ)

ககருங. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். ங

இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையார்கண்ணும்—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரி வாற்றாமையும் அறிதலுடையராய காதலர்கண்ணும்,—ஓரிடத்துப் பிரிவு உண் மையான்—ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான்,—தேற்றம் அரிது—அவர்சொல் லும் தலையளியும்பற்றி நம்மாட்டன்புடையரென்த் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயி ருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. (ங)

ககருச. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். அளித்து அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின்— எதிர்ப்பட்டஞான்றே தலையளிசெய்து நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலென்றவர்தாமே பின் பிரிவராயின், — தெளித்த சொற் றேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ — அவர்கண்றி அவர்தெளிவித்தசொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ! எ-று.

தெறியாரென்பது தன்னைப் பிறர்போற்கூறல். சொல்லுஞ்செய்துமொவ்வா மைக்குற்றம் அவர்கசெய்தும், அஃதெய்தாவகையழுங்குவியென்பது கருத்து.

ககருரு. ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஓம்பல்— என்னுயிர்சசெல்லாமற்காத் தியாயின், அதனையாளுதற்கமைந்தாருடைய செலவினை அழுங்குவிப்பாயாக;— மற்று அவர் நீங்கிற் புணர்வு அரிது—அழுங்குவிப்பாரின்றி அவர்செல்வ ராயின் அவரால் ஆளப்பட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்றாற் பின்னவரைக்கூடுதல் எனக்கரிதாம். எ-று.

ஆளுதற்கமைதல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாலேற்புடையராதல். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (ரு)

ககருசு. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை. சு

தலைமகன் பிரிவுணர்த்தியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணராயின்— நங்கவவுக்கண்மையறி ந்த தலைவர்தாமே நம்முன்னின்று தம்பிரிவினையுணர்த்தும் வன்கண்மையுடைய ராயின்,—நல்குவர் என்னும் நசை அரிது—அத்தன்மையார் பின்பு நம்மாற்றா மையறிந்து வந்து தலையளிசெய்வரென்றிருக்குமாசை விடப்படும். எ-று.

அருமை பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பின்றிப் பிரிவெண்ணுத லும் உணர்த்தலுமவல்லராயினார் பிரிந்துபோய் அன்புடையராய் நம்மைநினை த்துவந்து நல்குதல் யாண்டையதெனபதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். (சு)

ககருஎ. துறைவன் றுறந்தமை தூற்றாகொன் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள். துறைவன் துறந்தமை—துறைவன் என்னைப் பிரியலுற்றமையை— முன்கையிறை இறவாநின்ற வளை தூற்றாகொல்— அவனுணர்த்தாமற்றாமேயு ணர்ந்து என்முன்கையினிறையினின்றுங்கழலாநின்ற வளைகள் எனக்கறிவியா வோ, அவனுணர்த்தவுணர்ந்துவந்து நீயறிவித்தல்வேண்டுமோ! எ-று.

முன்னேநிகழ்ந்தமையிற் றுறந்தமையென்றும், கேட்டதுணையானே மெலி ந்து ஆற்றாமையின் இறவாநின்றவென்றுங்கூறினாள். அழுங்குவித்துவந்துகூற் றபாலையல்லையாய நீயும் இவ்வளைகள்செய்தனவே செய்தாயென்பது புலந்துகூறி யவாறு. (எ)

ககருஅ. இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். இனன் இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னாது—மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுந் தோழியரில்லாத வேற்றூரின்கண் வாழ்தலின்னாது;—இனியார்ப்பிரிவு அதனி

னும இன்னாது—அதனமேலும தஙகாதலனைபபிரிதல அதனினுமினனாது.எ-று.
தலைவனசெலவினையழுஙகுவித்து வாராது உடன்பட்டுவந்தமைபறறிப புல
ககினறாளாகலின, இனனிலனூறொனறாள். உலகியலகூறுவாளபோனறு தனகக
வலிரணடுமுணமைகூறியவாறு. (அ)

ககருக. தொடிற சுடினலலது காமநோய போல
விடிற சுடலாறறுமோ தீ. கூ

காமநதீயேபோனறு தானினறவிடததைச சுடுமாகலான
நீயாறறலவேணடுமெனற தோழிககுச் சொலலியது.

இ-ள. தீததொடிற சுடிற சுடலலலது — தீத தனனைததொட்டாரசுடுமா
யிறசுடுதலலலது— காமநோயபோல விடிற சுடல ஆறறுமோ—காமமாகிய
நோயபோலத தனனையகனறாற றபபாதுசுடுதலை வறறோ, மாட்டாது. எ-று.
சுடுமாயினெனபது மநதிரமருநதுகளாறறமபிககபபடாதாயினெனறவாறு.
காமததிறகதுவுமிலலையெனபாள வாளா சுடலெனறாள. அகறல நுகராமை.
சுடலெனபது முனனுநகூட்டபபட்டது. தீயினுஙகொடியதனை யாறறுமாறெ
னனையெனபதாம். (கூ)

ககரு௦. அரிதாறறி யலலனோய நீககிப பிரிவாறறிப
பினனிருநது வாழவார பலர். க௦

தலைவியாபலரும பிரிவாறறியிருபபா அது நீசெயகின
றிலையெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. நீசொலலுகினறதொகரும,—அரிது ஆறறி அலலல்நோய நீககி—
பிரிவுணாததியவழி அதறகுடமபடடுப பிரியுஙகால நிகழும அலலனோயினையு
நீககி—பிரிவு ஆறறிப பின இருநது வாழவார பலர—பிரிநதால அபபிரிவுதன
னையுமாறறிப பினனுமிருநது உயிாவாழுமகளிா உலகததுப பலர். எ-று.
பணடையிறசிறபபத தலையளிபெறறினபுறுகினறவெலலைககணே அஃதி
ழநது துனபுறுநறகுடமபடுதல அரியதொனறாகலின அரியதனைசசெயதெனறு
ம, செலலுநதேயதது அவாககியாது நிகழுமெனறும வருநதுணையும யாமாற
றியிருககுமாறெனனெனறும அவவரவுதான எஞஞானறு வநதெயதுமெனறும
இவவாறறானிகழுஙகவலை மனநதுநீஙகாதாகலான அலலனோயநீககியெனறும,
பிரிநதால வருநதுணையும அகதது நிகழுஙகாமவேதனையும புறத்து யாழிசை,
மதி, தெனறலெனறிவைமுதலாக வநது அதனை வளாபபனவும ஆறறலரியவாக
லிற பிரிவாறறியெனறும, தஙகாதலனாயினறியமையா மகளிருள இவையெ
லலாம பொறுததுப பினனுமிருநது உயிாவாழவாா ஒருவருமிலலையெனபது
குறிபபாறறோனறப பினனிருநதுவாழவாாபலரொனறுஙகூறினாள. அரிதென்பது
வினைக்குறிப்புபபெயா. பிரிவினகணிகழவனவறறைப பிரிவெனறாள. செயது,
நீக்கி, ஆறறியென்பன ஓசைவகையான அவவவறறதருமையுணா நினறன. சிற
பபுமமை விகாரததாறறொககது. யானுமிறநதுபடுவலெனபது கருதது. (க௦)

கசஎ ம அதி. — படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றுளாய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் ஆங்கினை வான மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கககூக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க் கூற்றுநீர் போல மிகும். க

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நினைனுக்கேலா தென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நோயை யான மறைப்பேன — இந்நோயைப் பிறரறியாதுணி யான மறையாநின்றேன்,—இஃதோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்போல மிகும்—நிறப்வும், இஃது அந்நாணவரை நில்லாது நீர்வேண்டுமென்றிறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீர்மிகுமாறுபோன மிகாநின்றது. எ-று.

அம்மறைத்தலாற் பயனென்னென்னப் பட்ட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக் கணவந்தது. “இஃதோ செலவாக் கொத்தனென்யான” என்புழிப்போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயரீறு திரிந்துநின்றது. இஃதோர்நோயையென்று பாடமோதுவாருமுளர், அது பாடமன்மையறிக இனி ஆற்றகடுத்தது நீசெயல்வேண்டு மென்பதாம். (க)

கககூஉ. கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க் குரைத்தலு நாணுத் தரும். உ

ஈண்டையாரறியாமன மறைத்தல் ஆண்டையாரறியத்தூதுவி டுதலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றுசெயல்வேண்டுமெ னற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோயைக் கரத்தலும ஆற்றேன—இந்நோயை ஈண்டையாரறியா மனமறைத்தலும் வல்லேனாகின்றிலேன்,—நோய் செய்தார்க்கு உரைத்தலும நாணுத் தரும — ஆகாக்கால், நோய்செய்தவர்க்குரைக்கவெனின், அதுவும எனக்கு நாணினைத்தாராநின்றது, இனியென்செய்கோ! எ-று.

ஒருகாலைக்கொருகானமிகுதலிற் கரத்தலுமாற்றேனென்றும், சேயிடைச்சென்றவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தேனென்பது பயக்குமென்னுங்கருத்தால் நாணுத்தருமென்றுங்கூறினாள். (உ)

கககூங. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென் னோனா வுடம்பி னகத்து. ங

இதுவுமது.

இ-ள். காமமும நாணும — காமநோயும அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்கலொல்லாத நாணும — நோனா உடம்பின அகத்து—தம்மைப்பொறுத்த வென்னுடம்பினகண்ணே—உயிர் காவாத் தூங்கும— உயிர் காத்தண்டாக அதனிருதலையினும் தூங்காநின்றன. எ-று.

பொறுமை மெலிவானாயது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்ற, நின்றது. தூதுவிடவும ஒழியவும்பண்ணுவன வாய காமநாணுகள் தம்முளொத்து உயிரினையிறுவியாநின்றன, யான் அவற்றுளொன்றினக்கணிற்கமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (ங)

ககசுச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ௪

தலைவியா காமககடறபடாா படினும அதனை ஏறற புணையானீந்திக் கடபபமொன்ற தோழிக்குச சொலலியது.

இ-ள.' உணடு காமககடலே—யாவாககும உளவாயவருகினற இவவிரணட னுளளும எனககுணடாகினறது காமககடலே,—அது நீநதும ஏமப புணை இல —அதனை நீநதும அரணுடிய புணையிலலை. எ-று.

இருவழியும மன்னும உமமும அசைநிலை. தூதுவிடடு இதறகுபபுணையாகற பாலையாயநீயும ஆயிறறிலையெனபது கருதது. (௪)

ககசுரு. துபபி னெவனுவா மறகொ றுயர்வரவு
நடபினு ளாறறு பவா. ௫

தூதுவிடாமைநோககித தோழியொடு புலநதுசொலலியது.

இ-ள். நடபினுள துயாவரவு ஆறறுபவா—இனபஞ்செயதறகுரிய நடபினக ணணே துனபவரவினைச செயயவலலவா—துபபின எவனுவாகொல—துனப ஞ்செயதறகுரிய பகைமைககண என்செயவாகொலலோ!. எ-று.

துபபுப பகையுமாதல "துபபெதிரந் தோாககே யுளளாச சேயமைய—னட பெதிாந் தோாககே யங்கை யணமைபன" எனபதனுனுமறிக. அபபகைமை ஈணடுக்காணமையின அவாசெயவதுமறியபபெறறிலேமெனபதுபட நினறமை யின, மன ஒழியிசைககண வநதது. துயாவருதலை விலககலாயிருகக அதுசெ யகினறிலையெனப புலககினறமையின, துயாவரவுசெயதாளாககியும பிறளாக் கியுஙகூறினுள. (௫)

ககசுசு. இன்பங் கடன்மறறுக காம மஃதடுங்கால
றுன்ப மதனிற பெரிது. ௬

காமததானினபமுறறாகரு அதனினுய துனபமும வரு மெனற தோழிகருசச சொலலியது.

இ-ள. காமம இனபம கடல—காமம புணாவாலினபஞ்செயயுஙகால, அவ வினபஙகடலபோலபபெரிதாம,—மறறஃது அடுஙகால துனபம அதனிறபெ ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாறறுன்பஞ்செயயுஙகால, அததுனபம அககடலி னும்பெரிதாம். எ-று.

மறறு வினைமாறறினகண் வநதது. அடுஙகாலென வநதமையின, மறுதலை யெசசம வருவிககபபடடது. பெறறவினபததோடொததுவரின் ஆறறலாம, இஃததனதளவனறெனபது கருதது. (௬)

ககசுஎ. காமக் கடும்புன லீந்திக் கரைகாணேன்
யாமததும் யானே யுளேன். ௭

காமக்கடல நிறை புணையாக நீநதபபடு மெனறாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமக கடும்புனல நீநதிக கரை காணேன—காமமாகியகடலை நீநதா தேனலலேன,நீநதியும அதறகுக் கரைகாணகினறிலேன,—யாமத்தும் யானே உளேன—அககாணுமைமககாலநதான் எலலாருநதுயிலும அரையிருளாயிற்று, அவவரையிருடகணணும அதறகொருதுணையினறி யானேயாயினேன், ஆயும் இறநதுபடடுயநதுபோகாதுளேனாகாநினறேன, ஈதொருதீவினைபபயனிருநத வாறெனா எ-று.

கடுமை எணடு மிகுதிககணினறது. உமமை முனனுஙகூட்டபபடடது. யா னேயாயினேனெனபது நீதுணையாயிறறிலையெனனுஙகுறிபபிறறு. (எ)

ககக௲அ மனனுயி ரெலலாந துயிறறி யளிததிரா
வென்னலல திலலை துணை. அ

இரவினகொடுமைசொலலியிரஙகியது.

இ-ள். இரா அளிதது—இவவிரா அளிததாயிருநதது,—மன உயிா எலலாம துயிறறி எனனலலது துணை இலலை—உலகதது நிலைபெறுகினற உயிாகளையெ லலாநதானேதுயிலபபணணுதலான எனனையலலது வேறுதுணையுடைததாயிற றிலலை. எ-று.

துயிறறியெனத திரிநதுநினற வினையெசசம் அவாயநிலையான்வநத உடைத தாதலோடு முடிநதது. துணையோடொனறுநினற உயிாகளெலலாம விடடு இறநதுபடுமெலலையேனும எனனையே துணையாகக கோடலின அறிவின்றென பதுபறறி அளிததெனறுா, இகழசசிககுறிபபு. (அ)

கக௲க. கொடியாா கொடுமையிற றாஙகொடிய விந்நா ளெடிய கழியு மிரா. க

இதுவுமது.

இ-ள். இநநாள நெடிய கழியும இரா—காதலரொடு நாமினபுறற முனனு ளகளிற குறியவாய அவாபிரிவாறறேமாகினற இநநாளகளிலே நெடியவாயச் செலகினற கஙகுலகள—கொடியாா கொடுமையின தாம கொடிய—அக் கொடியாரது கொடுமைககுமேலே தாஙகொடுமை செயயாநினறன. எ-று.

தனனுறறுமை கருதாது பிரிதலின, கொடியாரெனறுா. கொடுமை கடிதின் வாராதுநீடடிததல. அவாபிரிவாறும நீடடிபபானுமுளதாய ஆறறுமைககுக கணணேடாமைமேலும பணடையினெடியவாயக கொடியவாகாநினறனவெ னபதாம. (க)

ககள0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச செலகற்பின் வெள்ளநீர் நீநதல மனறேவென் கண். க0

நினகணகள பேரழுகழிகினறனவாகலின அழறபாலை யலலையெனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள். உளளமபோனறு உளவழிச செலகறபின—மனமபோலக் காதல ருளளதேயததுக கடிதிறசெலலவலலனவாயின,—என கண வெளளநீா நீந தல—எனகணகள இஙஙனம் வெள்ளமாகிய தாநீரை நீநதா. எ-று.

அதுமாட்டாமையின இனி அவறறிறகு நீநதுதலேயுளளதெனபது படடினற மையின, மன ஒழியிசைககண வநதது. மனததிறகுச்செலவாவது நினைவே

யாகலின் உள்ளம்போன்றென்றும், மெய்க்கு நடந்துசெல்லவேண்டுதலிற் கண்கள் அதனொடுசென்று காதலரைக் காண்டல்கூடாதென்னுங்கருத்தாற் சொல்கற்பினென்றுங்கூறினாள். இதனான் வருகின்றவதிகாரமுந்தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது. (௧௦)

௧௧௮-ம் அதி.— கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சிவிதுப்பான் வருந்துதல். காட்சிவிதுப்புத் தலைமகனைக் காண்டற்கு விரைதல். இது, படர்மெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், படர்மெலிந்திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧௭௧. கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது. ௧

நின்கண்கள் கலுழ்ந்து தம்மழகிழவாநின்றன நீயாற்றல்
வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். தண்டா நோய் யாம் கண்டது தாம் காட்ட — இத்தணியாநோயை யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலானன்றே, — கண் தாம் கலுழ்வது எவன்கொல் — அன்று அத்தொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லியழுகின்றது என்கருதி? எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந் தாமேகாட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல் யாண்டையதென்பதாம். (௧)

௧௧௭௨. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைத லுழப்ப தெவன். ௨

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண் — மேல்விளைவதனையாராய்ந்தறியாது அன்று காதலரை நோக்கிநின்ற உண்கண்கள் — பரிந்து உணராப் பைதல் உழப்பது எவன் — இன்று இது நம்மாலவந்ததாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுபடுத்துணராது துன்பமுழப்பது என்கருதி? எ-று.

விளைவது பிரிந்துபோயவர் வாராமையிற் காண்டற்கரியராய் வருந்துதல். முன்னே வருவதறிந்து அதுகாவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச்செய்கையென்பதாம். (௨)

௧௧௭௩. கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுழும் இது — இக்கண்கள் அன்று காதலரைத் தாமே விரைந்துநோக்கி இன்றுந் தாமேயிருந்தழுகின்றவிது — நகத்தக்கது உடைத்து — நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கவியல்பினையுடைத்து. எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழிமடச்செய்கையை. அது வருமுன்னர்க்காப்பார்க்கு நகைவிளைக்குமாகலான், நகத்தக்கதுடைத்தென்றாள். (௩)

ககஎ௪. பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்றா
வுய்விநோ யென்க ணிறுத்து. ௪

இ-ள். உண்கண்—உண்கண்கள்,—உயலாற்றா உய்வு இல் நோய் என்கண் நிறுத்து—அன்று யானுய்யமாட்டாமைக்கேதுவாய ஒழிவில்லாதநோயை என் கண்மேனிறுத்தி,—பெயலாற்றா நீர் உலந்த—தாமுமழுதன்மாட்டாவண்ணம் நீர்வற்றிவிட்டன. எ-று.

நிறுத்தல் பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையானைக் காட்டி அதனால் நிலைபெறச்செய்தல். முன் எனக்கின்னாதனசெய்தலாற் பின் தமக்கின்னாதன தாமே வந்தனவென்பதாம். (௪)

ககஎ௫. படலாற்றா பைத லுழக்கும் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கடல் ஆற்றாக் காமநோய் செய்த என்கண்—என்கட்குக் கடலுஞ்சிறிதாம்வண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்த என்கண்கள்—படல் ஆற்றா பைதல் உழக்கும்—அத்தீவினையாற் றுஞ்சுதலில்லவாய்த் துன்பத்தையுமுழவாநின்றன. எ-று.

காமநோய் காட்சியான் வந்ததாகலின், அதனைக் கண்களே செய்ததாகக் கூறினாள். துன்பம் அழுதலானுமாயது. (௫)

ககஎ௬. ஓஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட் டது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். எமக்கு இந்நோய் செய்த கண் தாம் இதற்பட்டது— எமக்கிக்காமநோயினைச் செய்த கண்கடாமும் இத்துயிலாதழுதற்கண்ணேபட்டது— ஓஒ இனிதே— மிகவுமினிதாயிற்று. எ-று.

ஓவென்பது மிகுதிப்பொருட்கண்வந்த குறிப்புச்சொல். நம்மால் வருந்தமுற்றவெமக்கு அது தீர்ந்தாற்போன்றதென்பதாம். (௬)

ககஎஎ உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். எ

இதுவுமது.

இ-ள். விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவர்க் கண்ட கண்—விழைந்து உண்ணெகிழ்ந்து விடாதே அன்று அவரைக்கண்ட கண்கள்—உழந்துழந்து உள் நீர் அறுக—இன்று இத்துயிலாதழுங்கலாய துன்பத்தினையுழந்துழந்து தம்மகத்துள்ளநீர் அறறேபோக. எ-று.

அடுக்கு இடைவிடாமைக்கண் வந்தது. அறுதலாகிய இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. (எ)

ககஎ௮. பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண். ௮

காதலர் பிரிந்துபோயினாரல்லர் அவர் நெஞ்சுளர்
அவரைக் காணுமளவும் நீயாற்றல்வேண்டு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணுது பெட்டார் உளர்—நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன்ன மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தேயுளர்; —மற்று அவர்க் கண் காணுது அமைவில—அவ்வுண்மையாற் பயன் யாது, அவரைக் கண்கள் காணுதமைகின் றனவில்லையாயின். எ-று.

செயலாற்பிரிந்துநின்றமையிற் பேணுதென்றும், முன்னலம்பாராட்டிப்பிரிவச்சமும் வன்புறையுங்கூறினராகலிற் பெட்டாரென்றுங்கூறினள். மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசைநிலை. யாேறற்றவுங் கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாநின்றனவென்பதாம். இனிக் கொண்கனையென்று பாடமாயின், எனக்கண்கள் தம்மைக் காணுதமைகின்ற கொண்கனைத் தாங்காணுதமைகின்றனவில்லை இவ்வாறே நம்மையொருவர் விழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார் உலகத்துளரோவென்றுரைக்க. இதற்கு மன் அசைநிலை. (அ)

௧௧௭௯. வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண். ௯

நீயுமாற்றி நின்கண்களுந்துயிலவன்வரதல்வேண்டு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால் துஞ்சா—காதலர் வாராதஞான்று அவர்வரவுபார்த்துத் துயிலா,— வரின் துஞ்சா—வந்தஞான்று அவர்பிரிவஞ்சித் துயிலா,— ஆயிடைக் கண் ஆரஞர் உற்றன—ஆகலான் அவ்விருவழியும் எனக்கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச் சுட்டு நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞான்றுமில்லையென்பதாம். (௯)

௧௧௮௦. மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றா லெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து. ௰

காதலரை இவ்வூர் இயற்பழியாமல் அவர்கொடுமையை
மறைக்கவேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எம்போல் அறைபறை கண்ணார் அகத்து மறை பெறல் — எம்மைப் போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையார் தம்நெஞ்சினகண்டக்கிய மறையையறிதல்—ஊரார்க்கு அரிதன்று—இவ்வூரின்கணுள்ளார்க்கு எளிது. எ-று.

மறையென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழ்வதனைப் புறத்துள்ளார்க்கறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமையுண்மையின், அறைபறையாகியகண்ணென்றுள். இங்ஙனஞ்செய்யுள்விகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ணரென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாநின்றனவென்பதாம். (௰)

கககூ ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசபபுறறபருவரலென விரியும். அஃதாவது பசபபுறுதலானுய வருத்தம். இதனைப பாநெறிநதவயாவெனபறபோலக் கொளக. பசப்பாவது பிரிவாறறுமையான வருவதோாநிறவேறுபாம். இது, தலைமகனைக காணபபெறாத வழி நிகழவதாகலின, கணவிதுபபழிதலினபின வைககபபடடது.

ககஅக. நயந்தவாககு நலகாமை நோநதேன பசந்தவென
பண்பியாாக குரைககோ பிற. க

முன பிரிவுடமபடட தலைமகள அஃதாறறாது பசநதவழித
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். நயநதவாககு நலகானமை நோநதேன — எனனை நயநதவாககு அது பொழுது பிரிவைவுடமபடடநான——பசநத எனபணபு யாாககு உரைககோ—அதனையாறறாது இதுபொழுது பசநதவெனனியலபினை யாாககுச சொலவேன! எ-று.

பிறவெனபது அசைநிலை. உடமபடாவழி ஒழிதலகுறிததுப பிரிவுணாததினராகலின அவரனபுடையரெனனுஙகருததான நயநதவரெனறும, இதுவேயுடமபாடாக மேலும பிரிவுநிகழுமாகலின இனி அவரைக் கூடுதலரிதெனனுஙகருததான நலகாமையெனறும, முனனருடமபடுதலுமபினனராறறாது பசததலும பிறாசெயதனவலலவெனபாள பசநதவெனபணபெனறும, யான செயதுகொணடதுனபததினை இனியொருவாககுச சொலலலும பழியாமெனனுஙகருததால யாாககுரைககோவென றுஙகூறினாள். (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா ரென்னுந தகையா லிவாதநதென்
மேனிமே லூரும பசபபு உ

ஆறறுளெனக கவனற தோழிககு ஆறறுவலெனபது
படடச சொலலியது.

இ-ள். யானுறறியுளேனாகவும, —— பசபபு—இப்பசபபுததான, —— தநதாா அவா எனனும தகையால— எனனையுணடாககினாா அவரெனனும பெருமிதததான்,—— எனமேனிமேல இவாதநது ஊரும—எனமேனியை மேலகொணடு செலுததாநினறது. எ-று.

" குருதிகொப பிளிககும வேலான கூநதனமா விவாநது செலல" எனபுழியும இவாதல இபபொருடடாதலறிக. இஃது உரிமைபறறியூாகினறது, இதறகு நீகவலலவேணடாவெனபதாம. (உ)

ககஅங. சாயலு நாணு மவாகொண்டாா கைம்மாறு
நோயும பசலையுந தநது. ங

அழகுநாணுமழியாமல நீயாறறலவேணடுமென்ற
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். கைம்மாறு நோயும பசலையும தநது — பிரிகினறஞானறே அவவிரணடறகுநதலைமாறுக இககாமநோயினையும பசலையையும எனககுத தநது,—— சாயலும் நாணும அவா கொணடாா — என்மேனியழகினையும நாணினையும அவாகொணடுபோயினாா, எ-று.

எதிர்கிரணிற்று. அடக்குந்தோறும் மிகுதலான, நோய் நாணிறக்குந் தலைமா றாயிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவையுள்ளவாகலும் இவையில்லவாகலுங் கூடாவென்பதாம். (௩)

ககஅச. உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. ௪

பிரிவின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர்
நற்றிறங்களையுமறிகியாகலின் நீடியாது வருவரென்ற
வழிச் சொல்லியது.

இ-ள். யான் உள்ளுவன் —அவர்சொற்களை யான் மனத்தானினையாநிற்பேன், — உரைப்பது அவர்திறம் — வாக்கானுரைப்பதும் அவர்நற்றிறங்களையே, — பசப்புக் கள்ளம் — அங்ஙனஞ்செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது வஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஓவும் அசைநிலை. மெய் மறந்தமனவாக்குகளின்வழித்தாகலின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற்றன்றாயிருக்க வந்தமையின், இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததென்று தானுறுகின்றமை கூறியவாறாயிற்று. (௪)

ககஅரு. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது. ௫

காதலர் பிரிந்தணித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலையென்ற
தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். எங்காதலர் உவக்காண் செல்வார் — பண்டும் எங்காதலர் உங்கேசெல்வாராக, — என்மேனி பசப்பூர்வது இவக்காண் — என்மேனி பசப்பூர்வதிங்கே யன்றே! அப்பெற்றியது இன்று புதிதோவன்றோ! எ-று.

உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவண்மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளின்செலவுமவரவும்போலவதற்கு அதுவைத்து அறியாதாயபோல நீசொல்லுகின்றதென்னையென்பதாம். (௫)

ககஅசா. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. ௬

இ-ள். விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல — விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவருமிருளேபோல — கொண்கன் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு — கொண்கன்முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரும் இப்பசப்பு. எ-று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாசம் பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (௬)

ககஅள புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் — முன்னொருஞான்று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்ந்தேன், — அவ்வளவில

பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று— அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசப்பு அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது. எ-று.

கொள்ளென்பது குறைந்துநின்றது. அள்ளிக்கொள்வது அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அவ்வாறாயது இப்பிரிவின்கண் ஆமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (எ)

ககஅஅ. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். அ

நீயிங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்லையென்ற தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால்—இவள் ஆற்றியிராது பசந்தாளென்று என்னைப் பழிகூறுவதல்லது — இவளை அவர் துறந்தார் என்பார் இல்—இவளையவர் துறந்துபோயினாரென்று அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை. எ-று.

என்பாரென வேறுபடுத்துக்கூறினாள், தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின். (அ)

ககஅகூ. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின். கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நன்னிலையராவர் எனின்—இப்பிரிவை யானேயுடம்படும்வகை சொல்லியவர் இன்று நினைக்கருத்தான நல்லநிலையினராவராயின்,—என் மேனி பட்டாங்கு பசக்க— என்மேனி பட்டது பட்டுப் பசப்பதாக. எ-று.

நன்னிலையராதல் நன்மைக்கண்ணே நிற்றலையுடையராதல். பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. முன் இப்பிரிவின்கொடுமையறியாதவென்னை இதற்குடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராகவேவேண்டுவது, என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யினென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (கூ)

கககூ0. பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின் க0

தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையியற்
பழித்தவழி அவள் இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நல்காமை தூற்றாரெனின்—அன்று தாங்குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை நட்டோர் தூற்றாராயின், — பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே—பசப்புற்றாளென வேற்றுமைப்பாலன்றிப் பசப்புத்தானாயினாளென ஒற்றுமையாற்றானுஞ்சொல்லும் அப்பெயரைப்பெறுதல் எனக்கு நன்று. எ-று.

நட்டாரென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இயற்பழித்தல்பொறாது புலக்கின்றாளாகலின், இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற்கூறினாள். அவரை அருளிலரென்னாது இன்னும் பசந்தாளிவளென்கையே யானாற்றுநெறியாவதென்பதாம். (க0)

கஉ0 ம் அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும. அஃதாவது படாமிகுதி தலைவனகணினறித தனகண்ணதேயாதல கூறுதல. அறமும பொருளுநோககிப பிரிதலின அவனகண இலலையாயிறறு. இது, பசப்புறறு வருநதியாடகுரியதாகலின, பசப்புறுபருவரலினபின வைககபபடடது.

ககஙக. தாமவீழவாா தமவீழப பெறறவா பெறருரோ
காமததுக காழில கனி. க

காதலரும நின்னினுமாறருராயக கடிதின்வருவா நீயவரொடு
பேரினபநுகாதியென்ற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. தாம வீழவாா தம வீழப பெறறவா—தமமாறகாதலிக்கபபடுங்கணவா தமமைக காதலிககபபெறற மகளிா — பெறருரோ காமததுக காழ இல கனி—பெறருரனறே காமநுகாசசியென்னும பரலிலலாத கனியை. எ-று.

காமம ஆகுபெயா. அதது அலவழிககண வநதது. முனனோநலவினை இலவழிப பெறபபடாமையிற பெறருரொனறும, அவராற றடையினறி நுகரபபடுதலிற காழிலகனியென்றுங்கூறினள. நங்காதலா பிரிதலேயனறிப பின வாராமையுமுடைமையின, அககனி யாம பெறறிலேமெனபதாயிறறு. (க)

ககஙஉ. வாழவாாககு வானம பயந்தறருல வீழவாாககு
வீழவா ரளிககு மளி. உ

இதுவும அது.

இ-ள். வீழவாாககு வீழவாா அளிககும அளி—அறமும பொருளுநோக்கிப பிரிநதாற றமமையினறியமையா மகளிாககு அவரையினறியமையாக கணவா அளவறிநது வநது செயயுநதலையளி — வாழவாாககு வானம பயநதறறு—தனனையே நோககி உயிாவாழவாாககு வானம அளவறிநதுபெயதாறபோலும. எ-று.

நங்காதலா நமமை விழையாமையின அததலையளியிலலையாகலான, மழைவறநதுழி அதனை வாழவாாபோல இறநதுபடுதலே நமககுளளதெனபதாம.

ககஙங. வீழுநா வீழப படுவாாக கமையுமே
வாழுந மெனனுஞ் செருககு. ங

இதுவும அது.

இ-ள. வீழுநா வீழபபடுவாாகக அமையுமே — தாம விழையுங்கணவரான விழையபபடுமகளிாகக ஏறபுடைதது—வாழுநம எனனும செருககு— காதலா பிரிநதாராயினும நமமை நினைநது கடிதினவருவா வநதால நாமினபுறறு வாழதுமென்றிருககுந்தருககு. எ-று.

நாம அவரான வீழபபடாமையின, நமக்கமைவது இறநதுபாடெனபதாம்.

ககஙச. வீழப படுவாா கெழீஇயிலா தாமவீழவாா
வீழப் படாஅ ரெனின். ச

காதலாயியறபழிததலையஞ்சி அவரருளின்மை மறைதத நீ கடவுட்
கறபினையாகலிற கறபுடைமகளிரால நனகுமதிககப்படுதியெ
னற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வீழபபடுவார — கறபுடைமகளிரால நன்குமதிக்கபபடுவாரும்— தாம வீழவார வீழபபடாரெனிற கெழீஇயிலர்— தாம விரும்புங்கணவரான விரும்பபபடாராயிற தீவினையாட்டியா. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறொக்கது. கெழீஇயினமை நல்வினையின்மை; அஃது அருத்தாபததியாறறீவினையுடைமையாயிறறு. தீவினையுடையேறகு அந்நன் குமதிபபாற பயனிலலையெனபதாம. (௪)

ககக௫. நாஙகாதல கொண்டார் நமககெவன் செய்பவோ
தாஙகாதல கொளளாக் கடை. ௫

அவாமேறகாதலுடைமையின அவாகருததறிநதாறறிறு
யெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். நாம காதல கொணடார நமககு எவன செயப—நம்மாற்காதலசெயயபபடடவா நமககெனனவினபததைச செயவா,—தாம காதல கொளளாககடை—அவவாறே தாமும நஙகடகாதலசெயயாவழி. எ-று.

எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. அககாதலுடைமையால நாம் பெற்றது துன்பமேயெனபதாம். (௫)

ககக௬. ஒருதலையா னின்னாது காமஙகாப் போல
விருதலை யானு மினிது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். காமம ஒருதலையான இனனாது — மகளிா ஆடவனென்னுமிருதலையினும் வேடகை ஒருதலைககணணேயாயின அஃதினனாது, — காபபோல இருதலையானும இனிது—காவினதுபாரமபோல இருதலைககணணுமொபபின, அஃதினிது. எ-று.

மூனறனுருபுகள ஏழனபொருணமைக்கண வநதன. கா ஆகுபெயா. எனமாட்டுணடாயவேடகை அவாமாட்டுமுணடாயின, யானிவவாறு துனபமுழததல் கூடுமோவெனபதாம. (௬)

ககக௭. பருவரலும் பைதலுங காணுன்கொல காம
னொருவாக ணினறொழுகு வான. ௭

இ-ள். ஒருவாகண நினறு ஒழுகுவான காமன—காமநுகாதறகுரியவிருவரிடத்தும ஒபபநிறறலொழிநது ஒருவரிடததே நினறு பொருகினற காமககடவுள— பருவரலும பைதலும காணனகொல — அவவிடததுப பசயபானய பருவரலும படாமிகுதியும அறியானகொலோ! எ-று.

விழைவும வெறுபபுமினறி எலலாாகண்ணுநிகழநதனவறிதறகுரிய கடவுளும் எனகண வேறுபட்டான, இனி யானுயயுமாறெனனையெனபதாம். (எ)

ககக௮. வீழவாரி னின்சொற் பெறுஅ துலகத்து
வாழவாரின் வன்கணா ரில. ௮

தலைமகனறூதுவரககாணாது சொலலியது.

இ-ள். வீழவாரின் இன்சொற பெறுஅது வாழவாரின—தம்மால் விரும்பபபடுங்காதலாதிறததுநின்றும ஓரினசொலலளவும பெறுதே பிரிவாறறி உயிாவா

ழ்கின்ற மகளிரபோல— வனகணோ உலகததது இல —வனகண்மையுடையார் இவவுலகத்திலலே. எ-று.

காதலாதிறததுசசொல யாதானும எனககினிதெனனுஙகருததால்,இன்சொலெனறுள. இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறொககது. யான வனகணனேனாகலின, அதுவுமபெறாது உயிரவாழாநினறேனெனபதாம. (அ)

கககூகூ. நசைஇயாா நலகா ரொனினு மவாமாட

டிசையு மினிய செவிககு கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நலகாா எனினும்— என்னால நசசபபடடகாதலா என மாட்டன்பிலரோயாயினும,— அவாமாடடு இசையும செவிககு இனிய— அவா திறததியாதானுமோாசொலலும எனசெவிக்கினியவாம. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, .அவா வாரலரொனனுஞசொலலாயினும அமையுமெனபதுபட, நினறது. அதுவும பெறறிலேனெனபதாம. (கூ)

கஉ00. உறாஅாக குறுநோ யுரைபபாய கடலைச

செறாஅய வாழிய நெஞசு. க0

தலைமகனறாதுவரபபெறாது நானஹாதுவிடக்கருதியாள நெஞசொடு சொலலியது.

இ-ள். உறாாகது உறுநோய உரைபபாய நெஞசு—நினனோடுறாதாாககு நினனுறுநோயையுரைககலுறற நெஞசே,— கடலைச செறாய— நீயாறறாயாயினும அரிதாய அதனையொழிநது, நினககுத துயரஞசெயகினற கடலைத தூாக்க முயலவாயாக, அஃதெளிது. எ-று.

உரைக்கலுறறது அளவிறநதநோயாகலானுங கேடபாா உறவிலராகலானும அது முடிவதொனறனறு, முடிநதாலும பயனிலலையெனபது கருதாது, முயலாநினறாயெனனுஙகுறிபபான, வாழியவெனறுள. (க0)

கஉக ம அதி.—நினைந்தவாபுலம்பல்.

அஃதாவது முனகூடியஞானறையினபததினை நினைநது தலைமகடனிமையெயதலும, பாசறைககடடலைமகனறனிமையெயதலுமாம. இவவாறு இருவர்ககும பொதுவாதலபறறிப பனமைபபாலாறகூறபபடடது. இது, படாமிகுதி தனகண்ணதாகநினைநத தலைமகடகுமுரிததாகலின, அவ்வியைபுபறறித தனிப்படாமிகுதியினபின வைககபபட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப பெருமகிழ் செய்தலாற

களளினுங காம மினிது. க

தூதாயசசெனற பாஙகனுககுத தலைமகன சொலலியது.

இ-ள். உளளினும தீராப பெருமகிழ செயதலால—முனகூடியஞானறையினபததினைப பிரிநதுழி நினைநதாலும அதுபொழுது பெறறாறபோல நீஙகாத மிககமகிழசசியைத தருதலால,— களளினும காமம இனிது— உணடுழியலலது மகிழசசிசெயயாத களளினுங காமம இனபமபயததலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந தலைமகளைமறவாமையுஙகூறியவாறு. (க)

கஉ0உ. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில. உ

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல—தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்கண்ணினைத்தால் அந்நினைவாகக்கு அப்பிரிவான் வருவதோர் துன்பமில்லையாம்,— காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் — அதனாற்காமம் எத்துணையேனுமினிதொன்றே காண். எ-று.

புணர்ந்துழியும் பிரிந்தழியும் ஒப்பவினிதென்பான்,எனைத்துமினிதெனறுன. சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொகுத்து. தானுற்றியவகை கூறியவாறு. (உ)

கஉ0௩. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். ௩

தலைமகனை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தும்மல் சினைப்பதுபோன்று கெடும் — எனக்குத் தும்மல் எழுவது போன்று தோன்றிக் கெடாநின்றது,— நினைப்பவர்போன்று நினையார்கொல் —அதனால் காதலர் என்னைநினைப்பார்போன்று நினையாராகல்வேண்டும்.எ-று.

சினைத்தல் அரும்புதல். சேய்மைக்கணுணராய கேளிர் நினைந்துழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மறேன்றுமென்னுமுலகியல்பற்றித் தலைமகனெடுத்துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமையுணர்ந்தாள் சொல்லியதாயிற்று. (௩)

கஉ0௪. யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரே யவர். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். எந்நெஞ்சத்து அவர் ஓ உளரே — எம்முடையநெஞ்சத்து அவர் எப்பொழுதுமுளரோயாயிராநின்றார், — அவர் நெஞ்சத்து யாமும் உளேங்கொல்—அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமுமுளமாதுமோ, ஆகேமோ! எ-று.

ஓகாரவிடைச்சொல் றணடிடைவிடாமையுணர்த்திநின்றது.உளமாயும் வினை முடியாமையின் வாரார்ராயினரோ, அது முடிந்தும் இலமாகலின் வாரார்ராயினரோவென்பது கருத்து. (௪)

கஉ0௫. தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார்— தமமுடையநெஞ்சினகணே யாஞ்செல்லாமல் எம்மைக் காவல்கொண்ட காதலர்— எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல் நாணார்கொல்—தாமெம்முடையநெஞ்சினகண் ஒழியாது வருதலை நாணார்கொல்லோ! எ-று.

ஒருவரைத் தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலுமுடம்படாது தாமவர்கட்பலகாலுஞ்சேறல் நாணுடையார்செயலன்மையின், நாணார்கொலென்றாள். (௫)

கஉ0சு. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா
னுற்றநா ளுள்ள வுளேன. சு

அவரொடு புணர்ந்தஞான்றையின்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடெய்
தாநின்றாய் அது மறத்தல்வேண்டுமென்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். யான அவரோடு உற்ற நாள உள்ள உளேன—யான் அவரோடு புண ர்ந்தஞான்றையின்பத்தை நினைதலான் இத்துனபவெள்ளத்தும உயிர்வாழ்கி ன்றேன,—மற்று யான என்னுளேன—அதுவின்றாயின, வேறெதனால உயிர் வாழ்வேன! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுள, அவைபெற்றிலேனெனபது பட நின்றமையின, மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவை அவன்றாதுவருதல், தன்றாதுசேறன்முதலாயின. அவை யாவுமின்மையின, இது வல்லது எனக்கு ப பற்றுக்கோடில்லையெனபது கருத்து (சு)

கஉ0எ. மறப்பி னெவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும. எ

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன உள்ளினும உள்ளம சுடும—அவ்வின்பத்தை மற த்தலறியேனாய இன்றுள்ளாநிற்கவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச சுடாநின்றது, —மறப்பின எவனாவன—அங்ஙனம பிரிவாற்றாத யான மறந்தால இறந்துப டாது உளேனாவது எத்தால! எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான வந்தது. மன ராண்டும அது பட நின்று ஒழி யிசையாயிற்று. கொல அசைநிலை. (எ)

கஉ0அ. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு அ

இத்துனபமறிந்துவந்து காதலர் நினக்கின்பஞ்
செய்வரென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எனைத்து நினைப்பினும காயார — தம்மை யானெத்துணையும மிகநி னைந்தாலும அதற்கு வெகுளார,— காதலர் செய்யும சிறப்பு அனைத்து அன றோ—காதலர் எனக்குச் செய்யுமினபமாவது அவ்வளவன்றோ! எ-று.

வெகுளாமை அதற்குடம்பட்டு நெஞ்சினகணிற்றல். தனக்கு அவ்வினபத்தி ற்சிறந்ததின்மையின, அதனைச சிறப்பெனறாள. காதலர்நம்மாட்டருளென றும, செய்யுங்குணமென்றும, பாடமோதுவாருமுளர். தோழி கூறியவதனைக குறிப்பானிகழ்ந்துகூறியவாறு. (அ)

கஉ0கூ. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மெனபார
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து. கூ

தலைமகனறாதுவரக் காணாது வருந்துகின்றாள வற்புறுத்துந
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வேறு அல்லம் எனபார அளியினமை ஆற்ற நினைந்து — முனபெ லலாம நாமிருவரும வேறல்லமென்று சொல்லுவாரதளியின்மையை மிகவுநி னைந்து,— என இன்னுயிர் விளியும—என்றினியவுயிர் கழியாநின்றது.எ-று.

அளியினமை பினவருவராகலுமாயபபிரிதலும, பிரிநதுவாராமையும, ஆண்டுநினறுழித தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாறறல்வேணடுமெனவறபுறுததறகு எனறுயிர கழிகினறது பிரிவிறகனறு அவரனபினமைககென எதிரழிநது கூறியவாறு. (௯)

கஉகO. விடாஅது சென்றாரைக கணணினறு காணப
படாஅதி வாழி மதி. கO

வனபுறையெதிரழிநதாள காமமிக்ககழிபடராறசொலலியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றாரைக கணணினால காணப படாதி—எனனெஞசின இடைவிடாதிருநதே விடடுப்போயினாரை யானெனகணணை ளவாறுயினும எதிரபபடுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கணணளவானெதிரபபடுதலாவது மதி இருவரானுநோககபபடுதலின இருவாகணணும அதனகணணே சேரதல. முதலொடு சினைககொறறுமையுணமையிற சென்றாரைககாணவெனறும, குறையுறுகினறாளாகலின வாழியெனறுங் கூறினாள். இனிப படாதெனபது பாடமாயின, கனவிடைக கணணினறுகாணுமாறு மதி படுகினறதிலலையென அதனாறறுயிலபெறாது வருநதுகினறாள கூறறாக்குக. இபபொருடகு வாழியெனபது அசைநிலை. (கO)

கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள தானகணட கனவினதுநிலைமையைத தோழிககுச சொலலுதல். அககனவு நனவினகணினைவுமிகுதியாறகணடதாகலின, இது நினைநதவாபுலமபலினபின வைககபபடடது.

கஉகக. காதலா தூதொடு வநத கனவினுக்
கியாதுசெய வேன்கொல விருநது. க

தலைமகனறூதுவரககணடாள சொலலியது.

இ-ள். காதலா தூதொடு வநத கனவினுககு—யான வருநதுகினறதறிநது அதுதீரக காதலா விடுதத தூதினைககொணடு எனமாடடுவநத கனவினுககு—விருநது யாது செயவேன—யான விருநதாக யாதனைச செயவேன! எ-று.

விருநதெனறது விருநதிறகுச்செயயுமுபகாரததினை. அது கனவிறகொனறு காணுமையின, யாதுசெயவேனெனறாள. (க)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரபபத துஞசிற கலநதாக
குயலுண்மை சாறறுவேன மன். உ

தூதுவிடககருதியாள சொலலியது.

இ-ள். கயல உணகண யான இரபபத துஞசின— துஞசாதுவருநதுகினற எனகயலபோலுமுணகணகள யானிரநதாற துஞசுமாயின,— கலநதாககு உயல உணமை சாறறுவேன—கனவிடைக காதலனைக காணபேன, கணடால அவாக்கியானுற்றியுளேனுயதனமையை யானே விரியசசொலவேன். எ-று.

கயலுணகணெனறாள, கழிநதநலததிறகிரங்கி. உயல காமநோயகுத் தபபுதல. தூதர்ககுசசொலலாது யாமடககுவனவும சொலலுவனவறறுளளுஞசுரு

க்குவனவற்றின்பரப்பு தோன்றச்சொல்லேனென்னுங்கருத்தாற்சாற்றுவேனெ னருள். இனி அவையுந்தஞ்சா சாற்றலுங்கூடாதெனபதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மூன்றுருபுகண்டாள்கூற்றாகலின், கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (௨)

கஉகூ. நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். கூ

ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலென்பதுபடச்
சொல்லியது.

இ-ள். நனவினான் நல்காதவரை — நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாதாரை — கனவினால் காண்டலின் என் உயிர் உண்டு — யான் கனவின்கட் கண்டு காட்சியானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யானாற்றியுள்ளேனென்றேன் நீ கவல்லவேண்டாவென்பதாம். (கூ)

கஉகச. கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினான் நல்காரை நாடித் தரற்கு — நனவின்கண்வந்து தலையளி செய்யாதாரை அவர்சென்றுழி நாடிக்கொண்டுவந்து கனவு தருதலான், — கனவினால் காமம் உண்டாகும் — அக்கனவின்கண்ணே எனக்கின்பமுண்டாகா நின்றது. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். நான்காவது மூன்றன்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இயல்பான நல்காதவரை அவர்சென்ற தேயமறிந்து சென்று கொண்டுவந்து தந்து நல்குவித்த கனவால் யானாற்றுவலென்பதாம். (ச)

கஉகரு. நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினாற் கண்டதூஉம் (இனிது) ஆங்கே — முன்னனவின்கண் அவரைக்கண்டு நுகர்ந்தவின்பந்தானுமினிதாயிற்று அப்பொழுதே, — கனவுந்தான் கண்டபொழுதே இனிது — இன்று கனவின்கட் கண்டு நுகர்ந்தவின்பமும் அக் கண்டபொழுதேயினிதாயிற்று, அதனான் எனக்கிரண்டுமொத்தன. எ-று.

இனிதென்பது முன்றுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னும் யான்பெற்றதிவ்வளவே, இன்னும் அதுகொண்டாற்றுவலென்பதாம். (ரு)

கஉகசா. நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன். சா

இதுவுமது.

இ-ள். நனவென ஒன்று இல்லையாயின் — நனவென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவியில்லையாயின், — கனவினால் காதலர் நீங்கலர் — கனவின்கண்வந்து கூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார். எ-று.

ஒன்றென்பது அதன்கொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையேபுகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கனவிற்பெற்றுற்றுகின்றமை கூறியவாறு. (சா)

கஉகஎ. நனவி[illegible]
னென்னெ[illegible]
விழித்துழிக் கா[illegible]
ஆறு[illegible]

இ-ள். நனவினான் நல்காக் கொ[illegible]
தலையளிசெய்யாத கொடியவர்— [illegible]மைப் பீழிப்பது என—நா
டோறுங்கனவின்கண்வந்து நம்மைவருத்[illegible] [illegible]பவியைப்புபற்றி! எ-று.

பிரிதலும் பின்னின்னேந்துவாராமையுநோக்கிக் கொடியாரென்றும், கனவிற
ரேன்மேலராய விழித்துழிக் கரத்தலின் அதனுனுந்துன்பமாகாதின்றதென
பாள பீழிப்பதெனறுங்கூறினுள். நனவினில்லது கனவிறுமில்லையெனபா, அது
கணடிலமெனபதாம். (எ)

கஉகஅ. துஞ்சுங்காற் ரேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து. அ

தான்ற்றுதற்பொருட்டுத் தலைமகனையியற்பழித்தாட்கு
இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சுங்கால் தோணமேலராகி — எனனெஞ்சுவிடாதுறைதென்றகா
தலா யானறுஞ்சும்பொழுது வந்து எனரேண்மேலாய— விழிக்குங்கால
விரைந்து நெஞ்சத்தராவா—பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழையநெஞ்
சினகணணராவா. எ-று.

கலவிவிட்டுமறையுங்கடுமைபற்றி விரைந்தெனருள். ஒருகாலும என்னினீங்
கியறியாதாரை நீ நோவறபாலையலலையெனபதாம. (அ)

கஉகக. நனவினா னலகாரை நோவர் கனவினற
காதலாக காணா தவர். கூ

இதுவுமது.

இ-ள். கனவினற காதலாக காணாதவர் — தமககொருகாதலரினமையின
அவரைக கனவிறகணடறியாத மகளிர் — நனவினுன நலகாரை நோவர்—
தாமறிய நனவினகண வந்து நலகாத நஙகாதலரை அனபிலரென நோவா
நிறபா. எ-று.

இயறபழித்ததுபொருது புலக்கினருளாகலின், நனமைதோனறக் கூறினுள்.
தமககுஙகாதலருளராய அவரைககனவிற கணடறிவாராயின நஙகாதலா கன
வினகணறறிநலகுதலறிந்து நோவாரெனபதாம. (கூ)

கஉஉ0. நனவினா னநீத்தா ரென்பர் கனவினற
காணாரகொ லிவவூ ரவர். க0

இதுவுமது.

இ-ள். இவ்வூரவா நனவினுன நநீத்தார் எனபர் — இவவூரினமகளிர் நன
வினகண நம்மை நீத்தாரெனறு நஙகாதலரைக கொடுமைகூறுகிறபா,—கன
வினற காணாரகொல— அவா கனவினகண நீஙகாதுவருதல கணடறியாரோ!
எ-று.

எனனொடு தனனிடை வேறறுமையினருயின யானகணடது தானுமகண்ட
மையும், அதுகாணது அவரைக்கொடுமைகூறுகினறமையின அயலாளேயாமெ
னனுஙகருததால, இவவூரவரெனருள். (க0)

க்குவனவற்றினபரப்புந்தோன்றச்சொலலேவெனென்னுர டி-ரங்கல்.
னருள. இனி அவையுந்துஞ்சா சாறறலுங்கூடாசெநகண்டு தலைமகளிரங்குதல்.
மன ஒழியிசைககண வந்தது. முனறுங்கண்டாளாய்பாழுதாறறியிருந்தாட்கு உரி
ததலாயிறறு. வைககபபட்டது.

கஉஉக. மாலையோ னலகா தவணைந்தா ருயிருண்ணும
வேலைநீ வாழி பொழுது. க

பொழுதொடுபுலந்து சொலலியது.

இ-ள. பொழுது— பொழுதே,— நீ மாலையோ அலலை — நீ முனனாள்க
ளின வந்த மாலையோவெனின, அலலை,—மணந்தார உயிர உணணும வேலை
— இருநதவாறறுன அந்நாடகாதலரைமணந்த மகளிருயிரையுணணும் இறு
திக்காலமாயிருந்தாய. எ-று.

முனனாள கூடியிருந்தநாள. அந்நாணமணந்தாரொனவே, பினபிரிந்தாராதல
பெறுதும. வாழியெனபது குறிப்புசசொல "வாலிழை மகளி ருயிரபபொதி
யவிழகக்கும காலை" என்றுறபோல ஈணடுப பொதுமையாற கூறபபட்டது.
வேலையெனபது ஆகுபெயா. வேலையெனபதறகு வேலாயிருந்தாயெனபாரு
முளா. (க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேளபோல
வன்கணண தோநின் றுணை. உ

தனனுடைகயாறறை அதனமேலிட்டுச சொலலியது.

இ-ள. மருணமாலை— மயங்கியமாலாய,—புனகணணை—நீயுமெமபோலப
புனகணுடையயாயிருந்தாய,—நின றுணை எங்கேளபோல வனகணணதோ
—நின றுணையும எந்துணைபோல வனகணமையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.

மயங்குதலபகலுமிரவுந்தமமுளளே விரவுதல, கலங்குதலுந்தோனறநினறது.
புனகண ஒளியிழததல, அதுபறறித துணையுமுணடாககிக கூறினாள. எசச
வுமமை விகாரததாறறொககது. எமகக்குததுனபஞ்செயதாய, நீயுமினபமுறறி
லையெனனுங்குறிபபால வாழியெனறாள. (உ)

கஉஉ௩. பனியருமபிப பைதலகொண் மாலை துனியரும்பித
துன்பம வளர வரும. ௩

ஆறறலவேணடுமெனற தோழிக்குச சொலலியது.

இ-ள. பனி அருமபிப பைதலகொள மாலை — காதலாகூடியநாளெல்லாம
எனமுன நடுககமெயதிப பசந்துவந்த மாலை—துனி அருமபித துன்பம வளர
வரும—இந்நாள எனககிறந்துபாடு வந்துதோனறி அதறகுளதாந்துனபம ஒரு
காலைககொருகால மிகவாராநினறது. எ-று.

குளிரசசிதோன்ற மயங்கிவருமாலையெனனுஞ்செமபொருள இககுறிபபுண
ரநினறது. துனி உயிரவாழததறகணவெறுபபு. அதனால யாறறறுமாறெனனை
யென்பது குறிபபெசசம். (௩)

கஉஉ௪. காதல ரிலவழி மாலை கொலைககளத்
தேதிலர் போல வரும். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். மாலை— காதலருளளபொழுதெலலாம் எனனுயிரதளிரபப வநதமா லை,—காதலா இல்வழி— அவரிலலாத இபபொழுது—கொலைக்களத்து ஏதி லாபோல வரும— அஃதொழிநதுநிறறலேயனறிக கொலலுங்களரியிறகொலை ஞா வருமாறுபோல அவவுயிரைககோடறகு வாராநினறது. எ-று.

ஏதிலா அருளயாதுமிலலாா. முனனெலலாம எனககு நடபாய இனபஞ்செ யதுவநதபொழுதும இனறு எனமேறபகையாயத துனபஞசெயதுவாராநின றது, இனி யானுறறுமாறெனனையெனபதாம. (௪)

கஉஉ௫. காலைககுச செய்தநன றெனகொ லெவன்கொல்யான்
மாலைககுச செயத பகை. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். காலையும, மாலையும, அவா கூடியஞானறுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராநின்றன. அவறறுள,—யான காலைககுச செய்த நனறு என.— யான காலைககுச செயதவுபகாரம யாது? — மாலைககுச செயத பகை எவன— மாலைககுச செயத அபகாரம யாது? எ-று.

கூடியஞானறு பிரிவொனறஞ்சப்பணணிய காலை அஃதொழிநது இஞ்ஞா னறு கஙகுலவெளளததிறகுக கரையாய வாராநினறதெனறுஙகருததால நன றெனகொலெனறும, கூடியஞானறு இனபஞ்செயதுவநத மாலை அஃதொழி நது இஞ்ஞானறு அளவிறுனபஞ்செயயாநினறதெனனுஙகருததாற பகையெவ னகொலெனறுஙகூறினாள. பகை ஆகுபெயா. தனனோடொதத காலைபோலா து மாலை தனகொடுமையாறறுனபஞசெயயாநினறதெனபதாம. (௫)

கஉஉ௬ மாலைநோய் செயதன மணநதா ரகலாத
காலை யறிநத திலேன. ௬

இனறு இனனையாகினற நீ அனறு அவாபிரிவிறகுடம்பபட்ட தெனனையெனறூடடுச சொலலியது.

இ-ள். மாலை நோய செயதல — முனனெலலாம எனககுநட்பாய இன்ப ஞ்செயதுபோநத மாலை இனறு பகையாயத துனபஞ்செயதலை—மணநதார் அகலாத காலை அறிநதது இலேன — காதலா பிரிதறகுமுனனே அறியபபெ றறிலேன்! எ-று.

இஙஙனம வேறுபடுதலறிநதிலேன, அறிநதேனாயின அவாபிரிவிறகுடம்படே னெனபதாம். (௬)

கஉஉள. காலை யருமபிப பகலெலலாம போதாகி
மாலை மலருமிந நோய. எ

மாலைபபொழுதினகண இனையையாதறகுக காரண மெனனையெனறூடடுச சொலலியது.

இ-ள். இநநோய—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழு தின்கணரும்பி,—பகல எலலாம் போது ஆகி—பகறபொழுதெல்லாம் பேரு ம்பாய முதிாநது,—மாலை மலரும் — மாலைபபொழுதினகண மலராநிறகும். எ-று.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற கனவினகட்கூட்டநினைந்தாறறுதலபுறறிக காலையருமபியெனறும, பின பொழுது செலசசெல அதுமறநது பிரிவுளளியாறறு ளாதலபறறிப பகலெலலாமபோதாகியெனறும, தததநதுணையையுளளிவநது சேரும விலஙகுகளையும மககளையுஙகணடு தான அககாலததினுகாநதவினப நினைநதாறறுமைமிகுதிபறறி மாலைமலருமெனறுங்கூறினாள. பூபபோல இந நோய காலவயததததாகாநின்றதெனபது உருவகததாறபெறபபட்டது. ஏகதே சவுருவகம. (எ)

௧௨௨அ. அழலபோலு மாலைககுத் தூதாகி யாயன்
குழலபோலுங கொலலும படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆயன குழல — முனனெலலாம இனிதாயபபோநத ஆயனகுழல — அழலபோலும மாலைககுத தூதாகி— இதுபொழுது அழலபோலச சுடு வதாய மாலைக்குத தூதுமாய,—கொலலும படை—அது வநதெனனைககொ லவுழிக கொலலும படையுமாயிறறு. எ-று.

பினனினற போலுமெனபது உரையசை. முனனரே வரவுணாததலிற றூதா யிறறு, கோறறகருவியாகலிற படையாயிறறு. நானே சுடவலலமாலை இதது ணையும பெறறால எனசெயயாதெனபதாம. (அ)

௧௨௨௯. பதிமருணடு பைத லுழககு மதிமருண்டு
மாலை படாதரும போழது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இதறகு முனனெலலாம யானே மயஙகி நோயுழநதேன,— மதி மரு ண்டு மாலை படாதரும போழ்து — இனிக கணடாரும மதிமருளுமவகை மாலை வருமபொழுது— பதி மருணடு பைதல உழக்கும — இபபதியெல லாம் மயங்கி நோயுழககும. எ-று.

மதிமருளவெனபது மதிமருணடெனத திரிநதுநினறது. கூறறமாகக் கரு திக் கூறினாளாகலின, மாலைபடாதருமபோழதெனறாள. யானிறநதுபடுவலெ னபதாம. மாலை மயஙகிவரும போழதென மதிநிலைகலஙகி நோயுழககுமெனறு ரைபபாருமுளா. (கூ)

௧௨௩0. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென மாயா வுயிா் ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிா—காதலாபிரிவைப பொறுதது இறநதுபடாதிருநத எனனுயிா — பொருணமாலையாளரை உளளி மருணமாலை மாயம — இனறு பொருளியலபே தமககியலபாகவுடையவரை நினைநது, இமமயஙகுமாலைக்க ணணே இறநதுபடாநினறது. எ-று.

குறிததபருவஙகழியவும பொருணமுடிவுநோககி வாராமையிற சொலவேறு படாமையாகிய தமமியலபொழிநதவா அபபொருளியலபே தமமியலபாயினா, காலமிதுவாயிறறு, இனி நீ சொலகினறவாறறாற பயனிலலையெனபதாம.(௧0)

கஉ௪ ம் அதி. — உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடன்கண்ணும், தோளும், நுதலுமுதலாய அவயவங்களை தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௩க. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க

ஆற்றாமைமிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத்
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி—இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணேநிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்ற காதலரை நீநினைந்தழுதலால், — கண் நறுமலர் நாணின — நின்கண்கள் ஒளியிழந்து முன்றமக்குநாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாநாணிவிட்டன. எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் திரிந்து நின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவை கண்டார் அவரைக்கொடுமைகூறுவர் நீயாற்றல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (க)

கஉ௩உ. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண். உ

இதுவுமது.

இ-ள். பசந்து பனிவாரும் கண்—பசப்பெய்தன்மேனீர்வார்கின்ற நின்கண்கள்—நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவபோலும்— நம்மானயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலாநின்றன, இனி நீயாற்றல்வேண்டும். எ-று.

சொல்லுவபோறல் அதனையவருணர்தற்கனுமானமாதல். நயந்தவர்க்கென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

கஉ௩௩. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்—காதலர் மணந்தஞான்று இன்பமிகுதியாற்பூரித்த நின்றோள்கள்—தணந்தமை சால அறிவிப்பபோலும்—இன்று அவர்பிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது. எ-று.

அன்றுமவ்வாறுபூரித்தது இன்றுமிவ்வாறுமெலிந்தால் இரண்டுங்கண்டவர் கடிதினறிந்து அவரைத் தகவின்மைகூறுவரென்பதாம். (௩)

கஉ௩௪. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். துணை நீங்கித் தொல் கவின் வாடிய தோள் — அன்றுந்தந்துணைவர் நீங்குதலான் அவராற்பெற்ற செயற்கையழகேயன்றிப் பழைய வியற்கைய

முகுமிழநத இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப பைநதொடி சோரும— இனறத ற்குமேலே தமபெருமையிழநது வீள கழலாநினறன, இவையிநஙனஞசெயற பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழததல் மெலிதல. பைநதொடி பசியபொனனுறசெயததொடி. சோருமெனனும வீளதொழில தோணமேனினறது. அனறும பிரிநதாரொன று அவரனபினமையுணாததி இனறுங குறிததபருவதது வநதிலரொனறு அவா பொயமையுணாததாநின்றன, இனி அவறறைக் கூறுகினறாமேற குறையுண டோவெனபதாம. (ச)

கஉ௩௫. கொடியார கொடுமை யுரைககுந் தொடியொடு
தொலகவின வாடிய தோள (௫)

இதுவுமது.

இ-ள. கொடியார கொடுமை உரைககும— கவவுககை நெகிழினும ஆறறு தாட்கு இககாலநீட்டதது எனனுமெனறு நினையாத கொடியாரது கொடுமை யைத தாமே செரலலாநினறன—தொடியொடு தொல கவின வாடிய தோ ள்—வீளகளுஙகழனறு பழையவியறகையழகுமிழநத இததோளகள, இனியத னை யாமறைககுமாறெனனை! எ-று.

உரைக்குமெனபது அபபொருணமைதோனற நினற குறிபபுசசொல. ஒடு வேறுவினைககண வநதது. அவரொடு கலநத தோளகளே சொலலுவனவானல அயலாரசொலலுதல சொலலவேணடுமோவெனபதாம. (௫)

கஉ௩௬. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக
கொடிய ரெனககூற னொநது. (௬)

தானுறறுதறபொருட்டியறபழிதத தோழிக்குத
தலைமகள சொலலியது.

இ-ள. தொடியொடு தோள நெகிழ — யானுறறவும எனவயததவனறித் தொடிகள கழலுமாறு தோளகணமெலிய,—அவரைக கொடியா எனக கூறல நொநது நோவல —அவறறைக கணடு, நீயவரைககொடியரெனக கூறுதலைப பொறுது யானெனனுளளே நோவாநினறேன. எ-று.

ஒடு மேலவநதபொருணமைதது. யானுறறேனுகினறது அவா வாராததற கனறு நீகூறுகினறதறகெனபதாம. (௬)

கஉ௩௭. பாடு பெறுதியோ நெஞசே கொடியாககென
வாடுதோட பூச லுரைதது. (எ)

அவவியறபழிபபுபபொருது தனனெஞசிறகுச
சொலலியது.

இ-ள. நெஞசே—நெஞசே,—கொடியாாக்கு என வாடு தோடபூசல உரை த்து—இவள் கொடியாரொன்கினறவாககு நீசெனறு எனமெலிகினறதோளினல விளைகின்ற ஆரவாரததைச சொலலி— பாடு பெறுதியோ — ஒருமேமபாடெ யதவலலையோ, வலலையாயின அதனையொபபதிலலை. எ-று.

கொடியாககென்பது'கொடியரலலரொனபது தோனறநினறகுறிபபுசசொல. வாடுதோளெனபதும அவை தாமே வாடாநினறனவெனபது தோனறநின

றது. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவள் தோணெகிழ்வியற்பழித்தன்மேலும் அதனாற்றனக்காற்றாமைமிகன்மேலும் நின்றது. நின்னுரைகேட்டலும் அவர் வருவர், வந்தால் இவையெல்லா நீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக் காலத்தினாற்செய்த நன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெய்துதியென்றுங் கருத்தாற் பாடு பெறுதியோவென்றாள். (௭)

௧௨௩௮. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். ௮

வினைமுடித்து மீட்டுவுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது
நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். முயங்கிய கைகளை ஊக்க—தன்னையிறுக முயங்கிய கைகளை இவட்கு நோமென்றுகருதி ஒருஞான்றியானெகிழ்த்தேனாக,—பைந்தொடிப் பேதை நுதல் பசந்தது—அத்துணையும் பொறாது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது நுதல் பசந்தது, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிற்கியாதுசெய்யுமோ! எ-று.

இனிக் கடிதிற்செல்லவேண்டுமென்பது கருத்து. (௮)

௧௨௩௯. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். ௯

இதுவுமது.

இ-ள். முயக்கிடைத் தண் வளி போழ—அங்ஙனங்கைகளையூக்குதலான அம்முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக,— பேதை பெருமழைக்கண் பசப்புற்ற—அத்துணையிடையீடும் பொறாது, பேதையுடைய பெரியமழைக்கண்கள் பசப்புற்றன, அத்தன்மையவான கண்கள் மலைகளும், காடும், நாடுமாய இவ்விடையீடுகளையெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன! எ-று.

தண்மை ஈண்டு மென்மைமேனின்றது. போழ்வென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றுனதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி. (௯)

௧௨௪0. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்று— தண்வளி போழ வந்த கண்ணின் பசப்புத் துன்பமுற்றது,— ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு— தனக்கயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டு. எ-று.

அது கைகளையூக்க அவ்வளவிற் பசந்தது, யான் கைகளையுமூக்கி மெய்களு நீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குந்துணையும் பசந்திலனென்னத் தன்வன்மையும் அதன் மென்மையுங் கருதி வெள்கிற்றென்பதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றினொன்று முற்பட்டு நலனழியும், யாங்கடிதிற்சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

---

௧௨௫ ம் அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றாமை மீதூரத் தன்கோபற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்புநலனழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௪க. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று மெவ்வநோய தீர்க்கு மருந்து. க

தனதுறறுமைதீருந்திறனுடியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வநோய தீர்க்கும மருந்து ஒன்று— இவவெவவநோயினைத தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனை, —எனைத்து ஒன்றும் நினைத்துச சொல்லாய— யானறியுமாறறிலேன், எத்தன்மையதியாதொன்றாயினும நீயறிந்ததெனக்குச் சொல். எ-று.

எவவம ஒன்றானுநீராமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிட்டுச் செயவதியாதொன்றாயினுமெனபாள், எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

கஉ௪உ. காத லவரில ராகநீ நோவது பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ

தலைமகனைக் காண்டறகண் வேட்கைமிகுதியாறசொல்லியது.

இ-ள். என நெஞ்சு வாழி — என்னெஞ்சே, வாழவாயாக,— அவர காதல இலராக நீ நோவது— அவர நங்கட்காதலிலராகவும நீயவரவரவுநோக்கி வருந்துதறகேது— பேதைமை — நினபேதைமையே, பிறிதிலலை. எ-று.

நமமை நினையாமையின நங்கட்காதலிலரெனபதறியலாம, அஃதறியாமை மேலும அவரபாறசெலலக கருதாது அவரவரவு பார்ந்து வருந்தாநின்றாய, இது நீசெய்துகொள்கின்றதெனனுங்கருத்தாற பேதைமையென்றாள். வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவரபாறசேறலே அறிவாவதெனபதாம. (உ)

கஉ௪௩. இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல் பைதனோய செய்தாரக ணில. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இருந்து உள்ளி பரிதல என —நெஞ்சே, அவரபாறசெலவதுஞ்செய்யாது ஈண்டிருந்துபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவரவரவுநினைந்து நீவருந்துகின்றதெனனை! — பைதல நோய செய்தாரகண் பரிந்து உள்ளல் இல— இப்பையுணோயசெய்தாரமாட்டு நமக்கிரங்கிவரககருதுதல உண்டாகாது. எ-று.

நமமாட்டருளுடையரனமையிற றாமாக வாரார, நாஞ்சேறலே இனித்தகுவதெனபதாம. (௩)

கஉ௪௪ கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத் தின்னு மவர்க்காண லுற்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும கொளச சேறி—நெஞ்சே, நீயவரபாறசேறலுறறாயாயின இக்கண்களையும உடனகொண்டுசெலவாயாக,—இவை அவரக காணல உறறு என்னைத் தினனும—அனறி நீயே சேறியாயின, இவைதாங்காட்சிவிதுபபினால் அவரைக் காணடலவேணடி நீகாட்டென்று என்னைத் தினபனபோன்று நலியாநிறகும. எ-று.

கொண்டெனபது கொளவெனத் திரிந்துநின்றது. தின்னுமென்பது இலக்கணைக்குறிப்பு. அந்நலிவுதீர்க்கவேண்டுமெனபதாம. என்றது தானசேறலகுறித்து. (௪)

கஉசரு. செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர் ரு

இதுவுமது

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம் உற்றால் உறாதவர் — யாம் தம்மையு றத் தாமுறாத நங்காதலரை—செற்றாரெனக் கைவிடல் உண்டோ—வெறுத்தா ரென்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ, இல்லை. எ-று.

உறுதல் அன்புபடுதல். அவ்வலியின்மையின் அவர்பாற்செல்வதே நமக்குத் தகுவதெனபதாம். (ரு)

கஉசசு. கலந்துணாத்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்

பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. சு

தலைமகனகொடுமைநினைந்து செலவுடன்

படாதநெஞ்சினைக் கழறியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு — என்னெஞ்சே, — கலந்து உணாத்தும் காதலர்க் கண்டாற் புலந்து உணராய்—யானற்மமொடு புலந்தால் அப்புலவியைக் கல வியினானே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும் ஒருகாற் புலந்து பின்னதனைநீக்கமாட்டாய்,—பொய்க் காய்வு காய்தி— அதுவுமாட் டாதநீ இப்பொழுது அவர்கொடியரெனப் பொய்க்காய்வுகாயாநின்றாய், இனி யிதனையொழிந்து அவர்பாற்செல்லத் துணிவாயாக. எ-று.

கலத்தலானென்னும் பொருட்டாய கலக்கவெனபது திரிந்துநின்றது. அக் குறைணாத்தலாவது கலவியினபத்தைக் காட்டி அதனுனமயக்கிப் புலவிக்குறி பபினையொழித்தல். பொய்க்காய்வு நிலையில்வெறுப்பு. கண்டானமாட்டாதநீ காணுதவழி வெறுக்கின்றதனால் பயனில்லையெனபதாம். (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாணவிடு நன்னெஞ்சே

யானோ பொறேனிவ் விரண்டு. எ

நாணடுத்தலின் அச்செலவொழிவாள் சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—நல்லநெஞ்சே, — ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினை விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நாண விடு—ஒன்றின விடமாட்டாயாயின் நாணினை விடு, — இவ்விரண்டு யானோ பொறேன்— அன்றியே இரண்டுமவிடாமை நினக்கருத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய இவ்விரண்டனையும் உடனாங்குமதுகை யானிலன். எ-று.

யானோவென்னும் பிரிநிலை நீபொறுப்பினுமெனபதுபட நின்றது. நன்னெ ஞ்சேயென்றது,இரண்டையுமவிடாது பெண்மையை நிலைபெறுத்தலின, நல்லை யெனனுங்குறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் சாலாமை யின், அதற்காகின்றிலேனென்பதாம். முற்றுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது.(எ)

கஉசஅ. பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்

பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—அவர் பரிந்து நல்காரென்று—அவர் இவ்வாற்றாமையையறியாமையின நொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினரெ

ன்றுகருதி— பிரிந்தவர்பின் ஏங்கிச் செல்வாய பேதை— அஃதறிவித்தற்பொ ருட்டு நம்மைப்பிரிந்துபோயவர்பின் ஏங்கிச் செல்லுற்ற நீ யாதுமறியாய். எ-று.

ஆற்றாமைகண்டுவைத்தும் நல்காது போயினாைக் காணுதவழிச் சென்றறி வித்ததுணையானே நல்கவருவரென்று கருதினமைபற்றி பேதையென்றாள். (அ)

கஉ௪௯. உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு— என்னெஞ்சே,— காதலவர் உள்ளத்தாராக— காத லர் நின்னகத்தாராக,— நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி— முன்பெல்லாங்கண்டு வைத்து இப்பொழுது நீ புறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து? எ-று.

உள்ளமென்புழி அம்முப் பகுதிப்பொருள்விகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகையுடைத்து, அதனையொழியென்ப தாம். (௯)

கஉ௫0. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின். ௧0

அவரைமறந்தாறல்வேண்டுமென்பதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா— நம்மைக்கூடாவ ண்ணந்துறந்துபோயினாரை நாம் நம்மகத்துடையேமாக,— இன்னும் கவின் இழத்தும்— முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அகக்கவினுமிழப்பேம். எ-று.

"குன்றி— னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்" என்புழிப்போல நெஞ் சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவர் நம்மைத்துன்னுமற்று றந்தாராகவும், நாமவரைமறத்தன்மாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினேய ன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமென்பதாம். (௧0)

கஉ௬ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல் "நிறையெனப் படுவது மறைபிற றறியாமை" என்றார் பிறரும். அஃதழிதற்காரணம் நெஞ்சொடுகிளத்தலமையின், இது நெஞ் சொடுகிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௫௧. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. ௧

நாணுநிறையுமழியாமை நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத் தாழ் வீழ்த்த நிறையென்னும் கதவு— நாணாகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை— காமக் கணிச்சி உடைக்கும்— காமவேட் கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிற்றலுமில்லை, யானாற்றலுமி ல்லை. எ-று.

கணிச்சி கூறுதாலி, நாணுள்ளள துணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழா க்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறர்கொள்ளாமற்காத்தலின் நிறையைக் கதவாக் கியும, வலியவாபத் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையும் ஒருங்குநீக்கலிற் றன்காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங்கூறினள். (க)

கஉ௫உ. காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில். உ

நெஞ்சினைக்கட்டோனறிய காமம் நெஞ்சாலடக்கப்படு
மெனறாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். யாமத்தும் என் நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும்—எல்லாருந்தொழி லொழியுமிடையாமத்தும் எனனெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழில்கொள்ளாநின் றது,— காமமென ஒன்று கண் இன்று — ஆகலாற் காமமென்றுசொல்லப் பபட்டவொன்று கண்ணோட்டமின்றாயிருந்தது. எ-று.

ஓவென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலினைக்கணணேயாடல் தலைமகன்பாற்செ லவிடுத்தல். தாயைப்பணிகோடல் உலகியலன்மையிற் காமமெனவொன்றெ னறும, அது தன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கண்ணின றென்றுங்கூறினள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉ௫௩. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போற் றோன்றி விடும். ௩

மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமெனறாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான் மறைப்பேன் — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேன்,—குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போலத் தோன்றி விடும்— அதுனை இஃதெனகருத்தின் வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டேவிடாநின் றது. எ-று.

மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. தும்மலடங் காதாற்போல அடங்குகின்றதில்லையெனபதாம். (௩)

கஉ௫௪. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானோவென் காம
மறையிறந்து மன்று படும். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யான் நிறையுடையேன் என்பேன்—இன்றினுங்கெல்லாம் யானென் னைநிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன், — என் காமம் மறை இறந்து மன்று படும்— அதனுன இன்றென்காமம் மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண் வெளிப்படாநின்றது. எ-று.

மன்னும் ஓவும் மேல்வற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல் பலருமறிதல். இனி யனவரைத்தன்றெனபதாம். (௪)

கஉ௫௫. செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று. ௫

நம்மைமறந்தாரை நாமுமறக்கற்பாலமெனறாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை—தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிற்குநிறையுடைமை —— காமநோய உற்றார் அறிவது ஒன்று அன்று — காமநோயினையுற்றார் அறிவதொன்றன்றி உற்றார் அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இனபததொடுகழியுங்காலததைத துன்பததொடுகழியுமாறு செயதலிற செற்றானருள். பினசேறல மனததால் இடைவிடாதுநினைததல. பெருந்தகைமை ரணடாகுபெயா. காமநோயுற்றார மானமுடையார. நனறெனவுணராா மாட்டுஞ சென்றேநிற்கும யானறிவதொனறனறெனபதாம.   (௫)

௧உ௫௬. செறறவர் பினசேறல வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுறற துயர்.   ௬

இதுவுமது.

இ-ள. செற்றவாபின சேறல வேணடி — எனனையகன்றுசென்றார்பின்னே யான சேறலைவேணடுதலான,—எனனை உறற துயா எறறு அளிதது—என்னை யுற்றதுயா எத்தனமையது! சாலநனறு. எ-று.

செறறவொன்றது ஈணடும அபபொருட்டு. வேணடவெனபது வேணடியெனத் திரிநதுநினறது. அளிததெனபது இகழசசிககுறிபபு. இக்காமநோய யான்சொலலவுஙகேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலககொடிதெனபதாம.   (௬)

௧உ௫எ. நாணென வொன்றோ வறியலங் காமததாற்
பேணியாா பெடப செயின்.   எ

பரத்தையிறபிரிநதுவநத தலைமகனோடு நிறையழிவாறகூடிய தலைமகள் நீ புலவாமைககுக காரணம் யாதெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். பேணியார் காமததாற பெடப செயின— நமமால விரும்பபபட்டவா வநது காமததால நாம விருமபியவறறைச செயயுமளவின, —— நாண என ஒனறோ அறியலம—நாணெனறொன்றையும அறியமாட்டேமாயிருநதேம. எ-று.

பேணியாரெனச செயபபடுபொருள வினைமுதலபோலக கூறபபட்டது. விருமபியன வேட்கைமிகவினுறகருதியிருநத கலவிகள். நாண பரததையாதோயநதமாாபைத தோயதறகு நாணுதல. ஒனறெனபது ஈணடுச சிறிதெனனுமபொருட்டு. இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறொககது. நிறையழிவான அறியாது கூடிய தனகுறறநோககி, அவளையுளபபடுததாள.   (எ)

௧உ௫அ. பன்மாயக களவன பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைககும படை.   அ

இதுவுமது.

இ-ள. நம்பெணமை உடைககும படை — நநநிறையாகியவரணையழிக்குந தானை——பனமாயக் களவன பணிமொழியனறே— பலபொயகளைவலல கள்வனுடைய தாழநதசொறகளன்றோ! ஆனபின அதுநிறகுமாறெனனே! எ-று.

பெணமை ஈணடுத தலைமைபறறி நிறைமேனினறது. வநதாறபுலககககடவேமெனறும புலநதால அவன்சொறகளானுஞசெயலகளானும் நீஙகேமெனறும் இவைமுதலாகவெண்ணிககொண்டிருநதன யாவுங காணாது கலவிக்கட்ட

ன்னினுமுறபடுமவகை வநதுதோனறினுனெனபாள, பனமாயககள்வனென ருள. பணிமொழி நமமினுநதானனபுமிகுதியுடையனுகச சொலலுஞசொறகள. அவன அததனமையனுக, சொறகள அவையாக, நநிறையழியாதொழியுமோ வெனபதாம. (அ)

கஉடுகூ. புலபப லெனசசென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங
கலத்த லுறுவது கண்டு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. புலபபல எனச சென்றேன — அவாவநதபொழுது புலக்ககடவே னெனறு கருதி முனனிலலாது பிறிதோரிடததுப போயினேன,—நெஞ்சம கலததலுறுவது கணடு புலவினேன—போயும, எனனெஞசம நிறையினிலலாது அறைபோய அவரோடு கலததற்குடனகுதலையறிநது, இனி அது வாயாதெனறு புலவினேன. எ-று.

வாயாமை புலததறகருவியாய நெஞசுதானே கலததறகருவியாய நிறறலின அது முடியாமை. (கூ)

கஉகூ0. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணாந்தூடி நிற்பே மெனல். க0

இதுவுமது.

இ-ள. நிணம் தீயில இட்டனன நெஞசினாககு— நிணததைத தீயினகண ணேயிட்டால அஃதுருகுமாறுபோலத் தஙகாதலரைக கணடால நிறையழிந துருகுநெஞசினையுடைய மகளிர்க்கு,— புணாநது ஊடி நிறபேம எனல உண் டோ — அவா புணர யாமுடிப பினபு உணராது அநநிலையே நிறககடவே மெனறு கருததலுணடாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணாதல ாணடு மிகநணுகுதல, எதிாபபடலுமாம. புணரவெனபது புணாந தெனததிரிநதுநினறது. யானததனமையேனுகலின எனககஃதிலலையாயிறறெ ன்பதாம். (க0)

கஉள ம அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைபபிரிவினகட்டலைமகனுநதலைமகளும வேட்கைமிக வினுன ஒருவரையொருவா காணடறகு விரைதல. தலைமகனபிரிவும தலைமகளா றறுமையும அதிகாரபபடடுவருகினறமையின, இருவரையுஞசுட்டிப பொதுவா கிய பனமைபபாலாறகூறினுா. பிறரெலலாம இநநத தலைமகனைநினைநது தலை மகளவிதுபபுறலெனமுா. சுட்டுபபெயா சொலலுவாாகுறிபபொடு கூடியபொ ருளுணாததுவதலலது தானெனறறகுப பெயராகாமையானும, கவிகூறறுய அதிகாரததுத தலைமகன உயாததறபனமையாறகூறபபடாமையானும, அஃது ணாயனமையறிக. இதனுட்டலைமகளகூறறு நிறையழிவானிகழநததாகலின, அவவியைபுபறறி நிறையழிதலினபின வைககபபட்டது.

கஉகூக. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். க

தலைமகள காணடலவிதுபபினறசொலலியது.

இ-ள். அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த;— அவர் நம்மைப்பிரிந்துபோய நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என விரல்கடேய்ந்தன;— கண்ணும் வாள் அற்றுப் புற்கென்ற— அதுவேயன்றி அவர்வரும்வழிபார்த்து எனக்கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின, இவ்வாற்றும் அவர்வரவுண்டாயிற்றில்லை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் நுண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்துநின்றது. இனி யான்காணுமாறென்னையென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற்செய்தொழியாது இடையின்றிச்செய்தலான், விதுப்பாயிற்று. (௧)

௧௨௬௨. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. ௨

ஆற்றாமைமிகுதலின் இடையின்றிநினைக்கற்பாலையல்லை
சிறிதுமறக்கலவேண்டுமென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய் — விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய்,— இன்று மறப்பின்—காதலரை இன்று யான்மறப்பேனாயின்,—மேல் காரிகை நீத்து என்றோள் கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையென்னைநீப்ப என்றோள்கள் வளைகழலுவனவாம். எ-று.

இலங்கிழாயென்பது இதற்கு நீ யாதுமறியலையென்னுங்குறிப்பிற்று. இன்று யானிறந்துபடுகின்றவின்று. மேலும் மறுபிறப்பினும். எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துநின்றது. கழியுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவ்வெல்லைக்கணினைந்தால் மறுமைக்கண் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனான் மறக்கற்பாலேனல்லேனென்பதாம். (௨)

௧௨௬௩. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார் — இன்பநுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சி நாந்துணையாதலையிகழ்ந்து தம்மூக்கந்துணையாகப்போயினார்— வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன் — அவற்றையிகழ்ந்து ஈண்டுவருதலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினுமுளேனாயினேன். எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நசையானுயிர்வாழாநின்றேன், அஃதில்லையாயின் இறந்துபடுவலென்பதாம். (௩)

௧௨௬௪. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். பிரிந்தார் கூடிய காமம் வரவு உள்ளி—நீங்கியகாமத்தராய் நம்மைப்பிரிந்துபோயவர் மேற்கூடியகாமத்துடனே நங்கண்வருதலை நினைந்து,— என்னெஞ்சு கோடுகொடு ஏறும்— என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேன்மேற்பணைத்தெழாநின்றது. எ-று.

வினைவயிற்பிரிவுழிக் காமவின்பநோக்காமையும் அதுமுடிந்துழி அதுவே நோக்கலுந்தலைமக்கற்கியல்பாகலின், கூடியகாமமொடென்றாள். ஒடுவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் நெஞ்சினமேலேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்துநின்றது. அஃதுள்ளிற்றிலேனாயின் இறந்துபடுவலென்பதாம். (௪)

கஉ௬௫. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. ௫

தலைமகனவரவுகூறி ஆற்றுயாய பசக்கற்பாலை
யலலையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் ஆரக் கொண்கனைக் காண்க — என்கண்களாருமவகை என் கொண்கனை யான் காண்பேனாக,— கண்டபின் என் மென்றோட்பசப்பு நீங்கும் —அங்ஙனங்கண்டபின், என்மெல்லியதோளின்கட்பசப்புத் தானே நீங்கும். எ-று.

காண்கவென்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற்பொருட்டு. அது வேண்டுமென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்டதுணையானீங்காதென்பதாம். (௫)

கஉ௬௬. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன் ஒருநாள் வருக— இத்துணைநாளும் வாராதகொண்கன் ஒருநாள் என்கண் வருவானாக,— பைதல் நோயெல்லாம் கெடப் பருகுவன்— வந்தால் பையுளைச்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாங்கெட அவ்வமிழ்தத்தை வாயிலகளைந்தானும் பருகக்கடவேன். எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொள்க. அக் குறிப்பு அவ்வொருநாளைக்குள்ளே இனி வரக்கடவநோய்களுங்கெடுபபலென்பதாம். (௬)

கஉ௬௭ புலப்பேன்கொல் புலலுவேன்கொல்லோ கலப்பேன்கொல
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். ௭

இதுவுமது.

இ-ள். கண் அன்ன கேளிர் வரின்—கண்போற்சிறந்த கேளிர் வருவராயின், — புலப்பேன்கொல் — அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான் புலக்கக்கடவேனோ,—புல்லுவேன்கொல்—அன்றி என்னாற்றாமைநோக்கிப் புல்லக்கடவேனோ,— கலப்பேன்கொல் — அவவிரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விருசெயல்களையும் விரவக்கடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன்! எ-று.

புலவியும் புல்லலும் ஓர்பொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலென்றாள். மூன்றனையுஞ்செய்தல் கருத்தாகலின், வினுப்பாயிற்று. இனிக் கலப்பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக் கலந்தொழுகுவேனோவென்றுரைப்பாருமுளர். (௭)

௧௨௬௮. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து. ௮

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்
துழித் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

இ-ள். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக — வேந்தன் வினைசெய்தலைப்புரிந்து வெல்வானாக,— மனை கலந்து மாலை விருந்து அயர்கம்—யாமும் மனைவியைச் சென்றுகூடி ஆண்டைமாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக. எ-று.

மனையென்பது ஆண்டாகுபெயர், "மங்கல மென்ப மனைமாட்சி" என்புழிப்போல. வினைசெய்தற்கண்வந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிர்கோடல் அலங்கரித்தல் முதலியவின்மையின், மனைகலந்துமாலைக்கு விருந்தயாகமென்றான். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இது வினைமுடியாமுன்கூறலான் விதுப்பாயிற்று. பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகள்கூற்றாக்கியுரைத்தார். தலைமகனைக்கூறுது வேந்தன்வெல்கவென்றும், மனைகலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண் விருந்தயர்கமென்றும் வந்த அவ்வுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று. (௮)

௧௨௬௯. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். சேண் சென்றார் வருநாள் வைத்து ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடைச்சென்ற தங்காதலர் மீண்டுவரக்குறித்த நாளையுட்கொண்டு அதுவருந்துணையும் உயிர்தாங்கி வருந்துமகளிர்க்கு—ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும் — ஒருநாள் பலநாள்போல நெடிதாகக் காட்டும். எ-று.

ஏழென்பது அதற்குமேலாய மிக்கபன்மைகுறித்துநின்றது, "ஒருவற்கெழுவருடைத்து" என்றாற்போல. தலைமகள்வருத்தம் பிறர்மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனை இதுவுந்தலைமகள்கூற்றாகாமையறிக. இருநாளென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௯)

௧௨௭௦. பெறினென்னாம் பெற்றக்கா லென்னா முறினென்னா
முள்ள முடைந்துக்கக் கால். ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால்— காதலி நம்பிரிவினையாற்றாது உள்ளமுடைந்திறந்துபட்டவழி,— பெறின் என் — நம்மைப் பெறக்கடவளாயின் என்,— பெற்றக்கால் என்—அதுவன்றியே பெற்றாலென்,—உறின் என்—அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றானென், இவையொன்றானும் பயனில்லை. எ-று.

இம்மூன்றும் உடம்பொடுபுணர்த்துக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னை வழக்குணமையின். அதற்குமுன்னே யான்செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகள்கூற்றுயவழி இரங்கலாவதல்லது விதுப்பாகாமையறிக. (௧0)

கஉ அம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன், தலைமகள், தோழியென்றிவர் ஒருவர்குறிப்பினை யொருவர்க்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய தலைமகன்வந்துகூடியவழி நிகழ்வதாகலின், அவர்வயின்விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவின்றைப்புறவதுபன்னுனுமபாராட்டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தெனவஞ்சியவழி அதனையவள் குறிப்பானறிந்து அவனவட்குச்சொல்லியது.

இ-ள். கரப்பினும்— நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும்,—ஒல்லா கையிகந்து—அதற்குடம்படாதே நின்னைக் கைகடந்து—நின் உண் கண் உரைக்கலுறுவது ஒன்று உண்டு— நின்னுண்கண்களே எனக்குச் சொல்லலுறுவதொரு காரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வாயாக.எ-று.

கரத்தல் நாணுனடக்குதல். தனகட்பிரிதற்குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட்டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன்பிரியாமைகுறிப்பறிவுறுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. உ

நாணல் அவள் அதுசொல்லாளாயவழி
அவன்றோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் நிறைந்த காரிகைக் காம்பு ஏர் தோட்பேதைக்கு — என்கண்ணிறைந்தவழகினையும் வேயையொத்த தோளினையுமுடைய நின்பேதைக்கு— பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது—பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்வளவன்றி மிகுந்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கணேற்றி அதற்கஞ்சுதலான்,இவ்வாறுகூறினன். (உ)

கஉஎ௩. மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணியில் திகழ்தரும் நூல்போல— கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாநூல்போல—மடந்தை அணியில் திகழ்வது ஒன்று உண்டு— இம்மடந்தையதணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்ற தொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணர்ச்சியானாயவழகு. அதனகத்துக்கிடத்தலாவது அதனோடு உடனிகழ்தற்பாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறிகின்றிலேன், நீயறிந்துகூறல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (௩)

கஉஎச. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையது முகிழ்ப்பி னுள்ளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல— பேதை நகை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு— இப்பேதை என்னொடு நக்ககருத்து நகையது முகிழ்ப் பினுள்ளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர்குறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிராச்சியாற்புடைபடுதல். நகை புணர்ச்சியின்பத்தானிகழ்வது.

கஉ௭௫. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. ௫.

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்—நெருங்கிய வளைகளையுடை யாள் என்கணில்லாததொன்றனையுட்கொண்டு அதுகாரணமாக என்னைமறை த்துப்போன குறிப்பு — உறு துயர் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து— என்மிக்கதுயரைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானும் டன்போகக்கொண்டது. உறுதுயர் நன்றுசெய்யத் தீங்குவிளைதலானும் அது தான்றீர்திறம்பெருமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவின்மை தோழி யாற்றெளிவித்தல். நீயதுசெய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (௫)

கஉ௭௬. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. ௬

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற
தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் — காதலர் வந்து தம்பிரிவினா லாய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழும்வண்ணங்கலக்கின்ற கலவி—அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து — இருந்தவாற்றான் மேலுமத்துன் பத்தினை அரிதாகவாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுந்தன்மையுடைத் து. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினாற்செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னாதாகின்றதென்ப தாம். (௬)

கஉ௭௭. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணந்துறைவன் தணந்தமை — குளிர்ந்த துறையையுடையவன் நம்மை மெய்யாற்கூடியிருந்தே மனத்தாற்பிரிந்தமையை— நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த — அவன்குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னேயறிந்தன. எ-று.

கருத்துநிகழ்ந்ததாகலிற்றணந்தமையென்றும், யானறெளியவுணர்தற்கு மு ன்னே தோள்களு மெலிந்தனவென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதுதன்னை யுணர்வுடைத்தாக்கியுங்கூறினாள். (௭)

கஉ௭௮. நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். எஙகாதலா செனருா நெருநறறு — எஙகாதலா பிரிநதுபோயினுர் நெருநறறே,— யாமும் மேனி பசநது எழுநாளேம— அபபிரிவிறகு யாமும் மேனிபசநது ஏழுநாளுடையமாயினேம. எ-று.

நெருநறறுசசெயத தலையளியாற பிரிவு துணியபபட்டதென்பாள நெருந றறுச்செனருனொனறும, அதனையையுறறுசசெலகினறது ஏழுநாளுணடாகலின் அனறே மேனிபசநததெனபாள மேனிபசநதெழுநாளேமெனறுங கூறினுள். இவவாறருற றலைமகனதுபிரிநறகுறிபபினையுணாததிகினறது. (அ)

கஉஎகூ. தொடிநோககி மென்றேளு நோககி யடிநோககி யஃதாண டவளசெய தது. கூ

தலைமகளகுறிபபறிநத தோழி அதனைத தலைமகறகறிவிததது.

இ-ள்.யானதுதெளிவிததவழிதத தெளியாது,—தொடிநோககி—அவா பிரிய யானீணடிருபபின இவை நிலலாவெனத தனறெடியை நோககி, — மென றேளும நோககி — அதறகேதுவாக இவை மெலியுமெனத தனமென்றேள் களையுநோககி,— அடி நோககி— பினனிவவிரணடும நிகழாமல நீரநடநது காததலவேணடுமெனத தனனடியையுநோககி, — ஆணடு அவள செயதது அஃது — அஙஙனம அவளசெயத குறிபபு உடனபோககாயிருநதது. எ-று.

செயதகுறிபபுச செயதறகேதுவாய குறிபபு. அஃதெனருள, செறிதொடி செயதிறநதகளளமெனருகலின. பிரிதறகுறிபபுணடாயின அஃதழுஙகுதல் பயன. (கூ)

கஉஅ0. பெண்ணிறை பெண்மை புடைத்தென்ப கண்ணிறை காமநோய சொலலி யிரவு. க0

தலைமகனபிரியாமைககுறிபபினைத தோழிககறிவுறுததது.

இ-ள. காமநோய கணணிறை சொலலி இரவு — மகளிா தஙகாமநோயி னைத தோழியாகும வாயாறசொலலாது கணணிறைசொலலி அதுநீக்க வேணடுமெனறு அவனாயிரவாது உடனபோதலகுறிததுத தமமடியினையிரத் தல—பெணணிறல பெணமை உடைதது எனப—தமககியலபாகிய பெண மைமேலும ஓாபெணமையுடைததெனறு சொலலுவர் அறிநதோா. எ-று.

தலைமகளதுடனபோதறறுணிபு தோழியாறறெளிநதாறுகலின, தனபிரிவின் மைககுறிபபினையறிவுறுபபான, அவளபெணமையினைப பிறாமேலிட்டு வியந துகூறியவாறு. (க0)

கஉகூ ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுந தலைமகளும புணாசசிககணணே விரைதல. மேற் புணாசசிமிகுதிபறறித தலைமகனபிரிதறகுறிப்பறிவுறுததததலைமகள அவனமாட் டே நிகழாது வேடகைமிகவிறறபினனுந தனகணணே நிகழதலான, இது குறி பபறிவுறுததலினபின வைககபபட்டது.

கஉஅக. உள்ளக களிததலுங காண மகிழ்தலுங் களளுககில காமததிற குணடு. க

பிரிதற்குறிபபினனுகியானேடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென நகையாடிய தோழிககுத தலைமகள சொலலியது.

இ-ள்; உள்ளக் களித்தலும—நினைந்ததுணையானே களிப்பெய்தலும்—கா ண மகிழ்தலும்—கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும்— கள்ளுக்கு இல கா மத்திற்கு உண்டு—கள்ளுண்டாக்கில்லை, காமமுடையாக்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணாவழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டு ழியல்லதின்மையிற் கள்ளுக்கில்லென்றாள். உண்டென்பது இறுதிவிளக்கு. அப் பெற்றித்தாய காமமுடைய யான் புலத்தல் யாண்டையதென்பதாம். (௧)

**௧௨௮௨. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். ௨**

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும நிறைய வரின—மகளிர்க்குக் காமம் பனைய ளவினும மிகவுண்டாமாயின,— தினைத்துணையும ஊடாமை வேண்டும— அவ ரால், தங்காதலரோடு தினையளவுமூடுதல்செய்யாமை, வேண்டப்படும். எ-று.

பனைத்துணையுமெனபுழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. ஊடின் வருதத மிகுமெனப் பிறாக்குறுதிகூறுவாள்போன்று, தனவிதுப்புக் கூறியவாறு. (௨)

**௧௨௮௩. பேணாது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணா தமையல கண். ௩**

இதுவுமது.

இ-ள். பேணாது பெட்பவே செய்யினும—நம்மையவமதித்துத் தான் வேண் டியனவே செய்யுமாயினும,— கொண்கனைக் கண் காணாது அமையல—கொ ண்கனை எனகண்கள் காணாதமைகின்றனவில்லை. எ-று.

தனவிதுப்புக் கண்கள்மேலேற்றப்பட்டது. அத்தன்மையானொடு புலக்கு மாறென்னையென்பதாம். (௩)

**௧௨௮௪. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. ௪**

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழீ,— ஊடற்கண் சென்றேன—காதலனைக் காணுமுன அவர்செய்த தவற்றைத் தனனொடுநினைந்து யானவரோடூடுதற்கண்ணே சென றேன்,—என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடற்கண் சென்றது— கண்டபின் என னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழ்தல் நினைத்தநெஞ்சிற்குமொத்தலின், அது மறந்தென்றாள். அச்செ லவாற் பயனென்னென்னெனபதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான், அது முடிந்ததில்லையென்பதாம்.

**௧௨௮௫. எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. ௫**

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுங்கால் கோல் காணாக் கண்ணேபோல—முன்னெல்லாங்கண் டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியல்புகாணமாட்டாத கண்ணே போல,—கொண்கன்பழி கண்டவிடத்துக் காணேன்— கொண்கனது தவறு காணாதவிடத்தெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டே ன். எ-று.

கோல ஆகுபெயர். இயல்பு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின் மேலும் அது முடியாதென்பதாம். (௫)

௧௨௮௬. காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணாக்காற்
காணேன் றவறல் லவை. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். காணுங்கால் தவறாய காணேன்— கொண்கனை யான் காணும்பொழுது அவன்றவறாயவற்றைக் காண்கின்றிலேன்,—காணாக்கால் தவறல்லவை காணேன் — காணாதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன். எ-று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நாணின்றொடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணாமையிற் புலந்திலேனென்பதாம். (௬)

௧௨௮௭. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரேபோல— தம்மையீர்த்துக்கொண்டுபோதலறிந்துவைத்து ஒழுகுகின்ற புனலுட்பாய்வார்செயல்போல,—பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என —புலவி முடிவுபோகாமையறிந்துவைத்துக் கொண்கனோடு புலந்துபெறுவதென்! எ-று.

பாய்பவரென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் புரைபடுதல். புலந்தாலும் பயனில்லையென்பதாம். பொய்த்தலறிந்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஓடுநீருட்பாய்வார்போல முடிவறியப் பண்டொருகாற்புலந்து முடியாமையறிந்தேன் இனி அதுசெய்பற்பாற்றன்றெனவுரைக்க. (௭)

௧௨௮௮. இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. ௮

தலைமகள்புணர்ச்சிவிதுப்பறிந்த தோழி
தலைமகற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கள்வ— வஞ்சகா,— களித்தார்க்கு இளித்தக்க இன்னா செயினும் கள்ளற்றே—தன்னையுண்டுகளித்தார்க்கு இளிவரத்தக்க இன்னாதவற்றைச் செயினும், அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய கள்ளுப்போலும்—நின் மார்பு—எங்கட்கு நின்மார்பு. எ-று.

அவ்வின்னாதன நாணின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை, உணர்வின்மையென்றிவைமுதலாயின. எங்கட்கு நாணின்மை முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாநின்றதென்பதாம். கள்வவென்றதும் அதுநோக்கி. (௮)

௧௨௮௯. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். ௯

உணர்ப்புவயினவாராவூடற்கட்டலைமகன்
சொல்லியது.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலலிது — காமவினபம மலரினுமெலலிதாயிருக கும,— அதனசெவவி தலைப்படுவார சிலா— அஙஙனம மெலலிதாதலையறிநது அதனசெவவியைப பெறுவார் உலகததுச சிலா. எ-று.

தொட்டதுணையானே மணசசெவவியழிவதாய மலா எலலாவறறினும மெ ல்லிதெனபது விளக்கலின, உமமை சிறபபினகண வநதது. குறிப்பும, வேட கையும், நுகர்சசியும, இனபமும, ஒருகாலத்தினகணணேயொததுநுகாதறகு ரியாரிருவா அதறகேறற இடனுங காலமும உபகரணஙகளும பெறறுக கூடிநு கரவேணடுதலின அதனசெவவிதலைபபடுவாாசிலரொனறும, அவறறுள யாதா னுமொனறனுற சிறிது வேறுபடினும வாடுதலின மலரினுமெலலிதெனறுங்கூ றினன. குறிபபொவவாமையின யானதுபெறுகினறிலேனெனபதாம. தலைமக ளூடறீாவது பயன. (௯)

௧உ௯௦. கண்ணிற றுனித்தே கலஙகினுள் புலலுத
லெனனினுந தானவிதுப புறறு. ௧௦

இதுவுமது.

இ-ள். கணணின துனிததே— காதலி முனனொருஞானறு புலலலவிதுபபி னசெனற எனனெஞ்டு தனகணமாததிரததானுடி, — புலலுதல எனனினும் ன விதுபபுறறுக கலஙகினுள — புலலுதலை எனனினுநதானவிதுமபலால தனனையும அபபொழுதே மறநது கூடிவிட்டாள, அதனுல யானிததனமை னுகவும் விதுபபினறியூடிநிறகினறவிவள அவளலலள. எ-று.

கணமாததிரததானூடல சொனனிகழசசியினறி அது சிவநதறுணையேயாதல. ளாயின இஙஙனமூடறகணீடாளெனபது பயன. (௧௦)

கூ௦ம அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுணடாயவழியும புலககககருதாது புணாசசிவிதும் ற நெஞ்சுடனே தலைமகள புலததலும, தலைமகன புலததலுமாம. அதிகா றைமையும இதனுனே விளஙகும.

௧உ௯௧. அவாநெஞ்ச சவாக்காதல கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக காகா தது. ௧

தலைமகனகடடவறுணடாயவழியும புலவிகருதாத
நெஞ்சிறகுத தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — அவா நெஞ்சு அவாககு ஆநல கணடும— ருடையநெஞ்சு நமமை நினையாது அவாககாயநிறறலகணடுவைததும,— மககு ஆகாதது எவன— நீயெமககாய நிலலாது அவரை நினைததறகார ம யாது! எ-று.

அவாககாதல அவாகருதியதறகுடமபடுதல. எமககாகாததெனறது புலவிக மபடாமையை. ஒருகருமததைதத தாமாகவறிநது செயயமாட்டாதாா செ ராைககணடாயினுஞசெயவா, நீயதுவுஞசெயகினறிலையெனபதாம. (௧)

௧உ௯உ. உறுஅ தவாககணட கண்ணு மவரைச
செறுஅரெனச சேறியென் னெஞ்சு. உ

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு—என்னெஞ்சே,— உறுதவாக் கண்டக்கண்ணும்—மேலு ம நமமாட்டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாறறிந்தவிடத்தும்,— செறுரோன அவரைச் சேறி— நாஞ்சென்றால் வெகுளாரென்பதுபற்றி நீயவர்மாட்டுச் செல்லாநின்றாய், இப்பெற்றியதுமேலுமோரறியாமையுண்டோ! எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகுளாரென்பது கந்தாகச் சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கஉ௬௩. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்— என் மாட்டுநில்லாது நீவிரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம்— கெட்டார்க்கு நட்டார் இல்லென்பதோ— கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்தில் லையென்னுநினைவோ, நினனியல்போ, கூறுவாயாக. எ-று.

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச்சேறல் நீபண்டேபயின்றதென்பாள் பெட்டாங் கென்றும், தானிதுபொழுது மானமில்லாதலிற் கெட்டாக்கென்றுங்கூறினாள். பின்னென்பது ஏணிடப்பொருட்டு. செல்லென்பது ஆகுபெயர். ஒலகிடத்து லப்பிலாவுணர்விலலார் தொடர்பாயிற்று நின்றொடர்பென்பதாம். (௩)

கஉ௬௪. இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வாரியார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துனி செய்து மற்றுத் துவ்வாய— நீய வரைக்கண்டபொழுதே இன்பநுகரக் கருதுவதல்லது அவர்தவறுநோக்கி மு ன்புலவியையுண்டாக்கி அதனையளவறிந்து பின்னுகரக்கருதாய்,— இனி அன்ன நின்னொடு சூழ்வார் யார்—ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னோ டெண்ணுவார் யார்! யானதுசெய்யேன். எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குந்திறங்கள். காணென்பது உரையசை. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சிவிதும்பலின், இவ்வாறு கூறினாள். (௪)

கஉ௬௫. பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சும்
அறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு. ௫

வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத் தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். பெறுமை அஞ்சும்— காதலரைப் பெறுதஞான்று அப்பெறுமைக்க ஞ்சாநின்றது,— பெறின் பிரிவு அஞ்சும்—பெற்றக்கால் வரக்கடவபிரிவினை யுட்கொண்டு அதற்கஞ்சாநின்றது,— என்னெஞ்சு அறா இடும்பைத்து—ஆக லான்,என்னெஞ்சமஎஞ்ஞான்றுமநீங்காதவிடும்பையையுடைத்தாயிற்று.எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியன்றென்னுங்கருத்தான் வாயினோக்கின்றாளாகலிற் பெறுமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின் இன் னுமிவர்பிரிவராயின் யாது செய்துமென்பது நிகழ்தலிற் பெறிற்பிரிவஞ்சுமெ

னறும், இவ்விரண்டுமல்லது பிறிதின்மையின எஞ்ஞான்றுமருவிடும்பைத்தென்றுங்கூறினள். (௫)

௧௨௯௬. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு இருந்தது— என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது,— தனியே இருந்து நினைத்தக்கால — காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர்கொடுமைகளை யானறனெறிநினைத்தக்கால,— என்னைத் தினிய— அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே. எ-று.

என்மாட்டிருந்தது அன்று அவர்கொடுமைகளையுடகொண்டு எனக்காற்றுமைசெய்தற்கே, இன்று அவைநோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்றெனபதாம். (௬)

௧௨௯௭. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென
மாணு மடநெஞ்சிற் பட்டு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். அவர் மறக்கல்லா என மாணு மடநெஞ்சிற் பட்டு— தன்னைமறந்த காதலரைத் தான்மறக்கமாட்டாத என்மாட்சிமையில்லாத மடநெஞ்சுடனே கூடி,— நாணும் மறந்தேன்— என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நாணடனையும் மறந்துவிட்டேன். எ-று.

மாணுமை ஒருநிலையினில்லாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணுவழி மறக்குந்தவற்றைக் காணுவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல். நாண் எஞ்ஞான்றுங்கூடியொழுகினும் அஞ்ஞான்று கண்டாற்போனறெருடுங்குதல். கண்டபொழுதே புணர்ச்சிவிதுமபலின், அதனை மறந்தேனென்றுள். (௭)

௧௨௯௮. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர்க் காதல நெஞ்சு—உயிர்மேற்காதலையுடைய என்னெஞ்சு,— எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி— நம்மையெள்ளிச்சென்றுரொன்று நாமுமெள்ளுவேமாயிற் பின்னமக்கிளிவாமென்று கருதி,— அவர் திறம் உள்ளும் — அவர்திறத்தினையே நினையாநின்றது. எ-று.

எள்ளுதல் வாயினமறுத்தல். இளிவு வழிபடாமையாலும், பிரிவாற்றுமையாலும், நாணும் நிறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினோதலும் வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இளிவிறக்குஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமை யானுங் கூடக்கருதாநின்றதெனபதாம். (௮)

௧௨௯௯. துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல வழி. ௯

உணர்ப்புவயினவாராவூடற்கட்டலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். துன்பத்திற்கு —ஒருவர்க்குத் துன்பம்வந்தவழி, அதுநீக்குதற்கு,— தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையலவழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய

நெஞ்சந் துணையாகாவழி,—துணையாவார் யாரோ—வேறு துணையாவார் ஒருவருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது ஊடலுணர்ப்புவயின் வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவனையன்பிலனென்றொழியாது கூடற்கண்ணே விதுமபல். ஒருதுணையுமின்மையின், இஃதுற்றுவிடுதலேயுள்ளதெனபதாம். (கூ)

கங00. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல வழி. க0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அலவழி—தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம்—அயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறளொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின் அப்பிறள் புலக்கின்றதெளிதெனபதாம். (க0)

கங்க ம் அதி.— புலவி.

அஃதாவது இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிதுமபாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கங0க. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினேர்தற்பொருட்டு
அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காணகம்—அங்ஙனம்புலந்தாற் காதலராயதுமல்லனோயினை யாஞ்சிறிதுகாணக்கடவேம்,—புல்லாது இராஅப் புலத்தை—நீயவரைவிரைந்துசென்று புல்லாதே இதுதொழிலேமேலிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ-று.

அல்லனோய் துன்பத்தைச்செய்யுங்காமநோய். சிறிதென்றாள், புலவியைநீளவிடலாகாதெனபதுபற்றி. புலத்தையெனபுழி ஐகாரம் "கடம்பூண்டொருகானீவந்தை" என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிகுதி. புலந்தியெனபதூஉம பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள்வழியளாய் நின்று நாமுற்றவருத்தம் அவருஞ்சிறிதுற்றறிதல்வேண்டுமென நகையாடி நேர்வித்தவாறு. (க)

கங0உ. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல். உ

புலவியொழிந்து வாயினேருமவகை
அவள்சொல்லியது.

இ-ள். புலவி உப்பு அமைந்தற்று—புலவி கலவி இன்பஞ்செய்தற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல் உப்புத் துயப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல்போலும்,—சிறிது நீள விடல் அது மிக்கற்று—இனி அதனையவ்வளவிற்சிறிதுமிகவிடுதல் அவ்வுப்பு அளவின்மிக்காற்போலும். எ-று.

நீளவிடல அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுநதகுறிபபழுங்குமளவுஞ செயதல. சிறிதுநீளவிடலாகாதெனருள, நோவிககினருளாகலின. உபபுமிக்க வழித துயபபது சுவையினருறுறபோலப புலவிமிககவழிக கலவி இனபமன் றுமெனறமையின, இது பணபுவமை. (௨)

கூ௩0௩. அலநதாரை யலலனோய் செயதற்றுற றமமைப
புலநதாரைப புலலா விடல. ௩

பரததையரிடததுநின்றும வநத தலைமகனொடு
தலைமகள புலநது சொலலியது.

இ-ள். தமமைப புலநதாரைப புலலா விடல— தமமைபபெறுது புலநத மகளிரைப புலவிநீககிக் கலவாது ஆடவாசேறல — அலநதாரை அலலல நோய் செயதறறு—பணடே துனபமுறறழிநதாரை அதனமேலும மிககதுன பததினைசசெயதாற்போலும. எ-று.

பிறாபாறசேறலின நுமமைபபெருது புலநதுஃயிருககினற பரததையரைப போயப புலவிநீககிப புலலீராயின, அவராறறுரெனபதாம. (௩)

கூ௩0௪. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வளளி முதலரிந தறறு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை — நுமமோடூடிய பரததையரை ஊடலு ணாததிக கூடாதொழிதல—வாடிய வளளி முதல அரிநதறறு—பணடே நீா பெருது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுததாறபோலும. எ-று.

நீா பரததையரிடததிராயவழி எமபுதலவரைககணடாறறியிருககறபாலமாய யாம நுமமோடூடுதறகுரியமலலம, அனமையின எமமையுணாததலவேணடா, உரியராயூடிய பரததையரையே உணாததலவேணடுவது, அதனால ஆணடுச செனமினெனபதாம். (௪)

கூ௩0௫. நலததகை நலலவர்க கேளா புலததகை
பூவன்ன கண்ணா ரகததது. ௫

தலைமகளைப புலவிநீக்கிக கூடிய தலைமகன
றனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். நலததகை நலலவாககு ஏா — நறகுணஙகளாற்றகுதியுடையராய தலைவாககும அழகாவது — பூ அனன கணணா அகததுப புலததகை— தமபூவனனகணணாநெஞசினகண நிகழுமபுலவிமிகுதியனறே. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. தவறிலலாாக்கும புலவி இனிதென பான, நலததகைநலலவாககுமெனருன. அழகு இனபபயனைததலைபபடுதல. தானுகாநதவினபததிறகேதுவாகிய புலவியை வியநதுகூறியவாறு. (௫)

கூ௩0௬. துனியும புலவியு மிலலாயிற காமங
கனியுங கருககாயு மறறு. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும இலலாயின—முதிாநதகலாமாகியதுனியும் இளை யகலாமாகியபுலவியும இலலையாயின்,—காமம கனியும் கருககாயும் அறறு— காமம செவ்விமுதிாநதபழமும் இளஙகாயும்போலும். எ-று.

மிகமுதிர்ந்திற்றமெல்லைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற் றனியில்லையாயிற்கனியற்றென்றும், கட்டிளமைத்தாய காய் நுகருஞ்செவ்வித் தன்றாகலிற் புலவியில்லையாயிற் கருக்காயற்றென்றுங்கூறினன். இவ்விரண்டும் வேண்டுமென்று வியந்துகூறியவாறு. (௬)

௧௩௦௭. ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றுகொல் என்று— இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான்,—ஊடலின் ஓர் துன்பம் உண்டு —இன்பத்திற்கின்றியமையாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒருதுன்பநிகழும். எ-று.

என்றென்னுமெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங்கூட்டுக. ஆங்கென்பது அசைநிலை. ஊடல் கூடற்கண்விளைவித்தல்கூறியவாறு.

௧௩௦௮. நோதல் லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி. ௮

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்டலைமகன் றலைமகளோடு புலந்து சொல்லியது.

இ-ள். நொந்தாரென்று அஃது அறியும் காதலர் இல்லாவழி—இவர் நம்பொருட்டாக நொந்தாரென்று அந்நோவினையறியுமன்புடையாரைப் பெறாவழி— நோதல் மற்று எவன்—ஒருவர் நோகின்றதனாற்பயனென்! எ-று.

அறிதல் தண்டேலையினிதுணர்தல். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இவள் நங்காதலியல்லள், அன்மையின் இந்நோவறியாள், அறியாமையின் நாம் புலக்கின்றதனாற் பயனில்லையெனத் தன்னுற்றருமையுணர்த்தியவாறு. (௮)

௧௩௦௯. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். நீரும் நிழலதே இனிது—உயிர்க்கின்றியமையாத நீரும் நிழலின்கண்ணதே இனிதாவது, ஏனைவெயிலின்கண்ணது ஆகாது,—புலவியும் வீழுநர்கண்ணே இனிது—அதுபோலக் கலவிக்கின்றியமையாத புலவியும் அன்புடையார்கண்ணே இனிதாவது, ஏனையன்பிலார்கண் ஆகாது. எ-று.

நிழற்கணிருந்த நீர் குளிர்ச்சிமிக்குத் தாகந்தணித்தலின் இனிதாயிற்று. வீழுநர் ஆற்றருமைக்கு நோதலுங் கூடுதற்கண் வேட்கையுமுடையராவார். இவள் நம்மாட்டு அவ்விரண்டுமின்மையின் இப்புலவிதானுமின்னாதாகாநின்றதென்பதாம். (௯)

௧௩௧௦. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. ௧௦

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடல் உணங்க— தானூடற்கண்ணே மெலியநிற்கவும்,— விடுவாரோடு கூடுவேம் என்பது என்னெஞ்சம் அவா—விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூடக்கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயற்றற்கேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை, எ-று.

அன்புமருளுமில்லாதாளை உடையனென்றும அவரோடியாங்கூடுவமென்று ங்கருதி அதற்கு முயறல் அவாவுற்றாசெயலாகலின, கூடுவேமென்பதவாவெனறான். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம முடியாதெனப தாம். (௩௦)

௧௩௨ ம் அதி. — புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுந்தலைமக ளும ஓரமளிக்கட்கூடியிருந்துழி அவனமாட்டுப புலத்தற்காரணமில்லையாகவுங காதல கைம்மிகுதலான நுண்ணியதோர்காரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனை யவனமேலேற்றி அவள புலத்தல. காரணத்தினுணுக்கம காரியத்தினமேனின் றது. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும.

௧௩௧௧. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின மாாபு. ௧

உலாபபோயவந்த தலைமகன பள்ளியிடத்தானுகத
தலைமகள சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாய,— பெண்ணியலா எல்லாரும கண ணிற பொதுவுணபா — நினனைப பெண்ணியலபினையுடையாா யாவருந்தங்க ணணாற பொதுவாகவுண்பா,— நின மாாபு நண்ணேன—அதனால அவாமிச்சி லாய நினமாாபினைப பொருந்தேன. எ-று.

கற்புநாணமுதலியநற்குணங்களினமையிற் பரத்தையாக்குள்ளது பெண்ணி யற்கைமாத்திரமேயெனறுங்கருத்தாற பெண்ணியலாரெனறாள். பொதுவாக வுண்டல தனுசேரிசசெலவின முறையானனறி ஒருகாலத்தொருங்குநோக்கு தல அதுவுமோாகுற்றம. தாநோக்கியினபுற்றவாறே அவருநோக்கியினபுறுவ ரெனவாசங்கித்து அவாபாற்பொறாமையெயதுதலின, நுணுக்கமாயிற்று. (௧)

௧௩௧௨. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினாா் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து. ௨

தலைமகனிக்கத்துச சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள
பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினா—யாநதம்மோடூடியுரையாடாதிருந்தே மாகக் காதலா தும்மினாா,— யாம் தம்மை நீடு வாழகெனபாக்கு அறிந்து— அதுநீங்கித் தம்மை நீடுவாழகெனறுரையாடுவேமாகக் கருதி. எ-று.

தும்மியக்கால வாழ்த்துதல மரபாகலான, உரையாடலவேண்டிற்றெனப தாம. இயலபானிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின, நுணு க்கமாயிற்று. (௨)

௧௩௧௩. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று. ௩

தலைமகளபுலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு நீவிாகூடியொழுகாநிறக
வும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதெனற தோழிக்
குத் தலைமகன சொல்லியது.

இ-ள். கோட்டுப்பூச் சூடினும் — யான கோடுதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடி னேனாயினும்,—ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று காயும்—நும்மாற்காத லிக்கப்பட்டாரொருத்திக்கு இப்பூவணிகாட்டல்வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்கும், இத்தன்மையாட்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ! எ-று.

கோடென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வளையமாகச்சூடினுமென்பதாம், "கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்" என்றார் பிறரும். இனியம்மருதநிலத்துப் பூவன்றி வேற்றுநிலத்துக்கோட்டுப்பூவைச்சூடினேனாயினும் ஈண்டையாள் பிறளொருத்திக்கு அவ்வேற்றுப்பூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளுமெனினுமமையும். (௩)

கங-கச. யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் என்றேனா — காமநுகர்தற்குரியவிருவராயினா யாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையேமென்பது கருதி யாரினுங்காதலமென்றேனாக,—யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினாள்—நின்றேழி அது கருதாது, என்னுற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர்பலருள்ளும் நின்கட்காதலுடையேனென்றேனாகக்கருதி, அம்மகளிர்யாரினும் என்கட்காதலுடையராயினீரென்றுசொல்லிப் புலந்தாள். எ-று.

தலைமகள்கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண்வந்தது. யானென்பு மிகுதியாற்சொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகாரணமில்லையென்பதாம். (௪)

கங-கரு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் என்றேனா — காதன்மிகுதியான் இம்மையாகியபிறப்பின்கண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக,—கண் நிறை நீர் கொண்டனள்— அதனை ஏனைமறுமையாகியபிறப்பின்கட்பிரிவலெனுங் குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவள் தன்கண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டாள். எ-று.

வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்பாற்ற வறிலலையென்பதாம். (௫)

கங-கசா. உள்ளினே னென்றேனமற் றென்மறந்தீ ரென்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளினேன் என்றேன்—பிரிந்தகாலத்து நின்னையிடையின்றி நினைந்தேனென்னுங்கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன்;— மற்று என்மறந்தீர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கனள் — என், அதனை ஒருகான் மறந்து பின்னினைந்தேனென்றதாகக் கருதி, என்னையிடையே மறந்தீரென்றுசொல்லி முன்புல்லுதற்கமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந்தாள். எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்திவகையான் மறத்தலையுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம். (௬)

கங௧எ. வழுத்தினாள் றும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேனாக வழுத்தினாள்—கூடியிருக்கின்றவள் யான் றும்மினேனாகத் தன்னியற்கைபற்றி வாழ்த்தினாள்,— அழித்து யார் உள்ளித் தும்மினீர் என்று அழுதாள்— அங்ஙனம் வாழ்த்திய தானே மறித்து, நும்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவர் நினைத்தலாற் றும்மினீரென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், அழித்தென்றான். அன்புடையார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல்றோன்றுமென்பது மகளிர் வழக்கு. இவ்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம். (எ)

கங௧அ. தும்முச் செறுப்ப வழுதா ளுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று. அ

இ-ள். தும்முச் செறுப்ப — எனக்குத் தும்மல்றோன்றியவழி யாருள்ளித் தும்மினீரென்று புலத்தலையஞ்சி, அதனை யானடக்கினேனாக, அங்ஙனமடக்கவும், —நுமர் உள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதாள்—நுமர் நும்மை நினைத்தலை எம்மைமறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

தும்முவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செறுப்பவுமென்புழி இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எம்மையென்பது நும்மோடியாதுமியைபில்லாதவெம்மையென்பதுபட நின்ற இசையெச்சம். இதனை வடநூலார் காகுவென்ப. தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குற்றமாயக்காற் செயற்பாலதியாதென்பதாம். (அ)

கங௧௯. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிந்நீர ராகுதி ரென்று. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். தன்னை உணர்த்தினும் காயும்—இவ்வாற்றானூடிய தன்னை யான் பணிந்துணர்த்துங்காலும் வெகுளாநிற்கும், — பிறர்க்கும் நீர் இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று—பிறமகளிர்க்கும் அவரூடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்துநீர்மையையுடையீராகுதிரென்று சொல்லி. எ-று.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெளியாளென்பதுபற்றி என்மேலேற்றிய தவற்றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுதானும் புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்தது, இனியிவண் மாட்டுச் செய்யத்தக்கதியாதென்பதாம். (௯)

கங௨0. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும்— என்சொற்களுஞ்செயல்களும்பற்றித் தான் வெகுடலான், அவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவங்களதொப்பின்மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெகுளாநிற்கும்,— அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று—என்னவயவமனைத

தம் நோக்கினீர் அவற்றதொப்புமையான எம்மகளிரை நினைந்தீரென்று சொலலி. எ-று.

யான எல்லாவவயவங்களானும ஒருத்தியோடொத்தலகூடாமையின ஒன்று லொருவராகப பலரையுநினைக்கவேண்டும அவரெல்லாரையும் யானறியச சொலலுமினெனனுங்கருத்தால், அனைத்துநோக்கினீர யாருள்ளியெனருள. வாளாவிருத்தலுங்குற்றமாயிற்றெனபதாம. (௬0)

கங்கூ ம் அதி.— ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற் றமக்குக் கூடலின்பஞ்சிறந்துழி அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவ்வூடலைத் தலைமகளுவத்தலும தலைமகனுவத்தலுமாம. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும.

கஙஉக. இலலை தவறவர்க் காயினு மூடுதல
வலலது அவரளிக்கு மாறு. க

தலைமகள காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்டதோழி
அங்ஙனநீபுலக்கின்றதென்னையெனருட்கு அவள
சொலலியது.

இ-ள. அவர்க்குத் தவறு இலலையாயினும, — அவர்மாட்டுத்தவறிலலையாயினும,— அவர் அளிக்குமாறு ஊடுதல வலலது— நமக்கவர்தலையளிசெய்கின்றவாறு அவரோடூடுதலைவிளைக்க வற்றாகின்றது. எ-று.

அவர்க்கெனபது வேற்றுமைமயக்கம. அளவிறந்தவினபத்தராகலின் யானெய்தற்பாலதாய இத்தலையளி ஒழிந்தாருமெய்துவரொனக் கருதி அதுபொறுமையான ஊடனிகழாநின்றதெனபதாம. (க)

கஙஉஉ. ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நலலளி
வாடினும பாடு பெறும. உ

புலவர்க்காலும அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து
புலவியானவருந்துவதென்னையெனருட்கு அவள
சொலலியது.

இ-ள. ஊடலின தோன்றும் சிறுதுனி— ஊடலேதுவாக நங்கட்டோன்றுகின்ற சிறியதுனிதன்னால—நலலளி வாடினும பாடு பெறும— காதலர்செய்யுநலலதலையளி வாடுமாயினும பெருமையெய்தும. எ-று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றவூடல் கடிதினீங்கலின அத்துன்பமுநிலலாதென்பாள சிறுதுனியென்றும, ஆராமைபற்றி நிகழ்தலின அதனான நலலளி வாடாதென்பாள வாடினுமெனறும, பினனே பேரின்பமபயக்குமெனபாள பாடுபெறுமெனறுங்கூறினாள. அது வருத்தமெனபபடாதெனபதாம. (உ)

கஙஉங. புலத்தலிற் புத்தேணா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. ங

இதுவுமது.

இ-ள. நிலத்தொடு நீர இயைந்தன்னாரகத்துப புலத்தலின — நிலத்தொடு நீர்கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடையகாதலர்மாட்டுப புலத்தலபோல— புத

தேள நாடு உணடோ — நமக்கினபநதருவதொருபுததேளுலகமுண்டோ, இலலை. எ-று.

நீா தானினற நிலததியலபிறருமாறுபோலக காதலருந தாஙகூடியமகளிரி யலபினராகலான அதுபறறி அவரோடு புலவிநிகழுமெனபாள நிலததொடுநீரி யைநதனனரகதென்றும, அவா நமக்குமனனராகலின அபபுலவி பினனே பேரினபமபயவாநினறதெனபாள புலததலிறபுததேளுநடுணடோவெனறுஙகூ றினள். உவமம பயனபறறி வநதது. (௩)

கரு௨ச. புலவி விடாஅப புல்வியுட டோனறுமென்
னுளள முடைககும படை. ௪

அபபுலவி இனி யாதானீஙகுமெனருட்குச
சொலலியது.

இ-ள். புலலி விடாப புலவியுள தோனறும—காதலரைப புலலிககொணடு பினவிடாமைக்கேதுவாகிய அபபுலவிககணணேயுளதாம — என உள்ளம உடைககும படை— அதனமேறசெனற எனனுளளததைக கெடுககும படை ககலம. எ-று.

புலவியுளெனனுமேழாவது விினைநிகழசசிககண வநதது. எனனுளளமுடைக குமபடைககலமெனறது வணககததையும் பணிமொழியையும். படைககலமெ னருள, அவறறுன அபபுலவியுளளமழிதலின. புலவிநீஙகுநதிறஙகூறியவாறு.

கரு௨ரு. தவறில ராயினுந தாமவீழவா மெனரே
ளகறலி னுஙகொன றுடைததது. ரு

தலைமகளோடூடனீககிக கூடிய தலைமகன கழியுவகையனயத
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். தவறு இலராயினும தாம வீழவா மெனரேள அகறலின — ஆட வா தஙகடடவறிலராயினும உடையாரபோலவூடபபடடுத தாமவிருமபுமகளி ருடைய மெலலியதோளகளைக கூடபபெறுதவெலலைககண— ஆஙகு ஒனறு உடைதது—அவாககு அபபெறறியதோரினபம பயததலுடைதது. எ-று.

உடையராயககால இறநதவினபததோடு வருமினபமுமெயதுவராகலின அது மிகனறு, மறறையிலராயககாலும வருமினபததையிகழநததிலலையெ னனுஙகருததால, தவறிலராயினுமாஙகொனறுடைததெனருன. ஊடலினுளய வினபம அளவிறததலிற கூறறகரிதெனபான, அபபெறறியதொனறெனருன. தவறினறியூடியதூஉம எனககினபமாயிறறெனபதாம. (ரு)

கரு௨௬. உணலினு முணட தறலினிது காமம
புணாதலி னூட லினிது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உணலினும உணடது அறல இனிது—உயிாககு மேலுணபதனினும முனனுணடதறுதல இனபநதரும;— காமம புணாதலின ஊடல இனிது— அதுபோலக் காமததிறகு மேறபுணாதலினும் முனனைததவறுபறறி யூடுதல இனபநதரும. எ-று.

காமத்திறகெனபுழிச் சாரியையும நானகனுருபும விகாரத்தாறறொககன. பசிததணணுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இனசுவைததுமாம அதுபோல அகன றுகூடுமவழி ஆராதுமாயப பேரின்பததுமாமெனத தனனனுபவமபறறிக கூறியவாறு. (௬)

கக௩உஎ. ஊடலிற றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங
கூடலிற காணப படும். எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின தோறறவா வெனறா—காமநுகாதறகுரிய இருவருள ஊடலினகட்டோறறவா வெனறாராவா,—அது கூடலிற காணபபடும— அஃதப பொழுதறியபபடாதாயினும பின்னைபபுணாசசியினகண அவராலறியபபடும. எ-று.

தோறறவா எதிாதலாறறாது சாயநதவா. அவா புணாசசிககட்பேரினபமெயதலின வெனறாராயினா. மனனும உமமும அசைநிலை. யானதுபொழுதுசாயதலின இதுபொழுது பேரினபமபெறறேனெனபதாம. (எ)

கக௩உ௮. ஊடிப பெறுகுவங கொலலோ நுதலவெயாபபக
கூடலிற றோனறிய வுபபு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். நுதல வெயாபபக் கூடலில தோனறிய உபபு—இதுபொழுது இவணுதலவெயாக்குமவகை கலவியினகணுளதாய இனிமையை —ஊடிப பெறுகுவஙகொலலோ—இனனுமொருகால இவளூடி யாமபெறவலலேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடமபறறி நுதலவெயாபபவெனறான. இனிமை கணடுகேட்டுண்டுயிாததுறறறிதலானுயவினபம. இனி அபபேறு கூடாதெனப பெறறதன சிறப்புக கூறியவாறு. (௮)

கக௩உ௯. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரபப
நீடுக மன்னோ விரா. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள இனனுமெமமோடுவாளாக,—யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன— அஙஙனம் அவளூடிநிறறறகும் அதனையுணாதறதறபொருட்டு யாமிரநதுநிறறறகுஙகாலமபெறுமவகை இவவிரவு விடியாதுநீட்டிததலவேணடுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவெனபன வேணடிக்கோடறபொருள. மனனிரணடும ஆககததின்கண் வநதன. ஓகாரஙகள அசைநிலை. கூடலின ஊடலேயமையுமென்பதாம். (௯)

கக௩௩0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதறகின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். க0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திறகு இன்பம் ஊடுதல—காமநுகர்சசிக்கினபமாவது அதனை நுகாதற்குரியராவாா ஆராமைபறறித தம்முளூடுதல, — அதறகு இனபம்

கூடி முயங்கப பெறின் — அவ்வூடுதற்கினபமாவது, அதனையளவறிநதுநீங்கித தம்முடகூடிமுயஙகுதலகூடுமாயின, அமமுயக்கம. எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல. முதிராநததனியாயவழித துன்பமபயத்தலா னும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியினபமபயவாமையானும, இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிநது நீங்குதலரிதென்பதுபறறிக் கூடிமுயஙகப்பெறினெ ன்றுன. அவவிரண்டினபமும் யான பெறறேனெனபதாம்.

ஈண்டுப பிரிவினை வடநூன்மதமபறறிச செலவு ஆற்றுமை விதுபபுப புலவி யெனநாலவகைத்தாககிக் கூறினா. அவறறுட்செலவு பிரிவாற்றுமையுள்ளும், ஆற்றுமை படாமெலிநதிரங்கன்முதல நிறையழிதலீறுயவற்றுள்ளும், விதுபபு அவாவயினவிதும்பனமுதறபுணாசசிவிதுமபலீறுயவறறுளளும, புலவி நெஞ சொடுபுலததனமுதல ஊடலுவகையீறுயவறறுளளுங கணடுகொளக. அஃதேல வடநூலார் இவறறுடனே சாபததினுலயீககததினையுஙகூட்டிப பிரிவினை ஐவ கைத்தெனருராலெனின, அஃது, அறம்பொருளினபமெனனும பயன்களுள ஒன்றுபறறிய பிரிவனமையானும,முனிவராணையான ஒருகாலத்தோாகுறறததுள ளதாவதலலது உலகியலபாய வாராமையானும், ஈணடொழிககப்பட்டதெனக.

கறபியல முறறிற்று.

காமத்துபபால முறறிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை

முறறுபபெறறது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீரத தெயவத திருவள ளுவாதங ❋
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரிததுரைததான் ❋
பனனு தமிழதோ பரிமே லழகனெனு ❋
மனனு முயாநாமன் வந்து. ❋

பாலெலலா நலலாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள ❋
நூலெலலாம் வள்ளுவாசெய நூலாமோ— நூலிற ❋
பரித்தவுரை யெலலாம் பரிமே லழகன் ❋
றெரிததவுரை யாமோ தெளி. ❋

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

க. திருததகு தெயவத திருவள் ளுவரோ
டுருததகு நறபலகை யொககவிருகக
வுருததிர சனம ரெனவுரைதது வானி
லொருககவோ வெனறதோர் சொல.

இ-ள். திருததகு தெயவததிருவளளுவரோடு—அருடசெலவததையும் அதற குத தகக தெயவததனமையையுமுடைய திருவளளுவரோடு—உருததகு நற பலகை உருததிரசனமா ஒகக இருகக என உரைதது—அவரிருததறகுத த னது உருவததினாலே தகக நலல சஙகபபலகையிடதது உருததிரசனமா ஒரு வரோ ஒபபவேறியிருககவெனறு கூறி,— வானில ஒருகக ஓாசொல ஓவென றது— ஆகாசததிலிருநது அவவிடததுளள புலவாகருககதையெலலாம ஒறறு மைசெயயுமபடி ஒருவாககியம ஒவெனறு இரைநதெழுநதது. எ-று.

"அருடசெலவஞ செலவததுட செலவம" எனபவாகலின, திருவென்றதற கு அபபொருளுரைககபபடடது. தெயவததனமை தெயவததினவதாரமாய் விளஙகுகை. தெயவததனமையிலலாாககு அருளுளதாயினும அதனாலே பெரு மபயன விளையாமையின, தகுதி சொலலபபடடது. திருவளளுவரொனனும பெ யருள, திருவெனபது உயாவையும, வளளுவரெனபது வணமையையுடையரெ னபதையும, விளககி நினறனவாகலின, அது வேதததில இலமறை காயகள போற பலவிடஙகளினும மறைநது வெளிபபடாதிருநத மெயபபொருளகளை யெல்லாம தொகுதது உலகததாருககுக் கொடுததருளசெயதவரொனனுங கார ணமபறறி வநத பெயராயிறறு. வள முதனிலை, அா இறுதிநிலை, உ சாரியை. அமமுதனிலைககுப பொருள ாகை. உருததிரசனமா உருததிரனால அடைநத சன்மததையுடையவரென விரியும். அவா முருககக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிறறோனறிய மூஙகைப்பிள்ளையாா. அசரீரி அருவமாய எஙகு நி றைநதுளள முதறறெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடஙகிய காலததுத் தெயவப் புலவரோடு ஒபபவிருநது கேட்டறகுத் தகுதியுடையோா யாரென யாவரும் எண்ணமுறறு நினறவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறநதது. எனறதெனப் பட ர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவாகளுள் ஒருவா அத னை இங்ஙனம் பாடலாகச் செயதனரென்றறிக. (க)

நாமகள்.

௨. நாடா முதனூன் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைப்பாரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

இ-ள். கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோலும் வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்தார் விதிவிலக்குக்களை அறிந்து உய்யும்வழியை நாடி,—முதல் நான்முகன் நாவில் நான்மறை பாடா— படைப்புக்காலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதங்களையும் பாடி, — இடைப் பாரதம் பகர்ந்தேன—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்,— பின் என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிறபட்ட இக்காலத்திலே என் வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவன்வாயின்கண்ணதாயிற்று. எ-று.

தன்கணவனாகலின் நான்முகனாவிலிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும், கூறினாள். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனால் நான்மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்திய வேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத்தென்பதூஉம், சொல்லியபடி. (௨)

இறையனார்.

௩. என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மைத்தாய்—குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

இ-ள். மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் — புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—என்றும் யாணர் புலராது நாட்செல்லுகினும் நின்று அலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் நீர்மைத்தாய்—எக்காலத்துந்தன்னழகு கெடாது நெடுங்காலங்கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய் விளங்குமாதலால்,—குன்றாத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருண்முடிபின்குணங்களும், அலர்தல் எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் இருமையின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல் ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்றென்னுந் துணிவு தோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

௪. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த — நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

இ-ள். நான்முகத்தோன் தான் மறைந்து வள்ளுவனாய் நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாத் தந்து உரைத்த நூன்முறையை — நான்முகன் தான் தன்னுரு மறைந்து திருவள்ளுவனாயவதரித்து நான்கு வேதங்களினுண்மைப்பொருளை அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பாற்பொருளதாகத் தமிழிற்றந்து கூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை — சென்னி வந்திக்க — என்றலை வணங்குக, — வாய் வாழ்த்துக — வாய் துதிக்க, — நன்னெஞ்சம் சிந்திக்க — நல்லமனம் தியானிக்க, — செவி கேட்க — காது கேட்க. எ-று.

முப்பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறுகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போலவதன்றென்பது தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றார். கலையுணர் புலமையிற்றலைமையோனாகி விதிமுறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப் பெருவழுதி யென்னுந் தன்னிக ரில்லா மன்னவர் பெருமான் தான் மேற்கொண்டசிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினான், "மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படி" ஆகலின். இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (௪)

கபிலர்.

௫. தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான் — மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட — மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே, — வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பா விரி — திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா மிகப்பெரிய பொருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல் — தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து — தினையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறியபுல்லினது நுனியின்கணுள்ள பனிநீர் உயர்ந்த பனையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுங்குணம்போலுங் குணத்தையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல் அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரித்தல்.

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தினசாயை அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறளவெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதெனபதாம். இது சுருங்கியிருந்தும விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்துப்புலவராலே பாடப்பட்டன. (௫)

பரணர்.

௬. மாலுங் குறளாய வளர்ந்திரண்டு மாணடியான
ஞால முழுது நயந்தளந்தான—வாலறிவின
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால வையத்தா
ருள்ளுவவெல லாமளந்தா ரோர்ந்து.

இ-ள். மாலும குறளாய வளர்ந்து இரண்டு மாண அடியால ஞாலம முழுதும நயந்து அளந்தான—திருமாலும குறளாயப பிறந்து வளர்ந்து இரண்டு பெரிய அடிகளால உலகமனைத்தையும விருமபி அளந்தான,— வாலறிவின வள்ளுவரும தம குறளவெணபா அடியால வையததார உள்ளுவ எல்லாம ஓர்ந்து அளந்தார— மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும தமமினின்றுந்தோன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெணபாககுறளின இரண்டுசிறிய அடிகளால அவவுலகமனைததினுமுள்ளோரால நினைககப்பட்டவற்றையெல்லாம ஆராய்ந்து அளந்தார. எ-று.

உம்மையிரணடும, முறையே தேவரிற பெரியோனாகியவெனறும, மனிதரிற்சிறியராயக காணபபட்டவெனறும, பொருளபட நினறன. உவமானததிலே வளர்தலும் பெருமையும சொலலுதலால, உவமேயததிலே அவற்றுககு முரணாகிய நிலைநிற்றலும சிறுமையும வருவிககபபட்டன. மாலுககுத தானே குறளாதலும் பின்பு அந்நிலை நில்லாது வளர்தலும பேரடிகளால அளவுபட்ட உலகத்தையளததலும, திருவள்ளுவருக்குத தமமினின்றுங் குறளை உணடாககுதலும் அது தனனிலைநிற்றலும அதனசிற்றடிகளால அளவுபடாத நினைபபின விடயங்களை அளததலும, சொல்லப்படுதலாலும, வேற்றுமையறிக. நினைககப்பட்டனவெல்லாம இதனகதது அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (௬)

நக்கீரர்.

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

இ-ள, தானே முழுது உணர்ந்து—தானே வேதப்பொருளனைத்தையும அறிந்து—தண்டமிழின வெணகுறளால் ஆனு அறம் முதலா அந்நானகும் ஏனோருக்கு ஊழின உரைத்தாற்கும— தணணிய தமிழினகண குறள்வெணபாககளால விட்டுநீங்குதல கூடாத அறமுதலாகிய அந்நானகுபொருளகளையும அவற்றையறியாதவர்களுககு அவர எளிதினறிய முறையாற சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருககும—ஒணணீர் முகிலுக்கும—ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்து

க்கும்—உலகு மற்று என் ஆற்றும்—இவ்வுலகம் எதிர்நன்றி யாது செய்யும்? செய்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை,—வாழி—அவரும் அதுவும் வாழ்க.எ-று.

ஆணைமை நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே, ஆசாரியராயிருந்து பிறரறிவிக்க அறிந்திலரென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னும்மை தொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேனின்றது. முறை நூலின்முப்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்கு. நாயனார்கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னுமந் நான்கி
னிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அந்நான்கின் திறம் தெரிந்து செப்பிய தேவை—அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய நான்கனது கூறுபாட்டையும் தெரிந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தேவனை—மறந்தேயும் வள்ளுவன் என்பான் பேதை—மறந்தாயினும் ஒருமனிதனாக உட்கொண்டு வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின், அவன் அறிவில்லாதவனாவன்,—அவன் வாய்ச் சொல் அறிவு உடையார் கொள்ளார்—அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை அறிவுடையார் கொள்ளார். எ-று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு அவற்றினது தொகை வகை விரிகள். மறந்தேயுமென்றதனால், நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையாமென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்குமதித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனாகவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது, அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே சாதியிழிவு தோன்ற வள்ளுவனென்பானெனினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காகுஸ்ரமென்பர். தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

கல்லாடர்.

கூ. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயத்தார் ஒன்றே பொருள் எனின் வேறு என்ப — அறுவகைமதத்தோரும் ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், மற்றொருமதத்தார் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து அவை வேறுமென்று நாட்டுவர்,—வேறு எனின் அன்று என்ப—அப்படி வேறென்று நாட்டின், பின்னொருமதத்தார் அதனை அன்றென்று மறுப்பர்; ஆதலால், சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன.—வள்ளுவனார் முப்பால் மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவ

ரும் இயைப— திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலே நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும் உடன்படுவார். எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலி மதம், கபிலமதம், கணாதமதம், அக்ஷபாதமதம், அன்றிச் சைவ வைணவமுதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாருமென்றது எப்பாலவருமென்றதனால், வேதத்துக்கு உடன்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (கூ)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

கo. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

இ-ள். வள்ளுவர் பா முறை தேர் முப்பால்—திருவள்ளுவரது பாக்களின் முன்பின் முறைதெரிந்தறிகிடைக்கிய திருக்குறளானது,—மும்மலையும்—கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்— முந்நாடும—குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—முந்நதியும்—பொருநைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—முப்பதியும்—கருவூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும்—மும்முரசும்—மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்றுமுரசுகளையும்—முத்தமிழும்—இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும்—முக்கொடியும் — விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும்—மும்மாவும்— கனவட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும்—தாம் உடைய மன்னர் தடமுடிமேல் தார் அன்றே — தாமமுறையையுடைய சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப்பட்ட மாலையன்றே. எ-று.

அன்றேயென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆகுபெயர். மும்முரசும் முத்தமிழும் அம்மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும், இம்முறையுரிமை அவர் குடிமரபிற்கு இயைந்தனபோலும். அரசர்மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கo)

மருத்துவன்றாமோதரனார்

கக. சீந்திநீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காந்தி மலைக்குத்தும் மால் யானை—தன்பகையென வெகுண்டு மலையைக் குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே,—சீந்திநீர்க்கண்டம்

தெறி சுக்குத தேன அளாய் மோநதபின யாக்கும் தலைகுத்து இல்—சீநதி நீரசசருககளையும சிதைக்கபபட்ட சுக்கையும் தேனுெடு கலநது மோநத பின அதனுல தலைகுத்துடையோா யாவாக்கும தலைகுத்து இலலையாகும்.—வளளுவா முபபாலால சாததறகுத் தலைக்குததுத தீாவு— திருவள்ளுவா அருளிசசெயத முபபாலினுலே சீததலைச்சாத்தனுர்கருத தலைக்குததது இலலை யாயிறறு. எ-று.

யானைபோலபவனை யானையெனலால, ஆகுபெயா. முனகேட்கபபட்ட நூலகளிலெலலாம பலசொறகுறறஙகளும், பொருட்குறறஙகளுும, கணடு பொறுது தலையில அறைநதுகொணடுவநதமையால, புண்பட்டுகருததல உண்டாயிருநதது, இதனகண ஓாகுறறமுங்காணபபெறுமையால அது நீஙகிறறென்க. எபபடி அமமூனறுசரகரும அதறகு மருநதாமோ அபபடியே இதறகு இம மூன்றுபாலும மருநதாயினவெனபதாம. தீாவெனனுநதொழிறபெயா முறறுபபொருளில வநதது. இதன குறறமறறுவிளஙகுகை சொலலியபடி. (கக)

நாகன்றேவனுர்.

கஉ. தாளார் மலர்பபொய்கை தாஙகுடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல வியபபன்று—வாளாதா
மபபா லொருபாவை யாயபவோ வளளுவனுா
முபபான மொழிமூழ்கு வாா.

இ-ள். தாள ஆா மலாபபொயகை குடைவாா தணணீரை வேளாதொழிதல வியபபு அனறு—நாளததோடு பொருநதிய தாமரைமலாகளையுடைய ஒரு குளத்துநீரினகணணே மூழகுவோா வேறுதணணீரை விருமபாதொழிதல வியபபைச செயவதனறு;— வளளுவனுா முபபால் மொழி மூழகுவாா தாம வாளா அபபால ஒருபாவை ஆயபவோ—திருவளளுவரது முபபாலகளையுடைய நூலினகண்ணே மூழகுவாா தாம் வீணுக அபபால ஒருநூலை விரும்புவரோ!விரும்பாா, ஆகலின், இதுவே வியபபைச செயவதாம. எ-று.

தாளார்மலரொனலால, தாமரைமலரொனபபட்டது. வியபபைச் செயவதை வியபபெனருா. மூழகுதல இஙகே கருததுமுழுதும் அழுநதிநிறறனமேனினறது. மொழி ஆகுபெயா. ஓகாரம எதிாமறை. விருமபுதலாகியகாரணததை ஆயபவோவெனக் காரியமாக உபசரிததாா. அது வியபபனறெனறமையால, இது வியபபெனறதாயிறறு. உயாவானபொருள பெறறோாககு அதினிழிவானபொருளையும் பெற விருமபுதல் இயல்பாயிருகக, குளிாசசி இனசுவை நறுமணம் முதலிய குணஙகளாலே சிறநத ஒரு தாமரைக்குளதது நீரைப பெறறோர்க்கு அதனுறறனே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப பெற விருமபாமை வியபபைச செயவதாயிறறு, ஆயினும இதுகாறும ஒருநூலைக் கறறோாககு வேறுநூலைக் கறக விரும்புதலனறி விருமபாமையில்லாதிருக்க, இப்போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செயவதென்றதாயிறறு. இதனுல இநநூலகத்து எநநூறபொருளும் அடங்கியிருக்கினறமை குறிபபிக்கபபட்டது. பலநூலகளையுங் கற்க விரும்புவோாக்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொலலியபடி. (கஉ)

அரிசிற்கிழார்.

கரு. பரந்த பொருளெலலாம பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறநதொறுஞ் சேரச—சுருங்கிய
சொலலால விரிததுப பொருள்விளஙகச சொல்லுதல
வலலாரார வள்ளுவரல லால.

இ-ள். பரநத பொருளெலலாம பாா அறிய வேறு தெரிநது—வேதத்திலே ஒன்ரேடொன்று மயஙகிநின்ற நாலவகைபபொருளகளையும இபபூமியிலுள ளோா அறிதறபொருட்டு வேருகப பிரிதது—திறநதொறுஞ்சேரச சுருஙகிய சொலலால பொருள விளஙக விரிததுச சொலலுதல வலலா— அது அது தனது தனது வகையோடு சேருமபடி சுருஙகிய சொல்லால பொருள விளங க விரியுமபடி வைததுச சொலலுதல வலலா—வளளுவரலலால ஆா—வள் ளுவரலலது ஒருவருமிலலை. எ-று.

பாா ஆகுபெயா. திறம் அறமுதலியவறறின கூறுபாடு. சுருஙகசசொலலல விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுகள எபபடி இவரால அமைககபபடடனவோ அபபடிப பிறரால அமைககபபடுதல கூடாமை காட்டியதாயிறறு. நூலுககும நாயஞரககும தகுதி சொலலியபடி. (கரு)

பொன்முடியார்.

கசு. கானினற தொஙகலாய காசிபஞா தந்ததுமுன
கூநின றளநத குறளெனப—நூனமுறையான
வானினறு மணணின் றளநததே வளளுவஞா
தாநின் றளநத குறள்.

இ-ள். கான நினற தொஙகலாய —மணநதஙகபபெறற மாலையையுடைய யாணடியராசனே,—முன காசிபஞா தநதது கூ நின்று அளநத குறள எனப —முன் காசிபராலே தரபபடட குறளை மணணினகணணே நினறு உலகததை அளநத குறளென்று சொலலுவா,—தாம நினறு வளளுவஞா அளநத குற ள நூன்முறையான வான நினறு மண நினறு அளநதது—தாம இஙகே எழு நதருளித திருவளளுவராலே தரபபடட குறள நூலின முறையோடு கூடி விணணினகணணே நினறும மணணினகணணே நினறும உலகததை அளந தது. எ-று.

கு கூ எனநீணடது. ஆனுருபு ஒடுவுருபின பொருளில் வநதது. அககுறள் வ ளுசித்துப பெறறளததலால நூனமுறையோடு கூடாததாயிறறு. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும வரிவடிவுமென இரணடுவடிவுண்மையால, ஒலிவடிவுக்கிடம் வா னுகலின வானினறெனறும், வரிவடிவுககிடம மணணுகலின் மணணினறென றும், கூறிஞர். இக்குறளுக்கு நூனமுறையோடு கூடலும வானிற்றலும் மி குததுச சொலலி வேற்றுமை செயயபபடடது. முன் மாலுமெனபாட்டிலே நாயஞர்க்கும் மாலுக்கும், இபபாட்டிலே திருக்குறளுக்கும மாலவதாரக்குற ளுககும், ஒபபுமை குறித்துசசொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகததுபபொரு ளெல்லாம் இஃது அளததறசிறப்புச் சொலலியபடி. (கசு)

கோதமனார்.

கரு. ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணான்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச
சொலலிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று ஏட்டினபுறத்து எழுதார்—அநதணர்கள நானகுவேதங்களையும் வாய் பபாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏடடின்கண எழுதிவைததால் வலியில்லாரும் ஓது வராகலின இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டினகண் எழுதார்;—வள் ளுவனார் முபபாலை ஏட்டு எழுதி வல்லுநரும் வலலாரும் சொல்லிடினும் ஆற் றல் சோாவினறு— திருவள்ளுவரது திருககுறளை ஏட்டின்கணெழுதிவைத்து வலியுடையவரும் வலியிலலாரும ஓதினும், வலிமை குறைதலிலலை. எ-று.

அவவேதததுககு உதாததம் அநுதாத்தம் சுவரிதமெனனுஞ் சுரங்களின் வ ழுவாமல் ஓதலவேண்டுமெனனும் விதியுளதாகலின, அதற்குத் தகுதியுடைய அநதணரே அதிகாரிகளாயினா, இதற்கு அஃதிலலாமையால யாவரும் அதிகா ரிகளாவரெனறறிக. சொலலிடினுமெனறதனுல பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமெனபது பெறபபட்டது. ஆறறல சொறசெறிவின்றிட்பம். இஙஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனப தூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதூஉம், பெறப் பட்டன. ஓதபபடுதலின் அவவேதததினும இது சிறபபுடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆயிரதது முநநூறறு முபப தருஙகுறளும்
பாயிரத்தி னேடு பகாந்ததறபின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழப்புலவ
ராயக்கேடக வீறறிருகக லாம்.

இ-ள். பாயிரததினேடு ஆயிரததுமுந்நூறறுமுபபது அருஙகுறளும் பகாந் ததறபின் போய் ஒருததா வாயக் கேடக நூல உளவோ—பாயிரநான்கதிகார ஙகளோடு சோநது தொகையாகிய அரிய ஆயிரததுமுநநூறறுமுப்பது குற ள்வெண்பாககளையும் ஓதியுணர்நதபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்ட றிதற்கு நூலுளவோ! இல்லை:—மன்னு தமிழபபுலவராய்க் கேட்க வீறறிருக் கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிய பிறர் தம்மிடத்து வ ந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீறறிருததல ஒருசபைநடுவிலே உயாவாகிய ஆதனததில ஏறியிருத்தல். இவ றறுட் பலவகைபபட்ட நூலகளின கருததுககளெலலாம் விளஙகிநிறறலின், கேடக நூலுள்வோவென்முர். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதறகு இவை ஆயிரததுமுந்நூற்று முபபதுகுறளகளும் போதுமென்பது பெறபபட்டது. ஓதியோர்க்கு வரும் இமமைப்பயன் சொலலியபடி. (கசு)

மூகைய லூாச்சிறுகருந்தும்பியாா.

௧எ. உளளுத லுள்ளி யுரைதத லுரைததனைத்
தெளளுத லன்றே செயறபால—வள்ளுவ்ஞர்
முபபாலின் மிகக மொழியுண் டெனபபகாவா
ரெபபா வலரினு மில.

இ-ள். வளளுவஞா முபபாலின மிகக மொழி உணடு எனப பகாவாா எப் பாவலரினும இல்—திருவளளுவரது திருககுறளினமேறபடட நூலொனறு உளதெனறு சொலலவலலவா ஏவவகைகபபடட புலவருளளும இலலை,—செயறபால, உளளுதல உளளி உரைததல உரைததனைத் தெளளுதல அன்றே—ஆதலால், நாம இநநூலைக்குறிததுச் செயக்கடவன நாம இதனபொருளைச் சிநதித்துககொளளுதலும, சிநதிததுப பிறாககு அதனைசசொலலுதலும, பிறரா லே சொலலப்படட அதனைத தெளிதலும அன்றே! எ-று.

மொழி ஆகுபெயா. ஒபபது வடமொழி வேதமிருததலின மிக்கமொழியெ னறும, தமிழினமாததிரமனறி வடமொழி முதலியவறறினுளள புலவரையுந தழுவுதறகு எபபாவலரினுமெனறும், அறிவொபபுககாணடறகு உரைததனைத் தெளளுதலெனறும, கூறினா. உளளுதலெனவே கேடடலும, தெளிதலெ னவே அவவாறொழுகலும, அடஙகின. இது பயிறசி செயதொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (௧எ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவஞர்.

௧அ. சாறறிய பலகலையுந் தபபா வருமறையும்
போறறி யுரைத்த பொருளெலலாந—தோறறவே
முப்பான் மொழிந்த முதறபா வலரொபபா
ரெபபா வலரினு மில.

இ-ள். சாறறிய பலகலையும தபபா அருமறையும போறறி உரைத்த பொருளெல்லாம தோறற—அறிவுடையோராற சொலலபபட்ட பலநூலகளாலும தபபாத அரியவேதததினாலும் காபபாறறிவைததிருநது உலகத்தாாக்குச் சொல்லபபட்ட விடயஙகளெலலாம் தனனிடததே காடடும்படி—முபபால் மொழிந்த முதறபாவலர் ஒபபாா எபபாவலரினும இல்—திருக்குறளை சொலலிய திருவள்ளுவரையொபபவா எவவகைபபடட பாவலருளளும இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொலலபபட்டவறறில வழுவுறுமையால் தபபாவென்றும, பொருளுணர்தற்கேயனறி ஓதுதறகும் எளிதன்றாகலின அருவெனறும, விசேடணஞ்செய்யப்படடது. எபபாவலரினுமில இதறகு முனனுரைசகபபட்டபடியே கொள்க. முதறபாவலா முதன்மையையுடைய பாவலா, நாலவகைபபாக்களில் வெண்பாககளும் அவறறுளளும குறளவெண்பாவும தலைமை பெறறு நிற றலின், அக்குறளவெணபாவால நூல்செய்த வலலமையுடையரெனறுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒபபினமை சொலலியபடி. (௧அ)

கீரந்தையார்.

௧௯. தப்பா முதற்பாவாற் ருமாண்ட பாட்டினன்
முபபாலி னுற்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ-ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப் பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன் மனமகிழ—தப்பா முதற்பாவால் தாம் மாண்ட பாட்டினால் முப்பாலின் நாற்பால் மொழிந்தவர்—சொல்லப்பட்ட பொருள் வழுவாமல் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாட்டினாலே மூன்றுபால்களிலே அறமுதலிய நான்குபகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர்ந்தவர்—தெய்வத்திருவள்ளுவர்—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனார். எ-று.

கூர் சிறப்பு. நான்கனுள் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுள் நான்கடங்காமையின், வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும், அதனால் அரசனை மகிழ்வித்தமையும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார்.

உ0. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன்றாழ்—கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

இ-ள். வள்ளுவர் சொன்ன வகை—திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட இருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரத்தையுடைத்து,—அறம் முப்பத்துமூன்று—அறம் முப்பத்துமூன்றதிகாரத்தையுடைத்து,—ஊழ் ஒன்று—ஊழ் ஓரதிகாரத்தையுடைத்து,—பொருள் எழுபது—பொருள் எழுபததிகாரத்தையுடைத்து,—இன்பம் இருபதிற்றைந்து—காமம் இருபத்தைந்ததிகாரத்தையுடைத்து. எ-று.

அறத்துப்பாலுளடங்காது அதனை விட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற்றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயத்தற்சிறப்பிற்றாய மூன்றனுள் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தினைக்கூறுபாடு இவையேயாகலின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நிற்றலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபதென்றும், கூறினார். எள்ளல் இகழ்தல். சிலபழைய நூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து, இதனதிகாரங்களுக்கு இவ்வண்ணந்தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ0)

நல்கூர்வேள்வியார்.

உக 'உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் மணந்தான் உத்தர மா மதுரைக்கு அச்சு என்ப—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றேறிய உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்; —இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்போதார் புனற்கூடற்கு அச்சு— இப்பக்கம் மாதானுபங்கியென்னப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவர் நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர், எ-று.

உப்பக்கம் இடைக்காடா அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமையற்றிப் பிணங்கிச்சென்ற பக்கம். உப்பக்கநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி திருமால், இது அக்கடவுள் சகஸ்ரநாமத்திற் கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறந்தவள் உபகேசியென்றுபது, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதாஅனுபங்கி மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனென்னப்படுதலின், அவள் பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போதென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சுப்போற்றாங்குதலால், அச்செனறார். நாயனாராலே திங்கட்குடையுடைச் சீர்சால்வழுதியுஞ் சங்கப்புலவருந்தழைத்தினிதோங்கிய மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உ௧)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரோ நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழெனஅறப்பாலினுட்பிரிவுகள் நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச்சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று, அவ்விருபாற்கூற்றெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகண் மூன்றுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரோ—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படுகிற நான்குபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரோ—ஒழிந்த பொருள் நன்கு உணர்வார்போலும்—அவ்வறுள்ளடங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின், அதனை நன்றாக அறியவல்லவர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது. நாவலரோவென்றமையால், பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றொகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உ௩. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தவழிவிழுமோர்க்கும் ... யன்வினைவிலே பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே;— ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அந்தணரே— ஆராயுங்கால், செய்யப்படாத அவ்வேதமோதுதற்குரியவர் அந்தணரோ,—ஏனையிதற்கு உரியர் அல்லாதார் இல்— பொய்படாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதவர் உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று சிலவேறுபாடுடையன போறறேனறினும் ஒருணனுணாவார்க்குவாக்குக் கருத்து வேறுபடாமையின், பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் கூறினார். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில்லென்றதனாலும் பொதுவேதமாதலறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறேவென்றும், இதனையோதற்கதிகாரிகளாவார் யாவரோவென்றும், நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (௨௩)

மாங்குடி மருதனார்.

௨௪. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித—தீதற்றோ
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு— திருவள்ளுவரது வாயினின்று தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின,— ஓதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஓதப்படுதற்கு எளிய சொற்களையுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கி,— தீது அற்றோர் உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்கும்—குற்றமற்றோர்கள் நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் அவர்களுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ-று.

ஓதற்கெளிதாயெனவே நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளனைத்தும் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் பொருளாராயச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர், உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருக்குமெனவே, முன் காணப்பட்டதினும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்தும் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (௨௪)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உ௫. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—வாய
வறத்துப்பா னல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
திறத்துப்பால வள்ளுவனா தோந்து.

இ-ள். வள்ளுவனா ஆய்ந்து நூலின திறத் துப்பால தேர்ந்து—திருவள்ளுவனாயனா அவவேதததின கருததுககளையாராயநது, தமமாலே செயயபபட்ட நூலினது திறததிறகுத தகக நனமையுடைமையால இவையே உரியவையென்று தெரிந்து,—பாயிரம் நானகு—பாயிரம நானகதிகாரமும,—இலலறம இருபான்—இலலறவியல இருபததிகாரமும,—துறவறம பனமூனறு—துறவறவியல பதினமூனறதிகாரமும, — ஊழ ஒனறாக —ஊழ ஓரதிகாரமுமுடையனவாக,— ஆய அறததுப்பால நாலவகையா உரைததார—இவவாறாய அறத்துபபாலைப பாயிரமுதலிய நாலவகையுடைததாகக கூறினா. எ-று.

முபபாறபொருளகளினும முதற்கருக காரணமாதறசிறபபுடைமையின, தூயதுறவறமெனறா. தூய்பு நனமை, அது எலலாவருஞசிரமஙகளுககும பொதுவாயிருககை. அறபபாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உ௫)

போக்கியார்.

உ௬. அரசிய லையைந தமைசசிய லீரைந
தருவல லரணிரணடொன றொணகூ—ழிருவிய
றிணபடை நடபுப பதினேழ குடிபதினமூன
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல ஐயைநது—அரசியல இருபததைநததிகாரமுடைததது,—அமைசசியல ஈரைநது — அமைசசியல பததததிகாரமுடைததது, — அரண இரண்டு—அரணியல இரணடதிகாரமுடைததது,—கூழ ஒனறு—பொருளியல ஓரதிகாரமுடைததது,—படை இருவியல— படையியல இரணடதிகாரமுடைததது,—நடபுப பதினேழ—நடபியல பதினேழதிகாரமுடைததது,—குடி பதினமூனறு—ஒழிபியல பதினமூனறதிகாரமுடைததது,— எணபொருள இவை ஏழாம் — எணணபபட்டபொருட்பாலுககு இவவியலகளேழாம. எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடபம சிறததலின உருவலலரணெனறும, பொருளுடையாரககே ஒளி அமைவதாகலின ஒணபொருளெனறும, படைககுக கடுமபோரிற பினகொடாத திணமை உரிததாகலின, திணபடையெனறும, கூறினா. பிறகாலததாா அமைசசு முதலியவைநதனையும அஙகவியலெனா ஓரியலாககியும் வழஙகுப. பொருட்பாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உ௬)

மோசிகீரனார்.

உ௭. ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறாக—மாண்பாய
காமத்தின பககமொரு மூன்றாகக கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு.

இ-ள். ஆண்பால ஏழ—ஆண்பாற்கூறறு ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறி ரண்டு—பெண்பாறகூறறுப் பனனிரணடதிகாரமும,— அடுதது அன்பு பூண் பால இருபால ஓராறுக—ஒருவனையொருவா அடுதது அனபைப் பூணுதறபகு தியுடைய அவவிருபாறகூறறு ஆறதிகாரமுமாக,— மாணபு ஆய காமததினப ககம ஒருமூன்றுக நாமததின வள்ளுவனுர் நன்கு கட்டுரைத்தா — மாட்சி யான காமததுபபாலினியல்கள் மூனறுகப பெயாபெறற திருவளளுவா நன் குகூறினுர். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணததுக்கமையக களவியல கறபியலென இரண டாககபபட்டன. காமததுபபாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனுர்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்பாய வேதப பொருளவிளஙகப—பொயயாது
தநதா னுலகிறகுத தான்வளா ளுவனுகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம நூறும ஐயாறும மூனறுமா — அதிகாரம நூற்றுமுபப த்துமூனறுக,—மெயபாய வேதபபொருள பொயயாது விளஙக—வடமொழி யிலிருநத மெயயாகிய வேதபபொருள பொயயுறுது விளஙகுமபொருட்டு,— அநதாமரைமேல அயன் தான வளளுவனுகித தநதான—அழகிய தாமரைம லாமேல வீறறிருககும நானமுககடவுள தானறிருவளளுவனுகி உலகததா க்குத தமிழிறசெயது தநதான. எ-று.

உலகு இஙகே மககளை உணாததி நினறது. மெயயாய வேதப்பொருள பொ யயாது விளஙகவெனவே, இதறகு முன மெயயாயபொருள பொயயாய ம றைநதும், பொயயாய பொருள் மெயயாய விளஙகியும், கிடநதமை சொலல பபட்டதாயிறறு. அதிகாரததொகையோடு நூறபொருளியலபு சொலலியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனுர்.

உகூ. எலலாப் பொருளு மிதனபா லுளவிதனபா
லிலலாத வெபபொருளு மிலலையாற—சொலலாற
பரநதபா வாலென் பயனவள ளுவனுா
சுரநதபா வையத துணை.

இ-ள. எலலாபபொருளும இதன்பால உள—பலவகைநூலகளாலுஞ சொ ல்லபபட்ட எலலாபபொருளும இநநூலகததடஙகியிருககினறன,— இதனபா ல இல்லாத எப்பொருளும இலலை—இதனிடததிலலாத யாதொருபொருளும எநநூலகததும இல்லை,—சொல்லாற பரநத பாவால பயன என—ஆதலால, சொல்லளவினுலே விரிநத நூலகளாற பயன யாது!—வளளுவனுா சுரநத பா வையத்துணை—திருவளளுவராலே தரபபட்ட இநநூலொனறே மணணுலகத தாருக்குத துணையாதலமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூவகைபபட்ட அற நூல பொருணூல இன்பநூல வீட்டுநூல் எனபவறறிற செம்பொருள ஆககப

பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஓரோவழிப் பொருளெனற்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலில்லாதவெப்பொருளுமில்லையென்றார். சொல்லாற்பரந்தவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல் பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லாற்பரந்தநூல்களை ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல மிகவருந்திச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால், எனபயனென்றார். ஆல அசை. பா, வையம் ஆகுபெயர்கள். சினனட்பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்முற்றும் உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலக் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தம்மாற்றந்தீர்த்தலின், வையத்துணையென்றார். முற்றெருங்குணர விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிற்றென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

கூ0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பணடை மறை நோவன— பாரதம் பழைய சீராமகதையையும, மனுமிருதி பழையவேதத்தையும, ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும யாரும் இயலபின அறிவுறச் செபபிய வளளுவா செப்ப வரும முப்பாறகு நிகா இலலை— எவ்வகைபபட்ட பொருள்களையும எவவகையோரும் அவறறின்றனமையோடு அறிய அவாக்குச் சொலலுமபடிக்குத் திருவள்ளுவா சொல்லலால் வநத திருக்குறளுக்கு உவமானமாகததக்கது ஒன்றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய 'வேதாநதப்பொருளுமென்றற்கு எபபொருளுமென்றும், உயாகுலத்தாரோயனறி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயநதிரிபினறியறியவெனறறகு இயலபினறிவுறவெனறும, இதுவே சுருதிகுருவிரண்டுமாமெனறறகுச் செபபியவெனறும, கூறினார். பணடையெனபது சீராமகதைக்குங்கூட்டுக. கதாரூபமாயிருநது பாரத ராமாயணமெனவும, விதிரூபமாயிருநது சுருதி மிருதியெனவும், கூடடிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும யாருமியலபினறிவுறச் செபபுதல் வேதத்திற்கின்மையால, முன முபபாலின மிக்கமொழியெனற அதனாறபெறபபட்ட வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ0)

உருத்திரசன்மகண்ணர்.

கூக. மணற்கிளைகக நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முபபரன் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ-ள். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டுந்தோறும் நீர் பெருகும்;—மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதல்வர்கள் வாயவைத்து உண்ணுந்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும்,—பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் ஆயுந்தோறும் மதிப்புலவோர்க்கு அறிவு ஊறும்—அவைபோல, பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுந்தோறும், அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். எ-று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்படாதலாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டுமெனறதாயிற்று. இதனைச் சிலகாறப யிற்லினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயலவேண்டுமெனறபடி. (ருக)

பெருஞ்சித்தனார்.

ருஉ. ஏதமில வள்ளுவ ரின்குறளவெண் பாவினு
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முரைத்ததனற்
றுதவிழ் தாரமாற தாமே தமைபபயந்த
வேதமே மேதக்க கன.

இ-ள். தாது அவிழ் தார மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியராசனே,— ஏதம் இல வள்ளுவர் இன்குறளவெண்பாவினால் ஓதிய ஒண்பொருளெல்லாம் உரைத்ததனால்—குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறளவெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாங் கூறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த வேதமே — மேம்பாடுடைத்தகக்கவை அக்குறளவெண்பாக்களோ, முதனூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை எனனும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிற நூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரொதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டுவருங் குற்றம்போலவது இவர்க்கு இலலையென்றற்கு ஏதமிலவள்ளுவரென்றும், தாங்குறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும், கூறினார். நூலாசிரியர்க்கும், நூலுக்கும், நூனுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோனறச் சொல்லப்பட்ட விசேடணங்குணங்களாலே, இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (ருஉ)

நரிவெரூத்தலையார்.

ருரு. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முனபறியச் சொன்ன முதுமொழிதான்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள.

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மன்பதைகட்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல் உள்ள அரிது என்று—இன்ப முதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஓதியுணரப்படுத்தற்கரிதென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம் கொள்ளக் குறள் மொழிந்தார்—திருவள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி திருக்குறளாகக் கூறினார். எ-று.

முன்பறியவெனவே, உற்சாபபிணியாகலின், அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம், அவசாபபிணியாகலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவ்வாவறுத்தன மூன்றுமபாட்டுரையிற்காண்க. தேயவழக்கிறப்பார்த்தும் வருநதிக கறபோர்க்குமாத்திரம் புலப்படுவதுமாய எல்லாமொழிகட்கும் முற்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய நிற்றலின், முதுமொழியென்றார். அறமுதலியநான்கும் பிரிவுபடுத்த தோன்றுமையை உடைத்தாகலின், உள்ளவரிதாயிற்று. பழையவேதம உளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணம் உணாத்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

௩௪. புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்பல்—நிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவர் திருவள்ளுவரன்றிச் சிலவர் புலவரெனச் செப்பல—பூவுலகினகண்ணே புலவரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி வேறுசிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல—மாலை நிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயர் மற்றும் கறங்கு இருள் மாலைக்கும் பெயர் (செப்பல்) —மாலையென்பது நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும் பெயராக மற்றும் சூழ்கின்றவிருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராகச் சொல்லுதல்போலும். எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பலவேறுவகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயர்வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்தது நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின், இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது நாயனார்க்கே காரணப்பெயராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

௩௫. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர—பின் வரக்கடவனவாய சுகமுந்துக்கமுமென்னப்பட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறியவும்,— அன்பு ஒழியாது மனம் மகிழ— நமமேலன்பு நீங்காமல உள்ளங்களிகூரவும,—மனபதைக்கெல்லாம ஓதுசீர வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்தது உரைததார—மககட்பரபபுகெகெல்லாம் புகழப்படுஞ்சீரையுடைய திருவள்ளுவா வாயுறைவாழததாகத திருககுறளைக கூறினார். எ-று.

இனபத்தின் காரணம விதிக்குறளாலும், துனபததினகாரணம விலககுக்குறளாலும, சொலலபபடடன. முனபறிதறகுப பயன அவறறைச செயதலும் தவிர்தலுமாம. வேண்டுவனவெல்லாந தொகுததுணாத்தலின, மனமகிழதல் சொலலபபட்டது. அவவேதமபோலாது பலாக்கும உபயோகியாகக கூறலின், மனபதைக்கெல்லாமெனறார. வாயுறைவாழததினியலபு "வாயுறை வாழததே வயஙக நாடின—வேமபுங கடுவும போல வெஞசொற—றாஙகுத லின்றி வழி நனி பயககுமென — றோமபடைக கிளவியின வாயுறுத தறறே" எனனுந தொலகாபபியச்சூததிரததாலறிக. எதிர்காலவினைவுணாசசி பயததல சொலலியபடி. (௩௫)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௬. பூவிறகுத தாமரையே பொன்னுககுச் சாம்புனத
மாவிற கருமுனியா யானைக கமரருமப
றேவிற றிருமா லெனசசிறந்த தெனபவே
பாவிறகு வள்ளுவாவெண பா.

இ-ள். பூவிறகுத தாமரை—மலாகளுககுளளே தாமரைமலரும— பொனனுககுச சாமபுனதம்—பொனகளுககுளளே சாமபுனதபொனனும— ஆவிறகு அருமுனி ஆ—பசுககளுககுளளே காமதேனுவும—யானைககு அமரா உம்பல—யானைகளுககுளளே ஐராவதமும—தேவிறகு திருமால என—தேவாகளுககுளளே திருமாலுமபோல,—பாவிறகு வள்ளுவா வெணபாச சிறநதது எனப—நூலகளுககுளளே திருவள்ளுவரது குறளவெணபாச சிறநதது எனறு அறிவுடையோா சொலலுவா. எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயா. பொன ஆடகம, கிளிச்சிறை, சாதரூபம, சாம்புனதம என நாலவகைபபடும. காமதேனு வசிடடமுனியிடததுளளதாகலின, அருமுனியாவெனறா. உவமானமுகததால இஃது பலநூலகளினும சிறநது நிறகினற மாடசிமை சொலலியபடி. (௩௬)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

௩௭. அறமுபபத் தெடடுப பொருளெழுப தினபத்
திறமிருபத தைநதாற் றெளிய—முறைமையால
வேத விழுபபொருளை வெணகுறளால வள்ளுவனா
ரோதவழுக கறற துலகு.

இ-ள். அறததிறம முபபததெடடால் — அறததினகூறுபாடு முபபத்தெட்டதிகாரஙகளாலும்,—பொருட்டிறம எழுபதால— பொருடகூறுபாடு எழுபததிகாரஙகளாலும, — இன்பததிறம இருபததைநதால — காமததினகூறுபாடு இருபததைநததிகாரஙகளாலும,—தெளிய—தெளியுமபொருட்டு,—மு

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனூர் ஓத—கார ணகாரியவொழுங்கால் வேததநினுயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்க ளாலே திருவளளுவனூர் ஓதலால்,—உலகு வழுக்கு அற்றது—உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிறறு. எ-று.

திறமும் ஆறும் முனனுஙகூடடபபட்டன. உயாவாகிய பொருள கருமகா ண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுளளுமசிறநதபொருள. வழுக்குதல விதியை விலக்கெனறும் விலககை விதியென்றும கோடல். உலகு மககளையுணாததி நின்றது. துணிவுபறறி அறறதென இறநதகாலததாற கூறினா. முனனதின வேறுபட்ட முபபாலகளினதிகாரததொகைகளோடு உலகிறகு விளையும நன மை சொல்லியபடி. (௩௭)

கோவூர்க்கிழார்.

௩௮. அறமுத னன்கு மகலிடததோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக—குறளவெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனூர் பான்முறைநே ரொவவாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல நானகும அகலிடத்தோா எல்லாம திறம் உறத தோநது தெளியக் குறளவெணபாப பனனிய வளளுவனூா பானமுறை—அறமுதலியாா ன்குபொருளகளையும் மணணுலகததுளளோரொலலாம வகைபபட ஆராயநது தெளியும்பொருட்டுக குறளவெணபாக்களாலே சொலலபபட்ட திருவள்ளுவ நாயனூரது முபபாலகளையுடைய புததகத்தின்கணணே—முனனை முதுவோா மொழி நேர் ஒவ்வாது— முறகாலததுளள பெரியோரது நூலகளுககு நோ தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயா. பெரியோராவாா வடமொழியிலும, தெனமொழியிலும, பிறமொழிகளிலும், நூல்செயத முனிவரும, புலவரும, பிறரும. அநநூலகளா வன மனு முதலியோராலே செயபபடட அறநூனமுதலியன. இதனபுத்தகத தில் முனனூலகளிலொன்றும் சோக்கபபடுததறகுத தகுவதனறெனறு சொல லியபடி. (௩௮)

உறையூர் முதுகூற்றனூர்.

௩௯. தேவிற சிறநத திருவள ளுவாகுறள்வெண்
பாவிற சிறந்திடுமுப் பாலபகரார்—நாவிற
குயலில்லை சொறசுவை யோர்விலலை மறறுஞ்
செயலிலலை யென்னுந் திரு.

இ-ள். தேவிற சிறநத திருவளளுவா குறளவெண்பாவிற சிறநதிடு முபபால பகரார் — தெயவததனமையாற சிறநத திருவளளுவரது குறளவெணபாக் களோடு கூடிச் சிறநது தோனறுகினற முபபாலகளையும ஓதாரது—நாவிறகு உயல இல்லை—வாககிறகு இனசொறசொலலி வாழதல உணடாகாது,—சொ ற்சுவை ஓாவு இல்லை—மனததிறகுச சொறகளினசுவையை அறிதல் உண்டா காது,—மறறும் செயல இலலை—இவையனறியும் காயத்துககு நலல செய

னுண்டாகாது—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேரான். எ-று.

கலவையோாதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதாகருளவாகாமை கூறவே, ஓதுவோாகரு இவையுளவாகலின, வாக்கிறகுக் கடுஞ்சொல, பொய, கோள், புறங்கூறலகளும, மனத்திறகுப பிறனில்விழைதல, பிறனபொருளவிழைதல், பிறனபொருடகுக் கேடெண்ணல, பிறவுயிாக கிறுதியெண்ணலகளும, காயததிறகுப பிறனமனைபுணாதல, உயிாககொலை செயதல, பழியூணுணல, பிறாபொருளவெளவலகளும, ஆகிய குறறங்களெலலாம நீஙகுமெனபதும் பெறபபடடது. அறவினபஙகட்குக காரணமாதறசிறபபுடைய பொருடபேறு இஃதோதலின உளதாமெனறபடி. (நக)

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

சo. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைககுஞ
செமமை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவறறி ஞன்கின விதிவழஙக வளளுவனா
பாடின ரினகுறள வெண பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரணடும் எழுமைககும செமமை நெறியின தெளிவு பெற—இகபரஙகட் காவனவிரணடையும வினைபபயனறொடாதறகுரிய ஏழு பிறபபிறகுமாகச் செவவையானவழியால யாவரும் தெளிதலபெறவும,—மும்மையின அவறறின வீடு நானகின் விதி வழஙக—அறம பொருள இனபமெனனும் முப்பால்களுள அம்முப்பாறபொருளகளோடு வீடுமாகிய நாறபொருளகளது விதிகளும வழஙகவும்,—வளளுவனா இன் குறளவெண்பாப பாடினா—திருவளளுவநாயனா இனிய குறள்வெண்பாவைப பாடினா. எ-று.

செவவையானவழி விதியும பத்தியும ஞானமும் நோயாளிககு மருநதும் அனுபானமும பத்தியமுமபோல ஒனறறகொனறு முரணுது கூடி நிறகும வழி. வீட்டுவிதி துறவறததிறகாணக. இமமை மறுமை வீடு மூனறும பயககுமாறு சொலலியபடி. (சo)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

சக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும வலலா ரெடுத்தியமபத—தேவர்
திருவ்ள் ளுவாதாமுஞ செபபியவே செயவார்
பொருவி லொழுககமபூண் டாா.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும அறிவுடையாா யாவரும் எடுததியமப வலலாா—மககளுக்கு ஆவனவறறையும ஆகாதவறறையும அறிவுடையாா யாவரும் இனி இதிலிருநது எடுத்துசசொல்லுதறகு வலலவராவாா,—தேவா திருவள்ளுவா செபபியவே பொருவில ஒழுக்கம் பூணடாா செயவாா— ஆதலால, தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லபபடடவறறையே ஒபபிலலாத ஒழுக்கத்தை மேறகொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இவ்வனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகணவே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமறசெயதல கூடாமை காட்டபபட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பததைத் தருவன. ஆகாதன துனபததைத தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொலலாமை முதலியன. போதகாசிரியருககும், கேட்டொழுகுவோாக்கும, வரும் நனமை சொலலியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப பொருளை விரகால விரிததுலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும பொருளெலலா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாயமொழி மாடடு.

இ-ள. வேதபபொருளை உலகோா ஓத விரகால விரிதத தமிழால உரைசெய்தாா—வேதததினபொருளை உலகத்தாா ஓதியுணருமபொருட்டு உபாயத்தால் விரித்தத தமிழ மொழியினாலே சொலலியருளினா,— ஆதலால உள்ளுநர் உள்ளும பொருளெலலாம வளளுவா வாய்மொழிமாடடு உணடு எனப— ஆதலால, நினைபபவா நினைககும பொருளகளெலலாம திருவளளுவா திருவாயிற்பிறநத திருககுறளினகணவே உணடெனறு அறிவுடையோா சொலலுவா. எ-று.

உபாயததால விரித்தல சொறசுருககததால ஓதற்கெளிதென மனவெழுசசியுண்டாககிக கறபோரது அறிவுளவிறகேறகப பொருளளவு விரிய வைததல. நினைக்கபபடும பொருளகளெலலாம இதனகணவே இககாரணததால தோனறுநின்றனவெனறு கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

சங. ஆரியமுநற் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச செபபரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத தமிழதிரு வளளுவனா
ரோது குறடபா வுடைதது.

இ-ள. ஆரியமும செநதமிழும ஆராயநது இதனின இது சீரியது எனறு ஒனறைச் செபபரிது—வடமொழியையுந தெனமொழியையும ஆராயநது இதைககாட்டிலும இது சிறபபுடைததெனறு ஒனறைத தெரிநதுசொலலுதல கூடாது,— ஆரியம வேதம உடைததுத தமிழ திருவளளுவனா ஓது குறடபா உடைதது—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவளளுவநாயனா சொலலிய குறட்பாவுடைதது, ஆதலால. எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும தெனமொழியும பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும அகத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செயயப்பட்ட இலக்கணநூலகளாலே சீாதிருநதி நிற்றலமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவறறுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவறறுக்கு முதலாய் நிறறலாலும, ஒனறறகொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொலலபபட்ட உயாவு தெனமொழிக்கண்ணே திருக்கு

றள உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றொன்றை ச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (௪௩)

களத்தூர்க்கிழார்.

௪௪. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்கு சாலு—மருமறைக
ளைந்துஞ சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐநதும சமயநூல ஆறும் நம வளளுவனா புநதி மொ ழிநத பொருள — இருககுமுதறபாரதமீறாகிய அரிய வேதஙகளைநதும் அவ் வேததததின்வழிபபட்ட சமயநூலகளாறும் நமமுடையதிருவள்ளுவரால உல கததாாககுப புததியாகச் சொல்லபபட்ட நூலிலடஙகும,—ஒருவா இருகுற ளே முபபாலின ஓதும தருமமுதல நானகும் சாலும—ஆதலால, ஒருவா ஒரு விகறபமும் இருவிகறபமுமாகிய இருவகைககுறளகளையுமே முபபாலகளில அததியயனஞ்செயது அறியபபடுகினற அறமுதலிய நாறபொருளகளும அவ ருக்குப போதும. எ-று.

ஒருவனுககே ஐநதும ஓதியுணர முடிவுபோகாது வேறுவேறுன அதிகாரி களுடைமைபறறி, அருமறைகளைநதுமெனறா. சமயநூலாறும ஒனறேபொரு ளெனனும பாடமொயிறகாணக. நமக்கெலலாம் அறிவொழுககஙகொளுததி நல்வழிபபடுதத வநத பரமாசாரியா இவரேயெனனுமுரிமைதோனறறகு நம வளளுவனாொனறா. மறைகளைநதுஞ சமயநூலாறும நமவளளுவனா புநதி மொழிநதபொருளெனலால, அவைபலவறறினும வேறுவேறுவகைபபடடுச சிறநதுநினற கருததுககளெலலாம இவவொருநூறகணணே அடஙகிநிறகின றமை சொலலபபடடதாயிறறு. பொருள ஆகுபெயா. ஒருவரெனப பொதுப படககூறலால், இதனை ஓதுதறகுப பெணபாலாருக்கும அதிகாரமுணடென பது கொளளபபடடது. இவவொருநூலோதியுணாநதோா அருமறைகளைநது ஞசமயநூலாறும ஓதியுணாநதோராவரெனறபடி. (௪௪)

நச்சுமனா.

௪௫. எழுத்தசை சீரடி சொறபொருள யாபபு
வழுககில வனபபணி வணண—மிழுககின்றி
யென்றெவர் செயதன வெலலா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறளவெண பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீா அடி சொல் பொருள யாபபு வழுக்கு இல வனப பு அணி வண்ணம இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன — எழுததுமுதல வணணமீறாகச் சொலலபபட்ட இவறறுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலததில எவரால் எவை செய்யபபட்டன,— எல்லாம இன்று இவா இன குறள்வெண பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இததிருவள்ளுவராலே செயய பபட்ட இவ்வினியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொலலப்பட்டன. எ-று.

வனப்பு அழகு, அழகு, தொன்மை, தோல, விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவற்று ஙகிசைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொருகுணததினலே சிறநது விளஙக நூலசெயதனர், இவரோவெனின எல்லாக் குணஙகளாலும நிறைநது சிறநது விளங்கச் செயதமையின, இவ்வாறு கூறினா, இதனபாககளின சிறப்புச சொல்லியபடி. (சரு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனுர்.

சசு. கலைநிரமபிக காண்டற கினிதாகிக கண்ணி
னிலைநிரமபு நீரமைத தெனினுங்—தொலைவிலா
வானூர் மதியங் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயததின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரமபிக் காணடறகு இனிதாகிக கணணினிலை நிரமபு நீரமைத்து எனினும—மதியமும் முபபானூலும பதினறுகலைகளாலும, அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், நிறைநது, நோககுதறகு, ஆராயசசிசெயதறகு, இனிதாகி, முககணணினிலையில, அககணணினிலையில் ,நிரமபுகினற தனமையுடைததாயினும, குணமுடைததாயினும,— வளளுவா முபபானூல நயதது இன்பயன தொலைவு இலா வான ஊா மதியநதனககு உணடோ—திருவளளுவரது முபபானூலினது நயததால விளைவதாகிய இனிய பயனனது ஒழிவினறி ஆகாசத்தினகணணே திரிகினற மதியினிடதது உணடோ! எ-று.

மதியநதனக்கெனறது வேறறுமைமயககம். ஓகாரம எதிாமறை. ஆதாரமாகக் கொளளுதறகு ஏறபுடைததலலாத வானை ஆதாரமாகக கோடலின, இழிவு தோனறத தொலைவிலாவானூாமதியமெனறா. நயம மறபபடாமை, மழுஙகாமை, குறைவுறாமை முதலியன. பயன இமமை மறுமை வீட்டினபஙகள். ஒபபுமைசொலலுதறகு நூலகளில ஒனறும இனமையால, ஏனைபபொருளபலவற்றினுஞ சிறநத மதியையாயினும சொலலுதுமெனப புகின அதுவும இதனுறறகுவதன்றெனறபடி. (சசு)

நப்பாலத்தனர்.

சஎ. அறநதகளி யானற பொருடிரி யின்பு
சிறநதநெய செஞசொறறீத தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவன ரேறறினா் வையதது வாழ்வாாக
ளுள்ளிரு ணீககும விளக்கு.

இ-ள். அறம தகளி—தருமம அகலும,—பொருள திரி—பொருள் திரியும,—இனபு நெய—காமம நெயயும,—செஞசொல தீ— செவ்வியசொல நெருபபும்,—குறுமபாத் தண்டா—குறடபாத தணடும ஆக,—வளளுவனா வையத்து வாழவார்கள் உள்ளிருள நீககும விளக்கு ஏறறினா—திருவள்ளுவநாயனா் பூமியின்கண் வாழவோரது அகததிருளை ஒழிபபதாகிய விளக்கு ஏறறினா். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளி முதலியவற்றேடு கூடிய புறத்திருளை எபபடியோ அப்படி நாயனாது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின, இங்ஙனம் உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத்துள்ளாரக்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லதன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலாக்கும் உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை உணர்த்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தள்ளற்கு அரிய இருள் தள்ளுதலால்—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி மக்களது அகத்திலுள்ள பிறிதொன்றனாலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால்,—வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பாவும் வெங்கதிரும் குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும் எனக் கொள்ளத்தகும்— திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அச்செய்கையைக்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும். எ-று.

செயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது, அது மலர்த்தலும், தள்ளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடையொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

சகூ. பொய்யப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற்
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ-ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர் முப்பாலிற் செப்பிய குறளால்— தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனார் மூன்றுபாலகளையுடையதாகக் கூறிய குறணூலைக் கேட்டறிதலால்,—வையத்து வாழ்வார் மனத்துப் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின—உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொய்யின்பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் பொய்யேயாய்ப் போயின,— பொய்யல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கின—பொய்ம்மையல்லாத மெய்யின்பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய் விளங்கின. எ-று.

குறளாற் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்படும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று. இதனமெய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சகூ)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

௫0. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள ஆா நெடுமாற—பகைவரையெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரமேங்கும் பாண்டியராசனே,—வளளுவனாதம் வாயாற் கேளாத னவெல்லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம—திருவளளுவநாயனாரது வாக கால இதறகுமுன கேட்கபபட்டில்லாதவையெல்லாம இபபோது கேட்டு, அற த்தின்றிறததையறிந்தேம, —பொருட்டிறன் அறிந்தேம— பொருளினறிறத தை அறிந்தேம்,—இனபின திறன அறிந்தேம— இனபததின்றிறத்தை அறிந் தேம்,—வீட்டுத திறன தெளிந்தேம—வீட்டினறிறததை அறிந்தேம. எ-று.

திறன அறமுதலியவறறோடுங கூட்டபபட்டது. மறன ஆகுபெயா. கேளா தன பிறநூலாசிரியாகளெல்லாம் அறிந்து சொலலுதறகெட்டாதிருந்த அறமு தலியவறறினுட்பங்கள. இம்மை மறுமை வீடுகளைக குறிததுணாதறகுரிய உ றுதிப்பொருளனைத்துமுணாதலின, இனி யாதொனறுலுங குறைவிலலையென றபடி. (௫0)

கவுணியனார்.

௫௧. சிந்தைக் கினிய செவிககினிய வாய்ககினிய
வந்த விருவினைககு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வளளுவனா
பன்னிய வின்குறளவெண் பா.

இ-ள. முந்திய நனனெறி நாம அறிய நாபபுலமை வளளுவனா பன்னிய இனகுறளவெணபா— முறபட்டதாகிய நலவழியை நாமறியும்பொருட்டு நா வால் விளங்குகினற புலமையையுடைய திருவளளுவநாயனாரால சொலலபப ட்ட இனியகுறளவெணபாககள—சிந்தைககு இனிய—நினைத்தால மனததிற கு இனபஞ்செயவன,—செவிககு இனிய— கேட்டால காதுககு இனபஞ்செ யவன,—வாய்ககு இனிய—ஓதினால வாயககு இன்பஞ்செயவன,—வந்த இ ருவினைககு மா மருந்து— தொடாநதுவருகினற இருவினைகளாகிய நோயக ளுககுப பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏறக வினையை நோயெனனாமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிககு ஏதுவாகலால், இருவினையெனறா. முறபட்ட நலவழி நன்மக்களுககு அநாதியாயமைந்துள்ளது; அது சமயத் தாரது பலவகைபபட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நினறமையின், நாமறிய வெனறா. இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தனமுதலியன செய்யுங்காலும் சொ ற்பொருணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வததனமையால் வினைத்து யரும் ஒழிக்குமெனறபடி. (௫௧)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

௫உ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொளளென நீககும் புறவிருளைத்—தெளளிய
வள்ளுவ ரினகுறள வெண்பா வகிலததோ
ருளளிரு ணீககு மொளி.

இ-ள். வெளளி வியாழம விளஙகு இரவி வெண்டிங்கள புறவிருளைப பொ ளளென நீககும—சுககிரன சுரகுரு சூரியன சநதிரன எனபன புறததிருளை விரைவிலே நீககும ஒளிகளாம,— தெளளிய வளளுவா இனகுறளவெணபா அகிலததோா உளளிருள நீககும ஒளி—முறறுணாநத திருவளளவநாயனாரது இனிய குறளவெணபா உலகததோரது உளளிருளை நீககும ஒளியாம. எ-று.

இஙஙனங்கூறவே, புறததிருளுக்கு அவைபலவுள, அகததிருளுககு இஃதொ னறே உளதெனறதாயிறறு. அவறறுள ஒனறுமும நீககபபடாத அகததிருளை நீக்கவலலதாகலின, இதறகு எவவாறறுனும ஒபபதொனறினறெனறபடி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

௫௩. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைககின் வாய்மடுகுகுந்
தெளளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவவாதாற—றெளளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுணணுமால
வணடமிழின் முபபான மகிழநது.

இ-ள், வள்ளுவா பாட்டின வளம உரைக்கின வாயமடுக்கும் தெளளமுதின் தீஞ்சுவையும ஒவவாது — திருவளளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச் சொலலுமிடத்து, உணணபபடுகினற தெளளிய அமுதினது திததிபபாகிய சுவையும ஒபபாகாது,—தெளளமுதம உணடு அறிவாா தேவர்—அததெளளிய அமுதையுணடு அதனச்வையை அறிபவா தேவர்கள்,—வணடமிழின முபபால் உலகடைய மகிழநது உணணும—வளம பொருநதிய தமிழினகணணதாகிய முபபாலாகிய அதின முமமடிசிறநத பாலை எலலாவுலகததாரும் மகிழநது உணடு தீஞ்சுவையறிவாா. எ-று.

வளம ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவவமிாதம வாயுடபெயதவழி நாவிறபட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயபபது, இபபாட்டு நெஞ்சினகணிலை பெறறு ஒழிவின்றித தீஞ்சுவை பயததலின, ஒவவாதெனறுர். முபபால சிலேஷடரூபகம. இனி எவ்வுலகததாருககுங் கருமபூமியாகிய இவவுலகத்துடடோன்றி மெயபபொருளுணாநதனறி வீட்டினபம பெறுதல் கூடாமையின, உலகடையவுணணுமெனறுா. அனறி, அவவுலகததுத தேவர்களும் தமது மேறபட்டவறிவினுலே இதனது உயாவொபபறற குணததை அறிநது முக்கியபபிரமாணமாகக கொண்டு மகிழகூாவரெனபதுபறறி, அஙஙனஙகூறினரெனினு மமையும். இஃது இவவுலகத்தாாககேயன்றி அவவுலகததாாக்கும் பயன்படுமாறு சொலலியபடி. (௫௩)

திருததணிகைச சரவணபபெருமாளையா செயத

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடர்பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள—நாயனாரது நூலின ஆயிரததுமுநநூறறுமுபபது குறளவெணபாககளுமம,—கடுகைத துளைத்து ஏழகடலைப புகட்டிக குறுகத தறிதத—கடுகை அதனடுவே துளைசெயது எழுகடனீரையும அததுளையுட்பெயது தனனளவிற குறுகும்வணணம தறித்துவைததால, அதுபோலவனவாகும. எ-று.

மிகக சிறறளவிறகு எடுததுசசொலலபபடுவதொரு நுணபொருளாகலின, கடுகு சொலலபபட்டது. இரணடனுருபு தறிததவெனவினை கொணடது. துளைத்தல் உள்ளீடு போககுதல. புகவிடெனபது புகட்டென விகாரபபடடு முதனிலையாய நிறறலின, புகட்டியெனறாயது. துளையினிடைவெளிக்கும அதனபுறமுடிக்கும் கொளளப்பட்ட பஙகு சிறிதாக ஒழிநத பஙகு பெரிதாகலின, குறுகவெனறார். தறிததாலெனனவெனறபாலது தறிததவென இடைக்குறைநதுநினறது. இலலாதபொருளை உவமானமாகக கூறலின, இலபொருளுவமை. குறட்பாககளுள ஒவவொனறும அதுபோறலின, தறிததவெனப பனமையாற் கூறலாயிறறு. குறள் பாலபகாவஃறிணைபபெயராகலின, இஙகே பனமைக்காயது. இஙஙனஙகூறவே, குறட்பாவின சொறசுருககமும அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அககடுகும ஏழகடனீருமபோலுமென்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொலலியபடி.

இப்பாட்டிலே "அணுவைத துளைததேழ கடலைப புகட்டிக—குறுகத தறித்த குறள." என முதறசொலலை மாற்றி ஔவையாராற புகழசசி செயபபட்டது.

ஆசிரியர்திருநாமங்கள்—கூ.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புலவர்.
நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
செங்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

நூலின்றிருநாமங்கள்—கூ.

திருககுறள்.
முபபானூல.
உத்தரவேதம்.
தெயவநூல.
திருவள்ளுவர்.
பொயயாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

உ

திருக்குறளகராதி.

குறள். பக்கம்.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத;
௪௩	௨௨	பேதையாயாரில	பேதையாரில்
௫௩	௧	புறங்கூருாமை	புறங்கூருமை
"	௩௪	பொளின	பொருளின
௫௪	௩௩	ஓபபக்	ஓபபக்
௭௨	௩௨	விலைபபொரட்டு	விலைப்பொருட்டு
"	௩௩	விறபாா	விறபாா
௧௧௮	௯	உளளப	உளளப
௧௩௪	௩௭	இனததாளுடுமன்று	இனததாளுமென்று
௧௬௫	௨௮	ஒருசொல	ஒருசொல
௨௦௨	௨௨	இகலவேநதொனருா	இகலவேநதொன்ருா
௨௨௪	௩௪	காநதருவததையார்	காநதருவதததையாா
௨௩௪	௧௧	பேதைமைஒனரு	பேதைமைஒனரு
௨௩௭	௯	கேழீஇய	கெழீஇய
௨௫௧	௧௧	மலலன	மல்லன
௨௬௩	௨௧	பெண்டிா	பெணடிர்
௨௭௭	௨	பாடமாயின	பாடமாயின
௨௯௯	௨	யெனபன	யென்பன
௩௩௮	௨௮	பொறுத்தலனறே	பொறுததலனறே
௩௫௦	௯	நனவின	நனவின